

Arzu Altınecek

- Őirler -

Yayın Tarihi:

21.04.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Eserleri:

(ya) Saklı Kent - deneme

Kendimi bildim bileli, aralar güneş siyah perdemi ve kapatırken, takılır yorgun kanatlarına serçelerin bulutlar. Ardı sıra bakarım sarı saçlarının. Kâh yıldızları toplarım, kâh sularıma çekerim...çekilirim.

Akşamdayım...

Boğazımda sular. Kesiklerim olur kör bıçaklar sonrası...kudurur içimde isyan, köpürürüm beyaz beyaz.

Kuş bakışı düşer caddelere karanlık. Boş kalmış banklara bakar durur ay; ben gibi. Kaç özgürlük yarası varsa uğruma dikilen bayrakların ve saramamış kaç kadın varsa tenine, aynasında kanar geçmişim yarına hep yüzüm ak.

Sınırlarımı bilmem, kaç millet vardı kapımdan giren. Kaç dilde yaşadım sevdaları, acıları. Kaç renkte aktı gözyaşım ve kaç yaşındaydı açlıktan uzanan eller? Kaç mezar taşsız kaldı toprağım da ya da kaç ölü, mezarsız savaşlarım sonrası. Kaç çeşitti ölüm?

Hepsi, hepsi ben içindi de, ne oldu? Neydi uğruma dökülen kanlar, arzulu bir beden için miydi? onca kırmızı! ...

Bir semt pazarının bitişi gibi içimdeki ruhum. Çürük, kokmuş ama yine de üşüşmüştür üzerime eller... avuç avuç koparırlar bedenimi. Bir denizin mavisi hop oturur hop kalkardı, bir de ben.

Ayaza teslim morarmış bedenlere göz açar kuytu köşelerim. Sokak kadınları acıtır canımı, utanırım heybetimden. Çöplük karıştırır yaşlı adam, derin çizgili elleriyle bir kadın küflü ekmeği koparmaya çalışır ve paylaşır nefesi gibi kokan uyuz köpekle.

Kendime küfürler savurduğum rüzgârı sustururum ...susarım.

Gecedeyim...

Tek tabanca saatlerin gümüş kurşunu vurur yalnızlığı. Uzarken daralan sokakta büyür bir sokak kedisinin gölgesi ve ırzındadır sessizliğin zarında ayağı aksak bekçinin düdüğü.

Uzaklardan, ta karşı kıyılardan görünür ışıklarım. Kale taşlarımın yıkıntısında kalmış anılar. Sesim yok, sıcağım da! neden hala bana açılır kapılar, neden yastığa düşen düşlerde bana uzanır yollar.

Bir kez gelmeden, bir kez olsun göğsüne çekmeden nefesimi, rengarenk duvar örerler düş kentleri sınırlarına. Her taşında beni çıkarlar, her pencerede bana bakarlar ve yol bitimi mavi bir tabelada ismime ses olur bakışlar.

Gölgeler uzar, caddeler uzar, gece uzar...

Harita üzerinde kırmızı bir çarpıda, ya da mavi bir dairedeyimdir. Belki sandalye üzerindeki pantolon cebinde katlı bir otobüs biletim ya da kapı ağzında tika basa dolmuş bir bavulun kilidindeyim.

Bakışlarının en son noktasındayım ya da kara tahtada bitmiş bir tebeşirin beyazındaki hayalîyim köy öğrencisinin. Ağaya başlık parası ödemek için ekmek kapısıyım bıyığı terleyenlerin. Yüksek bina görmeyen, okuma yazma bilmeyen, elleri toprak kokan ırgatın avucundaki duayım,
ya yavrusu bendedir ya eri, ya namusu...

Karanlığı yırtan deniz fenerlerini kıskanır ezanlarım. Minareden düşer ses, bir kilisede yakılır mumum.

Yorgun düşlerin ardında aralanan gözlerde gerinir eski ağaçlarımın dalları. Sabahında çığlık çığığadır güneş...gurbet türküsüyümdür yaprağa sarılan tütünde...Ağlarım... ağlatırım çiçekleri

Sabahtayım...

Dökülür soğuk terleri yolculuğun. Serinliğinde titrer yürekler, dudaklar ama içinde gümbür gümbürdür ayak sesleri. Tahta bir kapı gıcırda, bir el uğurlar, su dökülür ayak izlerine.... İşte bilmediğim bir yerden daha gelir Ayşe, Fatma, Ahmet Mehmet, güneşi sırtlanmış, sıcak hayalleriyle.

Ben şimdiden yanarım, yakacağımı bildiğimden belki de...

Bilseler o kadar kolay değil bu kentte yaşam.

Kaç hükümdarlık yıkıldı, kaç sultanın parmağında değişti kaderi. Kaç devrim battı, kaç parti oynadı. Depremler vurdu, terör vurdu, kardeş kardeşi vurdu çıkarlar uğruna. Her devrimde yenilendi yüzüm. Her başkanda yollarımdan söküldü parkeler, asfaltlandı utançlar sözüm ona. Kiralarım arttı, arabalarım çoğaldı. Sadece havlıyorlar diye katledildi sokak köpekleri. Her yanımda onca el... kaç parmak izi var bilmiyorum darağacımdaki ipten. Yükseldikçe yükseldi binalarım, insanlarım küçüldü, insanlıksa şimdi sadece gölge...

Şimdi anılardaki yolculuğunuzda keşkeyim, belki de pişmanlığınız...

Belki de çocukluğunuzda mavi çizgili defterinizden kopan kağıtta, altı sütunlu oyunun en zoruyum...

İsim – şehir – bitki – hayvan – not-artist

Söyleyin acaba ben neresiyim?

Kudsiyyetin neresindeyim?

*Korza tematik çalışmasına yazılmıştır.

Arzu Altınçiçek

**** Es geçmeyin lütfen / Davet ****

Merhabalar, sizler için küçük ama bizler ve yarınlar için büyük gelişimlere katkınız olması açısından internet üzerinde yaptığımız çalışmalarını daha ciddi platformlara taşıdık. Sanal ortam sayesinde de git gide büyüyen bir kitleye sahibiz. Kısmet olursa çok kısa sürede de DK_Dost Kalpler Dayanışma ve Yardımlaşma derneği olarak faaliyetlerimize devam edeceğiz.

Sizden ricamız aşağıdakileri okumanız, katılımınız, katılmasanız bile çevrenizle paylaşmanızdır.

Rahatsız etmediğimizi umuyor

teşekkür ve saygılarımızı sunuyoruz.

Arzu Altınççek (Desire)

0532 233 60 21

www.dostkalpler.com

<a>Not: Dost Kalpler için ve her ilde bir haberleşme ağı ve ekipler oluşturmak istiyoruz. <a>Bir de bağlı bulunduğum derneğin yakın bir zamanda açılacak Kadın ve Gençlik Kolları'nın Genel Başkanlığım için ekip kurmak istiyorum. Tüm katılımcılar benim aracılığım ile bağlı oldukları il ve ilçelerin başkanlıklarında aktif olarak görev alacaklardır. Hemen hemen Türkiye genelinde her il ve ilçede şubesi bulunduğu için bu konuda bana düşen gönüllü arkadaşlarımızı başkanlıklara yönlendirmek. Zaten sonrası yapılan tüm faaliyetlerden haberdar olup, beraber adım atacağız.

Bunla ilgili, ya da bizim projelerimiz takip etmek isterseniz ve <a>her ayın 15'inden sonraki ilk çarşamba günleri geleneksel Dost Kalpler Bowling turnuvası ile ilgili mail almak, irtibatta olmak amacıyla;

<a>msn: arzum@altincicek.com

e-mail:info@dostkalpler.com & arzu@altincicek.com adresime:

Adınız - Soyadınız:

Doğum tarihiniz :

Mesleğiniz :

Bulduğunuz şehir:

İrtibat telefonu ve mail adresi:

Mesajımızdaki ilgi alanınız:

Bizler yıllardır her şeyi devletten bekleyen bir toplumda yetiştik. Fakat internet gibi bence devletten daha büyük ve hızlı işler yapılacak bir imkan varken duyarlı vatandaş olmak daha kolay. Bu nedenle yıllardır yahoo grubu olarak faaliyette olan dost_kalpler, birkaç yıldır www.dostkalpler.com olarak faaliyetlerini sürdürmektedir. (Şu an site aktarımında iç bilgiler silinmiştir, en kısa sürede güncellemesi yapılacaktır.) Sitemizde para toplanmamaktadır.

Çalışma alanlarımızda, sosyal kurumlar, öncelikle başarılı fakir öğrenciler, fakir okullar öğrenci ve aileleri, barınaklar, yurtlar ve topluma yararlı olacağını düşündüğümüz her alanda olmaya çalışıyoruz. Site olarak her ne kadar kalabalık bir site olsak da, faaliyetlerde benim başkanlığında 3 koordinatör arkadaşımız görev yapmakta.

Amacımız sadece malzemeleri temin edip oralar göndermek değil, bizzat kendimiz de

orda bulunarak yurdumuzun neresinde olursa olsun insanların yalnız olmadıklarını, en umutsuz anlarında bile bir umut olarak gözlerindeki o tebessümü görmek bütün yorgunluğumuzu atıyor, bu köprüyü kurarken. Hele ki bir de, gelmek isteyen dostlar oldukça işte asıl o zaman amacına ulaşıyor dost kalpler. Çünkü bizler kargo değiliz, asıl hedefimiz yaşadığımız şehir dışındaki hayat şartlarını, tatillerin sadece deniz kenarlarındaki tatil köylerinde olmayacağını ve yaşanan mutluluğun ve hoş bir seda olarak kalacak "an"larınızın tebessümüyle el ele vererek oralarda olmak. Şimdilik farklı pilot bölgeler seçildi. Her 2 ayda bir bölgelerimiz değişeceğinden, belki çok uzak bir köyde, şu an internet cafe'de bizim mailimizi okuyan bir öğrencinin de okul bahçesinde olabiliriz. Bildiğiniz ihtiyaç sahiplerini " konu: ihtiyaç" olarak tarafımıza bildirebilirsiniz.

22-24 Nisan Van köy okulları projemiz vardı. Ekip olarak ordaydık. Çok başarılı ve faydalı geçti. Özellikle doğudaki okul idarecilerinin durumları gerçekten zor. Düşünsenize, okul müdürü, öğrencilerden aidat alamıyor diye her teneffüs tuvaletleri yıkayıp, koridorları siliyorlar ve sonra sınıfları. Bu insanlar o çocukları eğitmek için ordalar ama tüm yükünü çekiyorlar işte. Allah razı olsun demekten başka bir şey yapamıyoruz. (Fatih Sultan Mehmet İ.Ö.O(merkez) , Gevaş Yunus Emre İ.Ö.O, Şehit Öğretmen Mehmet İzdal İ.Ö.O, Erciş İbn-i Sina İ.Ö.O, Muradiye Küçükköy İ.Ö.O, Sıımlı İ.Ö.O ve gidemediğimiz 2 küçük köy okulu daha)

Eğer okul aidatları için yardımda bulunacak olanlar varsa doğrudan okula para yatırıp, makbuzlarınızı alarak müstahdem tutturabilme şansımız var.

Malum, şimdi okullar kapanıyor. Bu arada kitaplar, kalemler, çantalar, ayakkabılar, giysiler hep verilmek üzere torbalara, kolilere konur sonra yer aranır....

Biz diyoruz ki;

Ağustos sonuna kadar ne toplayabilirsiniz toplayın, sizden aldırılım Kullanılmış olması önemli değil ama kullanılabilir ve temiz olması çok önemli. Her türlü ve her yaş giysi, ders-yardımcı ders kitapları, klasik romanlar, ansiklopediler, küçük öyküler, kendi kitaplarınız ve her türlü kırtasiye mlz., çantalar, oyuncak, zeka oyunları, oyun odaları hazırlamayı düşündüğümüz için sprey boyalar, minderler, küçük puflar, renkli kağıtlar, duvar yapışkanları, Atatürk resimleri, atlaslar, sınıf haritaları, diş fırçaları, macunlar, sabun, kağıt mendiller, hitabeler, sıra örtüleri için kumaşlar, vb malzemeler ile Türk Anneler Derneği, Trabzon, Boyabat, Batman ve Bitlis köy okulları olarak dört noktada yapacağımız "Dört elle saralım yaralarımızı" isimli köy okulları projelerimize katkılarınızı bekleriz.

Lütfen bu yazımız ile ilgili bir şey yapamıyorsanız bile, en azından çevrenizle paylaşın, Copy, past ile mail olarak fw edin, çalıştığınız işyerlerinde duyurun, okuduğunuz üniversitelerde ilan köşesine, apartman ve sitelerde duyuru panolarına asın ki, ne kadar çok köy, okul, çocuk ve fakir aileye ulaşırsak o kadar mutlu oluruz bunca emeğin boşa çıkmamasından.

Sponsor olacak firmaların bir sonraki projeye kadar üç ayrı sitede bannerları yayınlanacak ve iki gazetede haftalık, bir dergide de aylık olarak tanıtımı yapılacaktır.

Dost Kalpler sitesinde sabit banner yayınlayacak firmaların her ay yapacağı reklam ödemeleri, belirli okullarda ve okul müdürlüğünce yapılan talep doğrultusunda başarılı

öğrenciye " burs bedeli", müstahdem parası, laboratuvar malzemeleri vs. olarak alınacağından tamamen yardım işlerine gidecektir.

Not: İhtiyacından fazla malzeme toplandığında (ki umarız ilginiz olur) 2 ayda bir yurdumuzda küçük büyük gözetmeksizin her şehrin unutulmuş, yörensiz dışında ayak basmayan yerlerde olmak için çalışmalarımız devam edecektir.

Şimdiden İlginize teşekkürler.

Arzu ALTINÇİÇEK

AYŞE TOKSAK ALPAN
KEREM ALTINÇİÇEK
MEDİHA Y.KSEL ÇELİKBİLEK

www.dostkalpler.com
0 532 233 60 21 & 0552 233 60 21
info@dostkalpler.com

<i>Anayurdun dört köşesinde akar burunları küçük çocukların
Hala ayağında lastik ayakkabı,
Şalar anası,etrafı dağlı, havası ayaz toz toprak yollara
Üstünden düşen kazığı yırtık çocukları
Okul ister kimi,
Dersliği yok, kütüphanesi yok, laboratuvarı yok...
ne verir bu çocuklar yarınlarımıza! ! !
Üşüdüğünde sarılacak kollar yok.

Dört elle sarılmak ve sarmak istiyoruz....

Arzu Altınçişek

*Böyley(d) im

<i>-Ben böyleyim
ara ara kaybolurum kendime bile-</i>

Kırılan her sevdanın
Taşlarını toplar
Duvarlar örer
Geçerim arkasına

<i>-Ben böyleyim
yana yana özleşem de susarım-</i>

Canımı kim acıtırsa
Daha çok bağlanır
Şon umutla saldırır
Üstüne haykırırım

<i>-Ben böyleyim
koşa koşa giderim peşisıra-</i>

Aşk lazım derim
Sol yanıma
Şiir, şarkı gerek
Bir kadehte yudumlamaya

<i>-Ben böyleydim-

Sen geldin de karşıma
Duvarlarım yıkık
Tenimde bahar
Adımlarım rüzgarla yarışta

Kalemim aşk sarhoşu.
Bir şişe -kırmızı - devrildi sol yanıma...

Arzu Altınçiçek

Davet

<a>e-dost kalpler!

Bizler yıllardır çeşitli site ve yahoo grupları altında zaman zaman mailleşerek, bazen de çeşitli aktivitelerde bir araya geldik.

Yeri geldi eğlendik, yeri geldi kimsesiz çocukları sevindirdik, yaşlılarla sohbet ettik. Zor durumda olan öğrencilerin masraflarını karşılayanlar da oldu içimizde. Sosyal kurumlarda gönüllü çalışmalarda bildiklerimizi öğrettik çocuklara ve onlarla çocuk olduk.

Gidemediğimiz, hiç görmediğimiz köy okullarına kitaplar ulaştırdık. Küçük çocukların ablası, abisi, mektup arkadaşı olduk.

Barınaklarda küçük dostlarımıza gittik. Sahiplendik, sahiplendirdik onları ya da sorumluluklarını üstlendik.

Acılarımızı ve sevinçlerimizi, sırasında fikirlerimizi paylaştık. Kimi zaman eleman aradık, kimi zaman iş. Kayıplarımız oldu, isyanlarımız, sevinçlerimiz...

Nerede ve ne durumda olduğuna bakmadan, sınıf, yaş, din, dil, eğitim, ırk ayrımı yapmadan bir arada olduk ve olmaya da devam edeceğiz yahoo gruplarında.

Toplumumuzda İNTERNETİN sadece bazı kesimlerinde kazılı kalan -negatif görüşleri- malum. Oysaki burada eminiz ki birçok arkadaşınız oldu, dostluklar, aileler kuruldu. Tatsız olaylarla da karşılaşıldı ama hala buradayız işte. Tıpkı yarınlarda olacağı gibi! Bu tip çalışmalarla bu görüşlerin pozitive dönüştürülerek internet kullanımının verimlilikleri, insanları a-sosyal yaptığı düşüncelerinin çürütülmesi için açılan sosyal pencerelerin çeşitliliği gözler önüne serildiğinde -görsel eğitimlerin-, -kişisel kütüphanelerin- kısacası BİLİNÇLİ İNTERNET KULLANICILARININ da artacağına inanıyoruz.

<a>www.dostkalpler.com

Herhangi bir kurum, kuruluş, dernek, vakıf ya da şahıs'a ait değildir. Ticari bir amacı, siyasi bir misyonu yoktur.

Bütünüyle tüm yahoo grup üyelerinin ortak pay ve paydada bulunduğu toplumsal dayanışma, yardımlaşma, sosyal hayatımızla, ben, sen olayını aşip BİZ olmanın gücüyle hareket etmek için açıldı.

Ülkemizde yardımların akıbetlerinin genelde belli olmamasından dolayı birçok insan ihtiyacı olanlara yardım etmekten soğudu. Fakat gitgide kötüleşen ekonomik koşullar altında milyonlarca ezilen insan, dolan yetimhaneler, çöpten yemek çıkarmaya çalışanların her zamandan çok bize ihtiyacı olduğu da gözle görünen bir gerçek.

Amacımız yardımları toplamaktan çok, insanları yetimhanelere, engelli çocuklara, yaşlı bakım evlerine, kör okullarına, sokak çocuklarına, yani

yardıma ihtiyacı olan her yere bizzat yardım edecek kişilerin gitmesine vesile olmak. Bu yardımda bir oda boyama, oradakilerle oturup sohbet etme, körlere kitap okuma, evimizdeki kitaplardan kütüphane oluşturma. Büyük çaplı olmasa bile onların yanında olmak. Araya ne bir dernek, ne bir aracı koymak, varlığımızla ihtiyacı olanlara uzanmak ve onların elini tutup, arkadaş olmak. Eğer bir şeylere üzüldü kafa çevirmek yerine bizlere katılırsanız bir şeyler değiştirebileceğimiz kesin.. Haydi, ' puzzle parçalarını yapıştırmaya başlayalım... Site bünyesinde yapılacak hiçbir çalışmada para talebi yapılmayıp, para da toplanmayacaktır.

<a>www.dostkalpler.com
iz bırakmak isteyenlerin adresi

Not:

Sitemizde bazı bölümlerin updat işlemleri p.tesi bitecektir. Bu nedenle hepimize ait olan bu site hakkında görüşlerinizi, eksiklerimizi <a>info@dostkalpler.com adresine bildirirseniz seviniriz.

Ayrıca sitemizde son zamanlarda bir çok ilde sürdürülen Organ Bağışı Kampanyası başlatılmıştır. Daha detaylı bilgi almak isteyenler <a>saglik@dostkalpler.com adresine mail atabilirler.

Okul, dersane, şirketlerinde Kampanyamıza toplu katılımlar ayarlayabilecek arkadaşlar iletişime geçerseniz 'BAGIŞ YAPMAK İÇİN BİR ÇOK FORMALİTE VE ZAHMETE GİRİLMEDEN yapılacak bu bağışta katılımcı ve beklentide olanlara aracı olabiliriz.

İL SAĞLIK MÜDÜRLÜĞÜ memurları ile birlikte 23 Mart-23 Nisan arasında başvuru formunu temin edenlerle, 30 Nisan 2005 de yapılacak BAGIŞ ŞENLİGİMİZ'de bir arada olmak en büyük idealimiz....

Anne
Lastikli bant neden yüzümde
Gülüşüm mü korkutucu?
Dişlerim mi çirkin?
Sokaklar neden yasak çocuklara?

Güneş var pencerede
Beyaz badanalı dört duvar arasında
Bu şehirde sadece bu kadar çocuk mu var anne?

Halsizken biz
Siz bin telaş içinde

Şişedeki vişne şurubunu
Neden canımızı acıtarak veriyorlar bize?

Rap rap yürürken koridorda

Adımlarım yankılanıyor ya
Koşarken nefesim de tıkanıyor
Sahi asker olur muyum anne

Anne
Bu pijamamı geçen sene almıştın
Neden eskidikçe bollaşıyor üzerimde
Çok yazı da yazmadım
Bileklerim neden ince?

Hani başucumda okuduğun kitap..
Gerçekten hayvanların bahçesi var mı anne?

aaa...bak arkadaşımın yanında
Amcalar, ablalar var
Kalbine bastırdıkları o siyah şey ne anne
Neden zıplıyor yattığı yerde
Canı acıyor mudur sence

-Kemal... Kemal...
Neden cevap vermiyor?
Karanlıktan korkar
Çarşafı üzerinden çeksinler söyle

Daha ne kadar yatacağım burda
Ağzım kuruyor
Akşam erken de uyudum..
Gözlerim kapanıyor

Yıldızlar yağıyor anne
Beyaz melekler gülüyor
Seslerini duyuyor musun?
En az senin kadar güzel
Ninni söylüyor..
Uykum geldi..
Uyursam rüyalarımın gitme...anne

21/3/05-Arzu Altınçiçek

Arzu Altınçiçek

“Eylül Tufan anısına ”

'Ne zaman yaz geçse aklımdan, bir yanım deprem, bir yanım sen'

Hikayesi aynı aşklar yaşadım
Sonunda ne üç elma düştü gökten
Ne beyaz atlı prens buldu beni
Kaf dağının ardında
Kör mağaraya kapandım

Komşu komşuya bir olup
Yakamadık karabasanları

Kurtlara yem olmamak için
Gerek yok ormanlardan kaçmaya
Herkes aç...

Sağır sultan duydu aşkın yalanını
Kötü kalpli cadılar acıdı sevenlere
Pinokyo parmak çocuğa dönüştü
La fontén vazgeçti masallardan
Kahramandan saydım ağlatanları

Omzumdaki melekler yoruldu
Ben akıllanmadım.

Hayat hep güzeldir diyenler
Ne kadar yalancı.

Bir ben sanırdım çürük duyguların sahibi
Besteler, dudağımın çatlağında hüzzam kesilirdi
Piyano gibi ağlatırdı hayat
Göz yaşlarımın birisi kara, birisi ak.

Bıçak keşiğindeyim.
Kırmızıyı sağar güneş kirpiklerimden
Yangınımın sağanak gidişin
Zamansız çöktü mevsim

Ağıtlar biriktiriyorum
Kaç şiirim boynu bükük ardında
Aşkımın kaç sancısı sesin bekler
Soluğumda kaç boğum -öldü deyişleri

Vedalar tuz buz toprağında

Kaç yürek atışında ağustos “Eylül” ağlar

Bilir misin?
bir peri kızı geçti buralardan
yedi cüceler uzadı gölgesinde

Sihirli elmalar soldu
Dört yapraklı yoncaları yuttu yedi karanfil.
Ceviz ağacında karga gıkladı
Tilki ecel aldı kaçtı beyaz yüreğini.

- bir müddet yokum derken, bilemedik gidişin müeebet.

M e k a n ı n c e n n e t, t ü m ş i i r l e r y o l d a ş ı n o l s u n.

Arzu Altınçiçek

15 Kasım / Davet

Taş Üstünde Taş / Hiciv Şov

Rasim Köroğlu – Bekir Salim

19 Kasım 2006- Saat:15.00

Yer: Bakırköy Yenimahalle Kültür Merkezi

Adres: Yenimahalle Yanıkses sokak (Yenimahalle Doğum Evi yanı)
Yenimahalle/Bakırköy

Arzu Altınçiçek

15 Mart özel Davet /İstanbul

Sanal Dünya'nın perdesini aralayıp gerçek bir buluşmaya ne dersiniz?

Üyesi olduğunuz yahoo gruplardan, yazılarınızı takip ettiğiniz,
Sitelere forum köşelerinden mesajlaştığınız,
Eski organizasyonlarımızda bir araya geldiğimiz
Tüm yahoo grup ve internet siteleri üyelerimizle,
yeni arkadaşlarla tanışarak eğlenmek ve eğlenirken
Van'da adını bile bilmediğiniz öğrencilerimize yardım etmek amacıyla

<a>15 Mart 2005 tarihinde
saat 19.30 itibariyle
Profilo Alış Veriş Merkezi _ Mecidiyeköy
Time Out Bowling Salonunda
bizlerle olmanızı arzuluyoruz.
Katılım ücreti
2 Oyun Bedeli olarak 10 YTL'dir

Dileyen dostlar
Bir zarf içinde, Defter-kurşun kalem-silgi-cetvel- hikaye kitabı
ve mektuplaşmanız için adres ve onlarla paylaşmak istediğiniz duygularınızı yazabilir, o
akşam görevli arkadaşlarımıza teslim edebilirsiniz.

Van Bölgesi'nde iki okula pc, kırtasiye, giysi ve muhtelif eksikleri için
ulaşabildiğiniz kadar bu mail arkadaşlarınızla paylaşın.

Grup ve Ferdi birinciliklerimiz, ikinci ve üçüncülüklerimiz olacaktır.
Tüm katılımcılara Dost Kalpler ve Yardım edilen okullar adına
'Teşekkür Belgesi' verilecektir.

Geçen sene Kasım ayında Kan Kanserinden kaybettiğimiz
rahmetli Kemal arkadaşımız için yaklaşık 340 kişi bir araya geldiysek,
en azından geleceğimizin yarını çocuklarımız için de tekrar bir araya gelelim.

Takımlarınız 6 kişilik oyunculardan olacaktır.

Bireysel katılımlar için de, diğer bireysellerle takım kurulabilir.

Tüm katılımcıların:

takım olarak katılacak kişilerin:
Takım isimleri
Katılımcı isimleri
Gsm numaraları ve mail adresleri

Bireysel katılımcıların
Kaç kişi geleceklerse
Gsm Numaraları ve mail adreslerini bildirmeleri gerekmektedir.

14 Mart trihine kadar yapılacak rezervasyonlar doğrultusunda salona kapora
yatırılacaktır.
geleceğini söyleyip, sonradan gelemeyecek arkadaşlar varsa en ge 15 Mart saat 11 e
kadar bildirmesi rica olunur.

Aksi takdirde rezerv. ücretleri organizasyonda görev alacak arkadaşlar tarafından ödenmek zorundadır, bilginize.

Rezervasyon için:

Arzu Altınçiçek
0532 233 60 21 & 0552 233 60 21
mail:
arzu_altincicek@yahoo.com
Konu: Van Okul turnuvası

www.dostkalpler.com

Merhaba sevgili Dostlar;

Ülkemizde yardımların akibetlerinin genelde belli olmamasından dolayı bir çok insan ihtiyacı olanlara yardım etmekten doğdu. Fakat, gitgide kotulesen ekonomik koşullar altında milyonlarca ezilen insan, dolan yetimhaneler,copten yemek çıkarmaya çalışanların her zamandan çok bize ihtiyacı olduğunda gözle görünen bir gerçek. Amacımız yardımları toplamaktan çok, insanları yetimhanelere, engelli çocuklara, yaşlı bakım evlerine, kor okullarına, sokak çocuklarına yani yardıma ihtiyacı olan her yere bizzat yardım edecek kişilerin gitmesine vesile olmak. Bu yardım da bir oda boyama, oradakilerle oturup sohbet etme, korlere kitap okuma, evimizdeki kitaplardan kutuphane oluşturma... yani büyük çaplı olmasa bile onların yanında olmak. Araya ne bir dernek, ne bir aracı koymak, varlığımızla ihtiyacı olanlara uzanmak ve onların elini tutup onlarla arkadaş olmak. Eğer bir şeylere uzulup kafa çevirmek yerine bizlere katılırsanız bir şeyler değiştirebileceğimiz kesin.. her yaş - branş - kültür - vizyon - meslek, parantezleri içindeki 'bir kişi' bile yaşadığımız sürece gereksinim görülebilecek değerlerdir. Haydi puzzle in parçalarını yapıştırmaya başlayalım

Gün gelecek
Ellerin boş
Dizlerin titrek
Gözlerine düşecek puslu bakışlar

An gelecek
Sarılması için bir kol
Dinlemesi için bir dost
Paylaşması için
Sıcacık bir yürek gerekecek
İşte o zaman
BİZ BURADAYIZ

Dost Kalpler
İZ BIRAKMAK İSTEYENLERİN ADRESİ
http://groups.yahoo.com/group/dost_kalpler/

Arzu Altınçiçek

Herhangi bir kurum, kuruluş, dernek, vakıf ya da şahıs'a ait değildir. Ticari bir amacı, siyasi bir misyonu yoktur.

Bütünüyle tüm yahoo grup üyelerinin ortak pay ve paydada bulunduğu toplumsal dayanışma, yardımlaşma, sosyal hayatımızla, ben, sen olayını aşip BİZ olmanın gücüyle hareket etmek için açıldı.

<a>Not: Malzeme göndermek isteyenler doğrudan iletişime geçsin adrese yönlendiririm.

Arzu Altınçiçek

16-17 Eylül Şairler buluşması / rezervasyon son gün Cuma

Yıllardır çeşitli siteler, gruplar üzerinde bir çok şiir dinletisine o şehir, bu şehir, şu grup, bu dernek demeden gitmeye ve elimizden geldiğince destek olmaya çalıştık ve orada olduk, İstanbul'lu şairler ve şiir severler olarak.

Çok şeyler söylendi. Hani derler ya söylenmeye gelince herkes çıkar ama iş icraata döndüğünde ortada kimse yoktur ama sonra konuşanı da boldur. İşte yine o toplantılardan biri için kollar sıvandı.

İstanbul Şairler Buluşması ama asıl projenin adı " Yedi bölgeden, yedi tepeye, yediden yetmiş yediye"

Aslında projenin adında çok şey net ama kısa bir açıklama:

Yurdumuzun yedi bölgesinden şair dostlarımızı, yedi tepeli şehrimizde ağırlamak ve bu toplantıdan yapılacak kitap satışlarından, sponsor firmalardan ve isimlerden gelecek payla, köy okulları projesine destek olmak.

Rezervasyon son tarihi
18 Ağustos 2006 Cuma saat: 18.00

Tarih sonrası katılım söz konusu değildir! !

Tarih:
16 Eylül 2006 – cumartesi
Saat: 17.00 – 24.00

Program 17.00'da şair dostlarımız için kurulacak standlarda imza ve tanışma, sohbetle başlayacaktır. (Stand isteyen dostlar ve kitapevleri bana ulaşabilirler.)

Gecemizde program alacak konuk dostlar:

Sebahattin Abi Sunumunda'

Kanal 6 / Radyo Bravo - Aslan Güven
Radyo D - Melon Şapka
Yön FM - Kadir Oğul
Radyo Oscar/ Marmara Fm - Gurbet Altay
Metin Köse
Fatma Gül Madenci
Sevim Türkoğlu
Dr.Ege Güral
Haydar Ergülen
Yelda Karataş
Ayşenur Yazıcı

17 Eylül 2006 – Pazar
Saat: 10.00 Buluşma – Kahvaltı – Sohbet

Öğleden sonra: Miniaturk (bize özel fiyatla giriş)
Akşam üstü: Pier Lotti: İnce bardaklı çayla yudumladığınız İstanbul
Saat: 18 Veda

Katılım ücreti: 45 YTL (Sadece cumartesi akşamı yemek ücretidir)

* Yemek mönüsü ordövr tabağı-ana yemek-meyve / bu tip organizasyonlarda alkolün alınması maalesef "dinleti" ortamını olumsuz etkilediği için yemeğimiz alkolsüzdür. Alkol haricinde her içecek limitsizdir.

*** Geceye özel paylaşmak istediğiniz "İstanbul" konulu şiirleri olan dostların arzu@altincicek.com adresime mail atmaları rica olunur.

Katılımcılar:

Sevim Türkoğlu
Yaşar Yıldız
İbrahim Ethem Bingül (Kitap imza)
İbrahim Tolga Özsoy (Kitap imza)
Gülşay Yıldız
Öner Kaçırın+1
Ali İhsan Öztürk
Sebahattin Abi (Bursa)
Osman İslam (Aktuel gazete standı)
Aslan Baykara (Türkiye'de tufan standı)
Sabiha Rana
Ekrem Şama
Dilek Kadioğlu
Nurten Altınok + 2
Nuray Aral
Nedim Saatçioğlu
Ayhan Zenbilci (Bursa)
Sevtap Sevim
Orhan Demirtaş (Van) (kitap imza)
Turan Orak (Batman)
Metin Köse (Ankara)
Leyla Akgül (Ankara)
Ferit Gürsoy +1 (Bursa)
Ayşenur Yazıcı +1
Sevil Nizamogulları (Eskişehir)
İshak Özlü (kitap imza)
Adnan Bilgiç
Emir Demir
Suna Doğanay
Hünkar Dağlı * (Ankara)
Özlem Gökdem (İzmir)

Arzu Pak (İzmir)
Mehmet Ali Demircan
Mustafa Ceylan (Antalya)
Ege Gral (Neg)
Aslan Güven +1
Melon Şapka +1
Yelda Karataş +2
Kadir Oğul
Gurbet Altay
Metin Köse
Fatma Gl Madenci +1
Emir Toğaç + 1
Rahim Taş
Meral Yağcıoğlu
Ömer Kuloğlu
Filiz Bedük
Nurdan nsal
Sevim E.Tezel + 1
Feraye
Gönül Bıkım
Aysel insar
Sude ğretmen * (İzmir)
Dilek Hokkameroğlu ve eşi (Yozgat)
Şadan Evirgen (Antalya)
hmet Köylü +1
Ömer Ekinci Micingirit
Nazife Abaylı
Pınar (demeter34)
Yusuf Doğukaya

...

* Kesin olmayanlar

Rezervasyon:(0) 552 & 532 - 233 60 21

Arzu Altınçiçek

Arzu Altınçiçek

2 Aralık itibariyle

MERHABA

YILLARDIR YAHOO GRUPLARDA SIZLERLE VE SIZIN ARACILIGINIZLA BIR COK KISIYE ULASAN

dost_kalpler@yahoogroups.com & www.dostkalpler.com

yaptigi yardim calismalarini artik internet sayfalarindan baska
Marmara bolgesinin tamaminda yayini olan
106.8 Frekansı ile NAZ FM'de
marmara disindaki arkadaslarimiz da
www.nazfm.com
adresinden bu cumartesi itibariyle her cumartesi saat 11.00'de
kopru olmaya devam edecektir.

Sosyal kurumlar, dernekler, sivil toplum orgutleri, sosyal sorumluluk bilinciyle hareket eden ozel kuruluslar ile ihtiyacı olanları bulusturmayı hedefliyoruz.

Bu ilk yayinimda mail, sms ve telefon baglantisi ile yanimda olursanız belki -ilk yayin- korkusunu daha kolay atlatırım.

Hani vaktiniz olursa beklerim.

info@dostkalpler.com
arzu@altincicek.com

Dost kalpler
SİZ'siniz

TEŞEKKÜRLER

Arzu Altınçiçek

21 Haziran 2006

AĞ 17 YARDIM GÖNÜLLÜLERİ & DOSTKALPLER.COM
BU AY EL ELE
YA SİZ?

10 KİŞİ GETİREN ÜCRETSİZ OYNAYACAKTIR ;)

21 HAZİRAN 2006 ÇARŞAMBA
MECİDİYEKÖY-PROFİLO-TIME OUT
BOWLING SALONUNDA BULUŞMAK İSTİYORUZ.
Oyunlar bireysel oynanacak.
Katılımda ilk oyunun, ilk yarısına giren bowlingciler,
2. oyuna katılmaya hak kazanacak ve yeniden
yarışmaya başlayacağız.

Ödüller:

- 1.ye Kupa
- 2.ye Madalya
- 3.ye Madalya

TIME OUT-PROFİLO ALIŞVERİŞ MERKEZİ
SAAT. 20.00
12.50 YTL
1 oyun + final

Rezervasyon: 21 haziran saat 15.00 sona erecektir.

Arzu Altınççek 0532 233 60 21
arzu@altincicek.com

Ayşe Alpan 0532 2709980
aysetoksak@e-kolay.net
aysealpan@gmail.com

Mediha Yüksel Çelikkbilek 0552 233 60 21

SİZ DE BİLİYORSUNUZ Kİ, köy okulları projelerimiz
BOWLING GELİRLERİ, MAİL ÜYELERİNİN GÖNDERİMLERİ, (İHTİYAÇ MALZEMESİ
OLARAK)
SAYESİNDE OLMAKTA. YANİ SİZ DESTEK VEREMEZSENİZ BİZ HİÇ BİR ŞEY DEĞİLİZ.

DOST KALPLER GERÇEKTEN 'SİZ' LERSİNİZ
BİZLER SADECE ARACIYIZ.

ŞİMDİİİİİ GELELİM BAŞKA KAMPANYAYA
ARKADAŞ GRUPLARINIZI GETİRMEYİ DENEYİN.

Ağustos sonuna kadar ne toplayabilerseniz toplayın, sizden aldırılım Kullanılmış olması önemli değil ama kullanılabilir ve temiz olması çok önemli. Her türlü ve her yaş giysi, ders-yardımcı ders kitapları, klasik romanlar, ansiklopediler, küçük öyküler ve her türlü kırtasiye mlz., çantalar, oyuncak, zeka oyunları, oyun odaları hazırlamayı düşündüğümüz için spreylere boyalar, minderler, küçük puflar, renkli kağıtlar, duvar yapışkanları, Atatürk resimleri, atlaslar, sınıf haritaları, diş fırçaları, macunlar, sabun, kağıt mendiller, hitabeler, sıra örtüleri için kumaşlar, vb malzemeler ile Türk Anneler Derneği, Trabzon, Boyabat, Batman ve Bitlis köy okulları olarak dört noktada yapacağımız "Dört elle saralım yaralarımızı" isimli köy okulları projelerimize katkılarınızı bekleriz.

Lütfen bu yazımız ile ilgili bir şey yapamasanız bile, en azından çevrenizle paylaşın, Fw edin, çalıştığınız işyerlerinde duyurun, okuduğunuz üniversitelerde ilan köşesine, apartman ve sitelerde duyuru panolarına asın ki, ne kadar çok köy, okul, çocuk ve fakir aileye ulaşırsak o kadar mutlu oluruz bunca emeğin boşa çıkmamasından.

www.dostkalpler.com

Arzu Altınçiçek

27 Ocak 2007 randevusu

Bu Cumartesi radyo programimizin
studyo konugu

Deniz Feneri Dernegi Kurumsal iletisim muduru

Sn. Recep KOÇAK

telefon konugumuz

Bir Dilek Tut Dernegi yonetim kurulu uyesi

Sn. Leyla ALATON.

DOST KALPLER
106.8
NAZ FM
www.nazfm.com

HER CUMARTESI SABAHI

SAAT. 11.00 - 12.00

dostkalpler@gmail.com

PROGRAM YAPIMCI VE SUNUCUSU
ARZU ALTINCICEK

Arzu Altınçiçek

3 & 4 Mart 2007

bir yurek bir yurege, gel seninle bir SIIR'de bulusalim demis...

Siz de siirin adresinde, dostlarinizla bulunmak istemez misiniz?

3 MART CUMARTESI

Saat: 14.00- 19.00 arasi

IMZA

"HICRAN" siir kitabi ile TURKER KOLUMAN

-Ates dilli sair-

SIIR DINLETISI

Tv ve Radyoda "Arslan abi" olarak siir programlarına imza atan

ARSLAN GUVEN ile AHMET ARIF siirleri ile

Saat: 15.00 – 17.00

ImSanat'tan

GULAY YILDIZ

katilimci dostlari siirleri

GITAR

ImSanat' tan

ONER KACIRAN

SERGI

Sokakta calisan cocuklari koruma dernegi

El sanatlari sergisi

4 MART PAZAR

Saat: 14.00- 19.00 arasi

SOYLESI

Uluslararası 10. Mainichi Haiku yarışmasında

Japonya'nin Nobeli sayılan, dünya birinciligini alan,

Yelda Karatas

Saat: 14.00-15.00

MUZIK

Türk pop muziginde "Uhde" sarkisi ile taninan

"SECIL"

IMZA

"HICRAN" siir kitabi ile TURKER KOLUMAN
-Ates dilli sair-

SIIR DINLETISI

ImSanat'tan
Sebahattin ABI & Nedim SAATCIOGLU & GULAY YILDIZ

SERGI
Sokakta calisan cocuklari koruma dernegi
El sanatlari sergisi

Kitap Satisi geliri Ankara Sokak Cocuklari Dernegi'ne bagislanacaktır.

Katilim ucretsizdir.

ERGUVAN KULTUR CAFE
Program saati suresince Im Sanat Misafirlerine menusundeki yiyeceklerden %10
iskonto uygulayacaktır.

Katilim sinirli olacagindan, gelecek dostlarin bilgi@imsanat.com adresine mail atmalari
rica olunur.

KULTUR VE EDEBIYAT
DERNEGI

bilgi@imsanat.com

Adres:
Erguvan Kultur Cafe
Iskele cad. Ugur Apt. No:3
Bakirkoy_Istanbul
0212 571 22 28

Arzu Altinçicek

3-4 Mart 2007 / Davet

bir yürek bir yüreğe, gel seninle bir ŞİİR'de buluŐalım demiş...

Siz de Şiirin adresinde, dostlarınızla bulunmak istemez misiniz?

3 MART CUMARTESİ

Saat: 14.00- 19.00 arası

İMZA

"HİCRAN" Şiir kitabı ile TÜRKER KOLUMAN

-Ateş dilli Şair-

ŞİİR DİNLETİSİ

Tv ve Radyoda "Arslan abi" olarak Şiir programlarına imza atan

ARSLAN GÜVEN ile AHMET ARİF Şiirleri ile

Saat: 15.00 – 17.00

İmSanat'tan

GÜLAY YILDIZ

katılımcı dostların Şiirleri

GİTAR

İmSanat' tan

NER KAÇIRAN

SERGİ

Sokakta alıŐan çocukları koruma derneği

El sanatları sergisi

4 MART PAZAR

Saat: 14.00- 19.00 arası

SÖYLEŞİ

Uluslararası 10. Mainichi Haiku yariŐmasında

Japonya'nın Nobeli sayılan, dünya birinciliğini alan,

Yelda Karataş

Saat: 14.00-15.30

MÜZİK

Türk pop müziğinde "Uhde" Şarkısı ile tanınan

"SEÇİL"

İMZA
"HİCRAN" şiir kitabı ile TÜRKER KOLUMAN
-Ateş dilli şair-

ŞİİR DİNLETİSİ

CUMHUR KARACA
Saat: 16.00 – 18.00

İmSanat'tan
GÜLAY YILDIZ
katılımcı dostların şiirleri

SERĞİ
Sokakta çalışan çocukları koruma derneği
El sanatları sergisi

Kitap Satışı geliri Ankara Sokak Çocukları Derneği'ne bağışlanacaktır.

Katılım ücretsizdir.

ERGUVAN KÜLTÜR CAFE

Program saati süresince İm Sanat Misafirlerine menüsündeki yiyeceklerden %10 iskonto uygulayacaktır.

Katılacak dostların bilgi@imsanat.com adresine mail atmaları
ya da 0544 207 00 04 no'lu telefondan Arzu Altınçiçek'e rezervasyon yaptırmaları rica olunur.

İM SANAT KÜLTÜR VE EDEBİYAT DERNEĞİ

bilgi@imsanat.com

Adres:
Erguvan Kültür Cafe
İskele cad. Uğur Apt. No:3
Bakırköy İstanbul
0212 571 22 28

Arzu Altınçiçek

9-10 Eylül Şairler buluşması- yedi bölgeden yedi tepeye, yediden yetmiş yediye

**** Paylaşmanız ricasıyla****

Yıllardır çeşitli siteler, gruplar üzerinde bir çok şiir dinletisine o şehir, bu şehir, şu grup, bu dernek demeden gitmeye ve elimizden geldiğince destek olmaya çalıştık ve orada olduk, İstanbul'lu şairler ve şiir severler olarak.

Çok şeyler söylendi. Hani derler ya söylenmeye gelince herkes çıkar ama iş icraata döndüğünde ortada kimse yoktur ama sonra konuşanı da boldur. İşte yine o toplantılardan biri için kollar sıvandı.

İstanbul Şairler Buluşması ama asıl projenin adı " Yedi bölgeden, yedi tepeye, yediden yetmiş yediye"

Aslında projenin adında çok şey net ama kısa bir açıklama:

Yurdumuzun yedi bölgesinden şair dostlarımızı, yedi tepeli şehrimizde ağırlamak ve bu toplantıdan yapılacak kitap satışlarından, sponsor firmalardan ve isimlerden gelecek payla, köy okulları projesine destek olmak.

Tarih:

9 Eylül 2006 – cumartesi

Saat: 17.00 – 24.00

Yemek mekanı açık alanda bir restaurant olacağından, hava durumuna göre değişkenliği söz konusudur. Bu sebeple mekan adı ileriki tarihlerde bildirilecektir.

Program 17.00'da şair dostlarımız için kurulacak standlarda imza ve tanışma, sohbetle başlayacaktır. (Stand isteyen dostlar ve kitapevleri bana ulaşabilirler.)

Udi eşliğinde akşam yemeği

Vedat Çetinkaya ile İstanbul şarkıları

Semazen gösterisi

Mehteran dinletisi

Barkovizyon gösterimi ile özel sunum Mevlana şiiri.

Gecemizde program alacak konuk dostlar:

Sebahattin Abi Sunumunda'

Kanal 6 / Radyo Bravo - Aslan Güven
Radyo D - Melon Şapka
Yön FM - Kadir Oğul
Radyo Oscar/ Marmara Fm - Gurbet Altay
Metin Köse
Fatma Gül Madenci
Sevim Türkoğlu
Dr.Ege Güral
Haydar Ergülen
Yelda Karataş
Ayşenur Yazıcı

10 Eylül 2006 – Pazar

Saat: 10.00 Buluşma – Kahvaltı – Sohbet

Öğleden sonra: Miniaturk (bize özel fiyatla giriş)
(Katılımcıların isteğine bağlı)

– Eyup Sultan Ziyareti

Akşam üstü: Pier Lotti: İnce bardaklı çayla yudumladığınız İstanbul

Saat: 18 Veda

Sürpriz konuklar

Ödül Dağıtımı (Geceye kadar gizli tutulacaktır)

Eski İstanbul tadında bir hafta sonu geçirmeniz için daha çeşitli sunumlarımız da sürprizler arasındadır.

Katılım ücreti: 45 YTL (Sadece cumartesi akşamı yemek ücretidir)

* Yemek mönüsü ordövr tabağı-ana yemek-meyve / bu tip organizasyonlarda alkolün alınması maalesef "dinleti" ortamını olumsuz etkilediği için yemeğimiz alkolsüzdür. Alkol haricinde her içecek limitsizdir.

** Şehir dışından gelecek dostlarımızın konaklanacak yerleri yoksa bana gsm numaramdan rezervasyon sırasında bildirmesini rica ederim.

*** Geceye özel paylaşmak istediğiniz "İstanbul" konulu şiirleri olan dostların arzu@altincicek.com adresime mail atmaları rica olunur.

Katılımcılar:

Sevim Türkoğlu

Yaşar Yıldız

İbrahim Ethem Bingül (Kitap imza)

İbrahim Tolga Özsoy (Kitap imza)

Gülşay Yıldız

Öner Kaçırın+1

Ali İhsan Öztürk

Sebahattin Abi (Bursa)

Osman İslam (Aktuel gazete standı)

Aslan Baykara (Türkiye'de tufan standı)

Sabiha Rana

Ekrem Şama

Dilek Kadioğlu

Nurten Altınok + 2

Nuray Aral

Nedim Saatçioğlu

Ayhan Zenbilci (Bursa)

Sevtap Sevim

Orhan Demirtaş (Van)

(kitap imza)

Turan Orak (Batman)
Metin Köse (Ankara)
Leyla Akgül (Ankara)
Ferit Gürsoy +1 (Bursa)
Ayşenur Yazıcı +1
Sevil Nizamoğulları (Eskişehir)
İshak Özlü (kitap imza)
Adnan Bilgiç
Emir Demir
Suna Doğanay
Hünkar Dağlı * (Ankara)
Özlem Gökdem (İzmir)
Arzu Pak (İzmir)
Mehmet Ali Demircan
Mustafa Ceylan (Antalya)
Ege Güral (Neg)
Aslan Güven +1
Melon Şapka +1
Yelda Karataş +2
Kadir Oğul
Gurbet Altay
Metin Köse
Fatma Gül Madenci +1
Emir Toğaç + 1
Rahim Taş
Meral Yağcıoğlu
Ömer Kuloğlu
Filiz Bedük
Nurdan Ünsal
Sevim E.Tezel + 1
Feraye
Gönül Bıkım
Aysel Çinsar
Sude öğretmen * (İzmir)
Dilek Hokkaömeroğlu ve eşi (Yozgat)
Şadan Evirgen (Antalya)
Ahmet Köylü +1
Ömer Ekinci Micingirit
Nazife Abaylı
Pınar (demeter34)

...

* Kesin olmayanlar

Rezervasyon: 0 552 233 60 21

Arzu Altınçiçek

Acı haber...nereye kadar!

Bir ağıt düştü akşamüştüne;

Bir tabut içinde dört bebek parça parça.
Poşetten sızarken kan
Bedenin yarısı kayıp
On yaşında gözü akmış bir kız.
Elinde oyuncak silahıyla
Kınalı saçlı bir çocuk.

Bir yangın düştü akşamüştüne;

Ay hañer şimdiden
Yıldızlar dikenli tel
Ana çığlığı
Çocuk feryadı
Baba çaresizliği gözlerde
Ciğerleri barut dolu
Bedenleri kapkara.

İnsanlığım düştü gözler önünde;

Suratımda dondu kahkaha
şarkılar şustu
Gökkuşağı attı renkleri
Utancında kıpkırmızı
Mavi kesildi denizlerde
Dalgalar alevli
Sular bulanık.

Ve düştü zeytin dalıyla ak güvercin
Kopuk kafa
Kırık kanat
Tek bacak
Küçük yüreği dışarıda

Ölümün ne adı ne rengi kaldı.
Her yer karanlık
İnsanlık toprakaltı.

Tüm küfürler dilimde
Bir "ben" düştü suskuma

Y a ř a m a k s a ...ř a n s e s e r i .

Arzu Altınçiçek

acin-yollari

 AÇIN YOLLARI

Mavi ışığın ses telinde, hayatın tınısı.
Yollar var uzun, yollar var kapalı.
Klaksonlar çalar, şehir aciz
Küfürler tanımaz kırmızıyı
Kayar hayat!

Karşılıklı iki cadde.
Göğsü delen iki siren.
Birinin telaşı var ölüme,
Diğeri dünya bilmez
Bir ses yankılanır gürültüde:
...ilerleyin!
Yollar var uzun, yollar var kapalı.
Açın kardeşim !

Bir serum taksak her şeye
Aksa damara hayat
Ölüm tutsak kalsa
Arka pencerede.
Bir soluk...pamuk ipliğinde
Dört teker üzerinde
Dörde katlı telaş

Açın yolları
Ölüme geç kalsın...

Açın yolları
Hayata çabuk varsın...

Klaksonlar çalar, şehir aciz

Çapraz kalmış iki araç,
İki beyaz... Kırılır birbirinde mavi

Sen büyüdükçe İstanbul
Acizleşirim daha çok

Lanet okurum yedi tepene
Hey siz de... açın yolları

Sussun sirenler
Dönsün mavi sessizce

** İki ambulans vardı
Biri dikiz aynamda
Biri karşıda

ve ben
duruyordum
Şehir gibi

Elim kolum bağlı
Kördüğüm caddeler gibi...

Arzu Altınçiçek

Adı; çocuk

beyaz duvarın önünde kırıldı tüfek
ölüm dizildi cılız köpeğin gözlerinde
işaret parmağı yol verdi
ezildi çiçek anarşist dişlerinde

öfke toz bulut saçıldı maviye
yüzünde dehşeti soludu çocuk
sıcaklığıyla sızdı bacaklarından korku
küçük parmakları arasında boğuldu karınca
hayat sustu.

beyaz duvarın önünde kırıldı umut
pembe, ağustostan çaldı hayalleri
koca bir çınarda yapboza döndü gün
küçük bedendeki son bakışa
parça parça özgürlük düştü

yüzünde cenneti açtı çocuk
sıcaklığıyla sızdı medeniyet şakağından
göğsünde renk attı bayram gülüşleri
ağaçlar kanat kanat ürperdi.

bir tüfek kırığında dizildi ölüm
dondu köpek gözleri, karıncalar kıvrıldı
kirpiklerinde soldu uğur böcekleri
çocuk cennete sürdü yüzünü

duvarlar... duvarlar beyaz mı halâ?

23 Ağustos 2007

Arzu Altınçiçek

Adın ne!

Sabah telaşı içinde
Bir karga kadar olamadım
Çalım sata sata dolaşamadım şehrin göbeğinde
Kuş bakışında düşüremedim alaylı duruşu
Küçük cüsemde kocaman baş taşıyamadım;
Korkak ama gururlu!

Oysa;

Nereye gitsem ben kokabilmeli şehir
Üzerimden geçerse bulutlar
Yağmurlar beni yağdırmalı

Hangi denize girsem
Dalgaları saçım sarısı
Kıyıları tenim tınısı olabilmeli

Her neye uzatsam elimi
Koparmalı ve basmalıyım göğsüme
En güzel şiiri ben yazdım demeliyim

Evet, evet şair olmalıyım
Sazın çıplak akordunda aşık da olabilirim
Aslında her şey olabilmeliyim

Takvimlerde gülüşüm
Saatlerde öpüşüm olabilmeli
Sevdiğimin odasında

Hatta odamda olabilmeli sevdiğim
Başucu kitabımın arasında
Küfür yazdığım notları saklayabilmeliyim

Nereye yanaşsam
Ben kadar uzaklaşmalı kötülükler
Acılar yıkanabilmeli gözyaşımda

En güzel aşk benim gönlümde
En sıcak seviş benim bedenimde olabilmeli
Ama dindirmeli de yumruğum savaşları

Her rengi saklayabilmeli gülüşüm
Gözyaşımda yaşam kara bağlamalı
Ve tek sözümde çözülmeli kördüğüm

Tüm yollar istediğim yere gitmeli
Ve güneş her gün bana doğmalı
Haftanın yedi günü 'ben'

Ve akşamlar...
Tüm düşleri benden çalmalı
Yıldızlar sönük kalmalı yanımda

Dönüyorsa dünya eteğimde
Birikiyorsa mevsim saçlarımda
Ve susuyorsa aç bir çocuğun çığı

Çantama yapıştırdığım kağıdı
Ülu orta açıp okumalıyım
-Ya Sabır!!!

.....

Sabah telaşı içinde
Çalım satan karga kadar olamadım belki
Ama;

karganın da olamayacağı kadar
Z a v a l l i y ı m
A d ı m
İ N S A N.

Arzu Altınçiçek

Adında olmayan harfleri seçtim

Dudağımda AŞKtın
Yokluğunun ateşli saatlerinde
Dilimi nasıl ısırдыysam öfkeyle
Suskum oldu kanlı harfler
Nasıl söylesem ki
Boğazıma takıldı teki
Dudağımдан A...K tın

Arzu Altınçipek

Ağır yağıyorum

Gürültüyle açıldı
nur avuçlar

on fideye karıldı
memleket

mezar başında
maviye ağladı
kınalı eller

kayan yıldız,
sır verdi
sağır sultana

pusularından
bin pişman dağlar

kardelenleri kırdı
boş miğfer
biri
biri
biri daha

şubat kızıl kıyamet
saçıldı kar-buz yollara

düştü
bir çocuk
babaydı gözleri

'oğuldu'
bir karış toprak

dize gelmez
başa gelir derler ölüm

'bayrak'
solmayasın diye
ağır yağıyorum

Arzu Altınçiçek

Ah bu oyun yok mu

Sessizliğin kadar
Acıtmaz canımı hiçbir şey

Beklediğim tüm sözler
Kilitli dudağında

Bir ben mi yakınım bana
düşlerim mi? yoksa

Umarsız mı sevdan
Bensizlik kadar

Oyunun kuralları
hep bana...hep bana

Çentikleri ismimde
Dili bıçak olanların

Bir beni mi buldular
Bu aşkta taşlayacak

Sol elindeki mühür
Boynumda yağlıilmek

Ayıbı günahı bana
İster öl, ister olma

Diyeceğim de
Nereye kadar taşınır bu yük
Nereye kadar akar su bilmem

Bu aşkta tek gücüm 'sen'
Benim kıyıları kuru
Omuzum çökük

Adam gibi sevdim dedin
Adam gibi ol yanımda
Mızıkçı olsun aşk
Blöfünü çek istersen

Arzu Altınçiçek

Ah Yar

Yine bir sevdanın başındasın yar
Bu kaçınıcı yara yüreğın kanar
Gözlerinde dünün izleri
Yüreğinde deli yangınlar var.
Ah yar,
İçin yanar, dilin susar
Bilmez misin yüreğinde
Mesken tutmuş külleri
İse bulanmış, sayısız sevdalar
Ay batır,
Karanlığında batır yüreğine
soramadığın hesaplar
Bu kaçınıcı 'yarın' der direnen umutlar
Bu kaçınıcı hazanıdır gönlün
Ah yar....
Karanlığın ötesinde arzular.
Karanlık semalarda yarınlar
Gök yıldızına acıkmış...
Yıldızlar güneşe tutsak
Sevdanın izleri gözlerde
Gözlerde ağlayan bulutlar
Sevdayı anlatır yağmurlar
Dört nala taşır geceyi yakamozlu dalgalar
Sunar ellerine sevdanın serinliğini
Islatır kabuk bağlamaya çalışan yüreğini
Ah yar,
Bulutlar getirdikçe ağlayan gözleri
Kabuk tutmazki kanayan aşklar
Hep ıslaktır asla kurumaz anılar.

Arzu Altınçiçek

Ah!

Ben seni özledim
Sen bilme
Hani görünce yüzünü
Merhabam var ya
Nasıl alev alev çıkar boğazımdan
Aklıma düştükçe
Nasıl basar yüreğime sensizlik
Ah!

Ben seni sevdim
Sen bilme
Hani sesini duyunca
Kanatlanır ya göğsümdeki kuşlar
Taşar gider dingin sularım
Nasıl soğuktur sensiz yarım
Ah!

Ben senden vazgeçtim
Sen bilme
Hani imkansızdır ya
Temmuzda karın yağması
Beyazlanan sadece yıllardır aslında
Nasıl kızmam sensiz geçen zamana
Ah! Ah!

Arzu Altınçiçek

Aheste aheste...

-Dua yağmurlarına- tutulmak istedim bu gece.
Ölüm beni çağırır sanki yavaş yavaş
Yastığım taş... yokluğun yoldaş
Hadi böl dolunayı, usulca yaklaş.

Gözlerinde geçmiş kendinden yeşil
Su beni çağırır sanki yavaş yavaş
Yarama dök...uykumda düş...gecede süs
Hadi yırt mavileri, aheste yaklaş.

Sana doymak istedim bu gece kana kana
Sakin sorma -bu nasıl bir susamak! -
Gözümde bulut, damlamda umut
Islatıp gönülleri, gel yavaş yavaş

Bana bir sevi diledim Huda'dan yana
Gözlerine sığdırdım çölleri yavaş yavaş
Kum gözlüm, ürperdim dokundukça tenine
Doyamadığım tenini, ser yavaş yavaş.

Şehrimde gün söndü işte, tam bu saatte! !
Gidenler beni çağırır sanki yavaş yavaş
Yarın düşmüş gününe, dün gömülmüş bu güne
Ecel bana gelir sanki...bir telaş bir telaş.

Dua yağmurlarında ıslatın beni bu gece! !
Su beni çağırır sanki yavaş yavaş
Bana bir sevi diledim Huda'dan yana
Ecel bana gelir sanki...bi® telaş bi® telaş.

Bitti(m) dediğimde başlar yolculuğun ötesi
Ardım sıra açılınca el, olmasın gözde yaş
Ey ölüm, aheste çek kayığımın küreğini
Çocukluğumdan -fiş fiş kayıkçı (m) - gelir yavaş yavaş

Doğdum...yaşadım...öldüm ama hep çocuktum
Koşsan da güneşe, emeklesen de geceye
D o ğ u m ağlar, güler ö l ü m hep aheste a h e s t e.

Arzu Altınçiçek

Akşamdan kalma

Yorgundum...Bir o kadar da kıpır kıpırdı içimdeki kelebekler. Nedendi bu telaş,
bil-m-iyorum
Soru işaretlerimle çıktım yola. Ayaklarım mı koşturuyordu, yoksa yüreğim mi?
bil-m-iyorum

Öylesi tedirgindim ki
Sözlerini duymadığım
Müziği aklımda kalmayan
Güzel bir melodiydi kulağımda
Akşamdan kalan

Kalabalıktı-k, gülen gözler, şarkı söyleyen dillerin arasında
Yalnızdı-k-, yalnızlık kadar, suskundu-k-

Bir anda
Söndü tüm ışıklar
Müzik sustu
Kaybolmuştu kalabalık
Kırık bir resim düştü duvardan
Belirsizliklerin içinde

-Gözleri- -Gözlerindeki yüreği- düştü
Elindeki kadeh kadar buğuluydu

Dumanından tütsüleniyordu karmaşaları. O, onda değildi. Bu ilk de değildi ki onun için
aslında.

<i>Kopuk kopuk kelimelerde, yine bir şiirin içindeydi ve bir şehrin içindeydi yıkık
dökük.</i>
Anason kıyılarına çekilmişti...Firari bakışları - çekmişti işte

Göğsüne doldurduğu sisli umutları nasıl da çığlık çığlığa yuvarlanıyordu soluğunda: Bu
kadar sessiz kalmamalıydı kaçırdığın gözleri. Diline gelmeyenleri, çoktan -çokça-
gördüm onlarda.

Bahardın. Her ne kadar dikenli olsa da yolların, sadece sen kanardın. Canımı yakmak
istemediğini biliyorum bu nedenle dallarımdayım, tutmuyorsun beni. Kendini acıtman
daha çok yakıyor içimi. Kapanışın zamana, yalnızlığa sarılışın daha çok ağlatıyor. Her
şeysin aslında, içinde tüm hiçleri barındıran. -Sen de öyle- diye titreyen sesinde
Suskunluğusun sevdanın ya da adı(n) her neyse...

Kopuk kopuk kelimelerde, yine bir şiirde ve bir şehrin içindeydin yaşamın belkide son
kırıntılılarıyla. Oysa ekmek kokusu kadar gerçek -hayat-, hani bir melodiye birlikte
koştuğumuz tuttuğun elim kadar gerçeksin bende.

Silkelen
Bahara renk veren can
Gözlerindeki perdeyi açma güneşe
Bırak uçurtmalar süzölsün baktığın yerde
Bırak dalgalar dinlensin kavgalarının ötesinde
Seslen
En sağır yürekler duysun

Şiirin lacivertinden sök siyahı
Umut damlat gözlerin gibi...

Silkelen
Nefesindeki seni çıkar ortaya
Bak ne kadar güçlüsün istersen
Daha da güçlü oluruz iki bedende tek yürek olduktan sonra...

Hatırla, kollarındayken tıka basa boğazıma doldurdum şarkıyı -Seninle bir dakika,
mutlandırıyor beni....-

Bir adam-dı- köşesine çekilmiş, kalabalık içinde yalnızlığı daha kalabalık.
Suskunluğunda fırtına olmak isterdim.Saçlarımı dağıtıp, rüzgarıma kapılman için..

İki kişilik soluklanmak, uyanmak için, kır artık şu zincirlerini can..korkusuzca gel.
<i>Seninle bir dakika, mutlandırıyor beni.. bir dakika siliyor canım yılların özlemini..

Kadehin sende, senin bende sızdığın gibi.. hala akşamdan kalmayım

Aşk tanrıçası uyandırsana bizi...

Arzu Altınçiçek

Alkışlar sana

Düğümlendikçe kayganlaşan
İpleri dolaşıyor elime
Küçük kuklaların
Rengi kaçmış maskeler bir de

Roller ve sufleler
Fısıltılardan silik
Şahsiyetli kostümler
Alkışlardan belirgin

Seyirciyim
Oyuncuyum
Yönetmenim
Oyuncağım bazı bazı

Her durumda gülseler de
Gülerim gülenlere
Soytarıyım
Soytarılığının dizi dibinde

Alt üst olmuş sevdalarda
Demlenen anıların
Masal kahramanlarını
Atıyorum sahnemden

Seni mi? !
Alkışlıyoruz
Yıldızın sönmesin diye
Bak!

Arzu Altınçiçek

Ama nerdeee

Her kelime tek mana taşısa keşke
İma denileni hiç bilmesek

Her insan tek ruh olsa keşke
Fesatlığı düşünmesek

Baktın mı dünya düz
Uzandın mı yıldızlar ellinde
İçtiğinde artmalı deniz
Yangın sönsen üfledin mi ormanda

Her kalp tek sevda taşısa keşke
Her beden bir aşk

Her kurşun gül götürse gittiği yere
Bir lokma bile doyursa açları

Yaşamın bize sunulduğu gibi
Her şey bir kerelik olsa keşke

Ama nerdeeeee

not: öylesine yazılmıştır....

Arzu Altınçiçek

Amelini drmek var

<i>bilirim; her ölüm erken gelir</i>

kefensiz cesetlerde ellerim

hiç tanımadığın bir kadın rahminde
eserin; iki göbekte iki çukur

ey insan; emsalsiz yaratılan
Ölüm benim işim

aldığın canlarda temizlenmeliyse pisliğin
benden umudu kes

ben ecelken ölüme açlığından yoruldum

Arzu Altınçiçek

Anlasana

Şiirler yazdım sana
Mısra mısra aşk kokan
Şarkılar besteledim
Notasından sen damlayan
Destanlar yazdım, resimler yaptım
Anlasana

Sevgimi yazdım bulutlara
Aşkımınla ıslanasın diye
Yağmur oldum saçlarında..
Hergün ilk dokunanın olayım diye
Çiğ olup tenine düştüm
Herşey senin için
Anlasana

Geceleri yazdım günışığına
Gün batsın, yıldızlarda göreyim gözlerini
Yatağıma yatıp düşleyeyim seni
Şafak bekledim tan zamanı
Güneş üstüne doğmadan
Son kez sarılayım diye
Anlasana

Elimden gelen herşeyi yaptım aşkın uğruna
Anlasana...anlasana

Arzu Altınçiçek

Anlasınlar

Mısralara sıkıştırmak istemiyorum duyguları
Okuyan anlasın sana olduğunu
Kendine pay çıkarmasın diğer aşıklar
Seni yaşasın...beni anlasınlar
Aşkımı çizerken yastığımda
Siyah tuale damlattığım gözlerinle
Bilsinler, bana yeşili veren baharın sen olduğunu
Yudumladığın kırmızıda
Kora dönen sevdam kavursun dudağını
Şarabın lezzetinden değil
Şarhoşluğun teninden geldiğini anlasınlar
Yağmur herkese yağsın
Ama biz başka ıslanalım sokakta
Nisan yağmurunun bizim olduğunu
Anlasınlar...

Arzu Altınçiçek

Anlat/ma

Bahar gözlerinle durma karşımda selvi boylum... Biliyorum, kırmadan birşeyler anlatmak istiyor bakışların.... Duymak istemediklerimi dizmişsin sanki yorgun sevda yumağına. Dolunayın uzun siyah saçlarına, yıldızlarlailmek atıp işlediğin, gece şalını mı dolayacaksın boynuma.

Kurumuş kalemime mi dolduracaksın şarap rengi mürekkebi? Boş kağıdıma imkansızlıkları mı dökeceksin tüm öfekeli kelimelerle? Sessizliği tırmalayan kalp atışlarımda, kendime vuruşlarımı mı durduracak öpüşlerin?

Sen yalnızlığı nerden bileceksin! Sensiz kalmanın ne olduğunu kaç şişeyle devirdim, kaç şarkıyla kustum gidişlerini. Sana her bakışımı katık ederdim oysa özlemime sermek için. Sesini, kokunu son damlasına kadar doldururdum nefsim. Uzaklıklarını hiçe sayardım, gözlerimdeki gülüşünle kalakaldığımda.

Özlemi sen mi anlatacaksın bana? Ciğerinin bir ucu işleştiren titrek mum ışığında, yutkunan sen miydin aşk şarkılarında! Derdiğim ayrılık çiçeklerini, umut tohumu yapan sen miydin? Hazan yapraklarını kızıla boyayan senin tenin miydi? akça pakça ayaz yemiş.

Kaç gölge tüketti kendi kendini, kaç...kaç şiir yarım kaldı masamda. Feryatlarımı boğdukça yastığımda, kaçınıcı darbeyi aldı kırılganlıklarım.

Ufalandı bulutlarım. Mavi mavi serpildiğine bakma üzerime, ölümü seriyor aslında düş tarlamdaki pamuk çiçekleri, sensizliğin toprağını örtüyor.

Güneşin ışığında bile zifiri duran pencereimin önünde, bana hayatı mı anlatacaksın? Selvi duruşunun gölgesinde kalan yaşam mı yakın bana? Buğulu bakışlarında, mart gülüşünde ki umut mu yarınlar? Yanında olurken dokunamamak mı ukte sevda?

Nasıl anlatılır ki bu aşk! İçinde fırtınlar koparken, dingin su gibi serilmek yok mu yamacına! Öpmek, dokunmak isterken uzaktan seyretmek yok mu? Herkes bilse ne olur 'seviyorum' derken, sesimi kısmak, hatta içimden bile geçirmemek ne kadar batıyor... nasıl anlatılır ki bu can acısı,

Varlığında yokluğun nasıl bastırılır bebek yüzlüm.

Ezikliğini yaşıyorum biriktirdiğim yıllarımın. Sebebi neydi acele gelişimin sensiz dünyaya.

Bir mucize olsun isterdim, mesafeleri kapamak için. Gözlerine ve tenine düşmek için büyütme isterdim yüreğimi.

Şimdi çaresizce seyrediyorum seni, uzaktan soluyorum nefesini. Bakışında eriyen sızımı, sol yanımda biriktiriyorum. Cesaret edemiyorum kulağına fısıldamaya 'seni sevdiğimi'. Susuyorum. Canımı yakan dikenleri topluyorum kan çiçeklerinin. Yalancı baharlara aldanmamak için mevsimsizce geçirmeliyim ömrümü. Biliyorum ama olmuyor mart gülüşüm.. Bahar gözlerinden akıyor yüreğime. Canım yansa da, sevdam senden vazgeçmiyor.

O nedenle ya git, ya eksik yanımla tamamla. Sadece dudağından çıkacak tek kelime hayat... Hadi bana şimdi aşk'ı anlat, koca bedeninin gölgesinde.

(Bahar gözlüm'e)

Arzu Altınççek

Anlatsam sana

Kuruyan dallarda tomurcuk olsan
Hercai baharı anlatsam sana
Yağmura ağlayan bülbülü sorsan
Susadığı aşkı anlatsam sana

Bir avuç toprağın almış ahını
Rüzgara kapılmış gül yaprakları
Sus pus olmuş deniz yasta dalgası
Durgun sevişleri anlatsam sana

Çağlıyor gözlerim, susuyor şarkım
Baharımda yağmur, tenimde yangın
Yokluğun zemheri, gelişin zârım
Yasaklı sevgimi anlatsam sana

Arzu Altınçiçek

Anma / Bingöl Depremi

Karanlığa gömüldü yarınlar
Üzerine toz toprak çöktü
Yanı başımda yatan küçük yürek
Bir dolap altında verdi son nefesini
Saksıda baharı karşılayan tomurcuktan oysa gözleri
Şimdi...
Haberi bile yok üzerine çöken tonlarca betondan
Toz içinde beyaz bir bedende
Kırmızı yarınları sızmakta
Kucağında oyuncak ayısı
Ve kendi gibi kaç beden
Kaç ruh...
Gecenin üçünde verdi canları.

01/05/03 Bingöl'de depremde kaybettiğimiz canlara Allah'tan Rahmet diliyorum.

Arzu Altınçiçek

Anne

Kaç gündür çakmak çakmak gözlerle karşıladım sabahı
Gece daha uzun geldi gündüzden
Bildiğim tüm dualar dilimde
Avuçlarım yüz sermişti gökyüzüne
Kulaklarımda uğultular
Zannederdim ki rüzgar
Gözlerimin önünde gri bulutlar
Sislerin ardında nice ruhlar
Gelip gittiler başına biliyorum
Seni koparmak için bir bir
Işık gösterdiler
Çiçekli yollar
Yitirdiğin sevdiklerin el uzattı
İnce köprü üzerinden
Ana yüreğin dondu kaldı
Dünya dönmedi o an
Rüzgar durdu
Nehirler kalakaldı
Ve sen uzaklarda
Haykırışlarımızı, gözyaşlarımızı
Bilmediğin insanların dualarını
Duymadın
Kulağına fısıldadığım sevgimi
Tuttuğum soğuk elini
Okşadığım yanağını düşünüyorum da
Birşeyler eksik gibiydi
Sanki yapacak çok işlerin vardı
Ana yüreğin elvermedi bırakıp gitmelere
Aralık gözlerinde gördüm yarınları
Pamuk ellerini bastırdım göğsüme
Umutbahçemde açtı tomurcuklar
Bırakmadın....direndin
Sen galip geldin
Sevginin gücünü gösterdi dudakların
Kımıldadığında yer yerinden oynadı
Fırtınalar koptu
Okyanuslar yükseldi
Kurak topraklar yeşerdi
Biliyorum bir gün herşey ardında kalacak
O gün, bugün değil ama
Gün yaşama zamanı
Dört harf anlatır dünyayı
ANNE dünyanın anlamı
İyi ki varsın.

Arzu Altınçiçek

Annem'e / II

Bir can verdin bana
Nice canlara can
Bahara renk kattın
Bahar çiçeğindim elinde
Sevdanla suladın saçlarımı
Şimdiyse yorgun, halsiz
Acılardan hırpalanan
Bedenin kollarımda
Sevgim yetmez diye
Gözyaşlarımla sulamaktayım hayatını
Verebilsem nefesimi göğsüne
Kanım damarında akabilse
Ömrümün kalan kısmını yazabilsem kaderine
Bana verdiğin canı katabilsem ruhuna
Sensiz dünya ağır gelir omuzlarıma
Sensizlikse dünyadan ağır anne!
Bizi terketmen için çok erken
Ölümü bizim kadar sevme!

Arzu Altınçiçek

Annem'e / Ölüme kafa tutan dünyam.

Hüzün geçti mutluluğun önüne
Günlerdir
Umutsuzluk serpilmişti yüreklere
Güneş hiç doğmadı ay vardı her saatte
O kadar uzak kaldı ki sabahın
Bir o kadar çaresiz
Bir o kadar ürkek
O kadar yorgundu ki bedenim.
Duymadın haykırışlarımı
Sen hissederdin
Yanağımdan süzölmeyen yaşımı
Göğsüme ağır gelen acıları
Bilirdin sana doğmayan güneş
Isıtmazdı dünyayı
Sesini duymadan
Cıvıdamazdı kuşlar
Yüzüne düşmeyen su
Arındırmazdı ayazı
Sensiz dünya neye yarar..
Hoşgeldin aramıza
Yeniden belirdi dağın ardında rüzgar
Sonbaharın tomurcukları açtı gözlerimde
Yüreğimde nice fırtınalar
Dualarla aramızdasın biliyorum
Kardeşlerimin yalnızlığına
Bizi sensizliğe terketmedi
Ana yüreğin
Hoşgeldin canözüm
Seni seviyorum

Arzu Altınçiçek

AR(ındı) & GÜL(ler)

<tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'>

Tırnaklarım geçerken avucuma
İnleyen bir serçenin gözyaşıydı
Şakağımdam süzülen damlalar.
Düşüğünde toprağa
Toprak ağardı yeryüzünde
Beyazın da, baharın da rengi kaçtı.

Bildiğim bir sessiz tını gibi şimdi gün
Ve dilsiz rüzgara teslim olmuş şimdiden yarınlarım.
Son barutumu serptim güne,
Yıldızlarla kaplayacak yanık kokusu düşlerimi
Ve tenimin sızısında koklayacaksın tüm evreni
Ve tüm evrende bırakacaksın izini, dokunacaksın.

Dokunduğunca ağlayacaksın
Ve ağlatacaksın kör bakışları
Sonra gidip hiç bilmediğin bir kör yazgıya vurulacaksın.
Ölmeyeceksin ama defalarca öldüreceksin
Akıttığın her bir damlaya isyan edercesine.
Tenindeki boncuk boncuk terlere dizeceksin kabusları.

Bilmediğin, yalnızlığım,
Arındığım yarınım
İsmimle çatlayacak dudaklarında
Çakıllara gömülmüş bir sevdayım

<i>Aralık Sonu, Gece Yarısı, 2005
Gülay Yıldız & Arzu Altınçiçek ortak çalışmasıdır.</i>

Arzu Altınçiçek

Ara Dinkjian & Erdal Akkaya - Kökler ve Dallar

KÖKLER VE DALLAR KONSERİ Türkiye Sakatlar Derneği, müzikseverleri Aya İrini Müzesi'ne davet ediyor. Ara Dinkjian ve Erdal Akkaya müzikleriyle kültürleri buluşturuyor. Sevginin, kardeşliğin, hoşgörünün ve barışın türküleri söyleniyor.

Türkiye'nin en köklü ve büyük engelli örgütü "Türkiye Sakatlar Derneği" dev bir müzik organizasyonuna imza atıyor.

26 Eylül 2009 Cumartesi günü Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından tahsis edilen Aya İrini Müzesi'nde yapılacak "Kökler ve Dallar Konseri" ile tarihsel bir buluşma gerçekleşiyor.

Saat 20.30'da başlayacak konserde dünyanın en tanınmış ud virtüozü olan Ara Dinkjian ve ülkemizin yetiştirdiği önemli bir bağlama ve şelpe ustası Erdal Akkaya unutulmayacak bir müzik şöleni gerçekleştirecek.

Konser bir yönüyle kültürel buluşmaya, diğer yönüyle de ülkemizde yaşayan engelliler için büyük bir projenin tanıtımına ev sahipliği yapacak.

Türkiye Sakatlar Derneği

Türkiye Sakatlar Derneği 1960 yılında kurularak, 1963 yılında Danıştay Genel Kurulu ve Bakanlar Kurulu kararıyla kamuya yararına çalışmaya hak kazandı.

Dernek 68 şubesi ile engellilerin hayatın her alanında eşit koşullarda yer alması ve temsil edilebilmesi için çalışmalar yürütmektedir.

Birçok konuda faaliyetler yürüten TSD, Çorlu'da bir ilköğretim ve iş okulu yaptırarak 2003 yılında Milli Eğitim Bakanlığı'na teslim etti.

Dernek, bu başarıdan cesaret alarak, Balıkesir iline bağlı Gönen'de yeni bir proje başlattı. TSD Nihat Kaban Engelsiz Yaşamevi projesinin önemli bir kısmı tamamlandı. Yaşamevi inşaatının bitirilmesi ve hizmete sokulması amacıyla İstanbul Valiliğinin 26.03.2009 tarih ve 27077 sayılı olurlarıyla bir yardım kampanyası açıldı. Kültürleri buluşturan bu konser, aynı zamanda bu kampanyamızın tanıtılmasını hedeflemektedir.

Türkiye Sakatlar Derneği, daha kalıcı eserlerle engelli vatandaşlarımızın yaşamlarına katkı verme çabası içindedir.

Ara Dinkjian

Klasikleşmiş şarkıların bestecisi...

Ara Dinkjian, 19. yy başlarında Diyarbakır'dan ABD' ye göç eden bir ailenin üyesi olarak 1958 yılında New Jersey' de doğdu.

Udu evdeki taş plaklardan sevdi, Celal Güzelses'i dinleyerek enstrümanını geliştirdi.

Arto Tunç Boyacıyan ile "Night Ark" isimli bir grup kurdu ve "Avcı" filminin müziklerini yaptı.

Armenian In America (Amerika'da bir Ermeni) ve Peace On Earth (Dünyada Barış) albümleri 2005, 2006 ve 2007 İsrail Uluslararası Ud Festivallerinde (Jerusalem

International Oud Festivals) canlı olarak kaydedildi.

Night Ark grubuyla yaptığı albümlerin dışında Arto Tuncboyacıyan, Eleftheria Arvanitaki, Omar Faruk Tekbilek, Brian Keane, Hasan Isakkut, Bhavani ve Onnik Dinkjian ile ortak albümler yayınladı.

"Dinata, Dinata" adlı bestesi 2004 Atina Olimpiyatlarının kapanış töreninde çalındı. Eserlerinin pek çoğu sinema ve televizyonda film müziği olarak kullanıldı.

Sezen Aksu'nun "Gülümse" ve "Deli Veren", Fahir Atakoğlu'nun "2", Burcu Güneş'in "Tılsım" albümlerinde misafir sanatçı olarak yer aldı.

Dinkjian'ın besteleri arasında Sezen Aksu'nun "Sarışınım", "Vazgeçtim", "Son Sardunyalılar"; Alpay'ın "Dağların Arkasında Yar"; Ahmet Kaya'nın "Ağladıkça" ve Yunanlı sanatçı Eleftheria Arvanitaki'nin "Meno Ektos" adlı eserleri yer aldı. Sanatçı, Vasilis Saleas, Coşkun Sabah, Bedri Ayseli, Rober Hatemo, Ethem Adnan Ergil, Mine Koşan ile çalışmalar yaptı.

Ara Dinkjian ayrıca dünyadaki en iyi ud virtüözleri arasında sayılmaktadır. Dünya çapında konser sahnelerinde, ud festivallerinde, seminerlerde ve master sınıflarında görülmektedir.

Erdal Akkaya

Geçmişten Geleceğe Uzanan Bir Köprü...

1972 yılında aslen Erzincanlı bir ailenin üçüncü çocuğu olarak İstanbul'da doğdu.

Ablaları Saadet ve Gülten Akkaya'dan oluşan 'Akkayalar' adlı müzik topluluğuna bağlaması ve sesiyle eşlik etti.

Hasret Gültekin'in 1992 yılında çıkan albümünün, 1995'te Güler Gültekin'in "Türkülerde Yaşamak", Nilüfer Akbal'ın "Miro" isimli albümlerinin düzenlemelerinde yer aldı ve bağlamalarını çaldı.

İstanbul Devlet Opera ve Balesi'nin önemli kadın solistlerinden, Uluslararası Verdi Ödülü'ne sahip Elena Kember ile icra ve solistlik üzerine çalışmalar gerçekleştirdi. Özdemir Erdoğan ve Ferhat Livaneli gibi sanatçılarla stüdyo çalışmalarında bulundu. Selda Bağcan gibi birçok sanatçının albüm kayıtlarına bağlamasıyla katıldı.

İlk solo albümü "Yağmurla Gelen" 1997 yılında yayınlandı. 1999'da Duisburg Volks Hoch Schule'nin katkılarıyla ilk resitalini verdi. New York'ta İlhan Erşahin'in prodüktörlüğünde hip-hop tarzında bir çalışmaya doğaçlama bağlama kaydetti.

1997 - 2001 yılları arasında Zülfü Livaneli'ye yurtiçi ve yurtdışı konserlerinde solo bağlama ve şelpesiyle eşlik etti, vokal yaptı. Livaneli konserleri kapsamında Mikis Theodorakis, Maria Farandouri, Liesbeth List, Al Di Meola, İlhan Erşahin, Ara Dinkjian gibi uluslararası isim yapmış usta sanatçılarla birlikte aynı sahneyi paylaştı.

2001'de ikinci albümü olan "Ciğerparem" müzikseverlerle buluştu. 2002 yılında TRT için

“Bir Tutam Temre Otu” adlı üç bölümlük belgeselin müziklerini yaptı. Özdemir Erdoğan’ın 2004 yılında çıkan “Gitarıma Türkü Öğrettim O Söyledi Ben Dinledim” enstrümantal projesinde bağlama ve cura çaldı.

2006-2007 döneminde Su TV’de Türkiye’nin önde gelen virtüözlerinin konuk olduğu “Kökler ve Dallar” programını hazırlayıp sundu. “Zülfü Livaneli 35. Sanat Yılı” konserinde Sezen Aksu, Ajda Pekkan, Nilüfer, Nükhet Duru gibi Türkiye’nin önemli yorumcularına eşlik etti.

Konser ile ilgili bilgi için:

Arzu ALTINÇİÇEK (arzualtincicek@tsd.org.tr)

(TSD Basın ve Halkla İlişkiler Sorumlusu)

0212 631 11 95 -0535 465 76 76

Arzu Altınçipek

Ardından

Gittin gideli hala güz kokar yastığım
Hazan sabahlarla başbaşayım
Hayalinle kaldığım gibi..
Kasım gülleri açar gecelerimde
Katmer katmer yalnızlık kokar

Gittin gideli hasret rüzgarı eser kapımda
Ne gelen dosttur, ne giden tad bırakır
Uğurlardığım sevdalar gelir aklıma
Katmer katmer bulutlar dolar gözlerime
Kurur yağdıramadığım yağmurlar

Gittin gideli sevda bir başka görünür odamdan
Daha soğuk ve kasvetli yeditepe
Ruhu yok neonlu caddelerin
Gün bile kararmış ufukta

Oysa gökyüzüne güneşi boyadım
Gece gündüz ışığımı bul diye
Şehir 'sen' bakar
Güneş 'sen' yakar
Kasım gülleri 'sen' açar.. deniz bakışlım
Ay tenine yangın bu canda
GÜZ, 'SEN' kokar

Arzu Altınçiçek

Artık/lar vaktindeyim

I

akşam sofrası kurulurken
yorgunluğunu atar yaseminlerde gün

çatısız odalar
küçük kilimlere sarılır

uğur böceklerine ısmarlanır
kırmızı bisikletler

şaşkın gülüşlerimiz
ateş böceklerine

II

Şehrin yok olan sokaklarında
ip atlayan çocukluğum gibi
sihrini kaybetmiş midir
avuçlarımda salyangoz yaldızları

Aşırdığımız kirazlar
boy vermiş midir
asma gölgesinde

bana umarsız
çocukluğumdan kalma
böğürtlen lekeli mevsimler

ağaç gövdesine yumsam gözlerimi
mendil kapmaca oynayan
küçük ellerden kapıversem sevinçleri

göz kıyılarımdın dikenli tellerinde
mavi çizgili defter kağıdı uçurtmam

bundandır
düşlerimin kesikliği

III

ve yıllar
parmaklarımdan da çok

ruhuma sığmaz yorgunluğum

(a r t ı k)

Arzu Altınecek

Arzu

Ne oldu Arzu sana
Neden suratın asık
Neden gözlerin hep dolu dolu
Neden keder denizinde yüzüyorsun
Kurtulmaya çaba sarfetmiyorsun
Neden Arzu böyle yapıyorsun
Biliyormusun sen çok değiştin
Bunu kimse farketmeyebilir
Ama ben herşeyin farkındayım
Sen böyle değildin bir zamanlar
Hep gülerdin..
Dert nedir...tasa nedir bilmezdin
Hiç gözyaşı dökmezdin
Geceleri uykusuz geçirmezdin
Boşluktaki izlere takılmazdın
Cıvıl cıvıldın Arzu, hayat doluydun, neşeliydin
Bir de şimdi!
Bak aynaya da gör halini
Göz gözlerindeki feri giden umut ve neşe izlerini
Morarmaya yüz tutmuş halkalarını
Ve teker teker say
Genç yaşta aklaşmaya başlamış saçlarını
O gül dudaklarına bak nasılda titriyor
Gözlerin yuvalarından fırlamış sanki zayıflıktan
Yanağımdan ardarda yaşlar nasıl da süzülüyor
Yüreğin küt küt atıyor
Söylesene neyin var Arzu
Hiç kimse seni benim kadar tanımaz
Benim kadar kimse anlamaz
Oysa farkındayım sendeki değişikliğin
Susma, söyle nedir değişme sebebin
Sen umutlarını yitirmezdin bir zamanlar
İnsanlara güvenirdin
Severdin onları
Fakat şimdi hepsinden kaçırıyorsun
Herşeyden korkuyorsun
Tüm dünyadan elini ayağını çekmiş halin var Arzu
Neyin var
Bir ses ver
Bir ümit ver
Susma! konuş
Yalvarırım konuş Arzu.
Sevmiyorum
Sevmiyorlar bu halini
Eski haline dönmek bu kadar zormu Arzu
Bir kere iste, dene
Kimbilir tekrar açar umut çiçeklerin
Başarabilirsin yeniden sevmeleri
Kimbilir....
Şu an yüzündeki tebessüm
Yalnızca bir maske seni perde arkasına saklayan
At o maskeyi suratından

At düşüncelerini
Kederi, tasayı, suskunluğu at!
Biliyormusun herkes soruyor birbirine sana ne olduğunu
Herkes düşünüyor seni
Biraz anlayış göster onlara
Kırma kalplerini
Yıkma güzelim ümitlerini
Bilki onlar senin iyiliğini düşünüyor
Eski seni istiyorlar
Ve bende istiyorum o halini
Çokmu canını sıktım Arzu
Öyle düşünüyorsan tanımamışsın beni
Ben...
Şu an aynanın karşısında oturmuş
Gözlerinin içine bakarak konuşan
Baktığın ama göremediğin benim
Benliğini bulamayan yüzün
Ben benim
Eski ve yeni Arzu
Ve şuan benliğimi bulma hevesindeyim.

Arzu Altınçiçek

Arzu Altınecek hakkında / vekaleten gönderimdir

Merhabalar,

Öncelikle Arzu'dan önce kendi adıma gönderilen tüm geçmiş olsun ve şifa temennileriniz için teşekkür ederim. Okumak saygısızlık olur diye okuyamadım ama başlıklarından yeterince belli. Eminim Arzum bile bu kadar sevildiğini bilmiyordur. Varlığınız, maillerinizdeki temennileriniz için sonsuz teşekkürler.

Arzu'ya internet hepten yasaklandı ve ameliyat tarihlerinde de değişiklik olduğu için bu maili size yazmamı rica etti. Ayrıca mail sonunda iki de ricası var. Arzu bu huylu huyundan vazgeçmiyor.

Sizlerle yıllardır beraber olduğunuz için size gönderdiği gözyaşlarım hellalik olsun şiiri siz de takdir edersiniz ki, psikolojik çöküntü sonrası yazılan bir şiir. Oysa Arzuyu şimdi görseniz inanılmaz pozitif ve umutlu. O nedenle size borcunu bir şiiriyle selamlarıyla ve pckleriyle, büyüklerine saygıyla göndermemi istedi.

arşamba günü olacak ameliyat 7 Nisan sabah 08'de olacaktır. 5-6 saat gibi sürecekmiş tahmini olarak. Reelden tanıştıkları dostları belki ziyaretine gitmek ya da iek göndermek isterse :) ki o ayıcıklar istemişti....insan ne kadar büyürse büyüsün içindeki çocuğu yaşatabilmeli- der hep. seni seviyorum çatlak meleğim.

Medical Park Hastanesi
Saraçhane Parkı Yanı
Fatih-İstanbul
(Beyin Cerrahi)

Allah hepinizden razı olsun.

Borcum var aydınlığa

Aydınlığa gömüyorum kendimi
Çiçeklerin renklendiği,
Kozalarında kımıldayan kelebeklerin,
Kıyısında kumlarınzerinden kalkan,
Mevsimlerin bitimindeyim.

Yüce dağların eteklerine inen soğuk
Beyazlarında çırpınan son kar iekleri
Glşmdeki gamzeler belki de.
Semasında bir kibrit akımında
Isınan güneşin doğuşundaki ipte boğazım

Bir avuç toprak ellerinde
Ya karanlık düşürecek saçlarıma
Ya savrulunca ellerde
Güneş doğuracak beni

Bir nisan damlası olacağım gözlerde
Bahar kokacak gülüşümde

Biliyorum!
Gidişimin dönüşü olmak zorunda
Bunca açık ellere borcum var benim.

düşeceğim maviye cemreden önce....
Düşlere dalacağım beyaz martılarla
ve uyandığında
kaldığım yerden
Yeniden başlayacağım hayata,
Her sabah doğan güneşin peşi sıra takılan
GÜN GİBİ

Arzu Altınçiçek

- 1) van bölgesinde 7 oku projesinde ortalama 650 çocuk için iç çamaşırı, defter ve kalem gerekmektedir.Kitap, ikinci el giysi vs.
- 2) 7 ecza dolabı temin edildi fakat içindeki malzemelerimiz eksik
- 3) Harita ve Atatürk resmi
- 4) 60 fakir aile için kumanya ve hijyen malzemeleri

Bunların teminlerinde destek olmak isteyen arkadaşların

Penta Ajans-Arzu Altınçiçek
Fatih Sultan Mehmet caddesi
No.240 Okmeydanı-İstanbul

adresinde Ajans tarafından Arzu'ya tahsis edilen ofisinde muhafaza edilecektir. 15-18 nisan arası en son gönderim tarihidir. Şirket olarak bağışta bulunacaklara Kamu yararına ayniyat makbuzu kesilmektedir.

İrtibatlar: 0532 233 60 21 Arzu, 0552 233 60 21 Mediha, 05322709980

- 5) 19 Nisan 2006 da time Out da Bowling turnuvası olacaktır. tek oyun-cola Finali 15 YTL'dir. Katılımlar bireysel olacaktır. Bununla ilgili daha sonra tekrar geniş bilgi verilecektir.

Küçük ellere uzanan büyük yürekli Arzum 'a acil şifalar dilerim.

Saygılarımla
Simlâ Giray

Arzu Altınçiçek

Aslında

Yıldızlar ne kadar yakınmış aslında.
Gece... gece hiç de karanlık değil.
Korkmak değilmiş kalabalık içinde yalnız kalmak
Ürperten, ölmek kadar, yalnızlıktan da yalnız olmak

Denizler hiç uzak değilmiş.
Suya mürekkep damlatınca
Okyanusları sığdırdığınızı düşündünüz mü?
Elinizdeki bardağa.

Ne ağaçlar kalabalık,
Ne yollar karmaşık.
Ne de çocukları masum yetiştiriyoruz aslında.
Hayat ne sunduysa, onu katık ediyoruz
Açlığımız sunamadıklarına.

İsyan ne kadar basit aslında.
Bir çığlık dolusu küfürler
Bir yumruk sıkımı izler duvarlarda,
Ya da bir kurşun hızında bitişler.

Konuşmak ne kadar kolay
Bildik harfler yan yana,
İsterse noktasız olsun cümlelerin sonu
Anlayan anlar nasılsa.

Sevişmek de kolay değil mi
İki ten olduğunda.
Zamane içinde ister kadın kadına
İster adam kadınla
Adam adamaysa, yine de aldırılmaz oldu dünya.

Her türlü kahpelik kolaylaştı
Dünya ağırlaştıkça.
Kalabalıklaştıkça yabancı oldu insanlar
Ne anlamı kaldı arkadaşlığın
Ne derinliği şerefine, namusun
Gurursa zaten ayak altında.

Yükseklerde dalgalanır oldu
Yalancı ülkelerin alaca bulaca bayrakları
Yeşil parkede sızarken bilmediğin kan grubu
Bir şehit ağacı daha dikildi dört duvarın ortasına

Vergiler ödedi asgari ücretli
Midesine indirdi kara para aklayanlar
Madencinin elinde beyaz güldü ekmek
Alkışlarsa, gülleri sahnelere atanlara.

Önüne gelen şarkıcı,

Önüne gelen sanatçı olmuş yurdumda
Önüne gelen şair, entel dantel ayakları
Kravatı takan beyefendi,
Kırıyorsa mini etekli olmuş hanım efendi.

Sahi kimin umurunda?

Sınırları değişiyorken yurdun
Çalınıyorsa çocuklar anıt mezarda
Satılıyorsa organlar
Bulunuyorsa kalbi, gözü olmayan cesetler
Kayıplar listesine ait
Kimin parmağı kıpırtıda?

Yarışircasına hazırlanıyorsa çocuklar yarınlara
Ve bilmiyorlarsa köpük dondurmanın tadını
Bir misket bile yuvarlamamışsa uzanıp toprağa
Beyaz yakası kirlenmemişse iki örgülü saçlarının altında
Duyulmazsa teneffüs zilindeki küçük çan
Megafonik son şarkılar yerine.
Büyükler mi yaşamıştır çocukluğu,
Şimdikiler daha şanslı denilen çocuklar mı?

Hanginizin burnunda tütmez ki
Sokak kavgası sonrası
Eve dönüşteki ter kokusu!
Minik kilimleri toplayan eller yerine
Klavyede yazışır küçük parmaklar.

Kırılan oyuncak sepetinde
Bekler kolsuz bebek
Tekerleksiz araba
İpi kayıp topaç
Kuyruksuz kağıt uçurtma

Komşular gelse gece oturmasına
İlk ortaya çıkandır o sepet
Aman sussun çocuklar diye.
Sonra tavlada aranır dübeşler, yekler
Danteller örülür, çeneler nakış işlerken

Kulağımda hala çınlayan ezgisiyle
Radyo başında yapılırdı kahvaltı
Yeni bulmak kolay aslında
Eskiye yaşayabiliyor muyuz? eski tadında! ! !

Üç mahalle aşağıda ölüm olsa
Yas tutardı simasını bilenler bile.
Şimdi aynı apartmanda,
Bulunmaz komşunun ölüsü, kokusu yayılmasa.

Sahi kapılar neden eskisi gibi çalınmaz?

Arap sabunu kokusunu özleyen kaç kişi var?
Ya da mabel cikletindeki zenci kadının küpesini hatırlayan?
Leblebi tozlarını yerken tıkanmaya razıyım
Her şeyi bol şimdiki zamanda
Ama hiç birinde yok anneannemin kahve değirmenindeki
Çekirdeğini öğüttüğüm kırk yıllık dostluğun tozları.

Çizgili pijamalarda kaynamış suyun kokusu
Bayrama birkaç gün kala hazırlanan bayram yerleri
Hadi geç oldu sabah okul var diyen annelerin sesleri
Bakkal önü mahalle yaşlılarının sohbetini
Üzerinde İş bankası amblemlı çelik kumbarasındaki
Büyük hayallerin küçük paralarını
Hiç özleyen yok mu?

Yıldızlar ne kadar yakın.
Uzak olan yaşadığımız günlerimiz
Ölüm bile başucumda beklerken
Gönülde kalmak ne kadar zor
A s l ı n d a....

yaşamak mı zor
ölmek mi
farkına vardığımızda
geç kalmamış olsak
y a ş a n m a m ı ş l ı k l a r a

Arzu Altınçiçek

Aşk adamı

Kendimden eminim
Sana ait..
Varlığınla yokluğun
Kalmanla gitmelerin
bitirmez bende ki seni

Senden emin değilim
Sen yine sana ait
Yokluğum
Gitmelerim
daha da büyütüyor seni
bilirim

Sen bende büyüdükçe
Ben bende eriyorum
Sen/se
kimbilir
hangi çıplak yüreğe açtın
Gönül yatağını..

Beni uyuttuğun gibi uyut/maların
Bende kaldığın gibi kal/maların

Bahar geliyor
Nasılsa sıçrayacaksın
Başka papatyalara

Sen yalancı baharın
aşk adamısın.

Gelinciklerine dokunma
Yüreği yananların
Bırak/ta onlar masumiyetiyle kalsın..

Arzu Altınçiçek

Aşk adına

Bir saatlik gözlerimi
Bir tutumluk ellerimi
Bir tadımlık dudaklarımı
Sana gönderiyorum
Hani yeterse

Bir duyumluk şiir okuyorum
Bir yudumluk nefesimi
Bir tutamlık saçlarımı
Sana gönderiyorum
Hani yeterse

Bir kadehlik keyif
Bir şarkılık nota
Bir resimlik boya
Sana gönderiyorum
Hani yeterse

Bir anlık gözyaşı
Bir anlık kahkaha
Bir merhaba, bir elveda
Sana gönderiyorum
Hani yeterse

Bir kavgalık öfke
Bir sevişlik sevda
Bir bedenlik ruh
Sana gönderiyorum
Hani yeterse

Bir açık mavi
Bir sıcak sarı
Bir kaderlik beyaz
Sana gönderiyorum
Hani yeterse aşk adına

Bir `sen` gönderiyorum sana
Bir `beni` alıyorum senden
Sana sonsuzluğu...
Olur mu!

Bir pencerecik özgürlük
Aşk adına yeter bana

tav.kuy.pay.örd.sıp :)

Arzu Altınçiçek

Aşk en çok adınla güzel

'Kaldıysa içinde zerre kadar ben
Bırak kendimi yaratayım küllerimden ' dedin ya!
Sustum...

Bir an; seni ilk gördüğüm merdivenler dizildi gözlerime
Mayısın ikisiydi, saat yine yalnızlığımın üstündeydi.
Çapraz düştüğünde ellerimiz, avucumuzdaydı mevsim çiçeği.
İsmin bile hatırımda değildi elini elimden ayırırken.
Zaman aktı geçti...

Bir deniz kenarında bekliyordun beni.
Maviye düşen portakal çiçeğiymiş duruşun
ve gülüşün...gülüşün şu an bile aynı sıcaklık içimde.
İsmi bile hatırımda değil o günün, mayısın ikisiydi...
Zaman aktı geçti...

İstanbul'a deniz ötesi bakıyorduk.
Sokak kedilerinin gölgesine şahitti yıldızlar...
Piyanonun başında bir adam, şarkısı hatırımda değil.
Tenimin tenine ilk düştüğü andı şiirlerin tutuşması...

Duymadığımız bir aşk şarkısı çalıyordu bir yerlerde
Biliyorduk... bize gelene kadar bir bir sulara düşmüştü notalar
Martılar çalıyordu...gülüyorduk.
Aşkın çılgılığı kilitli kaldı dudağımızda.

Dönüşe doğdu güneş...
İslak otobana vurdu sarısı.
Üzerinde leyleklerin uçuşları
ve içimdeki çocuğun kahkahaları...

Ne kadar da yakınmış İstanbul!

Her yıl bir taş daha koydu bu şehir önümüze
ve her akşam iki ayrı yakada, yine de tek bedende besledik aşkı.
Her şiirimizde biraz sen vardın, biraz ben
Ama en çok aşk vardı.

Mevsimi bilmem, yılı da!
Hani şiirleri kuma gömdükleri gece
Yumruk içindeydi ya öfken,
cadde üstü düşmüştük kavgaya.
Kollarımdan tutup da, ayaklarımı kesip yerden
Ya sahip çık bana, ya çek git dedin ya!
O an tutuştu mevsim, o an kavruldu akdeniz.
Sustum...

Taa ki;
Eski sevgilin diğer yanımda
Bir yanımda sen... o gece,
O gece öyle yandım ki
Aşk ne zor şeymiş.

Dokunduğunda gözyaşıma
Sahip çık aşkına dedin ya!
Bu sahne bildikti aslında...
güçsüz olan benmişim.

Gamzene dayalıyken düşlerim
Bir kez daha tazeledin içimde sevişleri
Parmağımda özgürlük, içimde tutsak olan aşk.
Sol elinden çaldığım anları helal et bana.

'Az kaldı, döneceğim sana,
Kaldıysa içinde zerre kadar ben
Bırak kendimi yaratayım küllerimden ' dedin de;

Bil ki; hep yangın yerisin içimde.
Ne zaman sönerse ateşin, solar portakal çiçeklerim.
Küllerinde düş kırıklarım...aşktan bizi silme.
Aşk en çok adınla güzel.

-Gamzen aşk kadar güzel-

21 ocak 2007

Arzu Altınçiçek

Aşk erişilmeyen olmalı

Aşkta baharı yakalamalıyım
Mevsimsiz şarkılarda yaz'ı
Umut hep olmalı sevdada
Hayaller gerçeğe taşınmalı.
Küçük yürekte destanlar yaşatmalı duygular
Avucumda sakladığım yıldızları savurduğumda
Samanyolu çizmeli lacivert gökyüzü
Denize yoldaş olmalı.

Aşkta coşkuyu yakalamalıyım
Hani göğsümde çit çektiğim deli taylor var ya
Yalamalı dağı taşı dörtnala
Ben eteğime toplamalıyım baharı.

Kelebekler konmalı ormanın saçlarına
Meltemi okşamalı en bakir dallarını
Yedi kat altına kadar gökyüzü kurşunlamalı toprağı
Aşk erişilmeyen olmalı.

Arzu Altınçiçek

Aşk filizi(m)

Aşk filizi(m)

Ne kadar da soğuk ellerin
Böyle bırakmamıştım seni

Gözlerin gülerdi beni görünce
Yüzünün ateşi vururdu ellerine

Ne kadar da yorgun adımların
Seni kovalarken dursaydı ya böyle

Her uzanışında uzar giderdin
Bilmediğim kadınlar tadardı tenini

Ne kadar da durgun sesin
Bağrıların geldi aklıma

'şıkıldım' çığlıklarında öfkeli dudakların
Öpüşlerini çaldı bulutlar

...-Şimdi pişmanlıklar dökülüyor-
şimşeklerin ardından...

Yıldırım(sa) zaten vurdu bir kere!

Yağmurun ardındaki toprak kokusunda
Seni düşünüyorum, elimde aşk filizim

Arzu Altınçiçek

Aşk perisi

Şahin yuvasında
Kuru bir dalım
Kırık
Güçsüz
Ölü

Bir gün ışığı düşse
Bir buse kondursa yaşam
Filizlenirim

Sevda verir tomurcuğum
En güzelini açar rengim
Aşkın kokusunu üfler rüzgarım

Dipsiz kuyularda
Yosuna dolaşmış taşım
Karanlıkta
Çıkmazlarda
Bağlı

Bir gün ışığı vursa
Bir el dokunsa
Parlarım
Rengarenk ışık saçar damarlarım.

Gördüğün ya da görmediğin her yerde
Varım aslında
Duyarsın adımları
Bazan bir şarkı anlatır beni
Bazan dolan gözlerde ki suskunluk

Ezik yüreğin kaleminde ağlar şiirler
Bir demet gülüşte dirilir sevinçler

Gün gelir
Tırmansanda ulaşamadığın dağ
An gelir
Elinde ufalanan toprak
Benim

Sen yeter ki sevmek iste
Sevilmeyi beklemeden
İçinde belirse o heyecan
Seslenmesen de duyarım
Ben aşk perisiyim

Şiir Peri 'sine hediyemdir... Yüreği ve gülüşü 'şiir' insan :)

Arzu Altınçiçek

Aşk ruleti

Sabahın kaçıydı bilmem nöbet bitti
Tüm gece bekledim yalnız ruhumu
Öylesine tutundum ki hiçbir yıldız kaymadı
Dolunay hala güneşe inat tepede

İlk ekmek kokusu doluyor sıcak sıcak
Ufak ufak adımlar siliyor sessizliği
Yalnızlık biraz daha kalabalıklaşıyor
Durdurduğum dünya elimden kayıyor yavaş yavaş

Bu kaçınıcı çiy düşen dizelere
Ayaza çalan kaçınıcı tutuşmuş kalmış gecem
İhanetlerin bestesi dilimde
Savaş açıyorum her seferinde gönlüme

Oysa hep yorgun
Son savaşında bu kalem
Namlu ağzında
Sekmeden vuruyor
Yaralıyor
Rulet hala dönüyor
Son mermi 'AŞK'
Çandan can alıyor
Öldürmüyor.
13/4

Arzu Altınçiçek

Aşk saklı

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/siir10147.mid' width='0' height='0' autostart='true' loop='true'></embed>

Mayıs saklı
Güneşin eflatun kuşağında
Denizin deli dalgalarında
Gülüşün saklı

Sen bende saklı
Aşk yasaklı

Şiir saklı
Şişedeki kırmızı tortuda
Gecenin kısa soluğunda
Nefesin saklı

Sen bende saklı
Aşk yasaklı

Adı saklı
Güne gömülen yıldızlarda
Asma salıncağında
Ellerin saklı

Sen bende saklı
Aşk yasaklı

Elinde fermanım
Fermanında idamım
Ölümümde idamın saklı

Sen
Ben
Bize
Yasaklı

Aşk
Sessizce
Bizde kaldı

<i>Kapını yalnızlık çalmadı mı

Arzu Altınçiçek

Aşkısı

Uzun zamandır sorunlarla, iyi niyetimden dolayı başıma gelen haksızlıklarla uğraşmaktaydım.. Günler hep kasvetli doğuyordu ve ben sıkıntılarla uyanıyordum, hatta uyurgezer gibi dolaşıyordum her yerde.

Özel hayat diye birşey yoktu, hatta özel biride. Dağılmış bir puzzle gibiydi ruhum.

Kalabalığın ortasında yalnız kalırız ya zaman zaman ben bunu yıllardır yaşıyordum zaten. Hep arka plana attım kimsesizliğimi. İş, aile, çevre derken unuttuğum 'BEN' vardı, ertelediğim bir gelecek. Bakıpta görmediklerim vardı etrafımda. Uzanan eli geri çevirmek sanki daha güçlü kılıyordu beni. Başkalarına ait sorunlarla uğraşırken kendi sıkıntılarımı unutuyordum. Kendimi ancak onların mutluluğuyla avutuyordum. Hele ki özel birisinin olması kadar eziyet gelen bir sorumluluk!

Kırılan sevdaları, yıkılan güvenimi tekrar tamir etmek sorun değildi ama her defasında yıkılmak yok mu? Acısını paylaşmak sessiz sedasız ağlayışlarda. Hayatıma birini alacak cesareti bulamadım. Kimse inanmıyordu gerçi yalnızlığıma. Birisi hatta birilerinin olduğunu düşünenlerle konuştukça hayret ediyorlardı, -senin gibi birinin nasıl sevgilisi olmaz! diye. Laf olsun, biri olsun hayatımda diye aşk yaşayanlardan olamadım ki ben.

Sevgili olmak ne kadar küçük bir olay aslında, hatta evlilikte öyle. Ya üzerinize binen onca sorumluluk, yapmanız gereken fedakarlıklar, göğüslemeniz gereken zorluklar. Hele ki bunları, hayatınızın bilmediğiniz bir döneminde gelip ve ne kadar kalacağını kestiremediğiniz bir kişi için yapmak ne kadar mantık ya da nasıl bir duygu yoğunluğu gerektirir.

Doğru insan, gecenin bir yarısında yalnızlığınızı kalabalığa dönüştürdüğü duyguları yaşatır. Eksik kalan diğer yarınız, düştüğünüzde uzatılan bir el'dir çoğu zaman.

Sevgi kutsal bir duygu ama ben sevmeyi hiç beceremedim. Hele ki aşk! imkansız bir tarifti benim için. Ateşten gömlekte buzdandan bir beden direnmesi gibiymiş oysa seveda.

Kendimi sıradan hissettirdi bana yaşadıklarım. Nefes alıp vermek gibi, yolda yürümek gibi basitti hayat. Mevsimler bile hep normal geçirdi hayatımdan. Güz bir başka oysa şimdi. Yağmurlar, mürekkebi olmuştu katran gecelerimin. En büyük çığılımsa, gözlerimden yankılanıyordu boş duvarlara.

Ne değiştirdi şimdi beni? Ben hep aynı bensem, hayat aynıysa yenileyen ne oldu yarınlarımı?

Bir ses böldü önce yalnızlığımı... ılık meltemler gibi doldurdum sabahlara. Bilmediğim birşeydi göğsümdeki kırıntılar. Sürü sürü nal sesleri vardı çit çektiğim göğsümde, her an duracakmış gibiydi yaşam. Sonra gözleri doğdu sessiz kumsalıma, aktı coşkun nehirler. Gürül gürül çağılamak istedim. Çakılların arasında kıvrılırken, huzuru öğrendim yüreğimde.

Özlemeyi, sabretmeyi, büyümeyi öğretti bana. Küçük yüreğimde büyük sevdayı, büyük yüreğimde küçük dünyamı anlamamı sağladı.

Herşeyden önce sevgi için ağlamayı, mutluluğun nasıl durdurulamadığını öğrendim yanaklarda, bu yaştan sonra. Aşka inanmayan ben masal kahramanı gibi gördüm kendimi.

Kül kedisimiyim yoksa temiz bir buseyle hayatta dönen pamuk prenses mi?

Özel biri olduğumu hissettirdi. Güvenmeyi, beklentisizce sevmeyi ve bu kadar yaşadıklarımın sonra ilk defa 'AŞIK' olmayı öğretti bana..

Daha geçenlerde seslenmişim O'na! 'Hoşgeldin sevdam' derken bu kadar çabuk hayatımı değiştireceğini bilemezdim bile. Herşey rüya gibi, mavi düşler, pembe hayaller peşinde değilim. Sadece bize ait olanı yaşamak istiyorum. Acıyı, kavgayı, hoşgörüyü ama hepsi gözlerinin içinde kendimi gördüğüm, nefesini yüzümde hissettiğim an olmalı.

Bak şimdi sadece sen varsın hayatımda, suların ardında doğan güneş gibi arınmaya çalışıyorum karanlıklardan. İkimizin olduğu bir dünya çiziyorum, ay tenine kırmızıyı damlatıyorum kalbimden. Sakın uzaklarda kalma, bana sadece sen lazımsın.

Seni seviyorum diyorum, nasılsa sen kim olduğunu biliyorsun. Yeditepe'de bilsin istiyorum aslında ama korkuyorum göze gelecek diye bu sevda, bilmediğim sokaklar yutar diye adını bile haykıramıyorum, yutkunuyorum...

Arzu Altınçiçek

Ateş altında çaresizlik

Bir bebek ağlıyor düşümde
Gözlerinden sığıyor adını bilmediği acısı
Çığlığında saplı bir kurşun
Kundağında kalacak ten kokusu
Büyümeyecek ama
Büyüyecek göğsümde yangını.

Şesimde tükenecek, kurşuna isyanım
Ölecek bebek, yarını karanlık
Dört duvarı olacak toprak.
Toprak karanlık.

Bir bebek ağlıyor düşümde
Anasının memesinde
Ana bedeni soğuk
Gözleri açık, ruh yok.
Eteklerinden sızıyor kırmızı
Bacağı dizden yok

Tükenecek kopan bedenlere yumruk
Düşecek kolum halsiz,
Dört duvara gerilecek
Uykusuzluk denilen dikenli tel
Ve takılı üzerinde savaşın acı fotoğrafları

Sesim son tizde küfürde
Çınlıyor namluda hedef olan bedene
Kaç! lanet olası duymuyor...niye?
Bir kurşun daha saplanıyor
İsmi bilmeden hem de.

Gözlerimden doluyor güneş
Kan lekesi üstünde
Şimdi hatırladım
Bir bebek ağlıyordu düşümde.

Acaba hangi ülkedendi! ! !

Arzu Altınçiçek

Ay düşümündeyim

Bir kenarda birikmiş kirli sular
Gözlerimde yaşlar birikmiş
Ve toplanmış şehrin üstüne bulutlar
Hadi akın artık!

Lekesi kalksın koca şehrin.
Sokakları yıkansın.
Ve gözlerimde arınsın
Doğma büyüme soluduğum buralar.
Hadi aklanın artık!

Kapana sıkışmış güneş
Ellerim kenetli
Sınır kapıları kapalı.

Ne gelen var ne giden, gecenin bu vakti...

Uykusuzluğumun sebebi
Yazılmamış bir şiir rahatsızlığı.

Kelimeler yaka paça savruk
Hiç biri dizilmez
İmlası bozuk mu bozuk.

Ne di' li var, ne de yarını
Üç nokta kol kola
O bana bakar, ben onlara

Ötesi...yine yazılmaz şiir.

İlerler gece
Uykusuzluk cam batığı
Çakmak çakmak gözlerde.
Gözlerde kan!
Günden kalma belki de,
Belki de, dünden güne akmakta:

Ne -dur! diyen var, ne -git! diyen...
Herkes ölümü seyretmekte
Savaşa buyur etmede
Yere düşen boş kovanlar

Ve kol gezmede kör medeniyet
Barut kokan şehirlerde

Ve el açmakta masumiyet
Mezarsız şehitlere
Ne adı var, ne başı

Bir bebek namlunun ucunda belki de
Bense balkonda sarmaş dolaş geceyle

Kelle koltuk savaşı.

Lime lime düşlerim.
İçimi bir şeyler kesmekte

-Hangi yüzün aydınlık
Ben karanlığım da!
Bir ay düşümündeyim

Hangi yönde kalır barış
Savaşın ortasındayım.

Ne şiir yazılır oldu
Ne lokma yutulur.

Bir yumruk tıkar
Bir kurşun sıkar

Bir beden düşer
Ne kavgası kalır, ne sevdası
Yarası kanar kanar durur ölümün...

Ya benim günahım ne?

Her gün aynı fotoğraflar
Kan kusar haberler

Her gün bomba sesleri
Dört duvarımda yankısı

Benim günahım ne...
Bestelesen barış şarkılarını
Kuşlara ezberletsem
Ve sürü sürü geçseler
Özgürlük marşları sesinde

Bir kurşun vurmada düşer mi?
Patlatmadan söner mi fitil?

Yaz kıvılcımlarını bırakırlar mı ateş böceklerine!

İçimde,
İçimde rahatsız ediyor
Savaşa hayır! şiirleri
Gel gelelim yazılmıyor
Oysa herkesin dilinde

Kelimeler mi kanlı?
Kalemim mi bitik?
Yoksa kırmızıda sızarken yarınlar
Canlar mı anlamsız
Savaşta an'lar mı...

Aklan artık dünya

İşte oluk oluk kan
İşte oluk oluk yaş
İşte siyah ve beyaz
İşte gece ve gündüz
İşte kan ve can
Savaş ve barış
Emanet kimden sahi?

Renk kalmadı
Tad kalmadı

Gündüzleri yorgun barış! !
Geceleri savaş-ma, seviş! !
Bebek teninde kaldı
Deli şairin kokusu

Bulutlar dağılın artık
Bir ay düşümündeyim.

Aklan artık dünya
Bir düşün peşindeyim.
Uzaktan -kan- görmüşüm
Gelincikler içindeyim.
Yazamadığım beyaz kağıt
Kenetli ellerimde,
Güvercin kanadısın artık...

İşte ay düşmek üzere şimdi...
Sabah baş ucunda bulacaksın
Tek kelimelik şiiri.

.....

Şiirim Ö Z G Ü R - L Ü K.

Arzu Altınçiçek

Ayşe(m)

Bahardan yeşil çalmış gözlerin
Gecedен karayı çalmış sözlerin
Kaç yıldız öpmüş yüzünde çillerin
İbrahim kızı çiçeğimsin Ayşem

Otuz bohçaya sardım yaşını
Dokuz düğüm attım kara bahtını
Dilsiz kalmış bülbül duymuş adını
Umman kızı çiçeğimsin be Ayşem

Hazan yaprağında ördüm saçını
Benimden çaldım kaşına karayı
Ak elinde aktım kanlı yaşımı
İbrahim kızı meleşimsin Ayşem

Yüreğime açmış gonca gülümsün
Mürekkehim can adına sürünsün
Dün geldin yarenliğin ömür sürsün
Umman canı cananımsın be Ayşem

Dünya ahret hep varımsın kız Ayşem

*** Can abim İbrahim Etem Bingöl kızı kardeşim Ayşe'ye ithafen...

çilli çitlembiğime sevgilerle.

Arzu Altınçiçek

Az önce buradaydılar

kirpiklerimle çaldım
şehrin yağmurlarını
gözlerimi yumdum
karanlığa çakıldılar

lanetli sınırların
duvarları ardında
birbirine sokulup
toplu intihardalar

...a n ı l a r

Arzu Altınçiçek

Bahar

Yar göğsü gibi ak pak İstanbul.
Bekleyin karlar eriyecek.

O zaman da sıcak olacak buralar.
Saçımızda bahar meltemleri...

Çimenlerde açacak papatyalar,
Nisan yüklü bulutlar...

Güneş ısıtırken sabahları
Savaşsız uyansın yarınlar.

Dünyanın neresinde olursa olsun
Baharı yaşasın çocuklar!

Arzu Altınçiçek

Bahar!

Önce sesin geldi, kıvrılan nehir gürültüsüyle.
Sadece, seni dinledim.
Sonra bir endam...
Yükselen başak sarılarında saçların,
Toprak kokusunda bereket.

Dokunuşunu hissetti çiçekler,
Ben serinledim.
Gözlerinden izler var çimenlerde,
Yüksek dağlarda kokun,
Sadece seni çektim içime.

Meltemi peşine taktın,
Kelebekler olup uçtun,
Ben ardın sıra baktım..
ve adını 'bahar' koydum.

Arzu Altınçiçek

Bakma öyle

Bakma öyle!
Böylesi sabahlardır bende yansıyan
Bulutlardır gülüşümde renk
Tenimde sıcak güneştir
Denizdir bazen ilimde umut
Dikenli tellerde çocuk yanımdır suskunluğum

Durma öyle!
Gülünce sen
Aralanır şehrin üstünde sis
Güneş düşer yedi yamaçtan
Süngerleşir göğsüm, tenim çeker
Ellerimde izmarit
Dumanında hayalin
Tütsülenir dudakların, canım çeker...susarım

Bakma öyle!
Sandık arasından çıkarıp anıları
Fırlatırım kağıt uçağımla
Ha gözlerimden düşmüş kağıda
Ha kağıt çakılmış toprağa
Aynı batır sancısı uzağında

Yasaklı yolların yedivereni
Yaprağında kelebektir aşk
Hangi mevsimindeyim söyle

Durma öyle!
Göğsünde yedi mevsim dikenim belki de
Her battığımda sevda açar kırmızı
Yorgun yıllar yara bere sözler içinde
Kadınım...
Tek sensin sığındığım

O zaman!
Çık da gel gözlerimdeki karanlıktan
Çatlak duvarların ardında
Toz duman anılardan
Çık da gel!
Sessiz çığılımdan
Bir tını düşün lal yemiş düşlerime
Üşüyen ellerimi tut sadece...
Gerisi bana yeter.

Sevgili NEG'e (N.Ege.Güral'a seslendirme için teşekkür ederim.)

Arzu Altınçiçek

Bana mutluluk al

<td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><i>

misketlerim çar çamur ellerimde
ayakkabımda bir başka ayak izi
itilmişim hayatın bazı köşelerinde
sepet içinde rengarenk gülleri çingenenin
gülüşünde altın dişi parlıyor önce
dişini göstermek için mi güler
renkli güllere mi..... bilmem
ama mutlu ya
bir tek gülde de olsa
bana mutluluk al

taze kesilmiş çimen kokusu
söküp al çocukluğumdan
ve kim fasulye, oyunun en önemli sorusu
kim tutar düşünce kolundan
ağladığında eliyle silen burnunu
ve güldüğüne gülüşüne kurban
işte sana vereceğim bunu
minibüste ücreti uzatan
iki kişilik bir sevdanın adı bu
ama mutluluk ya
bir tek gülle de olsa
alacağım sana mutluluğu

iki kişilik taş sektirdiğimiz kaya dibinden
seçtiğin çakıl taşları cebimde
beş taş oynamak istersem
"dante gibi ortasında"iken ömrün
uzanacağım taze kesilmiş çimenlere
gözlerimden çim kokulu yağmurlarla
uzatacağım fasulyeden sarmaşıkları
kayarsam bir yıldızın ucunda
tutacaksın ellerimden
dolunay yüzünde gülüşünle
kaybolurken dipsiz karanlıkta
kahkahalarını serp çocukların samanyoluna
mutluluğu göster bana

yürüdüğümüz yollar tek yumurta ikizi
yıldızlara bakıp tarif ettiğimiz hüznü
bu yollara ekerek büyüttük yüreğimizi
sahip olmadığımızı veremem sana
başkasından çalarsam
getirip koynuna saklarsam
ele verir misin beni?
dolmabahçe yoluna tohum yağar
hüzünden ettiklerimiz bu ağaçlar

ve bu yol bizim gizli yolumuz
mrn ortasında veya sonunda
kaybolduğuna inandığın en ingene anında
yatıp çimlerin ortasına, açıp ellerini yıldızlara
p beni hırsız çocukluğumdan
mutluluğu göstereceğim sana.

Arzu Altınecek _ İbrahim Tolga zsoy

(msn sohbetinden)

Arzu Altınecek

Bana özel...sin

Sevgili ben;

Kaç mevsimlik suskunluğu vardı arzuların, saymadım. Yıldızlı gecelerde bile yönümü bulamazdım, çünkü; her yanım dört duvar yalnızlık.

Oysa; sevmeye açtım, sevmek kadar sevişmeye de.
Akşamları kısık sokak lambalarının ışığı öperdi bedenimi.
Kuytularda kendi dokunuşlarıma ses olurdu o saçma sapan şiirlerim,
an gelir öfkem olurdu,
yeri gelir en büyük çılgılığım...
her defasında bir kadehle başlardı boşalmaya gözlerimden acizliğim
ve titrek dudaklarımdan keskin bir şarkı düşerdi...
her şey susardı sanki, her şey donardı.

Renkler silinirdi, bilinirdi sebebi...
Siyah beyaz resimler, keşkeli cümlelerle süslenirdi.
Ne kadar saklasam da, ele verirdi kırılğanlıklarım saçlarımda kendini.

Uykusuz saatler bir çizik daha atardı yüzüme, bilirdim ama yapacak bir şey yok.

Erguvanlara bulansa da, anıların hep üşüten bir yanı vardı ve mavilerin buz kesikleri.
Ne bedenim, ne ellerim...yüreğim titrerdi, yüreğim tir tir.

Herkese bir aşk düşer mi? cevabını kim bilirdi?
Tek korkum y a l n ı z l ı k...

Kalabalıkların uğultusunda bir cümle yakalamaya çalışıyorum.
Sıcak, sadece bana özel Ya da tensel açıktan uzak bir el uzansın elime yeter, bir
"merhaba" için. Gidişlere alışkın gönlüm nasılsa ama gelişler önemliymiş asıl, biliyorum.

Turuncuların içinden kırmızıları çektim, mevsim sapsarı...
Tarihler değişse de takvimler hep yedi güne gebe.
Temmuz nisan çamurlarına bulanık ama o halinden memnun.
Batak gülleri süslerken yaz düşleri, lacivertler hep kıskançsa, kime n e!

Aşk; kaç yıldır suskunluğumsun, bir ben biliyorum bunu.
Sesimden düşen kahkalarım kanmışlarsa
benim suçum değil bakıp da görmeyişleri.

Aşk; her halimi saklayan siyah bir elbisesin üzerimde...renklerime sırdaş.

Oysa ne kadar da net ortada duruşum, ne kadar da kollarım savruk
hangi yana çekseler giderim zannedenler, ne kadar da haksız.
Kilitleri vurmuşum bir kez,
ne öncesi ne sonrası; hep o andayım...
sana tutsağım a ş k, sana niyetli...
ama sen y o k s u n.

Aşk;
Tütsülü gecelerin kokusunda terli şiirsin sabaha.
Rengin kırmızı...

utanmak mı gerekir ki koynunda uyurken
Ya da vaftiz mi gerekir su akışında sevişleri.

Dar sokaklarda düşer yasaklı adın
Ya ihanettir gölgen,
Ya da gölgende ihanetler.
Her türlü yapış yapışsın.
Ama her türlü kapış kapış.

Sağ koluma takmışım denizi sınırlar çiziyorum.
Ağırlaşıyor ihanet kokuları şehrin, git gide yamacıma geliyor ayrılık...
Ötesinde zamana vuran metal kurşunlarda yalnızlığım.
Bir ben yakınım kendime, sonra...
Yine ben, yine ben.

En çok da kendimle konuşmalarımı sever oldum ayrılıklar üstüne.
Bu sabah yabancı olsam aynaya, hiçbir kıyafet olmasa üzerime, adımları unutmuş olsa
çevremdekiler ve ben hatırlamasam düne aitleri.

Çocukluk kumbaramda biriktirdiğim dünlerle,
günleri harcıyorum elim açık.
Avucumca o kadar çok bozuk günler var ki
Var mı aranızda bütünleyecek yıllarımı?
Üstü sizde kalsın, nasılsa aşk herkese lazım

Yalnızlıktan başka korkum yok...
Aşk; seninle dolu nice yıllarım olsun.

Sevgiler
Sen.

Arzu Altınçiçek

Başarılar....

ŞİİR ve ŞARKI SÖZÜ YARIŞMASI BİLGİLERİ

- 1- Yarışma Şiir ve Şarkı sözü yarışması olmak üzere iki dalda düzenlenecektir.
- 2- Yarışmaya başvuru tarihi 18 Aralık Pazartesi 2006'dir.
- 3- Her iki yarışmaya katılımcılar en fazla üçer eserle katılabilirler.
- 4- Yarışmaya katılacaklar hangi dalda başvurduklarını mutlak surette belirteceklerdir
- 5- Şiir yarışmasında; Birinci, İkinci ve Üçüncüye özel ödül verilecek olup dördüncüden onuncuya kadar olan derecelere de mansiyon verilecektir.
- 6- Şarkı sözü yarışmasında; Birinci, İkinci ve Üçüncüye verilecek özel ödülün yanı sıra eserleri bestelenerek kendilerine verilecektir. Dördüncüden onuncuya kadar olan derecelere de mansiyon verilecektir.
- 7- Yarışmaya katılan Şairler; eserlerinin bu yarışma kapsamında çıkarılacak kitap, broşür v.s. yayınlanma hakkını şiirkolike ya da uygun göreceği kişi ya da kuruluşlara vermeyi kabul etmiş sayılırlar. Bu kapsamdaki çalışmalar için herhangi bir telif ya da benzeri talepte bulunamazlar.
- 8- Yarışma sonuçları 14 Şubat 2007 de düzenlenecek ödül töreninde açıklanacak olup bilahare www.siiirkolik.com 'da yayınlanacaktır.
- 9- Yarışmanın her iki dalına da Şiirkolik sitesinin sahipleri, editörleri, bunların birinci derece akrabaları, jüri üyeleri ve bunların birinci derece akrabaları katılamazlar.
- 10- Jüri her iki dalda katılan eserler arasından Birinci, İkinci ve Üçüncülüğe layık değerde eser belirleyemediği takdirde bu ödüller verilmez.
- 11- Her iki yarışma için gönderilecek şiirler ön elemenden geçirildikten sonra yarışmaya girişine izin verilenler www.siiirkolik.com sitesinde açılacak özel bir bölümde sonuçların açıklanacağı 14 Şubat 2007 tarihinden 2 hafta önce yayınlanacaktır.
- 12- Her iki yarışmaya son başvuru tarihi 31.01.2007 olup bu tarihten sonraki başvurular işleme alınmayacaktır.
- 13- Yarışma ödülleri şu şekildedir:

Şiir yarışması

- 1- 3 günlük çift kişilik Antalya tatili + 15 kitap + plaket
 - 2- 10 kitap + plaket
 - 3- 5 kitap + plaket
- Mansiyonlar: Kitap + plaket

Şarkı sözü yarışması

- 1- 3 günlük çift kişilik Antalya tatili + 15 kitap + plaket + beste
 - 2.-10 kitap + plaket + beste
 - 3- 5 kitap + plaket + beste
- Mansiyonlar: Kitap + plaket

Yarışma Jürisi;

BAŞKAN

Işın ERGÜNEY Şair – Şiirkolik editörü

ÜYELER

Sevinç ATAN Şair – Söz yazarı

Zeki ÇELİK - Şair

Durmuş KAYA - Şair

Altan TÜRKÖGLÜ - Bestekar

Nail YAVUZ - Şair

Not: Jüri Üyelerinin adları Alfabetik sıraya göre düzenlenmiştir.

Yarışma şartlarını okudum ve aynen kabul ediyorum.

Sponsorlar:

Tatil Sponsoru: Antalya Lara Hospital

Yarışma Sponsoru: www.siiirizi.com

Radyo Medcezir: www.radyomedcezir.com

Destekleyenler:

Edebice.com,

EdebiyatDefteri.com,

Edebiyaz.com

EylulFM.com,

Izleindir.com,

EylulDokunuslari.com,

Sessizgemi.net

Siirdemeti.net,

Sevgimix.com,

Siirperisi.net

* İm Sanat Kültür ve Edebiyat Derneği

Arzu Altınçiçek

Başsağlığı

EKS

Öldüğümüzde
dolunaydır muhtemelen
ve ışıkları söndüren kim diye
sızlanan efkarlı bir
kalabalığı karışıp
çekip gitmişizdir

doğrusu
bunu beklemiyor kimse
elsiz kolsuz çoğu
körler gibi birbirine tutunmuş
isimler çağırıyorlar
umutsuz
ağlıyor hepsi
yanıtsız bir hortum burada her soru
dağılıp toplanıp ah! diyorlar
öldük mü yoksa?

ayrı duruyor intihar edenler!

Emin Akdamar / Rehgüzar kitabının son sayfasındaki şiiri.

Nur içinde yat. Her daim bıraktığın yerdesin ve gözlerimde kalacak gülüşlerinin izlereri.

Beni bıraktığın eller hep saçımda, sağol emanetin için...

Rahat uyu, seni seviyorum can abim.

Arzu Altınçiçek

Bebek kokusunda kalan iki gönüle

<i>Ayrı iki şehrin insanıydı onlar</i>
ama bildik isimlerdi
Bir kadın ve bir erkek
Yabancı...
ama bildik öykülerdendi

<i>Hiç görmedi adam kadını,</i>
Kadınsa zaten habersizdi
Bilindiğinden.
Uzaktılar
ama bilmedikleri kadar yakınlardı.

<i>Altıyol'da gri bir dikiz aynasında</i>
Kavuştu gözleri
Sözler düştü bir anda
Saçılmış iğneler misali
Laf yarışıydı

<i>Bir kadın ve bir erkek, iki deli</i>
Büyümemiş iki çocuk misali
Sürtüştüler yol boyu
İki kıta arasında asma köprüde
Unuttular büyüdüklerini

<i>Yollar uzun</i>
Yollar kapalı
Ufuk açık
Yürekler açık
Bir de sessiz şahit vardı ki...şaşkın!

<i>Tozlu rampanın şık pastanesinde</i>
Limonatanın serinliğinde soluklandı kadın
Önde iki adam, hesap ödeme savaşında
Küçük yanları ne kadar saklı kalmış aslında...
Kim almış, kim götürmüş, kim yemiş sahi çikolatalı pastayı

<i>İhlamurların altına bırakıldı araba</i>
Merdivenler çıkıldı
Kapı açıldı
Gözlerinde baharı saklayan bir kadın açtı kapıyı
Çekilen dalgalar gibi gülümsedi, pırıl pırıl ve dingin

<i>Kadınla adam hala yabancı</i>
Ordan burdan isimler dolandı dile
Küçüklü büyüklü kahkahalar
Masa üstünde çizildi çizgiler
İnce bardaktaki çay yudumlanırken

<i>Sonra beyazlar içinde </i>
Unutulan bir koku getirdi bahar gözlü kadın
Ellerinde kavradığı küçücük bir beden
Bebek şaşkın

Çocuğu kapma telaşıyla kalktı adamlarla kadın

<i>Hasretti, hayaldi...</i>

Unuttu her şeyi.

Bütün kiri pası gitti dünyanın

Bebeğin saçlarını soluklayana kadar

Kim kimle ne konuşuyordu, kim kime bakıyordu, umursamadan!

<i>Sonra adam geldi,</i>

Belli ki o da çok hayalleri sıkıştırmış göğsünde

Uzulca aldı kadının kollarından

Hasretlerini çekti,

Boğazında kaldı bir kaç solukluk kokusu, buruklukla sustu.

<i>Uzaktan seyretti</i>

Derinlere daldı resmetti

Bir ninni söyledi içinden

Doğmamış çocuklara ya da doğuramadığı çocuğuna

Bezden bebeği geldi aklına, annelik yaptığı

<i>Bebek gülüşte</i>

Bebek adamın ellerinde.

Dayanamadı kadın,

Alıp yatırdı koltuğun üstüne

Küçük gözlerinde, iki büyük surat şaşkınlığı

<i>Gıdıkladı bebeği kadın</i>

Adam güldürmeye çalıştı

Minik ayaklarını öptü, parmaklarıyla oynadı

Adam da dokundu ince tenine

İki yabancı küçük bedeninin avuçlarında dokundu birbirine

<i>Kimdi yabancı? </i>

İsimler mi? şehirler miydi bilmedik?

Oysa bir bebeği ortak sevip,

Hayallerine saracak kadar tanıdıktı ikisi de

Kim kimin yüreğinde soluklandı bilmedi

<i>Geri çekildiler</i>

Bebek ortada tekme tekme

Cinsiyeti önemsizdi o an

Hayallerdekiydi ya yaşanan

Renkleri dökülmemiş resimdi

<i>Belki bir daha söylenmeyecek türküler çalındı</i>

Uyudu bebek

Yumdu gözlerini kadın, kolları boş

Bebeğin başı hala göğsünde sanki, kokusunda sarhoş

Konuşuyordu bahar gözlü, sessiz şahit ve yabancı

<i>Akşam yemeğinde geçti zamanın yarısı</i>

Leziz gecenin sonunda çaldı veda çanları

Telefon telefon üstüne
Gitmeliydi kadın
Akli kalacaktı, akılda kalacacaktı

<i>Gecenin koyu kahvesini yudumlarken</i>
Tüm yaşananları çekiyordu kokusunda
Bir fincan kahve bitimi kadardı süresi
Kalktı, kalktılar...bebek uykuda
Hayaller dört duvarda kaldı.

<i>Üç kişydiler arabada</i>
Ama üç yabancı değillerdi artık
Ne olduğuna şaşkın bir kadın
Ne olduğunun bilincinde bir adam
Dile geldi, dilsiz şahit.

<i>Kadın uğurlamak için, indiler centilmence</i>
Öylesine yoğundu ki gece,
Yabancı kollar sarılırken ay öylesi parlaktı ki
Bir umut daha astı ince elleriyle geceye
Başı hala omuzundaydı adamın.

<i>işte böyle başladı hikaye...</i>
Sonu mu! ! !
Yollar aldı adamı
Kadını buruk hayaller
Ama bir bebek avucunda kaldı iki gönül

<i>Dedim ya bildik öykülerdendi</i>
Sonu yazılmamış...
ama adam dedi
Kızım olsun istiyorum...başka hiç bir şey değil.

<i>Kadının dilinde sabah sessizliğinde bir şarkı</i>
<a>'Ağlarsan kıyamam kıyamam ki küçüğüm
Gözlerine bakıp da sana yalan diyemem
Söylesene diyorsun söylemek zor küçüğüm
Başkası var gönlümde sana yalan diyemem
Deyip de çektin gittin'

<i>Şarkının finalinde belki de adam hala yollarda...</i>
<a>'Unutmak kolay mı kolay mı küçüğüm
Ayrılık ölümden beter be küçüğüm
Kızımız olacaktı gittin küçüğüm
Kızımsız yollardayım'

<i>Doğmamış kızın </i>D e r i n<i> adına
Günün kutlu olsun yabancı(m) </i>

<a>Ayrı iki şehrin insanıydı onlar
Hiç görmedi adam kadını,
Altıyol'da gri bir dikiz aynasında

Bir kadın ve bir erkek, iki deli
Yollar uzun...
Tozlu rampanın şık pastanesinde
Ihlamurların altına bırakıldı araba.
Kadınla adam hala yabancı
Sonra beyazlar içinde
Hasretti, hayaldi...
Sonra adam geldi,
Uzaktan seyretti
Bebek gülüşte
Gıdıkladı bebeği kadın
Kimdi yabancı?
Geri çekildiler...
Belki bir daha söylenmeyecek türküler çalındı
Akşam yemeğinde geçti zamanın yarısı
Gecenin koyu kahvesini yudumlarken
Üç kişiydiler arabada
Kadın uğurlamak için, indiler centilmence
İşte böyle başladı hikaye...
Dedim ya bildik öykülerdendi.
Kadının dilinde sabah sessizliğinde bir şarkı
Şarkının finalinde belki de adam hala yollarda...

<i>Sahi olabilir miydi kızlar!!! </i>

Arzu Altınçiçek

Ben ızsız Şiirler kalır geriye

Kokusuna yüklü hasretler taşır
Her teli karışır gümüş sırcalara
Kah duman olur vapor üstünde
Kah martı, duman üstünde.
AŐıyan'dan yuvarlanır rüzgar
Savrulur Tefvik Fikret Şiirleri
Mevsimler kalır dudak kenarında
Yıkar Maşmara gece-i sevişleri
Kurutur Üsküdar'da bir mendil
Őahittir Kızkulesi sessiz duruŐuma
Yıldızlar toplanır,
Masalardan iskambil
Biter kumar, yiter gece

Siz bilmezsiniz
Anason çoktan sinmiŐtir çiy damlasına
Gller sarhoş, mevsim alkolik.
Bir Şarkı yalpalanır güneş kızın sesinde
Serilir güne saçları
Saçları kadar savruk İstanbul.
Kırpık örgüsünde giyinirim Şehre
Şehir bana ıplak
Doğumlar düşer Őancılara
lmler sarılı, doğumlar ıplak
Saçları rlr
Boynunda nefesim
Biter kadınlığı Şehrin, yiter gece

Bekaretinde tükenir sanırsınız kelimeler
Őiz duymazsınız
İstiflenir ıslığa yalnızlıklar
Şiirler birikir
fkeler dizilir berduŐların başında
elimsiz gövdelerin gölgesinde
Çapraz adımlarla dolaşır caddeleri
Adressiz rüzgarlar.
Zaman, gümüş kurşun hızında
Gel gör ki;
Yaprak düŐümü sessizliği.
Mevsimler dökülür, çizgiler düşer
Mırsası saklım
Biter mr, yitip gider Şair.

Ben ızsız Şiirler kalır geriye.

Arzu Altınçiçek

Beni bilirsin!

Arkandan çekip gitmesinler diye
Defter arası ettim yaşananları.

Beyaz kağıtlara döktüm
Geçmiş yazın yastık altı heyecanlarını.

Aynı bu gece gibiydi...uzun...
Yakan temmuz dizeleri.

Gönlümde yara izi,
Yaramda, Ege mavisini.

Arkandan söylenmesinler diye
Boğazıma düğümledim ismindeki harfleri.

Sakladığım şiirlerden çıkarmak istedim seni
Ya şiir yoktu, ya sen.

Aynı bu gece gibiydi...kısa...
Saçlarımda dolanan parmakların.

Göğsümde yaseminler
Yaseminlerde tenin.

Arkandan duyulmasın diye
Sustu `seni seviyorum`larım

Şarkılarda tuttuğum fallarda aradım
Sigaranda kaybolan gözlerini

Aynı bu yalnızlığımı...canımı acıtan...
Ağustosun gelişiyle gitmesiydi.

Başka isimlere yükledin öfkeyi de, aşkı da
İsimsizdim!
Seni uyurken seyredişlerde yabancı mıydım?
Ya da bir duş sonrası dinlettiğin şarkılar kadar tanıdık mıydım!

Hep bu mevsimlerde acır bir yanım
Hep bu mevsimlerde soğuk olur güneş
Ve defteri aralarım
Aynı sarhoşluğum, gece keşmekeş

Karanlığında nasıl da ağlıyor mevsim
Duyuyor musun? sanma ki ateş böcekleri

Arkamızdan bir daha okunmasınlar diye
Ağustosla tutuşturuyorum şiirleri

Güneş küllerin arasından doğacak
Mevsim buz beyaz... beni bilirsin...

<i><a>
Defter arası ettim yaşananları.
Geçmiş yazın yastık altı heyecanlarını.
Yakan temmuz dizeleri, yaramda, Ege mavisi.

Boğazıma düğümledim ismindeki harfleri.
Ya şiir yoktu, ya sen.
Saçlarımda dolanan parmakların, yaseminlerde tenin.

Sustu `seni seviyorum`larım
Sigaranda kaybolan gözlerin
Ağustosun gelişiyile gitmesiydi.

Başka isimlere yükledin öfkeyi de, aşkı da
Hep bu mevsimlerde acır bir yanım
Duyuyor musun? sanma ki ateş böcekleri

Arkamızdan bir daha okunmasınlar diye
Ağustosla tutuşturuyorum şiirleri
Beni bilirsin.

Arzu Altınçiçek

Bir Anda

Duygum ay'ın iki yüzü gibi..
Bir tarafı korkar güneşten süt beyazı
Diğer tarafı heybetli
Yıldızlardan büyük edası..
Neşem de hüznümde içimdeki ben gibi
Kah çocuktur elinde misketleri
Kah silah gibidir kalemi
Sevinç te anlaktır hüznünde
Yaşam ve ölüm gibi herşey BİR ANDA

Arzu Altınçiçek

Bir andı

<i>Bir andı...</i>

Dilimin ucunda
İdamı bekleyen
Vedamın ipten dönmesi

Dört elle sarılmaksa
Ki dört elim yok
Tüm gücümle
Ya da
Tüm gücüyle
Yakaladım tekrar
Hayatı
Sesinden çözülen
Pamuk ipliğiyle

<i>Bir andı...</i>

Sağır eden
Sessizliğin
Irzına geçişi

Sağır sultanmış duyan
Tanıdığım sultan da yok
Sağır da
Tüm sesiyle
Uyandırdı
Ya da
Var gücüyle
Döndürdü ölümden
Tenime düşen
Fısıltısıyla

<i>Bir andı...</i>

Yaşamla ölüm arasındaki
Çizgiyi çekti ayaklarımdan
Bana hayat
Ona ölüm kaldı...

Arzu Altınçiçek

Bir gece vakti -3-

bir gece vakti -3-

seni;
bir avuç su gibi çarptım yüzüme
gözlerinde ormanlar büyüttüm

aşkı çizip katladığım
kağıt bir gemi bıraktım sesinin mavisine

dört mevsimdi ellerin
rüzgarına tutundum

yaşlı çocukluğumun
sarı kurdelesini çözdü
taze kadınlığım

saçlarımı bıraktım memleketine
sevda akıttım göğsümden

anne yüzüyüm sana
istanbul gibi sev beni

seni;
kendi cümlelerime sakladım
en güzel şiiri
parmak ucuna bırakacak dudaklarım

soğumasın diye aşk
tenine sokulmayacağım

üç nokta içine sığacak sevişmemiz

sol eline bıraktığım düşlerimle
ne vakit yalnızlığa düşsen
parmak ucunda diğer yarım

özlem demli bardağında
dönüp duran çay yolundan
memleket kokusuyla
bulut bulut gelirim

bir gece vakti
sürüldüm gülüşüne(*)
yağmur ucunda öp beni

Arzu Altınçiçek

Bir gece vakti...

'keşkeler' ne kadar sığarsa yaşanmışlığa
işte o kadar sıraladım hepsini;
sen gözlerime değince

merdivenli sokağın sonunda
bir gece vakti buldum seni

ihlamur kokulu sokakların
kaldırım taşlarında dolaştı içimdeki çocuk

en kanamalı halimde
yara bereme bakmadı gülüşlerim

bilirim;
en az bu kent kadar yorgun
ve yaralı kadınlığım

ve denizde tuz buz duran güneşten
daha parçalanmış kalbimi
kimse duymaz

bu silik ışıklar saklar
yüzümde onca izi

ah! diyorum keşke,
keşke; yüzündeki gülüşü aşırıydı
haylaz çocukluğum

saçlarım saklayabilseydi nefesini
çay sıcaklığında düşseydi ellerim ellerine

huzur yüzlüm;
İstanbul' u ikiye ayıran sen miydin bunca zaman?

bir yanı sen bu kentin
bir yanı ben

adın; a ş k ı m
ellerin ellerime dokunmadan

bir gece vaktiydi...sesin şiirde mühür, sesin gecemde huzur

Arzu Altınçiçek

Bir gecem olsa seninle...düş ötesinde

Kabarmış tüylerinde yumulmuştu geceye iki kumru
Pencerede kesikti rüzgarın sesi ama nasıl estiği belliydi ağaçlarda
Sıcaktaydım, kumruları kıskanırcasına da uykusuz.
Sancılıydı gece
...uzundu
ve saatler teke düştükçe, yaklaşan sabah
hep yabancı ederdı beni kendime.

Hayallerimin kırıklarını toplayan yastığa bıraktım saçlarımı
Kanatırdı düşlerimi kesikleri, uykusuzluğuma batardı.
Yanaklarımda mevsim soluğu, gözlerimde yıldız kırıkları
Parlak ve ıslaktı bakışlarım
...kirpiklerim öpüşmüş
ve saçlarımda örülüydü yarına dair umutlarım.

Savrulan dalları izledim saatlerce
Uyanmayan kumruları.
Rüzgarı bekledim, belki gider ...ve giderken
saçlarımdaki gizli acıları savurur sandım.
...ellerinin akışını düşündüm saçlarımda
ve ellerimde bıraktığın yalnızlığı.
Günebakanların eğilişini getir aklına
Hangi eylül, nisan kokmaz ki?

Şiirler bile daha soğuk bu mevsimde
Güneş daha paslı, mavi daha donuk.
Uzandığımda tutacağımı sandığım - sen -
Oysa hiç olmamışsın bende
...gidişlere alışkınım aslında
sen hep kalmalıydın...
Bilmedim isyanım sensizliğe mi, gidişlere mi?
Hangi hayal gerçek olur ki?
Hele ki adı aşksa ve hele ki imkansızsa.

Üşüdüğüm yatağımda çöl düşümsün
Kan ter içinde karşılarım bu yüzden sabahları

Rüzgar hala penceremde, kumrular uykuda
Kum gözlerini düşündüm
Alkol kokan deniz kıyısından
Bakışlarında sızan kanamayı
...martıların gölgesinde açılınsın
esmer teninde bana ait dokunuşlar

Dağılsa şu kızıl bulutlar pencerede
Hani boşalsa yağmur, saklasa yaşlarımı
Kime zarar!
Yedinci mevsimin, yedinci katındayım,
Aşk çiçeğimdi yediverenler...
onlar bile yangında şimdi

...kanıp hazana teslim olan kızıl yapraklardan
Salıncak kuruyorum dolunaya
Kumru kanatlarına ben de yumsam başımı, uyur muyum?
Öfkemi sakladım çöl kaktüslerinde
Özlemlerim kanadıkça açtı dikenlerinde kırmızılarım
-kırmızı- neydi... kim bildi!

Şu rüzgar kapımın önünden süpürse yalnızlığı
Yaprakların çirpinişleri dursa
Ve beşik olmasa dallar kuşlara
Uçsalar gündüz gibi,
Gecenin sessizliği bozulur mu sahi?
Korkularım yaklaşır mı duvara vuran gölgelerle
Çıtırtılarda gümbürder mi yüreğim?
Şoluğumdan bile ürker miyim...?
Gün yüzüme vurur mu yalnızlığımı geceyi sarmalarken?

Son ateş böceklerini sakladığım kavanoz
Ağustosun küllerini barındırır aslında
Sönüklüğü bu yüzdendir gecenin
Kayboluşum bu yüzdendir.
Ne bir daldan seyir eyleyeceğim mevsim
Ne uykusuzluğumu paylaştığım -sen- varsın

Sarı bir yorgan çekiyorum bahar sevişlerinin üstüne
Yaz zaten sahte sıcak
Tek gerçek, penceremdeki rüzgar
Eşini bulan kumru
Kabarmış tüylerinde huzurlu uyku

Uykusuzluğum neden sence, ben bilmiyorum
Cevap vermiyor saatlerdir fısıldayan yapraklar.

Yedinci mevsimin son tangosu
Ve ilk kez dans ederken ayağım kayıyor
Hangi yıldız taşır beni, dilek yağmurlarına?

Kanat germeye başladı kuşlar
Gün eteğinin altına almaya başladı geceyi
Uyumak istiyorum... sadece uyumak
Kum gözlerinde, yummalıyım gözlerimi
Nasılsa sen beni uyurken seyredersin
Ve alınma bırakırsın sıcak buseni.

Ç ö l d ü ş ü m
Eylül yağmurlarını aş da g e l...!
-d- üşüyorum

Arzu Altınçiçek

Bir gün daha kal

Haydi, biraz daha kal, gitme!

Gidersen kararır dünyam.

Bak, ben koca gün taşıdım seni kanatlarımda yorulmadan. Oradan oraya gezdin benimle. Borcun var bana, gitme. Sen gidersen gelirsin yarın ama ben gidersem, uyanmayacağım portakal çiçeklerinde.

Küçük gövdemden zarar gelmez hiçbir dala, hiçbir gölge bile hissetmez kanadımdan düşen serinliği. Bir var bir yokum yeşillerde, haydi gel bu gün gitme.

Kördüğömler içinde bulup ipin ucunu, kurdum salıncağı maviye. Öyle heybetliydin ki korktum ışığından. Oysa saçların düştükçe kanatlarıma, ısındım. Sevdim seni be!

Sadece bu gün için geceyi sen aydınlatsan olmaz mı? Ben hilal kaşlı yağıza not bırakırım. Kanatlarıma yazarım, o anlar sebebini. Eteklerini toplar gidersen, yokluğunda siyah tuğlalar örülür özgürlüğüme. Siyah bir tül çekilir arka bahçeye. Sessizlik yükselir sessizliğimde, boğulur renklerim.

Denizleri aşmak istiyorum aslında, en yükseklere kanat açmak ve doyasıya soluklamak baharı. Yaza eremem de bari bir gün fazla yaşasam baharı, ne olur.

Kumru kadar kanadım olsa keşke daha uzağa gidebilmek için. Bahar takılsa kanatlarıma da, ayaz yiyen gönüllere taşısam. Uğur böceğine çarpıp karasını çalsam gözlerime. Ha kapandı ha kapanacak dediğim gelinciğin kirisinde kalsa ayağım, kurtulmak için kırmızısını gıdıklasam.

Bir hamlede uçsam gökyüzünde beyaz duvaklı uçurtmaya. Dinlensem seyrine eşlik edip. Tepeden aksam beni kovalayan o küçük çocuğun coşku dolu bakışına.

Gidersen, gece çökecek, yollarıma dikilecek yıldızlar, olmayacak arkamda beni kovalayan küçük çocuk. Yakasına takılmayacağım yıllanmış ortancaların. Bir daha düşemem papatyalara gökkuşağından.

Solacak renklerim, incek kanatlarım ve küçük bir iç çekişte vereceğim koca ömrümü...bu gün bana hayat ver, olmaz mı?

Küçük bir mutluluk katalım bahara el ele. Söz, giderken portakal rengini sana bırakacağım kanadımdan, yaz gelince karıştırırsın sarı saçlarına....

Ben ölmek istemiyorum bu gün....istemiyorum, duydun mu güneş abla, duydun mu? ?

Arzu Altınçiçek

Bir kez daha

Mavisi kaçkın mürekkeple yazıyorum bunları....
Yer yer beyaza çalarsa aldanma.

"Akşam dört ayak üstü şehirde
Şehir ki yer yer demir parmaklı denize
Yamaçları yasak buraların, mavileri tutsak

Kayan kayana yıldızlar
Dilekleri ağır bu aşıkların
Hangi aşk bitmiş kırmızıda

Bir sevdayı daha kanatır ihanet
Bir aşığı daha kandırır bu şarkılar
Kırışmış şiirler birikir, gece kadar berbat

Vapur dolusu heyecanlar çekilir üzerimden
Tenimde dolu dolu yaz, terimde damla damla yar
Yakılmış resimler düşer, kırılğanlığım avuçlarında

İçimde hep sana tutsak bir şeyler
Tüm renkler aşka bulanık, tüm aşklar adınla yazılı
Sesi yitik baharsın oysa, bundandır temmuzun sancısı

Mevsim sana dillenmişken
Kaç güneşten seni dilendim
Düşlerim çağla çiçeği, uykularım nasır

Yüreğimi serçelere bıraktım
Sesimi nankör kedilere
Boşuna değil yastığımdaki tırnaklarım

Duvarlardan sarıyı çaldı yüzüm
Eylül demlenir gülüşlerim
Kivrılır dudağım, dolanır şehir penceremde

Sınırlarını çeker göz yaşlarım
Kibrit çakımında dikilir yalnızlığın bayrağı
Sürgün sevdaların durağı bu şehir.

Ölü aşıklar üzerinde
Sana ibadetteyim
Aşk şeytanı seçti (bir kez daha)

Arzu Altınçiçek

Arzu Altınçiçek

Bir nefeslik

En güzel şarkının üstünde dolaşır
-anason bulutları-
Bir nefeslik suskunlukta saklı isyan
....."ah ulan ahhh! "

Sabır boncuklarına dizilir
-keşkeler-
Yumruk sıkılır, dudak mühürlü
Suskun gidişlerin ardında
İz peşinde göz yaşları

Rakı masasında meze -anılar-
Tüm şarkıların güftesidir gidene öfke
İçli bir kemandır, sesine ses
Bir çekimlik -ömür-dür
Tütüne sarılı yar teni
Dumanında özlem
İsinde ihanet

<i>-Sevda- bitmeyen şarkı
-Aşk- bir sigara içimlik.

Arzu Altınçiçek

Birdik

benzer rahimlerde
bir pıhtı kandık

bir tünelin sonunda
gördük aynı ışığı
adlandık

kimimizi hayat
kimimiz hayatı
kanattı.

Arzu Altınçiçek

Bir'e bin

Bir kalemde kırılır da hayat
Bin satırda yazılmaz yalnızlığın sancısı

Bir dudaktan çıkar da ses
Bin yürekten çıkmaz hasret çığılığı

Bir bakışta kalır da ilk an
Bin bakışta bulunmaz heyecanı

Bir elde tutulur da sevgi
Bin kolla sarılmaz aşk yarası.

Bir nefeste verilir de can
Bin nefeste unutulmaz can yarısı

Arzu Altınçiçek

Bitsin

Küçük ellerimde acıların sıkılı
Eterin buz... etlerin sızım
Ha durdu ha duracak soluğun
İki göğsüme sıkıştırır dalgaları
Gözlerimde deniz
Gözlerin karanlık

İnleyen sesinde
Acının bitmez şarkısı
Tutmayan ellerinde
Atamadığın adımların altında
Ezilir yaşam kavgası
Bir kez daha aç gözlerini
Sesinden düşen tek harfe razıyım

Küçük bedeninde
Ne çok ızdırap
Ne çok ağrı
Kapalı gözlerinin
Karanlık geçitlerinde
Neler geçer
Sessiz yaşlarım
Ne kadar duyurur kendini
İsyanım ne fayda

Ola ki dinecekse acıların
Ola ki rahat vereceksen soluğu
Razıyım gidişine
her şeyimsin de,
yokluğuna hazırım anne
acıların dinsin yeter...

Arzu Altınçiçek

Bitti

Ne kadar susar ki insan

Her gün bir yaş tadıyorsa
Ne kadar gülebilir ki

Canımı yaksa da
Boğazıma dğmlense de
Canım! dediklerim

Artık yeter....
nce ben
Sonra her şey.

Arzu Altınçiçek

Bittim

Fransız sokağında
Ahşap bir çatı üstümde
Altımda eskitilmiş bir masa

Tüm arzuları dudaklarında
Saklamak istedikleri utangaçları
Kahkaha maskelerinin ardında
Şehir kadınları

Ben kırmızı rujlu
Koca şapkalı
Yelpazeli kadın
Takvimin hangi yılından kalmayım
Bilmem

İki kadeh var önümde
İçinde geceyi yutan kırmızı
Derin sessizliği paylaşan
İki yabancı

Bilmediğim şarkılar söylüyor
Örgülü saçlı kız
Hani bilsem ne dediğini
Eşlik edeceğim de

Dedim ya
Ben kırmızı rujlu
Koca şapkalı
Yelpazeli kadın
Takvimin hangi yılından kalmayım
Bilmem

Fransız sokağında
Ahşap bir çatı üstümde
Altımda eskitilmiş bir masa

Kelimeler savuruluyor
Kelebeklerle dokunuyor
Notalar tenime
Belli ki aşk şarkısı

Tüm arzuları
Gözlerinde
Yumuyorlar
Susuyorlar
Yudumluyorlar
Terimdeki şerbeti

Bu gece eşlik ediyorlar bana
Yarın iki yabancı olacaklar belki de
Sarhoşluğa verecekler
Ellerinin birleşmesini

Dudaklarının kavuşmasını

<body bgcolor='#334455' text='#ff0000f' >

Ben kırmızı rujlu

Koca şapkalı

Yelpazeli kadın

Takvimin hangi yılından kalmayım

Bilmem

Bir şişe üstünde

Resimlenmişim sadece....

Son nefesimi boşaltıyorlar kadehe

Bittim...

<i>-Garson bir şişe şarap

Üstünde şu şapkalı kadın olanından-

Arzu Altınçiçek

Biz Giderken

Koca şehir sustu biz giderken
Arnavut taşları ağladı
Geceyi yutan gözlerin
Gülümserken kapandı
Sustu aşk
Bir rüzgarın peşine takıldı

Koca şehir sustu biz giderken
Tüm ışıklar söndü
Bulutlar beyaz çiçeklerini bıraktı karanlıklara
Ayaza düştü aşk
Beyaz gecelerde
Uzak bir köşede kardelen
'Seni seviyorum' diye fısıldadı
Sustu aşk

Şimdi yıldızlar konuşuyor bizi
Tüm ışıklar gülümsüyor
Şehrin gecesi gözlerinde...
Üşüyen yanım, yarım kalan şarkımızı söylüyor.
'o'da özlüyormuş beni birtanem,
Çok üşüyormuş ben olmayınca...böyle yazıyor son mektubunda.

Arzu Altınçiçek

Biz vardık

Bir sen geldin gözlerime
Sonra bulutlar
Uçurtmalar takıldı
Sonra ihanetler

Aşk maviydi
Maviyse uzak

Bir ben geldim kendime
Sonra aşk
Önce dokundu yıldızlar saçlarıma
Sonra kınından çıktı hilal

Gece kırmızıydı
Kırmızıysa ölüm

Bir sen bir ben vardık
Sandık lekeli resimde
Takvimde aylar öncesi bir gün
Mevsimlerin izi üstünde

<i><a>Bir biz vardık
Bir de yalnızlık
Karıncalaşmış sevdada
Çekilirken aşk
.....bitmiştik biz.

Arzu Altınçiçek

Bodrum Aşkı

Sensizliğimin kaçınıcı pazarı bu
Sensiz sabahımın saat bilmem kaç
Kaç gecedir uykusuzluğum
Kaçınıcı gecedir üstüme düşer ayazı.
Sen uzaklarda...gözlerine takılı günüşiği
İstanbul karanlıkta şimdi.
Gözlerin Bodrum sabahında
Gözlerinde denizin mavisi
Mavinde aşkın cilvesi
Akdeniz şarkıları söyler kuşlar
Boram boram kokar yosun saçlarında
Saçlarında deniz yıldızları
Sen Eylül'ün Bodrum sevdası
Romantik gecelerin kuytularında
Bir kadeh şarabın lezzetinde dudakların
Dudaklarında şehvet
Gözlerin Bodrum sabahı
İstanbul karanlık şimdi
Bilmezsin nekadar hasretim gözlerine
Teninin tuzuna yangın dudaklarım
Ellerim sıcaklığına susamış ellerinin
Anılarımda kumsaldaki ilk dokunuşun yüreğime
Güneşin ilk ışıkları saçlarımızda
Soğuk denizdeki hararetim sevdana
Neden hep kısadır yaz aşkları
Kıysa neden silinmez anılardan
Niye gönül özlemine duyar mehtabın
Dalgalar neden hatırlatır yalnızlığı
Güneş hep gözlerinden doğar
Savrulurken kumlar rüzgarınla
Çarpar adını dudaklarıma
Ö kadar hasretimki yanımda olmana
İstanbul sensizliği sunar sabahıma
Akşamlarıysa hayalini serer üstüme
Ya Bodrum sabahları nasıl
Kumsalları saklıyormu ayak izlerimizi
Soğuk sulardaki sarıldığımız yer hala sıcakmı
Ya beni ilk öptüğün tepede
Esermi hasret rüzgarları
Ya mavi gözlerini yumarken hala aklımdamıyım
Yada gün ışığı vurduğunda yatağına
Parıldarmı yastığına bıraktığım saçlarım..
Bodrum farkındamı senle olmanın güzelliğini
İstanbul öksüz sensiz
Eylülüm garip...
İstanbul sabahımda hazan sarısı güller
Oysa senle uyanırken avuçlarımdaydı
Öperek bıraktığın bengoviller

Arzu Altınçiçek

Borcum var aydınlığa

Aydınlığa gömüyorum kendimi
Çiçeklerin renklendiği,
Kozalarında kımıldayan kelebeklerin,
Kıyısında kumların üzerinden kalkan,
Mevsimlerin bitimindeyim.

Yüce dağların eteklerine inen soğuk
Beyazlarında çırpınan son kar çiçekleri
Gülüşümdeki gamzeler belki de.
Semasında bir kibrit çakımında
Isınan güneşin doğuşundaki ip-te boğazım

Bir avuç toprak ellerinde
Ya karanlık düşürecek saçlarıma
Ya savrulunca ellerde
Güneş doğuracak beni

Bir nisan damlası olacağım gözlerde
Bahar kokacak gülüşümde
Biliyorum!
Gidişimin dönüşü olmak zorunda
Bunca açık ellere borcum var benim.

<a>düşeceğim maviye cemreden önce....

Arzu Altınçiçek

Boynuylayım

Hayat;
caddeye düşen kuş yavrusunda çırpınmakta.

...

yeşili çalınmış şehirde
yüksek bina
selamladı ölümü.

al basmış çocukluğum
sızladı gözlerimde

tırtıl gezdirdiğim
avuçlarımın küçüklüğünde
ne kadar da büyüktü dünyam

kollarımı açtığım kadardı en uzak mesafeler
ya da en kocaman sevgilerim

şimdi
ellerimde
bir kuş yavrusu
sıcak
hayat, az önce aktı kanatlarından

mavi sürülmemiş tüyleri
ince boynuylayım

göğüslerimden kan sağdı şehir

...

Hayat!
ölümden soğuk durursun.

Arzu Altınçiçek

Bu gece de

Bu gece de...

O gecelerden biri daha...

Tek kişilik uyku bekler beni
Oysa tüm şehir sen...
Şehirdeki tüm sesler
Seslerdeki tüm dudaklar,
yine sen

Anlayacağın ana baba günü ortalık.

Düşlerin çıplaklığında
Üşür parmak izlerin
Ben üşürüm...
Arzularım kan ter içinde
ayazım sen.

Anlayacağın, sana titrer gece.

Kirpiğimde intihar eder gülüşler
Gönül kıyılarıma vurur kendini
İhanetinde bir hançer çıkar kınından
Delik deşik aşk
Pişmanlığın ben.

Anlayacağın iç çekişlerimdesin.

Şişe dibi öfkelerim
Sarhoşsa yıldızlar, benim yüzümden
Başımda döner, başım da döner
Birini üflesem sen soluğumla
Karanlığın ben.

Anlayacağın o gecelerden biri daha

Tek kişilik yağmurların efendisiyim
Gel gör ki gölgene kul köle.
Sensiz, ana baba günü yalnızlığım
Sen kaç kişilik uykudasın?
yine sen...yine...

Anlayacağın bu gece de
Kendimle seviştiyim.

Arzu Altınçiçek

Bu kadar kolay mı?

Bu kadar kolay mı sevgi
Bir papatyanın tükenişindemi kaderi yüreğimin
Ya da şarkılardan tutulan fallardamı
Kayan yıldızlardamı ümitler
Gecenin kucağında hayallerle
Yarına kaç var diye takılan gözlerdemi
Hiç tüttüremediğim sigaranın dumanıyla
Boş şişelerdemi
Boşalan kadehlerle artan ihtirastamı
Bu kadar kolay mı sevgi
Aşk istemekle yaşanırmı
Paylaşmak gerekmezmi güneşi
Yeşili mavisi birken dünyanın
Eller birleşmezmi dudaklarla
Ten birleşince çöl kızgınlığında
Biten sevdaların buzulları erimezmi
Yeni bir kor düşürürken müjganı
Bir tebessüm vermezmi sıcaklığını
Herşeyi güzelleştirmek iki yürekteyken
Tüketmek sevdaları bu kadar kolay mı?

Arzu Altınçiçek

Bu kadar Kolay mı?

Bu kadar kolay mı sevgi
Bir papatyanın tükenişindemi kaderi yüreğimin
Ya da şarkılardan tutulan fallardamı
Kayan yıldızlardamı ümitler
Gecenin kucağında hayallerle
Yarına kaç var diye takılan gözlerdemi
Hiç tüttüremediğim sigaranın dumanıyla
Boş şişelerdemi
Boşalan kadehlerle artan ihtirastamı
Bu kadar kolay mı sevgi
Aşk istemekle yaşanırmı
Paylaşmak gerekmezmi güneşi
Yeşili mavisi birken dünyanın
Eller birleşmezmi dudaklarla
Ten birleşince çöl kızgınlığında
Biten sevdaların buzulları erimezmi
Yeni bir kor düşürürken müjganı
Bir tebessüm vermezmi sıcaklığını
Herşeyi güzelleştirmek iki yürekteyken
Tüketmek sevdaları bu kadar kolay mı?

Arzu Altınçiçek

Bu mevsim bile

Kaç şiir var kumbaramdaki harflerde
Ve kirpik uçlarımda bekleyen düşlerim
Göğsümde uyansaydın
...bu mevsim bile
Mayıs çiçeklerini sulardım gönül bahçemde
!

Kaç fırtına var suskun rüzgarda
Ve kaç damla yağmur, birleşmiş kirpiklerimde
Göğsümde uyansaydın
...bu mevsim bile
Yakardım çiy düşmüş bütün gülleri

Kaç sarhoş küfür tortulanmış, şişede
Ve bilmediğim tonunda aşk kırmızısı
Göğsümde uyansaydın
...bu mevsim bile
Bulutlardan yedirenk düşerdi dilek yıldızı

Oysa
Mevsimde buz beyazı
Bedenimde her su damlası "s e n"
...bilmezler
gelincik açar tenimde
bu mevsim bile...

Arzu Altınçiçek

Bu sabah

Hava kapalı İstanbul'da
Pencereden bakıyorum dışarı
Gri bir sabah, puslu Piyer Loti, suskun Haliç
Göğsümde, isyana yelken açmış sıkıntı
Kır çiçeği istiyorum bir demet, -yaşam kokan
Dağ, bayır dolaşmak istiyorum, kelebeklerin ayak izinde
Yaşadığıma dair kalıntı, yakamda ki güvercin pisliği
Baharı soluyorum, ömür mevsimsiz geçse de.

Arzu Altınçiçek

Bu yaşlar niye?

Ümitlerimin bittiği yerde sen gelirsin karşıma
Gülüştün yol gösterir adım atmam için
Gözlerin aydınlatır dünyamı
Sevgin yeşertir solan ümitlerimi

Özlemlerimin bittiği yerde sen gelirsin karşıma
Uzatırsın ellerini sana kavuşmam için
Ellerin ısıtır avuçlarımı
Dizine yatırır okşarsın saçlarımı
Sevdiğini anlatırsın bir masal gibi

Umutlarımı kaybettiğim yerde dikilirsin karşıma
Çatarak kaşlarını 'yeter' dersin
Neden bu ümitsizliğin, endişeli halin
Kızarsın...bağırırsın
Döner arkana çeker gidersin

Sensizliğimleyim gene
Tam yanımda olmana ihtiyacım varken
Terkedelişim vurur yüzüme
Damlar dudaklarıma sessiz isyanım
Hayalinle bile sevişmem yasak oysa
Hiçbir zaman benim olamayacaksın
Arkandan döktüğüm bu yaşlar niye?

Arzu Altınçiçek

Bu yüzden

Ne kadar olabilirdin ki yanımda
Yalnızlığımı göremeyecek kadar kalabalıktın
Yangınımı akıttığın yaşarlamı söndürecektin
Dokunamadığın gecelerde tenimin kokusunu
Nefsine nasıl çekecektin Uzak kalmaların yordu beni
Elimi uzattığımda tutamayışın
Yaşlanmak için omuz aradığımda
Çok, çok uzaktaydın.
Saat seninle iken hızlı Sensiz iken geçmek bilmedi
Güneş gittiğin yerden battı
Bir daha yüzünü göstermedi
Deniz gözlerin kadar engin ufkumda
Ne sen
Nede yeni bir umut belirmedi
Hep bir özlem, hep bir huzur
Kırmızı gecelerde
Soğuk duvarlarda
Mavi bakışlarımdın
Derin gözlerinde bu kez göremedim kendimi
Oysa
Sabahlara gebe kalmalıydı sevişlerimiz Hilale asmalıydım umutlarımı senli gecelerde
Elin derin girdaplardan uzanmalıydı bana
Sen göremedin acizliğimi
Tutsaklığımı sevdana Gidişim bu yüzdendir kalkan sisin ardında

Arzu Altınçiçek

Bu yüzdendir

Ne kadar olabilirdin ki yanımda
Yalnızlığımı göremeyecek kadar kalabalıktın
Yangınımı akıttığın yaşlarımı söndürecektin Dokunamadığın gecelerde tenimin
kokusunu
Nefsine nasıl çekecektin
Uzak kalmaların yordu beni
Elimi uzattığımda tutamayışın
Yaşlanmak için omuz aradığımda
Çok, çok uzaktaydın.
Saat seninle iken hızlı Sensiz iken geçmek bilmedi
Güneş gittiğin yerden battı
Bir daha yüzünü göstermedi
Deniz gözlerin kadar engin ufkumda
Ne sen
Nede yeni bir umut belirmedi
Hep bir özlem, hep bir huzur
Kırmızı gecelerde
Soğuk duvarlarda
Mavi bakışlarımdın
Derin gözlerinde bu kez göremedim kendimi
Oysa
Sabahlara gebe kalmalıydı sevişlerimiz
Hilale asmalıydım umutlarımı senli gecelerde
Elin derin girdaplardan uzanmalıydı bana
Sen göremedin acizliğimi
Tutsaklığımı sevdana Gidişim bu yüzdendir kalkan sisin ardında

Arzu Altınçiçek

Bu zamanlar

Lale desenli elbisesiyle
Salınıyordu gözlerimizde şehir..

Martılar cankurtaran gibi seyirdeydi
Kale duvarlarında.

Bulutların kurşunları diziliydi
Gri tuvalde sabaha

Yine de suspustu caddeler
Maviler durgundu...

Bir şiir yazılmayı bekliyordu
Bir aşık öperek uyandırılmayı.

Gece kokuyordu tenin
Gece bana bulanık

Sarı papatyaların pasaklılığında
kandırmaya çalışıyor ikimizi nisan

kokuşmuş aşk tohumları ellerinde
sırtan bir yanı vardı sakladığı yalanların

Güneş rengine bulanmıştı saçların
Bilir misin örgüsü aşk.

Şimdi sökölme zamanı...

Arzu Altınçiçek

Bugün de sallandı(k)

Duydum ki bir yer daha sallanmış bu sabah
Yurdumun bir köşesinde deprem
Bedenimim içinde çatlak ve acı

-Korkuyor Bingöl-

Kanıyor anılarımda
17 Ağustos 1999- Gölcük

Tepesinde sıvası dökük okul
Temelinde demirleri çıkmış hastane
Depremlerde büyüyor çocuklar
Yarık topraklarda
Tepe taklak yarınları

Bir çatlak ki büyüyor
Duruyor küçük yürekler

Düşüyor kanlı bir yaprak
01 Mayıs 2003 Bingöl

Duydum ki bir ev daha çökmüş bu sabah
Can kaybı yok
Mal da yok elde avuçta kalan

Sıvazlayınca kravatlı eller
Sarılr mı sanıyor yaralar

Bir ana feryat figan
Bir kol sarkık iki duvar arasında
Derin bir sessizlik
Tonlarca taş-beton altında

Toz bulutu düşmüş
01 Ekim 1995-Afyon-Dinar

Okullar
Evler
Yollar
Yıkılıyor
İnsanlar üstüne

Her depremde
Biraz daha gömülüyor
İnsanlık...

Her deprem sonrası
Açılıyor ihale

Ve

Her deprem sonrası
Kapanıyor perde

Alkışlar nerde? ? ?

Arzu Altınçiçek

Bugün o kadar ihtiyacım var ki sana.

Bugün o kadar ihtiyacım var ki sana;
Güneşin yalnızlığı ısıtmadığını anladım.
Artık biliyorum alnımı öpen gecenin
korkularımı sarmadığını.

Şarkıların "ağlamak istediğim anlar"ın dışında,
anlamı olmadığını öğrendim.
Ve kime derdimi anlatsam;
-aman takma, geçer demesinden yoruldum

Gün uykusunda laleler gibi dingin
Kollarının altında kalmalıyım şimdi
Buzul kelepçe bileklerimde
Aklımda kemirgen şu anılar

Günahlardan bir leke daha benimde
Gözlerimden koyu yarımlar
Er kişi niyetineymiş de aşk
Her kişiyeymiş mavi boncuklar

Bugün o kadar ihtiyacım var ki sana;
Kimsenin sen gibi bakmadığını anladım
Artık biliyorum adımı söyleyenlerin
Sevdalı çağırmadığını.

Şiirlerin "can yanmalarım" dışında
Yazılmadığını öğrendim.
Ve kime aşkı sorsam
Bulmadığı bir şeyi tarifinden yoruldum.

Gün kuytusunda rüzgar gibi dingin
Ellerin saçlarımda olmalı şimdi
Çözül diyor içimdeki yabancı
Aklımda tutsak sevişler

Sevaplardan iz yok benimde
Gözlerinden uzak yarımlar
Er kişi niyetineymiş de gün
Her kişiyeymiş yıldızlar

Bugün o kadar ihtiyacım var ki sana;
Korkuları kovalayan sesini özledim
Kabusları dağıtan gülüşünü
Dizlerine başımı koyduğum anlar gibi

Mendilimde kelimeler var
Çocukluğuma dair
Hiç biri sen gibi güzel değil
Hiç biri sen gibi kalmamış baba

Bugün o kadar ihtiyacım var ki sana.

Arzu Altınecek

Bundan Sonra

Başka bahara kaldı elimdeki sevda çiçeği tohumları. Mavi düş tarlalarına ekemedim. El attıkça toprağına sertleşti hayat. Müjganlar tırpanladı çiçekleri. Yitik sevdaların yaralı yağmurları damlıyor avucuma, soğuk uçlarından. Ne bir renk kalmış, ne kokusu eski aşkların. Dudaklar rengini çoktan teslim etmiş ayaz düşen yüzlere..

Batan güneş ardında büyüyen gece gibi kucakladı yalnızlık. Yavaş ve sinsice yutan bir karanlıktı, ikinciye düşüşüm gözlerine bu karartılarda. Saat sensizliği vurdukça, dakikalar biraz daha damlatırdı özlemini dingin kıyılarıma.

Nerdeyim? bilmediğim bir zamanda, konduğum kaç gönül dalı vardı kimbilir. Kaçını kırıp ya da açtırdıysam çiçeğini, bilmedim. Sadece kendi bahçemdi, penceremdi, mevsimimdi.... sevdalanani göremedim. Onların ahımı kapatıyor düşlerimi?

Bin yüreğe sevgi dağıtmadım ki oysa. Aşkı yaşamadığım için ardımda bıraktıklarımın yaralarını saramadım. Uzanan elleri hep başkasına sandığım içindi tutmama sebebim. Kimse bilmedi kalabalık içinde yalnızlığımı. Gülen yüzün ardında ağlayışlarıma kimse şahit olmadı. Sessiz çığlığımın yeri geldi daha suskun kaldı kelebeklerden. Kelimelerimi hapsettim kalp dilimde. Yuttum, yutkundum ukte sevdaları. Göz ucuyla dolaştığımda caddeleri neden boş dedim ellerim? Kimse yokmuydu sevgiye açlığını dindirecek.

Tekbaşımılığı yakıştırmayan, yalnızım derken hadi canım sende diyen dostlarım can kırıklıklarını batırıyorlardı göğsümün ortasına, içimi acıtıyorlardı. Bilemezlerdi tabi.

Kalabalığın ortasında olanların neden yalnızlıkları görünmez? Neden ağlayan gözleri hep gülerken bakar? Koşturdukça dört yana, gitgide içini tüketen bir ruhu taşıyan beden yığılınca geç kalınmaz mı anlaşılması? Pişmanlık sardığında sevdiklerimi, neye yarar ben benden gittikten sonra.

Her daim gözümüzün önünde gitgide yok olmaz mı başkasını mutlu etmek için kendini unutan insanlar. Kırılmak istemedikçe kırılmazlar mı? sevdikçe uzaklaştırmazlar mı kendilerinden? Değer verdikçe umursanmamak değil mi hayatın kuralı. Bu denge ne zaman kurulacak?

'Ben' merkezli yaşayamadığımız değil mi zaten hüsrânların, hayal kırıklıklarının sebebi. Kendimiz gibi bilmek... severken sevmeyi umutmuş insanlar. Sevmek şımartılmak mıdır, hor görmektir sevenleri? Ya da iyi niyetinden faydalanmak mıdır? Günden güne teknolojiye teslim ederken kendimizi, daracağına bir ilmek daha atıyoruz duyguların. Gitgide anılarda kalıyor kurutulmuş çiçekler. Aşkın eski kokusu, eski basit yaşanmışlığı yok.

Oysa köşebaşından döner diye camda beklerdi kızlar delikanlıları. Okul ile ev arasında gidip geliyorlarsa en büyük aşk onlarındı, hele ki birde elini tutabiliyorsa gülpembeler, karayağızlar deli tayar dolaştırıyorlardı teninde, alev alev yanardı yanaklar mahçubiyetten. Hep bir korku vardı- ya gören olursa diye.

Şimdi kimin eli kimin cebinde belli değil. Üç taş oynar gibi yer değiştiriyorlar sevgililer arkadaşlar içinde. Biten aşklar tekrar tekrar başlıyor. Laçkalaşmış insanlık gitgide farklı maskeler taktırıyor. Yeni bir ilişkiye başlarken, eskisine ağzına geleni söyleyenler bir anda eskiye dönünce yere göğe sığdıramıyorlar. Bu kadar çabuk mu yutulur laflar. Sömürülen duygular bu kadar kolay mı atlatılır. Zaman uzadıkça mı ilişki güzeldir, doğrudur? Kısa süren birliktelikler neden aynı değeri görmez ki? Neden sevilen tarafından sahiplenilmez.

Şimdiye kadar anlamadım, anlayamadım aşkı. Kovalamak, üstüne titremek, aramak, özlemek, sevmek değer kaybettiriyorsa bundan sonra olduğum yerde kalacağım. Dünyanın etrafında koşmaktan yoruldum. İnsanlar üzülmesin, yanlış anlamasın dedikçe kahrolmaktan.

Nankörlükten kahrolmaktansa, kahretmeyi deneyeceğim yeni yılda. Benden bir yaş akıtanın canını acıtacağım birikmiş üzüntülerimle ve insanlara bir şans daha vermemeyi başaracağım, sadece mutluluğu hakettiğim için.

Ve işte son üç günü ikibinüç yılının. Her on yılıma bir yaş dersem, tüm yaşadıklarım üç yaşında ve + üç.

Yeni başlangıçlara, eski tadlarda ki yeni sevdalara merhaba demek üzere hepimize gerçek yüreklerle paylaşılacak nice güzel günler.

Arzu Altınçiçek

Buradayım / E.Akdamar

sonra dağ yok oldu çekildi kendine
sonra aşk terk etti bizi aniden
sonra ağladık içimizden geçti o acı

korkmuyorum artık
-ey ölüm

su dondu
-ey akmiyorum eyyy!

Emin Akdamar / Rehgüzar

Arzu Altınçiçek

Buz kesikleri

Yavaşça çekildi şehrimden...

Titreyen bedenimde
İliklerime kadar işlenen
Soğukluğu gitti önce.
Dudaklarımda morartısından eser yok şimdi

Penceremden buğusu kaybolurken
Belki buluşamazlar diye seneye
Yaşlı ağacın dallarına veda etti.

Ellerimde kızarıklığı ve acısı yok artık...

Ayaklarımda sızısı yok
-en azından - bir müddet
Park köşesinde uyuya kalmış
Çelimsiz bir çocuğun
Katılmış vücudunda
boy gösteremeyecek

Yıkık duvarların üzerinde
Çatısı çökük fakirhanede
Korkularını seremeyecek
Açlık kokan nefeslere

Yavaşça çekildi şehrimden...

Renkleri nasıl da soldurdu hasedinden
Bir ressamın fırçasından damlayan beyaz
Güneşi nasıl da söndürdü
Yıldızlar düşmüş sanki
Peri kızının sihirli sopasından
Nasıl da kandırıcı ışıltısı

Oysa beyazı ölüm kusar
Can alır kristal kesikleri
Bir yıl daha göçtü mevsimden
Ömürden bir kış daha geçti

Söndürdüğü ocağın utangaçlığıyla
Topal şubatı bırakıp yarı yolda
Mart gülüşüne dayanamayıp
Yavaşça çekildi güneşin önünden
Nisan düştü
Leylekler yolda

Ahhh bu kışların buz kesiği
Bu sene de bıraktı izini saçlarımda

Arzu Altınçiçek

Canısı

Gitmeni istemiyor İstanbul
Sonu yaklaşmakta sonbaharın
Hazan sabahlara gebe uykusuz saatler
Üstüme üstüme geliyor aydınlık
Eritiyor ay tenini

Ben gizli karartılarlayım
Ellerin o kadar uzak ki
Boşlukta asılı bulut gibi tenin
Süzülen bir köpük hayalin
Sadece uzaktan seyrediyorum
Dokunmadan

Gitmeni istemiyor şehir
Kuşlar ötmüyor gece gözlüm
Tüm caddeler suskun
Marmara çalkalanmıyor

Burda kal diye hakırıyor gözlerim
Duymuyorsun
Sokulmuyorsun

Sadece uzaktasın
ve mecburiyetlerle başbaşa kılıyorsun

Bildiğim gerçekleri sıralıyorum
Bahaneler çekiyorum
Elimde ki boncuklara dizi dizi
Seviyorum..seviyorum

Gidersen akıtacak yaşı kalmadığından
sevmek istemiyor gözlerim
Aşk istemiyor yüreğim
Çırpınacak canı kalmadı bedende
İstemek yetmiyor
Dilemek yetmiyor ukte sevdaları

Gitgide adın sardıkça sevdanı
Yalnız kalmaman için dualarında sarılayım diye
Ellerim büyüsün istiyorum
Kollarım uzasın
Yüreğim çoğalsın
Uzaklardayken
Bende yaşattığın sevdanı
Sıcak tutayım diye
Yangınını saklıyorum bedenimde

Olmuyor dağ bakışlım
Heybetinin ardındaki duyguların o kadar içli ki

İncitmekten korktuğunu göremedim
'Canısı' diye sana ağlarken

Canını acıttığımı bilemedim

Sen uzaktan sevmeyi öğrettin
Güvenmeyi, sabretmeyi
Özlemeyi...

Şevdanın en yalnız olduğu saatlerde
Üç-beş nöbetlerinde düşünülmenin
Güzelliğini doldurdun küskünlüğüme

dudaklarımdan sen dökülürken
İstanbul can çekişiyor gidişinden

İstanbul mu gitmeni istemiyor?
Yoksa ben mi?
İşte bunu bir diyebilsem
....ay parçam
Söyleyebilsem.

Arzu Altınçiçek

Cemre

Kırılan umutlarım
Bahar filizleri ektim
Mimozalarla süsledim semaları
Müjganlarında çiğ tanesiydi sevdam
Bahar kokusuydu
Kuğuran kelebekte rengarenk dolaşım
Güneşten kopardığım portakal çiçeği dudakları
Tenin ateşi...terinin tuzu
Gecenin siyahında kızıla boyardı rüyaları
Sahili okşayan beyaz köpükler misali saçları
Meltemlere yansıtır en güzel aşk şarkısını
Düşen son cemre den yüreğim
Kendine düşen payı aldı.

Arzu Altınçiçek

Cevabın var mı?

<image src=' http://www.guvercinevi.com/c_imaj/ce_ucguv.gif'>
Gördün mü beyaz güvercinin
Gri bir buluta girip de
kirli çıktığını
...ben gördüm

Pusulası şaşmış

Kanadından özgürlüğü
Gagasındaki barışı
Düşürdü
Kanlı topraklara

Kuşbakışında korku

Gördün mü bir çocuğun
Ölü annesinin yanında
-Karnım aç diye ağlamasını
Ellerinde saçları
..ben gördüm

Yüzünde dehşet
Kırık oyuncağına
Süzüldü
Yanağında toz bulut

Gözlerinde çığlık

Duydun mu
Bir ananın ağdını
Bebesi koynunda
Başı kopmuş
...ben duydum

Canından can vermiş

Ellerinde ölüm
Dilinde isyan
Döküldü
Kurşunlar göğsüne

Göğsü ki bebesiyle durmuş.

Duydun mu
Bir babanın mermi sesinde öfkesini
Çınladı
Yıkık evi, yanmış yaşlı anası babası
...ben duydum

Nasıl da sağır etti kulakları

Ağladın mı

Savaşı izlerken
İnsanların –suçum ne? - dercesine bakışlarına

Lanet ettin mi
Ağlayan çocuğa
Uzanamadığın kollarınla
Gücsüz hissettin mi

Utanç duydun mu
Yaşını doldurmayan bebeğin
Toprağa karışmasında

Utandım, lanetledim, ağladım

Bunu yapan insan mı?
Sordum kendime

Sen buldun mu cevabı?
Ben bulamadım da! !!

<center><h2><center>

<MARQUEE scrollDelay=370 direction=up>
<center><h3><center>Öyle bir dünya çizelim ki,

mürekkebinden deniz,
gülüşlerden koca bir güneş
kurşunları çiçekten
olsun.

Öyle bir dünya çizelim ki,
kalkan eller hep dost
tutan eller hep şiir
şiir
Barış çiçeği olsun. </center>
<center><i><body </MARQUEE>
<embed src='http://songsofpraise.com/mp3/angels.mp3' width='0' height='0'
hidden='false' loop='true'> </center>

<center><i>

Arzu Altınçiçek

Cumartesi sabahına dair '

Merhaba;

Bu haftaki radyo programi konugumuz Sokakta Calisan Cocuklari Koruma Dernegi baskani Sn. Esin Sevgin ve gonulluluk calismalariyla Sn.Canan CELIK bizlerle olacaktır.

Ayrica 1952-53 yillarinda ilk filmi Kopru Altı Cocuklari ile sinema hayatina giren degerli sanatcimiz Sn.Fikret Hakan'da telefon hattimizda bizlerle olacak.

Siz degerli uyelerimizin de mail ve telefonla katiliminiz bizi sevindirir.

13 Aralik 2007 Cumartesi sabahi saat 11.00-.12.00 arasi 106.8 Naz Fm'de DOST KALPLER'inizleyiz.

Saygilarimla
Arzu Altincicek
Dost Kalpler Programi
Yapimci ve sunucusu

Not: Internet uzerinden www.nazfm.com ve www.radyomedcezir.com uzerinden yayinlarimizi dinleyebilirsiniz.
Yayinda mesajlarinizi info@nazfm.com & dostkalpler@gmail.com adreslerine iletebilirsiniz.

Not: Bu metin www.turkcekarakter.com sitesinde Turkce karakterlerden ve '>' isaretlerinden arindirilmistir.

Arzu Altınçiçek

Çalıntı zamanlar sonrası

saatler mi takıldı
ya da gece mi çok uzun
yalnızlığım katıksız
yüzüm üstüne hüznün çöküyor.

acelesi yok yıldızların
kelimelerin de öyle
boğazıma takılı onca şiir
sesim üstüne hüznün düşüyor.

ay önünde ağaç dalları
çatlak bir gece duvar üstünde
yönü muamma uzar gider...
adıklar dizilir duvar dibinde

sensiz yaşarım diye
nisandan bir gece çaldım başucuma
en fazla birkaç saat daha dayanır
sonrası yine güneşimde küfür küfür üstüne.

şarkılar mı takıldı
ya da öyküsü mü çok uzun başka aşkların
yalnızlığım katıksız
tenim üstüne özlem çöküyor

acelesi yok öpüşlerin
sevişmelerin de öyle
bedenime takılı onca keşkeler
dilim üstüne di' ler düşüyor.

ay önünde çıplaklığın gölgesi
yırtılmış utangaçlık sesimde
rengi muamma akar gider sevginin
karalar bağlandı kirpiklerime

seni sensiz yaşadığım
çalıntı zamanlardan anılarlayım
az değil, bir ömür yaşatırım
sonrası yine ay üstünde sen...dilimde ayy ayy üstüne.

Arzu Altınçiçek
Mayıs-2007

Arzu Altınçiçek

Çatı katı hikayesi -1-

<a>Heyyyyy... sessiz olun! okumaya devam ediyorum yaa! ! !

<i>(sessizlik kaplar her yanı ve kız alır sandıktan sonrası gelen kağıdı. Annesine yakalanmadan okunacak son iki mektup ellerinde, hepsinin yanaklarını al basmış, gözlerinde suçlu bakışlar ve devam eder yarısı tükenmiş kalemin toz ve küfünde, çatı arasından sızan güneşin vurduğu sararmış kağıda ses olmaya, birazdan elindeki kağıt bitecek ve erkek ses girecektir sahneye) </i>

"Güneşle birlikte araladım gözlerimi. Hemen hemen tüm şehir uykuda. Güneş uyanırken, dolunayın lacivert yorganını kaldırıp, masmavi çarşafını düzeltiyordu sanki. Daha şimdiden sıcaklığı vurdu yüzüme, bir de gözlerime takıldı uzaktaki silüetin.

Küçük balıkların pulları yapışmış eline, güneş vurdukça nasıl parlıyorlar buradan bir bilsen. Topladığın ağlarda küçük istavrit öyküleri aklımda, bilirim ki salıverirsin avucunda kaybolanları. Bilirim ki hepsinin ardından bakar durursun, bilirim ki ben düşerim aklına. Göremesem de, tırnak aralarından dökülüyordur kum taneleri.

Yosunları temizliyorsun...benimse ellerim saçlarımda, sanki senin parmakların dolanır karmaşasında ve onları serdiğim deniz kokan göğsün! deniz kokan göğsünü soluklarım soluklamasına da bilmezsin, tuzu nasıl yakar genzimi ve içimde bir yara nasıl kanamaya başlar. Oysa yarama tuz basmayı öğrettin önceleri, neden şimdi canım yanar bilmem.

Kim bilir hangi şehrin kıyısındasın; belki yabancı bir ülke, belki bildiğim bir kıyı köyünün balıkçı barınağı. Ne mesafeler söktü aldı seni benden, ne de tenimden uçup giden parmak uçlarındaki heyecanlar. Hala deniz kıpırdanır bedenimde, kuytularımda oynar dalgalar. Medcezirler yaşarım, fırtınalar...

Ama duruldukça sular, yazılmamış şiirlerim için beklettiğim kağıtlardan gemileri bırakırım, rüzgarı peşine takıp, süzülür gider anılar misali. Yanağımda biter son mavi, dudaklarımda tuzu erir. Gün aydınlanır ve seni resimlediğim o gün doğumunun ince çizgisi silinir silüetinle birlikte.

Rast gele balıkçım..."

<i>.... Dört kafadar bir an çatı arasından düşen güneşe bakar. İnce çizgi halindedir duruşu ve arada ağını örmüş küçük bir örümcek yürür avına doğru, o arada erkek devam eder; </i>

"Gün doğar ve kurdelesini söker güneş karanlığın. Masumiyetin kaybolur saçından çıkardığın sarı kurdelede ve kadınlığın düşer omzundaki ince askıdan. Şehrin ıslak caddelerine inat kuru ve soluk benzini boyarsın düşlerime. Pembe dudakların ışıl ışıdır şimdi ve tenin her zamanki gibi sıcak. Bilirim ki sen siyahları çekersin üstüne, temmuz leylakları. Bendeysel yer gök mavi. Hoş, sen bilirsin beni ya neyse!

Doluyum arzuhalim, her halim. Karanlıkta çıkıyorum şu sulara da, kimse görmüyor kara kara düşünen halimi. Kimse şahit olmuyor, sana susarken göz pınarlarımda boşluğuna. Küçük çakıl taşları fısıldıyor arkamdan, biliyorum. Bastığım her kum tanesinde, kum prensesinin canını yakıyor gidişlerim, canın yanıyor biliyorum ama inan sen kadar biçareyim.

Daha yeni geldim ağ çekmeden. Yine bir sürü küçük balıklar takılmış lanet olası iplere. Kızgınlığında astığın suratın geliyor aklıma onları sulara bırakırken. Hadi, biraz da olsa

gülümse. Senin için deniz yıldızlarını topluyorum nedense bahtım gibi tek bacağı sektede. Sözüm söz gün gelecek, göğü sereceğim ayaklarına, bulutlar geçecek ince bileklerinden ve düşlerimizde de olsa sarmaş dolaş yaşanacak "yaşanmamış, yaşanmamış sevdamız", sözüm söz balkız. Az dur, saçlarında yosunlar kalmış...

yosunlar bile sen kokar bu memlekette.

Yolların bitimindeki temmuz güneşim, kuşlara uzanacak yorgun bedenim, seril üstüme."

<i>-Ne kadar çaresiz bir aşk... der, kirpikleri nemli sarışın kız. Uzun boylu esmer delikanlı gülümser. Yok canım sen de, aşk var mı ki çaresi, çaresizliği olsun. İnanmayın aşk masalına, bak işte; "aşk masalı"...aşk sadece masalarda kalır kızlar, akıllı olun. Ferhat ile Şirin, Aslı ile Kerem, Arzu ile Kamber, Leyla ile Mecnun dışında günümüzde var mı bildiğiniz aşklar? Yok... demek ki aşk neymiş, masalmış. Bu belki kara sevdadır der öteki. Kız kulesine sürgün edilen prenses gibi, Moni'nin hikayesi gibi. Belli ki bir balıkçı ve şımarık bir şehir kızı.

Esmer kız atılmış, şımarık olsa o kız, neden bu kadar özlemine çeksin ki! Kız milleti değil mi işte, erkekleri parmağınızın ucunda oynatırsınız, ben güvenmem kızlara hadiyin ya dışarı çıkalım güneş tam tepede ve biz bu çatı arasında yuva olacağız, birbirimize işleyecek şu güneşe ağ ören küçük örümcek.

Gıcırdayan tahta merdivenlerden usulca aşağı inerler, annelerine yakalanmadan bahçeden sıvışır denize. Aylardan temmuz. Deniz kıpır kıpır, sesleri cıvı cıvı olsa da kızların gözlerinde belirgin bir şekilde süzülmekte hüznün. Belki yazılmamış mektupları yazıyordu içinden ya da kendilerini koyup balıkçıyla şehrli kızın nasıl biterdi bu aşk diye düşünüyorlardı.

Annemle babam olabilir mi dedi içlerinden biri, - o mektupları yazan annemle babam olabilir mi sizce? En büyükleri -olamaz, kağıtlar çok eski, hem kesik uçla yazılmıştı balıkçının mektubu. Onlar olsa tükenmez kalemle yazarlardı, bizimkiler o kadar yaşlı değil dedi.

Denizde sohbet ve dalgalarla dans derken vaktin nasıl geçtiği bile anlaşılmazdı tatil zamanı. Yapacak bir şeyleri de olmadığı için, tadını çıkartmaya çalışıyorlardı. Ama deniz suyu yakar oldu en küçüklerin canını. Gözleri dolu, iç çekerek -demek bu deniz ayırdı onları. Küçük elleriyle göğsüne vuran suları ileri itmeye başladı, ya gün gelir onun sevdasını da alıp giderse bu sular, ya sevdalısı takılırsa balıkların peşine.

Akşam olduğunda hepsi duştan çıkmış, yemek hazır diye seslenen annelerini bekliyorlardı. Saat tam sekizi vurduğunda dört kafadar, anne ve babası, bir de sesini bile duymadıkları, gözleri hep yerde ak saçlı dayıları vardı masada. Yemekler yendi, sahilde ateş yaktılar ve annesiyle babasının şarkılarına eşlik etmeye çalışıyorlardı yorgun sesleriyle.

Yaşlı adam yine dalgın dalgın bakıyordu. Gözlerine vuruyordu ateş, oysa gözleri deniz rengiydi. Yangın mı vuruyordu gözlerine, bakışlarından kıvılcımlar mı düşüyordu ateşe? cevaplanamaz bir soruydu.

Siz hiç gördünüz mü alevler içinde maviyi? Ben gördüm. Büyük dayımın gözlerinde yanıyordu deniz, yanıyordu gök yüzü.

Yanına gittim, başımı dizlerine yaslayıp sızmışım kuşlar üstünde. </i>

.....devam edecek.

Arzu Altınçığek

Çekil üzerimden

ayak uçlarımda belirdi gölgen
öylesi usul, öylesi sessiz
delip geçtin acımasızca
boynu bükük salkım söğüdü

kim bilir kaç şehir koynundadır şimdi
ya da kaç şehirde damla damladır gidişin
karşımda ne varsa altına almış..
düş kırıkları nemli

zulada kalan hatıralarla saçlarım avucumda
gözlerimde uykusuzluğun bildik hali
in cin gürültülerine tıklalı kulağım
yalnızlığın tokadı yine suratımda

kızarıklığı, altında üzerimdeki elbisemin
hatta solgun tenimin
serildikçe üzerime titrer arzularım
korkular diken diken bedenimde

bileklerimde prangasın şimdi
kaçışım boşuna
git gide büyüyorsun üzerimde
siliniyorum...

bacaklarımı kavriyorsun
ellerimi, göğüslerimi
saçlarımın ucundan asılıp
akıtıyorsun sarıyı

dudaklarıma çarpıyor serinliğin
kulaklarımdan pasını alıyorsun buruk bestelerin
dirensen kalkar mısın üzerimden?
kınalı ellerimi bırakır mısın bana?

gözlerimde batıyorsun en çocuksu yanıma...
kara lekeni sürmeden bak yüzüme!
ben karanlıktan korkarım,
güneş benle kalsın...

giderken,
bakir bir sabah bırak düşüme.
yalnızlık, en çok geceleri kor adama
sahi!
sen olmasan...
kim basar ihanetleri koynuna?

çekil üzerimden; gece!
"aabalar"dan çok yorulduum.
bırak, ırzına geçmeden çıplak kalsın gün.
ihanetlerine razıyım
karanlıkta kalmayayım yeter.

<a>tüm pisliğini saklasanda eteklerinin altına
bırak ben dizlerinin üstüne koyayım başak saçlarımı
ayçiçeğiyim ben,
güneşsiz nasıl yaşanır hiç bilmedim.

Arzu Altınçiçek

Çerçeve

yastığında üç uğur böceği
yüzünde çocukluğundan kalma gülüş
saçlarında gecenin o bitmeyen senfonisi

yar! sen beni bu kadar sevmesen
nasıl varır uykularım sabaha

ölümden öte korkum yok
bilirim;
annem kokar da
aşk kokmaz bedene doymayan toprak
ama güzeldir
baktığımız resime aynı rengi seninle katmak.

(ay donugu/2012 GA,Atlanta)

Arzu Altınçiçek

Çıplak

Deniz çıplak, arınmış tüm teknelerden
Gök çıplak, ne güneş var ne dolunay
Yürek çıplak ne sevda var, ne hasret
Ben çıplağım..ten dediğim yardan uzak

Arzu Altınçiçek

Çıplaklığında ayrılık giyinir şiir!

buluta hasret sürülü
tene ihanet

düş kuyuların kapakları açık
uykular sancılı

<a>çıplak
yol alır
içimde bir nehir

soyunur gözlerimde
gece;
kadın gibidir

dudağının kıyısında
meyvesiz kalır şehrin ağaçları.

yatağımda;
öpülmeyi bekler kadın

dul örümcektir
bu sevişmelerde
ellerim.

sularım kıyısını bulur.

<a>an;
sesten yoksun!

<i> d i p n o t:</i>

gece; kadın
adam; gün gibidir
birbirinden sağır yalnızlığı
çiy taneleri
ispatıdır sevişlerinin

aşk
ayaza çaldığında
üşür bedenler
adamda ter kadında yaş
ayrı düşer zerreler.

renk verir ihanet gelinciklerde
menekşenin hercailiğinde oynasır
aşk!

çıplak kalır
kadın ve adam

bir şiir giyinir a y r ı l ı k.

Arzu Altınççek

Çırlçıplak karşıla beni

acı bir fren sesiyle kaçtın yanımdan
oysa karşılamak istedim seni her köşe başında
uçurum kenarında açıp kollarımı
süzülürken kar tanesi gibi tut istedim

küçük şişelerden devirdim avucuma
gökkuşağı elimdeydi ve bulutlar yanımda
bir siren sesinde karanlıklardan döndüm
izin vermeseydin de gelseydim

tutuşturup perdeleri aydınlatmak istedim geceyi
ispirto rengi düşlerden çırlçıplak gelecektim
ya da mavilerin en koyulaştığı yerde
en soğuk yerinde kabarcıklarla bırakacaktım yorgunluğumu

her defasında bir adım kalmıştı sana
ya benden önce geçiyordun
ya ben geç kalıyordum
bilmedim....

eğlencede sıkılan mermi bulsaydı beni
yüksekten bir cam düşseydi başak saçlarıma
tavanda asılı kalsaydı boynum
ya da duvarlar çökseydi uykumda

içimi kemirseydi bilinmeyen varlıklar
damarlarımda ara ara pıhtılaşsaydı kan
kapansaydı gözlerim, nefesim dursaydı
öpüşseydim seninle, kimsenin görmediği yerde

gözyaşları yıkasaydı üzerimdeki çamuru
açılan her el dindirseydi acımı
kaldıramadığım bedenim uçsaydı yanında
ya sen gel ya ben geleyim...ey ölüm! ! !

g i t g i d e
a ğ ı r g e l i y o r
n e f e s a l m a k... hem de çok ağır!

Çırlçıplak döneceğim sana
Geldiğim gibi karşıla...

Arzu Altınçiçek

Çırlçıplak!

Gerçeklik örtünür gülüşünle
Yitip gider yalın gördüklerim.
Salkım saçak düşerken
Gözlerimden nakış nakış ağlar,
İnce örümcekler kör yumak.

Yalanlar çıplak!
İki yüzlü dillerde
Ağulu şiirler, bir şişe alkol kokusunda.
Küfreder aşka
Geceler kör bıçak.

Gerçeklik örtünür gülüşünle
Yitip gider -beni seviyor dediklerim-
Dokunurken parmaklarım saçlarımda
Örgülerinde çözülü kadınlığım
Çocukluğum kanar usulca

Sevdalar çıplak!
İki tende örtülür aşklar
Bir şişe alkolün dibinde duvarlar
Son kez sevişircesine sarılır
Parmaklarım kaleme.
Karanlıkta beyaz bir yaprak.

Sesindeki huzur boğar
Sesinde bir kız doğar
Sesinde kaybolurum desem de
İnanma hüznünde de "ben varım"
Yeter ki susma...

Örtünsün gülüşünle gerçek bildiğim yalanlar
Dudak kıvrımlarında dokunayım aşka
Parmak izlerimde çizdiğim saçların
Boşlukta sardığım bedeninin düşsün
Depremler sonrası çatırdayan yatağıma

Biz çıplak!
Yalanlar kat be kat giyinik kalsın
Utanması gereken aşk değil
Bilmediği aşkı ayıplayandır
Uzanan diller.

Aşk da ölüm gibi çırlçıplak!

Arzu Altınçiçek

Çirkinim

karanlığa buladım yüzümü
izi gitsin diye yılların.

kar altında sabahladım
kar mı, kır mı anlamasınlar saçımdaki.

dilimdeki küfürleri sakladım
örtbas etsin diye can yakışlarımı.

dikenleri topladım öfkemi sıktığım elime
biriken nefretleri süsledim gülüşümle

alladı pulladı bahar çirkinliğimi
korkuyorum

yaz gelecek ve eritecek maskemi akşamlar

Arzu Altınçiçek

Çocuğuz

çocuğum ben
bakmayın ellerimin nasırına
aldatmasın sizi yüzümdeki çizgiler

yuvarlanan misketin peşi sıra
nasıl döner dünya
gözlerime değil,
bakışlarıma bakın yeter...

çocuğum ben
bakmayın boyumdan uzun pantolona
ayakkabım kadar büyük değil ayaklarım..
bakkal amca verdi,
en az üç yıl içinde dolaşırım

yanında durduğum bisiklet benim değil
sadece dokunmak istedim kırmızısına
-boya sandığımdan ellerim de kirli-

çocuğum ben; burun kıvırdıklarınız
düşlerde bile düşmez dünyama
bir bankta kolumu yastık yapar
yıldızları sererim uykuma
kabuslarım hep kimsesiz
susuz kalır geceyi çektiğim gözlerim

<i>Aaımızı sormadan takılıdır ismimiz;
sokak çocuğu,
serseri,
tinerci,
dilenci, diye seslenseniz de
çocuğuz
ama
farkedip de
bayramımızı kutlayan yok...

Arzu Altınçiçek

Çocuk gözlerle bakmak istiyorum

Bugün hep karamsardım
Dikkat bile etmemişim sabah giydiklerimin
Bütün siyahları çekmişim üzerime
Aksiliğim, çirkefliğimse.....o ayrıııııııı
Neden bazan böyle olur insan
Günü gününü değil anı anını tutmaz
Bir gün şaka yaparsın güler
Sonra hatırlatırsın tersler
İki kişilik ruhlar hep
Kavganın iki kişilik olduğu kadar
Kendimle bile kavgalarım var
Renklerin zıtlığı kadar
Oysaki renkli de giysem tartışabilirim gün boyu
Ya da melek gibi beyazlara bürünsem
Gizli şeytanı çıkarır ellerim yüreğimden
Dilimden nağmeler dökülürken aşk için
Aklımdan geçer düne ait intikamlarım
Çocuk olmak isterken bir akşam yatarken
Güne sunar dişiliğimi dudaklarım
Günümde kırmızı şarap
Gecemde ihtiras
ama ruhum karamsar
Gece aydınlık kalır mı sence benim yanımda
Ya da güneş ısıtır mı soğuttuğum sevdaları
Ya ben yağmurda ıslansam çeke rmi içimdeki düşmanım
Sırılsıklam olduğunda terkeder mi beni karamsarlığım
Ya sabah düşlerine girer miyim beni aldatanların
Onlarada yansıtır mı çığlıklarımı rüzgarlar
Bahçelerindeki çiçeklerine düşer mi yaşlarım çiy olup
Ya da düşen çiy durular mı yüreklerdeki nefreti
Ve ben bir gün....
Çocuk gözlerinde bakabilir miyim dünyaya
Pamuk helvanın pembesi sarar mı gökyüzümü
Ya elmaşekerinin rengi
Gökkuşağının altında dursam akar mı saçlarıma
Ya seksek oynadığımız mermer taş
Sürdüğümde kapatır mı yüreğimdeki çatlakları
Ya annemin tuttuğu elim
Silip nefretleri,intikamları
Bir çocuk gülüşünde çizebilir mi
okyanuslara mutluluğun resmini
<i>Ve sen
Bende açıp da bıraktığın yaraları
Dalgalarla vursam yüzüne
Dudağında kalan tuzdan
Tadını alabilir misin acılarımın

Arzu Altınçiçek

Çocukça

I

Karanlıkta bırakıp dünü
Çocuk olarak başlıyorum her güne
Çiçekleri suluyorum balkonda
Daha gün doğmadan
Çıkınca evden
Karşı köşede bekleyen güvercinlerin
Yürürken beni izlemelerine gülüyorum
Başlarını eğdiğim için her sabah
Birkaç avuç yem atıyorum,
Kalabalığında öylesi mutluyum işte

Çocukça...

II

Eski şarkılar çalan istasyon radyomda
ki bilmediklerim çıkınca
Kendimi genç sanıyorum
Ritmine kapılıp
Şarkılarla İstanbul'a bakıyorum

III

Her düştüğümde
Dizlerimde izleri kalan
Arnavut kaldırımli sokaklara giriyorum
Eşiğinde oturduğumuz ahşap evler
Rutubetten salkım saçak
Sırça köşk hikayelerine dalıyorum işte

IV

Bakkal dükkanı önünde
Plastik kasalara yaslanmış
Sohbetleri düşünüyorum
Elimizde üçgen kartonda
-Meysu-
Düşlerken gözüme kaçıyor
Leblebi tozları
Misketlerimi düşünüyorum
Mızıkçılıkla kazandığım
Çil çil dağılmış anılarım gibi işte

Çocukça...

V

Yağ satarım-bal satarım diye
Bir halka etrafında dolaşan
Komşu kızı geliyor aklıma

Ya da yağmurda
Cama dayanmış
Çoğumuzun söylediği tekerleme
-yağmur yağıyorrrrr
seller akıyorrrr
arap kızı camdan bakıyor – du
hiçbir yağmurda görmedim
camda arap kızını işte

VI

Dut ağaçlarından tırtılları çalardık
Elimde gezmelerini severdim
En az dutlar kadar

Üstsüz bikinilerimizle
Erkek çocuklar gibi
Yüzdüğümüz çekmece gölü
Ne kadar da kirlenmiş büyüdükçe

Oysa kaya balıklarını çıkarırdık taşların altından
Gölgesinde karpuz peynir yediğimiz
Böğürtlenden bir çardak kıyısında
İçerken hep bulandırdığım
kaynak suyu
-soğuk- kayaların arasında

VII

Akşam sefaları yolumuza dönük
Kızıla çalarken göl
Yazlık sinemadan yankılanan
Türkan Şoray filmleri

Hee bu arada
-Hangi kapıyı çalsam,
karşımda buruk acı, diye
Söylerken şarkısını
-burukacı-nın ne iş yaptığını düşündüm
Yıllarca

Öğrendim acıyı tattığımda.

VIII

Sinema önlerinde
Cam kutudan
Bir çay bardağı çekirdek
Gazete kağıdı külahlara

Gazoz kapakları açılırdı peşi sıra

Ve her defasında
Uyuya kalırdım
Tahta iskemlede

IX

Siyah beyaz resimlerde
Boynuzlu otobüsler geçiyor
Arka kapısından binip
Önden indiğimiz

Kurtulup annemin elinden
koşuyordum her durakta
tezgahtaki şam tatlısına

bulsak da yesek aynı lezette

X

En çok da akşamları
Dönüşünü beklemeyi özledim
Yorgunluğuna rağmen
Dizlerine beni alırdın ya

Saçlarımı okşamayalı kaç yıl oldu
Kaç yıl....

XI

Dizlerinde daha güzeldi hayat
Ağlayabilir miyim
baba

Çocukça...

Arzu Altınçiçek

Çocukluğumun bayramı

Çocukluğumda ki bayramları yaşamak istiyorum
Atlı karıncaya binip
Faytonla dolaşmalıyım sokak aralarında
Macun şekeri vermeli Nuri amca
Akşamları koltuk değneğine dayanarak
Bir eli kulağında
Maniler okumalı
Nane şeker satan ak saçlı dede
Annem gecedен ütölemeli bayramlıklarımı
Pabuçlarım kapının ağzında
Giyip dışarı fırlamak için beni beklemeli
Işıl ışıl parlamalı
Komşular paramı mendil arasında tutmalı
Sabah kapılarında ilk beni görüp
En güzelini bana vermeli
Rengarenk şekerler tutulmalı
Şimdi ki gibi olmamalı bayramlar
Bayram yerleri yok
Bayram coşkusundan yoksun evler
Şekerler bile tatsız
Ö kadar çok yeniye alışmışız ki
Bayramlıkların tadı yok
Adetler yok
Ayakkabılar zaten dolap içinde
Bayram neyine der gibi
Seç seç al
Keşke alabileceğim çocukluğum olabilse
Eski oyuncak rafımda
Kırmızı pelerinim yatağımın ucunda
Bayramlar olabilse penceremin önünde

Arzu Altınçiçek

Çocukluğumun Bayramları

Çocukluğumda ki bayramları yaşamak istiyorum
Atlı karıncaya binip
Faytonla dolaşmalıyım sokak aralarında
Macun şekeri vermeli Nuri amca
Akşamları koltuk değneğine dayanarak
Bir eli kulağında
Maniler okumalı
Nane şeker satan ak saçlı dede
Annem gecedен ütölemeli bayramlıklarımı
Pabuçlarım kapının ağzında
Giyip dışarı fırlamak için beni beklemeli
Işıl ışıl parlamalı
Komşular paramı mendil arasında tutmalı
Sabah kapılarında ilk beni görüp
En güzelini bana vermeli
Rengarenk şekerler tutulmalı
Şimdi ki gibi olmamalı bayramlar
Bayram yerleri yok
Bayram coşkusundan yoksun evler
Şekerler bile tatsız
Ö kadar çok yeniye alışmışız ki
Bayramlıkların tadı yok
Adetler yok
Ayakkabılar zaten dolap içinde
Bayram neyine der gibi
Seç seç al
Keşke alabileceğim çocukluğum olabilse
Eski oyuncak rafımda
Kırmızı pelerinim yatağımın ucunda
Bayramlar olabilse pencereimin önünde

Arzu Altınçiçek

Çok değil...

Türkülerden düştüm,
Şiirler dilimden düştü bu gece.
Çok değil...
Birkaç dakika oldu
Geceye tutulan yıldızlar
Tek tek söküldü kirpiğimden.

Mor bir menekşe, bıraktı kendini saksı kenarına
Kimse duymadı intiharını.
Gözlerimde nisan
Sırtımda sonbahar
Ve avuç avuç kar vardı saçlarımda
Bir "sen olan yanım" sıcaktı.

Mevsimlerden düştüm
Takvimler yüzüme düştü bu gece
Çok değil...
Birkaç dakika oldu
Hece hece diziliydin sesimde
İlmek ilmek söküldün boğazımdan

Işıkları vursa da
Karanlıktı suları denizimin
Bilirdim mavisi sende saklıydı
Gözlerimde yıldızlar
Ve avuç avuç boşalırdı ay kırıkları
Bir "sen olan yanım" kırmızıydı

Renklerden düştüm
Gece düşlerime düştü bu gece
Çok değil...
Birkaç dakika oldu
Gölgeler arttı penceremde, seslerse uzaklaştı
Gam gam söküldün ezberimden

Bir "ben olan yanın" vardı
O da uçtu gitti fark etmeden.

Şimdi çok uzak sabah ...
Tam da yangın yeri bu şiir
Mürekkebi isli
Yüreğinde paslı çivisi Balkız'ın
Gönül çerçevesinden düştü
Aşkın resmi
Ve düştü şiirinden hikayesi

Bir "ben olan yanım" vardı
Çok değil...
Birkaç dakika oldu
O da meçhule karıştı.
Türkülerden düştüm,
Şiirler,

Œiirler dilimden düŒtü bu gece.

Arzu Altınçiçek

Dağılan harfler

Güneş gibi dalgın, bakarsın sulara.
Deniz oynak, mavi ezelden yaralı.
Bulut kırgın, karışır sessiz kuşlara.
Sahilde gölgesi yaslı, sevişler kaldı

Çiy damlasında büyür gözün dumansı.
Gönlümde titrer kemanın veda notası.
Bildik sözler kilitli dudak arası.
Şarkım sensen gel gör, notalarım dağıldı.

Mevsim de ben gibi, vurgun hazana.
Yaprak çatlak, yeşil ezelden kınalı.
Göğsümden düşer çiçek sessiz yazgıma.
Bahçem sensen gör, baharım da kırıldı.

Göğüm düşmüş, gözüm kara nicedir,
Sabah akşam her saatim gecedir,
Adın, aşkın, ezberimde hecedir,
Bakışına ölüm de çaresiz kaldı.

ab-

Arzu Altınçiçek

Davet / Erguvan

Saniye Erol hanımefendinin yeni çıkan 'Bırak Yakamı Gönül' isimli şiir kitabının imza günü ve şiir dinletisine tüm şiir sever dostlarımız davetlidir.

Yer. Erguvan Kültür Cafe

Adres: sakızağacı mh. iskele cd. uğur ap.no.3

Bakırköy/İstanbul

Tarih: 03.02.2007/Cumartesi

Saat: 13.00 - 17.00

Tel: 212 - 571 22 28

Arzu Altınçiçek

Davet / Tenimin Altındaki Tanrıçalar

'Açılır imge odalarım,
hayat yolum dediğim uzun koridora.
şehrim sırtımda yürürüm.'

diyen şair Süheyla Taşçier'in üçüncü şiir kitabı 'TENİMİN ALTINDAKİ TANRIÇALAR'
Payan yayınları tarafından çıktı.

128 sayfa olan kitapta Taşçier yine aşk şiirleriyle dikkatleri çekerken, 'BABAMA' ve
'AYAK İZLERİ' şiirleriyle de adından sıkça söz ettirecek.

Bize yakın ve bizden biri Süheyla Taşçier. Keyifle okuyacağınız ve 'bu benim öyküm'
diyeceğiniz dizelerde zaman zaman hüznün denizinden, kendinizi deli fırtınalara
atacaksınız ve sessiz sakin limanlarda da dinleneceksiniz...

Bu arada, uzun aradan sonra Taşçier'in birinci kitabı ON İKİ SAATLİK SEVGİLİ ve ikinci
kitabı YAĞMUR ALTINDA SEVİŞSEK' de yeni baskılarıyla okurlarıyla buluşuyor..

Anadolu'nun 'uğruna inanıyorum' diyen şair Süheyla Taşçier ilk imza ve söyleşisini
20 Aralık Cuma günü saat 15.00'da Eskişehir Adımlar Kitabevi'nde yapacak.

22 Aralık Pazartesi günü de Kadıköy Belediyesinin düzenlediği Kitap Fuarında, Cadde
Bostan Kültür merkezinde İstanbullu okurlarıyla saat 10.00 - 19.00 arasında
buluşacak.

TENİMİN ALTINDAKİ TANRIÇALAR'DAN şiirler

UTANÇ

ay gezinirken çakıl taşlarında
kanlı bıçaklarını yalıyor avcılar

karanlığın pençesinde
kütükte küçük
darağacında büyük çocuk sallanıyor
korkunç melekler genç güzelliğin
yüreğini taşırken gökyüzüne
olup bitene kusuyor tanrı

anaların ateşinde yanıyor büyücüler
eylem bildirileri düşüyor rahimlerden

sabah utancını sütçünün sesinde yıkıyor

evet
ev ödeviniz bu gece yıldızları saymak

AŞK

buralar serin diyorsan
rüzgarı kırıp
göğün ortasına açılalım
uzun bacaklı ağaçlarımızla
karnını oyalım güneşin

ete kemiğe bürünmüş
piramitlerin efendisi mısıra uzanalım

nil çekilsin gözlerimin sürmesine
afrodizyak tütsüler yaksın tanrılar
yeryüzü insan saydamlığına
tanrıçalar tenimin altında kıpırdasın

çatlasın kleopatra

kör olsun

parmaklarımdan süzülen ışıktan

büyülensin orman

utanır mı toprak ana rahminden

hadi döl

döl

döl şekillen

KADIN

asi gençliğini göz altlarında toplamış

yanaklarında utangaç gamzeler

sevda sözlerini biriktirdiği ağız kocaman

omuzları kalçalarına tabi

kalçaları uysal hizmetçi

beli deli deniz

onun sularında yüzenler bilir

fırtınayı baştan çıkartmış

günah

günah gözlerinde sürme

YANGIN

benim de yedi yaşım vardı

çıplak ayaklarımda

cam kesiği yaralar

canım

canım en çok

babamın mezarından dönerken acıdı

şimdi

içimde yanıyor

çocukluğumda çaldığım

bir kucak odun

DÜNYA

senden

bana aktı damla

içinde

içinde dünya

BABASI BELLİ

ilk küfrümü yedi yaşında yedim

camı kıran hangi orospu çocuğu
tutun şu piçi kaçıyor

ne ana

ne ara

asfalttan yollarımız

trafikte de magandalarımız yoktu

çatısız evler sokağında büyüdüm

büyüdüm

sonra

babası belli
ne piçler tanıdım

ÖZ YAŞAM

Gözlerini, tükettiği aşklarıyla arkasına aldığı Ankara'da dünyaya açtı.

Siyasi 7 gün dergisinde yayımlanan "Türkiye'deki Bunalım", "TRT'nin Yakasından düşün", "Halk Eğitimi", "Altındağ Halkını Tanıyalım" başlıklı yazıları usta yazar ve gazetecilerin dikkatini çekti.

Ankara'da gazeteciler sokağı olarak bilinen, Rüzgarlı Sokak'la 15 yaşında tanıştı. Amatör muhabirler yetiştiren Radyo Televizyon dergisinde çalıştı. Ardından "Okul" olarak nitelendirilen Barış gazetesinde çalışmaya başladı. İri siyah gözlerinde babasının gözleri yaşama kapandığında alfabeyi yeni sökmüştü. Ama verdiği sözü tutmuştu... Eve ekmek ve su götürüyordu. "Gazeteci olunmaz doğulur" diyen Şinasi Nahit Berker'den ve ustaları Nahit Duru ve Durul Salman'dan gazetecilik adına çok şey öğrendi.

Barış Gazetesinde yaptığı haberlerlerin ses getirmesi ve Ankara'da liselerarası şiir yarışmasında ikinci gelmesinden sonra, Hürriyet gazetesinin kapıları açılmıştı. "Büyük Deniz" dediği Hürriyet gazetesinde yine usta gazetecilerle çalışmaya başladı. "Yere düşen her şeyi harf olarak algıladım. Eve götürüp yeni sözcükler üretim" diyen Taşcier' siyah okul önlüğü ile girdiği Rüzgarlı Sokak'ta, artık gazeteciydi. Başın denen organizma bu dokuyu ret etmemişti..Taşcier, sağlık alanında yaptığı haberlerle ses getirirken ödülleri de alıyordu.

12 Eylül ihtilalinde yazdığı YENİ HÜKÜMETLE YENİ ZAMLAR haberi nedeniyle İstanbul sıkıyönetim komutanlığınca, üç gün süren sorgulama sonunda 10 gün gözetim altına alındı. Ayrıca Ankara sıkıyönetim komutanlığı ASALA Esenboğa başkanı haberiyle ilgili olarak Taşcier'i günlerce sorguladı. "Gençliğimi Ankara- İstanbul- İzmir sıkıyönetim komutanlıklarında 'Niye bu haberleri yazdın, sorgularıyla geçirdim" diyen Taşcier, 7 yıl Hürriyet gazetesinde çalıştı. Kanal D- Böyle Gitmez - Prizma Show TV -Temiz Eller, Kent TV Gece Vizyon programlarında özel haber muhabiri olarak çalıştı.

Ustası Cemal Süreya "Şair İstanbul'da yaşar" deyince 1988 yılında İstanbul'a geldi.19 yıldır İstanbul'da yaşayan Taşcier'in 17 yaşında "yaşamda annemden sonra sahip olduğum en değerli varlığım" dediği Cem adında bir oğlu var.

İlk şiir kitabı, 1990 yılında yayımlanan, On İki Saatlik Sevgili' yi, 1992 yılında yayımlanan ikinci kitabı Yağmur Altında Sevişsek izlemiştir.

Süheyla Taşcier, 2007 yılında Kültür Bakanlığı'nın desteklediği Bacıyan-I Rum (Anadolu Kadınları) belgeselinin metin yazarlığı ve senaristliğini de yapmıştır...

Arzu Altınçiçek

Davet II

Her cumartesi oldugu gibi bu hafta da yardimlasma ve dayanismaya onem veren, toplumun yarasini sarmak icin cabalayan dost kalplerle birlikte olacagiz.

106.8 NazFm'de DOSTKALPLER'in bu haftaki program konugu Kimse Yok mu? Dernegi genel sekreteri sayin Sadik Emecan.

Saat 11.00-12.00 arasi www.nazfm.com & www.radyomedcezir.com ortak yayinda

Dostkalplerinizle bir arada olmak dilegi ile.

Dostkalpler
Program yapimci ve sunucusu
Arzu Altincicek

Dernek ile ilgili sorulariniz, program katilim mail adresleri
info@nazfm.com
dostkalpler@gmail.com

Arzu Altinçicek

Davet ve Basın Bülteni

Davet ve Basın Bülteni

Gazeteci-Şair Süheyla TAŞÇIER, KASDAV'IN DÜZENLEDİĞİ Kadıköy'ü yazarlar ve Kadıköy'lü yazarlar etkinliğinde okurlarıyla buluşuyor.

Süheyla TAŞÇIER, Payan Yayınları tarafından çıkan son kitabı Tenimin Altındaki Tanrıçalar, uzun aradan sonra baskı yapan birinci kitabı Oniki Saatlik Sevgili ve ikinci kitabı Yağmur Altınada Sevişsek adlı kitaplarını imzayacak.

İMZA PROGRAMI

(CKM 3. KAT FUAYESİ)

13 MART 2009 CUMA

Süheyla Taşçier, (Payan Yayınları) / st:11-18 KASDAV Bireysel Standlar)

15 MART 2009 PAZAR

Süheyla Taşçier, (Payan Yayınları) / st:11-18 KASDAV Bireysel Standlar)

YER:

Cadde Bostan Kültür Merkezi (CKM) / Haldun Taner Sk.No:11 CADDE BOSTAN

Arzu Altınçiçek
PAYAN Yayınları
Basın ve Halkla İlişkiler Koordinatörü
arzu@payanyayinlari.com

<http://blog.milliyet.com.tr/Blog.aspx? BlogNo=167009>

BÜLTEN

“Kadıköylü Yazarlar ve Kadıköy'ü Yazarlar Buluşması” Gelenekselleşiyor

Geçtiğimiz yıl ilki gerçekleştirilen “Kadıköylü Yazarlar ve Kadıköy'ü Yazarlar Buluşması” etkinliğinin ikincisi 13-14-15 Mart tarihlerinde düzenleniyor. Bu yıl yine Caddebostan Kültür Merkezi'nin ev sahipliği yapacağı organizasyon, Kadıköy Sağlık ve Sosyal Dayanışma Vakfı yükleniciliği; Kadıköy Belediyesi, Türkiye Yazarlar Sendikası, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Dostları Derneği, Gazete Kadıköy ve Bilfen Okulları desteği ile gerçekleştiriliyor. Bu yıl, etkinliğin temasına Kadıköy ve Kadıköylü olmanın yanı sıra, 2008 de kaybettiğimiz ve Kadıköylülüğü ile de bilinen ünlü şair Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın yaşamı ve eserleri de dahil ediliyor.

Üç gün sürecek etkinlikte, sanat ve edebiyat dünyasının değerli isimleri; söyleşi, imza günleri, atölye çalışmaları, saydam gösteriler ve dinletiler ile Kadıköylülerle buluşacak. Niyazi Ölmez, Cihan Demirci, Orhan Erinc, Orhan Türker, Müge İplikçi, Muzaffer Ayhan Kara, Zeynep Cemali, Güldal Okutucu, Orhan Bursalı, Mario Levi, Işıl Özgentürk, Orhan Çekiç, Süheyla Taşçier, imza günleriyle; Enver Ercan, Hıfzı Topuz, Cengiz Eren söyleşi ve paneller ile; Salim Okumuş, fotoğraf ve yorumları ile; Nazan

Tacer origami atölye çalışması ile etkinlikte yer alacak isimlerden sadece bazıları. 28 yayınevi katılımının olacağı etkinlikte ayrıca açılış günü Fazıl Hüsnü DAGLARCA'nın özel eşyaları 4.kat fuayede tüm konuklar için sergilenecek. Bu yıl ki Kadıköylü Yazarlar ve Kadıköy'ü Yazarlar Buluşması kapsamında, Dağlarca'nın vasiyeti üzerine bir şiir yarışması da düzenleniyor. İstanbul İli genelinde eğitim-öğretim faaliyetlerini sürdüren ilköğretim okulları arasında bu yarışmaya 52 okulun 800'e yakın şiir ile katılım gösterdiği bildiriliyor. "Doğa ve Hayvan Sevgisi" konulu şiirler, iki ayrı kategoride değerlendirilecek, yarışma ön jürisinde; Türkiye Yazarlar Sendikası'ndan Mehrizat, Nurullah Can, Sanat Yaprağı Dergisi'nden Tanju Akerman, Kasdav proje geliştirme danışmanı Asuman Ermurat yer alıyor. İlk eleme sonuçlarına göre finale kalan şiirler, Ahmet Soysal, Alpagut Gültekin, Haydar Ergülen ve Ömer Aygün tarafından son kez değerlendirilecek ve dereceye giren minik şairlerin ödülleri verileceği tören, etkinliğin açılış programı içinde yer alacak. 13 Mart Cuma günü 11.00-13.00 saatleri arasında düzenlenecek açılış töreni, protokol konuşmaları ile başlayacak; Özel Bilfen Okulları öğrencilerinin "Dağlarca" konulu etkinlikleri ile devam edecek. Açılışta ayrıca "Kadıköylü Yazarlar ve Kadıköy'ü Yazarlar Buluşması"nın bu yıl ki onur konukları, Ahmet Miskioğlu, Nail Güreli, Melisa Gürpınar, Ataol Behramoğlu'na ödülleri takdim edilecek.

Fa Organizasyon tarafından düzenlenecek kokteylin ardından söyleşilere geçilecek. Üç gün boyunca etkinlikler ziyaretçilere ücretsiz olarak sunulacak.

Kadıköy'e Yakışır Bir Sanat Etkinliği

KASDAV Proje Geliştirme Danışmanı ve Etkinlik Koordinatörü Asuman ERMURAT, geçen yıl birincisini gerçekleştirdikleri organizasyonun bu yıl ki ayağının daha küçük bir çekirdek kadro ile yoğun çalışmalar sonucunda hayata geçirildiğini belirtti. Ermurat, "Kadıköy, başlı başına bir sanat ilçesi. Şairi, yazarı, ressamı ile her dalda sanatını icra edenlere her dönemde kucak açmış bu ilçeye yakışır bir etkinlik olduğunu düşünüyoruz. Geçen yıl yaşananlar bizi öylesine mutlu etti ki, tüm zorluklarına rağmen bu yıl ve her yıl buluşmayı gerçekleştirme sorumluluğu içinde gördük kendimizi. Ayrıca bu yıl bir "vefa" borcunu da yerine getirmiş oluyoruz. Yakın zamanda kaybettiğimiz değerli şairimiz Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın genç kuşaklara şiiri ve sanatı sevdirebilme çabasına biz de bu etkinlikle küçük de olsa bir katkı sağlamış olduk. Katılımın beklediğimizin üzerinde olduğunu memnuniyetle ifade etmeliyim. Bu da biz güdüleyen sonuçlardan bir diğeri. Umarım daha uzun yıllar "Kadıköylü Yazarlar ve Kadıköy'ü Yazarlar Buluşması"nda hep birlikte olabiliriz."

Arzu Altınçiçek

Davetimiz var

<tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'>

<i>ARALIK 2005 itibariyle 20 programcı arkadaşımız, 20 saat canlı yayın, şiir ve istek programlarımızla, 3 editör arkadaşımızla birlikte şiirlerinize ses olmaya devam ediyoruz.</i>

www.radyomedcezir.com Yüreğinizin sesine kulak verin.....

*** Radyomedcezir haber merkezi HABER KUŞAĞI 10 - 14 -18

<a>1-Dr. EGE GÜRAL / NEG / İSTANBUL
DÜNDEN YANSIMALAR

C.TESİ 22-24

<a>2-YAŞAYAN YARIN / İSTANBUL

SALI 22-24

<a>3-www.huznukomik.net / ANKARA
HÜZNÜKOMİK

PAZAR 18-20

<a>4-GÜLAY YILDIZ / İSTANBUL
ŞİİR SALINCAGI

PAZARTESİ

20-22

<a>5-GÜRDAL ÇAKIR (İSTANBUL FM)
SİYAH BİR DÜŞ

SALI 01-05

PERŞEMBE 23- 01

<a>6-ŞULE (AYDEMİR) & MURAT AVCI / BURSA
SOKAK KEDİSİ

CUMA 20- 22

<a>7- NAZDENİZ / KUŞADASI
NAZ'LI ANLAR

PERŞEMBE 20-23

<a>8- YAĞMUR DİLEK / ALMANYA
GECE EXPRESİ

CUMARTESİ 20-22

<a>9- METİN ESER / ALMANYA

SABAH SABAH

HAFTA İÇİ HER SABAH

08 - 10

&

<a>ARZUHAL

CUMARTESİ-PAZAR

08 - 13

<a>10-HÜLYA / KÜLKEDİSİ / ALMANYA
GÖNÜLDEN GÖNÜLE

P.TESİ - CUMA

10-14

SALI- ŞARŞAMBA 01-05

PAZAR 24 - 05

<a>11-SEBAHATTİN ABİ / BURSA
YALNIZLAR RIHTIMI

P.TESİ - ÇARŞAMBA - CUMA

22-01

SALI

14-16

<a>12-AYSEL / MANOLYAM / İSTANBUL
MANOLYA KOKULU SAATLER

SALI-ÇARŞAMBA-PERŞEMBE

10-14

P.TESİ - CUMA

18-20

<a>13-FULYA ÇEKLİ / İZMİR
RÜZGARLA GELEN NAMELER

P.TESİ 16- 18

SALI 20-22

ÇARŞAMBA 18-20

CUMA 01-05

CUMARTESİ 24-05

<a>14-NESLİHAN YAZICILAR / ESKİŞEHİR
DUŞ TEKNESİ

P.TESİ 01-05

ÇARŞAMBA 20-22

PERŞEMBE 18-20

CUMA 16-18

<a>15- NURAY ALPER / ANKARA
AFAK-I SEVDA

SALI-PERŞEMBE 16-18

<a>16-AYHAN ZEMBİLCİ / BURSA
HASRET GEMİS

ÇARŞAMBA 14-18

PAZAR 20-24

<a>17-EDA / ALMANYA
EDA İLE YAR DİLİNDEN

SALI 18- 20

CUMARTESİ 16 -20

PAZAR 16-18

<a>18-İREM / BURSA (MALCAN)
BEYAZ İNCİ

PAZARTESİ-PERŞEMBE 14 - 16

<a>19- VEYSEL - By Romantik / BURSA (MALCAN)
ŞİİR GEZGİNİ

CUMA 14-16

<a>20- GÜLŞAH LANGE / ALMANYA
GÜLŞAH'LA ŞEKERLİ SAATLER

CUMARTESİ-PAZAR 13- 16

<a>EDİTÖRLER

KRİSTAL SENFONİSİ / ESEN ESEN

HANEDAN / ELMAS

ŞİİR GİBİ / DİLEK

<a>REKLAM VE TANITIM: MALCAN AJANS

Arzu Altınçiçek

Davetlisiniz

...
Öyle düzeltici öyle yerine getiriciydi sevmek
Ki Karaköy köprüsüne yağmur yağarken
Bıraksalar gökyüzü kendini ikiye bölecekti
Çünkü iki kişiydik
...

(CEMAL SÜREYA - AŞK)

<a>K a r i'nca K a r a r ı n c a <a>

Gitar eşliğinde, en güzel A Ş K şiirleri
SEBAHATTİN ABİ ile Yüreğinizin sesine kulak verin...

İm Sanat Kültür ve Edebiyat Derneği katkılarıyla
İSMAİL CEM DOĞRU & GÜLAY YILDIZ & CENK TUNALI
ORGANİZASYONUDUR

27 KASIM 2007 / SAAT: 20.30
Karin Pub
Kadife sokak - No: 35 / Kadıköy
0216 449 28 90
Rezervasyon: imsanat@gmail.com

Arzu Altınçiçek

Dedin ama

<i><a>Düşte
Düşüm
Düşlerime
Kabuslar tuttu elimden</i>

Karanlığı böldüğünde gözlerim
En yakında sen vardın
Hem de tek
Yalnızlığım sardım gülüşünü
Nasıl da canım yanardı bilirsin
Sen gibi

O'nlı kabusları,
O'nsuz düşlere çevir dedin ama
Oysa ki
<i>Bilirdi O
Tenine düşmediğim gecenin
Ne sabahı olurdu
Ne yıldızı</i>

O'nsuz sancıların
Kıvranırlarıydı ve kımıldanışımdı
depremler
Ay büyürdü gözlerimde
Pembe düşlere
Düşerdi ayazı

Bilmediğim yerde
Bilmediğim bedende belki de
ya da
Sindi bir yerlere
Karanlıktan korkan
Güneş misali

Kapadıkça gözlerimi
Açılırdı yaralarım
Yalnızlığım kanardı
Yarasalar gelmezdi
Pihtılaşırdı sevda

Ne O'nlı kabuslar isterim
Ne de O'nsuz düşler
Başım düşerken
Anılar sussun
Fısıldamasın yeter resimler

Egeden kokusunu getirsin rüzgar
Terli gecelerin
Son uykumda
Yıldızlar söylesin ninnileri

<h5><p>Sonrası mı?
<h5><tt>U
<h5>y
<h5>k
<h5>u
<h5>m
<h4>v
<h4>a
<h4>r</tt>

<th>Sen kendini bilirsin <a><i>uykusuz gelincik</i>
teşekkürler

Arzu Altınçiçek

Deli Sevdalar

Yine akşam oldu
Bir gün daha geçti sensiz
Birazdan çıkacağım işimden
Yola vuracağım kendimi
Yorgun beden eşliğinde
Ayaklar istemesede çeker yükümü
Yollar gider evime
Evim bugünde sensiz.
Yine bir sofraya kuracağım
Katığında sevdam olacak
İştahımı tıkayan sensizliğim
Bardağında biriktirdiğim yaşlar olacak
Ekmegim, tuzum hasretin.
Bir gece daha çökecek üzerime
Yıldızların düşecek saçların gibi göğsüme
Ay takılacak gözlerine bilirim
Dolunay benim ay'ım
Bilirsin vazgeçmem
Senden ve dolunaydan.
Uzanır ellerin ay ışığına
Gurur var ellerin uzanmaz bana
Ay ışını tutar ellerin
Sıcaklığını yumarsın avuçlarına
Sıcaklığımı çeker
Göğsüne bastırırsın sevdamı.
Gene uzaktır sıcaklıklar
Tenim tenine yangın her akşam olduğu kadar.
Bilirsin bu gecede bizsiz söndürecek karanlığını
Yerini güneşe teslim edecek dolunay.
Yine sensiz doğacak sabahım.
Senli günlere hasret yüreğim
Ha bugün ha yarın deyip seni beklerken
Bir gece dolunayın gölgesinde verecek son nefesini
Yaşarken de ölürkende yine sensiz
Yine bensiz...
Yitip gidecek dolunayda deli sevdalar

Arzu Altınçiçek

Delice

Ebruli düşlerin sabahında
Delice bir rüzgar saçlarımda

Güneş ki gülüşünden soğuk - can -
Gün ki teninden solgun

Bildiğim tüm şarkıların
Bozulur notası sesinde

Renkler ki
Gözlerinde kaybolur

Uzun yollar biter
Yanağındaki gamzede

Ebruli düşlerin sabahında
Pembe düşer çiy damlası

Mavi köpük köpük
Serilir ayağına

Uğur böceğinden çaldığım
Siyan bir noktayı kondurdum yanağına
Yıldızları topladığım ellerimle

Sana getirdim
Uçurum kenarındaki çiçeği
Kokusunda
Özgürlük
Dokusunda
Tutku

Aşk
Sende tutuklu
Delice....

Doğum günün kutlu olsun Delice kızım....

Arzu Altınçiçek

Delice aşk

Bahar adamı azdırır gülüm
Kuru dalların pıtırıcıklar verir
-Aşk kokulu güllere-
Göğsünde uyanır
Kış uykusuna gerinen kelebekler
Sukûnete ses verir mayıs böcekleri
Usul usul ilerlerken

Bahar adamı azdırır gülüm
Buz tutmuş mürekkebin
Kor akıtır
Yaza dair
Ne kadar anı varsa
Sandık arasında
Dökülür eteklerine
Damla damla yakarken

Bahar adamı azdırır gülüm
Ne delikanlılık dinler
Ne hanım hanımlık
Ar damarı çatlar sevdanın
Sızar aşk korkular dirilirken

Bahar BİZim gülüm....
-Bir bahar...
...bir mevsim daha işte
-dante gibi ortasında ömrün-

Türkülerini söyle DELİCE kızım
Yoluna serili dikenlere bas korkmadan
Batığında kan sulasın gelincikleri
Can acittiği müddetçe AŞKmış gerçek olan

Bahar bizi azdırmaz gülüm
Ancak bizde başlar bahar

e.h.a :)

Not: Aşk kokulu güller / Neşer Selman beyin kitabının ismidir.

Arzu Altınçiçek

Deniz feneri

Adını bilmediğiniz bir köydeyim
Hatta adımı bilmeyecek kadar yaşlı
Çekip gideceğim bir kapısı bile yok bu evin
Pencerede kartonlar sıralı.

Ayağa kalksam biner sanki tüm dünya sırtıma
Adım atsam yollar uzar da uzar
Gözyaşım aksa dilenci dedikleri yüzümde
Akça pakça sırttır utancım ve de açlığım.

Ellerim nasır, ayaklarım toprağım kadar çatlak.
Yaşımı bilmem ama
yaşadığımdan çoktur saçım da aklar.
Kimin kimsen var mı derler... susarım...

Bir mum yakarım karanlık yalnızlığa
Kocaman olur yüreğim...büyür içimde bir şeyler
Odam büyür, şehir küçülür ve bir bakarım
Kapı olmuş dört duvarımda
Bir deniz feneri gölgesi.

Yakında buralara kadar gelir ışığı.
Aşım, yatağım, sıcaklığım, merhabam da peşi sıra...

Arzu Altınçiçek
26 Ocak 2007

Arzu Altınçiçek

Denizci

Karanlık ve uzun yollara düştün
Ben bir kez daha sensiz uykulara

Gün yüzünden mi doğacak
Çiy gözlerinden mi düşecek bahçeme

Bak deniz ne kadar durgun
Bulutlar bile kaymıyor üstümde

Dalgalar teninde mi coşacak
Kumlar terinde mi düşecek mavime

Karanlık ve uzun yollara düştün
Ben yine seni düşünmeye

<i>Dedin ki-
Ne çabuk konar yüreğime sevgi
Ne çabuk gider yüreğimden sevgili</i>

Karanlık ve uzun yollara düştün
Ben bir kez daha sensiz uykulara

Düşlerimde
Yataklarını açacağım denizlerin
Bana vuracaksın fırtınalı sular sonrası
Yorgun ve bitkin

<i>Desem ki-
Ne çabuk düşerim terine
Ne çabuk giderim teninden</i>

Demirler misin aşkı
D e n i z c i .

Arzu Altınççek

Desen ki

Desen ki!

Sarhoş bir keman, rüzgar
Yalpalıyor yol boyu.
Uzakta mavi bir ısıklık
Dalgalarda ağıt.
Tangoda tek bacak
Kavalyesiz yıldız.
Ve parmak izinde
Bir kalp kumlarda

Yalnız yüreğimin ritminde,
Dallarda Eylül melodisi.
Tek tek düşüyor
Sararmış hüznün bestesi.
...alkışta bulutlar.
Mevsimsiz yalnızlığımda
Gönlümde bir tını adın.

-Gel desen,
Bak gör nasıl mevsimleri süpürür eteklerim
Saçlarım nasıl takar güneşi
Göğsümde desen al basan buselerin
Ve ellerin
Ellerin ten olsa bedenime
Gel desen...sadece gel desen

Bir yanımda parçası kalmış baharın
Avucumda mayıs çiçekleri
Aşk merdivenini saldım
Gözlerimden gözlerine
Dokunuşunda çiçekleri

Ser desen,
Bak gör nasıl sererim laciverti gecene
Kalemim nasıl toplar sessizliği
Serimde binlerce yıldız kıpırdanır usulca
Ve gözlerin
Gözlerin ay olsa gözlerimde
Sen desen, sadece "sen" desen

Ürperen bedenin kıvrımlarında
Yakar düşleri aşk kıvılcımı
Ayaz keser uykularımı
Penceremde yoksul şehir
Üstü açık açık caddeye
Düşer gölgesi sokak lambasının
Kim kime bekçi bilinmez

Tedirgin aşk
Titrek gölgeler üstünde
Tek başına zaman

Her adımda birini takar koluna

An olur,
Çiğ olur,
bir güne toplanır özlemin
Buz keser sevdam

Üşütür sessizliğin
Dön desen, dönermiyim bilmem
Uyuşmuşken yüreğim.

Desen ki....?

-Sarhoş bir keman, rüzgar
Bir kalp kumlarda
Yalnız yüreğimin ritminde,
Gönlümde bir tını adın.
-Gel desen,
Gel desen...sadece gel desen.
Bir yanımda parçası kalmış baharın
Dokunuşunda çiçekleri.
Ser desen,
Şen desen, sadece "sen" desen.
Ürperen bedeninin kıvrımlarında
Kim kime bekçi bilinmez.
Tedirgin aşk
Her adımda birini takar koluna.
An olur,
Buz keser sevdam
Üşütür sessizliğin
Uyuşmuşken yüreğim.
Döner miyim sence! -

Arzu Altınçiçek

Dikiz

Şehrin akmayan trafiğinde
Kırmızıda durdu her şey
Bir adam ve bir kadını arkada
Gözlerim takıldı
Takıldı gözleri
Daldı bakışlar
Dudaklar çekimde

Aktı her şey bir öpüşte
Yeşil yandı
Bir adam ve bir kadını
Gözlerim aynada
Aynada gözleri
Şehir aktı
Kurumuş dudaklarımla
Öndeki arabanın dikiz aynasında
Ben! ! !

<i>Dikizleyen dikizleyene
Trafik durmaya görsün.

Arzu Altınçiçek

Dil uzatan-a-

<tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'>

İstedğin kadar sıva
Pencerende güneşi
"gündüz"ü silemezsin

İstedğin kadar kus
İçindeki denize
"maviyi" yok edemezsin

ve diline dua edip
İsimleri dostların
hatta bitik aşkların
istedğin kadar kötüle
kendini "iyi" edemezsin

Sanma "resim" olursun
gönül duvarlarında
Küçük bir çivi deliğisin
Ayakkabı topuğunda

Şözde büyük yüreğin
Özde diken sözlerin
Kanattıkça milleti
Kokan "leş" senin ismin

Üstünde postun mu var
Namlunda kurşun mu var
"Adam" olamadıktan sonra
Dostluğunda hayır mı var
Dolaşsan diyar diyar
Kendini sevdiremezsin

Arzu susar,
A H I kalır...
"İt ürür, kervan yürür"

Sen susmayı bilmezsin
Ben konuşmayı! ! !

Arzu Altınçiçek

DİL UZATANLARA mesajıdır.

Benden önce adım düşmüş buralara
Uzun yollardan gelmiş...
Üstüm başım toz değil
Bilmeden uzanan ellerin 'parmak izi'
Alnımdaki karartı, görmeden söyleyenin 'dil izi'
Yüreğimdeki kırmızı, toplumdan korkupta gidenin 'aşk ateşi'
Toplum mu kim?
Nasıl anlatayım ki yaralı sabahımda
Uykusuz gecenin ardından nasıl çizeyim ki resimlerini
Yanlış kişiymişim ya ben burada! ! !
Kara lekeymişim ya -doğru kişilik için-
Uzak kalmak ve uzak tutmak isteyenler
Bunu okurken siz verin cevabınızı
-hoş, 34 yılım, 24 saatimde benleydiniz ya 'Tanımadıklarım'
Sizin utancınızın lekesi var bu sabah güneşte
Yutkunduğum nefesimde, boğazıma dizilen düğümler
Sizin utancınız!
Nasıl anlatayım ki 'size-sizi'
-İki bacak arasına namusu sıkıştıran
Ama namussuzluğu yüzüne gözüne bulaştıran
Sen mi temizledin eteğimdeki kirleri
Sen mi vardın beyaz duvar arasında
Kıyarken canlara?
Damlayan kan lekesi, senin neşterinden mi?
Başka nikahlara sererken bedenimi
Sen miydin perdeleri çeken?
Onun bunun terine kararken terimi
Anahtar deliğinde ki sen miydin?
Halayın başını çekmek istedim de
Senin elinden mi aldım mendili
Onun bunun cüzdanını erittim de
Biz miydik yiyen paraları?
Senin doğrun muydu benim yanlışım?
Kadın olmak mı çamura çanak tutmak!
Herkes değer vermek mi? kendi değerini yitirmek!
Güler yüzlü olmak 'hafiflik mi? '
Birşeyleri yapmak için dürtmek insanları
Hırs yüzünden mi?
Yazık...bu yaşıma kadar öğrendiğim her şey yalanmış.
Ne verirsen insanlara onu alırsın der annem,
Öğretmenlerim hep yanlış öğretmiş ahlak kurallarını
Arkadaşlarım, dostlarım sizin için utanç kaynağıymışım
Rafımı süsleyen yardım plaketlerim
Kampanyaları kendim için yapmışım
Gülemiyorum...ağlayamıyorum artık.
Sıfır noktasında kaldım..
Siz değilsiniz ileride ki, eksiye düşen değerlerim.
İki ayağım bastığı müddetçe yere
Kalbim hayatın tiktaklarını vurdukça
'Aşk' için ağlayacak kadar fazlaysa yaşım
Üzmemek için başkalarını, üzüyorsam kendimi
Derdini dert ediyorsam kendime karşımdakinin

İnsan olduğum için!
Ve bunun için canım yandı..
Sizin gibi olmak gerekir aslında
"Ön planda cinsiyet ve cebinin şişkinliği
Popüler olmak adına, yalakalığın örneği"
Adıma sıvadığınız çamur - bana ait değil-
Kendi üzerinizden attığınız -BİR PARÇA UTANCINIZ-
Şimdi yüzün kızarsa
bu benim dediğimi mi duymuş? _ deyip
Tedirgin baksan yüzüme
Kime ne! !
Senin vicdanın rahatsa
Zaten öğrenememişsin insanlığı
Kim ne düşünüyorsa hakkımda
Kendi yansımasıdır-
Bir sabah baktığınızda aynaya
Maskenizin ardındaki 'çirkin dünyanız'
Vurur yüzünüze
Bence bırakın çıkarlarınızı
Kadınmış, erkekmiş koyun bedeninizi bir yere
Önce öğrenin İnsan olmayı..
Konuşmak, insana yakışır
Havlamaksa köpeklere.

Kim olduğunu bildiğim de, bilmediğimde
Kulağınızda kileri temizleyip gelin
Dilinizdeki 34 yılımı daha da lekelemeyin
Adın çıkacağına canın çıksın derler ya hani..
Bu canı size verecek kadar BEDAVA değil HAYAT
Bir ailem var ve dostlarım
Aranıza katsanızda -bir sevdiğim-
Sokak çocuklarım var boş zamanımda eğittiğim
Her ay gittiğim kimsesiz çocuklarım var ve yaşlılarım
Gitmediğim köylerde sayısız okul var
İçine lekelediğiniz isimle meşale yaktığım
Çıkardığınız seslerin sahibi
'karşılıksız sevgiyi' bilen köpeklere ayırdığım zamanım var
Öğrenmek için vefayı, sizde gelin aramıza
Barınaktır kollar ama, duymazsınız sevgiyle gelerseniz.

Hepinizi sermek gerekir ya buraya
Öğrenemedim darağacı kurmayı
Benim yüreğim açık, elim de
Hatta alnım da, dilinizle lekelediğiniz!
Allah'ın adaletine bıraktım sizi.
Bir parça vicdan düşsün
'RUHSUZ YÜREGİNİZE'
Eğer pişmansanız yaptığınızdan
Yarın birlikte göz açarız sabaha
Kin tutmayı öğretemedim -benliğime-
Devam ettiğiniz müddetçe
Kendi iç yüzünüzdür anlattığınız

İyi biri olarak anılmak için
İhtiyacınız mı var birini lekelemeye?
Bundan sonra da olacaksınız hayatımda... biliyorum
Korkmuyorum sizden
Kısa vadede sizden gelecek kayıplarım
Uzun vadede
' beni bilip de' yanımda olacaklarla sarılacak yara sadece.
Atmakla bitmeyecek çamurunuzu
Ya üstünüzden temizleyin
Ya da üstünüzü değiştirin...
Maskeleri takmak kadar çıkarmak da kolaydır...
Diş lekesidir zor çıkan..
GÜNAHTIR! ! !

Şiirin bir amaç olduğunu sanmıştım buraya gelirken. Oysa görüyorum ki bazıları için sadece araçmış egolarını tatmin etmek için.. Şiir duygu işidir diyenler! Ben mi yanlış adresteyim şimdi, onlar mı?
Kadın- erkek, zengin-fakir, iyi-kötü olmak zor değil ama İNSAN OLMAK ZORDUR..

ve yaptıklarımın bir parça bile yazma gereği gördüğüm kendimden utanıyorum. Bir elin verdiğini diğer el bilmemeli ya hani! !
Özür diliyorum kendimden...bunlar için kendimi üzdüğüm, canımı yaktığım, doğru bildiklerimden şüphelendiğim için..

Kulaklarımı tıkadım uğultunuza
Önce benim hayatım...ve bunu bana siz vermediniz!

Ben burdayım, derdi olan beri gelsin!

Her şeyin başı... ÖNCE İNSAN_LIK..

Size karşı bile vicdanım rahat! Bu benim için yeterli.

Sevgimi ve saygımı sunuyorum öğrendiğim değerler gereği ama yine de isteyerek.. ve Yaradılanı seviyorum yaradandan ötürü... sizin yüreğinizde olmasa da olur bana sevgi! bende ki bize yeter!

Arzu Altınçiçek

Dilsiz bekçileriydi şehrin

Kolsuz ve bacaksız uzuyordu
Eski mezar taşları gecede
Tek baş
Tek beden
...yürek yok!

Düzleşen toprağın çiçeklerinde
Veda yaşları dolunayın
Her yer soğuk...
Her yer ıssız
...çıt yok!

Ayak sesi duyuldu
Arnavut kaldırımını yokuştan
Bir kürek sürttü
Süpürüyordu adam
şehri...
Namusu düşmüştü belki bir kızın
Belki bir ayyaşın salyası
Gidip de dönmeyecek ayak izi belki de

Dünyaya göz açan bebeğin bağırsındandı
Yaprakların korkup düşmesi
Ekim'in saçlarında
Eylül'ün yaşları
rengi yok!

...kasım gülleri eşikte

Karanlığa teslim edilen ne varsa
Süpürüyordu adam

Uzuyordu gecede
Eski mezar taşları
Kolsuz ve bacaksız.

Dilsiz bekçileriydi şehrin...
ve yansıtmayan ayna geçmiş.

Arzu Altınçiçek

Dinle Yüreğim

Üzülme
Gitti yar dediğin
Gitti can dediğin
İçini acıtarak
Feryadını susturarak
Açtığın bağına vurarak ihaneti
Süpürdü ona ait ne varsa
Dayan yüreğim

Ağlama
Her yaş umut biriktirsin içinde
Yıkasın kanayan geceleri
Liğme liğme sevdaları boğsun
Çakıllar arasında saklanan hatıralar
Batmasın kirpiğinle
Gül gözlerim

Susma
Deli yüreğim
Vurdukça yalanlar
Gerildikçe karşında sahte yüzler
Sen daha güçlü kalırsın unutma
Aldanma dost gülüşlere
Dokunmasanda korkarlar gerçeklerinden
Uzak tutsalarda unutamaz
Kötü andıkça seni
Yutkunurlar kendi ihanetlerini
Bilirler
Masumsun
Bilirler
daha merttir yüreğin
Şarkılarını söyle sevdam
Sıcak hazanlardan kalan
Sahte bahar gözler yumulsun..

Arzu Altınçiçek

Diriliş

<i>Zelda </i>

Teninden düşer cemre

uzandığında
gün devrilir
bileklerinde kırılır nehir

Kekik kokusuyla sarhoş
ceylanların ayak izlerinde yol bulur içindeki çocuk

kirpiklerinde delinir rüzgar

gözlerin yangın
saçların lav

dudakların mayın döşer

Avuçlarında hürriyet
bu kadar mı soğuk Zelda!

II-

Martiniler sıyrılır omuzdan
Suda dolunay
elleriyle yüzüne çalar eşkıya

esrar yaprağına dil sürüp
günah emerler göğsünden

Bacaklarının arasından
Sırtlanlar sıvışır

Gebe kalırsın ottan döşeklerde

Aç hayvanların
Usul adımlarını kamçılar
Doğum feryadın

Bir oğul kayar kasıklarından
Sevinçinde kaç yetimi kucaklırsın

sütün kanından acı!

bir gidip bin döner deli tayların
miğferler düşer başlarından

Yüksekte
daha yüksekte

mavi sürgünde çığlığın

Yumruğunda Mizgin
Vatansız doğum

Fırat utanır...

gözünde analar ağlar

Arzu Altınçiçek

Diye

Selamımı saldım bahar kuşlarıyla
Sabah güneşine yüreğimi kattım
Sıcığımla kal diye.

Dileklerimi taktım kayan bir yıldıza
Dolunaya yalnızlığımlı kattım
Geceni çalayım diye.

Sesimi verdim akan sulara
Balıklara coşkularımı kattım
Beni yakalayasın diye.

Mavi tarlalara ekdim başak saçlarımı
Rüzgarına yangınımı kattım
Sevdamla tutuş diye.

Bir şiir yazmak istedim sana
Mısrasına kendimi kattım
Aşkımın kalasın diye....

Arzu Altınçiçek

Diye!

Avuçlarımla vücuduma işledim bedenini
Kendi gücümce sarıldım kendime

Parmaklarım dokundu küçük öpüşlerin gibi
Dinlenmek için dokunduğun omzuma
...sen diye!

Göğsümde binlerce kelebek kanatlandı
Karanlık yıldız yıldızdı sanki odamda

Gözlerimden yeşil sıçradı
Hayallerimin askısı tavana
...gör diye!

Hain bir ıslık kesti sessizliği
Rüzgar sustu pencerede, zaman sadece ben!

Bir kalem yırttı kağıdı
Beyazda şiir kanadı, aşk sızısında
...duy diye!

Dudaklarıma bulandı
Yıldızlar yapıştı

Akça pakça serdim tenimi
Çarşaf serin, terim soğuk
...öp diye!

Gece kenara çekildi
Aydınlığa açıldı kapı

Çiçekler yıkandı
Çaddeler canlandı
...gel diye!

Bulutlar çekildi,
Kuşlar belirdi

Şehrin boş vaktinde
Yeşile takıldı aşk
...geç diye!

En karmaşa yerde kırmızı
...ben varım!
Sev diye! ! !

Arzu Altınçiçek

Dokunamadığım Sevdaya

Yavaş yavaş yürüyorum,
yağan karın ritminde.
Bastığım her arnavut kaldırımında
izim siliniyor.
Ardımda kalan kalabalık sokakta
tüketiyorum bir şeyleri.
Kara çalıyor caddeler.
Işıklar yanmaya başladıkça evlerde,
kasvetim artıyor.
Ayak sesleri çekildikçe,
ıssızlaştıkça ortalık,
daha da yükseliyor
çaresizliğimin sesi..

Köşe başını dönüp,
baktığımda oturduğum binaya
benim pencerem
tek ışığı yanmayan...

İşte yine aynı tokat,
Yalnızlığımı vuran anahtar sesi.
Ölüm sessizliği ve soğuk.

Akşam ne kadar dağılmış buralar.
Yastıklar yerde,
orda burda ıslatılan kağıt mendiller,
yan duran bir resim duvarda.
Masada devrik şişe,
kadehte birkaç damla kırmızı kalmış öfkemden.
Vazo kim bilir kaç gündür kırık
duruyor kapının dibinde.
İn cinle top oynamışım
belli ki kendimi kaybettiğimde.

Şarap kokuyor her taraf,
çürümüş yaramı andırıyor mayhoşluğu.
Meze yapmak isteyip de,
beceremediğim mektuplar
kırışmış başucumda.
Şiirler hep yarım.
Şarkılar bitmiş,
son boşlukta ki cızırtılar
inletiyor akşamın bu saatlerini.

Gece çöküyor,
sensizliğim aydınlandıkça.

Uykunun en dayanılmaz saatlerine
kafa tutarken isyanlarla,
içli bir ney çalıyor
yıldızları savuran rüzgar.
Eşlik edemiyor ritmi bozuk yüreğim.

Alabildiğine vuruyor
sesini gönül duvarıma.
Depremler büyüyor dolunayın gölgesinde,
çatlıyor yatağımın boş yarısı.
Sessizce kucak açıyor yıldızlar gözlerine.
Bakışın takıldı aklıma,
içimden geçeni bilmeden hani...
Bilmiyorum kaçınıcı uykundasın,
ben ise kaçınıcı yalnızlığımda.

Geceyi toplayıp eteğime,
nasıl çıkıyorum bilmiyorum
berduş sabahlara.
Soğuk bir yastık hala başımın altında,
hayallerimi tavana asmışım,
ha bire erteliyorum.
Ateşten geceliğimi çıkarıyorum
ayaz kesmiş bedenimden.
Güneş yıldızları saklarken
bir perde çekiyor
karabasanlarıma.

Yüzüme çarptığım bir avuç su
arıtıyor karanlıklardan.
Oysa ki ıslattıkça gözlerimi,
dudaklarım biraz daha kanıyor.
Ne kadar serin olsa da bu şehir,
kızgın kumlar var ya tenime yapışan,
kavuruyor.
Yeşil gözlerindeki soğukluk
titretiyor ateşimi.

Yalpalıyor güneş şehrin üstünde.
Kayan yıldızların gümüş tozları
ışıl ışıl Marmara'nın çalkantılarında.
İstanbul, türkülerini söylüyor yeditepeden...
yanık yanık martı çığlıklarıyla.

Sen karşı kıyıdaki ukde sevdam,
dokunamadığım,
uzanamadığım...
Mart gülüşünle duruyorsun karşımda,
parlayan güneşin,
dondurucu soğukluğuyla
karşılıyorsun günaydınımı.

Ardımda kalan caddelere,
kilitletiğim dört duvara hapsettim
görünmeyen yanıımı.
Karanlıklar zaten
yalnızlığımın en büyük dostu.
Haykırışlarımı yutan birer girdap

doldurulamayan Şu boş kağıtlar.
Kalemim sözcüsü olmuş
sensiz yarımın.
Kafiyeleri dizmek için,
Őiřeleri biriktiriyorum günlerdir,
kızıl sevişleri içerek damla damla.

Ah bu geceler olmasa,
yoşun gözlerini nasıl çalarım
yağmur ormanlarıma.
Adını nasıl dökerim?

Kalabalığına dalıyorum Şehrin.
Gürültüsü o kadar suskun ki
aslında isyanımın yanında.

Ben seni satırlara gömüyorum,
sen bilmediğim dünyanı
buğulu gözlerine.

Şarkılarını söylerken
bakıyorum sana.
Yumduğun gözlerinde,
içli sesinde bilinmeyen yanını,
yitik sevdalarını
ve sendeki beni düşünüyorum..

Bilmiyorum var mıyım
dudağından dökülen diyezli nağmelerde.

Kendime soruşlarım başlıyor,
nedenleri,
niçinleri.
Sorguluyorum hayatı,
dünyanın dengesizliğini sonra.
Tabuları yıkıyorum bir yandan,
diğer taraftan olmazları beyaza buluyorum.
Gerçekler ayaklarımdan tutuyor,
adım atamıyorum korkularımdan.

Karşına geçip
açamıyorum küçük dünyamı sana.
Ne sesim düşüyor gecene,
ne de karanlıklarına gözlerim.

Neden diyorum
dünyaya gelmek için bu aceleciliğim
ya da sen neden geç kaldın sevdama.

Bakışlarında filizler,
dudağında çatlaklarla İstanbul gibi
doğruldukça karşımda,

canım yanıyor bebek yüzlüm...
içim gidiyor,
yanımda olup uzak durmana...

Yalnızlığımı yüzüme vuran
anahtar sesini unuttururcasına,
şarkılarını söyle.....

Onlar da olmasa
katlanılmaz bu sevdaya....

Arzu Altınçiçek

Dolunay'ın türküsü

Tüm sesiyle çağlıyor Kızılırmak
Dolunay türküsünü söylüyor
Kemanı akortsuz rüzgarla
Bir şiir düşüyor gölgelerin üstüne

Daha bir yalın acılarım
Gözyaşın bakirliğinde
Bulutlar çıplak
Dualarımı dizmişim
Nisan akşamının gerdanına
Deli tayımın yelesine karışmış saçları

Bağrım hala karakışla sarmaşık
Boş ellerim kafa tutmuş yokluklara
Kurusu da dudağım sövmekten
Kırpiklerim zincirlemiş kendini
Dövülmemiş demir kapılara

Kilidi yok
Menteşesiz, pervazsız
Hatta duvarsız tekbaşımalklarım

Rüzgarla savrulan ırmağımın suları mı?
Çıplak bulutların teri mi?
Esir gözlerin yakarışları mı?
Sessiz damlalar

Yoksa pişmanlığı mı döküyor
Topladığım hercai menekşeler
Dolunay'ın türküsünü dinlerken.
üç tel sazını çalıyor Kızılırmak
12/4

Arzu Altınçiçek

Döngü

Bir keman,
Bir de ney ağlar... ben gibi
Bir demlik, bir de göz yaşı sızar
İçimdeki sen misali...
Birikir de birikir.

Kuru gürültüdür yağmur
ve gereksiz bir kurşun olur şimşek
Düşlerim kaç renk taşısa da
Kaybolur gecenin nankörlüğünde
Dökülür de dökülür.

Takılır türkü peşine savaş
Acıya yakılır da, aşka yakılmaz ağıt
Lâl yer kalem, kör olur güneş
Suskun ve karanlık bir dünya kalır
Döner de döner.

Bir bayrak
Bir de bebek yanar...ben gibi
Bir şehit düşer, bir ocak söner
Ha evlat acısı, ha vatan sancısı
İkisi de aynı yangın
Tüter de tüter.

Kuru küfürdür şiirler
Ve gereksiz bestelenmiştir onca marş
Dua gibi tekrarlasak da
Kaybolur bunca teneke sesi içinde
Vurdum duymazlar içinde
Özgürlük de bir gün biter.

- Bir keman
- Birikir de birikir.
- Kuru gürültüdür yağmur
- Dökülür de dökülür.
- Takılır türkü peşine savaş
- Döner de döner.
- Bir bayrak
- Tüter de tüter.
- Kuru küfürdür şiirler
- Özgürlük de bir gün biter.

Arzu Altınçiçek

Döngü/m

<i>mevsimin koskoca suskunluğundan mıdır bilmem
bu şehri sensiz sevmiyorum! </i>

kuru yasemin dallarından
esmer bir ayrılık dağılır avuçlarıma

dudağıma sesimi kilitleyen ellerinden
ne kadar da yoksunum

tenimden kokunu silmek için
ayağımın ucunda bekler deniz

dilsiz mi nedir
bu mavinin martıları

rüzgarı sağlar mıdır
hasretlerden bi haber

avuç avuç ege çaldığın yüzümde
kimliksiz bir kadın sureti

batak güllerin tohumuna karıldık biz
dikenlerimize takıldı şiir
koparıldık

bilirim; bu günlerde aranır
bir kasabaya doluşturduğum
temmuz öyküleri
kahramanları bizden çok

adımıza öyküler yazılır
ya da ayrı öykülerin kahramanı oluruz

bilmezler; aşkı ikimize sakladım
kalani figürân!

<i> anıların onca ağırlığından mıdır
aşk hep bu zamanda ezilir içimde </i>

Arzu Altınçiçek

Dön-sen

Beyaza
Dem düştü
Umuda yas...

Gözlerin
Mavi düşümdü
Uçtu rengi
Uçtu

Kollarım düştü yana
Dudağımdan kaydı saçların
Ve döküldü arzum
Git
me
sen

Sarı güneşe
Kar düştü
Güne ayaz

Ellerin
Ellerimde
Gücümdü
Çekildin

Gözlerim düştü toprağa
Can kaydı bedenimden
döküldü yaşım
sev-
dim

Beyaza
Dem üstü
Tenime yas

ömrüm olurdun
dön
sen

Ekim-2004-İzmir

Arzu Altınçiçek

Dudağının kıyısında canım çekti aşkı...

Dönsem hatıralara
Göz yaşları, kurumuş mudur sence?

Hani baksam resimlere
İçimdeki yaranın, düşer mi kabuğu?

Gözlerine dalsam...
Bakışlarında yakalar mıyım kaçışları?

Sussam şarkımız çalarken
Süzülür mü notalar yanağımdan?

Dağılırken ismindeki harfler
Noktası düşüp "ben" olur mu göğsünde?

Dönsem aynaya
Beni "sen" görsem, yabancılaşır mıyım?

Parmaklarımı dolaştırırsam yüzünde...
Dudağının kıyısında kalmış mıdır aşk?

Tozlanmış sevişlerden sakladığım tek bir öpüşte
Alır mıyım yılların buruk tadını...?

;

<a>Dönsem hatıralara
Hani baksam resimlere
Gözlerine dalsam
Sussam şarkımız çalarken
Dağılırken ismindeki harfler
Dönsem aynaya
Parmaklarımı dolaştırırsam yüzünde
Tozlanmış sevişlerden sakladığım tek bir öpüşte
Dudağının kıyısında kalmış mıdır aşk?
Beni "sen" görsem yabancılaşır mıyım?
Noktası düşüp ben olur mu göğsünde?
Süzülür mü notalar yanağımdan?
Bakışlarında yakalar mıyım kaçışları?
İçimdeki yaranın, düşer mi kabuğu?
Göz yaşları, kurumuş mudur sence?
...d u d a k l a r ı m ı z ı n k i y ı s ı n d a ? .."

www.radyomedcezir.com

Arzu Altınçiçek

Dudaktan dudağa AŞK

<td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'>

Sevgi tek yürek
Sen ise bedenimsin
Hayat tek nefes
Sen ise her nefesimsin

Sen ve ben dışında
Kimse bilmesin...
Mühürledik hepsini
Bundandır ya suskunluğum! ! !

Gözden göze
Elden ele
Tenden tene.....
Dudaktan dudağa
adın AŞK

Arzu Altınçiçek

Durma

Bir sabah, çıplak gel kapıma
Tenin olurum, üşümezsin
Kuruyan dudağını bırak düşüme
Terin olurum, gonca güle düşersin

Bir vakit, güneşi bırak kapıda
Akşamın olurum sigaranın dumanında
Kırık kalbinin en bozuk notasıyla
Şarkılarını dinlerim sarhoşluğunda

Sana gelirsem 'ölürüm ben' dersin ya
'hayatı bırak'gel yanıma
Bende ki seni bir görebilsen
Ben sana 'can' olurum
Sendeyse 'vazgeçilmez' bir ben

Durma....durma uzağımda...

Arzu Altınçiçek

Durma söyle

Sarkıtlar vardı kirpiğimde
İki ateş arasında

Kadehten mi damladı
Bu kırmızı kalemime

Tenimde ayaz akşamdan mı
Yokluğundan mı

Kızıl kıyamet kopsa
Suskun yüreğinde

Kim duyar
Kim bilir
Kim anlar

Söyle....

Duymak istediklerimi söyle
Sesinde düşlediğim sözleri söyle

Sahte gülüşlerim batar canına
Her dokunuşu diken açar yüreğinde

Harfleri kırık sevdaların
Rengine buladım kağıdı

Bir kesik var elimde
Bıçak bıçak vurduğum gecelerden

Kanayan ne
Kanatan ne
Kanan kim

Söyle!
Durma söyle
İki kelimedede
Ya ömür ver
Ya ölümü ver
Yüreğime

Her suskun bakışın
Kurşun yarası

Üşüdüğün kadar üşüyorum...

Arzu Altınçiçek

Dün geceki bize....

Yağmura karşı duruyordu adam
Elleri arkasında birleşmiş
Bildik İstanbul gecelerindendi
Ve bildik yaşama telaşı

Islanmıyordu sanki
Ya da ıslanmaktan korkmuyordu
Bıyık altı gülümsüyordu kaçan insanlara
daha düne kadar sıcakta
yağmur bekleyen, onlar değil miydi?

Üç kişiydik ve üçümüz de eşlik ediyorduk
Araba içinde kulaklarımıza dolan şarkıya
... ve biz de dolduruyorduk geceyi

-Sen yalnız değilsin
Biliyorum neredesin
Bu üzerdi beni
Yaşasaydın ve görseydin-

Kim bilir şu üç yorgun bedenden
Hangi meçhule dalışlar vardı
Hangi anıları dudağımızın tuzunda mırıldanırdık
Dağlardık yitik isimleri
...aynı şarkıydık ama... orda değildik

Eli elimdeydi, sevgiliydik
ama şarkısı ben değildim
Şarkım da değildi

Keşke yağmura karşı durabilseydim
Yol başındaki adam gibi
Kimseler anlamazdı gözyaşımı,
Oysa cadde boyu ışıklar kırıldı yanağımda
Parmak uçlarım sakladı

Dudağımla dişim arasında
O ince kabukta vardı – katmer katmer keşkelerim-
Ne yanımdaki biliyordu...Ne de özlenen
Sahi ben ne kadar özleniyordum?

Bir öfkenin noktası mıydı ismim?
Ya da batık bir kasabada
Yitik sarı bir rüzgar mıydım?

Yağmura karşı duruyordu adam
Bizse arabada anıları yaşarken ıslanıyorduk
Ya da ıslatıyorduk kuruyan bir şeyleri.

Ezan sesi kesti şarkımızı
Suskunluk yayıldı
Eller çekildi

Herkes sadece kendineydi.

Öncesinde altı minarenin ışığında
Ney sesinde bükülmüştü sohbetin beli
Sonra rüzgar... ve yapraklar
Masalar boşaldı
Göğe doğru yükselen ağaçların arasından
Kızıl bir geceden damlıyordu sanki yıldızlar
...Gece yüzümüze düşüyordu

Yüzümüzde parlıyordu çocuksu gülüşler

Oysa söz geçiremediğim gözlerim söylüyordu şarkıyı
-gittiğin yağmurla gel, küskünüm yağmurlara-

<i> yağmura karşı duruyordu adam
biz adama karşı
gece tek adım ilerlerken güneşe
adam ıslak,
bizimse şarkıya gizlendi anılarımız...

işte gün gözüktü gecenin etek ucunda
her şey kuruyacak nasılsa

02.09.2006 / Islak şehir

Arzu Altınçiçek

Dünyam

Adını 'Can' koydum
Yalnız şiirlerin konusu
Sessiz gecelerin çığığı
-Tekbaşımalık-ların avcısıydı 'O'

Adını 'Su' koydum
Can kattığı gibi can alan
Düştüğü her noktada
Bedeni kadar iz bırakandı 'O'

Adını 'Yalaz' koydum
Küçük sicağıyla
Yanarken, yakarken
Küle dönen bir hayattı 'O'

Adını 'Yıldız' koydum
Karanlık günlerin ışığı
Ben kalabalıklarda, yalnız
Yalnızlıkta kalabalıktı 'O'

Adını 'Dünya' koydum
Çan, su, ateş, yıldız barındıran
Ölümlle, hayatın adı
Benim DÜNYAM 'dı 'O'..

Arzu Altınçiçek

Düşmeye gör

Bir kez sevdaya düşmeye gör
Bahar dolar hazan düşmüş gönlüne
Güneş içinde saklıdır
Kelebekler saçlarında
.....eser ılgıt ılgıt aşk

Bir kez ayrılık çekmeye gör
Ayaz çarpar tutuşan gönlüne
Saplanır kör bıçak nefesine
Kaderinse bir papatyanın dilinde...
<i>.....seviyor...sevmiyor...sev...</i>

Arzu Altınçiçek

Düş-üm

Bir düşün içinden düştü, avuçlarıma yüzüm.
Bu yüzdendir, yastığımdaki ıslaklık
Bu yüzdendir, dudağımdaki tuzlu sabah
Bogazımda yutkunmam, bu yüzdendir.

Bir düşün içinden düştü, dilime veda şarkısı
Bu yüzdendir, kemanımda hüznün
Bu yüzdendir notamda es, neyde hazan
İnce bir lâ' da, lâ' yemem bu yüzdendir.

Bir düşün içinden düştü, gönlüme yara
Bu yüzdendir, elimdeki titreyişler
Bu yüzdendir, yaşamın ağırlığı
Ölümü sevmem, bu yüzdendir.

Bir düşün, kendi düşünden düşsen
Neler bağlıdır pamuk ipliğine
Keşkeler nasıl taşar ağız dolusu
Ve o hep bitmeyen -yazık oldu-lar

Bir düşün, peşinde
nelere gebedir gidişler...

Bir düşün!
Ben düşümden düştüm de...

28 Ağustos 2006 - anılar kasabası

Arzu Altınçiçek

Ebru(li) Delice sayıklamalar

Sevdaların olmalı
Başın düştüğünde yastığa
İnci bir köprüden geçmeli düş ülkesine
Kağıttan bir kayık taşıyabilmeli
Mısraların kıyısına
Çakıl taşları fısıltısında
Şarkılarını duyurabilmeli gece.

Kavgaların da olmalı
Yumruk sıkımında inmeli öfkeler
Büzüşen dudaklarında
Kilitsiz küfürler
Namus belasına inat
Mor pişmanlıklar olmalı bedeninde
Ve parmak izleri yitik isimler

Sevişlerin olmalı
Tülden siyah gecelik altına
Aşklar konmalı kelebek kanadında
Teninde tek tek kabarmalı nefsin
Dudaklarında tadı sevgilinin
İki kadeh tokuşmalı
Ve hırçın bir tango soymalı seni ulu orta

Gidişlere inat, gelişlerin olmalı
Suskunluğuna bıçak bıçak saplanmalı gülüşler
Keşkelerin hasır altından çıkmalı
Gözyaşına sebep her isim kanamalı
Hatta korkmalı
Ekmek arası katık et sancıları
Ve gebe kal başı dik duruşlara

Gölgeni koyabilmelisin cebine
Adımların mehter ritminde
Şehir titremeli gelişinle
Gelişinle mevsimler değişmeli
Nisana taşınmalı hazan sarısı
Marta sarılmalı Temmuz güneşi
Ve bir dalga düşmeli saçlarından

Teninde tuzunu tatmalı aşk.
Hani sen yazamazsın ya
Koca şehir seni yazmalı
Ay düşen ebruli rüyalara.
Ve bil ki aşk lazım sana
Kalemindeki suskunluk bu yüzden
Hadi, pencereyi arala.

Arzu Altınçiçek

Eflatun yarım

Yosunlar kararmış sahilde
Köhne bir tekne ucunda
kırık zincirler düşmüş kumlara

Buket buket derliyorum sevişleri
Sabah başucunda bulacaksın
katlı bir kağıtta sevda şiirimi

Kar kokulu odanın dört duvarına öpüşlerini bırakacak bulut
Kuyruğuna yıldızları takan, mavi bir uçurtma düşecek üstüne..
Pembe rüyalarımı çalmış

Perdenin ardına geç,
Lacivert tülü çekeyim gecenin
Tenine arzumun utangaç kırmızılığında
Üşüyen yanımı tutup ateşine
tütsüleyeyim yalnızlığı

Başak saçlarına dokunsun dudaklarım
Saklanmış suskunluğunu, gizlediğin yüzünü
Düşür çerçeveme,

Dön yüzünü sevdama, mart gülüşlüm
Göçüp giden sevdaların renksiz mevsiminde
Bahar olup bak bana Eflatun yarım...

Arzu Altınçiçek

Ellerim üşüyor

Geldiğin gibi gittin. Sensiz nasıl suskunsam, şimdi bir o kadar haykırıştayım. Duyanım yok. Gönül duvarıma vurdukça gözyaşlarım, sadece akreple yelkovan şahit sensizliğin ölümüne.

Bir insan yok oluyor bu gece, mutlu bir tablo düşüyor aşk çivisinden. Kırılan camlar arasında kanıyor can yarım. Sol yanım yine üşümeye başladı, oysa çöl akşamlarının ortasındaydım seninle. Alnımdaki busen, kırmızı bir mum gibi içli içili yanmakta. İs kokusunda öpüşlerin yanağımdayken, gögsüm daralıyor, dar geliyor gökyüzü soluklanmaya.

Her telefonda -özledim diyen sen, neredesin kaç gündür? Telefonum hep başucumdaydı yatarken, yastığımın ucuna düşerdi mesajların. Dalıp giderdim beyaz tenininin huzurlu düşlerine. Mavi yıldızlarımı çaldı gidişin. Şimdi, menteşesi çıkmış kapıdan gelen bir karartı süpürüyor kırıntılarını. Çatlamış şarkılardan, ağıtlar çınlıyor kulaklarımda.

Küçük bir göl kıyısında, beni seyredişini söylediğinde ki sesini duymak için, araladım anıların penceresini. Rüzgar ağlıyor hayat ağacımın dallarında. Birikintide süzülen küçük bir su yılanı gibi sinsice yaklaşıyor nankör gözler, bilemedik ay parçam.

Zorla teslim alınan bir beden in isyanında, kayboluşunun yangınında, küle döndü gülüşüm. Öfkenin, hırsın ateşinde, ölümüne tutuştu, tutuşturdular varlığımızı.

Bir bağ bozumunun son kalıntısı şiirleri, denize karşı bir masada yudumlamıştık kırmızı şarapla. Birkaç gün, sadece birkaç gün önce ordaydık.

Mutluluğu harcamak ne kolay geliyor başkalarına. Oysa büyüklüktü susmak, yapamadılar ay parçam, anlamadılar bu sevdanın temizliğini. Tüm geceyi sürdürdüler alnıma. Dilden dile, kulaktan kulağa düşen ya da içlerine ağır gelen neydi? Tutamadıkları, uzandıkları kin neden di?

Gecenin yarısında, sevgiyi nefrete dönüştüren güneş gülüslü, ayaza çaldı şiirleri, öksüz kaldı kalemim. Neyin, kimin ıslığıydı çaldığı? Ne depresler yarattı dört duvarımda, ya senin buz kesen duyguların ...asılı kalan sevgi sözlerin? ... O ses nasıl da böldü geceyi! ! !

Şimdi sen bir köşede nefret biriktiriyorsun, ben se özlem. Ya bizi bu hale getirenler neyle yüzyüze aynaya bakınca.. Neyin zaferi kutladıkları?

Sevdim ay parçam... bunu sen de bildin..hissettin ve sevdim.. Küs diline yandığım, şu gecelerime çöken karabasanları tüket, kirpiklerinden düşen bakışını saptadığın gözlerimi boya senli düşlere...

Sensizlik ağır geldi bu acemi kalemime.. Bak sensiz sulardayım şimdi...Gökyüzünün ıssız sulara vurduğu mühürdür ayyıldız...ve ben o göl kıyısında mührünü seyrediyorum aşkın... ellerimi suya her değdirdiğimde titriyor karanlık...boğuluyor aşk..

Ne olur sabahla doğsan şu suyun ardında? ! ? Suskunluğunu bozup, çığlıklarımı sustursan gönül duvarımda yankılanan...sessiz ölümüne şahit olacak yoksa şiirler.. sol yanım üşüyor can yarım...öptüğün ellerim üşüyor...düşlerimse buz kesti gidişinle..

Arzu Altınçiçek

Erkeğe yakışmaz sevgi

<i>Erkeğe yakışmaz sevgi</i>
Hele ki aşk utançtır
Canını verse de kılı kımıldamaz
Uzanmaz eli

Sus yemiş dilinden
Düşmez –seni seviyorum-lar
Öyle değil mi?

<a>Ataerkil toplumda
Kısıtlıdır er coşkusu

Babamdan bilirim
Hep geceleri severdi beni
Odamın kapısından geçerken
Uyuduğumu sanırdı
Üstümü örterken
Okşasın diye saçımı
Atardım yorganı
.....Saçlarımı koklardı

Kardeşimden bilirim
Hep babalık taslardı
Sokakta gezerken
Bakarsa biri yan yan
Kötü ben olurum sanki
Çatık kaşında
.....Tutardı elimi

Sevgilimden
Sev-di-limden
Bilirim aşk utançını
Göğsüne sardığı teni
El görür kalabalıkta
Gözü kaçak
Acımasız olmalı der dili...
Yaşadıklarını inkar eder
Sonra...
Utanırım der adamlığımdan
eee utanmalı tabi....

<a>Sevilmek için
Erkek olmak gerekirmiş...
Ya da erkek olup
Ö.G.R.E.N.M.E.M.E.K S.E.V.M.E.Y.İ

Not: Rahim Taş dostun babasına acil şifalar dilerim.. Az önceki mesajına istinaden
verdiğim cevaptan esinlenerek yazdım sadece...

Arzu Altınçiçek

Ertesi gün

Uyandım ki
Ellerin tenimde
Tenim hala tuzuna bulanık
Tadı kalmış dudağımda gecenin
Saçlarım serili göğsüne

Gökkuşağı gibi sarılı sol kolun
Sol yanımda büyülü nefesin
Tenimde ürperti
Terin düşmüş terime

Dün gece
Seninle söndürdüm yıldızları
Maviyle pembe düş bulutlarında
Sevişlerin
uykunun en derininde ölüm beyazı

Dokun bana
Bendeki arzuya kanma
Yasemin kokulu akşamların hatırına
-Yaz sıcağı- busenle ısıt üşüyen yanımı

Uyandım ki
Sen yoktun yanımda
Oysa inandım senli geceme
Yokluğunu çarptı yüzüme
düzgün çarşaf
yatağımın yarısı gizem
yarısı sen
2/7

Arzu Altınçiçek

Ertesi zamanlar

Gözlerinde
Huzur var
Tarifsiz
Sessiz

Sesin
Uçurtma
Boşlukta
İpi kaçmış

Tuzak olmuş
Saçımın teli
Takılmış
Güneş

Geceme
Dokunan
Yıldızmış
Beş parmak

Beş noktaymış
Yaz ürpertisi
Tenimde
Koyu

Açılmış
Üstümüzde
Uykusuzluk
Düşlerse çıplak

<i>Gözlerinde sesin
Tuzak olmuş geceme
Beş noktaydın
Açıktı...perdem tenine

Sessiz
İpi kaçmış
Güneş
Beş parmak dalmış
Koyu düşüme

*

b u g ü n ü m de seninle dolu
s e n s i z l i k e r t e s i n d e *

Arzu Altınçiçek

Eşkiya yüreklim

<a>Yabancı caddelerde,
Tanıdık yalnızlıklarlasın.
Hatta, bildik küfürler dilinde.
Ve soğuk uyku sonrası,
Ayaz kesiği ellerinde.
...ellerin soğuk
...bedenin soğuk

Sen kadar tek başına rüzgar.
Ezilir ayağında mevsim,
Ezilir caddeler
Ve izler sonrası
Adımların kesiği, yol boyu.
...caddelerde iz
...beyazında giz

Çam ormanında parçalanan güneş gibi
Düşer bakışlarına,
Ben kadar lime lime tükenmişliğin
Ve üşüyen yanında,
Aç kurt gibi üşüşür yokluğum.
...yokluğum mevsimsiz aslında
yokluğun nedensiz.

İstanbul ne kadar yakınımdaysa
Sen o kadar dokunulmazımsın
Ve ne kadar yakınımdaysan
Bir o kadar ulaşılmazım
Durgunluğum nedensiz.

Soğuk sabahına bıraktım
Boş yastığındaki yangını.
Gri kabusların külleri
Tenimdeki donuk zerreler
Ve hayali buselerin
Kesik kesik dudağında

Sense yabancı caddelerde
Dilinde söylenmemiş türküler.
Bir yumruk sıkımı öfkenle
Sektirirsin rüzgarı üzerinden

Cebinde son sigaranım belki
Bestesini bekleyen güfteyim
Tamamlanmayan hece dudağında
Senin tutsaklığında
Daha da vurulurum zincire

Ben var ya ben
Ruletteki son mermiyim aslında

Hadi çek
Dağılsın aşk
Eşkiya yüreğine.

Arzu Altınçiçek

Ey aşk

Kum kum serildikçe gece zamana
Bakir serinliğiyle şahlanır dolunay
Dört nala yıldızlar kayar
Gün batar

Bir rüzgar düşer -karanlık-
Karanlık çöker, düşer -yalnızlık-
Küçük bir su birikintisinde
-tepe taklak gelir gök-
Şehir ıslanır

Tek tek yapraklar düşer
Sarı ve kuru
Caddeler kalabalık
Düşen adımlarda ezilip
Hişirdar mevsim 'güz boyu'

Kör bıçak yarar göğsümü
Yaram -<i>kırmızı</i>-
Dudağımda gül
Elimde şarap
Dilimde öfke
Adın -<i>kırmızı</i>-

Eflatun sevişlerin düşerken
<i>Ey Aşk!
Utancına ise renk kalmamış! </i>

Arzu Altınçiçek

Ey İstanbul

Istanbul ilk defa farklı geldi gözüme
Oysaki senelerdir bildiğim şehir
Hergün havasını aldığım Taksim
Kalabalık..milyonlarca yüz.
Bir yanda seyyar satıcıların bagirtileri
Bir yanda çiçekçiler rengarenk
Otobüsler, taksiler
Teybi son ses çalarak volta atan genç nesiller
Bir köşesinde İstanbul tadında giyinmiş yaşlılar
İstiklal caddesi rengarenk kıyafetler,
Üstten düşen kotlar, tek omuz açık bluzlar
Yarı et pazarı olmuş, modanın vitrini sokaklar.
Her köşesinde birilerini bekleyen kişiler.
Ya da binbir telaş içinde koşan adımlar.
Hep aynı temizlenmeyen gürültü kirliliği
Konuşmalardan, klaksonlardan, adımlardan oluşan uğultular.
Hep aynı İstanbul işte.
Binlerce adımların attığı yerde
Bir duruş var
Sessiz bir haykiriş var gölgede biliyorum
Sade...
Sadeliğe hasret bir kaç çehre.
Yer Taksim Parkındaki meşhur çaybahçe
Balkon kısmında bir ağaç gölgesinde
Anılarda dolaşır yüregim..herşey bahane
Oysaki gerçekler var karşımda
Tıpkı İstanbul gibi.
Surlar içinde İstanbul
Ben İstanbul içinde tutsak
Şehir üzerinde bulutlar
Ben İstanbul gölgesinde.
Bir sogukluk kaplar tenleri
Tenler ortada
Bir sokak çocuğunun gözlerinde direniş
İstanbul çökmek üzere şimdi.
Anılar kaybolur sokaklarında
Sokaklar kallesiz adımlar altında
Kimin eli kimin cebinde belli değil
Herkes kendi dünyasında bir kral
Her kralın etrafında soytarılar.
İstanbul, çatırdayan dört duvar.
Özlem duyar eski haline anılar
Yaşlı gözler, kırışan eller
Yıllar öncesini anlatırken diller
Yaşanır gene tüm güzelliğin
Bir lale devri vardır resimlerde
Kagithane güllük gülistanlık
Bir Moda plajı civil civil
Piyer Loti'de macun şekerleri
Pamuk helvalar, köpük dondurmalar
İstanbul.. ve... Arnavut kaldırımlar
Oysa şimdi bak haline

Herbir köşende batan hayatlar
İstanbul, kahpe şehir
Dön artık eski güzelliğine
Dön ...geçmişteki sade günlerine
Bak seni bekliyor yarınlar
Sade yaşamın arzusunda olanlar.
EY İSTANBUL....
Şahlanda canlansın resimlerdeki anılar

Arzu Altınçiçek

Eylül

Eylüle tutsak kalmış dizelerim
Oysa ben bahar çocuğuyum
Nisanın yeşili, kokusu, yağmuru düşmeli şiirlerime
Nedendir bilmem
Hazan sarısı hep ellerimde
Sokaklar eylül yağmurlarına esir
Yapraklar eylül sarısına
Ağaçlar döker yaprakları
Beni bekler yeşermek için fideler
Ben nisan çocuğuyum oysa
Coşkumu sermeliyim hüznülere
Civiltıları olmalı gökyüzünde kuşların
Oysa gökyüzünde sadece göçmen kuşlar
Neden hüzündür Eylül
Neden hazandır sonbahar.
Sabahı bile serin gelir pencereden
Ayak sesleri belirsizdir kulaklarımda
Ya sevdalar...
Hep kovalar baharları
Ey gönül bu kaçınıcı bahar.
Güneş geç doğar, sönüktür aydınlığı
Ağırdan söndürür ayın karanlığını
Bulutlar hep gri
Denizlerde hırçın dalgalar
Dalgalar kimsesiz sahillerde
Kumları terketmiş yaz aşkları
İzini silmiş çırpınan martılar.
Nedir eylüle düşmanlığım
Sen yazında yoktun sabahımda
Gelecek kışta olmayacaksın oysa.
Neden sonbahar koparır fırtınalarımı
Neden isyanımı döker sararan yapraklar.

Arzu Altınçiçek

Eylül Bakışım

Bende olduğundan beri
ne zaman aynaya baksam;
kendimi bulamıyorum.
Gözlerimde gözlerini, dudaklarımda gülüşünü görüyorum.

Hep nefesini soluyorum, tenimde bir ürperti beliriyor.
Koca şehir susuyor sadece sesin çınlıyor kulaklarımda.
Bakabildiğim kadar ileride, dokunabildiğimce yakındasın
ama hasret kalıyorum bebek yüzlüm gülüşüne.

İstanbul gibi bakıyorsun bana, gizemli ve buğulu.
Hem içinde olup, hem yalnız yaşamak bilsen ne kadar zor geliyor.
Hayat kavgasını sürdürüyor sevdam.
Aşk can çekişiyor gecelerimde.
Tenine susuyorum Marmara'nın derinliklerinde.
Yeditepe çalıyor sanki seni benden, yavaş yavaş tüketiyor.

Gökyüzüne yıldızlarla tutunan peçesini çıkarıyorum karanlığın.
Pencereden yatağına süzülen ay ışığı olmak,
yüzünü sürdüğün yastık olup düşlerine avuç açmak için.
Bedeninde serilmeliyim gece gibi.
Meleklerin uyurken bıraktığı gülüşü seyretmeliyim başucunda.

Kalmamı istermisin, yıldızlar bir bir gömülürken sabaha?
dokunmamı istermisin ayaz düşen tenine?
Hani utanmazlığın koynunda
kendinle sevişmelerinde yanında olmamı istermisin?

Kuruyan teninde terden boncuklar yapabilirim,
güzel bir melodideki piyano tuşları gibi dokunabilirim vücuduna,
kıvrımlarınla ahenkli yaşayabilirim seni.
Rüzgârın dağlarla kucaklaşmasını,
dalgaların kıyılara cilvelerini getir aklına.
Önce, süzölmelerini hisset kuşlara köpüklerinin,
sonra kızışan rüzgârla tut ellerimi.
Tüm gücünle sarıl biçare kimliğime.
Açlığımı, susuzluğumu, sırlarımı bitir gecede.
İçimde kıpırdanışların, yüreğimde sıcaklığın, dudaklarımda
titreyişleri sevdanın, tenimin ürpertisinde nefesin olmalı...

Dağıt, hazan düşen yatağıma. Güneşim ol eylül gözlüm.
'Seni istiyorum' diye yutkundüğüm nefesimi al dudaklarımdan,
sırlarımı çöz öpüşlerinle.
Ay gibi yum gözlerini geceye,
yıldız gibi kay geç düşlerimden.
Tadını bilmediğim,
tenine düşmediğim hayal olmaktan çık, dökül şehvetinle.

Söyleyemem sana yanan tenimi, kıvılcımı düştü bir kez içime.
Kıvranırlarım kadar sessiz uykusuzluğum.
Her dokunuşumda kendime, haykırırlarım suskunluğum aslında.

Kendime sarılıp yatağın bir ucunda tüm ürkekliğimle gelişini beklerim.
İçimden akan ılıklığı, sıcak sevdayı sana sunmak,
sadece hayalinle bütünleşerek yaşamak çok zor be aşkım...
'SEN' bendeysen, benimsen..
Neden gecelere isyanım?

Kirpikten bulutlarını arala artık, güneş gözlerinde kapalı kalmasın,
Uyan!
Dünya güneşe, ben sana kavuşayım.
Seni seviyorum eylül bakışlım.

Arzu Altınçiçek

Eylül kırığı

Bitmiş bir mevsim doluştu içime
Bir sıkıntı, bir sancı ki
...sorma gitsin

Gözlerim olabildiğince çığlıkta
Bir yalnızlık, bir ayrılık ki
...değme gitsin

Oysa ne sevinçler biriktirmiştım adına;
sen gelince tüm acılarım dökülecekti şehre.

Sokak çöpçüleri kürekleyecekti ihanetleri,
soğuk da olsa gün, seni dolduracaktı odama.

Yalnızlığım sen kokacaktı
mevsim sana solacaktı
ben sana yatacaktım sarı gecelerce.

Oysa ne heyecanlar titremişti adınla;
Sana açılan kapılara uzanacaktı çocuk yanım.

Adımlarım sana koşacaktı,
sarılınca göğsüne yok olacaktı yalnızlık.

Kalabalığım olacaktın,
rüzgar şarkılarımı dolaştıracaktı bir uçtan bir uca.

Ay kırıklarını toplayacaktı bahçende son çiçekler
Başı boş hayallerindeyim bitmişliğimle

Kızıl uykulardan sağdım göz yaşlarımı
Yıldız batıklarında yuttum edepsiz isyanları

Kumral sabahlara geçmesi bundandır tırnaklarımın
Bak;
Yırtık bulutlardan sızıyorsun tenime

Oysa;
Oysa, coşkular getirirsin sanmıştım,
gülüşüme çaldın hazanı.

Nefesimde ağırlığınca a ş k.

1 Eylül 2007 / Kumbaramdaki harfler

Arzu Altınçiçek

www.radyomedcezir.com

www.divitt.net
www.siirinebi.com

Arzu Altınecek

Eylül'de Yanılığım

Hazanı bitti gönlümün
Artık sabahım hüzün sarısı değil
Ayaz değil artık uykularım
Katran gecelerim yok yalnızlığımda
Artık yalnızlığımda yok
Senin adın dudaklarımda.
Hazan sarısı yapraklardı ayaklarımda
Çatlak duvarlar gibi ne başı belli ne sonu
Sadece izi kaldı şarapla gülüşünün dudağımda.
Gonca gülü bıraktığında avuçlarıma
Keskin bıçak'tı çalan sazlardaki notada.
Sıcaktı bakışların,
Gülüşün huzuru yansıttı loş aydınlığa.
Ellerim ellerindeyken
Dokunuşun tükettiğin yalnızlığım kokardı
Ben hiç Eylül'ü sevmezdim oysa.
Hep kuraktı hazanlarım
Hep dökerdim yaşlarımla yapraklarla.
Şimdi hazanımda ilkbahar neşesi
Göçmen kuşların kanadında giden hüzünlerim
Kelebeklerin kanatlarında coşkularım
Ürkek birazda tedirgin heyecanım
Adı nedir bilmem göğsümde çırpınan kanatların
Ya papatyaların saflığıyla duygularımın kardeşliği
Börtü böcek seslerinde sessiz haykırışlarıma ne demeli
Aşka inanmayan bu deli yüreğim
Neyi sorar kendine seni gördüğünden beri

Arzu Altınçiçek

FahiŖe - I -

saklamıŖ sevdayı parmak izlerinden yorulmuŖ bedeninde
Neonların kırmızısını solumuŖ gülüŖünde
hayallerinin kanamalı hali...

Ŗehri izliyordum pencereden
mini elbiseli kadın arabadan inene kadar.

Hızla uzaklaŖtı parasıyla hükümdar adam
Bir araba dolusu seviŖ gitti
Bir kadın taŖtı sokağa,
Bin araba dolusu utanç.

Çaresiz kimliklerin tenini deliyor topukları
PiŖmanlıĖını yolarcasına çektiiriyor eteğini
Bacaklarındaki mora karıŖmıŖ önce dudak sonra parmak izleri
Kasıkları aç sevicilerin dağınık yatağı

tebessümler intiharda gülümsemelerin gölgesinde
Pencereden seni izliyorum.
Sen benden habersiz.

Üstü açık bir utanç yanaŖıyor yanına
Belli ki havası kadar yok parası
Gidiyor...
dalıyorsun.
KöŖe başında esrar kokulu adam
Ütüsü tek çizgi, yüzü dikiŖ içinde
Mavi bir ışık yok ediyor erkek duruŖu

Sen ordasın - kıpkırmızı -

orospuya bak diyordu - ŖiŖeyi fırlatırken
Fren sesine karıŖan gölge
Gülüyorsun, mecburdun.

vesikalı bir hayat yazıyordun.

Lacivert bir kapıya uzanırken
Karanlık geceye uzanırsın
Bir araba dolusu adamlık alır seni

Bir araba dolusu utanç.

Bilmediğin kaçınıcı yatakta devrildi ay
Kırpiklerinde çapak kadınlığına dolan döl
Neonlar söner,
Ayaz tutmuŖ güneŖ sıyırır çarŖafı
Adamlar gider, kokular iz üzerinde

Duvardan düşer zaman
Düneye ölen güne gülen
Maske masken üstüne

Hayata meydan okuyuşun bu sevişmeler
Hayata meydan okursun aslında sevişmeden

Arzu Altınçiçek

FahiŖe - III -

Küf rengi harfler
kokuŖmuŖ kelimelerde
filiz veriyor gece

kasıklarında ince duvar
kader yazılıyor
Ŗehirde
bir kız soyunuyor
Ŗiir gibi;
bir harfle baŖlıyor

saçları uzuyor
hayat kırıkları virgüllenen

noktasında
yıkılıyor duvar
Ŗehirde bir kadın ağlıyor.

kırışmış Ŗiirlerde
gözleri süzülüyor

zarfa sıkıştırılmış utançlara
bir kapı çarpıyor
uzuyor adamın gölgesi

kaçık çorabıyla
geride bir kadın
adı lekeli

27.02.2008

Arzu Altınçiçek

FahiŒe - III -

Küf rengi harfler
kokuŒmuş kelimelerde
filiz veriyor gece

kasıklarında ince duvar
kader yazılıyor
Œehirde
bir kız soyunuyor
Œiir gibi;
bir harfle baŒlıyor

saçları uzuyor
hayat kırıkları virgüllenen

noktasında
yıkılıyor duvar
Œehirde bir kadın ağlıyor.

kırışmış Œiirlerde
gözleri süzölüyor

zarfa sıkıştırılmış utançlara
bir kapı çarpıyor
uzuyor adamın gölgesi

kaçık çorabıyla
geride bir kadın
adı lekeli

27.02.2008

Arzu Altınçiçek

FahiŒe -II-

<a>Yol kenarında
boylu boyunca yatıyor...

beyaz bluzunda hüzün ilikli
dudaklarında kızıl bir ağustos

sabah çoktan vurmuş saçlarına
oysa gözleri aya takılmış
soluğu hangi yıldız peşindedir şimdi

yanından vızır vızır geçiyor kent
bulut bulut geçiyor mevsim

yol kenarında
zifte karışıyor insanlık
utanç sızıyor
insanlık kanıyor

döpiyesinin içinde
sesinde üstünlük
-belasını bulmuş, diyor bir hanım
alaylı gülüşte

vicdan; asfalt üstü şerit
toz toprak medeniyet

Yol kenarında
boylu boyunca yatıyor

Avucunda bir tutam saç
Bacaklarında yapış yapış adamlık

Sapı kopmuş çantasında
Bir resme dönük yüzü

Gözleri açık...

<i>Bir jandarma erinin gölgesine çarpıyor
Gazeteci çocuğun bağırişı

"yazıyor, yazıyor....

-Koltuk sevdasına şehri satan başkanı
-Yurdundaki kızları peşkeş çeken müdürü
-Müşteri paralarını zimmetine alan memuru

yazıyorr yazıyorr

-Depremde yıkılan okulların ihalesini alan firmayı
-Askısı düşen mankeni,

-Öğretmeni bıçaklayan tinerciyi... yazıyorr...”

-Bir gazete versene ufaklık
Bir ayıbı örtmem(iz) gerek!

Kendi sesinden utanıyor çocuk
S u s u y o r.

B i n namuslunun hikayesinde
B i r namussuzu örtüyor sabah gazetesi

Arzu Altınçiçek

Fark ettik mi?

Bir sigara paketinden ucuzsa tiyatro bileti
Hammallık onca maskeyi taşımak

Bir ruj, pahalıysa suluboyadan
Düşleri resimlemek anlamsız

Arkadaşlık çöpçatan adreslerdeyse
Dostu bulmak imkansız

Raflarda toz tutuyorsa şiirler
Şair olmanın amacı ne?

Güfteler anlamsızlaşıyorsa nağmelerde
Şarkılardan fal tutmak niye?

Adı var kendi yok aşk mektuplarının
Aşkların yok kadını erkeği

Bir "merhaba" bıraktıysa kendini "slm" a
Ve hoşça kal kaybettiysen elbisesini

By derken yüz dönüyorsa anında
İnsanlığın erdemi ne?

Aynada her gün yabancılaşıyorsa yüzüm
Karışıyor tüm sesler birbirine

Ve numaralar yitikse takvimimde
Zaman neleri çalıyor fark ettik mi?

Arzu Altınçiçek

Farklı sevgi

Öylece kalakaldım yatağımın ortasında. Sabah kadar sessizdi uyanışım. Güneş ne kadar ısıtsa da içim titrerdi usul usul. Gözlerin düştü aklıma. Su gibi can veren bakışların, sonra müjganlarından damlayan sessizce kahkahaların. O kadar ben gibisin ki hayatımda, candan öte dediklerimiz vardır ya hani, sende öylesin.

Dağları bir yumrukta ayaklara serecek kadar güçlü kadın, yüreğinin en kuytularında dokunuşlarımı hisset canın acıdığında. Kendini yalnız hissettiğinde, annem gibi kırgınlıklarına uzattığın elinin yüceliğini hatırla. Karanlıklarımın güneşi olduğunda ısıttığın soğuk uykularımı düşün. Uçurumun ucundan köprü olduğunda karşı kıyıya, cesaretini gör.

Dipsiz kuyulardan sızan ışığım olan bakışlarını sakın geri çevirme bana.

İmkansız gördüğüm, olursa seni kaybedeceğimden korktuğum sevgiye, aşka sarılmamı öğrettin. Yoluna baş koyduğum, can koyduğum, hep ilkleri yaşadığım, dört elle sarıldığım sevdamda 'CANINDAN OLANI' benimle paylaştığın için ne desem az gelir sana.

Ama bu seslenişim bunun ötesinde. Hani elinle ektiğin tohumun çiçek açması, yakaladığın küçük balığı mavi sonsuzluğa salmak gibi birşey hayatı paylaşmak, sevgiyi, şefkati sunmak.

Bilinmeyen bir sestin oysa ilk karşıma çıktığında. Kibar, çekingen, mahçub. Birşeyler var açıklanamayan, adı konmayan. Kader mi? Şans mı? Tesadüf mü? bilmiyorum Aslında bilmekte istemiyorum. O kadar mutlu ve güçlüyüm ki 'SİZ'li dünyamda.

İyi ki varsınız, SİZ' i seviyorum.

Arzu Altınçiçek

Ferman

Sessizliğin kadar
Acıtmaz canımı hiçbir şey

Beklediğim tüm sözler
Kilitli dudağında

Bir ben mi yakınım bana
düşlerim mi? yoksa

Umarsız mı sevdan
Bensizlik kadar

Oyunun kuralları
hep bana...hep bana

Çentikleri ismimde
Dili bıçak olanların

Bir beni mi buldular
Bu aşkta taşılayacak

Sol elindeki mühür
Boynumda yağlıilmek

Ayıbı günahı bana
İster öl, ister olma

Diyeceğim de
Nereye kadar taşınır bu yük
Nereye kadar akar su bilmem

Bu aşkta tek gücüm 'sen'
Benim kıyıları kuru
Omuzum çökük

Adam gibi sevdim dedin
Adam gibi ol yanımda
Mızıkçı olsun aşk
Blöfünü çek istersen

Arzu Altınçiçek

Fotoğraflar

Gülümseyen gözlerle bakmalı hayata
Fotoğraflar mutlulukları yansıtmalı
Renklerinde coşkuları olmalı çocukluğun
Seyrinde dalıp kaybolmalı anıların, umutların
Düşündürmeli tüm hüznüleri
İçini burkmadan acıların
Hayalini kurmalı yarınların
Ve düşürmeli arzuları yakamozlara
Göz kırpmalı hayat denizin çılgılında
Suları durgun ve mavi
Fotoğraflar açlığı yansıtmalı
Güzelliklere, saygıya, dostluğa
Doğaya, duruluğa
Rüzgâr kokusunu getirmeli yamaçlardan
Saflığın timsali papatyaların
Sarılarında hazan gülleri olmalı
Şiddetinde gözleri
Bakmalı yeşili çayırların
Fotoğraflar bizi yansıtmalı
Önce insanlığı
Sonra mantığı
Sonra sevdaları.

Arzu Altınçiçek

G.e.y.h.a.ş

<a>Günlerden bir gün diye başlar ya masallar
<a>Üflüyor şimdi rüzgar yıldızları düşlerine
<a>Lütufta okları Eros'un
<a>Aşka saplıyor yalnız yüreklere
<a>Yoksa hala uyuyor musun?

<a>Evvel zaman içindeymiş ya pamuk prenses
<a>Bildiğin değil masalın sonu
<a>Rüyaların ertesinde
<a>Uyanınca görmüyor musun?

<a>Ya onda ya bundaymış mavi boncuk
<a>Eleğine takılmış gür bir ormanın
<a>Lahitlerde eski tanrıların tılsımları
<a>Derinde kalmış mıdır sahi
<a>Alaaddin'in sihri lambasının

<a>Hani gökten üç elma düşer ya
<a>Üçü de yetmez olmuş şimdi
<a>Lime lime sevda göğsünde
<a>Yaralıdır göçmen kuşların
<a>Açmadı mı sızısında gelinciğin

<a>Arap bacı ve yalnızlık bin bir gecede
<a>Rüyalar mı ölür, masallar mı
<a>Zaman mı katili onca duygunun
<a>Uğultulara kardıkları adım mı

<a>Şam'dan öte mi sanırsın aşk
<a>Üzattığın değil midir tuttuğun
<a>Ladeslen ne çıkar bir kez daha
<a>En güzeli arzularınca yaşamak

Tüm söylenenlere inat
Yine el ele
Yine göz göze
Fasıl ve şarap eşliğinde
Şerefimize! ! !

<i>Evvel zaman içinde
Günlerden bir gün
Arap bacı şaşkın
Kimdeyse kimde üç elma
Sanane
....tınladıysan da
Şamdan öte
Banane</i>

made in chine.... :))) şimdi patent sırası suşi :)

Arzu Altınecek

Gece Gibi Suskun

Gece gibi suskun ve yalnız kaldım dünyamdan çıktığında. Tüm sıcaklığıyla özlemi kavururken tenimi, üşüdüm. Olmayacaktın biliyorum artık yarınlarımda, ne de düşlerimde. Sol yarım, can yarım hazan gülleri gibi savruldu mavi penceremde. Bense sadece bakakaldım ardından, hiçbirşey hissedemedim o an.

Saçmaydı bu olanlar, bu kadar basitmi aşkı silmek? Bu kadar katımı sevdiğim adam? Hataları gözardı etmek yücelikse, bir hatayla bir ömür tüketilmesi mi gerekir tek tarafın kuralları, doğrularından. Bumu aşta gurur denilen meret?

Aşk orta noktada buluşmak değildir? Sen, ben değil 'BİZ' olmak bu kadar zormu? Hep karşıımızdan bekleriz birşeyleri. Anlatmadan, anlaşılmayı, seslenmeden duyulmayı,sevmeden sevmeyi bekleriz ama zamane aşklarında zaten dokunmadan hissedilmezmiş sevda...hepsi yalan.

Biliyorum ne yaparsan yap, kendi bakışınla, isteğinle, yoğunluğunla yaşarsın duyguları. Öyle perde inerki gözlerinize, görmezsiniz O'ndan başka birşey.

Sonra iki kelime ile silkelenir, çarparsınız gerçek duvarına. Buraya kadar... Neydi buraya kadar olan? Umutlar, coşkular, hayaller, sevinçler, hüznler, özelemler! Bir anda yüksekte düşüyormuş gibi mantığınız çakılır duygularınızın üstüne. O zamanda zaten acı çekmeye başlarız. Neden duygumla hareket ettim dedikçe daha çok çöker sol yanınıza ağırlık. Hayat ağır gelir, dünya ağır gelir, sizse kendinizi yok gibi hissedersiniz. Hayaletten farksız, ayna karşısında sadece gözlerinizde tüketilen sevdanıza dalar durursunuz. Gözlerinizden kayarken bulutlar zaten çoktan takılmışlardır ucuna. Bulamazsınız...

Ve kala kala bir 'SEN' kalmıştır bende, bir de 'BEN' terkedilen sevgide.

Şimdi üşüyorum ve bekliyorum...belki bir sabah güneş yüzünü gösterince Marmara üzerinde, ardından doğacaksın karanlık sevdama...

Arzu Altınçiçek

Gece Gözlüm

Geldim gece gözlüm
Yine senden bir sessizlik gecede..
Yine sensiz yıldızlar
Yine ay saklanmış kara gözlerine
Kara bulutlarla gözlerin düşmüş yalnızlığıma
Geldim gece gözlüm dokunmak için şarkılarına.
Loş ışıklar yansımakta kadehimdeki şaraba
Şarabımda dudakların
Şarabımda aşkını yudumlamaktayım masada.
'Avuçlarımda hala sıcaklığın var demektedir' nağmeler
Senin sıcaklığın dudaklarında başlar oysa
Sıcaklığın ellerime bıraktığın gonca güller tadında
ahhh be gece gözlüm
Sana uzak kaldı avuçlarım
Nefesimi çekerken kokunu aramaktayım
Gözlerimi yumduğumda yanak yanağa fısıltılarım
Sensizliğe yanmaktayım
Bilmezsün sana nasıl sevdalıyım.
Yüreğimde sızıntıları var sarhoşluğumun
Avuçlarımda gonca güllerin dikenlerinden sızan hasretim
Titremekte sevdam gecenin koynunda sensizliğe
Gece gözlüm sensizlikle kucak kucağa şiirlerim

Arzu Altınçiçek

Geceye dair

<a>Yutmaya başladığında şehri,
Ürkütür beni karanlık.
Sessizlik çöker sanılır
En büyük gürültüdür, yalnızlık.

Ay toplar tüm renkleri düşlere
Evet, gün de solar belki
Kuşlar da kaybolabilir.
Bil ki, sabah her şeye gebedir...

<i>Yarına ya ben fazlayım ya da biri eksik<i> <a>

Arzu Altınçiçek

Gidişinle

buz beyazı denizde mutsuz dalgalar dolanır bileklerime
toprak bir özlem kokar, bir ölüm
kah sana yanarım, kah sensiz üşürüm
bulutlardır gözlerimde kördüğüm

çağla gülüşlerini aşırıldı arsız mevsim
bir karıncaya takılıp düştü kelebek peşindeki çocukluğumun gölgesi
umrumda değil avcumda siyahını bırakan uğur böcekleri

yokluğunun ilk nisan yağmurları
ölü bir bedende dirilir doğum sancılarının
ruhum seni yüklenmiş, bu can beni tüketmekte

yitik bir kent buldum karanlıkta
unutulmamış kapı eşiklerinde çalınmamış zilleri sevindirdim
çalıp kaçtım
yorgun bir rüzgar buldum
maviyi eledim uçurtma kuyruklarında

büyüme; en öksüz haliymiş insanın
ne sesim yetiyor, ne ellerim

şirmiş, yaşamakmış, sevişmekmiş
her şey anlamını yitirmiş

Nisan-2010

canım annem'e

doğumgünü dileğimsin...

Arzu Altınçiçek

Giyinirken

Bluzumun ilk düğmesinde söndü karanlık,
Eteklerime süzülürken güneş.

Saç örgümde saklı kadınlığım,
Yırtmacında çocukluğumla gel git.

Yüksek ökçelerimde telaşta zaman
Aynada süslü püslü bir yüz.

Ben bu muyum?

Diz altına inmiş mavi desen
Gözlerimde acı kahve...

Dudaklarımda pırıltısı akşamki buselerin
Yanaklarım gece kadar solgun

Çözüldükçe saçlarım
Kördüğüm kirpiklerim

Bu ben miyim?

Bu sabah da yabancı şehir
Bu sabah da yabancıyım şehre.

Sahi gülüşümdeki kim?
Gölgemdeki gülüşe sahip kim?

Ellerim yumruk, gözlerim iri
İçimde buruk yanım, dipdiri

Kayboluşuma sebebim miyim ? ! !

Arzu Altınçiçek

Gizli kapaklı...diyebilseydim

<i>"iki kuraklık kaldı aramızda ve bir aşk
aşk ki yazlık bir duyguydu tersyüz edilmiş
yüzünü özlerdik..." (1) </i>

Hep saklı kalırdı güneş ardında
Bir yelken keserdi maviyle güneşi

Ufuklara doğru yuvarlanırdı bulutlar
Ufuklar kızıla kanardı

Kanardı gece ateş böceklerine
Yalnızlığını paylaşır sanırdı

Bilmezdi aydınlanan kalabalık yalnızlığını
Yazlık bir duyguydu aşk, sadece sıcaktı.

<i>"düşünün ki bir duvar hem uzun hem yüksek"(2) </i>
Saklanır mıydı sahi yıldızlar

Tuğla tuğla sökölürdü ağustosun son gecesi
Yıldızlar kayardı, kalırdı gök çıplak

Ötesi görünmezdi, renkler adresi kaybetmiş
Yağmur sonrası güneşin saçında kurdele olabildi sadece

Yüzünü hiç görmedim gökkuşağının
Sadece gölgesi uzanırdı yere, onda da gri kayıp

Başı ne kadar dik ki; hiç gelmedik yüz yüze
Aklımı karıştırıyor, aklımda dünler yitik

<i>"beni ayrı koyun aranız intiharınız olurum
oynadığınız en kötü rolünüz olurum"(3) </i>

Perde arasından süzerim gözlerimi
Sahne de çıplak bir adam

Alkışlar çırılçıplak,
En ön sırada hep bildik "ben"

Senaryo oynandıkça yazılıyor
Oyuncu, seyirci, hatta bilet kesen yine "ben"

<i>"kalabalığa karışıyor kavuşmalar
farkında değiller ayrılığın"(4) </i>

Utanılacak bir başroldeyim
Rolüm aşk

Demişsin ki Akdamar;
<i>"-aşktır asi ve korkak olan sadece" (5) </i>
Ne büyük aldanış, bilmeden mi gittin

Yoksa öğrendin mi, bilmedim

Sen gittin, ardın sıra kuşlar
Ve Ağustos...
-Derken sağanaklar- geldi

hoş sen ağustosu da yazdan saymazdın ya!

<i>"nisan sonlarındaydım
yanlış öpmeler ayındaydım
ordaydım"(6) </i>

ben ki nisan otuz çocuğuyum
Yıl yetmiş

Bildiğim öpüşler bu zaman da yanlış
Sevişmeler zamansız

Benim suçum değil yanlış zamanlar
Ama yanlış adamlar benim suçum
Ve günahlarım, kadınlığımdan değil...biliyorum

Tekrar tekrar hatırlamak her şeyi
Ve tekrar tekrar unutmaya çalışmak, boş

Dolu olan her gün arasındaki karbon kağıdı
Vuruşsuz bir yeri yok

<i>"yüzleri hatırlayıp unutmak
günlerin suçu değil..." (7) </i>

izin ver sil baştan yazayım şiiri
hatırlarsın belki toprak altındayken yaşamayı

Kımıldar kalbin ve bir gelincik fışkırır topraktan
Bilirim ki göğsünden göğe hediye

<i>"bana izin ver kaybedeyim izini bir daha" (8) </i>
etrafına dizip martıları güneşten bir papatya yapayım
gün çiçek olsun, ben gülkedisi

<i>"unuttum sanma
çiçekleri vazoda sevmezsin
sabahlara kadar uğraşır
yıldızlardan geceler kopartırım sana

bunca geceyi bana bırakıp da
gitme"(9) </i>
kıyıları kayıp nice şehirler gezdim oysa
aysız ve yıldızsızdı gecesi

Ben mi kayıptım, şehir mi? bilemedim

Kimdim? nerdeydim?

Gözlerimi yumup korkularımı atardım caddede
Ayaklarım dolanırdı

Yürürken gölgemden bile kaçırdım
Şiirler dilime dolanırdı

Hadi gel sustur şimdi!

<i>"Kıyısız bir ayrılık yazıyorum
bütün mesafeler korkunç
bütün düşler el kapısı" (10) </i>

Kilitsiz, menteşesiz, hatta pervazsız
Ne açılır ne kapanır kapı

Sen içerde, ben kapı önünde
Eşikte çamur, duvara yaslı kürek

Bu kapı... bu kapı neden yatık?
Toprak neden kabarık?

<i>" gül götürürsünüz yaşamınızda birilerine
ve ölülerinize
ne kadar borçlu kalırsınız ki' (11) </i>

Gittin
Alacaklı olan benim senden.
Sarı yağmurlarla ıslanır gülüşlerim

Tersine akar çamurlar
Tepetaklak gelir zaman kum saatinde

Dün güne demlenirken
Nasıl da süzülür ince belinden camın
Ve nasıl da süzülür gözyaşım

Şimdi kırk odalı bir hanın kapısındaayım
Tavanda asılı aydınlık
Ben niye karanlıktayım

Anahtar deliğinden süzülür denize sevişken kırmızı
Ayaklarımı yalar geçer
Ben kapı önünde dikili
Kapı yüzüme kapalı
Bir şeyler biter.

<i>"intihar falan demiyorum
düzeltiyorum yalnızca
güzeldir yaşamöyküleri ölenlerin

yüreklerine sığmayan
aşklardan sonra" (12) </i>

topal şubatı beklerim yaşlanmak için
En azından geç geliyor doğum günü
Tabi yirmi dokuzda gelseydim

Nisan otuz çocuğuyum
Yıl yetmiş

Ne şiirlere alıştı kalemim
Ne şiirler kalemime

Bir yalnızlık türküsüdür gece
Bir yalnız türkü çalar ısığında

Ne kadar yabancı buralar karanlıkta
Ne kadar ürkütücü

Her şeyi, herkesi yutmuş gece yarısı
Herkesi ve her şeyi uyutmuş dolunay

Ne sabahlar bekler beni
Ne ben şehrin sabahını

Değil mi ki gün ağardığında her şey yalancı
Herkes akşamında yabancı

Alışsam neye yarar yanımdakine!

Üşür uyku tenimde
Çıplak kalır düşler ... çekilir

Örtü olur senden kalma bir kitap
Örtü olur benden sana toprak

Sen çıplak, şehir çıplak, şiir çıplak!

<i>"Yabancıdır tenime değen her şey
Ölçemem ne kadar savrulduğumu bu yüzden
Karışırım sislere kimsesizliklere
Nasılsa üvey hayattır yalnızlık
Alışır yeni gelene" (13) </i>

Bir adaya hapsedip kuşları
Saklıyorum tanıdık anıları

Işıklı bir heykel parlıyor uzakta
Yanında dalga dalga bir bayrak

Oysa deniz çekilmiş çoktan
Göz kıyılarımda kalmış yıldızlar, tek ayak

<i>"nereden geliyorsa aklıma
gökyüzüne dönüyorum yüzümü
bir melodi duyuluyor uzaklardan
ağaç kütükleri devrilirken caddeye" (14) </i>

Mevsim ağlıyor düşüslere
Örtüyor geçmiş yazı telaşlı kızıl yapraklar

Maviye baş kaldırıyorum
Leylekler geçiyor sürü sürü

Peşi sıra ağlıyorum
Anlamaz görenler bir kez daha öldüğümü

Yutkunluğuma mühürlüyorum kederleri
Gelmiş...bitmiş gitmişse, isyan boşuna

Kadere inat, zaman kaybı kavga
Yağmur kokar küfürler, bir şeyler küflenir

Yeşil değişir elbet, siyah da kirlenir!

<i>"duyuyor musun
Bir geç vakit sevdası mısın
Ağlar mısın

Aldırmayacak"(15) </i>

Zaman tek ayak ilerlemekte
Metal kurşun saplanır her zaman dilimine

Dakikalar kanar, saatlerse zaten ölü
Küçük ellerim dokunur meleklerle, saçlarım örgülü

Çizilmiş bir haritada ilerlerim
Kaybolduğumu sanırım arada
Bilirim bütün yollar sana çıkar ey ölüm!
Kaybolsam, bulunsam ne fayda.

<i>"bu ikindi sonları yalnızlığa uzanan
bu kaçırdığın bakışlar
ellerimde kalan bu ellerine ait gölge

bu dalgakıranlar
bu aramızda kabaran deniz
dağılıp dağılıp toplanan bu fırtınalar

bu sarı yağmurlar
bu güz istasyonları kokusu
dizlerime değen bu yabancılık

...gideceksin diye' (16) </i>

Saçlarımda dökülen eylül
Ben de bir gün geleceğim diye

Ama şimdi;
-Ömrümden uzun ideallerim var-©

N a s ı l s a - ağustos- yazdan s a y ı l m a z ! ! !

31 Ağustos 2006 / yitik şehir

Arzu Altınçiçek

Gökkız

Gökkız
Siyah tokası düşünce
Savrulurdu uçları sarı saçları

Şehir boyu salınırdı
Beyaz oyalı mavi eteği

Ben efkarlar tütürürdüm
Bulutlanırdı gözleri.

Zulasında turuncu akşamlar bulunurdu
Mevsim ne olursa olsun.

Akşam sefalarından aşırıldığı
Eflatun tülünü çekerdi, yorulunca yüzüne

Dağların omuzlarına yaslardı başını
Yeşil örtüye dayanamaz, uzanırdı sere serpe

Savaşlar bağırdığında
Kızarırdı yüzü
Her gördüğünü içine atardı

Sadece;
çocuklar öldüğünde
Gamzelerinde hüznün taşar
...düşlerim ıslanırdı

Koştuğunda güneş terler
Düştüğünde, intihar ederdi ay

Saçları sarı kalabilseydi....

Gökkız,
Bahçende,
çocukluğumu dolaştıracaktım beyaz kelebeklerinde
düşümünde bahar şarkıları söyleyecektik beraber
elma şekerimi sürecektim solgun gelinciklere
Mayıs çiçeklerine örecektim saçlarını

görüyorum koyu sis ardında hüznünü...
gamzende çatık küskünü

çamur rengi, eteğinde oyalar
dağlara küsmüşsün
terk etmişsin mevsimleri

biliyorum kırgınsın / ama;

Ben öldürmedim Afrika' da bebekleri
Sınırlar kenarında patlayan mayınları ben dizmedim
Tel örgülere tutsak etmedim fikirleriyle savaşanları

Güvercinlerini tepe taklak eden ben değilim

Pıhtılaşmış kara bir delik göğsünde

inan,
ben çalmadım
martılarınla
mavi gülüşlerini

...demek isterdim ama;
i n s a n ı m

adını
kanla
çalıntıyla
namussuzca
ar-sızca
yazdıran.

www.radyomedcezir.com & www.divitt.net

Arzu Altınçiçek

Gönül karası

"Döndüm!
Ellerinin özlemi bitirdi her şeyi
Uzaktan gelen her ses
Gözümün iliştiği herkes 'sen' olduğu için döndüm" syf.13

<a>Oysa batık bir şehir burası
Kirli suların doldurduğu çukurları örtülü.
Görünen dingin olsa da
İçi bin bir tuzakla dolu.

"...ve çatlamış sabrıyla 'bütün' döndüm!
şelaleler üstüme aktı tüm gün." Syf.13

<a>Oysa her ayak izimde çatlamıştı yol
Kuraktı toprak, çok da geçmedi aslında gidişim
Bu kadar çabuk neden özlenir insan
Bilmeden döndüm!

"...ve işte aşkın en sızılı yerinde
yeminleri bir ekmekle kırıp,
Senin için döndüm! " syf.13

<a>Günahkârım halâ belki de
Belki de yeminim yemin bile değildi
Ama sızardım duvar diplerinde
Nefesim üç kuruşluk şarap kokusu
Olsa olsa günahım budur ya da değildir
Kim cennetlik ki bu dünyada

Hele ki sevda uğrunaysa yalanlar
Ve sevda uğrunaysa yeminden dönmeler
Aslında şeytan aşksa, günahkar ben değilim.

"Öfkemi bir ipe sarmalıyım" syf.15

<a>İp, kefenimden sökülerek sarılmalı
Ben çıplak kalayım, öfkem giyinik
Süslemeliyim kıskançlığı da.

"Günü iten, sesleriydi şehrin.
...ve oradaki buluttaydı ellerim..." syf.16

<a>Beyazından çaldım mutluluğu
sarı hazanlara sürmek için.
Kızdı mavi, göğü mor bastı
Melekler sindi bir köşeye
Sevaplar sahipsiz kaldı.

"Gözü gözüne değdiği sürece
Ne yaşamı umursayacaksın
Ne de ölümü
Dünya batıyormuş falan kime ne?

Sözleri yüzgörümlülüğü..."

<a>Defalarca kandırılırdık küçükken
Öcüler gelirdi uyumazsak
Yemek yemezsek periler çalardı
Kırıntılara basarsak çarpılırdık
Dünya dönüyor hala yalanlar üstüne.

"Sorma ne bu diye!
Aşk istiyorsan eğer
Yanında işkencesi hediye
Herkesinki öyle oldu
Tırnak izi dolu yaşananlar" syf.19

<a>...ve izinde kayıptı işkence odaları
Sevişmeler gizli kapaklı
Kavgalar ulu orta
Sabır nerede kaldı?

"Ey aşk, dirilişin sonu musun sen
başlangıcı mı yoksa? " syf.21

<a>Her bitişinde, imkansız... sonrası derim
İmkansız, aşksızlıkmiş oysa.

Güne rengi veren
Gece yıldızı simleyen
"aşk kere aşk kaç eder? " syf.23

<a>Milyon kere milyon etsek
Değil mi ki elde sıfır.

"Can verirken sen ol başucumda
ki ruhum ağlamasın..."

<a>En başta sen terk etmiştin beni
Ne kaldıysa öpüştüğümüz ağustostan
Toplayabildiğini getir.

Bir avuç açımı belki hepsi
Bir akşam ezanı uzunluğunda
Secdeye düşen alnında
Göz izlerim de dahil al getir.

"Uzun uzun uludu ay
Gökte bir yıldız yanıp söndü
Bir yerlerde bir âşık ağladı
Gece hiçbirini görmedi, kördü! " syf.40

<a>Gözü açık intikamlar kalmıştı şehirde
Ve hazımsız kaybedişler,
Salyalarını silerdi gözyaşımın gölgesinde

...salyaları süzülürdü bacaklarımdan
Gece nasılsa kördü!

"Aşk şarkısı çalmaya çalışan
Binlerce kişi var biliyorum.
Ağlama nöbetlerini
Birbirinden devralan bunca insan!

Yeryüzü ırmakları
Nasıl ulaşır sanıyordunuz?
Siz aşıkken nasıl ağlıyordunuz? " syf.43

<a>...ben şiirler yazıyordum
Aşklara hiç ağlamadım
Aşksızlığaydı hıçkırığım.

"Hangi erkek seviyorum derse kuru kuruya bir kadını
Kanmasın..."syf.72

<a>Kadınla erkeğin olduğu yerde
Her şey -b i t - t i -
A ş k;
her ayrılık sonrası
... g ö n ü l k a r a s ı.

Arzu Altınçiçek

Göz yaşlarım / hellalik olsun '

Bileğimi sıkacaklar
Şişecek kollarımda kırmızı
Oysa yüreğimde her heyecanda
Açan çiçeğe verirdi rengini....
Şimdi geçici bir uykuya.

Bir iğne batacak derime.
Derine gidecek yavaşça karıncalar
Ve kollarıma yayılacak
Ve vücuduma

Kaçı kadar sayacağım bilmiyorum
Ve yumacağım gözlerimi karanlığa
Belki rengarenk çiçekler karşılayacak beni
Belki ateş kapısında bekleyecek yüzsüz bekçi

Bekleyenler için uzayacak dakikalar
Saatler...
Mavi yapraklar dökülecek gözlerimdeki son damlalarda
Zaman duracak.

Sonra başak saçlarım kesilecek
Güneşe çaldığım
Rüzgara bıraktığım
Nefesini bıraktığım saçlarım...

Bedenimden çekilecek kan
Tenim soğuyacak,
Ateş basacak yüreğinizi
Gözleriniz asılacak saate
Bense çekimsiz savrulacağım

Tik taklara dizeceksiniz duaları
Ben duymayacağım

Bir film geçecek belki gözlerimden
Sebepl olduğum yaşlar, kahkahalar
Uzanan ellerde bıraktığım ayrılıklar
Gönlümde yarım kalan sevdalar
Başını okşadığım sokak köpekleri dizilecek karşıma
Hiç bilmediğim köylerde
Mektubumu okuyan küçük eller açılacak belki Allah'a
Benden içtiğini bilmediği çorbanın
Hayrına duasını yollayacak belki yaşlı amca

Bildiklerimin canı acıyacak
Ben yarı ölü yatarken
Olur da dönmezsem
Çer çöp de olsa şiirlerim kalacak
İyi kötü anılarımı bırakacağım
Yaşadıklarına, yaşadığım yerlerde
Kimi iyi ki oldu diyecek

Kimi hatamdı diyecek adımla anılmaya
Bense hep sevdim onu da, bunu da, şunu da
Herkes inandı " ben gibi" sandığım için

Elele çok işler yapabiliriz diye baktıklarım
Karşımda oldukça
Daha güçlü kıldılar beni
Lekeledikçe kendi çamurlarına bulandılar belki de
Sıvamadım, boyamadım da kendimi renkli kuklalara özenip

Başımı koyduğunda başlıyor insanın kendiyle sınava
Tüm keşkeleri, iyi kileri, boş verip de içinde yarım kalanları

Yüreğime kazıdıklarımı düşünmek istiyorum
Düşünebilirim o halde!
Tek tek isminizi yazmak isterdim ama
Herkes bende kendinin ne olduğunu biliyor
Bilmeyenler de bilsin kimseye kırgın değilim

Yaralarımı sarmayı öğrendim gider ayak
Yaralarına tuz basarken can yarılarımın

Ola ki gelirim geri
Ola ki kalkarsam yine
Saçlarım uzamadan, uzayacağım Van'a.
23 Nisan'ı kutlamaya

Ama ola ki sesim çıkmazsa
Dualarınızı hak ediyorsam
Gönderin peşim sıra
Yalnız ölmekten korkuyorum!

Gülayım der ki; yepyeni biri olarak geleceksin.
Ben hep "ben" kalarak gelsem daha iyi meleşim
Kendimden başkasına olmadı ki zararım!
Hak katında nikahlımdı AŞK...

Hakkınızı helal edin... benden herkese helali hoş olsun.

**

Yarı bedenle anam, seni sana da bırakabilirim, kızma.
Belki senle şafak sayamam ama
Hep şafağında olacak gözlerim gözbebeğim.
Suskun ve keskin dilim babam, suskularında kaldı belki içimdeki acılar
Misket gözlü cancağzım, hayatımın en büyük hediyesi "Şimalim"e iyi bak
Beyaz tüylü yarenim, sende zaten saklı isyanlarım

**

Not: 15 Mart-23 Nisan Van Köy Okulları' na ışık olmak projemize gösterdiğiniz ilgiden
teşekkür ederim. Ülkenin her yerinden kitap, kırtasiye, okul malzemeleri, giysiler, 60
fakir aile için giysi ve erzak tarzı gönderimleriniz olduğunda 0532 233 60 21 & 0552
233 60 21 den ben de çıkabilirim, kardeşim ya da arkadaşlarım danot isim ve adres

bırakırsanız adresinizden alınacaktır. Doğrudan göndermek isteyenler Van Merkez Cumhuriyet cad. Fatih Sultan İlk Öğretim Okulu Gönderen kısmına "Dost kalpler katılımcı" ibaresini koyarsanız Allah nasib eder de sağ salim çıkarsam ameliyattan 20 Nisan itibariyle köylerimizde dağıtımlarımızı yapacağız. O bölgedeki arkadaşları da bekleriz. İletişim için Antoloji şairlerinden Orhan Demirtaş'la da irtibata geçebilirler. Ordaki programda ben davetliyim, ne nasıl olacak bilmiyorum.

P.tesi günü itibariyle aranızda olmayacağım. Sadece telefonla irtibatta olabileceiz ameliyata kadar. Kendinize iyi bakın. Ve dikkat edin, hayat değil, biz hayatın elinden akıp gidiyoruz. Yaşama sıkı tutunmayı ihmal etmeyin olmaz mı!

Arzu Altınçiçek

Günaydın gülüm

Günaydın gülüm...
Sen daha uyanmadın biliyorum.
Gel gör ki; havalandı burada serçeler
Bakışlarım taşındı peşi sıra bulutlara.
Ayağıma dolandı mevsimin son çimenleri
Papatyaları en son saçına takmıştım
Çiçek açmaz artık bu aylarda.
Sanma ki renksiz bu şehir
Bir "Zerda" şarkısı dolanır ki dilime;
Tüm renkler zaten siyaha bulanır.
Ne yağmuru çamura döner
Ne kar ayaza çalar.
Geçtiğin tüm yollar izini taşır halâ,
Halâ senin kokunu dağıtır rüzgâr.
Uyku suskunluğunda birikmiş özlemim
Bismillah'ımdan sonra gelir adın, gün başlar!
Bir iç çekerim ki! ...sorma
Hani yanımda olsan derim gülüm,
Yanımda olsan.
Burada maviler bile tel örgü.
Sanma ki özgürdür bu şehir
Bir "sen" dolamışım ki dilime;
Güneş de tutsak kalır, yıldız da
Saatler zaten kilitli.
Ellerin kokar tuttuğum ekmek.
Bir çay demlenir
Tenini yudumlarım.
Unutulmuş türküleri yamarım birbirine
Bir gün içindeyim ki aldırma.

Günaydın gülüm
Türkü tadıyla

Arzu Altınçiçek

Hadi gel bu gece

Hadi bir şiir yazalım bu gece seninle
Ne tütsü sarısında olsun mevsim
Ne anasona karışsın ah ulanlar.
Kırıkları toplansın aşkın
Öyle ki; batıklarında açsın gelincikler.
Bir sen de, diyeceğini, bir de ben.
...önce sen başla, ben başlarsam
Sus gelir şiire,
Bilirsin; en sonu hep en başta söylerim.
Bir şarkı çalsın fonda,
Gözlerimize bir yıldız takılsın ama kaymayanı
Ne mumlar yakılsın loşta kalalım diye
Ne deniz vursun ayaklarımıza
Aşk zaten vurmuş...
deniz sadece tuz olur yaraya.

Hadi bir şiir yazalım bu gece seninle
Ne şu yutkunduğum yaşlar dizilsin boğazıma
Ne karnımda zili çalsın açlığın
Güvercin kalabalığı aklım*
Öyle ki; bir anda boşalır avuçlarım
Bir sen de diyeceğini, bir de ben
...önce sen başla, ben başlarsam
Kör kütük olur şiir,
Bilirsin; gülerken sarhoş olurum.
Bir yaprak düşsün...yaz sonu müjdecisi
Yaslayalım sırtımızı bir ağaca
Var gücümüzle sallayıp tüketelim mevsimi
Bir yazı daha edelim ayak altı, kime ne...
Sıcak zaten vurmuş....
Yapraklar tutuşsa da ışık olur geceye.

Hadi bir şiir yazalım bu gece seninle
İçinde aşk geçmesin, içinde sen-ben olmasın
Şiirin içinde şiir saklayalım
Şiir bile kendinden anlamasın
Öyle ki; anası satılan memlekette
Yazanı da bir, okuyanı da
Bir sen de diyeceğini, bir de ben
...önce sen başla, ben başlarsam
Ana avrat dökülür heceler
Bilirsin; ya hırsımla didişirim
ya hismımla sevişir...
İkisi de bana zarar, çok da tın!
Kadehe sen dök şişeyi
Ben şişeye içimdeki zehri
Tokuşsun şarap ve aşk
Öyle hızlı vuralım ki kırılınsın,
hatta kanasın parmaklarımız
Ki; bir daha şiir yazmayalım.
Önüne gelen şair olmuş memlekette.

Hadi gel be...
son kez ...
Son kez bu gece bir şiir yazalım
yazalım da koyalım noktayı.
deriz de...
Ne nokta biter
Ne şiir

Erteleriz mutluluğu
Aşk.. hep yarına
Hep yarına...

Bak dedim sana şiir yazalım diye
Her yanıma bulaştı anason kokusu
Gökte ne yıldız kaldı
Yaprak ne ağaçta
...Kadehler mi!!!
"lingo lingo şişeler"

aşk bu
hayatı piç eder.

<i>hadi gel içimdeki ben,
dışım zaten günden güne yabancı

ben şiirden vazgeçtim
şiir de benden.

g e c e kaldı g ü n e ş a l t !

Arzu Altınçiçek

Hala aşk kokuyor...

Hala aşk kokuyor defterimde gül
Ve hazana çalıyor eteğimde mavi

Yokluğun, kaktüste açan çiçek -efsunlu-
Sarılmak, diken dolu geceleri, zor.

Akşam üstü bir demlik çayda keyif
Ve saçlarımda sıkılı Eylül.

Gözlerin anasonda buğulu.
Mevsimi zamansız yaşamak zor

Hala aşk kokuyor tenimde terin
Ve hazana çalıyor sevişlerin.

Yedinci mevsimindeyim ömrün
Çözüyorum sen sarısı saçlarımı,
Gel artık E y I ü !!

Arzu Altınçiçek

Hanginize yeter

tüketirken hayatı ölüme birikir insan

güneşimi gölgeler sığ gülüşleriniz

bulutlardan çocuk peydahlar kaldırım gülleri
böyle çoğalır insanlığınız!

sanırsınız; bir kesikte bırakılır adamlık
ya da ince bir zarda yırtılır namus
ar nedir bir bilseniz
arsızlığınızdan utanırsınız

gece; açık mezar her birinize

ey insan
beni sen bozdun
kendini kaybettiğinde

dilsiz surların geveze yazılarıyım
bastırılmış açıkların
taşkın kavgaların sebebiyim

özgürlük;
kanadında sürgünse başsız güvercinlerin
kayıp kuşağa borcumdur g e n ç l i k

yarı çıplak vitrinlerde eskimeyen yüzüyüm bu kentin

cumbaları göğsüme yaslı dar sokaklara açılır bacaklarım
tokmağı düşmüş kapılarım açılmıyorsa yüzünüze,
kalın orada!
sebepsiz fethetme telaşınız

ellerinizde paslı geçmişim...
medeniyete peşkeş çekilen
sizin insanlığınız

bacaklarıma yaslanarak çöken mor vücutlar
sizin çocuklarınız
sahipsiz cesetlerden daha acıtır canımı umarsız geçişleriniz
farkında değilsiniz

kim ki beni anlamaya kalksa yediverenime baksın
gübresinde kaç kurşun!
ölüm kaç renk durur bende!

hanginize yeter
gөгümden sağıp
gөгümden emzirdiğim mavi

kimsenin kalabalığına çekemediği
derin bir yalnızlık gözlerim

Arzu Altınçıçek

Hep bildik öyküler (II)

Kelebeklerin beyaz kanatları göz alıyordu gelincik tarlasında. Mutluluğun nabzını çiziyordu. Ha düştü düşecek derken, sarıyla mavinin harmanladığı boşlukta taklalar atıyordu ve kendi duyduğunca söylüyordu şarkılarını.

Temmuzun ilk sıcaklarıydı ve kısa ömrünün üşüyen yanıydı yarını;

Aşk gibi...

İnişi dik bir yamacın başında gölgesi belirdi önce, sonra ağır aksak adımlarını getirdi, ıslığında yalnızlık türküsü. Sanki ayak izinin kaldığı her parke taşına damlası düşüyordu ya da kırılmalılığı yansiyordu güneşin. Göz alıyordu uzayıp giden sokaklarda biçare kimliği.

Uzundu boyu ama saçlar olabildiğince kısaydı. Yeni görüntüsünün altında o kadar gelimsizdi ki; anlatsa derdini her dinleyen aynı şeyi söylerdi belki de:
- hadi canım, sen de! ! !

Kimse aşk uğruna bırakıp gelmezdi koca şehirden, küçük balıkçı kasabasına. Kimse bunca yıllık birikimini bir bilet karşılığı bırakmazdı ama "O"...diyordu, yaşamıma anlam veren. Göğsünün daraldığını hissetti ve her gelecek dakika daha da kesecekti soluğunu, kurtulmalıydı bu şehirden, tüm yaşanmışlıkları hiç sayarak, gerekirse kimliğini bırakarak, gitmeliydi işte, ötesi var mıydı? Defalarca geceyi öldürdüğünde kirpik hamlesiyle, doğan her günden medet umuyordu özlemleri için. O'nu hatırlatan bir şarkı bile alıp götürürdü kıvılcımları, yerinde daha büyük yangınlar kalırdı da, göğsünde dağlardı anları ve anıları. Hep böyle yapmıyor muydu sanki!

Gidiyordu işte... bir, iki, üç...derken kaç şehir, kaç kasaba geçiyordu hiç saymadı, gerekte yoktu.
Gidiyordu işte... bilinmeze doğru.

Bu ilk vedasıydı kendine. Yol boyu cama vuran şehrin görüntüsünde, parmak uçlarıyla dokundu uzanamadığı binaların çatılarına, ağaçların yapraklarına...rüzgara bıraktığı saçlarının uzantısına, yüz sürerdi bal gözlü. Otobanın karanlık yerlerinde bilmediği çukurlara düşüyordu dalgın ve nemli bakışları, tam bitti derken dokunuşları, yeni bir şehrin mavi tabelası kesiyordu korkuları.

Mevsimleri düşündü ve onu kucaklayan -yağmurun küçük ellerini-. O yüzden alıştı yanaklarının ıslaklığına ve saçlarından kayan gri bulutların tenine işleyişine. Sıcaklığı hiç sevmiyordu, ne zaman ki bir Mayıs güneşinin yanığında kokladı sevda çiçeğini, o gün bugündür bırakmaz oldu sıcaklığı.

Bal rengi gözleri geliyordu aklına ve gözlerine sığdırdığı boğazdaki ıslıl ıslıl yıldızlar. Yedi tepenin kaçınıcıdaydı bilmiyordu ama iki yakasını birleştirmişlerdi elleri kız kulesinde. Martılar diziliydi ve dalgaları cilveliydi alaca bulaca mavinin ve karanlık sular yuttu bir an her şeyi. En son geceyi hatırladı:

Kumlarda dizlerinin üstüne çöktüğü ve üstüne yıldızların yağdığı. Son soluğundaydı sanki, arkasından seslenirken;

-Gitme! ne olur gitme, kal...
-Gitme! gidersen bitişim olursun, dur...

Gitti, ardına bile bakmadan, diye düşündü. Oysa diğer yarısıydı "O". Şimdi kim bilir nerede? ne halde!
Sabaha kadar düşündü yaşadıklarını ve yaşarken tekrarını uykuya daldı. Şimdi gecenin koynunda. Ne yorgunluğu kaldı, ne acıları, ne pişmanlıkları ve kim bilir sabah nelere gebe idi?

Biliyordu aslında, tüm kum tanelerini doyuracak kadar yalvarmıştı hüznün bulutlarına. Yangının başladığı kumsalda, kutsal bir doğum olmalıydı onun için... yoksa neye yarardı, alev yalamış gelincikte sevda yanığı, neye yarardı güneşin suya düşen yüzünde cam kırıkları!

Yalnızlığın peçesini taktı dolunaya, başı düştüğünde yastığa en az hayalleri kadar yorgundu uykuları.
Yatağında bile üşüyen bir yanı vardı, belki duvar kenarı, belki çarşafın bozulmamış ütüsü...üşüyordu işte ha elleri, ha göğsü...ne fark ederdi ki? "O" yoktu ve üşüyordu diğer yarısı. Bir ay şahitti buna, bir de zamanın bastonla ilerleyen tek adımları. Gümüş kurşunlara siper etmişti kara sular kendini, üşüyordu balıkçı motorlarında bekleyen ağ, kaya üstü yengeçler, ay yemiş kum taneleri. Fısıltıdaydı çakıl taşları, gece uyanmasın diye ve yorgun düşlerinden uyanmasın diye.

(devam edecek)

Hep bildik öyküler (I)

Sinirle savurdu adam, tuttuğu ince bileğini kadının. Gölgesini bile hızla alıp gitti kumsaldan ışıklı kaldırıma. Her yer karardı kadının gözlerinde, aydınlık yuttu -her şeyim- dediğini. Dudaklarında akan yaşlarına karıştı mırıldanışı.- Gitme diyordu ince sesiyle, sesi de yoktu ki. Dizlerinin üstüne çöktü, saçları yüzünü kapamış, hıçkırıklara boğulmuştu.

-Gitme, derken, bir avuç kumda sıkıştı öfkesi. Denize baktı, en ufak bir kıpırdanış yoktu. Hırçın dalgalar gitmiş, onu da terk etmişti insanlar. Belki için için ağlıyordu mavi, pembe düşleri gibi.

Koca bir küfürle fırlattı avucundaki kumları. Kolundan düşen saatin kırık camında yansdı tuz buz dağılan sevdası. Tek adım atmıştı ki zaman, mum ışıklarını hatırladı. Kirpiklerinde tek tek söndürdü geceyi, göğsüne akıyordu eriyen mutluluk acı acı.

Ellerini dayayıp kumlara kalkacak gücü bile yoktu. Uzadıkça kararan sahilin saçlarını yoluyordu.

Sahi, inandığı, sevdiği, yarın diye baktığı her şey yaka paça savrulup gitmiş miydi elinden?

Güneşin yattığı yöne doğru ayağa kalktı. Eteklerinin uçlarına yapışmıştı kumsalın ıslak hüznüleri. Dalgaların unuttuğu birkaç yosun takılmıştı terliğine, çığnedi, zıpladı ve

bağırmaya başladı. Yetmiyordu çığılığı acısını susturmaya.

Aşk duvarından bir çivi daha düşmüştü işte. Karanlık suların altındaki kırık umutlar hurdalığını düşündü. Kimeydi üzüntüsü? Kim mutlu olmuştu ki gerçek aşkta? Aşk gerçek yapan belli ki sadece hüsranelardı.

Rüzgarın sesine taktı ıslığı, ıslığındaysa onlarca soru işareti. Cevapsızdı! güneşin doğuşu gibi de nedensizdi ayrılıkları.

Fazla geldiğini biliyordu, o yüreğe. Taşıyamamıştı işte, taşıyamayacaktı diye kaçtı. Hem de tek kelime etmeden. Biliyordu kadın ama yine de içinde O'nun adına ses veriyordu birileri. Keşke korkmasaydı, yanımda olsaydı bak nasıl yaşadık aşkı... diyemedi, gitmişti adam.

Yaşadıklarını kâr saymak vardı ama yetmiyordu ki. Ölüm döşeğinde yaşlı bir insanın çocukluğunu hatırlaması kadar güzeldi. Nasıl da geçmişti göz açıp kapayana kadar.

Ya adam!

Adam da yutmuştu tüm sesini. Arkasına dönüp bakmak istedi ama yapamazdı. Kadın bilmiyordu düştüğü yerde, adamın bir parçasının kaldığını.

Aslında her şeyi sıyrılmıştı üzerinden. Çıplaktı adam, savunmasız... ah bu düzen yok muydu, bu insanlar. Yaşam kolay olmalıydı aslında. İstedığın köşe başından değişerek girmeliydin diğer yola. Hayatın kavşağında durup hangi yöne gitmek isterse gitmeliydi insan.

Oysa hep kırmızı ışığındaydı yaşamın. -Geç, derse kader, geçerdi.

Düşündü; ne kadar çok yaşıyordu başkaları için. Tek soluğuydu kadın. Mecburdu ve kızgındı bu mecburiyetlere. Nasıl kalmak istiyordu yanında ama... Değiştiremeyeceği gerçekleri vardı. Kilitli kapıları aralamak isterdi, hatta sonsuza kadar açmak. Düne dair çok az şeyi koyup bavuluna dayanmak isterdi kadının kapısına. İmkansızlığın dikenli telleri dolanıyordu her defasında. Daralıyordu göğsü, küçülüyordu şehir.

Daha ayrılalı yarım saat olmamıştı. Ziftlenmiş dudaklarına bir sigara daha sıkıştırdı. Kibritin dumanına karışmıştı gözlerinin yangını. Adamlar ağlamazdı ya... ağlayamadı. Oysa ağlayabiliyordu O'nun yanında.

Gömleğinin cebine el atmıştı ki, saç teli geldi parmaklarına. İki elinin arasına alıp baktı, kör bir bıçak gibi kesti boğazını.

Acı bir tebessümle, cebine koydu sarı teli. Derin bir nefes aldı ve dalıp gitti kat ettiği yola. Ne kadar uzaktı ve ne kadar karanlıktaydı bıraktığı.

Birkaç adım attı ve durdu; geriye dönüp ezmeye başladı öfkeli ayak izlerini. Git gide daha hızlı ve sert. Soluğu kesiliyordu, sigarasını attı ve koşmaya başladı.

Nefes almak adına o kadar çok şey katmıştı ki hayatına ve o kadar çok şey borçluydu ki aşk adına, kadına. Bir tek O'nun için bir şey yapması gerekmiyordu hayatında, bir tek O beklentisizce yanındaydı... beni de bu korkutuyor dedi kendine.

Aşık olduğunun farkına vardığında kumsaldıydı. Gölgeleler vardı geçip giden..., eğilip küçük bir taş aldı yerden, -seni seviyorum deyip haykırmasıyla yuvarlanmaya başladı taş. Durgun suya düştüğünde sadece ikisinin sesi vardı.

Yere oturup, ayaklarını uzattı, bir avuç kum alıp eline, -burada olmalıydı dedi...burada olmalıydı!

...

(devam edecek...)

Arzu Altınçiçek

Hepsi bir!

Tek, ağlayacağım bir omuz arıyorum
Göz yaşlarıma dokunacak güçlü bir el.

Oysa benden başka dost yok bana
Ve benim kadar da düşman

Bir karanlık yutuyor beni
Gecenin sessizliği çın çın kulaklarımda

Gölgeler saklanıyor
Perdeden vuran araba ışıklarında

Kapı çaldı sanıyorum, biliyorum kimse yok!
Telefona bakıyorum, çağrı yok!

Yalnız mı kalıyorum! ! !

Hıçkırığımı bölecek
Tek, bildik bir ses arıyorum,

Elim, yedi kat uzak tenime
Oysa sesim bile yabancı bana

Dünden gelen tüm kahkahalar darağacında düğüm
Bir kimsesizlik boğuyor beni

Aynada kırılan arayışlarda
Maskeler saklanıyor

Elimi omzuma koyuyorum, gece, tenimde uykuda
Biri sarıldı sanıyorum, biliyorum kimse yok

Yalnızlıktan mı üşüyorum! ! !

(I)

Tek, ağlayacağım bir omuz arıyorum
Oysa benden başka dost yok bana
Bir karanlık yutuyor beni
Gölgeler saklanıyor
Kapı çaldı sanıyorum, biliyorum kimse yok!

Yalnız mı kalıyorum! ! !

Hıçkırığımı bölecek
Elim, yedi kat uzak tenime
Dünden gelen tüm kahkahalar darağacında düğüm
Aynada kırılan arayışlarda
Elimi omzuma koyuyorum, gece, tenimde uykuda

Yalnızlıktan mı üşüyorum! ! !

(2)

Göz yaşlarıma dokunacak güçlü bir el.
Ve benim kadar da düşman
Gecenin sessizliği çın çın kulaklarımda
Perdeden vuran araba ışıklarında
Telefona bakıyorum, çağrı yok!

Yalnız mı kalıyorum! ! !

Tek, bildik bir ses arıyorum,
Oysa sesim bile yabancı bana
Bir kimsesizlik boğuyor beni
Maskeler saklanıyor
Biri sarıldı sanıyorum, biliyorum kimse yok

Yalnızlıktan mı üşüyorum! ! !

(3)

Biri sarıldı sanıyorum, biliyorum kimse yok
Elimi omzuma koyuyorum, gece, tenimde uykuda
Maskeler saklanıyor
Aynada kırılan arayışlarda
Bir kimsesizlik boğuyor beni
Dünden gelen tüm kahkahalar darağacında düğüm
Oysa sesim bile yabancı bana
Elim, yedi kat uzak tenime
Tek, bildik bir ses arıyorum,
Hiçkırığımı bölecek

Yalnız mı kalıyorum! ! !

Telefona bakıyorum, çağrı yok!
Kapı çaldı sanıyorum, biliyorum kimse yok!
Perdeden vuran araba ışıklarında
Gölgeler saklanıyor
Gecenin sessizliği çın çın kulaklarımda
Bir karanlık yutuyor beni
Ve benim kadar da düşman
Oysa benden başka dost yok bana
Göz yaşlarıma dokunacak güçlü bir el.
Tek, ağlayacağım bir omuz arıyorum

Üşüyorum yalnızlıktan! ! !

Arzu Altınçiçek

Heyyyyyyy merhaba hayat-ım

TÜM SANAL PENCEREDEKİ ARKADAŞLAR

Neye, nerden, nasıl başlayacağımı bilmiyorum. Açıkçası internet karşısında da fazla vaktim yok. Üyesi olduğum tüm grupların admin ve üyelerine, kendi gruplarıma, forum arkadaşlarıma, benimle konuşana, konuşmadığı halde telefona çıkan kişilere hayır dualarını gönderen, acil şifa temennilerini yollayan, ŞİFA gönderen tüm büyük, küçük, tanıdık tanımadık bütün internet arkadaşlarıma, oyuncaklarım, şekerlemelerim, çiçeklerim, devamlı arayıp bilgi edinen sizler... ne kadar uzağımda olsanız da ailem kadar yakın tuttunuz elimi. Korkmadan girdim, çünkü yapmamız gereken çok işler var, hep birlikte.

VARLIĞINIZ, DESTEĞİNİZ, DUALARINIZ - YABANCILIK HİSSETTİRMEDİĞİNİZ KONUŞMALARINIZ, HİÇ TANIMADAN KIRK YILLIK DOSTMUŞ GİBİ ZİYARETİME GELEK GÖZLERİ GÜLEREK KONUŞANLAR, ÖNCE ALLAH'A EMANETTİM, SONRA DOKTORLARIMA AMA ASIL SIR GÖNDERDİĞİNİZ DUALARDI BUNA İNANIYORUM.

BU ARADA BEN YOKKEN VAN OKUL PROJESİNDE, DOSTKALPLER OLARAK HER ŞEYİ İDARE ETMEYE ÇALIŞAN KARDEŞİM KEREM'E, ESMER BÖCÜĞÜM AYŞE ALPAN'A, KİKİRİK MEDİHA YÜKSEL ÇELİKBİLEK'E, SİZLERLE İRTİBATIMI SAĞLAYAN UZAKTAN KUMANDALI ASİSTANIM SİMLA GİRAY'A

KISACAŞI ADLARINI YAZABİLDİĞİM VE YAZAMADIĞIM TÜM DOSTLARA ÇOK TEŞEKKÜRLER.

FAKAT :)

BEN YOKKEN BOWLING MAİLİ FAZLA DUYURULAMAMIŞ.

Dost kalpler VAN KÖY OKULARI PROJESİ İÇİN YARIN YAPILACAK BOWLING TURNUVASI'na

katılımınızı rica ediyorum. Hayata 2.kez MERHABA derken, bu ay sonu da hazır doğumgünüm,

şımarmak istiyorum belki de ne bileyim :) Riskli ameliyattan çıkan her insan gibi moralsiz değilim....

HAYATA MERHABA diyebilmenin ve sizleri tekrar görmenin mutluluğunu yaşatacağınızı umuyorum.

kırtasiye-giyecek-oyuncak- 2.el de olabilir peerşembe akşamı nakliye aracımız kalkıyor. Gönderide bulunacaklar yarın oraya da getirebilirler,

T.Sakatlar Derneği Genel Başkanlığı
Vatan caddesi / Migros Arkası
Şükrü Boyraz adına (Dostkalpler kampanyası)

Penta Ajans
Arzu Altınçiçek
Fatih Sultan cad. n.240
Okmeydanı-İstanbul

TARİH: 19 NİSAN 2006

SAAT : 20.00' de başlıyor (Kayıtlar 19.30 itibariyle başlıyor)

ÜCRET: 12.50

2 oyun + 1 cola

Yalnız ikinci oyuna, KAÇ KİŞİ GELECEKSE, İLK 40 kişi kalıp yarışacak. Yarışmamız bireysel olacak.

- 1.Kupa
- 2.Madalya
- 3.Madalya

Süremiz kısıtlı olduğu için bir an önce rezervasyonlarınızı yaptırmanızı ve dostlarınızla sizleri aramızda görmeyi rica ediyoruz.

Arzu & Mediha : 0552 233 60 21

Arzu: 0532 233 60 21

Ayşe: 0532 270 99 80

Kerem: 0552 540 04 02

BİRİKMİŞ ONCA ŞİİR VAR DİLİMDE
VE YENİ BİR HAYAT ÖNÜMDE
AMA VAN SONRASI OKUYACAKSINIZ DİZELERDE.

SİZLERİ SEVİYORUM.
ARZU ALTINÇİÇEK

Not: Tüyayyyyyyy yarın hazırlıklı gel ;)

Arzu Altınççek

İki renklim

Birikti uzaklığınla suskunluğun
Biriktikçe ağırlaştı...
Önce gözlerin uzaklaştı benden
Sonra sesin
Ve şiirlerin
Ben seni bilirdim
Etindendim diye dokunmadın tenime
Canındanım ya, hep uzak kaldın benden
Kadınım dedin, çocuğunla sevdin
Ne yaşıma dayanırdın
Ne sessizliğime
Uzak kaldıkça düştüm sana
İki renginden birini bana bulaştır dedim
Gömleğimin bir düğmesi açıldı hep
Geceleri kıvrıktı yorganın diğer ucu
Usulca sokulursun...bekledim
Ay oldun sadece izledin
Güneş oldun sildin karanlık korkuları
Pul oldun saklı kaldın rafımda
Çiçeklerin kurudu,
Yine de sen kokar kırmızılar
Madem uyandın mevsim gibi
Zaman sevişme vakti
Bir sevişme alacağım var senden.

Arzu Altınçiçek

İki ucu...

Ben kadar yorgun
Başak tarlalarında ayak izlerim.
Ardımda ölüm
Sırtımda korkunun terleri
Anılarımda pranga
Dört duvarımda çentik.
Hep hayaller biriktiriyorum
Küçük bir fare deliği girişinde
Anahtarı kör.
Kaçıyorum...

Şıcak bir şarkı güneşten yana
Önümde özgürlük
Gözlerimde başak tarlaları
Dudaklarımda uçurtma gülüşleri
Mayıs çiğliğinde yarınlara
Duvarları yok.
Tıka basa umutlar
Mavi bir koku ciğerlerimde
Kilitler yok
Kaçıyorum...

<i>İki ucu da sen...</i>

Sen yoksun
h a y a t
s u s t u
Kaçmıyorum!

Arzu Altınçiçek

İptali mümkün mü

İptali mümkün mü bu hayatın!

Sordular mı gelmek ister misin dünyaya diye!
Yaşamak ister misin? Kadın ya da erkek.
Cebine para ister misin dediler mi?
Rengin sarı ya da siyah olsun diye...sormak geldi mi akıllarına!

İptali mümkün mü bu hayatın!

Şehit kanı düşen toprakta dalgalanırken bayrak
Tırnak söker gibi çalarken cumhuriyeti
Esaret ister misin dediler mi?
Sınırlar çizilsin, toprağın satılsın mı diye...sormak geldi mi akıllarına!

İptali mümkün mü bu hayatın!

Bir yanıma yaslatırken ağlar başı
Yüreğinde aşk ister misin dediler mi?
Bir evlat sevdasında aramak hayatı
Gurbet acısı çekmek ister misin koşullar uğruna...sormak geldi mi akıllarına!

İptali mümkün mü bu hayatın!

Manşetlerde sona erişler
Görmek ister misin? Kurşun, eroin, alkol, cehalet.
Küfür etmek ister misin dediler mi?
Kahpe sabahların, kalles gecelerin şahitliğine...sormak geldi mi akıllarına!

İptali mümkün mü bu hayatın!

Körpe bedenlerde akarken sapıkların salyaları
Kör bir kurşun saplanırken penceredeki kadına
Devrik şişeden sürülünce lastik izleri
Ölmek ister miyim yol kenarında...sormak geldi mi akıllarına!

İptali mümkün mü bu hayatın!

Taş taş üstüne koyarken işçi, yıkılacak duvarlar diye
Depremlere bırakmak ister misin canlarını dediler mi?
Sular altında kalırken evler, ormanlar kavrulurken izmarit peşinde
Tabutum olurken bir uçak dağın eteğinde...sormak geldi mi akıllarına!

İptali mümkün mü bu hayatın!

Bir kalemde kırılırken hayat, asalım mı keselim mi diye,
Ağlayışıyla duyuruyorsa terk edilmiş bebek varlığını, nereye dediler mi?
Vitrin camlarına yapışırken kol bacak, koparılırken gül dalından,
Yolunurken papatya sevda uğruna...sormak geldi mi akıllarına!

Var; yaşamdan alacağım, biliyorum!
Nasılsa sormadılar gelirken
İzin almama da gerek yok gitmeye
Ama bir şans varsa hani öğrensem diyorum

Iptali mümkün mü bu hayatın! ! !

www.radyomedcezir.com

Arzu Altınçiçek

-İstanbul Şairler buluşması-

Yıllardır Antoloji üzerinde bir çok şiir dinletisine o şehir, bu şehir, şu grup, bu dernek demeden gitmeye ve elimizden geldiğince destek olmaya çalıştık ve orada olduk, İstanbul'lu şairler ve şiir severler olarak.

Çok şeyler söylendi. Hani derler ya söylenmeye gelince herkes çıkar ama iş icraata döndüğünde ortada kimse yoktur ama sonra konuşanı da boldur. İşte yine o toplantılardan biri için kollar sıvandı.

İstanbul Şairler Buluşması ama asıl projenin adı " Yedi bölgeden, yedi tepeye, yediden yetmiş yediye"

Aslında projenin adında çok şey net ama kısa bir açıklama:

Yurdumuzun yedi bölgesinden şair dostlarımızı, yedi tepeli şehrimizde ağırlamak ve bu toplantıdan yapılacak kitap satışlarından, sponsor firmalardan ve isimlerden gelecek payla, köy okulları projesine destek olmak.

Tarih:

9 Eylül 2006 – cumartesi

Saat: 17.00 – 24.00

Yemek mekanı açık alanda bir restaurant olacağından, hava durumuna göre değişkenliği söz konusudur. Bu sebeple mekan adı ileriki tarihlerde bildirilecektir.

Program 17.00'da şair dostlarımız için kurulacak standlarda imza ve tanışma, sohbetle başlayacaktır. (Stand isteyen dostlar ve kitapevleri bana ulaşabilirler.)

Udi eşliğinde akşam yemeği

Vedat Çetinkaya ile İstanbul şarkıları

Semazen gösterisi

Mehteran dinletisi

Barkovizyon gösterimi ile özel sunum Mevlana şiiri.

Gecemizde program alacak konuk dostlar:

Sebahattin Abi Sunumunda'

Kanal 6 / Radyo Bravo - Aslan Güven
Radyo D - Melon Şapka
Yön FM - Kadir Oğul
Radyo Oscar/ Marmara Fm - Gurbet Altay
Metin Köse
Fatma Gül Madenci
Sevim Türkoğlu
Dr.Ege Güral
Haydar Ergülen
Yelda Karataş
Ayşenur Yazıcı

10 Eylül 2006 – Pazar

Saat: 10.00 Buluşma – Kahvaltı – Sohbet
Öğleden sonra: Miniaturk (bize özel fiyatla giriş) – Eyup Sultan Ziyareti
Akşam üstü: Pier Lotti: İnce bardaklı çayla yudumladığınız İstanbul
Saat: 18 Veda

Sürpriz konuklar

Ödül Dağıtımı (Geceye kadar gizli tutulacaktır)

Eski İstanbul tadında bir hafta sonu geçirmeniz için daha çeşitli sunumlarımız da sürprizler arasındadır.

Katılım ücreti: 45 YTL (Sadece cumartesi akşamı yemek ücretidir)

* Yemek mönüsü ordövr tabağı-ana yemek-meyve / bu tip organizasyonlarda alkolün alınması maalesef "dinleti" ortamını olumsuz etkilediği için yemeğimiz alkolsüzdür. Alkol haricinde her içecek limitsizdir.

** Şehir dışından gelecek dostlarımızın konaklanacak yerleri yoksa bana gsm numaramdan rezervasyon sırasında bildirmesini rica ederim.

*** Geceye özel paylaşmak istediğiniz "İstanbul" konulu şiirleri olan dostların arzu@altincicek.com adresime mail atmaları rica olunur.

Katılımcılar:

Sevim Türkoğlu
Yaşar Yıldız
İbrahim Ethem Bingül (Kitap imza)
İbrahim Tolga Özsoy (Kitap imza)
Gülşay Yıldız
Öner Kaçırın+1
Ali İhsan Öztürk
Sebahattin Abi (Bursa)
Osman İslam (Aktuel gazete standı)
Aslan Baykara (Türkiye'de tufan standı)
Sabiha Rana
Ekrem Şama
Dilek Kadioğlu
Nurten Altınok + 2
Nuray Aral
Nedim Saatçioğlu
Ayhan Zenbilci (Bursa)
Sevtap Sevim
Orhan Demirtaş (Van) (kitap imza)
Turan Orak (Batman)
Metin Köse (Ankara)
Leyla Akgül (Ankara)

Ferit Gürsoy +1 (Bursa)
Ayşenur Yazıcı +1
Sevil Nizamoğulları (Eskişehir)
İshak Özlü (kitap imza)
Adnan Bilgiç
Emir Demir
Suna Doğanay
Hünkar Dağlı * (Ankara)
Özlem Gökdem (İzmir)
Arzu Pak (İzmir)
Mehmet Ali Demircan
Mustafa Ceylan (Antalya)
Ege Güral (Neg)
Aslan Güven +1
Melon Şapka +1
Yelda Karataş +2
Kadir Oğul
Gurbet Altay
Metin Köse
Fatma Gül Madenci +1
Emir Toğaç + 1
Rahim Taş
...

* Kesin olmayanlar

Rezervasyon: 0 552 233 60 21

Arzu Altınçiçek

İzin ver, gideyim

İzin ver gideyim!
Karanlık, tek adım ilerlerken gölgesiyle
Şehir sus pusken baykuşun gözlerinde
Ve daha süpürülmemişken kaldırımlar
Tüm tozları eteğime toplayıp gideyim.

İstemek yeterli değil gülüm
Bir avuç güvercin yemi dolu cebimde
Serptikçe doyuracak kuşları sabaha teslimiyette
Ve kanat açacak göğüs kafesimden minik serçeler
Tüm çığlıklarım sesinde, gideyim.

Çöpçüler döküldü caddelere,
Gece sessizliğindeki korkuya inat
Çalı süpürgeleri çalar kaldırım kenarı kemanları
Ağlar şehir en gamlı çitirtıda
Bakışlarında bile duyarım acılarını ayak izlerinin, susarım!

İzin ver gideyim!
Karanlık, dans ederken
sokak lambasının etrafındaki küçük sineklerle
Pisliklerini düşleyeyim insanların
Ve bencilliklerini
Kaybolayım başkent sokaklarında.

Küçük yarasalar kesiyor, sokağa düşen balkonumun ışığını
Hem de defalarca kesiyorlar...
Uykusuzum da kirpiklerim mi vuruyor yoksa ışığa
Çizgi içinde bir dört yol gözlerimde
Çalı süpürgelerinin son dokunuşları, onlarla süpürüleyim
Ve saçlarım...koparayım

Dokunacağın, koklayacağın tüm telleri sana bırakayım
Öptüğün tenimi gerdireyim bulutlara
Her sabah çiy düşsün sol yanındaki tomurcuğa
Sevda doğsun güneş, sen ıslan, ben kuruyayım
Çatlasın bedenim...un ufak dağılayım.

İzin ver gideyim!
Yıldızlar tek tek gömülüyor sabaha
Toplamak istemiyorum satır aralarında göz yaşlarımı
İzin ver,
Yarım kalsın dilimdeki balkızın öyküsü
Yazılmamış tüm şiirlerim kalsın hatıra.

Kirpiklerindeki kilitlerimi çöz
Şen uyanırken güneş uğurlasın beni
Ümitsizim.
Dudaklarında prangalı ismimi kır
Göğsündeki parmak uçlarımı dağla
Korkma geçer acısı.

Çaresizim
İzin ver gideyim
Yoksa yutacak beni
Başkent sokakları
Yoruldum nefes almaktan.
Türkü tadında kal sevdiğim

<a>İzin ver gideyim!
Tüm tozları eteğime toplayıp
İstemek yeterli değil gülüm
Tüm çığlıklarım sesinde, gideyim.
Çöpçüler döküldü caddelere,
Bakışlarında bile duyarım acılarını ayak izlerinin
İzin ver gideyim!
Kaybolayım başkent sokaklarında
Küçük yarasarlar kesiyor, sokağa düşen balkonumun ışığını
Ve saçlarım...koparayım
Dokunacağın, koklayacağın tüm telleri sana bırakayım
Çatlasın bedenim...un ufak dağılayım.
İzin ver gideyim!
Yazılmamış tüm şiirlerim kalsın hatıra.
Kırpiklerindeki kilitlerimi çöz
Korkma geçer acısı.
Çaresizim
Y o r u l d u m nefes almaktan
Türkü tadında kal s e v d i ğ i m.

Arzu Altınçiçek

K i r m ı z ı

Bir kadın
Saçları dağınık
Dudağı yarı ağlamaklı
Kirpik altına dağılmış rimeli
Gözleri kırmızı

Bir adam
Saç sakal karışık
Dudağı yarı küfür
Kirpik altında torbalanmış uykusuzluğu
Gözleri kırmızı

Bir çocuk
Salya sümük
Dudağı yarı pamuk helva
Kirpik altında taze bakışı
Gülüşü kırmızı

Bir anne
Sütü kesilmiş
Dudağı yarı kanlı
Kirpik altında barut tozları
Gözyaşı kırmızı

Bir baba
Sigarasında efkarı
Dudağı yarı dilsiz
Kirpik altında acıları
Gözyaşı kırmızı

Bir çocuk
Uçurtması salık
Dudağı süt kokusu
Kirpikleri kapalı
Ölümü kırmızı

Bir ben miyim
Savaşlar sonrası
Dudağı dolu dolu isyan
Kalemi kırmızı

www.radyomedcezir.com

Arzu Altınçiçek

K i m d u y d u ?

Düğünü başladı siyahın
Çeyizi kara toprak
Döşegi serildi,
Alay toplandı.

Işık yolundan geldi şahitler
Ahşap sandukaya kondu

Son halayda, eller kalktı
Beşibiryerde'ye dizildi dualar
Uğultuya karıştı ağıt
Son kez katlandı yeşil davetiye

Zamanlı gelenin zamansız gidişinde
...ve güneş
kürek kürek karanlığa

I

Gözlerinde yaylalar geçerdi bulut bulut.... bir anneydi Nezahat...
Geride iki goncası kaldı emanet....

Kokun kaldı üzerimde...Sarılıp ayrılalı dört gün oldu bugün. Şu an bile gülüşün
aklımda. Elinle ağzını kapatırken, kahkahanın sancılarıydı gözlerinde. Otuz beş yılda
yaşadıkların ve yarına dair yarım kalmış bütün işlerin, yapamadıkların "sır" sanki
suskunluğundaki keşkelerde.

Kapadığında gözlerini bir daha açamayacağını bilmek nasıl bir duygu? Ölümün
başucunda beklemesi! ! !

Karadeniz'in akça pakça kıızıydın gelin geldiğinde. Çay filizlerini taşırdın her memleket
dönüşü gamzelerin. Yeşil kokardı sohbetlerin, saçların deniz kokardı, tütününse '-ah be
Arzu, bir görsen bizim yaylaları' dediğin yayla havasını estirirdi balkon sohbetlerinde.

Yüreğinde kocaman umutları olan küçük bir kadındın

Yarınlardan birinde bir bebeciğin vardı göğsünde. Tatile gittin geldin bak oğlan
doğurdum dedin... Ne kadar zaman geçti bilmedim Numan büyüdü, okula başladı.
Apartmanın maskotu Kübra'n oldu ve sen hep aynı...

Çocuklarınla çocuk yanın hep saklı.

Şimdi sana seni nasıl anlatmak var bilmem ki...

Bu sabah güneşten bir avuç kor, taş gibi düştü sanki göğsümün ortasına. Gün ne
kadar ağır, içim yangın. Kaç gecedir sıkıntındayım belki, gözlerim çakmak çakmak.
Hayat ne kadar boş!

Dün vardın, bir saat önce vardın... neredesin?

Az önce aynaya baktım. Yüzüme, gözlerime... ellerimi götürdüm dudaklarıma, ne yapardım dedim? Evet bana deselerdi iki ay ömrün var ne yapardım?

Hangi yaşanmamışlıklar önceliğim olurdu, hangi kavgalarıma kızardım, başkaları için akıttığım yaşların bedelini nasıl öderim? Neler kalırdı ardımda 'keşke şunu da yapsaydım' dediğim. Nereleri görmek isterdim, kimler için bir şeyler yapmak ya da kimlerin benim için bir şeyler yapmasını...

Ya çocuklarım olsaydı, onlara bensizliği nasıl anlatırdım? Her gün onlara bakarak yarınlarında olmayacağını bilerek sabah okula uğurlarken yanağına koyduğum öpücük nasıl keserdi göğsümü.

En çok kendime acırdım belki de...

Takdir-i ilahidir de ölüm, nedense hiç konduramayız sevdiğimizimize, kendimize konduramayız. Her göz açışımız ölümsüzlüğü çarpar bir avuç suda suratımıza. Günaydın bana, bugün de yaşıyorum! diye uyandırmıştık hangimiz şükreder ki?

Kaç kişi vardır, yarınki işlerini düşünüp yatağa yatıp da, uyanamayan. Kaç kişi vardır anahtar sesiyle evinden çıkıp da dönemeyen? Buluşma noktasında saatine bakıp da - nerede kaldı bu ya? deyip de öldüğünü bilmediğimiz... kaç kişi? kaçımız?

Hep bir şeylerin telaşındayız. İşe geç kalmamak, eve erken dönmek, okulu bitirmek, askerlik, evlilik vs vs... bitmek bilmeyen bir maraton. Hem de hazırlıksız sürdürdüğümüz ve ne yaparsan yap hep yeşil bir örtü alır yılların terini üzerimizden. Çöken omuzlarımızın altında toprak serinliği...

Bitmiş bir hayata karılır güneş kürek kürek...

Ölümsüzlük...

"ölüm" sözlük...çözemediğimiz, dilini ezberleyemediğimiz.

İşte bu gün de açtım bilmediğim kaçınıcı sayfanı. Bir noktan daha düştü, bir damla yaşım da üzerine. Bir fidan daha ektim gönül bahçene, yaprakları kaldı elimde.

Al işte!

Seni anlatana kadar
düştü toprağına bir beden daha
hatta binlerce belki de! ! !

<a>II

Baharın cıvıltısını saklardı gözlerinde. Şimdi serin Bodrum akşamında yanağıma bıraktığı buseyi yeşertiyor gözlerim..... yazıyı bitirirken öğrendiğim can dostum Sedef KABAŞ'ın kardeşi dünya tatlısı Yunu'sumun anısına!

Bahar gözlerinde asılı kaldığım bir can daha kırdı ışığı.
Geleceğe tohumdu, Karanlığa umuttu belki de!
Hurdaya dönen arabanın sesine karıştı dudağındaki son kelime
K i m d u y d u?

Satırların sonundasınız ama hayata baştan başlayın sayfayı kapatınca Her soluğun değerini dūşünün olur mu?
Önceliğiniz erteledikleriniz olsun
Ölüm yakalamadan önce

11,10,2005

Arzu Altınçıçek

Kaçıncı eylül saymadım

Bulutların denizi çimdiklediği saatler
Pencereme çarpar göç kuşlarının göz yaşları
Dilimde tütsülenmiş türküler peşi sıra
Ve koca bir baharı süpürmekte rüzgar.

Zehirli çiçeklerin kokusunda sanki yaz
Mevsim hala yarı sarhoş
Dolunay yalpalıyor kıyı boyu
Ve çalkalanıyor başım, kahkahalar başı boş

Bu şehri özel kılan benim aslında
Yedi tepeye farklı bakan
Herkes bacaklarının altında düşlerken Ortaköy 'ü
Karşı kıyısında resmeden benim onları

Üşüdüğümde, sakladığım güneş akar gözlerimden
Erir gün tuz tanelerinde
Bilinmedik dizeleri sıralarım yıldızlara
Koca bir şiir olur saman yolu

Geceyi düş yapan benim aslında
Koynumda saklı yastık altı hikayeler
Ve canının çektiği o sıcak ekmek kokusundaki kadın
Her ne kadar teslim etsen de yasak meyve serinliklerine

Üşürsün, yabancı hatta yalancı kollarda avunur bir yanın
Oysa koca bir yaradır yokluğum, kör eylül kesiği
Koca biz izdir dokunuşlarım, ağustos yanığı sevişlerde
Canın yanar, canım yanar, canımız çeker
Susarız...susarız da nereye kadar

Bu yıl da vedada şehrin üstünde leylekler
Minareler tutar bulutları
Savrulur öptüğün saçlarım
Eylül geldi deme...

<i>Sen gittiğinden beri
Hiç benden gitmedi bu mevsim !

Bir kız doğdu içimde
Sarı örgüleriyle bir kız gelirse rüyana
Eylül'üm de ! yasla göğsüne.

Arzu Altınçiçek

Kadınlar Ağlar kitabından alıntıdır...

Kaç Mezar Eşeledim Ben

Emin Akdamar'a sevgiyle...

Bilir misin?

Ne çok mezarlık eşeledim yüreğimde
Her acı benim, benim oldu
Kendimi astım ayazlarda,
...okuduğum her hikâyede

Cinayetlerin bıçağı saplandı
Tam şurama... İkiye yarararak
Kanın tadını bildim önce...
Sonra iki âşık kavuştu
Ağladım saklanarak

Tüm sevgililerimi ve sevgisizlerimi
Tek bir sahnede seyrettim ben
Perde ardında katlettiler aşkımı
Kanı sızdı kulislerden
Bana hiç replik verilmedi
Susarak indim sahneden...

Sığlarda güzel olmaktan utandım
Bilge olayım istedim yelken bezinden
Küflü film şeritlerinde bir kadındım
Örselenmiş bir aşk kaydı elimden
Bunun için yorgunluğum...
...ve vazgeçişim kendimden...

15.06.2003

Ayşenur Yazıcı (Kadınlar Ağlar kitabından)

Arzu Altınçiçek

Kan sizin için önemliyse

Bir saat sonra ben, sen ye da o...

Kim, nerde, ne zaman, ne halde hayatını sürdürür bilinmez.

Bilinen bir gerçek vardır ki o da; bir yerlerde herhangi birinin kötü anlarımız için bulunduğunu bilmenin güveninde soluklanmak.

Dost Kalpler Yardımlaşma ve Dayanışma Platformu olarak hazırlanıp, sunulan 'Dostkalpler' radyo programının bu haftaki konusu Kankardesliği kulübü www.kankam.org, program konugu proje sahibi Gungören Belediye Başkanı Sn.Sakir Yücel Kahraman.

Kankam.org olarak sormak istedikleriniz ya da sosyal sorumluluk projelerine yönelik tüm sorularınızı dostkalpler@gmail.com, info@nazfm.com adresine mail atabilirsiniz.

Canlı yayına telefonla katılmak için 0212 481 63 84- 85 numaralardan ulaşabilirsiniz.

106.8 NazFm ve www.nazfm.com & www.radyomedcezir.com adresinde cumartesi sabah saat 11-12 arası Dostkalplerinizle randevumuz var.

msn: dostkalpler@gmail.com

Dostca kalın
Arzu Altıncicek

0544 207 00 04 & 0552 233 60 21

Arzu Altınciçek

Kanlı düğün

Mayın döşeli yollardan geldik
Dikenli tellerde sıyrıklarımız
Toprağın kızılında gözyaşımız
Boğazımızda yumrukla geldik.

Namluda karanlık noktada ölüm
Bayraktır kefenimiz cehalet zulüm
Ellerimiz açıktır güçsüze gülüm
Açız, aşımızı böldük de geldik.

Canlar verdik bilmedik sarpa kayalarda
Kanlar döktük umut ekilen kuru toprağa
Suslar birikti geceleri pusuda
Sol yanımıza taş basarak geldik.

Ey vatan! uğruna kaç ocak söndü
Hainler pusuda kaç baba öldü
Sarıldı tabutlar ufuklar söndü
Gözümüzde yaşları tuttuk da geldik.

Ey bayrak! Dalgalan bulutlar senin
Gölgene yemini verdik de geldik.
Dökülen her damla senindir, rengin
Rengini toprağa kararak geldik.

Teröre lanet duamız oldu
Sınıra direkler bedenler oldu
Ana baba özlemi bir yana durdu
"Vatan bölünmez, şehitler ölmez"
Şehitlere düğün yaptık da geldik.

Arzu Altınçiçek

Kasım Gülleri

Kasım gülleri
10 Kasım Ardından...
Gittin gideli hala güz kokar yastığım
Hazan sabahlarla başbaşayım
Hayalinle kaldığım gibi..
Kasım gülleri açar gecelerimde
Katmer katmer yalnızlık kokar

Gittin gideli hasret rüzgarı eser kapımda
Ne gelen dosttur, ne giden tad bırakır
Uğurladığım sevdalar gelir aklıma
Katmer katmer bulutlar dolar gözlerime
Kurur yağdıramadığım yağmurlar

Gittin gideli sevda bir başka görünür odamdan
Daha soğuk ve kasvetli yeditepe
Ruhu yok neonlu caddelerin
Gün bile kararmış ufukta

Oysa gökyüzüne güneşi boyadım
Gece gündüz ışığımı bul diye
Şehir 'sen' bakar
Güneş 'sen' yakar
Kasım gülleri 'sen' açar.. hüzün bakışım
Ay tenine yangın bu canda
GÜZ, 'SEN' kokar.

Arzu Altınçiçek

Kavuşma (Doğum)

İki ten düştü harlı geceye
Bir can düştü gölgesine dolunayın
Gizem büyüdü içten içe sessizce

Oysa ki ne zordu taşımak
Bilinmeyeni içinde
Bir tırmanıştı hayat
Savaşmaktı sahip olmak

Zirvede bir noktaydı
Kavuşma günü
Ayuçlarıyla katetmek gerekirdi yolları
Karanlığın sancılarında kıvrılırken
Hep daha yukarı... daha yukarı
Belirsiz bir sonra ki adım
Ya kayacak düşecek boşluğa
Ya yakalayacak ışığı

Ha gayret az kaldı
Seni yarınlara taşımak için
Tirmalıyorum sancıları
Bak güneşi yakaladım
Sen de tut yaşam ışığını
Hoşgeldin can parçam hayata..hoşgeldin sevdaya..

Arzu Altınçiçek

Kaybedenlere sabır...

 <tr> <embed src='http://www.musiki.org/sesler/beyati_kirmizi.mid' width='0'
height='0' autostart='true' loop='true'> </embed>

Anne
Lastikli bant neden yüzümde
Gülüşüm mü korkutucu?
Dişlerim mi çirkin?
Sokaklar neden yasak çocuklara?

Güneş var pencerede
Beyaz badanalı dört duvar arasında
Bu şehirde sadece bu kadar çocuk mu var anne?

Halsizken biz
Siz bin telaş içinde

Şişedeki vişne şurubunu
Neden canımızı acıtarak veriyorlar bize?

Rap rap yürürken koridorda
Adımlarım yankılanıyor ya
Koşarken nefesim de tıkanıyor
Sahi asker olur muyum anne

Anne
Bu pijamamı geçen sene almıştın
Neden eskidikçe bollaşıyor üzerimde
Çok yazı da yazmadım
Bileklerim neden ince?

Hani başucumda okuduğun kitap..
Gerçekten hayvanların bahçesi var mı anne?

aaa...bak arkadaşımın yanında
Amcalar, ablalar var
Kalbine bastırdıkları o siyah şey ne anne
Neden zıplıyor yattığı yerde
Canı acıyor mudur sence

<i>-Kemal... Kemal...
Neden cevap vermiyor? </i>
Karanlıktan korkar
Çarşafı üzerinden çeksinler söyle

Daha ne kadar yatacağım burda
Ağzım kuruyor
Akşam erken de uyudum..
Gözlerim kapanıyor

Yıldızlar yağıyor anne
Beyaz melekler gülüyor
Seslerini duyuyor musun?

En az senin kadar güzel
Ninni söylüyor..
Uykum geldi..
Uyursam rüyalarımın gitme...anne

21/3/05

Arzu Altınçipek

Kaybolan bir çocuk içimde

Kaybolan küçük bir çocuk içimde
Onun gözleriyleyim gecede, korkak
Ne zaman sessiz bir sokaktan geçsem
Onun yerine duyarım gölge adım seslerini

Döndüğüm her köşe başında
Kocaman köpekler O'nu bekler sanki
Kalbi çıkacakmış gibi göğsümden
Derin derin soluklanırım, boğulmasın diye.

Kaybolan küçük bir çocuk içimde
Kaldırım kenarında kibrit kutuları
Toplayıp oynamak isterim
İşaret parmağımda sektirmek gazoz kapaklarını
Ama kiminle!

Durduğum her okul önünde
Yakasını düzeltir, mendili cebinde
Yazamadığı kara tahtalara erişirim
Rengarenk suluboyasını sürerim saçlarıma

Kaybolan küçük bir çocuk içimde
Bedenim yorgun olsa da
İki tekerlekli bisiklet peşinden koşarım
Sadece o istiyor diye

Şişmiş ayaklarımı çıkarırken
Küçük parmakları kalır yüksek ökçe içinde
Bekler, seslenir
-hadi parka gidelim yaaa! ! !

Ah küçük çocuk
Bilsen senin düşlerinden daha yorgunum
Senin gözlerinden daha küçük bu dünya
Ve ellerin daha temiz sokaktaki simitçiden

Hadi gidelim, deyip çıkmak isterim
Ama hep o, "elalem nedir korkusu"
Bilmezler içimde hapsoldüğünü
Tahtaravallî de inen çıkanın sen olduğunu
Bilmezler...

Ayıplardır hatta,
Deli mi ne, kazık kadar olmuş
Hala çocuk bahçesinde
Vah vah, üşüttü galiba.

Bilmezler...
Çocukluğunu yaşamadan içinde kaybedenleri
Dallara takılı bir uçurtmanın ipini dolar hayat
Çeker durur, hatta savurur ordan oraya
Büyük olmak kolay da, çocuk kalmakta mesele

Kaybolan küçük bir çocuk içimde
Ve yarın cumartesi
Sabah uyandığımda "sen" olacak
Spor ayakkabılarımla, kısa pantolonum içinde

Şaçlarım iki yanda örgülü
Önce kaşılayacağım dolaptaki şokellayı
Dudaklarımı sileceğim koluma
Ne para, ne kimlik olacak yanımda.

Bir ip alacağım, bir de top bisikletin arkasına
Atlı karıncaya binip, inince cebimdeki topacı çevireceğim
Kibrit kutularını ezip kaldırımda,
Beline sokacağım pantolonun.

Bir ağacın gölgesinde evden çaldığım kurabiyelerle
İşe giden büyüklere bakıp, üzüleceğim.
İçindeki yarım kalanları fark etmediler diye.
Bir serçe konacak, kırıntılarımı böleceğim.

Kaybolan bir çocuk içimde
Ve kaybolacağım bilinmedik caddelerde
Ne önemi var ki gittiğim semtlerin
Çocuk gözlerle görmedikten sonra

Defalarca çıktığım merdivenlerin
Neye yarar yüksekliği
Kapıyı çaldığımda tekme yumruk
Açacak kimse olmadıktan sonra
Halâ neye yarar o çocuğu hapsetmek

Kağıttan bir gemi yapacağım
Hem de en büyüklerinden
Affet küçük ama seni koyacağım içine
Teknene "umut" diyeceğim

Bırakacağım seni dingin denizlere
Uğradığın her yerde, sana bakan her gözde
Süzülsün çocukluk yılları
Bir solukluk da olsa umut ol,
Yaşamı, büyümeye tercih edenlere.

Kaybolan bir çocuktun içimde
Şimdi ...
Özgürce seyret bulutları
Ne kadar büyüsek de
Utanmadan yaşamalı hayatı....

Bir günde kaç yıl yaşattıysan bana...teşekkürler
Hadi şimdi seyreyle büyüklerin masallarını
Derin mavilerde.

Güle güle

Kayıp yıllar kalacak ardın sıra takvimlerde
Ve yarınlar asılı duvardaki çivide
Yüksek ökçeler bekler beni
Çantada kartvizitler, masada faturalar

Büyüdükçe kapıldığımız rüzgar gelecek pencereme
Saçlarımın örgüsünde bırakacağım yaşları
Elimde bir çift sarı kurdele
Dudaklarımda son elma şekerimin tadı.

Aynaya gidiyorum çocuk ardın sıra
Suluboyan kadar cıvıltılı olmasa da
Çizgilerini kapatacağım yılların
Hileler yapacağım genç görünmek adına

Küçücük elleriyle doruğa çıkartan çocuk
Derine bıraktığım için beni affet
Yarısı kayıp yıllarım için çok şey borçluyum sana
Mavinin en sahipsiz yerlerinde umut ol "küçük istavrite" de.

Kaybolmuş bir çocuktun içimde
Kayboldum küçük bedeninin gölgesinde.
Özlediğim yıllar yapışacak boğazıma
Sen ise özgürlüğünden sapma, takıl martılara.

Teşekkürler çocuk yanımda.
Bir günlük de olsa büyümeyi unutturdun bana
Şimdi banyo vakti,
Dünyanın tozu, çamuru üzerimde
Aaa bak bir misketin kalmış cebimde...
Atıyorum, tut! ! !

'küçük istavrit' öyküsündeki gibi kaybolmayan umut dolu yarınlarla ve içimizde
yaşatmak zorunda olduğumuz çocuk yanımıza ithafen...

Arzu Altınçiçek

Kayıp sevdaya

Tenime damlayan terin gölgesinde gece
Saçlarım serili semalarında yeditepenin
Sen mi İstanbulsun, İstanbul 'SEN'mi çözemediğim

Kırmızılığın mayhoş tadında kadehlerde
Yudumlarırken sevdayı
Kayan yıldızlara fırlattık suskunluğu

Çıplaklığımıza şahitdi martılar
ve
Işıl ışıl İstanbul

Sen, ismini söyleyemediğim
Gözümü bile değdiremediğim gözlerine
Gülüşündeki huzura ismini veremediğim
Bağrının serinliğine
Sar beni Marmara'yla
Sensizliğe titrediğim karanlık sularda
Nefesimi yudumla,
Eriyip gidelim yeditepenin kuytularında
<i>damla damla

Arzu Altınçiçek

Kelimelere Zaman Ayırdım

Nedense bu günlerde hep yalnız kalmak istiyorum. Sahte kalabalıkları olduğu gibi kabul ettiğim halde tek başıma olmaya ihtiyacım var.Çok yorulunca, ya da efkar basınca deriz ya içimizden:

- Şöyle alıp başımı gideceğim uzaklara, telefonumu kapatacağım.

Gideceğim yeri kimse bilmeyecek, biraz kafamı dinleyeceğim....

Hep olduğumuz yerdeyizdir. Gidemeyiz.... şu telefonları kapatmayı asla beceremeyiz. En yakın yerler bile erişilmeye çalıştıkça uzaklaşır. Göz önünde olan hiçbirşeyi görmeyiz. Gördüğüm ve bildiğim tek şey kendime kalmam gerektiği bir süre.Bunu bile yapamıyorum. İşte bu nedenle masa başında rakamlardan sıyrılıp bir zaman dilimi yaratıyorum ve birşeyler yazıyorum.Kendimle konuşuyormuş gibi dökülüyor kalemim. Bazan saçma, bazın melankolik fakat hepsi bana ait... şimdi yine zamanı kendime ayırıyorum...rakamları bir kenara attım evraklarla...tek başıma kalıyorum....ve dalıyorum hayallere;

Güneşin perdesini çekiyorum. Gecenin katranına kızılı sürmek için. Yalnızlık kokan tenimi sana bulayıp, titreyen dudağımı öpmeni, sana aç nefsimi doyurmanı hayal ediyorum.Bütün gün bekliyorum sesinin içime akmasını.Sıcaklığına açlığımı söndürecek gece gözlerine hasret değilim aslında.Kutup yıldızı vardı hep pencereimin önünde bilirsin. Sarmayalısına rakip yorganım, tenin gibi düşer tenime. Daha ne kadar bekleyecek bu ocak ateşini,daha kaç gece sabahı sabah edecek anılar.Hadi gel...dokun...konuş...sessizliği yırtsin vücudlar. Tükenmeme izin verme gidişlerinle. Sahilinde kalmama izin ver, terimizi çeksın kumdan uzaklaşan dalgalar...

Yıldızlar bir bir gömülürken sabah gibi dokunmak isterim ayaz düşen tenine. Utanmazlığın koynunda kendinle sevişmelerinde, izin ver yanında olayım. Kuruyan bedeninde terden boncuklar yapabilirim. Güzel bir melodideki piyano tuşları gibi dokunabilirim, yeter ki sen iste. Dans edebilirim sevişlerinde. Rüzgarın dağlarla kucaklaşmasını,dalgaların kıyılara cilvelerini getir aklına. Önce süzölmelerini hisset kumlara köpüklerinin,sonra kızışan rüzgarla tut ellerimi.Tüm gücünle sarıl biçare kimliğime.Açlığımı, susuzluğumu,sırlarımı bitir gaybana gecelerde. İçimde kıpırdanışların olsun.Yüreğimde, dudaklarımda titreyişleri sevdaanın.Tenimin ürpertisinde dağıt yalnızlığı.

Güneşim ol gece gözlüm, tüm sıcaklığınla seril üstüme.Seni istiyorum diye yutkundüğüm nefesimi al dudaklarımdan.Sırlarımı çöz öpüşlerinle.Ay gibi yum gözlerini, yıldız gibi kay geç düşlerimden..tenini dök tenime.Tadını bilmediğim, terine düşmediğim. Hayal olmaktan çık düş gerçeğime.Söyleyemem sana yanan arzularımı. Kıvılcımı sıçradı bir kez içime. Kıvranırlarımla sessiz gecelerde, dokunuşumda kendime haykırırlarım suskunluğum aslında.Kendime sarılıp yatağın bir ucunda tüm ürkekliğimle gidişini düşünürüm. Oysa sen 'özgürlük' müşsün sessiz gecelerde.

Arzu Altınçiçek

Kendim ettim

İkibüklüm anılar başımın altında
Üzerime serili solmuş fotoğraflar
Pervazı çatlamaş kapiya dalgın gözlerim
Yine unuttu beni dostlar

Kaç gündür masamın üzerinde kurulu sofram
Bayat bir kaç dilim ekmek
Üstü donmuş bir tabak çorba
Seni sakladığım bir şişe şarap
Geçmiyor boğazımdan

Açlığım sana aslında,
Kökan nefesim şiniyor duvarlara
Perdeleri kapadığım camlarda
Gece gündüz birbirini kovaladığında
Mevsimler gibi eriyor yaktığım mumlar

Telefonum kimbilir hangi koltuğun yanında
Sen varsın diye unuttuğum yüzler
Aramaz oldu...haklılar

Bu resmi ben çizdim göz göre göre
Gökkuşuğuna buladım zannettim sevdayı
Kırmızısı aşktı -meğer kana bandırmışım fırçamı-
Kendim ettim, kendim buldum tekbaşımılığı.
15/5

Arzu Altınçiçek

Keşke

Keşke bitebilse sevdalar
Tükense gecede kaybolan yaşlar
Eller tutulsa hayallere uzanırken
Boğulurken boşlukta anılar

Keşke bitebilse an'malar gecenin bir yarısı
Şişeler boşalır
Uçar sigaralar bulutlarla
Gözler hep nemli
Çarşaf hep düzgün sabahları
Yatak soğuk
Yâre ayrılan yastık boş

Ya yüreğin..
Ya ellerin
Ya dudakların
neden titrer

Sevdalar biterse
Nasıl yazılır şiirler? ?

Arzu Altınçiçek

Keşkeler...

Geceyi kesti
<i>-Gitme deyişin..
-Beni bırakıp gidersen
İlk `keşke(m)` olursun hayatımda....</i>dedin ya...

Çöktüm karanlığa
Siyah nokta misali
Boşluktaım

Düştüm düşlerine
Bir sürü varlarınla
Yokluktaım

Sevapların noksanıyım
Yasakların bolluğunda

Döktüm saçlarımı
Yıldızsız geceler misali
Karanlığım

Düştüm düşlerinde
Bir sürü varlarımla
Aydınlığım

Parmak uçlarından yoksun
Ellerinin bolluğundayım

Yanıdayken bile
Ne kadar sen doluyum ki! ! !

Gidersem
Eğer gidersem.....
İlk keşken olurum da can
Kalırsam
Çok keşkelere gebe bu sevda

Dört yol ağzında...
Çıkmazdayım

Arzu Altınçiçek

Kına kokarak gelmek isterdim

Şiir gözlüm
Yüzümü çeviremem yüzüne

Kına kokusundan bakirlikle gelmek isterdim
Kaybolmak isterdim denizi yutan gözlerinde

Dutlara uzanan parmaklarını öpmek isterdim
Denizin tuzunu almak isterdim teninden

Utağlar çarpar yüzüme...

Süzülür göbeğimden aç bir köpeğin salyaları
Gözlerimden akar, bacağımdan süzülür kırmızı damlalar

Canım çekilir de kimse bilmez,
Tene aç birinin hırsızlığına şahit kalır bedenim

Tir tir titrerim, yüzümün yarısı yerde,
Ay vurur suyun üstüne, ben gibi titrer ay mı, su mu? bilmem

Sesimi boğar gece
Hızlı hızlı gidip gelir üzerimde sarhoş bir nefes

Dünya nasıl durur bu anda?
Geceyi sesim nasıl yırtmaz?

Bu kadar kör mü olur bunca yıldız?
Bu şehir bu kadar başı boş mu sahi?

Şiir gözlüm
Kırpıklarına demir attım sen uyurken

Kına kokulu ellerimle okşadım saçını
Belimden düştü kırmızı kurdele

Ayaklarına dolanır sabah kadınlığım
Sakin eline alma!

Utağlar çarpar yüzüme...

Yırtık bluzumdan görünür mor basan göğsüm
Tırnak aralarımnda saç kalmış, bilmem sahibi kim

Tenimde ter kokusu...çiçek açar bilirsin
Bahar kokar bedenim...şimdi kendim bile yabancı kendime

Kara çaldı bana bu şehir
Karaçaldı caddeler şehre

Kravat altında saklı hayvansı duygular
Makyajları ardına zavallılıklar

Dört mevsim hazan sarısı yüzüm... bu yüzden

Şiir gözlerine bakmaya yüzüm yok
utançlar saplanır, bakarsam ölürüm...

Bir avuç kına kar toprağıma
Bakir kalsın aşk ve ölümsüz

Mevsimi beklemesin, kınalansın çiçeklerim
Ayak altında kalsın pis bir zavallının çaldığı kadınlığın kırmızısı

Sakin tutma yüzüme
Yüzüm ondan da kırmızı

Şiir gözlüm yum gözlerini
Kına kokulu saçlarımla bir kez öpsem yeter ruhuma

Sonrası umurumda bile değil....

Arzu Altınçiçek

Kınarken, kaniyor çiçeklerim...

<table border='0' width='100%' style='border-collapse: collapse' bordercolor='#111111' cellpadding='0' cellspacing='0'>
<tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'>

<i>Anadoluyum,</i>

Tezek ateşinde pişen çorbayı
Bir sinide kaşıklayan köylünün yuvası.

Karlı tepelerin yamaçlarında
Soğuk suyunda halısını döven
Köylü kadını

Nasırlı ellerinde
Çapasını sallayan
Dedeyim

Yaşını bilmez dul ninenin
Topukları kadar çatlamış, toprağım
Göz pınarlarım kuru.

Uğruma savaş verirken
Mezarsız düşen askerin
Kanayan yarasıdır
Durmadan Mayısta açan gelinciğim

<i>Anadoluyum,</i>

Boş okulun zilinde
Hayallerini sallandıran
Yeni yetme öğretmen

Başı yastığa düşünce
Genç kızın sırdaşım
Beyaz hayallerinin, büyük şehirde.

Bir sandıkta sararmıştır emanet çeyizi niğemin
Beş şişte kaz ayağı olurum, soğukta ayağınıza çetik.
Salkım söğüt gölgesinde, yorgun çoban kavalında
Başlık parasıyım nefes nefese
Sarıkızın memesinde sağılır, en temiz sabahlarım.

Sağa sola bakıp da
İlk cigarasını sararken
Savurduğu ıslığı
Terli bıyıklarının arasında...delikanlıyım

Başaklar arasında, kör kurşun yemiş
Yetim kalan çocukların

Çelik çomağım
İlla erkek doğuracan diyen babanın
Ruhsuz bir bedeninin avucunda sıkılı çarşafta
Hayata gözlerini açan
Öksüz dördüncü kızım belki de
<i>Anadoluyum,</i>

İnce belde çözülen kurdeleden
Üstüme yayılır al yazmalı bayrağım
Cana can, dişe diş, kaleme kalem gerekirse
buradayım.

<i>Anadoluyum,</i>

Zılgıt çeker kına gecelerinde, mor kaftanlı kızlarım
Horon tepilirken, sallanır Karadeniz'imın kıyıları
Efelerim susar, boğazı düğüm düğüm.
Büyük şehirde, salyalı köpekler kovalar
Yaşamak için kaldırımda duranları
Bilmediğim ülkelerden göz yaşı dolu mektuplar gelir
Boram boram tüter ocaklarım
Mecnunun -Leyla-sında -Akgül-lerim

Yedi bölgemde de yaşasam
Türk'üm ben...

Dinin, dilin,ırkın, mezhebin neyse
Farkı yok, açıktır kapılarım
Ben Türkiye'yim.

İşlenmişim yazmaların kenarlarına
Yazılmamış onca şiirde
Kanar portakal çiçeklerim...
Her bir oyanın öyküsünde
Türküsünü söyler kınalı parmaklarım.

<a>"ALLI TURNAM
Allı turnam bizim ele varırsan
Şeker söyle kaymak söyle bal söyle
*

Eğer bizi sual eden olursa
Boynu bükük benzi soluk yar söyle
*

Allı turnam ne gezersin havada
Kırıldı kanadım kaldım burada
*

Ne onmadık kulumuşum dünyada
Akşam olsun allı turnam dön geri
Gülüm gülüm.
Kırıldı kolum,
Tutmuyor elim,

Turnalar hey.
Ah gülüm gülüm.
Yar gülüm gülüm.
Kız gülüm gülüm.
Turnalar hey. '

Anadolu'dan Esintilerle sevgili Leyla Akgül'e küçük bir teşekkürümdür.

Arzu Altınçiçek

Kırılır...

" bu bir rüyaydı farz et"

Kırılır kirpiklerimde anılar
Gidişinle dünya durur da, saatler hızla geçer.
Rüzgara teslim mevsim,
Soğuşu çalar ellerim.
Bugünden özgür, yarına tutsak

Bir bulut çarpar...
Kırılır güneşin ucu
Bir avuç karanlık düşer
Bir içimlik yalnızlık
Bir şiir yırtılır geceyle

Kırılır bir nehir ayaklarımda
Ağıtta çakıl taşları
Kumlar yorgun
Dağıtır mavideki suskuları
Dalgaların zılgıtı

Bir yalnızlık düşer...
En derinde beni bulur
Kilitler vurulu saçlarımin örgüsünde
İp askılarıim kör düğüm
Kadınlık üzerimde
Çocuk yanıımı sorma

Kırılır gülüşlerim
Dağılmış rujlu dudağımda
Zaman bana misafir
Aşk mı?
"Bi rüyaydı farz et! "

Arzu Altınçiçek

Kırışmayacak şiirler

Sensiz gecelerden biri.
kırışan şiirlerde titriyor kirpiklerim.

Sönük bir sarı, duvarlarda.
Göz karasında çizdiğim saçların, yırtık resimlerde.

Pencereden süzülüyor
Hafif rüzgarlı haziran, vücudum diken diken...

Yalnızlık serin...

Sensiz gecelerden biri.
Silip geçiyor rüzgar, sarı duvarları.

Kirpiklerim kapanıyor, mühürlüyorum anıları.
Sana ait olanları yakıyorum, sönük mumun kıvılcımında.

Pencereden gidiyor
Yükümü alan Haziran, ellerim boş.

Ellerim sensiz.

Dökülürken küllerin bakışımda,
Teslim edecek, mevsim güneşine, yalnızlığım kendini...

Yıldız yıldız sönecek aşk,
Bitişinden habersiz, dilinde türküler, yol boyu.

Sensiz gecenin sonunda
Tütsülenecek sevda, gönlüm boş.

Gönlüm sensiz.

Sensiz doğacak sabahlarda.
Ben, bir o kadar kalabalık...

Yanık türkülere inat, kırışmayacak şiirlerim.
Yokluğuna susmayacağım, sana inat

Gönlüm, ellerim bana ait.

“Merhamet et karşısından bıkmadan
Hatırını, gönülünü yıkmadan
Çabuk getir, can bedenden çıkmadan
Fakirin derdine dermanı getir,
Git ara bul getir, saçlarını yol getir
Benden bu ömrümü çalanı getir.
Git ara bul getir, saçlarını yol getir”

Arzu Altınçiçek

Kırmızı bir ıgıktır yokluğun

siğ gülüşlere avuç açtı derin bir yalnızlık
bilirim hiç bir yıldız dokunmaz saçlarına
hiçbir bulut almaz gözlerinden hüznü
hiçbir Şarkı bırakmaz seni koynuma

oysa; en güzel eflatunları getirdim yorgun sularına
ellerinde dokunuyorum mevsim beyazına
nefesimde şyorsa kelebekler demem o ki baharlar hiç gelmeyecek
ocuk yüzlerinde solacak uğur böcekleri
yırtık kuyruklarıyla kırık gülüşler bırakacak uçurtmalar
hiçbir serçenin ağırlığını kaldıramayacak bu ağaçlar
hiçbir yeşil dokunmayacak çıplak ayaklarına
bilirim; senin ayakların bile yok

gülüşünde sarmaşık köprüler kurardım
her çıkılmaz sokağın başında ülkeler açardı gözlerin
hırçın bir rüzgar olsam düşerdi boynunda kolum kanadım
iharetlerin ıgıllığına avuç açardı yüzümde ellerin

ağlama derdin
ağlamıyorum: kuraklaşan dünyanın tüm suları bende toplanıyor
tüm depremlerin merkez ss yüreğim
tüm faili meçhul cinayetlerin katiliyim
en büyük savaşlarda, en çok benim içimde ölüyor bütün çocuklar

hayat sana ne bırakırsa bıraksın, ağlama!
her damla yaşın, kahır bırakır yüzüme derdin
hayat beni sensiz bıraktı bak
a g l a y a m ı y o r u m...

(annem...ağlamıyorum)

Arzu Altınçiçek

Kızmadan oku...

Birikmişliğimin gök gürültüsünü beklercesine
Sormuşsun eylülün acısını
Ağustos yangını üzerindeyken
Üşüyen teni... yüreği
Titreyen gülüşü... gözleri

...sana bunu diyemem ki küçüğüm

Savrulur her hazan geçmiş yazın külleri
Gün gelecek, isi kalacak sadece, biliyorum.
Unutmanın sırası değil belli ki
Hala şiirlerde saklı, kuruyan yaprak hışırtısı
Sebepsiz gidene ne ah eder yürek, ne bekler

...terk edilişi nasıl anlatayım küçüğüm

Ben eylülde hep yastayım
Kızıla döndükçe,
Sarardıkça mevsim,
Kararır sabahlarım.
Zaman hep tersine birikir yapraklarla

...sana karanlığı nasıl anlatayım küçüğüm

Esmer tenindeki beyaz gelinciği
Gözlerinde çöl düşün
Göğsündeki ölmeyen kelebekleri
Sığnağımla nasıl sarayım
Bırak bensiz kurusun o yara

...nasıl seni kanatırım küçüğüm.

Ellerin değsin istemez miyim sağıma
Yorgun başım düşse omzuna
Korkularım gölgesinde kalsa boyunun
Ömrüne serilmek istemez miyim
Bedenimde çiçeğini istemez miyim

...sana acıyı nasıl anlatayım küçüğüm

Bir kız çocuğu olsa içimde
Gelip kirlenmesin diye boğarım
Bir oğlan düşse rahmime
Aşk acısı yaratmasın diye karnımı döşerim... inan! ! !
Sevdaya kalmamışken inancım

...bana aşkı nasıl uzatırsın küçüğüm...

Çok yorgunum hırçın denizde,
Sen durgun göllere dal git, dağıt acını.

Dalgalar yorar beni,
Öfkeni sektir taşlarla su üzerinde
Kendi dalganı yarat...sen yor mavileri

...denizlerde yangını nasıl anlatayım küçüğüm

Dünyanın kirpikleri birleşir yerle gök öpüştüğünde
İspirto rengi belirir ufuk çizgisinde
Silinir dağlar, ağaçlar, binalar,
Küçülerek yok olur insanlar
Ardı sıra yakılan ağıtlar duyulur rüzgarda

...sessiz çığlığımı nasıl duyururum küçüğüm

Ne şarap eşlik eder yalnızlığa
Ne mermi son verir acılara
Tavanda ışık olup
Aydınlatırken kararmayı
İp ucunda gölge olup sallanışı düşün

...Sana nasıl vereyim çoktan ölmüş bir bedeni

Romantik şarkıların sustuğu anda
Ne kadında gizemdir
Ne erkekte vicdanlı A Ş K
Gül geç,
Kanma.

Sen bana dalga dalga koşarken
Nasıl anlatırım ay ışığında yengeç kaçışımı

...vazgeç desem

Dünler gibi çekip gider misin?

Kır çiçeklerinde sakladım kokumu
Sen hep baharda kal küçüğüm

Ben eylülde hep yastayım.
Mevsim – s o n- bahar...
Zamansız tenimde yangınım.

17 Eylül 2006 / yitik cadde

Arzu Altınçiçek

Kim kimi sarsın / pamuk aşkım

Düş bulutlarıydı parçalanmış
Kırpiklerime takılan

Saçlarıma
Yüzüme
Yalnızlığıma avuç açan
Pamuk sevdalarını

Soldu mavi
Kaldı elimde
Umut
Beyaz / sevdamin adıydı

Düş mevsimlerinin dikenleriydi
Baharı kanatan

Göğsümdeki gelinciğin
Kokusunu
Rüzgara veren
Pamuk sevdalarını

Soldu kırmızı
Kaldı elimde
Aşk
Beyaz / aşkımın adıydı

Pamuk aşkım..
Tenine sar sevdami

Avuçlarıma bırak
Yüzündeki mevsimi

Sensiz sabahlarda
Bir avuç yazla yıkanayım

<i>Sen istedin diye
pamuk aşkım-

Ben de istiyorum
pamuk kalbinde düşlere dalmayı </i>

Şimdi kim kimi
Pamuklara sarmalayıp sarmalı

Aşk ki
Yaşanması
Pamuk ipliğindeyken...

Arzu Altınçiçek

Kimbilir

Hislerimi anlamayı istemiyorum
Sana gizli gizli beslediğim sevgimi
Akşamlardan nefret edişimin sebebini
İstemiyorum bilmeni.
Hele göz göze gelip yalnız kalmayı
Seninle konuşmayı istemiyorum
Çünkü..o zaman ele veririm kendi kendimi.
Kimbilir belkide kaybederim
İstemeyerek olsa da seni.
Onun için sorma bana davranışlarımın sebebini
Ağzımdan laf almaya çalışıp da
Yorma kendini
Yorma boşuna
Ne olursun uzak dur benden
Böylesi ikimiz için daha iyi olur inan
Sonumuz kötü olabilir
Gerçekten korkuyorum bu sondan.
Hislerimi anlamandan...korkuyorum
Gözleriyle konuşabilen biriyim ben
Bu nedenle hiç bakmamalıyım sana
Uzak durmalıyım senden
Ne olursun birşey demeden
Sormadan..
Gözlerime bakmadan
Uzaklaş yanımdan
Bırak beni düşüncelerimle başbaşa
Yalvarırım bırak
Dön bensiz hayatına
Kalma yanımda
Tutma ellerimi
Ne olursun git
Anlamaya çalış sensizliğimi
İnan bana
Bir gençlik hevesidir benimki
KİMBİLİR! ! !

Arzu Altınçiçek

Kime ne

Pencerede renkleri canlı şehir
Havada ne bulut var
Ne içimde hüzün
Mevsim hazanmış...
Ben ki bahar keleşeği
Kaçınıcı bahardayım
Eylül gelmiş-miş... kime ne!

Arzu Altınçipek

Kimse duymasın

Sıkıntılara göz açmanın ötesinde
Kasvetli doğardı sabahlar
Uyanık mı, uyurgezer mi
Dolaşırdı beden
Bilmedim.

<I>Kalabalığın ortasında
Arka planda yalnızlığım</I>

Bunca koşturma içinde
Bir 'BEN' vardı unuttuğum
Ve ertelediğim bir gelecek.

<I>Güçlü kıldardı uzanan elleri geri çevirmek</I>

Sorun değil tamir etmek
Kırılan sevdayı, kaybolan güveni
ama ...
Her defasında yıkılmak yok mu?
Ve
Acısını paylaşmak sessiz sedasız ağlayışlarda / zordu

Laf olsun, biri olsun hayatımda diye
Aşk yaşayanlardan olamadım ki ben.
Sevmeyi hiç beceremedim.
Hele ki aşk!
İmkansız bir tarifti benim için

<i>Ateşten gömlekte buzdan bir bedenin direnmesiymiş sevda</i>

Güz bir başka oysa şimdi.
Yağmurlar, mürekkebi olmuş katran gecelerimin.
En büyük çılgımsa,
Gözlerimden yankılanıyor boş duvarlara.

Ne değiştirdi şimdi beni?
Ben hep aynı bensem,
Hayat aynıysa
Yenileyen 'SEN' mi oldu yarınlarımı?

Gözlerin doğdu sessiz kumsalıma,
Aktı coşkun nehirler.
Çakılların arasında kıvrılırken
/ huzuru öğrendim yüreğimde.

Ilık meltemler doluyor sabahlara.
Bilmediğim bir şey göğsümdeki kıpırtılar
Sürü sürü nal sesleri var çit çektiğim göğsümde.

Sevgi için ağlamayı
Mutluluğun durdurulamadığını öğrendim yanaklarda
<I>bu yaştan sonra</I>

Şimdi sadece 'SEN' varsın hayatımda.
<I>Suların ardında doğan güneş gibi
Arınmaya çalışıyorum karanlıklardan.
İkimizin olduğu bir dünya çiziyorum,
Ay tenine kırmızıyı damlatıyorum kalbimden.
Sakin uzaklarda kalma

Seni seviyorum diyorum...
Nasılsa sen kim olduğunu biliyorsun.</İ>
Yeditepe'de bilsin istiyorum aslında ama
Göze gelecek diye bu sevda / korkuyorum

Bilmediğim sokaklar yutar diye /<I> adını bile haykıramıyorum</I>
<I>Yutkunuyorum...</I>
<I>Susuyorum...</I>
<I>'Kimseler duymasın</I> 'Seni Özlüyorum'

Arzu Altınçiçek

Kimse sevmeyi bilmiyor

Susuyorum
Seslensem, haykırsam
Nasılsa duyan olmuyor
Gözlerimi yumuyorum
Görmeye gelince herkes görür biliyorum
ama
Bakışım gibi kimse bakmıyor
Sevmiyorum artık
Gönlümün kapısını kapattım
Yollarına taşlar yığdım
Pencerelerine kilit vurdum aşkın
Herkes sevildiğinden olsa gerek
Kimse sevmeyi bilmiyor.

Arzu Altınçiçek

Koca Şehir

Köyüm yok benim
Sevdam için delemem dağları
Ayrılıklarımı akıtamam pınarlara
Bahar kokusunu duyamam
Sabah meltemi düşen başak saçlarda

Buralarda aşk başkadır
Güneş hiçbir zaman pırıldamaz bu binalar arasında
Ne sabahı sabah, ne akşamı akşam köhne şehrin
Koca deniz üstüme çarpar dalgasını
Deli rüzgar sınırın ötesinde biryerde
Set vurulmuş sevdalarına
Eser, savurur kendini

Aşkların kokusu hazandır
Sevdanın ki kış
Beyaza çalar düşleri
Ne Ferhat gelir akla
Ne Mecnun

Sol yanımda bir acı..

Göğsüm çit çekmiş birkere
Nal seslerine

Doluyum..
Koca şehir ağır geliyor gözlerime

Tutam tutam biriktiriyorum umutlarımı

Koca şehir tüketiyor destan aşkları

Arzu Altınçiçek

Kolay değil

Gün gidişin
Tarih -1-
Sene bilmem kaç oldu
Sen gideli
Kaç mevsim sessizliğin.

Sen şimdi...
Acittiğin canımla mutlusun
Bedelini ödeyemeyeceğin
Yaşlar akıttım ardında
Günahı sana kalsın
Sende zerresi olmayan
Aşka sahibim nasılsa
Yüreği yüzündedir de insanın
Melek yüzünde ne kadar kalır masken
Bilinmez
Soytarılık kolay iş değil vesselam!

Arzu Altınçiçek

Korkular

Yitik zaman düşlerinde
Siz vardınız karşımda duran
Eli kanlı -korkularım-

Ağzınızda tuttuğunuz bıçak
Ve yansımasında
Yılların çizgileri yüzümde
Derinden öte

Yorgun zamandan yorgun
Bir ben var sırtan
Alaycı gülüşünüze
...ki ben onu dinlemedim

Bölünürdü uykularım
Çınlatan kabusunuzda
Ö sessizlik içinde
Ritmik sese takılırdı kulaklarım
Ya saat, ya kalp

Ve her soluğum biraz daha hızlı..
Çarptıkça duvara gölgem
Karanlık çökerdi
Ve akrep ağulunu bırakırdı koynuma
Ölümü tadardı tenim

Kabuslarıma yoldaş
Dişlerine kan bulaşmış yarasa
Asardı kendini kirpiklerime
Gözlerimden akardı katran
Ay düştükçe dilime

Kapalı perdeler oynar
Gölgesi sallanır kapının
Bir ileri-bir geri
Ve büyüdükçe büyür
Uykumu kemiren tahta kurusu 'keşkeler'

Yabancı bir soluk ensemde
Olmayan birinin ayak sesi
Arkamı dönsem boğazıma sarılacak mı
Karabasanların efendisi

Ah bu korkularım
Yumsam gözlerimi.. biter mi hepsi?

Arzu Altınçiçek

Kum

`En sadık dostun benim' derdi SU!

Çöl fırtınasında mahkumken bulut bulut gelirdi gözlerime. Bedenimdeki alevi söndürmek için atlardı yükseklerden, bilmezdim esarettime ağladığını. Soğuk dursa da, yandığım için yanardı.

Dikenlerin gölgesi belirdikçe, bilirdim ki akrep zehrini akıttırdı geçmeyen vakitlere. Zehirlerdi de bir türlü ölmezdi gün. Renkler belirirdi üzerimde kızıl-kiyamet. Buharlaşırdı ufuk, beklerdim milyonlarca suretimle..beklerdim de, giderdi damlalar.

`En sadık dostun benim' derdi SU!

Ne zaman heybetli bir kayanın altında can çekişsem, can suyum olurdu mavisi. Zifiri anlarda onca şey vardı fısıldaştığımız, deniz bile duymazdı. Kuduz dalgalar gelirdi yatağıma, salyasını bırakırdı, ses çıkarmazdım. Gecedden başka kim görmüştü ki?

Şefkatimi bilip, yüz sürerdi küçük çakıl taşları, oynaşırdık rüzgar da aramıza katıldığında. Aşağı, yukarı öfkeyle dolaşırlardı, kıskançlıktan kıpkırmızı kesilen karıncalar.

Serilirdi sıcağıma yarı çıplak bedenler, batardı parmakları kazıdıkça sahte sevdaları. Onlar sevdalandıkça, canım yanardı. Can havliyle yarama tuzunu basardı.

`En sadık dostun benim' derdi SU!

Terkedilmişler gelirdi arka bahçeme, kırık anıları arasında kirpiklerine saplanırdı boşlukta asılı fotoğraflar. Gümüş tozları saklardı gece, ağladıkça aşık, gözlerine serperdi yıldızları. Damla damla yığılırdı kırık kalpler, ben onları saklardım, yıldız yağmurları benim yalnızlığımı.

En sadık dostum sensin de SU, en çok aşığın benim. Ne kadar dolarsan dol bedenime kana kana içerim yine de susarım.

Güldü Rüzgar... Su senin dostun olamaz kum diyerek.

`En sadık dostun benim' dedi!

Sen değil misin ki gölgesi bile alevli, vahada kızıl açan çiçek? Esmes miyim üstünden, vermez miyim serinliğimi? Kavuşturamaz mıyız dağılmış tanelerini? Sen yorulmadan ellerimle taşımaz mıyım seni bir uçtan bir uca. Kervanlar geçerken, ezmesinler diye seni tozu dumana katmaz mıyım?

`En sadık dostun benim' dedi, Rüzgar!

Hırçın dalgaların tuzuna bulanmayasın diye çekip götürmez miyim seni pembe çiçekli dikenlerin gölgesine. İstedığın yere var diye bırakmaz mıyım seni saçlarımdan?

Islak ıslak düşmesin diye bedenler, kaçırmaz mıyım güneşin sıcağını? Taşlarla katılaşmasın diye yüreğin seni almaz mıyım aralarından? Hadi bin sırtıma da yayıl sere serpe.

En sadık dostum sensin de Rüzgar, en çok hayranın benim. Ne kadar esersen es

uzaklara, döne döne izinden gelirim.

Haykırdı ateş kırmızı kelimelerle... Ne su, ne rüzgar gerek sana. Ben yeterim!

Üşümeyesin diye güneşi serdim mavilere. Karanlıkta kalma diye böceklere yükledim kıvılcımlarımı. Düştüğüm bir avuç kalbin güneş çiçeklerini serptim şafak vakti üzerine. Kim baksa karşı kıyıda gördü ateşini. Ben gibi ol diye kavurdum seni. Ben ne kadar sıcaksam sen o kadar kırgınsın, ne kadar soğuksam o kadar solgun tenin, bilmez misin?

Susadım, estim, yandım! kül rengi sabahlarda düşündüm yağmur ormanlarını. Yeşil açan toprak olmak istedim. Küstü dostunum diyenler.

Bir ağızdan haykırdılar, salyalı, alev alev fırtınayla: İnsanlar bırakır mı toprakları? Yeşerdikçe hayalleri, hayatı kuma döner toprağın.

Sere serpe savrulursun, ya bir cam olursun ya da cam içinde tüketirsin zamanı. Kum kum dağılırsın.

Gümüş bir ayna karşısında kendime bakıyorum. Ne kadar da zenginmiş ismim oysa ne kadar çıplak görünür cismim. Ben ki kum prensesi. Ayaklarım kırgın, gözlerim yaşlı, saçlarım dağınık. Bakışlarımın yeşil olmasını öyle isterdim ki.

Sen ki insanoğlu, Ayağının altında ki kum tanesinin bilir misin nasıldır sesi?

Duymak için dinlemek gerekir, dinlediğini anlamak içinse bilmek gerek doğanın dilini.

Arzu Altınçiçek

Kuma sevdalı sularım

En çok bu hallerini seviyorum kıyıların. Sadece karanlığın üstüme serildiği...

Yüzümde parlıyor, dolunayın yalnızlığı. Gümüşleri dökülürken gecenin, yorgun yıldızları bırakıyorum. Suspuz sahiller...

İskelesine çekilmiş eski birkaç sandal arasında, korkular bakıyor bana.

Belki son kez iç çekiyorum saçlarının kokusuna. Rengini seçemediğim gözlerin süzülüyor tenimden. Ben diyeyim mavi, sen de ela...Ne farkı var!

Eteklerinin kıvrımlarıyla usulca çekiyorum kendime. Nasıl bende biriktiğini bir bilsen. Nasıl desem... şey gibi... hani denize bakıp da yaşlarında sevdasını bırakanlar olur ya, aynen öyle. Tane tane dolduruyorum tenime seni.

En çok karanlık olduğum yerleri seviyorum, sevişmemizi görmedikleri. Omuzlarında gurbet kuşlarının tüyünden bir askı. Sıyırıyorum, çıplak kal istiyorum yanımda. Yoruluyorsun ve bir denizkızını kollarımdan bırakırcasına sahile, seni de bırakıyorum.

Bedeninde yeşermeyecek güllerin tohumlarını koparıyorum güneşten. Sarılarında, gün teninde doğsun diye. İki bacaklı dikenler bitiyor üstünde. Yolmak istiyorum, çekiliyorum yine.

Yabancı bir rüzgar geliyor, siliyor veda buselerimi. Bense... bense sessizce şahidim! Kalmak isteyip de, seni götürüp bıraktıkları her yere varmak istiyorum. Şehrin beşi bir yerde karartıları geçiyor önüme, aşamıyorum tanem...Nemleniyor geçtiğim tüm yollar. Tuz kokuyor, ben kokuyorum. Yıkmak istemediğin onca dal, onca çiçeği katıyorum önüme, sana geliyorum diyorum.

Sense...sense döne döne savruluyorsun önümde. Tam yakaladığım dediğim yerde yansıyor gözyaşın... gidiyorsun gözlerimde.

Her defasında aldı seni elimden bu çapkın rüzgar, bana kızgınlığı nedendir bilmem.

Suçlu benim belki de seni sevdiğim için, hüküm giyen sen!

Ağlayan kayaların ağıtlarına karışıp ses gönderir misin tanem? Hangi çölde bana susarsın!

Ben sana yanıyorum da!

Ben deniz
Sen kum

Gök deniz
Yıldız kum

Değil mi ki
İkişinde boşalır zaman...

Her noktam sen,
Can gözüm
Her su damlan ben.

Arzu Altınecek

Kumbara

Kumbara

Dostlar biriktirdim tek tek
Anıları, aldığım gülleri
Güldüğüm yüzleri
ve beni ağlatanları
Sevdaları biriktirdim
Acıları, öfkeleri
Yüze gülüpte arkadan konuşanları
Can deyip de canımdan can alanları
Yine de
Kin besleyemedim
Hayat bankasına yatırmak istedim toplananları
Elde var sıfır
Hayat hiç bir şeye değmezmiş..
Bundan sonra elinize her geçen şeyi atmayın içinize..
Ne gelene bağlanın
Ne gidene ağlayın
Koca kalabalık, boşuna yük taşımayın
Gülün geçin
Bize yaptığı gibi, ölüm ve hayatın

Arzu Altınçiçek

Kumbaramdaki harfler

İnce uzun parmakları titreyerek tuşladı telefonu. İçinde öylesi bir öfke, ıslak gözlerinde çaresizlik o kadar yansyordu ki verdiği derin nefese.

Niye böyle acımasızdı hayat kendisine karşı, nerede yanlış yapıyordu hiç sorgulamamıştı şimdiye kadar. Bunu ilk kez sordu kendine.

İnandıkları, değer verdikleriydi her defasında canını acıtan. Hep en yakınıydı bedelsiz yaşlarının sebebi ve bütün 'niçin?'leri cevapsızdı.

Telefon çalmaya başladığında içinden bir ses, - ne olur açmasın- diyordu. Bu kızgınlığıyla, acıyan yüreğiyle geri dönülmez laflar etmekten korkuyordu. O kadar çok sitem doluydu ki, zehirli bir yılanın dilinden farksızdı suskun harfleri. Sadece - açma, diyordu. Telefonu kapatmamak için direndi.

Farkındaydı savunmasız kaldığının. Yatağın ucuna fırlattı telefonu ve aynı hızda dudağından döküldü 'kahretsin' sözleri. Önce öfke ne kadar sıkışık kalırdı ki sesinde. Bağırmalıydı, ağlayana kadar ağzına geleni söylemeliydi, sonra çıplak kalmalıydı gözyaşları, sesinde sadece hıçkırığı dökülmeliydi.

Sırtını duvara yaslayıp, bacaklarını kendine doğru çekti. İki eli kavuştu dizlerinin altında -elleri ne kadar soğuktu- Üşüyen onca taraf vardı bedeninde. Dudak izleri, saçlarında kalan sıcak nefes, hele bir de iki göğsünün ortasında kanat çırpan çöl kelebekleri... her şey üşüyordu, üşütüyordu.

Masadaki magazin dergisinde falancanın aşkı diye renkli ve iri puntolu yazıya takıldı gözleri. Kızgınlıkla kalktı yerinden bir makas aldı ve tek tek kesmeye başladı harfleri ve diğer sayfadakileri de. Kucağında rengarenk kağıt parçaları doldu. Keşke bu kadar basit olabilseydi hayatı renklendirmek.

Cam bir kaseye doldurdu renkli harfleri, sonra yere oturdu. Küçük şiirler yazmaya başladı yan yana koyarak. İsimler, şehirler... irili ufaklı renkli kurdelelerden farksızdı bej renkli halının üstünde duranlar. Çocuk gibiydi. Bir yandan ağlıyor, bir yandan sevdiği renkte sıradaki harfi bulmaya çalışıyordu.

Zamanın nasıl geçtiğini anlamadı, soluk halının üzerine uzanıp uyuya kaldı.

Tarifsiz bir baş ağrısıyla gözlerini açtığında her yeri tutulmuştu, yerde ne arıyorum dercesine bakındı etrafına. Ellerine, eteğine yapışan kağıtları gördü. Kalktı harfleri topladı ve kırık bir aşk hikayesi daha kaldı elimde diye düşündü.

Aklında ne kadar üzüntüsü varsa ılık duşla bitsin istedi. Belki de son gözyaşlarıydı artık üzerinden akıp ayağının altında girdaplaşan köpüklere damlayan. Durulanırken suyun vücudunda aktığı kıvrımlarına baktı ve karşı duvardaki aynada seyretti kendini. -Güzelim, dedi ürkek bir sesle.

Banyodan çıktığında kendisini üzdüğü için, kendine kızdı. Ne olursa olsun, hiç kimse için kendi canını acıtmaya değmeyecek kadar değerliydi hayat. Doğduğundan beri gidişi olmayan tek kendiydi, kendine. Ailesi, yıllarca aynı sınıfı paylaştığı arkadaşları, dostları vs.vs...ne kadar uzun listeydi hayatına girip çıkanlar.

Balkona küçük bir masa çıkardı ve güzel bir kahvaltı hazırladı. Sabahın ilk saatlerinde kuşların bu kadar neşeli öttüklerini şimdiye kadar hiç fark etmemişti. Küçük saksıdaki

çiçekleri açarken kokusu yayılmaya başladı balkona.

İçeri girdi, tekrar balkona geldiğinde elinde küçük bir kum saati vardı. Masanın kenarına koydu ve çayının son demlerini yudumladı. Bardak bittiğinde kum saati de son anları demliyordu geçmişe.

Bitti kumlar, tepetaklak etti zamanı ve güldü kız. Son zamanlarda hiç böyle çocukça bir gülüş konmamıştı dudaklarına. Şımarık kız edasıyla yan yatırarak masanın üstüne bıraktı kum saatini, zaman durmuştu, Keşke her an böyle istendiği zaman durdurulabilseydi.

Akmayan zaman diliminde, tüm hayatı geçti gözlerinden. Birkaç soluklanmada bitti hepsi. Otuz beş yıl demek bu kadar kısaymış dedi.

Bir müddet sonra kum saatini doğrulttu.

Masasını toplarken, bir çok hataların kırıntısını sıyırdı avucuna. Ellerini yıkadı, giyinip işe gitmesi gerekiyordu. Dolabın önünde durup en renkli giysilerini çıkardı, bahar gibi uçuk makyaj yaptı, kaç aydır makyaj yapmadığını hatırladı. Saçlarını açtı, tüm gece döküldü bir anda omuzlarına.

Masada renkli harflerin yanına gitti. Dün akşam telefon açarken titreyen parmakları değildi kaseye uzanan. Ne tutacağını biliyordu ya elleri, kararlı bir şekilde karıştırdı. Bir avuç kağıt kırıntıların koydu ve yanyana yazmaya başladı.

'Önce ben, sonra her şey' bu kadardı işte ve bu kadarım işte. Yani çok şeyim kendim için kendime, dedi. Gülümseyerek çıktı evden.

Caddede somurtan insanlarla karşılaştıkça hayatı geciktirdiklerini biliyordu artık. Alıp verdiği her nefesin, yediği her lokmanın, içtiği her suyun, hatta bastığı ve dokunduğu her yerin bir değer olduğunu artık biliyordu.

Benden başka ben yok bana sarılacak dedi. Yeşili yakalayıp karşı caddeye geçtiğinde yorgun ayak izlerinin üzerinden geçmişti arabalar.

İş yerine geldi, herkes 'bugün çok hoş görünüyorsun' dedikçe daha da içi içine sığmaz oldu.

Hayata gülümsemek ve yansıması bu kadar kolaydı işte.

Güzel bir günün ardında evine döndüğünde, her şeyi daha basit yaşamının tatlı yorgunluğu vardı. Odasına girdiğinde telefonu dün gece fırlattığı yerde olduğunu gördü. Makinenin içinden kartı çıkarttı ve çöpe attı. O kimseye ulaşmak istemiyordu, ona ulaşmak isteyenlerse zaten bir şekilde bulurdu izini.

Akşam yemeği sonrası aldığı bir çok dergiden renkli harfler kesti. Her akşam defterine kısa şiirler, küçük öyküler yazmaya başladı. Zordu ama keyifliydi yapması. Hele ki bittiğinde rengarenk sayfaya bakmak ilkokul sırasındaki çocukların suluboyayla oynaması gibiydi.

İki ay geçmişti, masasındaki defterde rengarenk birikmişti suskun harfleri. Cam kumbarada kalan üç kağıt parçasına uzandı. Arkası dönük oldukları için ne rengini, ne

de hangi harf olduğunu biliyordu. Üç harf kalmış, nasılsa işe yaramaz deyip alıp atmak istedi.

Kumbaradan yere düşen üç siyah harfe baktı ve güldü.

A
Ş
K

Gerçekten de işe yaramazmış dedi, üzerine basıp cam kumbarayı yıkamaya gitti.

Hayata gülümsedikçe renklerin hayat dedi. Oturma odasında duvardaki tablo önünde durdu. Bunu yazdığı akşamı hatırladı ve gülümseyerek okudu;

<a>ÖnCe <a>B <i> E</i> N, <a>sOn<a>r<i>A</i> H
e<i> R </i> ş e<i> y</i>.... <a>H</i>a<i>y</i><a>At BEn<a>IM.

Hayatın hep sıcak renklerinde, içten tebessümle kalın.

Arzu Altınçiçek

Kuşluk vakti

Belli ki yorgun güneş
Sere serpe bulutlar önünde
Yaşlı ağaçların duvar olduğu
Bir yol uzuyor önümde

Yapraklar dilsiz,
Rüzgar çaresiz
Ağaçlar yaralı

Karalı bedenlerinde
Daha da aklaşmış
Failleri kayıp aşk hikayeleri
Ağaçlar uzuyor önümde

Gövdeler yaralı
Anılar çaresiz
Gölgeler dilsiz

Ulurken yalnızlık
Korkularımın iskelesi için
Sessizliğe kazıda
Ağustos böcekleri

Yıldızların parmak ucunda
Usulca ilerliyor zaman
Son deminde yaşlı gece
Ay çekiliyor aydınlığa

En genç halinde gün
Yağmur çizgisiyle güneş
İşte sarı düşüyor yeşile
Yaşlı ağaçların duvar olduğu
Bir yol uzuyor önümde

Şiirleri tam da yakacaktım
Vakit kuşluk vakti...
yarına kaldı hepsi.

Arzu Altınçiçek

Küçüğüm

Bir ayrılık rüzgarı esti
...toz duman arkası.

Eşikte tozları süpürdü kadın
...tozlarda tuz buz aşkını.

-Git, beni sevme küçüğüm...
her bahar sonrası gelir güz / dedi

...gitti... bahardan denize karşı yuvarlanarak,
Peşi sıra götürdü sıcak heyecanı.

Mevsim hep ayrılıktı aslında
Takvimler hep düşürdü yalnızlığı.

Kaç kez yıldızlara serpti bu acıları
Kaç kez sızılıyla uykusuzluğu sıvazladı.

Yorgundu kadın,
Yolun daha başındaydı adam.

...Git, beni sevme küçüğüm...
her sarılışın bir parça daha koparır canımı / derken

Sessiz harflerinde saklıydı
GİTME.. KAL / deyişleri.

.....

Bir kürekte toplandı aşk kırıntıları
Kapı kapandı.

Gözlerinden ilmek ilmek geçti
Şeffaf yalnızlığı.

.....

Git-me küçüğüm
-Dinle!

Maviye giderken adımların
Köpüklerinde bulursun çocuk yanını

Oysa bilmelisin
O dalgalar aşındırır en sert dediğin kayaları

Mavi bir kuş aslında ölüm
Beyazsa çırpınışı, sakın kanma.

Her gülüş saklar nice acıları
Baktığın aynanın da vardır arkasında siyahı

Gümüşünde kara düşer belki yarına
Oysa baktığın gibi yansırın kendine

Sen hep güneşi tut ya da güneş ol sabahıma...

Git dediysem, sen bana bakma
Kal diyemediğim için -i m k a n s ı z bu s e v d a -
Anla k ü ç ü ğ ü m.

Arzu Altınçiçek

Küçük bir şiirdi

Küçük bir şiirdi
Sararmış kağıtta dörde katlanmış
Dört mısrada
Dört mevsim
Dört yol ağzında
Çıkmaza giren bir aşın öyküsüydü

Küçük bir şiirdi
Büyük bir yüreğin
İnce kaleminden sızmış
Maviydi her mısra
Maviydi umuda konulan son nokta
Maviye bulanmış bulanmasına da
Şair yüreğine karalar bağlamış

Sararmış kağıtta dörde katlanan
Bitmiş bir insanı anlatan
Küçük bir şiirdi

Arzu Altınçiçek

Küçük kadın

Köhnemiş tekneye yaslı
Buruk tebesümüyle dolaşıyordu anıları
Küçük kadın

Bakışlarında titreyen deniz...
Denizde tepetaklak gelmiş bir şehir saklı
Ve kuru yosun kokusunda
kirpiklerinde ağ tutmuş bir hayat

Kuma damladıkça can kırıkları
Islak bir lekeydi
Yitik sevdadan arta kalanlar

Küçük adımları bastıkça
Ayrılığın soğuk damlasına
Sızlayan göğsünde
Sıkıştırdı bulutlar
Nefessiz kalırdı gökyüzü

Rüzgarın ıslığında
Hüzündü biriken deniz yıldızının avucunda
Ve zılgıtlarla paylaşırdı çakıl taşları
Yorgun bedende uluyan yalnızlığı

Bir martının çığlığında yankılanırken denize özlem
Düğüm düğüm dizilirdi boğazına
Hasret şarkıları

<i>Eylül rengine bürünmüş yüzüyle
Sıkışmıştı küçük kadın
İki mavi arasında
Suskun

Gözlerinde titreyen deniz
Denizde tepetaklak şehir saklı...</i>

EKİM-2004

Arzu Altınçiçek

Küçük mucizeme

<bgsound src='ses/xfiles.mid' loop='-3'>

İnsanlıktan utandım
Gözlerinde yaş
Canında acı varken bile
Sevgiydi kuyruğunda
Salladığın

Çaresiz yatıyorsun
Gözlerime sorular düşüyor bakışından
Suçum ne?

Dört ay önce
Otoban kenarında gördüm, yaklaştım
Dizlerimin altında boyunla
Öyle tatlıydın ki.

Hastalanınca seferberdik
Serum takılı yatarken
Sevgimi de damlattım canına.

Bir sabah koşarak karşıladığında
Doktor bile şaşırmıştı.
İlk defa ama ilk defa kurtulan görmüş bu hastalıktan.
Mucizemdin

Şimdi sana nasıl desem
Bu yatışının sebebini
Hangi canı yaptıysa
İnsan dediğimiziz
En tatlı canından ödesin bedelini

Şimdi ayağın kırık
İnsanlara karşı korkak

Bilmezler ki
Daha çok can yakıp
İnsandan daha hayvan olursun
İstesen

Küçük bir sokak köpeğinin
Sopayla bacağını kıran bir insanla aynı soydan olmayı istememe hakkım varsa
kullanmak istiyorum.

***Şiir değil sadece canım acıdı.

Arzu Altınçiçek

Lekeli mi Sevdamız?

Sıcak gecelerde bir köşeye çekilen puhu kuşu gibiyim.. Yalnızlığın ve sessizliğin tam ortasında. Haykırışlarımdan ürken kadın yüreğini beslerim kimsenin bilmediği diğer yanımda. Sessizlik ve karanlık ürkütür beni. Kendimle başbaşa kalmam kadar acı olmasa da, tuttuğum nefeslerim gelir aklıma. Gece çöker, el ayak çekilir hayattan sanki. Yine de parlak gözlerle seyre dalarım sönük sokakları. Her kapalı perdenin arkasını merak ederek, düşünerek dalarım uzaklardan gelecek sabaha. Kimbilir kaç benim kadar yalnızdır diye düşünürüm dört duvar arasında sıkışan arzuların, susarım.

Neden yalnızlık geceleri gelir aklıma. Düşüncelerim, hayallerim, acılarım hep aynı zamanda.... başımı yastığa koyunca başlar sancılarım. Kıvranırim, parmaklarımı dalarım altımda serilen çarşafa, yanımdaki yastığa bakar ağlarım. Neden boş? Niye yoksun? Niçin sensizim? Gözlerimi açtığımda gözlerinde görmeliyim bitkinliğimi.. terimin tuzu kalmalı teninde ve öpmeliyim seni güneşin sabaha düştüğü gibi... sevmeliyim..

Seni gözlerime doldurup gitmişim Ege kıyısına. Sabahları gülüşüne boyayıp, buseni asmıştım şimale. Sessizliğimi alıp koynuma yeditepeye bırakmıştım ya seni. Bensiz neler yaparsan utancıyla, umarsızlığıyla kahpe şehrin namına veririm deyip ihanetini, gittim. Kadın kokusunda yudumladığında gecelerini,hasretlerimi bıraktığım kırmızı şafaklarda gözlerini açtın başka tende... oysa ben bir başımaydım. Yangınım kaldı çöl kızgınlığında ki sevdamda. Hasretin, denizin tuzuyla karışıp kavurdu dudaklarımı.

Hep korktum uzaklardayken. Geldiğimde bulacak mıydım seni? . Sensiz kuytularda gülüşünü, öpüşünü düşlerken, İstanbul'a değil, sana özlemim artardı. Sen uzak kaldıkça bana daha da çöküyordu aşk, kırmızı sevdalara.

İşte geldim. Yağmurlu bir İstanbul sabahı karşıladı beni hem de sevdiğim Eylül.

Güz yaklaşıyor, leyleklerde bugün yarın çeker gider. Peki ya sen? Mevsimsiz mi bırakacaksın beni yoksa her mevsimimde baharı mı yaşatacaksın?

Sesini duyur bana... İstanbul sokaklarında kayboldun mu, karanlıklar lekeledi mi sevdamızı?

Koca şehir gibi ya şahlan karşımda ya da yitirilen nice aşklar gibi gömül Marmara'nın sularına, hazin hazin.

Arzu Altınçiçek

Linda

Göğsümde ver son nefesini
En son senin kokun kalsın üstümde
En son senin sıcaklığın tenimde
Ve kirpiklerinde mühürlensin gece

Uzağımda kalma
Korkuyorum şimdiden
Sensiz uykularımdan
Uyanmaktan korkuyorum
Gözlerimde ıslaklığını almadığım sabaha
Bir damla yaş düşse gözüme
Sesinde titrer yüreğim
Yüzünü sürersin ellerime
Ne kızgınlığım söndü beyazlığında
Kaç isyanıma şahitti bilmem
Suskun bakışların
En çok sen dinlerdin beni
Ve en çok sen anlardın
Bu gece de saçlarıma sür yüzünü
Karanlığa inat,
Beyazıyla uzansın küçük bedenini yanıma

Hadi kirpiklerinde kilitle düşlerimi
İki kişilik vereceksin son nefesini
"Sen gittinmi, ben ölürüm"
Kartanem.

On dört yıl 'her şeyimdin, her şeyindim' biraz daha kal... gitme!

NOT: Şiir değil, sadece gözyaşımında damlayan kırık harflerim...

Arzu Altınçiçek

Lütfen ilgilenin

Merhabalar;

Yaklaşık 1 yıldır yardım organizasyonlarından uzak kalmak zorunda kaldım. Sağlık ve özel problemler sebebiyle. Ve yaklaşık 7-8 yıldır yapmakta olduğumuz yardım gezileri, sosyal aktivitelere vs. dönüş yaptık.

23 Nisan 2006 Çocuk bayramı nedeniyle Van'da 2 okula Pc, kitap ve kırtasiye malzemesi ile oyuncak, giysi almak istiyoruz.

Bu nedenle 23 Nisan a kadar 3 ayrı turnuva yapmamız gerekiyor. Bundan böyle de her ay belirlenecek günlerde ve mekanlarda turnuvalarımız olacaktır. Her ay toplanılan para tamamıyla yardıma ihtiyacı olan adreslere ve şahıslara ulaştırılacaktır.

Şu an görüşmede olduğumuz
Profilo İş Merkezi /Time Out

fakat katılımcıların mekanları dolayısıyla
Olivium

Korkukent

Beylikdüzü-Migros Çarşı

İzmir 'deki bowling salonlarında da karışık olarak yapacağız. Bu tamamen katılımcıların taleplerine göre olacaktır.

Bu nedenle aşağıdaki formu doldurup desteğinizle bir çocuğun gözlerinde dünyayı aydınlatırsanız, yarınlar daha umutla bakacakları temenmimizdir.

Öncelikle mekan ve tarih tespiti için katılımcıların

İsim- soy isim

Buldukları Şehir/ Semt

Msn adresi

İçq no

Gsm no

bunları bildirdiğiniz takdirde çok kısa süre kaldığı için bir an önce çalışmalara başlamak zorundayız. Önümüzdeki hafta tarih ve zamanları bildirilecektir.

Lütfen Bu maili mail listenizle paylaşın ve desteğinizi bizden esirgemeyin. Sitemiz hakkındaki tanıtım aşağıda yapılmıştır.

Para toplanmayacaktır. Siz sadece bowling oynayacaksınız! ! !

arzu_altincicek@yahoo.com

Şimdiden ilginize teşekkürler

Saygılarımla

Arzu Altınçicek

0532 233 60 21

Bizler yıllardır çeşitli yahoo grupları altında zaman zaman mailleşerek, bazen de çeşitli aktivitelerde bir araya geldik.

Yeri geldi eğlendik, yeri geldi kimsesiz çocukları sevindirdik, yaşlılarla sohbet ettik. Zor durumda olan öğrencilerin masraflarını karşılayanlar da oldu içimizde. Sosyal kurumlarda gönüllü çalışmalarda bildiklerimizi öğrettik çocuklara ve onlarla çocuk olduk. Gidemediğimiz, hiç görmediğimiz köy okullarına kitaplar ulaştırdık. Küçük çocukların ablası, abisi, mektup arkadaşı olduk.

Barınaklarda küçük dostlarımıza gittik. Sahiplendik, sahiplendirdik onları ya da sorumluluklarını üstlendik.

Acılarımızı ve sevinçlerimizi, sırasında fikirlerimizi paylaştık. Kimi zaman eleman aradık, kimi zaman iş. Kayıplarımız oldu, isyanlarımız, sevinçlerimiz...

Nerede ve ne durumda olduğuna bakmadan, sınıf, yaş, din, dil, eğitim, ırk ayrımı yapmadan bir arada olduk ve olmaya da devam edeceğiz.

Toplumumuzda İNTERNETİN sadece bazı kesimlerinde kazılı kalan -negatif görüşleri- malum. Oysaki burada eminiz ki birçok arkadaşınız oldu, dostluklar, aileler kuruldu. Tatsız olaylarla da karşılaşıldı ama hala buradayız işte. Tıpkı yarınlarda olacağı gibi! Bu tip çalışmalarla bu görüşlerin pozitif dönüşürülerek internet kullanımının verimlilikleri, insanları a-sosyal yaptığı düşüncelerinin çürütülmesi için açılan sosyal pencerelerin çeşitliliği gözler önüne serildiğinde -görsel eğitimlerin-, -kişisel kütüphanelerin- kısacası BİLİNÇLİ İNTERNET KULLANICILARININ da artacağına inanıyoruz.

www.dostkalpler.com

Herhangi bir kurum, kuruluş, dernek, vakıf ya da şahıs'a ait değildir. Ticari bir amacı, siyasi bir misyonu yoktur.

Bütünüyle tüm yahoo grup üyelerinin ortak pay ve paydada bulunduğu toplumsal dayanışma, yardımlaşma, sosyal hayatımızla, ben, sen olayını aşır BİZ olmanın gücüyle hareket etmek için açıldı.

Ülkemizde yardımların akıbetlerinin genelde belli olmamasından dolayı birçok insan ihtiyacı olanlara yardım etmekten soğudu. Fakat gitgide kötüleşen ekonomik koşullar altında milyonlarca ezilen insan, dolan yetimhaneler, çöpten yemek çıkarmaya çalışanların her zamandan çok bize ihtiyacı olduğu da gözle görünen bir gerçek.

Amacımız yardımları toplamaktan çok, insanları yetimhanelere, engelli çocuklara, yaşlı bakım evlerine, kör okullarına, sokak çocuklarına, yani yardıma ihtiyacı olan her yere bizzat yardım edecek kişilerin gitmesine vesile olmak. Bu yardımda bir oda boyama, oradakilerle oturup sohbet etme, körlere kitap okuma, evimizdeki kitaplardan kütüphane oluşturma. Büyük çaplı olmasa bile onların yanında olmak. Araya ne bir dernek, ne bir aracı koymak, varlığımızla ihtiyacı olanlara uzanmak ve onların elini tutup, arkadaş olmak. Eğer bir şeylere üzülmüş kafa çevirmek yerine bizlere katılırsanız bir şeyler değiştirebileceğimiz kesin.. Haydi, puzzle parçalarını yapıştırmaya başlayalım... Site bünyesinde yapılacak hiçbir çalışmada para talebi yapılmayıp, para da toplanmayacaktır.

www.dostkalpler.com & www.radyomedcezir.com

iz bırakmak isteyenlerin adresi

Arzu Altınçiçek

Madalyon

I

Vitrin renkleri vurur yüzüme
Camları kırılır yorgun ruhumda.
Uzar gider önümde caddeler
Kaldırımlar küçülür ayaklarımda.

Bir araba yanaşır,
Bir araba, bir araba daha...

Gözler ayıplar,
görmem!
Diller uzanır, zaten her yerim lekeli,
duymam!

Sanırlar ki;
kolaydan geçer boğazımdan lokmam

İnançlarımı çaldılar benden,
Etim zaten hiç benim olmadı
Babası belirsiz bir kızım var benim de!
Hep ben mi suçluyum kaderden yana?

Sokağımı kaybetmiş, sokak kadınıyım
KADINIM da....

kimin umurunda?

II

Güneşin rengi düşer yazmama
Tenim kara, yüzüm derin nicedir
Ayağımda şalvar, bakmayın elimde kazmama
Toprak benim, ben toprağım nicedir

Akşam evde dokuz boğaz bekler de
Adam kahveden eve yol bilmez
Gücü ağır, bilek kalın derler de
Eli kumardan, gözü oynaştan iş bilmez

Adım Anadolu kadını aranızda
Neden yollar hep batıya düşer ?
Neden kısa etek peşinde adamlar
deyiverin hele, kadın ne yana düşer?

Yaşım yeni varmış otuza
Görüntüm elli olsa nicedir
Okuma yazma bilmem, adım sorma
- lan bak hele, der erim nicedir.

Kadınmışım, de bakem kadınlık ne haldır
Evlat, avrat, ana hep benimdir.

Ben dakika bulmamışam kendime
Günü bana vermişler ne haldır

Arzu Altınçiçek

Masal şehrim

'Sana geldim içim ümitlerle dolu'

Senden hiç gitmedim ki...
İlk soluğum Süleymaniye
İlk adımım Fatih
Çocukluktan çıktım Sultanahmet'te
-elimde beyaz bir sayfa..

Senden hiç gitmedim ki..
Her bayram 'memleket' derler ya hani
Dağım da, taşım da, gurbetim de
Sen!

Sen,benden her gün biraz daha gidiyorsun
Her sabah bir yabancı geçiyor gözlerimden
Güneş biraz daha uzak
Git gide kararıyor, acımasızlığına şahit deniz
Dilek yıldızları kayıp
Batıyorsun İstanbul, batıyor...

Sen bana her gün biraz daha acımasızsın
Köşe başlarında yatan çocuklar
Bir deri bir kemik sokak hayvanları
Dilenciler, ayyaşlar, sokak kadınları
Tacizciler daha da artıyor

Sen beni tüketiyorsun bilmeden...

Gülen çocukluğum vardı,
Şimdi Sokakların boş.

Çaldığımız kapılar vardı
Akraba yarısı komşuların
-sahi yandakiler kim?

Yolda yürürken
Selamlar vardı alıp verilen
Sıcak bir bakış bile yok..

İnsanlar daha toktu, esnaf mutlu
tek tek kapanıyor küçük dükkanlar
her yer kocaman market doldu

Küçük parmaklarımızla sayardık arabaları,
kırmızılar hep benimdi
şimdi, arabalar sayıyordur insanları

ahhh İstanbul sen mi büyüyorsun
Büyüdükçe ben
tükeniyor mu gözlerimde 'Masal şehrim'.

Arzu Altınçiçek

Mavi sende kalmalı

Güneşi doğurdu gözlerime gözlerin
Kırpıklarım gün ışığı saçtı güzelliğinde
Saçlarımda gökkuşağı vardı
Gökkuşağı altında elim ellerinde
Sen benim sonsuzluğa açılışımdın
Sonsuzluk mavide
Mavi gözlerinde
Gözlerin şiirlerimde..
Denizde mavi oysa
Ama çakılları var canımı acıtan
Girdabı var çeken karanlıklara
Yosunu bir karartı yukardan bakıldığında
Gökyüzü mavisi karabulutlar ardında kalır
Bazan kuşlar beyazlıklar yaratır
Beyaz saflığını hatırlatır
Gökyüzünü kurdeleyle sararmışcasına geçer kuş kanatları
Bir rüzgar çıkar...fırtınalar hatırlatır yüreğimdeki yangınları
Ya gözlerindeki mavinin dalgaları
Ya gülüşünün ardında saklıdır
Ya gözyaşlarıyla yıkanır acıları
Oysa maviler hep mavi tadında kalmalı
Tadını tatmalı dudaklarım tuzunu mavinin
Takılı kalmalı bakışlarım bakışlarına
Sırf sana yakışıyor gökkuşağı her tonunda
Mavi sende kalmalı...kan rengi benim dudaklarımda

Arzu Altınçiçek

Mavi tünel

Kısa bir yolculuk,
İki mavi arasında.
Yalnızlığıma eşlik eden iki beyazlık..
Martılar ve dalgalar.
Ne başı ne sonu olan mavi tünelde
Bir vapur güvertesinde
Karanlık ve ürkütücü
Koca bir İstanbul gözüme takılan

Arzu Altınçıçek

Mayıs

Kış bitti
Tüm kışlıkları kaldırdım
Dökülen yaşlarımı da
ama
Bahar çocuğuyum diye mi ne
Nisan damlıyor yanağımdan
Mayıs'ı sımsıkı tutuyorum avucumda.

Arzu Altınçiçek

Mayıs Akşamları

Çoktandır gözlerin düşmüyor sabahıma
Sıcaklığın düşmüyor tenime
Nicedir suskun içimde ki çocuk
Heyecanım durgun.
Çoktandır tutmuyor elin elimi
Gözlerine bakmayalı kaç gece oldu
Saçımı sermeyeli göğsüne
Durdu saatlerim
Çoktandır yeni beste düşmedi dilime
Ben yine
Yasemin kokulu akşamlarda
Şarkılardan fal tuttum
Kırmızı şarabım kadehimde
Yudumlarken anıları
Sensizliği haykırdım gök gürültülerinde
Hani sayacaktık yıldızları
Mayıs akşamlarında
Baharımdın...
Yaz'a kurduğum sarmaşık merdivenimdi bakışların
Şimdi kirpikleri batmakta yüreğime

Arzu Altınçiçek

Mayıs yarası

Kelebeklerin beyaz kanatları göz alıyordu gelincik tarlasında. Mutluluğun nabzını çiziyordu. Ha düştü düşecek derken, sarıyla mavinin harmanladığı boşlukta taklalar atıyordu ve kendi duyduğunca söylüyordu şarkılarını.

Temmuzun ilk sıcaklarıydı ve kısa ömrünün üşüyen yanıydı yarını;

Aşk gibi...

İnişi dik bir yamacın başında gölgesi belirdi önce, sonra ağır aksak adımlarını getirdi, ıslığında yalnızlık türküsü. Sanki ayak izinin kaldığı her parke taşa damlası düşüyordu ya da kırılğanlığı yansiyordu güneşin. Göz alıyordu uzayıp giden sokaklarda biçare kimliği.

Uzundu boyu ama saçlar olabildiğince kısaydı. Yeni görüntüsünün altında o kadar gelişimsizdi ki; anlatsa derdini her dinleyen aynı şeyi söylerdi belki de:

- hadi canım, sen de! ! !

Kimse aşk uğruna bırakıp gelmezdi koca şehirden, küçük balıkçı kasabasına. Kimse bunca yıllık birikimini bir bilet karşılığı bırakmazdı ama "O"...diyordu, yaşamıma anlam veren. Göğsünün daraldığını hissetti ve her gelecek dakika daha da kesecekti soluğunu, kurtulmalıydı bu şehirden, tüm yaşanmışlıkları hiç sayarak, gerekirse kimliğini bırakarak, gitmeliydi işte, ötesi var mıydı? Defalarca geceyi öldürdüğünde kirpik hamlesiyle, doğan her günden medet umuyordu özlemleri için. O'nu hatırlatan bir şarkı bile alıp götürürdü kıvılcımları, yerinde daha büyük yangınlar kalırdı da, göğsünde dağlardı anları ve anıları. Hep böyle yapmıyor muydu sanki!

Gidiyordu işte... bir, iki, üç...derken kaç şehir, kaç kasaba geçiyordu hiç saymadı, gerekte yoktu.

Gidiyordu işte... bilinmeze doğru.

Bu ilk vedasıydı kendine. Yol boyu cama vuran şehrin görüntüsünde, parmak uçlarıyla dokundu...uzanamadığı binaların çatılarına, ağaçların yapraklarına...rüzgara bıraktığı saçlarının uzantısına, yüz sürerdi bal gözlü. Otobanın karanlık yerlerinde bilmediği çukurlara düşüyordu dalgın ve nemli bakışları, tam bitti derken dokunuşları, yeni bir şehrin mavi tabelası kesiyordu korkuları.

Mevsimleri düşündü ve onu kucaklayan -yağmurun küçük ellerini-. O yüzden alıştı yanaklarının ıslaklığına ve saçlarından kayan gri bulutların tenine işleyişine. Sıcığı hiç sevmiyordu, ne zaman ki bir Mayıs güneşinin yanığında kokladı sevda çiçeğini, o gün bugündür bırakmaz oldu sıcaklığı.

Bal rengi gözleri geliyordu aklına ve gözlerine sığdırdığı boğazdaki ıslıl ıslıl yıldızlar. Yedi tepenin kaçınıcıdaydı bilmiyordu ama iki yakasını birleştirmişlerdi elleri kız kulesinde. Martılar diziliydi ve dalgaları cilveliydi alaca bulaca mavinin ve karanlık sular yuttu bir an her şeyi. En son geceyi hatırladı:

Kumlarda dizlerinin üstüne çöktüğü ve üstüne yıldızların yağdığı. Son soluğundaydı sanki, arkasından seslenirken;

-Gitme! ne olur gitme, kal...
Gitme! gidersen...gidersen bitişim olursun, dur...

Gitti, ardına bile bakmadan, diye düşündü. Oysa diğer yarısıydı "O". Şimdi kim bilir nerede? ne halde!

Sabaha kadar düşündü yaşadıklarını ve yaşarken tekrarını uykuya daldı. Şimdi gecenin koynunda. Ne yorgunluğu kaldı, ne acıları, ne pişmanlıkları ve kim bilir sabah nelere gebe idi?

Biliyordu aslında, tüm kum tanelerini doyuracak kadar yalvarmıştı hüzün bulutlarına. Yangının başladığı kumsalda, kutsal bir doğum olmalıydı onun için... yoksa neye yarardı, alev yalamış gelincikte sevda yanığı, neye yarardı güneşin suya düşen yüzünde cam kırıkları!

Yalnızlığın peçesini taktı dolunaya, başı düştüğünde yastığa en az hayalleri kadar yorgundu uykuları.

Yatağında bile üşüyen bir yanı vardı, belki duvar kenarı, belki çarşafın bozulmamış ütüsü...üşüyordu işte ha elleri, ha göğsü...ne fark ederdi ki? "O" yoktu ve üşüyordu diğer yarısı. Bir ay şahitti buna, bir de zamanın bastonla ilerleyen tek adımları. Gümüş kurşunlara siper etmişti kara sular kendini, üşüyordu balıkçı motorlarında bekleyen ağ, kaya üstü yengeçler, ay yemiş kum taneleri. Fısıltıydı çakıl taşları, gece uyanmasın diye ve yorgun düşlerinden uyanmasın yosunlar diye.

Zirvede bulutlar kesiyordu düşlerini ki;
bulutlardı ayak bileklerinde bölünüp geçen. Derinliklerde kaybolan çeşit çeşit ağaçlar vardı... gün dibine düştü kirpikleri.

Sustu deniz..sustu gece... kelebekse yarınsız kırdı kanatlarını.

....
devamı gelecek

www.radyomedcezir.com

Arzu Altınçiçek

Mevsimse...

İlk, çöpçü kürekleri karşıladı mevsimi.
Sonra gündün güne soyunan ağaçlar...
Bir sabah hepsi çıplak

Beyaz çarşaf altlarında.
Rengini bilmediğin yağmurlar kaldı dün.
Şehir ağlamaklı.

Eylül kokulu düşlerde,
Tütsülendi özlemlerim.
Külleri dölsüz nisan,

Kuru ve benizsiz.
Yirmi beş eylöldü
Yılı hatırımda değil...

Kızıla boyalıydı caddeler,
Yarısı yeşil kalmış ağustos
Düşmüştü işte.

Ağlamaklı gecemde düştü!
Kayıp mevsimler istedim...
Baharı, kışı tepe taklak

Ağustosta kardelen,
Şubatta hanım elleri...
Her mevsim aşk kokmalı aslında,

Her aşk, bahara çevirmeli mevsimi.
Yılı hatırımda değil
Yirmi beş eylöldü...

Parmağымda prangada gençliğim
Aydan düşme, düş kırığı üstünde
Kayıp zamanların birinde

Yitip gitti ümitlerim.
Yıllarım ne kadar yorgun
Nefesim ağır aksak.

Saçlarımda şiir kırpıntıları
Titrek mum alevinde ellerim.
Penceremde mahzun gün

Gözlerimi aralıyorum...
Saat altı, takvime bakıyorum,
Günlerden Pazar

Aylardan Eylül yirmi beş
Bilmiyorum...
Hangi yılda anılardan uyandım?

Kayıp zamanların
Kurak sabahındayım
Mevsimse... A Ş K S I Z.

<a>zamanlar, hep sen.

Arzu Altınçiçek

Mevsimsizim

<tr><td width='100%' align='left'>
Karanlık sularda uzuyordu
Sokak lambaları
Ve uzadıkça dağılıyordu şehir....

Sokak lambasına yaslanmış, balıkçıları izliyorum. Islak ağıları hazırlıyor nasırlı elleri, umutlarını katlıyorlar yığıntılarda. Ay yorulmaya başladığında dökülecekler mavi yollara.

Ürkütücü sessizliği...mevsimin bu aylarında başıboş bırakılmış küçük bir kasaba burası. Hani yaz tatillerinde dolup taşar ya, her bankın önünde çekirdek kabuklarının olduğu, renkli ışıkların altında uzatılan külahlarda küçük mutlulukların tadıldığı, yeni "merhaba"ların, hatta gönülde yeni kıpırdanışların başladığı...ve hep bildik vedaları olanlardan.

Ne zaman yalnız kalmak istesem, terk edilmiş sahillere vururum kendimi. Boş caddelere baka baka, ayak izlerinin ardı sıra hayaller kurarım gidenlere. Yitik sesleri olur ışıgım ve derin bir nefeste soluklarım yalnızlığı.

Sahil boyu uzanır kale duvarları. Sur diplerinde sabaha sızacak ayyaşlar, sönmüş ateşin etrafında şarap şişelerinde yansıyacak güneş.

Gece kim bilir neleri saklar kendinde, kaç küfür savrulur yıldızlara ve kaç taşa sektirilir isyanlar dalgalı sulara, bilinmez.

Oysa bildik acılardır insanı kahreden ve hep bildik çaresizlik. Hele ki kör bıçaksa aşk...kesikleri kapanmaz, kanar...acı...acıtır.

Yalnız adımlamak buraları ve dolaşmak anılarda gözü yaşlı. Keşkelerim dökülür yağmurla yanaklarımdan ve suskunluğum... ve yorgunluğum... ve yokluğun daha ne kadar acıtır canımı! neden acıtır!

Mum ışığında küçük bir masada beş kişiydik, türküler dolduruyordu geceyi ve şiirler... Kağıt bir peçeteden beyaz gül bırakmıştın avucuma. Gözlerimde susmuştun hani, gözlerinde susmuştum.

Sigara dumanında şekil şekil yükselirdi yüreğindeki yangınlar. Peş peşe sarardın özelemleri hazan yaprağına. Efkarları sen çekerdin, karanlığında ben tüterdim. Anason kokardı şarkılar, ince belli bardakta demli bir çayda yudumlardın sarhoşluğu.

Buralar deniz kokar, ayaklarıma serilir laciverte çalınan mavi. Martılar kanat açar, ben uçarım gözlerinde. Gümüş balıklar geçer kurşun misali, tuzunu bırakır dalgalar, mavi yarama.

Ay yükselir, sular çekilir, birkaç deniz yıldızı kalır baş başa ölümle. Bir de ben sensizlikle.

Kaç kırışmış şiirimsin! Ne ölçüsünü buldum, ne sesini. Sil baştan kaçınıcıya başladığım yazısın belki de ve anlamını bulamamış karalamalarsın. Bir rüzgarda savrulan isyanımsın "sen benimsin" diyemediğim.

Sonu bildik öyküdeyiz aslında. Adamı sen, kadını ben. Aşksa satır aralarında kalır, hep anlatılan " bir varmış, bir yokmuşta". Renkler düşer uykulara alaca bulaca. Rüyalar bile yorgun.

Olmadık anlarda düşersin yastığında yokuş aşağı ve irkilirsin ya, işte senin yanında sensizliği yaşamak öyle.Göğsüne yaslı saçlarımda dolaşırdı parmakların ve bakardık bu sahilde uzaklara.

Şimdi daha da uzağa bakıyorum yer gök dipsiz kuyu, sınırı yok.

Adaların ışıklarını sayardık...Karanlıktayım şimdi.Karşı kıyılarda rengarenk ışıklar düşüyor sulara, tepe taklak adalar. Aşk tepe taklak.

Avucumu kanatıyor kağıttan beyaz gül, karanlık sulara bırakacağım birazdan. Birazdan geceyi bölecek ve dağılacak sularda, kaybolacak sen gibi.

Bir mayıs akşamıydı baharı taşıyan gelişin.

Ama gitmem gerek bir tanem, belki bu yüzden mevsimsizliğim.

Saçlarımda hazan, tenimde temmuz, gözlerimde ağustos kıvılcımları, sevda bir adımı eksik, topal şubat. Sesimde nisan ve yüreğimde hep aşk "aralık"...dedim ya mevsimsizim.

Karanlık sularda uzuyor
Sokak lambaları
Ve uzadıkça dağılıyor şehir gözlerimde.

Hele ki bir de aşk yoksa doğan günde, yaşanır mı be! ! !

<i>*Karanlık sularda uzuyor
Sokak lambaları
Ve uzadıkça dağılıyor şehir gözlerimde. 'Yoksun' şiirimden alıntı.

Arzu Altınçiçek

Mısralara Dokunuyorum

Tüketilen sevdaları yetiştirmeye çalışıyorum
Kırılan umutlarımı yapıştırmak
Akıttığım yaşları boşalan pınarıma doldurmak
Bulutlara takılan gözlerini
Rüzgarın sürüklemesini istiyorum.
Camdaki buğuda adının kaybolması gibi
İzi gitsin istiyorum açtığın yaranın.
Senin için fal tuttuğum papatyaları
Tekrar ekmek istiyorum kırlara
Saçına taktığın gelinciği dalına kondurmak
Defterimde kuruyan kelebeğe can vermek istiyorum
Görüyorsunuzun sevgi yaşarken neleri tüketiyor
Doğayı...canlıyı...ruhu
Ya kazanılan ne var elde
Ardında kalan ne var geceleri kurulan hayallerin
Ayaz akşamlarda yalnızlık
Kuruyan onlarca gül
Katettiğim yollarda
Fırlattığım gövdeler papatyaların
Beyaz yaprakları gölgelerde
Aşkım için kırdığım kalpler
İsyanlarım, başkaldırışım seni kabul etmeyenlere
Dilek tuttuğum bilmem kaçtane yıldız
Yeni umut dediğim penceredeki güneş
Gözlerin kadar soğuk oysa
Yalnızlığımınla titriyorum dokunamıyor bana
Tükenen kalemler beyaz kağıtlarda üretilen şiirler
Mısralarla dokunuyorum yıkık sevdalara.

Arzu Altınçiçek

Mors

```
<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/siir10124.mid' width='0' height='0'  
autostart='true' loop='true'></embed>
```

```
<td height='254'><applet archive='ansnow.jar' code='ansnow.class' width='350'  
height='263' codebase='http://www.balcanet.com/javaya/'>
```

```
<param name='credits' value='Applet by Fabio Ciucci (www.anfyteam.com) '>
```

```
<param name='flakes1' value='500'>
```

```
<param name='flakes2' value='300'>
```

```
<param name='flakes3' value='100'>
```

```
<param name='flakes4' value='0'>
```

```
<param name='windmax' value='1'>
```

```
<param name='windvariation' value='10'>
```

```
<param name='speed' value='10'>
```

```
<param name='backimage'
```

```
value='http://www.balcanet.com/javaya/jpg/siir10064.jpg'>
```

```
<param name='bgcolor' value='000135'>
```

```
<param name='overtex' value='NO'>
```

```
<param name='overimg'
```

```
value='http://www.balcanet.com/javaya/gif/siir10064-cerceve.gif'>
```

```
<param name='overimgX' value='0'>
```

```
<param name='overimgY' value='0'>
```

```
<param name='textscroll' value='NO'>
```

```
<param name='regcode'
```

```
value='yrl-9jajw-hhdjdfglgi+kbuxwl4-nzqut-ohy-uuefmjhiig'>
```

```
<param name='reglink' value='NO'>
```

```
<param name='regnewframe' value='NO'>
```

```
<param name='regframename' value='_blank'>
```

```
<param name='statusmsg' value='Snow'>
```

```
<param name='memdelay' value='1000'>
```

```
<param name='priority' value='3'>
```

```
<param name='MinSYNC' value='10'>
```

```
Sorry, your browser doesn't support Java(tm) .
```

```
</applet></td>
```

```
</tr>
```

```
</table>
```

```
<table width='370' border='5' cellpadding='2' cellspacing='2' align='center'  
bordercolor='#FBE0EF' bgcolor='#000000'>
```

```
<tr><a>Peri kızının eteğinden
```

```
Kardelenler dökülürdü
```

```
Karanlığa saklı
```

```
Mavi düş tarlasına
```

```
Üç parmakla sınırlayıp
```

```
Şeytan üçgenini
```

```
İçine deniz sıkıştırılan
```

```
Misketler yuvarlardık
```

```
Ne dağılırdı acılar
```

```
Geri de gelmezdi sevgi
```

```
Çarptıkça başkasına
```

```
Gümüş tozlar serpili
```

```
Küçük patikalarda
```

```
Sendeleyerek büyürdü ay
```

Etrafında dalga geçerek
Dönerdi tek ökçeli topac
İpinden sıçrayarak

Hiç olmadı uçurtmamız
Ne tele takıldı
Coşkular
Ne rüzgara kapıldı
Çocukluğumuz
Pedalını çevirip durduk
Zinciri çıkan çarkın

Aydın sabahlar uğruna
Sıvamak için güneşi
Balıkçı ağıyla toplandı
Gümüş tepsinin ışıltısı

Oysa sadece oyundu hayat
Bir mors üçgeninde
Yaşamaksa...
rastgele

(Mors oyununu bilenler vardır elbet :)

Arzu Altınçiçek

Mum ışığı kadar aşk

'Hani derler ya; - ne gelen var...ne giden! '

Yalnızlığın asfaltı döşendi
Karanlık sokaklarıma
Ağaçlar ben misali yorgun
Şehir tedirgin pencерemde

Hoyrat rüzgar süpürür
Sokak lambasının sönük ışığını
İnsanlar kapamış kendini dört duvara
Şehir sus pus, gece gizemde

Yalnızlığın ayazı düşer gelinciğe
Sesimde titrer kırmızı
Titrer duvarımda yaprağın tutulmaz görüntüsü
Bir şehir titrer siyah beyaz

Bulutlar çekilir üstünden denizin
Yer gök yıldız
Kıyıları boğulur suyun karanlığında
Gece boğulur

Yakamozlarında şehir kırılır
Dağılır dalgasında seni saklayan caddeler
Bir şehir yıkılır
Kırışmış şiiirde bir kadın yakılır

Bir el avuçlar
Bir nefes söndürür
Bir mumda gece biter...
Şavrulur külünde aşk
İ s i n d e lekelenir k a d ı n!

Arzu Altınçiçek

Nasıl?

Yad etmek neye yarar geçmiş
Yarınlarında oluyor mu gözlerim
Karanlığında yalnızlığına dokunabiliyor mu saçlarım
Tenine düşüyor mu arzularım

Özlemek neye yarar uzaklardan
Ha deyince sarılabiliyor musun boynuma
Sesini duyuruyor mu ağustos böcekleri
Sevmek neye yarar ya istemek
Bunca ayrılıktan sonra
Küle dönmüş ateşi
Nasıl körükleyecek
Nasıl kıvılcımları savuracak göğe affedişlerin

Arzu Altınçiçek

Ne desem ki...

Temmuzun ayaz yemiş gecesine inat...

Sessiz ve sensiz düşlerin ertesinde, mavilere doğdum. Zaman yeni yeni uyanırken caddelerde, şehir dilsiz. Her şey geceden yorgun sanki. Ne arabalar var, ne insanlar, ne de rüzgar ortalıkta. Dallar hala uykuda, in cin adımlarından baskın yüreğimde, bayır aşağı bıraktığın özlemlerin yuvarlanması. Gölge saatin tik-takları bile ağır aksak benim yanımda.

Sana geliyorum bu sabah, ilk dokunanim ol, ilk günaydınım ol diye kendi kendime bile konuşmadım -aynada- saçlarımı taramadım, oysa ilk günaydınım, tebessümüm kendimedir benim!

Coşkularım sol kolumda, yola çıkıyorum... haydi uyan! saçlarımda portakal çiçeği, eteklerimde peri kızının bıraktığı yıldızlar. Kapatıyorum dört duvara dilimin ucundan düşen sessiz harfleri.

Anahtar sesinde yeni kapılar aralandı bugüne dair hayalime...Bilsen kaç ömür sığdırdım, kaç sevişme, tenine kaç tel saç bıraktım. Şiir okur gibi tonlar yükledim ismine. En çok sevdiğimi fısıldayacağım kulağına...hani bil!

Sessizliğimde, çığlıklarımınla çoğala çoğala geliyorum, bak!

Vapur güvertesinde birkaç martı eşlik ediyor gizli gülüşlerime. Toplasan on beş kişi ya var ya yok etrafımda. Hayallerim bile daha kalabalık, sen daha da kalabalıksın bende.

Küçük bir zarf içinde ardımdaki beyaz köpüklere bırakıyorum tüm yaşanmışlıkları. Pulunu nasılsa yapıştırır küçük bir balık ve postacı bir dalga adresiz sahile bırakır elbet. Binlerce kum tanesi okur geçer.

-Tuz buz güneş - dilsiz şehir - kırık dökük anılar- hepsi de tepe taklak gelmiş denizde.

Güneş, düş kırıklarında belli ki; olabildiğince tuz buz dağılmış maviye. Batıyor bakışlarıma ve kısıyorum gözlerimi... Yedi pencere açılmış Marmara'ya. Sıyrılrsa perdesi ve ortada kalsa İstanbul, çırılçıplak! Pervazsız sevişler gibi...

Kırmızı düşlerimden çalıp pembe öpüşlerini, yanağıma sürdüm. Eskiden kalma bir aşk şarkısı ısırıldı dudakımı. Tenimde ne kadar teri kaldıysa *bedensiz sevişlerin, topladım avucuma, vaftiz etmek için aşkı!

Bir vapur dolusu heyecanım kıyıya yaklaşmak üzere. Seni öylesi özledim ki.

Gözlerim seni arıyor bekleyenlerin arasında. Dakikaları sarmışsın tütüne. Güneş renginde tişört ve çok sevdiğim beyaz pantolonunla duruyorsun gölgede.

Seninle zamanı unuttuğum...sensizken zamanda unutulduğumu sanırım. Sarı hüznlerimi savurur sesindeki meltem. Sen yokken her şey hiç, sen varken yanımda hiçbir bile çok şey. Manamsın, manasız yaşamlarda.

Sağ koltukta küçük kızınım bu sabah, kabul mü?

Parmaklarımız karışmışken, toz duman yollarda, bilmediğimiz bir yöne çıktık. Kah şarkı söyledik, kah şiir okuduk. Bensiz boğazından geçen poğaçayı bile kıskandım laf aramızda. Kaşla göz arasında kaç kare resimledim seni, sayısı bende kalsın.

Onca yol sonunda soğuk sularda durulduk. En güzeli de çıplak ayaklarla dolaştığımız çimenlerdi. Sere serpe uzanmaksa ayrı bir keyifti bulutların altında. Yorgun bir uçurtmaydım göğsüne yaslı ya da hüznüleri kanatlarında toplayan kelebektim. Yanında olduktan sonra rengimin, bedenimin, şeklimin önemi yok ki.

Nefesinde soluklarken -ben - yapıyor beni aşk. Parmak izlerinde şekilleniyor bedenim ve parmak aralarında dökülüyor öptüğün omzuma sarı hüznülerim.

Çimenlerin ortasında iki yıldızdık, kolları ve bacakları açık... sırt üstü. Ölmeden cennete gitmek derler ya hani, işte öyle bir şey bu an.

Seninle her an, her yerde ve her şekilde güzel! ! ! sen bilmiyordun değil mi?

Terleyen güneşi serinletmek için baş başa verdi bulutlar. Herkes koşturmada, aptalca. Az önce suda oynayan bu insanlar değil miydi? Yağmur süzöldükçe esmer teninden, toprak kokusu doldu mısralarımıza.

Gökkuşağı, mavisinden bir damla düşürmüş çimenlerin arasına. O kadar yeşillik içinde nasıl da gördün yalnızlığını ve oturdun yanına. Avucuma bıraktığın mavi boncukta dizilecek sabır gecelerim.

Sarı kurdelesini çözüldü güneşin ve yavaş yavaş düştü elbisesi.

Çocuk yanım yorgun. Sular mı yordu, açık hava mı çarptı yoksa bunca sevinci kaldıramadı mı bedenim, bilmiyorum. Büyüttüğüm yanım hala sana aç, seni çekiyor canı sustuğum harflerin. Bir güne ne kadar sigarsa sevgi o kadar dopdoluyum işte.

Dönüşündeyiz dönülmez günün. Akşam, sendeleyerek çıkıyor yolumuza. Ayrılma vakti geldikçe kabus gibi büyüyor gözlerimde şehir. Karanlık önce bulutları yutuyor, sonra denizleri, sonra şehri... şehir seni yutuyor, sensizlik beni ve sancılar doğuyor. Saat başı boş kalabalıklara doğru bırakıyor akrepteki zehri.

Aşkın olduğumu bilmek yetmiyor işte!
Aşkım olduğunu bilmek yetiyorsa... suskunum!

Fazlası değil aslında beklediğim, kızgınlığım parmağından çaldığım hakların azlığına.

Islak bıraktım seni, sen ise ellerimi soğuk! Seymiyorum kısa vedaları. Her busende bir yanım kalıyor sende. Her akşam kirpiğimde ağarıyor gençlik.

Ah be portakal çiçeğim, gurbet türkülerim! Dügümleniyor yine boğazım.

ne desem ki... bugün seni göremedim, özledim mi ne! ! !

Not: *Bedensiz sevişleri sevgili Barış Aluk'un www.kumru.net şiir yarışmasında derece alan şiirinden çaldım :) gerçi haberi var...teşekkürler

Arzu Altınecek

Ne diye bilirim ki; her şey için teşekkürler

Bir ense traşında açıldı kara tünel...

Karanlıktı!
Birden küçük elleriyle sarıldı bana
Baktım!
Üzüm yeşili gözleri vardı
Kara sulara düşen ay gibi parlak
Eğildim, adın ne dedim
Hiç konuşmadı.
Karanlıktı!
Birden küçük adımlarıyla sürükledi beni
Durduk!
Nilüferlerin olduğu küçük bir gölde
Oyun oynayan çocuklar vardı.
Ama hepsi suskun, hepsi isimsiz.
Yapraklardan sandala bindirdiler beni
Asası elinde yaşlı dede gelene kadar
Hepsi göl kıyısına toplandı.
Kanlı bir gömlek vardı üstümde
Asa kalktı, ve o küçük avuçlar
Göl sularını attılar üstüme
Yıkandım, arındım.
Yaprak sandalımı çektiler kenara
Üzüm gözlüm geldi, küçük elleriyle
Uzandı ve aldı beni kıyıya.
Kelebek kanatlarıyla kuruladılar beni
Çıplaktım!
Üzerlerindeki gibi beyaz elbiseyi uzattılar
Aldım...
Dede seslendi;
-Sabret kızım, döneceksin.
Sadece üzerini ört dedi,
Örttüm.
Manolya ağaçları vardı
Kokusunda uyuduğum.
Saçlarımı okşadı bir el
Öyle ağırdı ki uykum
Gözlerim açılmadı.
Kuş sesleri vardı ve akan sular
Başka sesler karışmaya başladı.
Seslenen üzüm gözlüm sandım,
Bakmak istedim.
Göz kapağımın siyahında
Her şey uzaklaştı
Küçük elleriyle gülerek yolladılar beni
Yine karanlık tünelde
Bilmeden gittim, uzakta görünen ışığa
Saçlarımı okşuyordu biri
Gözlerimi açtım
-Abla iyi misin, her şey bitti dedi
Can yarım, kardeşim.
Saçlarımı açtım

Gizledim, ensemde açılan gizli mabedi

Şimdi;

Hayata bakmayı öğrendim

Ve tercihlerin -önce benden- başladığını

Kırılganlıkların gereksizliğini

Kavgaların saçmalıklarını

Savurganlığı bıraktım bana verilen beyaz örtüde

Rengarenk suratlarda, gülüşlerin yalanını, öğrendim.

Ya da durgun yüzlerde, kim bilir ne sıkıntılar var! Diyebildim.

Hayatın ben olmazsam HAYATIM olmadığını biliyorum artık.

Bir o gün doğdum hayata,

Bir de bugün yeni yaşıma.

Otuz yedi sene önce mi ameliyat olsaydım ne...

Yine de iyi ki doğdum dimi yaaa....

Sizleri seviyorum

Gelenlere, tüm telefon açanlara, mesajlara, adını antolojide bilmediğim ama şiirlerimi severek takip eden dostlara, aileme, hemşirelerime, doktorlarıma, yahoo grup arkadaşlarıma, Radyomedcezir ekibime, Dost kalpler ve Ağ-17 derneğime, manevi kardeşlerim Gülay ve Tolga'ma....hepinize teşekkür ediyorum. En çok da o yeşil gözlü çocuğa,
Karanlıkta tuttuğu eli için, belki de kaybolsaydım dönemezdim.

Ayrıca,

Van'a gittim geldim 2 günlük de olsa. Öncelikle Antoloji Şairlerinden sevgili Orhan Demirtaş ve Demirtaş ailesine, gittiğimiz köy okullarının müdürlerine Feyzi bey, Erdal bey, Erhan Bey başta olmak üzere, Bak hele bak kahvaltı sofrasına, orda o kadar zor şartlarda eğitim veren ve bir kaçını ziyarette bulunduğumuz okul öğretmenlerine,

Van Merkez Fatih Sultan İlköğretim okulu

Gevaş Yunus Emre İlk öğretim okulu

Van Saray Sırlı İlk öğretim okulu

Erciş İbn-i Sina İlk öğretim okulu

75.yıl İlk öğretim okulu,

Şehit Öğretmen Mehmet İzdal İlk öğretim okulu

Küçükköy İlk öğretim okulu öğrenci ve ailelerine www.dostkalpler.com yardımlaşma platformu olarak yapmış olduğumuz "Van Köy Okulları" projesinde, desteğini esirgemeyen

Türkiye Sakatlar Derneği Genel Başkanı, Şükrü Boyraz'a

Penta Ajans, Murat Çelik'e

Nakliye konusunda gecenin 24 ü de olsa hala bizle çalışan Vanlılar Nakliyat'a

İkişer adet sıfır bilgisayar ve fotokopisi bağışlayan Eylül Reklam ajansına

Yaklaşık 5000-6000 parça giysi gönderen Collezione firmasına

Ve kendilerince giysi, kitap, kırtasiye gönderen tüm dostlara

Van Valiliği'ne

Van yerel basın ve Medyasına

Yavru bir Van kedisi hediye eden Feyzi mdrme,
Van'a gitmeme izin veren doktorum Murat İnan'a
Hastalığım dolayısıyla ilgilenen THY Van uuumuzdaki kabin görevlisi ve pilotuna
Varlığını bile bilmediğim ama yanımda olduğunu hissettiren useireiki ss Yenal Karahan
hocama, Edip Ayvaz ve grubuna, akli ben de kalsa da yüreğimdeki heyecanı ve
sabırsızlığı bilerek gitmeme gz yuman annem ve babama, Dost kalpler ki inşallah
yakında dernek olarak faaliyete gcmeyi umduğumuz yönetim arkadaşlarımızdan Aye
Toksak Alpan, Mediha Yüksel elikbilek ve kardeşime yolculuğumda yanımda olup, her
ne kadar sen otur diye azarlasalar da ÇOK TEŞEKKÜR EDİYORUM.

Bu kadar sevdiğimi ve sevildiğimi bilmiyordum.... Ne dene bilir ki; Allah her Şey,
gnlnze göre versin.

İyi ki doğdum... teşekkürler ailem.

Arzu Altınçiçek

Ne farkeder

Gözlerini kapat
Yavaş yavaş soluklan
Ve rüzgarı dinle
Karcıġar makamında

Omuzlarında ki tüm yük
Bir gömlek gibi çıksın üzerinden
Ayaklarına çarptıkça tuzlu su
Serin serin

Beynindeki uğultuların yerini alsın
Karanlık bir mağarada
Damla damla düşerken yankılanan
Gizem
.....Şıp-şıp

Bırak kendini
Alıp gitsin bilinmeyenler
Bildiklerini düşün
Ne verdi

Öyle bir eşikte duruyor ki hayat
Sıfır noktasında
Dört yön birbirine girmiş

Ve güneşin batıdan doğduğu
Gökyüzünden çiçeklerin sarktığı
Zamansız dilimlerde düşle kendini

Renk çarkı yitirmiş olsun tüm rengini
Herşey belirsiz
İnsanlar ne siyah ne beyaz ne sarı
Şeffaf
Baktın mı içi görünsün

Uzandığında sabahlara
Yeniden başlasın o gün hayat
Dün dün gömülsün

Ve her gün yeni bir ad alsın gülüşün
Bugün Temmuz ol mesela,
Yarın Eylül
Ne farkeder

Dipsiz bir kuyuya kus
içinde kalan o
-keşke-leri

Kuyuda yıldızlar olsun kıpır kıpır
Vahşi balıklar gibi yoketsin pişmanlıkları

Gözlerini kapat

Peri kızı başucunda
Başak saçlardan örülü hamağına
Seriyor papatya yapraklarından çarşafını
Gökyüzünde ki pamukları çalmış
Dolduruyor düş yastığını

Ay'dan bir ısırık almış küçük kağlumbağa
Sirtına yüklenmiş
Usul usul taşıyor geceyi gözlerine

Gözlerin kapalıyken
Melekler yüzünde ki gülüşü çizsin
Mor menekşelere

Dört yapraklı yonca düşmüş suya
Hayal et
Nilüfer'in kıskançlığını

Bir çift kanadı çal turnalardan
Yağmuru topla saçlarına
Tüm nefesinle üfle rüzgarı
Ve var gücünle çarp kollarını sulara
Dev dalgalar yarat

Olanca sesinle bağır
Sağır edercesine kulakları
Sıçrayabildiğin kadar yükseğe
Atlayabildiğin kadar uzağa
Kazabildiğin kadar derinliklere dal

Ne farkederek
Seni yorar sadece nankör hayat

Hadi
Derin bir solukta azad et
Dünya halini

Bırak kendini boşluğa..
usul usul....

Şimdi
Aç gözlerini
Yorgun yüzüne bak aynada

Haksız mıyım
Senden başka sen var mı karşında!

Arzu Altınçiçek

Ne Oldu?

Buldukta ne oldu sevdaları
Dört mevsim hazan
Gökkuşağı solgun
El buldukta tuttuk ne oldu
Yine çöller kurak
Yağmur ıslak
Tene düştük ne oldu
Yatağın yarısı boş
Gece gündüze bulanmış
Sevdik te ne oldu
Yine yürek yangında
Gözler dalgın
Yaşadıkta ne oldu

Arzu Altınçiçek

Ne verdik ki, ne bekliyoruz?

<td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'>

Kaç gözyaşı bıraktık yaprağında
Ya da kaç kahkaha, yağmur şakırtısına.

Çatladı duvarlar, yuttu sokakları toprak.
Sildi dalgalar, bilmediğimiz ülke sınırlarını.

Kuşbakışında küçüldü insanlar,
Sivrilirken yedi tepede gökdelenler.

Karartılarında yok oldu bir şeyler,
Cinayetler, hırsızlık, rüşvetler..

Duymadık, görmedik,
Bildiklerimize de! s u s t u k.

On yaşına basmamış,
Körpe bedenlerde bırakıldı
Aç köpeklerin salyaları.

Maç sonrası tek kurşun...
Açıldı onca mezar, dört duvara

İters dönmüş araba... kan lekesinde
Ölümün alkol kokusu.

Kaç tabut sarıldı bilmedik bayraklara.
Kaç ayak izini parçaladı, sinsî mayınlar.

Kınalı ellerde boğuldu
Yeni gelinlerin ağıtları.

Bebeler kaldı, öksüz, yetim
Analar, babalar kaldı...yüreği yangın.

Torununa bayramlık alacak ninenin
Kalbi yenildi maaş kuyruğuna.

Bir gence açılan nasırlı avucunu
Utancına kapattı yaşlı adam.

Kara bahtı yazılı, kara teninde
İri gözlerle baktı bize, Afrika.

Kurumuş derisini beklerken leş kuşları
Bombalar patlardı çok uzaklarda.

Yine ölüdü canlar...

Yine çökerdi göğsümüze dünya.

Ormanda koştururken alevler
Dururdu içimizde bir şeyler.

Yeşilin en kızıl rengine doğardı güneş,
Ya da bilmediğimiz hayvanların küllerine

Yanık et kokusunda gün...
Ya da aç nefes, ya da barut.

Martılar daldı sulara
Kanatları açılmadı bir daha

Süzüldü beyazında atıklar
İhtişamla dururken binalar

Küçük balıklar vurdu kıya
Çakıl taşlarını kapladı çamur

Denizler kurudu dudaklarımızda
Dağlar yıkıldı gözlerimizde

Toplu mezarlar bulunurken
Kürek kürek dağıldı insanlık.

K.i.m.s.e y.o.k.t.u o.r.t.a.d.a! ! !

<a>Ama dün gece
Tüm meydanlar doldu.

Dalgalanırken etekler
Alkıştaydı tüm eller.

Yıldızları kıskandırdı
Maskedeki simler.

Geceyi gündüz yaparcasına
Atıldı havai fişekler.

Ve her şeye susan bizler
Yırttık tek seste geçmiş

Hoş geldin Yeni Yıl! ! !

Ne ettik ki geçen yıl
Barış ve insanlık adına
Ölüm çiçeklerinden başka.

keşkesiz yaşanacak, nice yıllara

<i>www.radyomedcezir.com</i>

Arzu Altınççek

Ne zaman

Söküldü koca şehrin beyaz örtüsü
Soğuk yavaş yavaş çekildi mazgallardan
Yol kenarında biriken sular kurudu
İlk cemre de düştü geçen sabah
Şöminedeki küller savruldu yanık türkülerle
Kapıma el sürmedi varlığın

En sadık duvarlar bile çatladı ara ara
Kırık çerçevede hala gülümsüyorsun oysa
Ne kadar ısinsada buralar
üşüyen bir yanım var sensizlikten
Kavurur tenimi, gecemi
Yakar gözlerin... ateşten daha sıcak bakışlarda
arzum duman duman yükselir
yükselir de.. sen yoksun ki birtanem

Başiboş karanlıklarda
Kimsesiz şiirlerde bulurum sandım

Şarkılarımı çaldılar
Kitaplarımı yaktılar
seni unutmam için
vazgeçmem için
takvimleri kopardılar
mevsimsiz yaşamam gerekirmiş seni

'Bahar gözlüm' derdim ya sana
usanmam gerekirmiş..

deliliğemi vuruyorlar bu sevdayı
Hevesmi sanıyorlar bilmem çığlıklarımı

batan birşeyler var
nefesimi daraltan
bilmiyorum ne olduğunu

korkuyorum
geleceğim dedikçe gidişlerinle başbaşayım

yanındayım dedikçe
sensizliklerle randevularım

daha ne kadar kalacaksın yakın uzaklarda
nefeste kokunu hissedeceğim kadar yanibaşımda
dokunmka istedikçe seraplarda yokoluşların

Ne zaman geleceksin bana 'istediğim gibi'

Arzu Altınçiçek

Ne zaman seni düşünsem

Ne zaman seni düşünsem
Bir temmuz akşamı kucaklar kışımı
Gözlerimde ki sarkıtlara dokunur güneş gülüşün
Erir gider üşüyen yanım.

Ne zaman seni görmek istesem yakınımda
Samanyolu şal olur, düşer omuzlarıma
Yanık yıldızların külleri düşer denize
Karanlıkla oynaşır derin sular
Yosunlar dolanır bakışlarına
Kördüğüm olur kirpiklerim

Ne zaman seni yaşamak istesem
Bırakırım kendimi durgun suya
Huzur verir tenimi öpüşü, mavi kollarında
Yutkunur hasretim.

Ne zaman sesimi duyurmak istesem
Bir türkü yakarım tozlu plaklarda
Sarı hüznlerimi sardığım hazan yaprakları hışırdar
Bir köpeğin ulumasına karışır kuduz tekbaşımalık
Karakalemim şarkısını söyler sevda şiirimin
Hayat ve ölüm susar

14/5/04

Arzu Altınçiçek

Nedir Farklı Olan?

Neden sözler yönlendirdiğin yere gitmez başka dillerde
Neden hep farklıdır yargılarımız
Oysaki aynı alfabe değilmi kullandığımız
Neden manası farklı gelir ellerden
Söz benden döküldü
Yargı ellerden.
Ya davranışlara ne demeli insanların
Gülersin yüzüne arkandan söver
Kalleslik yaparsın tapar yüceltir
Sen bir verirsin o yüz ister
Sen tırnak göstermezsin
Dünyayı önüne serer
Oysaki aynı değilmi değer yargılarımız
Nedir zıtlıklar...
Niye düşmanlıklar
Aynı hava, aynı toprak
Aynı su, aynı varoluş değilmi burda olmamız.
Gece ve gündüz derler
Kadın - erkek
Güzel-çirkin
Yaşlısı-genci var
Kötüsü ve iyisi
Neden bu karmaşa
Hepsi aynı yerden gelen canlar
Aynı huzurda verecekse sonları
Neden bu farklılıklar..
Bu karmaşa...
Neden aynıyken dünya tadı başka...ruhu başka?

Arzu Altınçiçek

Neye yarar

Eylül gözlerinden Nisan geçiyor
Yanağından dökülen güz yaprakları
Gün tutuşmuş yüreğinde
Kış gelse neye yarar güneş bakışım...
Soğuk gelse neye yarar senli yüreğime

Eylül gözlerinden aksim düşüyor
Tenine birkat daha yanacağım bugece
Avucumda kırmızı sevdalar
Yaz gelse neye yarar tutuşan gecelere
Ay tenine, ay düşse neye yarar
Gözlerinde yıldızlar sönmedikten sonra

Sabah gelse neye yarar,
Uyandığımda hala yatağımın yarısı boşsa..

Arzu Altınçiçek

Neye Yarar?

Eylül gözlerinden Nisan geçiyor
Yanağından dökülen güz yaprakları
Gün tutuşmuş yüreğinde Kış gelse neye yarar Güneş bakışım...
Soğuk gelse neye yarar senli yüreğime

Eylül gözlerinden aksim düşüyor
Tenine birkat daha yanacağım bugece Avucumda kırmızı sevdalar
Yaz gelse neye yarar tutuşan gecelere
Ay tenine, ay düşse neye yarar
Gözlerinde yıldızlar sönmedikten sonra Sabah gelse neye yarar, Uyandığım da hala
yatağımın yarısı boşsa..

Arzu Altınçiçek

Neyse

Artık biliyorum yalnızlığı.Süpriz değildi bu ayrılık. Pembe bulutlara asılı kalamazdım daha fazla. Hayallerimi de çekemezdi zaten,göğe kurduğum sarmaşık merdivenler. Düşlerle gerçekler arasında gel-gitlerdeyken, sabun köpüğünden bakabildim hayata. İnan, canımı acıtmadı gitmelerin.Sen özgür gecelerin adamısın,bensiz sabahların. Göğsünde ki deli taylor gibi, dört nala yaşarsın aşkları. Gecenin kucağında, kızıl sevişlerde,kimbilir kaç çeşni bedenden düşmüştür terler tenine.İnan, paylaşmaktan korkmadım seni.Benim olmayacağını biliyordum zaten. Sadece büyümeyi öğretmeni istedim. Yıldız gözlerinde dolunay gibi olgunlaşmayı. Küçük yüreğimdeki büyük ateşten, bir kıvılcım sıçratabilsem gözlerine yeterdi..Yine yangınında kaldı pembe düşlerim, isine bulandı ayrılığın.Yine koru elimde kaldı sevdanın.Sen bilmezsin, külleri bile acıtmakta canımı ya...neyse!

Sakin üzülme sevdam...küçüğün buna da güler geçer..

Sen mutlu ol, bu bana yeter.

Arzu Altınçiçek

Neyse... (İstanbul)

I

Çıkamaz bir sokağın girişinde
Duyuyorum
Fısıldayan arnavut taşlarını

Meydan okuyor asırlık çınar
İlgisiz gözlere

Yılların üzerine kına yaktığı tulumba
Başı eğik destek alıyor
Kuruyan kuyunun beton gövdesinden

Sonu yok diye insanlar girmiyor sokağa
Hepsi yaşam kavgası içinde

Oysa arada soluklanmak gerekir hayatı

II

Köşe başında
Ahşap bir duvara yaslanmışım
Elimde simit

Siyah beyaz seyre dalmak güzel bu şehri.

Küçük insanlar olta atıyor
Galata Köprüsü'nde
Yaklaşsam balıklar kaçır
.....Büyür insanlar

En iyisi burada kalmak

III

Suskun sokak lambası
Altında semt delikanlıları
Bir hayal...

Ve gitgide teslim oluyor yıllara
Rum evlerini saklayan
Balat... Fener Yolu

Eski resimlerdeki katipler geliyor aklıma
Sular ud sesiyle oynaşırken
Haliç'ten bir kayık geçiyor
Küreğinden düşen damlalar
Hatırlatıyor kaybolan laleleri
Yok olan huzuru

Misketlerin gölgesinde
Yuvarlanıyor teneke kutular
Karışıyor yoğurtçunun çingırağına

Kapı eşikleri süpürülüyor
Akşam çökecek ve çekirdek çıtlatacak komşular
Sular dökülüyor çökük kaldırımlara
Gün temizleniyor

IV

Tahta boynuzlarıyla köprü üzerinde beliriyor tramvay
Cadde-i kebir de fötr şapkalı adamların kolunda
İnce belli bardak çizgisinde hanımların topukları eşlik ediyor
Kapalıçarşı'da bakircıların tak-tuk'larına

Süt güyümlerini taşıyan zayıf atın soluğu
Karışıyor Haydarpaşa'da ki ağlayışlara
Sallanan eller ve mendillerle
Oyun oynuyor beyaz güvercinler
Uçurtmalar takılı
Mihrabad Korusu'nda

Yedi tepe omuz omuza horonda
Beşibiryerdem düşmüş gerdana mavi taşlı Marmara ve Haliç
Eminönü'nde balık ekmek dumanından boğuluyor martılar
Kaçıyor Kız Kulesi'ne

Üsküdar'da bayram havası
Selamsız Yokuşu deseler de kulak asmayın
Selam alıp vermeden geçmez insanlar
Yüzler hep tanıdık, eller hep dost

VI

Sabah sabah ahşap kapı üzerindeki kilit açılıyor
Sarıyer' deki börekçinin
Cankurtaran'da kahvehanede demleniyor çay
Salmatomruk'ta galeta fırınından yayılıyor anason kokusu
Ve Kanlıca eteğine topladığı kar tanelerini boşaltıyor kaselere

Kırmızı geçmiş süzülüyor şerbetçinin semaverinden
Ardında Sultanahmet
Yankılanıyor ezan
Şehirse içli içli akıtıyor yaşını Yerebatan'da
Ayasofya ibadette

VII

Yeni cami önünde insanlar geçiyor ellerinde file
İçinde Vakıf zeytini
Mısır Çarşısı'nın o gizemi ardına sakladığı büyük kapısı aralanıyor
Ve süzülüyor şehir

Küçük bir çocuk fırının camına yapışmış

Üşüyen ellerini ısıtıyor
Yüzünde yalnız gecenin kırı
Bilmem kaç numara büyük ayağındaki takunya
Kenarı telle sarılı
Cebinden ha düştü ha düşecek ezdiği kibrit kutuları
Asfalt yatağında kabuslarını taşıdığı sapanı
Boynunda asılı

Sarı damalı taksiler düştü yola
Bir de at arabaları

Ve bir kadın al basmış gerdaniyla
Savurarak şalvarı
Yürüyor hızlı hızlı...
Kümeden yumurtaları alıyor büyük kıızı
Eşi kaç yıllık sokak berberinde sinek kaydında
Bu gün bayram sabahı..

Ve bir curcuna başlıyor kentte
Kadın 25 kuruşu koyuyor tezgaha
Sıcak ekmek veriyor fırıncı

Çocuk hala camda,
Geçiyor yanından
....Çocuk başını eğiyor
Kadın durup, geri dönüyor
Ekmeğinden bir parça veriyor

Sıcak ekmek...
Kara ellerinde
Beyaz köpükler gibi
Dumanında İstanbul tütüyor..
..... düşlerimde eski bayramlar...

.....Çocukluğum geldi aklıma işte...

VIII

Köşe başında
Ahşap bir duvara yaslanmışım
Elimde simit

Siyah beyaz seyre dalmak güzel bu şehri.

Bana seslenecek anam-babam olmasa da
Kanamasa da dizimde yara
Güzeldi çocuk gibi yaşamak..

IX

Şimdi beni harcayan İstanbul'da

Çocuk olup oynamak vardı ya...

Neyse

Arzu Altınçiçek

Nice Yıllar

Çiçekleri topladım sadece senin için
Elimde bir buket
Karanlığın krizantemleri...
Yıldızlarmış derdiğim

Bir fiyonk çekmişim gök kuşağından
Karasını çalmış gözlerin
Kokusunu soluklamış saçların
ve yaprakları
Gülüşün yeşili
Umut açan

Bir mum yakmışım yitik zamana
Gölgesinde titreyen acılar
Alevinde özlemlerin
Mavi sarı ışığında
Güneşin zerrelere
ve teninin ateşi

bir dilek tuttum sadece senin için
Aynaya baktığında
Seni sen gibi gören çıksın karşına
Yüzüne sürdüğün ellerini tutsun dostların
yorgun başını
buğulu gözlerini yumduğunda
yaslayacağın omuz olsun yanında

ve bir gün
-<i>neymiş bizim kaderimiz kızım-
diyen buruk sesin
-mutluyum- </i>desin
(baş belan)

ve ömrün huzur ve mutlulukla geçsin
İyi ki doğdun canısımmmmmmmmm..

Arzu Altınçiçek

Nice yıllara / can yarım

I

Karanlık sonrası
Bitişi meçhulun
Aydınlık nokta

Bir çığlık
Başlangıcı
Bilinmeyen zamanın

Bir avuç popoya
Şaplak / la
Hoş geldin bebek!

II

Karanlık ve ıslak
Kanlı tüneller
Tenine duvar

Suskunluğuna
Islık sessiz harfler
Melodisi yok/tu

Temmuz şarkısının
Ritmi belirsiz
Bitimsiz

III

Küçük bir isim dudağımda
Işığı büyük
Şimal'im

Bahar sonrası
Mevsimsiz
Güneşim

Oyuncağı kurulu
İpsiz topacımda
Çocuk yanım

IV

Büyüme telaşında bilemedim
Yuvarlanan
Bilyeymiş dünya

Mavi – sarıda
Dövülü yeşil
Anasıymış dört mevsimin

Ters dönmüş bisiklet tekerinde
Zamanlarsa
Öksüz

V

Büyüme sevdası
Ne zaman tuttu elimi
Bilmedim

Çocuk olmak vardı
Yatırılınca uyumak
Şimdi sen gibi

Saç çekmekten öte
Hayat öyle kavgacı ki
Eli sopalı

VI

Ben-
Hep teslimiyetteyim
Mutlu anları

Başkası
Başkaları
Başkalarının

Öncelikleri
Önde olurdu
Önceliklerimin

VII

Üzmemek adına
Üzmek kendimi
Doğru bu ya!

Sevilmekten önce
Sevmek
Gerçek bu ya

Benden önce
O / Onlar
İnsanlık ya!

VIII

Büyümeni istemem aslında
Büyüdükçe küçülen insanların
Gülmek için ağlatan gözlerin dünyasında
IX

Keşke
Bir memeden süt çektiğin ellerine göre olsa hayat
İki avuç arasında

Oysa
Tırnaklarınla tırmanırken
Arasında kalandır yaşamak demişlerdi

Belki de
Tırnaklarım kısa diye
Yaşamdan sıyrılışım

X

Yarınlarında olmadığım günler için de
Seni seviyorum

XI

<i>Sunulmuş
Tadılmış
Sevilmiş

Doyumsuz
Tarifsiz
Leziz

Katkısız
Katkısız
Aşk tatlım</i>

XII

<i>Şimal'im
Can yarım
Nice yıllar.

Arzu Altınçiçek

Offfff

Offff

Göğsümden çıkartmalıyım baharı
Dudaklarımda tomurcukları aşkın
Açmam gerek tüm kırmızıları
Tüm renkleri yıkamam gerek

Offff

Beyazı çekmeliyim tenimden
Ayça bakışlarımda sevdanın
Buzları erimeli yalnızlığın
Yıldızlarla yıkamam gerek

Offff

Kusmalı lavlarını sönmüş tenim
Sol yanımda gelincik sevdası
Yaşanacak tüm aşkları
Öpüşlerle yıkamam gerek

Offff

Açacağım açmasına çiçekleri
Güneşi sereceğim ıslak geceye
Ellerine bırakacağım yüreğimi
Toprağın olacağım bereketine
..de
Nisanım olup
Önce bana gelmen gerek

Arzu Altınçiçek

Olabilðiince aşk

Olabilðiince uzak / varlığın
Alabilðiimce içimde / yokluğun
Sukunetimde duyabilðiince / isyanım
Duyurabilðiimce özlemim / aşka

<i>Varlığın
Yokluğun
İsyanım
Aşka.</i>

Kalabilðiince düşlerimde / gece & gündüz
Dokunabilðiince sensizliğime / tut
Düşebildikçe düşün dudakların tenime / bırakma
Yok olabilðiimce tüket beni / aşkta

<i>Gece gündüz
Tut
Bırakma
Aşkta</i>

Olabilðiince / sen
Olabilðiimce / ben
İki bedende / tek
Aşk / aşk

S e n
B e n
T e k
A ş k

Aşk
Aşkta
Yok olabilðiince

B i z
A ş k t a
Olabilðiimizce

A ş k b i z d e
Kalabilðiince

V a r m ı s ı n ?

Arzu Altınçiçek

Oldum olası

Giysilerini toparlıyorum
Kış sonrası

-en çok bu kazağını severdin

yokluğunda
bunu giyerdim
-sen kokardı bedenim-

bak, annenin sana aldığı eldivenler
Ne kızardım onlarla elimi tuttuğunda
Ellerin daha sıcaktı
Daha yumuşak

Oldum olası alışamadım
Aramızda bir şeylerin olmasına.

Maviyi hiç sevmezdim hatırlarsan
Gözlerine baktıkça
Tutkum oldu denizler
-tutamadın / tutunamadım gitti

Gülüşünü çalıyorum gözlerinden
Kış sonrası

-en çok o an akardı içime güneş-

yokluğunda
resimlerini baş ucumda
-sen doğardı sabahım-

bak, doğum gününde aldığımız pijamaların
Ne gülerdin onların içinde olduğumda
Uykularım daha huzurlu
-sen doluydu düşlerim -

Oldum olası alışamadım
Perde çektiğim sensiz akşamlara

Dolunayı hiç sevmezdim hatırlarsan
Göğsünde seyredene kadardı
Susukum oldu yıldızlar
Duyamadın / duyuramadım gitti

Kış bitti
Ne kaldıysa sana ait
Topluyorum

Sonrası mı...
Zaten bahar !!!

Arzu Altınçiçek

Olur musun?

Günün yorgunluğu omuzlarımda
Yılların yükü ayağımda gelirim akşam
Kapının ardında biri olmadığı evime
Anahtar sesi karşılar
Karanlık odalar
Sessiz duvarlar
Yalnızlığın serinliği çarpar yüzüme
Bir sen yoksun
Sesin kayıp akşamlarda
Gözlerini yutmuş geceler
Bir kez kokunu almalıydı yatağım
Terin damlamalıydı yastığıma
Banyodaki tarakta saçının teli
simsiyah...
Aynanın buğusunda kalmalıydı ismin
Gözlerinin renginde çarşaf larım
Mavinin koynundayım şimdi
Sarı saç larımı ser omuzuna
Yareni ol katran gecelerimin
Sabahıma düş kuş cıvıltılarıyla.
Evimi paylaş benimle
Yalnızlığımı yumduğum gözlerime
Batan ayla tüket sensizliği
Günümü doldursun gülüşün
Şesin duyduğum en güzel şarkı
Öpüşün sabahıma düşen çiğ tazeliğinde.
Akşam geldiğimde kapımın ardında olur musun?

Arzu Altınçiçek

On üçünde bir kadın

Dicle sularında dicle kıyısında
on üçünde bir kadın

küçük v e ince ayakları
kınalı çocukluğunu döktü suya

büyük şehirlerin uzaklığına karıştı
bileklerinde kesilen mavi

anasının dizleri
düşlerinden uzak

bulutların bahardan aşırıldığı
çiçekler serpildi saçlarına

ölüm açarken teni
bilmedi;
her kız doğumunda
dirilirdi töre.

dicle sularında
kayboldu on üçünde bir kadın

24/09

Arzu Altınçiçek

Onlar da yorgun

Bir anda sustu gece, yumdu ay gözlerini
Sokak lambasının gölgesinde şahittim
Karanlık uçuşlarına...
Yıldız beyazlarını kesen martıların

Karanlıkta
Turuncu kanatları ıslak
Kızıl saçlı bir melek
Ayak bileklerine kadar suda

Saçları göğsünü örtmüş
Ama kanatları kırık
Göğsü yaralı
Belki de mavi kadar yorgun

Birkaç kırık bacaklı yıldız yanında
Parmak uçlarında yakamozlar
Kırpıklarından düşen sim dışında
Her şey kayıp sanki...

Yüzü suya düşmüş, alnında uzun kızıklar
Omuzları çökük, bezginlik bedende
Taşdığı aşklar mı ağırdı acaba
Ya da aşksız mı kaldı...bilinmez

Ama öyle bir hal var ki
Sormak istedim...

Ölümü düşünür mü melekler?

Ya da yama yapsam kanatlarındaki yırtıklara
Beni taşır mı yanına?

Aşkından yoksun olsam da!

Ölürken beni de al desem
Ağır gelir miyim! ! !

Arzu Altınçiçek

Onların suçu

Bir nefes çekiyordun
Yıldızların serinliğinde
Bense solukluyordum
Sigara dumanına karışmış nefesini

Karşı duvarda yaseminlere bakarken
Küçük bir bebeğin feryadı bölüyordu geceyi
bir de
Ağustos böceklerinden baskın
korkmuş bir köpeğin havlaması

Gülümsüyorduk
-kıyamam ona- diyordum
elin saçlarımdayken

Sabahın ya üçüydü ya dördü
Sen misali yanımdaydı yıldızlar
Yabancı bir kentti
Bizi saklayan
Ya da biz kentin yabancıları

Senin anıların vardı orda ya...neyse

Küçük bir bahçeye bakan
Küçük bir balkonda
Küçük yüreğimde
Atıyordu yüreğin
Suskundu hava

Üzerimde mavi pijamalarım
Gözlerimde senli uykularım vardı..

<i>Biz... yabancı kentte
İki bedende tek yürek
Şimdilerde
Doğma büyüme şehirde
İki yabancı

Bana ait ne varsa sende
Naftalin kokusuna sarılı
Oysa yağmurlar bile
Sen kokuyor bu sabah

Yatağımda oturuyorum
Üzerimde mavi pijamalar
Onların suçu
...düşündürdü işte</i>

<a>Düştü ama
Dün gece ağustostu...

Arzu Altınçiçek

Orada duracaksın

Kendi inşaatının önünde
Durmuyorsan
Ben attım demiyorsan
Temelini
Usulca inip çıkıyorsan merdivenleri
Kalabalıkken ortalık
Geçiyorsan karşı kaldırımdan
Başka balkonlarda
Geriyorsan bitiş bayrağını

Orada duracaksın...

Döşediğin her tuğlada
Ahı varsa öncekinin
Sevişlerinin ardında
Gözyaşlarıysa
Temeline katık su
Kiracılar gelip
Bir öncekine laf ediyorsa
Ettiriyorsan

Orada duracaksın

Her köşe başında
Bir temel atıp
Az durup gidiyorsan
Yürüyorsan rast gele

Dönüp dolaşıp dikiliyorsan
Yıktıklarının önünde

Ustalığın da
Adamlığından da
Şüphe edilir

Aşk ustası.

<i>-Şehir çökse de
Dizine

Gün gelir

Diz çökersin
Şehre-

Masumluk sıvası
Çatlayınca yüzünde
-P e k i y a s o n r a s ı-

Arzu Altınçiçek

Ortaya karışık

<i>Baharı yaza döndür
Gel artık yar</i>

Duru bakışları
Düşür
Bir ses getir
Ilık ılık
Rüzgarında
Aşk...

Yıldızdan fenerler
Kumlardan yatak
Teninden örtü
Altında
Aşk

Kolların huzur
Göğsün uyku
Deniz kokunda
Arzu hali...
Her halim
Aşk

Gün doğumunda
Ortaya karışık
İki kişilik
Aşk

Arzu Altınçiçek

Öğret Bana

Sesimi duyuyorsan tut elimden
Götür beni bilmediğim diyarlara
Tanımadığım sokakları anlat
Görmediğim yüzlere karşı
Savunmayı öğret bana

Sesimi duyuyorsan tut elimden
Bilmediğim bir pınar başında
Büyük bir adamı ve
Küçük bir kız çocuğunun pembe düşlerini anlat
Akan suyun nağmelerinde
Yakamozlarla parlat ufkumu
Büyük denizlerde yüzmeyi öğret bana.

Sesimi duyuyorsan tut elimden
Küçük yüreğimde büyük fırtınalar koparan
Zıpladığımda dokunacakmışım gibi olduğum güneşin
Canımı acıtacağını anlat
Ya da karanlığımı boğması için
Dolunayı yapıştır geceye
Hani gülünce gözlerinde kamaşan yıldızlar var ya
Onları da as üstüne
Akşamlardan korkmamayı öğret bana.

Sesimi duyuyorsan tut elimden
Büyüdüğünü unut
İçindeki çocukla gel dünyama
Sen diye sarıldığım yastığımda
Uykusuzluğu ve yalnızlığı paylaştığım zaman
Küçük bedenimde ki, büyük sevdami anlatayım
Sen, bana tecrübelerinle temkinli adımlar atarken
Ben kollarımı açıp atlayayım boynuna
Çocuk gözlerle sevdayı hatırlatayım..
Sen büyümeyi öğret bana.

Arzu Altınçiçek

Ölü Aşklar Şerefine

Ateş böceklerimi bıraktım karanlığına
Düşen her kıvılcımı toplayıp
Tek tek ekdim dolunayın bahçesine
Siyah bir lale açtı
Krizantemler içinde

Kör kuyularda kalmış
Münir Murettin Bestesi
Uğruna kanlar dökülmüş İstanbul
Feryat figan Kız Kulesi
Masumluluğu kadar
Delikanlı albenisi

Gözlerini kapatıp dinlemiş Orhan Veli
Ben gözü açık bile duyamadım ki
Ne martı çığlıklarını, ne kırık sazın çitirtisini

Kucağındayım İstanbul
Bir yanım can bir yanım deniz
Şöyle bir esi ver de Çamlıca'dan
Tıkansın yüreğimdeki dehliz

Bak yedi göğsüne yasladım sırtımı
Ayaklarım sularında
Yosun sarmış gönül tekne
Vurmuş Rumeli'nin surlarına

Aramızda kalsın boğaziçi
Herkes uyurken bir sabah
Ben çaldım mavi vazodan
Bir dal umut çiçeğini
Kara delik dedikleri
Benim cebimde

Bağrındayım İstanbul
Gölgende uzanamadığım günler hatırına
Şöyle mezar taşıma yaslanıp

Bir de türkü dolayayım dilime
Sen güneşi kürek kürek gömerken üzerime
Son kez ama son kez sarhoş olayım
Bir elimde kadeh.... Kadehim İstanbul
Hadi içelim Orhan Veli
Yudum yudum şiirleri
Şerefine İstanbul.....Ölü aşklar, şerefine ! !

(Temmuz Ayı- Ölü Aşklar Derneği-Şiir Dinletili Tekne Gezisi için yazılmıştı :)

Arzu Altınçiçek

Ölüm

Beyaz yolun başında
Dişlerimde sıkılı ölüme öfke
Renkler yalan
Koşturmacalar o kadar durgun ki

Göz kırp sessizliğe

Canın istedikçe sen, şarkını söylersin
Canını istedikçe, sebepsiz gelir ecel
Çatkapı gidişler
'Gitme' demelere inat
Ölüm, sessiz gelir, kalabalık ağlar ardından

Yarım kalır sevdalar, kavgalar
Rafta katlı bırakılır dünya işi

Sen yine de
Canın istedikçe göz kırp hayata
Belki bir peri tutar saçlarından
Örü verir mavi umutlarla
İnce köprüyü

Yaşamak istediğin kadar
Ölüm de seni bekler

Arzu Altınçiçek

Ölüm gelmeden önce

Çocukluğumu düşündürdü şu Eylül. Siyah beyaz fotoğraflardan kalan solmuş bir tabaka var İstanbul üzerinde. Marmara gri. Tüm kasvetini çiziyor sonbaharın sessizliğiyle Piyer Loti. Haliç üzerinde martıları görüyorum oturduğum yerden. Dingin suların üzerinde yazın yorgunluğunu atıyorlar. Hüzün tarlamın papatyaları onlar. Yapamadığımı yapıyorlar aslında. Çığlık çığlığa kanat açarken, süzülürken gözlerde bir vapurun arkasına takılıp gidiyorlar.

Peki nedendir Eylül'ün hüznü? Neden sarıdır hazan? Yalnızlık neden soğuktur, ölüm neden ürpertir insanı? Her nedense, güz mevsiminde başlar göçler. Mevsimsizmidir yoksa yaşam? Renkli hayatlar dediğimiz aslında siyah ya da beyaz değil midir? Hangi sevda kırmızıdır, hangi düş mavidir, hangi sabahlar beyazdır. Ya bakışların hangisi tozpembedir? Ve sonra... bir keder, tasa deriz ki, hayatım karardı. Neler karartır hayatınızı? 24 saatinizi gözünüzün önüne getirin neyin izi kalıyor yüreğinizde? Gülüşlerin çoğu zorla, hatta 'lütfen gül! ' der gibi dökülmüyor mu yüzümüze? Ağlayışlarımız daha içten, gürültümüz değil suskunluğumuz daha katıksız. Neşemiz değil ama acımız daha duru.

Bu yapaylık nerden geliyor? Zamana teslim edilen değerlerimiz günden güne değişmekte. Farkında olmadığımız neleri kaybettik ellerimizden, gözlerimizden, anılarımızdan...yarınlara varmadan tükettiklerimizi düşünelim. Geleceğe manevi olarak neleri teslim edebiliyoruz? Eskiden sevdalar anlatılırdı, mahalle arasında yaşanan en masumane komşu aşkları. Sokaklarda yankılanırdı çocukluğun kavgaları. Ağlama sesi duyulurdu bisikletiyle giderken düşen küçük kızın. Misketlerini kaybetti diye suratını asardı veletler. İstop oynarken isimleri bağırdık akşamüstleri... Şimdi hangimizin sokağında kovalamaç oynarken size çarpıp kaçan çocuklar var? Hanginizin apartmanın önünde küçük bir kilim yayılı.. Küçük oyuncaklarla evcilik oynayanlar takılıyormu gözünüze?

Küçük bahçeli evler bile kalmadı eski mahalleimde. Hanımeli kokuları yayılmıyor artık Madam teyzenin bahçesinden. Çocuklar çiçeklerini kırar diye bahçeye kaçan topları keserdi bir zamanlar. Gözü gibi koruduğu bahçesi ve o üç katlı kara tahtalı evinin yerinde, altı katlı bina yapılmış. Hep yıkılmalımı şehir? Modernleşmek adına katledilen anılar içinizi burktuğunda su içip rahatlamak kadar basitmidir hayat?

Tepeden bakıyorum İstanbul'a. Gözümün alabildiği her yerde sivrilen minareler var. Peki neden Sultanahmet, MihrimahSultan, Fatih, Süleymaniye, Yeni cami gibi ihtişamı yok avluların, kubbelerin? Her yer cami ama ruh yok sanki harcında.

Herşeyi yok ediyoruz, eriyoruz aynı zamanda. Peki ya bir gün, bir gerçeğe karşılaşırsanız... Hani ola ki bir şekilde öleceğinizi öğrendiniz kısa bir zaman sonra. Neler yaparsınız? Bu akşam yastığa başınızı koyduğunuzda bunları bir listeleyin bakalım? Ve sabah sorun kendinize.. Bunları yapmak için illa ölümleni karşılamak gerekli? Yaşamın tadını almak için ölmeyi beklememeli.

Arzu Altınçiçek

Hırçınlığı vurmasın suratına imkansızlıklarımın

Sakin inanma
Gidiyorum deyişlerim
Daha da sarıl bana diyemeyişim

Bulutlar doluyor gözlerime sensiz uyandığım sabahlarda
Güneş gülüşün gibi, Mart gülüşün var ya
Parlak ama soğuk
Bir yanımı öldürüyorum inan baharım
Şimdi ölüm vakti

Arzu Altınçiçek

Ölüme Yolculuk

Eller açıyorum sonsuz maviliğe
Başka mavilik sunuyor kendini ayaklarıma
İki mavinin arasında kalıyor ten
Buğdayına yansıyor bildiğim tüm maviler
Çocuksu masumiyetiyle
Pembe gülün albenisi düşüyor yanaklara
Eylül sarısını bırakmış yapraklara
Gelinciğin kırmızısını sürüyorum dudaklara
Ateşin kuru damlıyor geceye
Kucaklıyor kızıl karanlığı
Tüm renkler sönüyor bir anda
Beyaz tünel görünüyor dumanlar arasından
Gökkuşuğu köprüm oluyor sonsuzluğa
Yeşilini seriyorum biten ömrün tahta çatısına
Yeşili gömüyor bedeni sonsuzun karartısına
Üstüne seriyor tekrar huzuru

Arzu Altınçiçek

Ölümle Dans

Ölümü görüyorum
Koşturmacalara dur demek için dikilmiş yolun başına
Yüzünde buruk bir tebessüm
Çekilen acılara 'dur' demenin endamıyla
Asil bir duruş

Koca bir ömürü doldurmuş sırtında ki çantaya
Biletin ucu gözüktüyor cepsiz kıyafetinde
Küçük küçük ışıklar toplanmış
Yıldız dolu bir bulut

Ölümü duyuyorum
Onlarca kişinin haykırışlarında
Çığlık çığlık suskunluğuyla
Mırıl mırıl söylüyor şarkısını
'bitiyor hayat, başlıyor ölüm
bitiyor sevda, başlıyor ayrılık
ağlıyor şiirler, gülüyor ölüm çiçeği'm

Ölüme açıyorum kollarımı
Göğsümün düğmelerini çözüyorum
Saçlarımı seriyorum toprağına
Karanlığına kefenden tulumü geriyorum
Ve soğukluğına sürüyorum yüzümü

Ben ölümü,
Toprak bedenimi kucaklıyor
Ruhumsa başıboş sahillerde
Son kez rakediyor dalgalarla.
12/4

Arzu Altınçiçek

Ölümü bilir misin?

bu şehir iyi tanır beni
kaç intihar yığdım kapılarına
kaç caddede ezildim
her defasında bir sokak kedisi göktü başıma
tırnak tırnak ölümün tadını bilir misin

bu hazan iyi tanır beni
kaç can bıraktım koynuna
kaç sevda haykırdım yangınımda
her defasında bir aşk çörelendi başıma
öpüle öpüle ölümün rengini bilir misin

bu deniz iyi tanır beni
kaç göğünü çaldım martı gözlerinden
kaç dalgasına imrendim çaresizliğimde
her defasında bir kıyıda buldum kendimi
mavi mavi ölümün kokusunu bilir misin

ayrılıklar iyi tanır beni
kaç geceye kanadı düşlerim
kaç şehire göçtü varım yağım
her defasında avuçlarımda buldum yüzümü
dirile dirile ölmenin sancısını bilir misin

Arzu Altınçiçek

Ölümü biriktirmek

İşte yine başladı
Vahşi balıklar açlığında,
Yıldızlar günü ısırmaya.

Gün kanayacak
Uykular, yastığın baş ucunda
Mavi düşler
Rengini atmış.

Puhu kuşu çökmüş şehrin üstüne
Deniz kendini saklarcasına
bürünmüş derin sessizliğe
Dalgalar birşeyleri gizlemek istercesine
Çıglık çıglığa

Nankör kıyılarda küçük bir çakıl taşı
Ağlamakta ince kumlara
Denize düşen yıldızların dudağında yakılan ağıt

Şair, martıların denize susuzluğunda
Kustukça şiirini
Köpürüyor kuduz mürekkep
Hüzne mayalanıyor mavi.

Kadehte, kırmızı damlalar
Yalnız kabusların teri.
Bir yanda küf kokusu sinmiş
Üzüm gözleri, mahsene kilitli

Bir yanı can diyor
Bir yanı can veriyor sevdaların
Yar saçları yerine, kefene dolanmış aşk

Mayıs böcekleri dolaşiyor
Kuru yaprak aralarında
Yapraklar..
Günü öldüren, duvarda ki kağıt gövdeden
Düşüyor yere

Siz zamanı tüketiyorsunuz takvimlerde
Ben ölümü biriktiriyorum bir köşede

Küçük bir çakıl taşı ağlıyor benim için
Yıldızlar bir bir gömülüyor sulara
Karardıkça şehir
Aydınlanıyor derin sular

Yıldızlar ısırmaya başladığında güneşi
Şehir susuyor,
Şiir savuruyor, ölümün küllerini

Arzu Altınçiçek

Önce anlatayım, sonra sen karar ver

Sen daha dokunmadan
çekecekler seni kızacaksın
hava alamayacaksın belki
bir anda yutacak seni
sızacaksın kan ter içinde karanlığa

götürecekler seni kalabalıklardan
mavilerden, beton yığınlarının gölgesinden
sesler degecek kulağına
bir dolu bakış düşecek yüzüne
irili ufaklı sırtacaklar, korkacaksın
-seni anlayan kimse yok-

bir kadının göğsüne yapışacak ellerin
korkularında bir adam saracak seni
ilk kez savunmasız uyuyacaksın
gözlerin kapalı güleceksin
sıçrayacaksın bakışların dilsiz

duyduklarına ses olacaksın
ellerini kullanacaksın ayaklarını çekmek için
kalkmak için ayaklarını
her şeyi tadında tanımak isteyeceksin
elinden alacaklar, bakacaksın
-seni anlayan kimse yok-

onlar gibi olacaksın
yürüyeceksin, güleceksin
yarım yamalak sözlerde güldüreceksin
alaza çalacak bedenini, yanacaksın
acı tatlı renkler yutturacaklar, şaşacaksın

adımların düşecek sokaklara
bahçede bir çemberde mendil bulup
ilk kavganı top peşinde yapacaksın
mızıkçılığı öğretecek oyunların
oyuncaklarınsa vurmayı, kırmayı
-seni anlayan kimse yok-

bir sürü kitaplar yığacaklar önüne
ye iç çalış diye, bunalacaksın.
maviye koşmak isteyeceksin
dört duvar olacak kilidin
geleceğin...geleceğin diyecekler

dünden yarınını örseleyecekler
sen arkadaş isteyeceksin
seçmen için öğretmen getirecekler
çocuk parkları düşleyeceksin
ayakların uçurtma ipine bağlı
-seni anlayan kimse yok-

çalışacaksın...çalışacaksın...çalışacaksın
sınav sınav üstüne
sen doktor olmak isteyeceksin
rakamlar sana küsecek
işletmeci olacak hayat, sen işsiz

birini seveceksin, elde yok avuçta yok
ana bunamış, baba merhum
bir sigarada yakacaksın hayalleri
anason saracak geceni
bir parkta sızacaksın
-seni anlayan kimse yok-

sabah ezanıyla bir kadın ağlayacak
koşacaksın, devrik delikanlılıklar içinde
yırtık elbisesi ve yapış yapış utanç
yanacaksın, sarmak isteyeceksin
korkacak! düşecek omuzların

yaşlı bir çöpçü süpürecektir şehri
ellerine bakacasın / ellerine bakacaksın
utanacaksın...cebinde birkaç kuruş
eve varacaksın...dolapta zeytin peynir
ana evlat bölüşeceksiniz fakirliği
-seni anlayan kimse yok-

renge yitik bir televizyon başında
dünyayı alacaksın evine
dünya ki; kan gölünde yüzer bebeler
açlığın rengi kara, gücün rengi yeşil
o da doğrudan yok

bombalar düşecek taze canlara
ana ocağında ağıt, baba ocağında yangın...
bayraklar dalgalanmalı oysa, niye taşınırsın dört kolla
Yan komşu bağırarak -hırsız varrr!
Ya hayatı çalan kim?
-seni anlayan kimse yok-

anan ölecek, eşin dostun yitecek
arkadaşların her bir bir yerde
binbir hayat... sevdiğini alsan ne çıkar
yurdun bölüm bölüm,
şehrinde her dil, din, ırk.

kendin kendine yabancı sabahlarda
aynalar ne göstereceğine şaşkın
büyümek... çalışmak için yaşamaktır
biz küsse de hayata, hayat bizden memnun
iş üstüne iş bakacaksın

-seni anlayan kimse yok-

yaldızlar yalnızlığını yıldızlar
danteye de varmadı ömrün
böl topla çarp çıkar – gün yirmibeş olmaz
salamura edilmez kışa yaz

ya sarhoş tekerde
ya kumu çalıntı göçükte
ya maganda kurşunda
apansız gelir ölüm, yaşayamadığını o bile anlamaz...

herkes kendi kaderine mahkum
söyle! doğmak istiyor musun :)

24.6.07

Arzu Altınçiçek

Öptüğün vakit;

harabe bir kilisenin önünde
duvara çarpar gölgem

parke taşlı sokak
daraltır gögsümü

cumbalar
üstüme üstüme

çalıntı zamanlar sonrası
terli sabahlar alaca yüzümde

anılarda yaseminler boy verir
anılarda gözyaşlarım

suya düşer söğüt dalı
yosuna ihanet eder su

parmakların keşfeder bizi
habersizdir şehir

öptüğün vakit;
İstanbul benimle sevişir
boşalır bulutlar

Ege' de düşlerim bakir kalır.

Arzu Altınçiçek

Ötesi bende kalsın

Dolunaydan kalan parıltılar var şehrin sokaklarında
Camlarda damla damla lekeler
Yine sen kokulu şehre doğacak güneş
Yine ben soluğumda kıvılcımlarıyla özlemin
Üşüyeceğim.

Karanlığın son saatleri!
Tavana astığım hayaller bir bir kopacak aydınlıkla
Yine insanların ayak seslerine karışacak serçe ötüşler
Yine sen habersiz düşeceksin yollara
Ezileceğim.

Sarıldığım benliğimdeki, senle kalacağım.
Şehir ayaklanacak,
Uyuyabileceğim belki,
Belki de son damlalarla kirpiklerimden
Yağacaksın.

-Dedim ya!

<a><i>Yine sen kokulu şehre doğacak güneş
Üşüyeceğim.
Ezileceğim, karanlığın son saatlerinde
Sarıldığım bedenimdeki, senle kalacağım
Tavana astığım hayallerle
Yağacaksın
Yine sen kokulu şehre doğacak güneş
Şehir kururken,
İslanacak aşk dudağımda.
Pencerede lekeli bir İstanbul
Ve titrek serçeler konacak pervazıma.
Birlikte üşüyeceğiz.</i>

-Dedim ya!

boş ver...

Ö t e s i b e n d e k a l s ı n ! ! !

Arzu Altınçiçek

Öyle bir gel ki!

Kirpiklerim kilitlendiğinde
Açılır karanlık tünellerin kapısı
Baktıkça gölgeler dolaşır
Çakralar geçer ışıllı ışıllı
Çarkları çalışır.

Hipnoz misali
Küçülür, büyür karanlık
Titrer kirpiklerim
Şekiller geçer bakışlarımın arka bahçesinde
Korkular yaklaşır.

Işık sızmayan yollara dalarım
Resmetmek için mutluluğu
Bırağaç çizerim mesela
Kırmızı kirazları dolu

Bir pınar görürüm
Önüne bent çekilmiş
Açılsa kirpiğin kilidi
Akar gider bilirim
Kabarmış, hüzün dolu

Yüzler geçer yabancı
Alev renkler arasında
Gözleri büyür, korkarım
Yuvarlanır yok olur sesim.

Kirpiklerim kilitlendiğinde
Açılır düşlerimin kapısı
Bir mum ışığı, yorgun keman
Devrik kadehlere çalar şarkımızı
Son tango beklide duvardaki gölgemiz

Kırmızı bir elbise üzerimde
Düşmüş askısı sol yanımın
Saçlarım dağınık
Kafam karışık
Bakarsın dudaklarım titrek

Beklediğim andır ama susarsın
Korkuların, korkularıma denk.
Ellerim ellerinde gözler kapalı
Devam eder tango
Son hızında nabzım

Şarabın kırmızısı kurutur dudaklarımı
Öpmezsin...
Masum duruşlar ürkütür seni
Elin sırtımda, yarı hafif dokunuş
Dizine yatırırısın, tangodaki son duruş
Dağılır tüm renkler

Çarkları durur düşlerimin
Gölgeler kaçar
Kapıları kapanır siyah tünellerin,
Kırpıkların açılır kilitleri

Bir rüyaymış dersin
Özleyip,
Özlendiğini de bile bile
Keşke! dersin.
Bir kadın korkak
Bir adam korkak
Düşlerde buluşur ancak
Dile gelmedikçe sevda
Birleşmeyince gözler
Yarım kalır
Tadı kalır
Adı kalır hayali çocukların.

Karanlık tünelden
Işığı bulan bir damla gelir pınardan.
Kaybolurum derinliğinde.
Seni başkent sokakları çalar
Beni yıkılan hayaller
O'na göre...
Öyle bir gel ki, gidişin mümkün olmasın
Birlikte tutarız korkuların elinden.

Arzu Altınçiçek

Öylesine

İntiharın eşiğinde suskunluğum
Tenine yandığımda
Terine susadığımda
Öylesi özlerken gülüşünü
Bir yağlı ilmek daha geçiyor
Öfkeli kelimelerin boynuna

Ölümden öte yok oluşun
Ezanlar yankılandıkça
Üstü açık mezar koca şehir
Gökyüzünden düşen çığ beyaz bulutlar
Rüzgarıyla dokunuşu
Ölüm soğuğu

Tüm kapıları kilitli sana açılan yolların
Birikmiş yazılmayan mektuplar
Eylül vurmuş üstüne
Sarı lekeli

Güneş alev teninden sıyrılmış
Pusulası kayıp yıldızların yansımasında
Ürkütücü semaların silueti

<i>İntiharın eşiğinde suskunluğum...
Hadi itele sabrımı -çığlık girdabına-
Öldür...öldüremediğim suskunluğumu...öylesine! </i>

Arzu Altınçiçek

Özel Teşekkür! ! !

Şiir ve şiire emek verenler adına şiir siteleri dışında internet dünyasında Türkiye'nin İlk Şiir radyosu olarak hergün yaptığımız canlı yayınlarla siz Şair dostlarımızın yüreklerine ses olabilmek, şiir ve şarkı, dostluk, paylaşımın çıkarsız olduğu yayın akışlarımızda gitgide büyüyen bir aileyiz.

Bu konuda öncelikle Antoloji.com C.Ekrem Teymur bey e bir dönem yaptığı manevi desteği, site üyelerinin ve site sahiplerinin,o şiirlerini bizlerle paylaşan, herhangi bir rekabet ortamı içinde olmadan sayfalarında radyo yayınlarımıza link veren tüm dostlara www.radyomedcezir.com olarak çok teşekkürler.

Bu ödüle bizleri layık gören tüm şiir dostlarına minnettarız.

Sevgi ve Saygılar
Radyo Medcezir
Arzu Altınçiçek-Hikmet Yakışır-Sebahattin Abi

Ayhan ZENBİLCİ
(Teknik destek)

Yağmur
(Genel Yayın Yönetmeni)

SİTE EDİTÖRLERİ
Hanedan
Kristalsenfonisi
Siir Gibi

RADYO PROGRAMCILARI
Arzu Altınçiçek
Güleysha
Hikmet Yakışır
Kumru
Levent Saral
Manolyam
Medcezir
Nazdeniz
Rüzgar
Sezer Nişancı
Yağmur

Türk Şiirinin güneyde-Antalya' da sesi olan Antalya GÜLLÜK Şiir Güldestesi isimli dergi, bir dünya kenti olan ve her yıl başta sinema olmak üzere çeşitli sanat etkinliklerine ev sahipliği yapan Antalya' da, bu yıl ŞAİRLER BULUŞMASI' nı e- dergi olarak, kısa adı ANŞOYAD olan ANTALYA ŞAİR, OZAN, YAZAR VE RESSAMLAR DERNEGİ organizesinde gerçekleştiriyor.

İNTERNET ÜZERİNDEN YAYIN YAPAN RADYOLAR dalında Radyo MEDCEZİR' in ödülü 9-10-11 Eylül 2005 tarihinde yapılacak olan ANTALYA 2. ŞAİRLER BULUŞMASI' nda Antalya Büyükşehir Belediyesi Kültür Salonunda 10 Eylül 2005 akşamı yapılacak ÖDÜL

TÖRENİ' nde verilecektir..

-

Arzu Altınçığek

Özür dilerim

Özür dilerim
saçlarım

Ne zaman canımı yaksa gidişi
Ellerimde kalırdınız

Ellerim

Yalnızlığa kızgınlığımda
Bir yumrukta duvara çarpardınız

Gözlerim

Uykusuz kalırdınız ağladıkça
Şişerdiniz, kızarırdınız, batardınız

Dudaklarım

Ya mühürlü ya titrek
Dilimde ismine hep küfürler

Özür dilerim
bedenim

Yorulduunuz anılarda dolaşırken
Tenim hala zehirine tutsak

yüreğim

Hak etmeyene verdim seni
Boşuna bunca çektiğin

yaseminler

Kokunuza vermiştim onun adını
Denizler teriydi sanmıştım

şiiirlerim

Mürekkebinize sözde aşkı damlatmıştım
İşlemiştım satır satır

Özür dilerim
Ben

Yüzündekine adımı takmış
Dudak üstüne kirpiklerimi yapıştırmıştım

Sevildiğimi sanmıştım....

Özür dilerim
Kendimden

Bir kez geliyorsun hayata...
özür...özür...özür bana

Arzu Altınçiçek

Paylaşır mısın kendini?

Gökkuşuğu göğü paylaşıyor yağmurlarla
Deniz kumları paylaşıyor dalgalarla
Toprak yeşili
Yeşil maviyi paylaşmakta doğayla
Ben güneşle paylaşıyorum sıcaklığını ellerinin
Ellerin dokunuyor saçlarıma yansıyan gün ışığıyla
Ay'la yokluğunu paylaşıyor gecelerim
Gecelerim ayaz yalnızlığıyla
Yıldızlar gözlerini çeviriyor üzerime
Yıldızlar senin gözlerin
Bulutlar küme küme taşıyor sevdanı
Sevda geleceğim
Geleceğim senin
Peki ya sen neyi paylaşmaktasın benimle
Birkaç satırmı sadece düşer kaleminden
Ya da meraklı bakışlarımı sunar gözlerin gözlerime
Bir selamınımı getirecek seni bilenler
Ya ellerin..
Ya dudakların
Ya eskisi gibi yaşanmayan aşkları yaşatırmı yüreğin
Paylaşır mı yarınlarımda
Bu defa son dediğin sevgini benliğin
Yüreğini sunarmısın yağmurlu bir günde
Sana susayan yüreğime..

Arzu Altınçiçek

Peki ya ben

<embed src='http://www.membres.lycos.fr/Laisse_moi_t'aimer-Mike_Brant.mid' width='0' height='0' autostart='true' loop='true'></embed><table width='82%' border='1' cellpadding='0' cellspacing='0' background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10158-fon1.jpg' bgcolor='#BEBEBC'><tr><td align='center'><table width='97%' border='0' cellpadding='0' cellspacing='0' background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10158-fon3.jpg' bgcolor='#58575C'><tr><td align='center'><p> </p><p></p><p>
<a>'Yarın geliyorum diyorsun... peki ben bunca yalnızlığı nasıl sığdırırım bir geceye'

Peki ya ben,

Aysız bir gecede
Yıldızlar kıpır kıpır yüreğimde
Dört yol ağzında
Çıkmaza yollarım
Kabuslu saatler başlar
<i>bir avuç güneşi çarptıkça yüzüme....</i>
Elim kolum bağlı
...çaresizliğimi bilsen..

Yokluğunu yaşarken varlarımda
İsyanlar batır düşlerime
Bir yumruk sıkımında
<i>Kaçınıcı kör düğümdür uykusuzluğum</i>
Başı boş saatlerde kaçınıcı kayıp gölgemdir
İsliğı peşine takan
In cin sessizliğinde

Peki ya ben,
Bunca sensizliği nasıl sığdırırım kalemime
Bir şarkıya yükleyip keşkeleri
Tütsülediğim hayalin
Nasıl da duman duman boğar nefesimi
<i>...sensizliğimi bilsen</i>

Depremler olur göğsümde sesinle
Dudaklarımda korkaklık
Gözlerim yıkar duvarları
Kavuşamaz gözlerine

Peki ya ben,
Bunca sensizliği nasıl sığdırırım ömrüme.
<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/siir10131.mid' width='0' height='0' autostart='true' loop='true'></embed>

Arzu Altınçiçek

Peki ya sen?

Sıcak gecelerde bir köşeye çekilen puhu kuşu gibiyim..Yalnızlığın ve sessizliğin tam ortasında. Haykırışlarımdan ürken kadın yüreğini beslerim kimsenin bilmediği diğer yanımda.Sessizlik ve karanlık ürkütür beni.Kendimle başbaşa kalmam kadar acı olmasa da, tuttuğum nefeslerim gelir aklıma. Gece çöker, el ayak çekilir hayattan sanki. Yine de parlak gözlerle seyre dalarım sönük sokakları. Her kapalı perdenin arkasını merak ederek, düşünerek dalarım uzaklardan gelecek sabaha. Kimbilir kaç benim kadar yalnızdır diye düşünürüm dört duvar arasında sıkışan arzuların, susarım. Neden yalnızlık geceleri gelir aklıma. Düşüncelerim, hayallerim, acılarım hep aynı zamanda....başımı yastığa koyunca başlar sancılarım. Kıvranımlarım,parmaklarımı dolarım altımda serilen çarşafa, yanımdaki yastığa bakar ağlarım. Neden boş? Niye yoksun? Niçin sensizim? Gözlerimi açtığımda gözlerinde görmeliyim bitkinliğimi..terimin tuzu kalmalı teninde ve öpmeliyim seni güneşin sabaha düştüğü gibi...sevmeliyim.. Seni gözlerime doldurup gitmişim Ege kıyısına. Sabahları gülüşüne boyayıp,buseni asmıştım şimale.Sessizliğimi alıp koynuma yeditepeye bırakmıştım ya seni. Bense neler yaparsan utancıyla, umarsızlığıyla kahpe şehrin namına veririm deyiş ihanetini, gittim. Kadın kokusunda yudumladığında gecelerini,hasretlerimi bıraktığım kırmızı şafaklarda gözlerini açtın başka tende...oysa ben bir başımaydım. Yangınım kaldı çöl kızgınlığında ki sevdamda. Hasretin, denizin tuzuyla karışıp kavurdu dudaklarımı. Hep korktum uzaklardayken. Geldiğimde bulacak mıydım seni? .Sensiz kuytularda gülüşünü, öpüşünü düşlerken, İstanbul'a değil, sana özlemim artardı. Sen uzak kaldıkça bana daha da çöküyordu aşk, kırmızı sevdalara. İşte geldim. Yağmurlu bir İstanbul sabahı karşıladı beni hem de sevdiğim Eylül. Güz yaklaşıyor, leyleklerde bu gün yarın çeker gider. Peki ya sen? Mevsimsiz mi bırakacaksın beni yoksa her mevsimimde baharı mı yaşatacaksın? Sesini duyur bana...İstanbul sokaklarında kayboldun mu, karanlıklar lekeledi mi sevdamızı? Koca şehir gibi ya şahlan karşımda ya da yitirilen nice aşklar gibi gömül Marmara'nın sularına, hazin hazin.

Arzu Altınçiçek

Peşinsıra

<i>Her gidişinde
Bir yıldız çalardım
Şehir biraz daha kararırđı

Gelişinde
Teninde güneş
Şehrimde sabah uyanırdı

Arzu Altınçiçek

Raziyim

Soğuk ve güçlü demir örgü
Ardında
Tutamadığım ipin ucunda
<i>mavi bir balonu özgürlük</i>
Yükseldikçe beyaz bulutlara
Avluda saymaya devam ediyorum
Bilmem kaç kez üstüne bastığım ayak izimi

Gökyüzünde defalarca tuttum aynı yıldızı
Hele yarasarlar her uçuşunda üzerimden
Kanımı emmek için çizdiler gecelerimi
<i>Teslim etmedim</i>

Her ne kadar solgun ve güçsüz olsa da bedenim
Sen dolu bir yürek taşıyor
Geçemedim ki senden

Soğuk duvarlara göz açmak nedir bilir misin
Yirmi dört saat senin için dönmez
Ama sen
<i>Yaşarsın yirmidört saat için</i>

Hayat zaten geçer durur pencerenin önünde
Sen sadece bakarsın
Hep aynı yüzler, aynı koridorlar
Ve aynı hatıralarla
Sararmış yastığına bırakırsın
Solmuş hayalleri

Siyah beyaz hatırladıklarındır elinde kalan

Ya rüzgara bırakmalı saçlarımı ne kadar oldu
Şöyle çimlere serilmeyeli
Dut ağacına tırmandığım günlerdi en son
Dizime, koluma açtığım yara
Acırdı ve kanardı
Neden kanayarak geçmez yürek yarası
Tutsaklık içinde ayrı bir esaret 'Aşk'

Nefesini unuttun ay parçam
Omuzumda ki kelebeğin uçu uzaklara
Bak!
Elim kolu bağlı
Kapılar kapalı
Koridorlarda adamlar dizili sıra sıra

Güneş doğmasın isterim avluda gördüğüm kucak dolusu karanlığa
Dolunay senin yüzündü, senin tenindi
Ah!

Şimdi kirpiklerinden ördüğüm demir parmaklıkları
Dudaklarınla kilitlediğim kapıları

GülüŖünü astığım penceremi
Açmamı istiyorsun benden

Yapamam ki bir tanem
Sana prangalamışım kendimi
Bu eşarete '*AŞK*' diyorum
Özgürlük sensizlikse...
razıyım idama! ! ! *</i>*

Arzu Altınçiçek

Reklamlarda izlediniz mi? Cumhuriyetimize sahip çıkalım-

http://video.haberturk.com/video.aspx?v_ID=12419&k_A=maskarites

kim ne düşünür bilmem ama! ! !

Aydınlığı azınlıkta kalan ülkemde... kısa- net! ! ve ancak bu kadar vurucu olabilir bir reklam!

bir arkadaş belirtmiş gerçi, bence de son zamanlarda okunması, paylaşılması, best sellere taşınması gereken TEK KİTAP 'NUTUK - Mustafa Kemal ATATÜRK'

Böyle bir kampanya başlatamaz mıyız?

nasıl, ışıkları söndürme, bir mum da sen yak ve benzeri sloganlarla kampanyalar yapılabiliyor....

Nutukla, nutku tutturmanın zamanı gelmedi mi?

Arzu Altınçiçek

Renkli Hayatlar

Birileri vardır hayatımızda. Hani yıllar öncesinden girmiştir. Sokakta oynadığımız dönemlerden, siyah önlüklü oturduğumuz sıralardan, serpilmeye başladığımız ergenlik döneminden, yaz tatillerinden, iş hayatından, yolda düzenli olarak bindiğiniz otobüs & dolmuşlardan. Tesadüflerle paylaşılan küçük anlardan ve günümüzün modası sanal dünyadan. Bay, bayan olması önemli olmadan kurulan bağdır asıl olan. Kurulan ve insana ait en özel duygudur 'ARKADAŞLIK' ya da 'FLÖRT'.

Öyle bir doğamız var ki en uysal anımızda bir anlık öfkeyle yerle bir ediyoruz dünyayı. Bir yumrukta ayaklar altına alırsak dağları, gürül gürül akan pınarları kurutur kızgınlığımız. İncindiğimizde incinmeyi adet edinmişiz. Bu nasıl bir haldir hala anlamam. Zaman zaman ben de yapıyorum, hepimiz gibi. Ne kadar frenlesek kendimizi, bir yerlerde ok yaydan çıkıyor her seferinde. Sonra; şunu dedi, bunu yaptı der, sıyrılmaya çalışırız bu öfkeli kırmızı tablodan. Sanki o renkler bizim fırçamızdan çıkmamış gibi, uzaktan seyrederiz.

Hayatımızdaki renkleri damlattığımız resime göz atsak, kendimizle yüzleşir gibi. En çok hangi renkle boyuyoruz günleri?

Kararsız kaldığımız zamanlar gri sabahlara açarız gözlerimizi. Güneş ne kadar parlak olursa olsun hep kasvetlidir dört mevsim. Yeni bir sevdaya tutunduysak, rüzgara asılmış yüreğimizle beyaz örtüyü eritir, sarkıtlardan güzel bir nehir kıvrılır hayallerimizden. Kızgınlığımızda dikilmiş saçlarla, kızarmış bir suratla, hoyratça bağırırız. Arada sırada kuytulara kaçarız. Ya yeşilin kucağına, ya mavinin ortasına bırakırız kendimizi. Biraz sarıya çaldı mı bakışlarımız, yorgunuzdur hayattan. Beyaza çalışırsa akşamlarımız, umut dileniriz karanlıklardan. Siyahsa yirmidört saatimiz, üçyüzaltmışbeş günümüz, belli ki yalnızlığa tutsağız.

Çok alacalı ise hayat, zaten orda durmak gerekir, ya biz dengeyi bozmuşuzdur, belki de birilerinin dengesizliğinden devrilmişizdir.

Keşke gökkuşağından kocaman bir fiyonk yapabilesek ömrümüze!
Hadi şimdi alın elinize fırçayı, bakalım ne renklere bulayacaksınız bundan sonra hayatınızı.

Arzu Altınçiçek

S...ertesi

```
<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/siir10167.mid' width='0' height='0'
autostart='true' loop='true'></embed>
<p> </p>
<table width='90%' border='1' cellpadding='0' cellspacing='7'
bordercolorlight='#A5C3DF' bordercolordark='#2C5C8C'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10167-fon1.jpg' bgcolor='#5F9BCF'>
<tr>
<td align='center'><table width='100%' border='1' cellpadding='0' cellspacing='1'
bordercolorlight='#A5C3DF' bordercolordark='#2C5C8C'>
<tr>
<td align='center'><table width='100%' border='1' cellpadding='0' cellspacing='1'
bordercolorlight='#A5C3DF' bordercolordark='#2C5C8C'>
<tr>
<td align='center'><table width='100%' border='1' cellpadding='0' cellspacing='1'
bordercolorlight='#A5C3DF' bordercolordark='#2C5C8C'>
<tr>
<td align='center'><table width='100%' border='0' cellpadding='0' cellspacing='0'
bgcolor='#020202'>
<tr>
<td align='center'><table width='100%' border='0' cellpadding='0' cellspacing='0'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10167-fon2.jpg' bgcolor='#A5C3DF'>
<tr>
<td align='center'><table width='99%' border='0' cellpadding='0' cellspacing='0'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10167-fon1.jpg' bgcolor='#5F9BCF'>
<tr>
<td align='center'><p><br>
<img src='http://ozel.balca.net/resima/jpg/siir10167.jpg' width='600'
height='445'></p>
<table width='70%' border='1' cellpadding='0' cellspacing='5'
bordercolorlight='#2C5C8C' bordercolordark='#A5C3DF'>
<tr>
<td align='center'><table width='100%' border='1' cellpadding='0' cellspacing='0'
bordercolorlight='#2C5C8C' bordercolordark='#A5C3DF'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10167-fon2.jpg' bgcolor='#A5C3DF'>
<tr>
<td align='center'><table width='99%' border='0' cellpadding='0' cellspacing='0'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10167-fon1.jpg' bgcolor='#5F9BCF'>
<tr>
<td align='center'><p> </p>
```

Düş ertesinde
Güne sızan nankörlük
Sabaha damlayan mürekkep mi
hani -gerçek- dedikleri
ya da her kimse doğru(su)
Ötesinde -insan- deriz
Manasına yakışan
Oysa ne kadar da yitik anlamı

Sahipsiz kimlikler
Gölge kişilikler
Fısıltı kuşları
Sanırmısınız

Sadece siz döndürürsünüz dünyayı
Yok mu aynaya bakacak gücünüz yoksa
Gözlerinize..

Sahi
Gözlerinizin içinde
Bulabilir misiniz kendinizi?
Altın varakla mı yazdırır adınızı
Gelişinize şart koyduğunuz gidişler
Karaladıkça mı aklanır ruhlarınız

Topal şubatın vedası var bu gün
Gün ertesinde Mart güneşi
Biliyorumki
Sahte yüzlerin yıkandığı
Son yağmurlar değil
Gözlerimdeki

Arzu Altınçiçek

S.u.s.t.u.r.d.u.n

Hani ölmezdi Kemal'ler
Hani gençliğe emanetti vatanım...

Niye gittin?

Bir Kemal yeterdi bu günün anısına
Bir yas yeterdi.
İki gün önce tek yürekte soluduk seni
Tanımadığın onca yüzler güldü _ölüme-inat
Bir parça sevinç düşürdük senin için
Gitmek için acelen neydi?

Sen ki gülen yüzünle geldin karşıma
Suskundun,
S.u.s.t.u.r.d.u.n

Bu kadar mı fazla geldi hayat?
Bir avuç kor olup düşmek yüreğe
Daha mı kolaydı?

Tek erkeğiydin annenin, bacının
Güzel dosttun be Kemal'im
Hepimizi gözüyaşlı bıraktın

Düğüm düğüm boğazımda yaşlarım
Acı veriyor şimdi soluklamak bu şehri
Nasıl bırakacağız seni karanlıklara
Nasıl yüzüne örteceğiz ölümün peçesini

İlk değilsin bırakıp giden
ama vakti değildi.

Takviminde koparıyorum hazanı
Bundan sonra mevsimsiz ömür

....
Kalk dostum....
Ne sen yakışırsın toprağa
ne de ölüm yakışır sana ! ! !

2 ay önce kan kanserine yakalanan 27 yaşındaki dostum Kemal i bir kaç saat önce kaybettik. Oysa Pazartesi günü onun için bu siteden de arkadaşların katılımıyla 265 kişi tek yürekte yaşamıştık onu bowling salonunda. Maddi ve manevi tüm destekleriniz için teşekkürler.

Arzu Altınçiçek

Saat 21.00 konuk

Bu akşam saat 21.00'de Yunan yorumcu Ziyet www.radyomedcezir.com 'da Yağmur'la gece expresinde bizlerle.

Aşk Yağmuru radyosu ile ortak yayındır.

Bekleriz.

www.radyomedcezir.com

Arzu Altınçiçek

Sabah Ol

Sabah ol
Hayat gözlerinde aydınlansın
Bahardan kalan son kuş
Aşkı çığırsın
Akşamdan topladığım yıldızları
Tek tek fırlat denizlere
Gece sulara dalsın.

Sabah ol
Çiğ tanesinde serilsin gün üzerine
Serin ve bakir
Güneş sen ol
Vur sevdayı perdeleri aralayan her yüze

Sabah ol
Düşlerime sakladığım deniz gözleri
Görmemeleri için
Saklan tepelerin ardına
Denizle göğün birleştiği yerde
Göz kırp sevdaya
Bakan anlamasın
Denizmisin bulutmusun

Sabah ol
Yalnızlığıma yoldaş olma dolunayda
Yakamozlar eşlik ediyor sen yoksan
Gece seriliyor sevdama
Acıları boğmak için
Sen güneş ol ben beklerim karanlıkları.

Arzu Altınçiçek

Sabahın ardından

Soğuk ve yağmurlu bugün de
Kahretsin
Yine titreyeceğim
ve caddelerde ıslanacağım

Hızlı hızlı adımlar vuracak kulağıma
Ya da korna sesleri zıplatacak
Bulduğum kuytu yerlere sığınsam da
Ürkek bir tekme sarsacak zayıf bedenimi
Ve gök gürültüsüne karışacak sallanan küfür

Kendi halimde, başı boş dolaşırım
Aranızda ki deli divanlar gibi
Onlar aşkını ararlar
Bense... yaşamak için şans
Hele bir de sıcak bir el dokunursa
Ve içten bir gülüş düşerse gözlerime
Katık ettiğim aşımın yanında
Doyurur yalnızlığımı.

Ve sen insanoğlu

Sevgiyi öğret çocuğuna ki;
Severek baksınlar bana
Dünyanın sadece sizin olmadığını anlat ki;
Paylaşmayı bilsinler hayat kavgasını
Ve
Susarak konuşmayı öğret
konuşmadan anlamayı
bakarak dinlemeyi ki;
Büyüsün SEVGİ DİLİ...

Yağmurlu bir İstanbul sabahında çöp kutusuna çıkmaya çalışan bir sokak köpeğinin ardından....

Arzu Altınçiçek

Sabahlar olmasın

Sabahlar olmasın
Uzanmasın yollar önümde
Yokluğun gibi durmasın karşımda şehir
Zaman, lekelenmesin ihanetlerle yeniden

Gece bağdaş kursun önümde
Ben gecenin içinde, elim kolum bağlı
Suskunluğun gibi dursun gözlerimdeki nehir
Ay, titremesin ihanetlerle yeniden

Katları açılsın şiirin
Kaçak küller düşsün sararmışlığında
Öpüşlerin gibi bir gelip bir gitmesin aklıma şarkılar
Dudakların, yapışmasın ihanetlerle yeniden

Mevsim ağır aksak ayında
Kışın ortasında kirpiğime kaçmış nisan
Yatağın sen yarısı deprem, ben yarısı ıslak
Biliyorum, bedenim ihanette yeniden
Sabahlar olmasın
Sabahlar olmasın.

Arzu Altınçiçek

Sabret

Son defa
Sevmek istedim

Kahretsin ki

İlk defa öğrendim
Aşık olmayı

şimdi
ne sevgi istiyorum
ne de başka aşk

dilim <i>susmayı</i>
sen de
<i>beklemeyi</i> öğren yüreğim
<i>a
.ş
..k
...l
....m

.....s
.....a
.....b
.....r
.....e
.....t</i>

Arzu Altınçiçek

Sadece bakıyordu

Sadece bakıyordu...
Parlıyordu, gözlerinden akan gece
Ne acıları vardı dilsiz,
Ne özlemleri vardı, kelimesi kıt.

Bir adım daha varıyordu ölüme
Bir adım daha kaçırıyordu karanlık

Sadece bakıyordu...
Gözlerini yumduğunda
Diziliyordu kara perdesine gülüşler...
Gülüşler çınlıyordu kulağında

Bir avuç daha açıyordu boşluğa
Bir avuç daha yumuyordu öfkede

Susuyordu her şey
Duruyordu yanağındaki yaş bile
Ve dökülüyordu parmaklarından saçları

Eskimiş muşamba yerde
Her karesinde örüyordu demir parmakları
Duvarlar çöküyordu sanki
Işıklar sönmüyordu
Yırtık tülünden sızıyordu sokak lambası

Titiriyordu gözlerinde şehir
Boğazında kör düğüm yaşama umudu
Geçmiyordu.

Bir anı daha yanıyordu
Bir anı daha sıkıştırıyordu göğsünü

Sadece bakıyordu...
Küçük parçalara bölüyordu
Anları saklayan fotoğrafları
Kırılıyordu salkım söğüt dalları uzakta

Bir damla daha temizliyordu yılları yüzünde
Bir damla daha kırmızı hüznün üstüne

Sadece bakıyordu
Pencerede bacağına ip dolanmış
Yabani bir güvercin
Yüreğinde gecenin ağır adımları

<i>Sadece bakıyordu...
Ne özlemleri vardı, kelimesi kıt.
Bir adım daha varıyordu ölüme
Gülüşler çınlıyordu kulağında
Susuyordu her şey

Eskimiş muşamba yerde
Titiriyordu gözlerinde şehir
Bir anı daha yanıyordu
Kırılıyordu salkım söğüt dalları uzakta
Bir damla daha temizliyordu yılları yüzünde
Yüreğinde gecenin ağır adımları
Sadece bakıyordu...

Arzu Altınçiçek

Sadece sana dair ki; sen kendini bilirsin uğur böceğim

İstanbul'un gözü önünde
Surlardan attım sevda çiçeğimi
Karanlık sulara...

Suların karanlığına bulandı
Belki de kimsenin bilmediği kıyıdaydı
Siyah gelincik

Gelinciğin siyahında pıhtılaştı kırmızı
Ölümünde başındaydı ayın gölgesi
En acısı da yalnızlığıydı

Yalnızlığın da acısı vardı kendine göre
Oysa yalnızlık ne kadar kalabalıktı
Yokta her şey vardı

Ama varda sadece yoklar vardı
Yoktu var olan gönlünde aşk
Ama vardı aşksız da gönül

Karışık hayat...

Hal nedir bildin mi?
Sustu gönül, acını aldığında
Canımın yandığı yerde gözyaşın

Gözyaşında can yanığım
Tuz yaptım yarama
Aşk seni ağlatmasın

Ağlatmasın seni -ben-
Kıyamam sana
Seviyorsan durma

Kim ne derse boş ver
Tut elinden, tıka kulaklarını
Yum gözlerini

Gözlerin yumuluyken
Dokunduğunda hissettiğindir aşk
Sen sevda çiçeği
O, aşk adamı

Hadi sarmaşığım olun gecede
Bir dilek tuttum sizin için

Sen de -benim için olsun-
Olsun be gülüm
Mutlu kal da

Şiirler isyan etsin
Okuyanlar;

fısıltı yağmurlarıyla yıkasınlar satırları

Takma, takmıyorum, takmasın
Hadi
Sevdanı yaşa, yaram kapansın

Uğur böceğim üççççççç! ! !

s.s.şbs.

Arzu Altınçiçek

Sadece sevdim

Sadece sevdim
Herkes gibi
Bizim içindi şarkılar
İçilen kahve telvesinde
Gözlerini aradım
Kismet misali

Mektuplar yazdım
Göndermedim
Şiirler karaladım
Gülersin diye okumadım
Çalan her telefonda
Gelen her mesajda
Heyecanlandım
Sevdalılar gibi

Sadece sevdim
Uykusuz gecelere astım hasretini
Elime geçen bütün papatyalarda sayıkladım
<i>seviyor
sevmiyor</i>

Tütün kokusunu çekip
Gelen tüm sessiz telefonları
Şana yordum
-Özlemiştir- belki deyip
Sesimden çok nefesimi gönderdim ahizeden
Tenine aç
<i>Sen-kokan nefesimi</i>

Sadece sevdim
Küçük bir busede
Al basan çocuk yüzüyle
İlk bebeğini kucaklayan ananın
Helal sütü gibi

<i>Secdeye koyduğum alnımdan öptüğün
Seherin çıplaklığında
Yıldızların sessiz ibadetlerinde
Umarsızca sevdim
sevilmeyi düşünmeden hem de...</i>

Arzu Altınçiçek

Sadelik

Sadece, sadelik dedik...
Beyaz papatya tarlalarında
Uçurtması kavuşurken bulutlara
Koşturan çocuk coşkusundaydı duygularımız.
Sokaklarda izi kalmamış
Saklambaç,yakartop koşturmalarının
Yuvarlanan misket sesi yok artık
Mendil kapmaca oynayan...
Burnu akan çocuklar
Düşünce dizlerde kanayan yaralar yok.
Topaç dönmüyor..dünya dönüyor başımızda
Ellerimizle kirlettiğimiz,karaladığımız bir dünya.

Sadece, sadelik dedik..
Ninelerimiz,dedelerimiz kadar yavan yaşayalım diye dünyayı
Zaman ayıralım sevdiklerimize
Bırakıp eşikte dünya malını
Kucaklayalım çocuklarımızı...
En son hangi akşam konuştunuz onlarla?
Yada yüzünde çıkan sivilceyi ne zaman gördünüz?

Sadece, sadelik dedik
Yüksek binaların arasında
Çimenlere örtü serip oturmayı özledik
Zeytin peynir gibi katık ettik sevdaları
Unuttuk dalından kopardığımız meyve tadını
Kümese girip folluktan aldığımız yumurtayı
İlk sevdanızın yanağı renginde elma şekerini
EN son ne zaman yediniz?
Köşe başında pamuk helva satan amcağı
En son ne zaman gördünüz?

Sadece, sadelik dedik
Evden çıkarken geride bıraktığımız sorumlulukları
Hep göz önünde olsada yüreğimizin ardında kalan canları
Anıları boğduk hırslarımızda
Saksıda bile açmıyor çiçekler
Hangimizin camında yuva yapıyor artık güvercinler

Doğum dedik...
Acıları doğurduk silahlarla
Sevgi dedik
Beklentiler ilkesi oldu
Ölüm dedik..
Yaşarken bedenler ruhları kaybettik
Özlemleri, arzuları, aşkları tükettik.

Sadece sadelik derken
Ortalığı kirlettik. 3/2/02

Arzu Altınçiçek

Saklamam (Bir ayrılık gününde)

<img src='http://ozel.balca.net/resima/jpg/siir10133.jpg' width='200'
height='225'>

</p>
<table width='250' border='0' cellspacing='0' cellpadding='0'>
<tr> <embed src='http://www.musiki.org/sesler/neva_canakkale.mid' width='0'
height='0' autostart='true' loop='true'> </embed>
<i><a>Yorgun ve küçük adımlarıyla
Köşesine çekildi
Bildim bileli konuşmaz</i>

Çentikler arasına sinmiş gözlerinden
Şimdiden düşmeye başladı
Birkaç damla

Saatler ilerledikçe
Göğsündeki kafese
Küt küt çarpar
Beyaz güvercinlerin kanatları
<i> -bilmez ama duyarım-</i>

Titremeye başladı elleri
Yarına çıkınca
Açılacak genç kızlığından
Hercailler işlenmiş
Çeyiz sandığı
<i>-yeni gelin heyecanında, anlarım-</i>

Sararmış mendilde
Uğurlarken yarısını,
Kestiği bir tutam saç
Hala barut kokar

Rengi akmış
Nerdeyse silinmiş resimler
Rutubetle yapışmış
Yıllardır gire çıka
Maziye gömdüğü
Karanlığa
<i>-özlemler canını yakar, sezerim-</i>

Derin bir nefes çekiyor işte
Duvardaki resme baktıkça
Hele ki radyoda
Çalıyor ya böyle günlerde
Kahramanlık türküleri
Yanık-yanık
<i>-içinden de olsa mırıldanışı, duyarım-</i>

Dizlerine başımı koydum
Yıldız yağmurlarında
Ruhlara açtığın ellerini
Dolaştır saçlarımda

Hayallere sarılırken
Tütsülediğin
Al yazmanı çıkar göğsünden
Ser *AYYILDIZ*ın gölgesine
Kanı kurusun şehidinin

Döksen de koca bir ömrü
Takvim yapraklarıyla
Her yıl bir kez daha ölürsün
18 MART'ta
-SAKLAMAM...

sen gibi ağlarım NİNEM...

Arzu Altınçiçek

Saklambaç

Çocuk gözlerinle uyan bu sabah
Güneş damlasın içine
Coşkuyla tara saçlarını aynada
Yüzüne vurduğun o bir avuç suda
Yitirdiğin yılları temizle.
Topaç çevirir gibi çevir dünyayı gözlerinde
Sevdanın tam ortasına yuvarla misketlerini
Sekerek in aşağıya o tırmandığın yaşlardan
Bırak kendini kaydırak tepesinden
Düş, düşlerime.
Evcilik oynar gibi,
Küçük kilimler getir bahçeme
Saçım gibi örgülü olsun
Biraz kırmızısını çalsın saçakları, kurdelemden
Biraz da gözlerinden yeşili.
Sen evin babası ol,
Ben de çocukların annesi.
Hadi gülümsemek için, yum gözlerini.
Bir oyun bu.
Nasıl olsa geçim derdi yok
İhanet yok,
Mızıkçılık yapsanda
Kavgâ edeceğimiz sırada
Eve çağırıp anneler
Bozarlar oyunumuzu.
Gözlerini aç şimdi,
Ve her aşkın bir oyun olduğunu düşün
Seni üzdüğünde sevdalar
Saklambaç oyna
ve sen sobele gizli aşkları...

Arzu Altınçiçek

Saklı...

Baharı taşıyan yel değil miydin?
Karanlığım ardında gün değil miydin?
Yalnız ruhuma eş değil miydin?
Hoş geldin gönlüme helalim benim.

Hakkım yok ardımda bırakmam seni
Mutlusun isyana düşürmem seni
Ruhunda acıyla bırakmam seni
Hoş geldin gönlüme helalim benim

Tanrı'dan kalbine göre gelmişim
Kaderimsin deyip gönül vermişin
Alın yazına sürüp yarım demişin
Hoş buldum gönlünde helalim benim.

**Nedim Saatçioğlu'nun - yasaklım benim- şiirinden esinlenmedir.

Arzu Altınçiçek

Salıncaktaki kız'a

Sabah güneşi saçlarındaydı artık
Tıpkı bitirdiği şarkı gibiydi gecesi
Salıncağının durması
Parıltılı yollarının bitmesi gibi
Sevdanın bitişincede açmalı gözlerini

Hayalinde sürdürmek acı verir
Hep aynı şarkı akıtır yaşlarını
Gece olmasın diye duadadır avuçları
Kayan yıldızlar hatırlatır uçup giden sevdaları

Parıltılı yolların büyüsü
Gecenin katranı....
Saçlarında sevda rüzgaları
Salıncak keyfini sürer çocuksu edası
Yıldızlara yükselirken
Gözleri cıvıltılı
Yüreğinde binlerce kuş kanadı
ama hayat, kucağında sallarken narin bedenini
Geceyi boğan sabah ışıklarında
Güneş söndürür umut yıldızlarını
Ve gece biter
İner uçuşan saçları
Susar şarkısı
Yolları biter
Başlar yalnızlığın kavgası...kayan yıldızlarla beraber
Avucundan kaymıştır salıncaktaki edası.

Arzu Altınçiçek

Sana birikiyorum

şehri süpürüyorlar anne
ölü bulutları süpürüyorlar

tek tek yok oluyor
uçurtma yüzlü çocuklar

ve tek tek sönüyor
anne gülüşleri

gözlerini çalıyor kırlangıç yavruları
geceleri korkular büyütüyorum

gölgemde küçülüyorum seni özledikçe
kesikler birikiyor göğsümün tam ortasına

kış için sakladığım bahar dallarını kırıyorum
kızıl intiharı seçiyor ağaçlar kendine

ellerine dokunuyorum fesleğenlerde
ve uçsun diye yalvarıyorum kör kuyulara attığım tüm ateş böceklerine

çığlık çığlığa isyanı denizlerin

şehri süpürüyorlar anne
ölü serçeleri süpürüyorlar
papatya leşlerini

tek tek yok oluyor
anılarda dolaştığım sokaklar

ve tek tek düşüyor
durak tabelaları

sesini çalıyor bu şehrin kalabalığı

şehrin tüm güvercinleri havalanırken yüzümde
her gece vakti sana soyunuyor yalnızlığım
her gece vakti mühürlüyorum yaşları kirpiğime

gidişinle ölümler biriktiriyorum anne
gidişinle özlemler biriktiriyorum

yokluğun derin bir suskunluk gözlerimde

işehri süpürüyorlar anne
ölü bulutları
uçurtma yüzlü çocukları
anne gülüşlerini
ölü serçeleri
papatya leşlerini/i

bbu Şehir bu kadar mđ ęıplaktđ anne
Arzu Altıncıçek

Sana cevabımdır

<td align='center'></td>
<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/ozlem10022.mid' width='0' height='0' autostart='true' loop='true'></embed>
Çok değil sadece birkaç saat oldu bana gelişin...sessiz kaldığıma bakma. Defalarca haykırmak istedim gözlerimdeyken.

Nasıl da şiir gibi dökülüyordu sözlerin, bakışlarında öyle bir ağıt takılmıştı ki, kirpiklerindeydi içli kemanın serzenişi.

İkimizdik, şehrin en kalabalık noktasında, yüksekte. Raylar geçiyordu gözlerimizden, vapurlar... ve bir martı eşlik etti ekmeğimize.

Ben hiç böyle seyretmedim bu şehri.

Bir martı gagasında ince bir çizgiyi dürbün yapıp, gözetlemedim Galata Kulesi'ni. Nasıl da saklandı deniz, ekmeğe saldıran gaganın ince deliğine.

Mavi bir ip geçirdim dalgaları kendime çekmek için...bulutlar takıldı ucuna.

Ne bekliyorsun? dedin, sustum. Oysa gelene kadar ne çok tekrarlamıştım söyleyemediğim o kelimeyi. İmkansız-dik, çaresiz-dik ama ikimiz de....ikimiz de...!

Sıcak bir çayı yudumluyordun karşımda, arkanda güneşli bir İstanbul'du gözlerime takılan. Yazmadığın birkaç aşk şiiri sıkışmıştı soluduğun sigara dumanında. Fincanımdaki telvede bıraktım acılarımı ilk defa ama ilk defa.

Birkaç gün sonra gideceksin, nasıl katlanırım bilmem. Söylenecek çok söz var, daha elin düşmemişken saçıma, nefesin değmemişken boynuma...gitme, daha vakit var.

Ben hiç böyle seyretmedim bu şehri.

Sivrilen minareler yılların biriken suskunluğu sanki, yığılmış, taş duvar. Sirkeci garı artık yorgun gel-gitlerden. Çift gelip tek giden o ayak izleri ciğerlerine sinmiş, ölümcül hastalığın pençesinde. Binlerce adımı tek bir ayağa topluyor iskeleden kalkan vapur ve ben...ayaklarım yok sanki!

Bütün gürültüleri, tam sesinden düşerken yakaladığım kelimeleri, işaret parmağımla kilitliyorum dudağına, sussssss. Gözlerinden duymak yetiyor bana ve gözlerimden duyurmak sana.

Siyahla beyazın ekmek kavgasına takılıyouz, beyaz olan kazanıyor, sendeleyerek gidiyor siyah, kırmızı kiremitlerde. Yüksekte kavgasını bitiren iki renk, bir aşk başlatan iki yürek...ikisi de çarpıntıda.

Çok değil sadece birkaç saat oldu bana gelişin...sessiz kaldığıma bakma. Defalarca haykırmak istedim gözlerimdeyken.

O karanlık koridordan geçip, kalabalığa yaklaştıkça adım adım, daha çok baş başaydık sanki ama daha bir ürkek.

Cesaretim yok...biliyordun... başıma gelecekleri, her başlangıçta uzanan dil lekelerini

göğüslemeye yeter mi tuttuğum elin? Seni omuzlamaya gücüm yeter mi?

Ne kadar olabilirsin yanımda, n e k a d a r o l a b i l i r s i n .

Düşlerimde bile alamayacağım sensiz saatler kalıyor bana, sana ait ama sahipsiz sevinçler.

Bir şeyler fısıldadın da uğurlarken anlamadım göğsüme sığdırdığım yedi yepenin gürültüsünden.

Bende bir şeylerin kaldı, sende bir çok şeylerim.

Çok değil sadece birkaç dakikaydı ayrılmamızdan, radyoda 'gidersen bir gün bu evden' diye bir şarkı takıldı dilime. Telefonumda da o melodi çalmaya başladı aynı anda 'Giderken sana bir şey fısıldadım, duydun mu?' diye düştün içime, sıcak sıcak. 'sana söylediğimin başındakini at.'

Fısıltındaki kelimeyi attım... işte

Sana aşık oldum.
a
b
i
l
a
G

Birkaç gün sonra gideceksin, nasıl katlanırım bilmem söyleyecek çok söz var...
Gitme....daha vakit var....söyleyemedim ama

G
a
l
i
b
a
Sana aşık oldum

Fısıltımdaki cevabımı sen duy yeter

H o ş g e l d i n y a z g ü n e ş i m .

Arzu Altınçiçek

Sana Geldiğimde

Bensiz kalacak bu Şehir sana geldiminde
Bulutlarında gözlerim olmayacak sabahları
Güneş yansıtmayacak g l Ő m 
Vapur bacasında t tmeyecek hasretlerim
Ben sende doğacağım maviye
Gözlerime dolacak gözlerin
Kollarının sıcağında, sevdaların buğusu
Tenimin tenine yangını
Soğuk olacak bu Şehir
Biz ateşin bagrındayken
Biz sevdamızla kavrulurken sarmaŐdolaŐ...
İstanbul ayaza tutsak
Kızılımıza düşecek kar
Beyazı Şahit olacak
Şehir gebe kalacak aşkımıza

Arzu Altınçiçek

Sana İnat!

Sana inat yaşayacağım geceleri
Karanlığı olmayacak gözlerinin artık
Yirmidört saat içimde yaz güneşi
Portakal çiçeği yıldızlar
Samanyolu papatya bahçesi

Sana inat gideceğim uzaklara
Hiç görmediğim toprakları vuracağım yüzüme
Dokunmadığım insanlara uzanacak ellerim
Gülüşüm degecek gözlerine

Sana inat bakacağım yarınlara
Daha bir arzulu, umutlu
Bilmediklerimin düşlerini kuracağım
Gerçeklerim büyük olsun diye

Sana inat seveceğim
Sevginin sahiplenmek olmadığını,
Esaret olmadığını
Gece gözlerine, esmer tenine
Bağlamadan hasretleri

Sana inat sileceğim acıları
Yangınını söndüreceğim sevdaların
Közlenmiş yüreğime
Yeni filizler ekeceğim
Herşeyin 'sen' olmadığını
Herşeyin 'ben' olduğunu
Sana göstereceğim

Ben yaz'sam sen karşımda buz gibi eriyeceksin
Ben, bensem...sen benden erkenden gideceksin
Gitmelisin..

Dedim ya,
Sana inat bendeki seni tüketeyeceğim.
Sensizliği daha çok seviyorum şimdi.
29/06

Arzu Altınçiçek

Sana sevdam

Yalnızlığım, tel örgüsünü çekerken güneşe
Sadece düş kelebeğiydin
Kalabalık şehirimde
' Sensiz soluklanamadığım '

Uğuldayan lafların gerisinde
Sessizce durdum

Ve İstanbul dalgalanırken kendi kendine
Dingin bir ovanın eteklerinde
Gözlerin şahitti ibadetime

En تنها köşelerde
Var gücümle duaya dönüştürdüm adını..
Sabah ezanlarının ardından uzanan ellerim
Kırık acıların serinliğinde
Gelin çiçeklerini topluyor şimdi

Kayıp zamanların yansımada
parmak izlerini
Mahrem kelimelerin gücünde
öpüşlerini
Ege'yi teninde sakladığım

Kalabalıklarda yalnızdım
Yalnız kıldın kalabalıkları yanımda
Korkularımı güce dönüştüren
' tılsımım '

Kalemin kadar cesur...
Delikanlı yüreğine inat
Şımarttığın çocuk yanımla
Böylesi katıksız...
"Seviyorum seni,
ekmeği tuza banıp, banıp yer gibi..."

Arzu Altınçiçek

Sana yakışan

Bahara yakışır yeşil vadi
Yeşile papatyalar damlar Nisan'dan
Başak tarlalarında saçlarım
Güneşe sunmuş kendini
Güneş ellerin.
Pembe bir bulut içinde düşlerim
Ellerimde sınımsıkı tuttuğum
Yanağından çaldığım pembe güller.
Bana yakışır sevdan
Baharın sana yakıştığı kadar

Denize yakışır yakamozlar
Dalgalar sahillere
Yıldızlar gece gözlerine.
Tenine değer uykusuzluğum
Loş ışıklarda ter içinde beden
Sayıklar adını dudaklarım
Adın yakışır hasrete
Baharın sana yakıştığı kadar

Arzu Altınçiçek

Sanki

Sanki hala anlatılmamış fırtınam
Fotoğraflarda kalan gizemli bir gülüş 'aşk'
Hüznü, mutluluğu barındıran şarkı
Dudaktan düşmeyen isim 'bahar bakışlı'

Sanki hala söylenmemiş sevdam
Küçük yüreğimde kopan büyük gürültü
Hiç duyulmamış çırpınan denizlerde
Papatyalar yetmemiş tutulan fallara

Sanki hiç boyanmamış aşk
Gözlerini görmemiş gökkuşağı
Gülüşünden bihaber güneş
Sıcığı hiç tatmamış/ ısıtmamış

Sanki hiç bulunmamış 'SEN'
Tüm kimsesiz kıyılarda ayak izi silinmiş
Nefesini saklamış dağlar
Orman yutmuş gözlerini
ve gece
Serpmiş yıldızlara bakışını
Kaydıkça tutulmaz olmuş 'aşk'
Ardından yazılır olmuş şiir
Kimse 'sen' gibi okunmamış.
..... hala yetmiyor kelimeler.

Arzu Altınçiçek

Sarhoş

Şarabımı boşalttım mavi denizlere
Beyazdı
Köpükle kucaklaştı
Şimdi deniz mayhoş
Ben deniz gözlerinde sarhoş...

Arzu Altınçiçek

Savaşan Büyüklere

Gök gürültüsü duruşunla
Utancı vurma yüzüme
soğuk gülüşümde
depremeler var
ve yıkıntılar yarınlarımda
küçük bedenim daha güçlüydü benden
korkusuz,
ben koca gövdemle
aciz, korkak
yüreğim kadar büyük olmak isterdim
ah şu utançlar yok mu?
size sunulan dünya yok mu?
ellerimle durdurmak isterdim çocuk
yap-boz oyunlarıyla vermek isterdim
savaşları,
küçük bir firmanın gökkuşağından kovası olmalı
Ağır yerine kahkahalarınız boğmalı sokakları
güneş gözlerine hapsolmuş oysa
soğuk bedenimde saklar sıcaklığı
aç gözlerini çocuk
Kurşun çiy olup düşmüş gül tenine
Bedenim, gömleğim, kaşım, dudağım kireç beyazı
Saçlarımda, yıkılan duvarın tozları
Bir nefes çek barış çiçeğimden
Zeytin ağacımın dalına kur salıncağını
Çıkmaz sokaklarımda aç kurtuluş tüneline
Kurşun rengine inat misketlerini yuvarla, gözün mavisi
Ses ver çocuk
Bir ananın çığlığına kar gülüşünü
Bir babanın yangınına dök, üç tekerlekli bisiklettaki terini
Okul bahçesinde öğrendiğin şarkılarını söyle
Kardeşlerin için, mermi seslerine inat
Kalk çocuk.
Ağır gelir o kurşun sol yanına
Kan yerine boya de gömleğimde ki
Şaka yaptım de,..konuş çocuk.
Hesabını sor bedava hayatların.

Kapalı gözlerin.
Soluksuz göğsün.
Beyaz görüntünde, kırmızı kırmızı sızmakta ölüm
Hayat ağır gelecekti belki ama
ölüm daha da fazla gelir kimsesiz düşlerine.

Sen küçük melek
Elinde ki elma şekerinin ucuna
Kuyruklu yıldız takıp
Dünya uyurken
gümüş tozlarını serp
'Barış Pırıltısı' dolsun nefsimize

Hadi kalk çocuk

Topacın hala dönüyor başucunda
Köşebaşında bir top kalmış, kan lekeli
Şahipsiz oyunlar
Uç taş kimsesiz

Ağlama çocuk
Toprağına serpiyorum her akşam yıldızlarla,
Ninnileri
Sabahları seriyorum yanan yüreğimi
Ahhh be çocuk... ahhhh

Hadi kalk,
Tüm yaramazlığıyla
Şaka yaptım de...
Ses ver çocuk.
Savaşan büyüklere hatırlat
' ÇOCUK OLMAYI'

Arzu Altınçiçek

Savrul

göl yaprakları soluyor ama sessiz kalırsan öyle...demiştin:

Susuyorum geceler gibi
Ağlıyorum belli etmeden dökülen güllerle
Seviyorum ama isyan ediyorum aşka
Sonbahar gibi direniyorum ömrümün sonunda
Bir vazodan gibi ellerim
Biriktiriyorum
Yaşlarımı
Sözlerimi
Tutam tutam düşen yıllarımı
Gün gelecek döküleceğim denizlere
Sensizliğimi...

Öyle kanattı ki sevdayı gülüşün
Canını öyle acıttı ki bakışların
Ne sen kaldın oysa bende
Ne de ben

Bir gül ki, dikenini döşediğim
Bir gün ki, ölümden öte
Sana yakışmayan
Bana alışmayan
Ayrılık

Ölüm hazan renginde
Döşediği, başak saçlarınının düştüğü omuz
Örtüsü, güneşten çaldığı tenin
Ölüm, sevdanın diğer adı
Bahar gülüşünde
Mavi bakışında
Sensizliğin diğer adı
Ayazın düştüğü sabahların
Avazı isyanlarda
Sensizlikte ölüm gibi sessiz
Sevdansa gözlerin gibi hain
Hadi git şimdi hazan rüzgarıyla
Sessizce savrul.

Arzu Altınçiçek

Sen

Sen!

Geceleri ağlamayı bilirmisin saatlerce?
Yatağına uzanıp dört duvarı aydınlatan
Ufacık pencereden yıldızları sayarmısın?
Onlara bakıpta yad edermisin şekil şekil yükselip
Odanı dolduran sigara dumanıyla?
Kasetteki şarkılarda kaderini ararmısın?
'Şimdiki şarkı benim' diyerekten
Fal tutarmısın gecenin sessizliğinde?

Sen!

Özgürlük içinde esir olmayı bilirmisin?
Tutsak kalırmısın bir çift göze?
Resimlere bakarken kelepçelermisin gözlerini geçmişe?
Her ayak sesini ben sanıpta fırlarmısın yatağından?
Sokaktaki yüzlerde beni ararmısın?

Sen!

Çılgınlar gibi sevmeyi bilirmisin?
Unutulmayacak duygularla
Anlatılması zor hislerle
Koparılması zor sevgi bağlarıyla
Bağlanırmısın birisine?
İçten, yürekten, candan sevmeyi bilirmisin?
Yıllar sonra bir kitabın arasına sakladığın resmimi gördüğünde
Seni eksiki gibi seviyorum.....diyebilirmisin?

Arzu Altınçiçek

Sen-

'Sen'
Yirmidokuz harfin buluştuğu dizelersin
Gökkuşağında ki tüm renklerin
Damladığı resimsin
Sekiz notanın verdiği en güzel ses
Beyaz doruklarda ulaşamadığım kardelen
Kokusuna doyamadığım dağ çiçeğim
İki mevsimisin ömrümün
Ya kış ya yazımsın
Baharım olmadın asla
Sen ya siyahım ya beyazımsın
Gündüz tebessüm ve hayallerim
Gecemde hüzün ve kabuslarım
Sen yirmidört saatimsin
Ya da yirmidört saatimin adı 'SEN'.

Arzu Altınçiçek

Sen Aşk!

<i>Öylesi tutkulu
Bencil
İnatçı
Ne sınırı
Ne ölçüsü var bedeninin</i>

Kaybında
Kan dökülür yeri gelir
An gelir
Tel kafes olur gökyüzü

Uzayıp gider koridor
Anahtar deliğinden sızan ışıktaki
Kurulur dar ağacı özgürlüğün

Ne yansıması vurur
Kırık aynanın
Ki
'Yıllardır en dost bildiğin'dir

Ne bir yaprak düşer avucuna
Bahar yorgunu

Karanlıkta dört duvar
Ne girişi
Ne çıkışı var maviye

Demir parmakların pası
Ellerinde mühürü esaretin
Uykularında karabasanların diş izi
Kırmızı kırmızı sızar

Tutuklu kalır
Gidenlerin arkasından
Yaşanmışlıklar

Anılar kamçılادıkça
Belirir
Aşk deninen müebbet

<h5>Şen!
<h5>Özgürlükte
<h5>tutsak kalmaksan
<h5>Aşk!
<h5><a>Beni azad et.
<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/dagarcik10116.mid' width='0'
height='0' autostart='true' loop='true'></embed>

Arzu Altınçiçek

Sen bu şehirden gidince

<tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'>
Sen bu şehirden gidince;

Ardın sıra havalanır güvercinler.
Ve bir kürek batır mavi sulara,
Çırpınır dalgalar.

Boynunu büker günebakanlar,
Başlar ayine akşam sefaları
Mahsunluk çöker.
...sen bu şehirden gidince.

Sen bu şehirden gidince;

Keskin ıslığıyla geçer rüzgar.
Pencere buğusunda silinir
Parmak izlerimden dökülen ismin.
Kırk beşliklerde cızırdar yalnızlık.

Kara bulutlardan çözülünce sarı kurdele
Omuzlarıma kadar dökülür siyah saçları.
İnce askımdan düşer kadınlığım
Öksüz kalır içimdeki çocuk.
...sen bu şehirden gidince.

Sen bu şehirden gidince;

Örülür duvarlarım
Sularım çekilir
Düş kapılarım kapanır.
Daldığım dipsiz kuyuda
Balçıktan girdap açılır
Yutar beni

Soluksuz kalır mı insan birini özlerken?
Gökyüzü bile nefessiz kalır
...sen bu şehirden gidince.

Sen bu şehirden gidince;
Dile gelir dolaştığımız kumsal
Fısıldar çakıl taşları, ezberlettiğin şiirleri
Tüm portakal çiçekleri küser

Tarihi meydanda yükselir minareler
Saraylar sessizce saklanır ayak altı
Tavanından damlar gizemi sütunların.

Hasır taburelerden duyulur tavla sesi
Bir sigara içimlik özleminde "ben" tüterken
Bir çift tavla zarında düşer dilimden adın
"hep yek"
ve her şey susar birden
...sen bu şehirden gidince.

Sen bu şehirden gidince;

Kanatır çaktığın resimlerdeki
Zakkum dikenleri
Bir uçak havalanırdı bilmediğimiz yerlere
Mavisî duvarında bırakınca tebeşîr tozlarını
Şehirler yazardık, hatta ülkeler
Peşî sıra takılırdı yüreğimizden bir uçurtma
Dudaklarıma dokunduğunda
İpini bırakırdık.
Geri geldi yağmur bulutlarıyla
...sen bu şehirden gidince.

Sen bu şehirden gidince;

Dilsiz bekçilerin gölgeleri uzar
Mezar boylarında
Bildik tüm sesler yabancılaşır
Beyaz kağıdı yırtarcasına
Oynar kalem elimde
Kilidi açılmamış sandıkta birikir
Yazılmamış mektuplarım
Anılar da bir bir sararır
...sen bu şehirden gidince.

Sen bu şehirden gidince;

Haritadan silinir sınırları
Köprüleri yıkılır
Baş kaldırır kale duvarları
Tarih kitaplarından düşer
Saman sarısı ferman
<a>" ezib riheş kacalo milset"

Sen bu şehre dön de
Şiirim ol yine

<i>Özledim seni
P a m u k a ş k ı m.

Arzu Altınçiçek

Sen İste

Sen iste ben hep varım yanında
Hiç terkeder mi yıldızlar gökyüzünü
Araya hep girer güneş
Saklar yıldızların hoş yüzünü

Sen iste ben hep olacağım yanında
Bir gölette nilüfer gibi
Koparmaya çalışsanda kopmaz gövdesi
Dingin suyunu yansıtacağım yüzlere
Yüzlerde senin yüzün olacak

Sen iste ben hep yanında olacağım
Arı ve çiçek misali
Şunacağım balının özünü
Özüm papatyalarda
Papatya ellerinde
Ellerin pamuk tarlası

Sen istediğin müddetçe sesim değecek dudaklarına
Ellerim dokunacak ellerin diye başkalarına
Gözlerimde bakışların olacak
Sözlerimde saklı duygular
Sesim yüreğim olacak
Ve inan gözbebeğim
Sen istesen de istemesen de
O yüreğim hep seni saklayacak..
Gizli kalacak sevdaların
Üzülme diye asla gün ışığına çıkmayacak

Arzu Altınçiçek

Sen istedin diye yazıldı bu şiir...

- Az kaldı, döneceğim diyorsun -

İsyan saatimdeyim;
Kağıtları yırtarcasına yazmak istiyorum bu gece.
Sesim gidene kadar bağlamak.
Oysa ne kadar açım sevdaya
ve sana ne kadar uzak.
Tam ortasındayım yangının
ama üşüyorum.

Bir şeyler değişebilse bu akşam...
Tersine aksa zaman,
Yıldızlar yanak yanağa dizilse mesela
Tek olsa...
Ve ay parça parça dağılsa
Saçılma düş kırıklarım.

İsyan saatimdeyim;
Yüreğimi koparırcasına dokunmak istiyorum yokluğuna
Tenime sıvazlıyorum hayali öpüşünü
Ve sevişiyorum usul usul satır arası anılarda
bu yüzdendir bedenimde parmak izlerim mavi.
"Tam ortasındayım aşkın"
Ama özlüyorum.

Bir şeyler değişebilse bu akşam
Tersine aksa beyaz
Gece tel tel dizilse saçlarıma
Ve düğümlense kirpiklerim.
Bedenimde dar ağacı kırılma, uçsa kelebeklerim.
Saçılma gözyaşımın tüm renkleri.

İsyan saatimdeyim;
Ben, sensizliği biriktiriyorum an be an.
Ben, sensizliği iğneliyorum günlüğüme.
Parmakların...parmakların diyorum
Hani dolaşsa kıvrımlarımda.

İlinsa ayaz yemiş mürekkep
Sıcağa çalsa aşk
Ve dökülse en boş yanıma.
Sen koksam artık.

En sevdiğin yerimde şu an ellerin diyeceğim de;
Saçlarım artık yok.
Ve sarısını çaldı eylül
Kara bağladı mevsim, suçsuzum.
Ama bir o kadar da günahkar
Dedim...isyandayım.

Tenimi tırmalıyor bir şeyler
Tırnaklarım avucumda
Karşımda, suçlu aşk ...

Ve sen...
sol yanında esaret...
- Az kaldı, döneceğim! diyorsun -

Ya döndüğünde ben olmazsam...

Arzu Altınçiçek

Sen kimsin ya

Ne sanırsın kendini
Bulunmaz mı
Tadına varılmaz mı

Sen ki yaşadığını inkar eden
Sen ki yağmurların gölgesinde
Yapış yapış

Suskunluğunda mı
Sanırsın adamlık

Susuyorsam
Senden korktuğumdan değil
Yaşadığıma saygımdandır

Susuyorsam
Kendimden korktuğumdan değil
Yanıdakine saygımdandır

Sen adamlığını bitirdin
Kollarına sarı ipler takılırken

Susmayı tam öğren
-beni konuşmayın derken

ki
KONUŞMUYORUM
KONUŞMUYORLAR
KONUŞMUYORUZ
K O N U Ş U L M U Y O R S U N

Konuşulacak kadar önemin mi var bilmediğim
Unutulamayacak kadar...çok mu sanırsın kendini

İplerinde onca el varken

Gün gelir
Yağmur sonrası
Kurduğunda
Tahta kuruları yer seni

Sayende gördüm
Bir kuklanın insan şeklini

Sus...ben zaten suskunum
O'nlarda öyle

Kendi etrafında ara
Fısıldayan böcekleri

Haydi şimdi dön
Maskeli ortamına.

Arzu Altınecek

Sen utan

Yanmıyor canım korkma
Sensizliği zaten yaşıyordum
İstedğim sadece söylemedi gidişini
Ördüğün duvarlar arasında
Kendini saklamanın sebebiydi sorularım
Kara kaşın kara gözün için gelmedim ardından
Aşkından ölüyorum demek değildi aramalarım
Adam gibi adam bildim ya seni
Adamlık bekledim
Biraz da cesaret
Bilemedim korkaklığını
Oysa 'özledim' deyip gelecek kadar cesurdun
Sadece yaz kıpırtısıymıydı ateşin
Konuşmaktan kaçmak mı seni haklı kılan
Ya da beni suçlu kılan kaçtıkça kovalamam mı
Üzerime yıkamazsın gidişini
Kendine bile itiraf edemeyecek kadar
Tedirgin dilin
Ya duygularına yenilmekten çıkmıyorsun karşıma
Ya da yalandı yaşadıklarımız deyip
Leke sürdürmemek için adamlığına
Gözümde yaş gördükçe utanırmış adamlığından
Kalem tutan elleri kadar severmiş ... miş.. miş
Seni unutmamı istiyorsun şimdi
Peki!
<i>Sil haritadan Ege'nin mavisini
Gecenin bir vakti uyanışımızda
Baktığımız yıldızları sök al karanlıktan
Tenine damlayan dolunayı karala
Sana yakıştırdığım şiirleri yak
Ve bende bıraktığın seni sök al yüreğimden
Yirmidört saat düşünmekten yoruldu
Sensiz senin için soluklamak zor sabahları
Yastığa düşünce kurudu neden, niçinlerine bahanem
Gözlerim düştükçe cüzdanımda resmine
Gülüşünün tokadını yedikçe ıslak yanağım
İnancım kayboluyor aşka
Ya ben sevmeyi beceremedim
Ya sen sevmeyi hazmedemedin...
Seni unutmamı istiyorsun şimdi</i>
Peki!
'Seviyorum seni, ekmeği tuza banıp yer gibi'
Söyle Nazım'a gittiği yere götürsün bu dizeleri
Depremler olsun
Kırılınsın Nevizade'de bizi buluşturan masa
Aşkımıza şahit olanlar üzülmesin
<i>Ben bu aşkı sensiz de yaşarım elbet
Sevgimi sensiz de çoğaltırım
Yirmidört saatim sen olduktan sonra
Bedenin olmuş olmamış ne fayda</i>
Sen utan sessizce gidişinden...
<i>Sen utan..

Arzu Altınecek

Sende

Günlerdir rüzgarına kapılmış saçlarım
Sonbahar sarısı
Geceden düşen yıldızlar aralarında
Savrulur, darmadağın
Dökülen yapraklar
Yanağımdan akan yağmur damlaları
İsyanım değil sensizliğe
Seni sensiz de severim elbet
Sevgiyi tek yaşayan benmiyim yeryüzünde
Günlerdir katran karası gözlerimdeyim
Hapsolmuş kirpiklerine gülüşlerim
Bulutların ardında
Çatmış hilalini bakışların
Şebibi olur ürkekliğimin
Günlerdir elinde kaderim
Ya sonsuzluk kucaklar beni
Ya ben kucaklarım
Senden gelen her sona razıyım
Tercih sende
Ben dudaklarında saklı hecede.

Arzu Altınçiçek

Sende başlar

```
<script language='JavaScript'>
<! -
if(jsv>0) {r=document.referrer;
nav=navigator.appCodeName;
if(navigator.appName.substring(0,9) =='Microsoft') {nav='MSIE'; }
jae=0; sc=0; pix=0; sw=0; plug=0; d=new Date; h=d.getHours() +1; }
if(jsv>1) {jae=(navigator.javaEnabled() == true) ? '1':'0';
if(nav=='Mozilla') {if(navigator.plugins.length>0) {
plug=escape(navigator.plugins[0].name);
for(i=1; i<navigator.plugins.length; i++) {
plug=plug+'&'+escape(navigator.plugins[i].name): }}}
if(jsv>2) {sw=screen.width; pix=sw*screen.height;
sc=(nav=='MSIE') ? screen.colorDepth:screen.pixelDepth; }
document.write('<a href='\http://bilbo.counted.com:80/7/53137/\'):
document.write(' target='\_top\'>');
document.write('<img src='\http://bilbo.counted.com:80/0/53137/'):
document.write(h, '/', jsv, '/', jae, '/', sc, '/', pix, '/', sw, '/', plug, '/? ', r):
document.write('\ width=88 height=31 alt='\Vote'):
document.write(' for this Site! \' border=0>');
document.write('</a><br>');
//->
</script>
<noscript>
<a href='http://bilbo.counted.com:80/7/53137/' target='_top'><img
src='http://bilbo.counted.com:80/0/53137/'
width=88 height=31 alt='Vote for this Site! ' border=0></a>
</noscript>
<! - End of Counted! Safe-Code ->
<! -WEBBOT bot='HTMLMarkup' Endspan ->
</td>
<td align='center' width='25%'>
<script language='javascript' src='http://w1.iyi.net/a.php? siteid=192'></script>
</td>
<td align='center' width='25%'><! - Zirve100 kodu baslangici ->
<script language='javascript'> var isjs=0, site=78579, icon=1; </script>
<script language='javascript' src='http://zirve100.com/counterjsv3.js'></script>
<! - Zirve100 kodu sonu -></td>
</tr>
</table>
```

Suskunluğa gömülü gözlerde
Yıldızlar gibi
Kendini yakar durur isyan
Yalnızlıkta ne varsa biriken
Karanlık gibi yutar

<i>Düşe düşer
Açar kendini

Düşe düşe büyür
Aşar kendini

Aşk... </i>

Bu yüzdendir
Baharda çarpıntılar
Pencereye vurdukça güneş
Gözlerine gün düşünce
İçin içine sığmaz

En coşkulu şarkılar
Koşturur sesinde
Tenine kelebekler konar

<i>Bu yüzden belkide
Bahar aşk kokar

Mevsim sende başlar...

Arzu Altınçiçek

Senden başka dost yok sana

Süzülüyor isyanlar
Yorgun yılların çizgilerinden
Bir damla daha düşüyor sessiz gürültüsüyle
Duyduğun her ses yabancı
Güldüğün her yüz yalancı
Uzandığın tüm eller
Kör bıçak aslında
Sırdaş, arkadaşı, sevgili
Ne farkeder yarana basınca
Canım diyenler değil midir canını yakanlar
Elden duyduğun, dostunla paylaştığınsa
Yüz yüzeysen bir anda yanında olanın sırtıyla
Kime güvenilir hayatta
Bu can bir kere verildiyse
-banane, diyerek sarılmalı hayata
Yasak elma bahçesindeyse sevda
Toplayabildiğin kadar topla
Yarım elma gönül alma...
Aldırmadan başkasına...

Arzu Altınçiçek

Seni sakladım şaire...

Hayat sesinle aktı soğuk yaşamıma
Kapalı kapılar...pencereler
Aşk kuşları çoktan gitti
Sana bir kez daha hasretim ay yüzlüm
Yanan tenime düştü öfkeli sesinin ayazı
Aşkıma inanırdın hani?
Hani dayanamazdın yaşıma?
Göğsüm yanarken sensizliğe
Kanarken ılık ılık özlemin
Seviyorumların düşerdi kulağıma
Şimdi nasıl derim yüreğime gittiğini
Söndürdüğün ışığı nasıl yakarım gözlerimde
E bu kadar mı zalimdin ay yüzlüm..

E bu kadar mı?

Arzu Altınçiçek

Seni seviyorum desem sadece, olmaz mı!

<td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'>
"Hayat bana bir şans daha tanırrsa,
bundan faydalanan ilk sen olacaksın"

Kırık umutlarında, tuz buz yarınlar...Kırık harfler,nasıl da batır canına ve nasıl batırırsın göğsüme, sarıldıkça.

Her defasında biraz daha uzak, biraz daha soğuk ama her defasında biraz daha özlemle.

Suskunluğundaki tüm isyanları, gözlerin haykırır gözlerime. Şiirine ses olursun, bazen şiirimde gizli özne. Her defasında ama her defasında, bir kıvılcım daha sıçrar öpüşünden tenime, söndüremezsın de.

Şehirler arası yollara vurursun kendini, beyaz şeritlerde düğümlenir dar ağacımın ipi ve her şehir tabelasında, zaman dakikalarını vurur ölüme. Gölge gibi uzar gidişin ve yayılır özlemin dört duvar arasında titreyen mumum sıcağında. Bende boşaldıkça saydam sevişlerin, titreyen gölgede birikir damlalar...kırmızı bir mum daha biter dibinde "yıldızlar gibi sönük".

Ve sonu gelmez sensizliğim...sadece bu yollar ayırır bizi, bilirim. Kağıttan çiçeklerin dikenleri batır avuçlarıma...

Susturdukça büyür sevgi, senin koça bedeninde, benim küçük göğsümde. Özlemi aynı, yükü ağır. Susarsın, susarım ve boğazımızda dizilir boğumları aşkın, tıkanır kalırız.

Siyah lalelerini bekler örttüğün toprak, ben lalelerde gamzelerini görmenin hayalini kurarım.Mayıs bekler şarkılarım, şiirlerimse ellerimi.

Bir türlü tutamam kalemi, dilimin ucunda biter çibanlar. Tüm sevgi sözlerini yutarım, kızarım ya gidişine ya da varlığında, yokluğu yaşamaya.

Kağıtlar bekler, kalem bekler, şiirler bekler ve saçlarımin arasında titrer parmaklarımin, altında biriktikçe sessiz dizeler.

Perdeyi çekip yıldızlara, ruhsuz bedenimi hazırlarım uykuya. Sen gibi dokunarak örerim saçlarımin – oysa sen açık seversin bilirim- her bir çukurunda saklarım nefesini. Her sabah kurdelemin ucunda çözülür nefesindeki mayıs çiçekleri.

Antika, küçük bir ayna var baş ucumda. Kaç kez fırlattım kirpiklerimde eriyen buz parçalarını... kırsam da, parçalasam da en küçük kıymığı batsa da dökülür sessizliğimizde bir şeyler...uykusuzluğum bile renksizce kanar, Kadehte bile rengi uçar sarhoşluğumun.

Beyaz çarşafa uzanırım, kirli bedenimle –hiç sevmem beyaz çarşafı; yüzüme ölümü çarpar, soğuğu, yalnızlığı. Sabaha sarmalayıp bir tabuta konacakmışçasına ürpererek uzanırım ya da kabuslarda buz kesecekmiş gibi bedenim ve yattığım gibi kalkarım. Bir yanı düzgün, her yanı soğuk yatağın- Sensizliğe uyanmak yok mu?

“Bugün sana mutluluk getirsin olmaz mı! ” deyişlerini çarparım bir avuç suyla yüzüme.
Tenimi ısıtırm parmak izlerinden arta kalanlarla.

Ellerin ne kadar uzaksa ellerime, bilirim yüreğin o kadar yakın yüreğime, adını dilime
mühürlediğim.

Hayat bize bir şans daha verir belki, olmaz mı! ! ! !

Seni seviyorum...

Arzu Altınçiçek

Senin için

Bakma,
Elim ayağım kavruk
Bir çölün ortasından geliyorum
Ben gibi yanan kum tanelerini seçtim de

Giderken yol üzerinde
En temiz toprağı eledim saçlarımda
Katıksız
Sen gibi çiçekler ekmek için

Suyun en temiz damlalarını alıp
Doldurdum pınarlarıma
Can vermek için, sen kurudukça

Gökyüzüne süzıldüm
Martıların kanatlarına saklanıp
Soluklanmamış havayı getirdim sana
Sabahların, gül kokan çiy busesinde

Gümeşin tam ortasından
Portakal çiçeğinin gölgesini çaldım
Kızma, sadece senin içindi

Gecenin en katranını sakladım gözlerime
Yorgun düşünce
Serilesin istedim

Bakma,
Yıldızlar yok
Onları balıkların üzerine yapıştırdım
Karanlık sulara düşersen bir gün
Korkma diye.

Arzu Altınçiçek

Sensiz üşümeler

Soğuk odamın kucağındayım
Güneşim olsun diye
Duvarlara gözlerini çizdim
Masama resmini koydum konuşmak için
Şarabım kadehimde
Kırmızısına dudaklarını sürdüm
Üzüm renginde
Kar beyazı düştü tenime
Odam soğuk
Tenim donuk
Hıçkırığım çarpar pencereye
Buharlaşır bakışlarım
İsmin çizer ağlarım
Soğuk duvarlar arasında
Sevdam üşümesin diye
Seni hayaledip ısınmaya çalışırım

Arzu Altınçiçek

Sensizlik

Hayalin geçti yüreğimin içinden...
sense her kaçışta bir parçanı bıraktın
yalnızlığa çektiğim dikenli tellere.

Başboş gecelerin kanamasında
.....<i>kırmızıydı düşlerim</i>

<i>Sensiz uyanışların koynunda
üşüyor artık sol yanım</i>

Terinde denizi yudumlamak
Teninde güneşe dokunmak
ve küçük askerler dizip gökyüzüne
aşkın nöbetini tutmak
prangalara vuruyor sesimi

<i>Susuyorum.</i>

Özlem içinde aynı şehri soluklamak
Cümle arasında kalan
<i>'Seni Seviyorum'</i>lar yoruyor artık
Git gide dar geliyor caddeler
ve günden güne kalabalığa karışıyor varlığın
'Sen' içinde 'sensizlik' doluyor gözlerime

Sensiz kavgaların yumruğunda
Ağır geliyor aldığım darbeler
Ellerin diyorum...
Omuzun diyorum...
Nerde?
ve küçük küçük çığlıklar atıyorum
sadece hercai menekşeler duyuyor
<i>-sen-</i> bakışlı
ve bir kardelen gölgesinde
.....<i>Ağlıyorum.</i>

<i>Seni yalnızlığımda mı daha çok seviyorum
Seni senle soluklarken mi? </i>

ve biliyorum
Aslında <i>'yalnızlıkmiş'</i> tutkularım.

Arzu Altınçiçek

Sensizlikte birikenler -I-

İki göğsüm arasında
Hapsolmuş binlerce kuş kanadında
Kilitlemiştım ellerini karataşın kasabasında

Terini yutmuş tenimin her gözeneği
Tenime sinen kokunu
Yağmurlara yükledim
Düştükçe 'sen' kokar dünyam

Bildiğim tüm şarkıların güftesine
Sesini besteledim.
İnce bedeninin gölgesinde
Gözlerinin karasını buladım uykulara.
Sol yanağındaki beni kondurdum
Temmuz akşamında dokunduğun yanağıma.

İlk gördüğüm sen ol diye
Saatimin içine koydum resmini
Ve gecenin bir yanısı uyanırda
Bedenim yanar diye
Yatağıma çevirdim pencere...
Perdemin aralığında
Yalnızlığıma yoldaş yıldızlar ve ay.
Sen diye çırpınırken uykusuzluğum
Yutkundum ihanetini...sustum

Benden öte olmuş bir 'sen' var ki
Sen, gizlemeyi sevdin sevdamızı
Bense usul usul haykırmayı.

Şimdi yoksun..

Bende yarattığım -seni- gömüp yüreğime
Değişken halindeki -seni-
ve sus dedikçe biriken kırıklarımı
Bıraktım yaprak dökümüne...

Arzu Altınçiçek

Sensizlikte birikenler -II-

```
<div align='center'>  
<table width='100%' border='0' cellpadding='0' cellspacing='0'  
bordercolorlight='#8C3B0A' bordercolordark='#E6891F'  
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10155-fon3.jpg' bgcolor='#A25426'>  
<tr>  
<td width='100%' height='1325' align='center'><p><img  
src='http://ozel.balca.net/resima/jpg/siir10155.jpg' width='469' height='611'></p>  
<p><br>
```


Akşam uğurladım
Sen yarımı!
Harladığın bedenim
Buz kesiklerinde şimdi.

Yaz misafirimdi `aşk`
Göçmen kuşlara özendi
Uçup gitti.

Anılar
Niçinler
Ve kim-di-(ler)
Doldurdu geceyi

Toz duman `sensizlik`
ve sonrası
yıkıntılarda gönül duvarı.

Hoyrat gecenin sabahında
Yorgundu düşler...

Kanayan yalnızlığın
Soğuk duruşunda
Düşlerimdi kırmızı.

Akşam uğurladım
Sen yarımı!
Terini akıttığın göğsümde
Can kırıkları.

Gözlerindi temmuz güneşi
Karanlığıma doğduğunda
Otuzdu gün

Sensizliğin tam ortasındayım
Avucumda sararmış yüzüm
Pencere kenarında kollarım
Dalgınım...

Yapraklar düştükçe gözlerimde
Kuruyor bendeki mevsim
Sen baharımdın
Yorgunum...

Arzuyla döküldüğün heceler
Lacivert dumanlı şiirler
Ağustostan kalma değil.

Eylül'ün suçu değil
Gidişinin ardındaki sarı rüzgar

Kirpiklerime takılı bahar -son- değil

Akşam uğurladım
Sen yarımı!

Anladımki
Nefesimdeki -sen-
Bana ait değil

.....
<i>Yaz'a dost, güz'e düşman ettin şiirlerimi
ama bir yüreğime hükmedemedin
Ben benden gitsem de,
bendeki senden gidemedim...
Dilim, kalemim söylese
ne olur
-Git- diye..
..... inansaydın
Gözlerime yapardın -vedanı-

Arzu Altınçiçek

Sensizlikte birikenler -III-

Gözlerim
Yorgun ve ıslak
Şiirler doldurmuş geceyi
Sicim gibi yanağımda
Kanayan umudum -mavi-

Sözlerim
Kırgın ve sert
Sevdam ısıtmış güneşi
Boncuk boncuk göğsümde
Yanan hasretim -kırmızı-

Ellerim
Soğuk ve boş
Öptüğün dudak izinde
Diken diken acı
Başı boş avuçlarım -buz beyazı-

Saçlarım
Kuru ve dağınık
Temmuz sonuydu göğsüne serili
Ağustos talanından
Tutam tutam dökülür
Sondaki ışık gözlerin -karası-

ve sen -<i>kızıl sevişlerin efendisi</i>-
Renk çarkını sallandırır
Yokluğunun dar ağacı
Şiirlerine eş
İhanetinin ağır duruşu
Her ne kadar mal etsende bana suskunluğunu
<i>Biliyorum,</i>
Biliyorlar,
<i>Biliyorsun</i>
.....ya / neyse...

O da senin kusurun

Sevmek cesaret ister
Çelimsiz kalbine ağır gelir 'AŞK'
Zayıflığın seni susturan
....ve hep diğerleri -ne der? - korkusu

<i>sen sus...sus
ama bir gün
susmana sebep olanlara
Gülecek -ağlattığın gözlerim-
Yanağımda aşkın damlası -rengi...su-

Arzu Altınçiçek

Sensizlikte birikenler -IV-

Eriirken hayalin damla damla gözlerimde
Sense başka bedende ter-din damlayan
Sarıldıkça özlemle Temmuz gecelerine
Serildi güne bakışındaki hazan

Sevişirken dolunayın yatağında yıldız
Yansıttı yalnızlığımı terli güneş
Teninde aşk çiçeği, kokusunda ihanet
Sindi ak göğsüme dudakındaki kan

Arzu Altınçiçek

Sensizlikte birikenler -V-

Ateşin çıtırtısında dinliyorum
İçli kemana ses veren yağmuru
tütsü kokusunda tılsımını düşünüyorum teninin
tütünle sarıyorum aşkı ay tenine
kafa bulmak için...

yine de ayık yüreğim
ötesinde
isyanda sensiz saniyelere
saatlerse zaten vurdukça vuruyor göğsüme
<i>ve can çekişiyor sen yanımda... </i>

ateşin kıvılcımında sığıyor anılardan öpüşlerin
kızgınca düşüyor her hücreme
temmuz serili ege'nin tuzu
beyaz beyaz yakıyor canımı
yok olan parmak izlerinde

yine de kurak gözlerim
ötesinde
isyanda sensiz düşlere
uykusuzluk vurdukça vuruyor gözlerime
<i>ve can çekişiyor sen yanımda...

Arzu Altınçiçek

Sensizlikte birikenler -VI-

Sendelemiş duyguların düş yarasında
Kabuk tutmaya çalışıyor göz yaşlarım
-Sus- yemiş dilimde kanıyor aşk sözleri
Şahit olsa da güneş sağır isyanıma
Mühürlüyor rüzgar öptüğün dudağımı

Boğazımda kilitli kalıyor özlemin
Darağacında asılı mavi umutlar
Katiliniz de oldu titreyen ellerim
Sana aç sabahların hırsız bekçileri
Rengini çaldı kırmızı sevişmemizin

<i>Oysa gidişindir ölümümün yarısı
Senden soğumamak için adına ürettiğim
.....bahanelerim</i>

Arzu Altınçiçek

Serçe yürek

Mavi düş tarlamda açan beyaz çimenlerde gezinirken, siz sadece bakarsınız bana. Küçük bir can çarpar karşınızda ve hep şunu dersiniz kendinize ya da bizi gösterenlere; - merak etme O'nlar üşümez....Bilemezsiniz pencerenizin önünden size bakarken üşüyen bir yanım olduğunu..

Dünyaya sahipmiş gibi gezinirken aslında yaslanacak bir dal ararım yorgun düşlerime. Bakmayın kalabalıklarda süzülüşüme, içinizde ki çocuk gibi kırılgan, ürkek ve yalnızım.

Kış kelebeğiyim, beyazlıklar arasında küçük hayat kırıntılarımı toplarken. Sessizce şarkımı söylerim.. siz neşeden zannedersiniz, oysa ki açlığımı kusarım. Kaç kişi döker ki o bereket kırıntılarını bizi düşünerek beyaz örtüye. Elinizden düşen bir lokma ekmektir bazan yaşam ya da beğenmeyip bir kenara bıraktığınız can'simidimidir.

Tekbaşım'lık sıkısa da canımı, acıtsa da geceler uykusuzluğumu değiştiremeyeceğim kaderdir yalnızlık. Birkaç arkadaş vardır belki etrafımda gezinirken ama tutamazlar, uzanamazlar boş ellerime. En güzel tüylerini, renklerini, seslerini bağışlasalarda, önümde ki tablo hep aynı karartı ve aynı sukunet.

Sizden özgür göründüğümü biliyorum, sizin bilmediğinizse özgürlüğe tutsak olduğum. Çünkü başka şans tanımıyor hayat bana. Sadece uçuyorum ve yaşamak için tesadüfleri birbirine bağlayıp, şans yumağımı sarıyorum. Hani ileride bir yuva kurarsam ucunu bulayım diye geçmişimin..

ve sonra yükseklerde olmak zorunda olduğu için canpazarım uzaklarda bir dal buluyorum. Soğuk ve sert.. yuvamı kuruyorum, yeni canlar getiriyorum sessiz dünyanıza...Aslında onlarıda terk ediyorum benim kaderime, size güzel şarkılar gibi geliyor sesleri, doğada bulunmam gerektiği için mi bilmem, pencerenizi, dallarınızı, maviliklerinizi süslemeye devam ediyorum.

İsyan etmeyin halinize... Siz istediğiniz zaman yürür, istediğinizde koşar, yüzer, uçar durursunuz. Bizse sadece uçarız, yoruluncada seker dururuz küçük ayaklarımızla.

Mevsimsizce geçer kısa ömrümüz.

Yükseklerde başlayan hayatım, düşen bir bedende son bulur.

Ve karışır gider toprağa bir avuç bedenim, küçük ve yalnız serçe yüreğim.

Arzu Altınçiçek

Ses...

Bu güne kadar çeşitli edebiyat sitelerinde, kitaplarda, dergilerde ulaştığınız ya da paylaştığınız şiir, hikaye ve denemelerinizin sesi

R A D Y O M E D C E Z İ R

Türkiye'nin ilk şiir radyosu olarak, hedefimiz tüm kalem dostlarımızın ve dinleyicilerimizin yüreğinin sesi olabilmektir.

2005 yılı başında yeni yayın hayatına başlayan RADYO MEDCEZİR her geçen gün büyüyen ailesiyle yüreklerinizin sesi olmaya devam ediyor.

24 saat kesintisiz yayın, istek hattı, şiir programlarıyla hiç görmediğiniz ülkelerde tanımadığınız insanların yalnızlıklarına el uzatmak, yüreğinizin sesini duyurmak isterseniz

<MARQUEE DIRECTION=RIGHT BEHAVIOR=ALTERNATE SCROLLAMOUNT=50 SCROLLDELAY=300 bgcolor='red' WIDTH=650 HEIGHT=25 HSPACE=50>www.radyomedcezir.com</MARQUEE>

<a>Sebahattin Abi / Yalnızlar rıhtımı (Şiir - istek şarkı)

*

A.Bahar Özkan / Kumru kanadında mısralar (Şiir - istek)

*

<a>NEG- Prf. N.Ege Güral / Dünden yansıyanlar (Şiir)

*

Nazdeniz / Nazlı anlar (Şiir - istek şarkı)

*

<a>Fulya / Rüzgar'la gelen nameler (Şiir- istek şarkı)

*

Neslihan / Neslice düş teknesi (Şiir - istek hattı)

*

<a>Aysel / Manolya kokulu sabahlar (İstek şarkı)

*

Dj kül kedisi (Hülya) / Gönülden gönüle (istek şarkı)

*

<a>Dj Yağmur / Gece ekspresi (şiir- istek şarkı- sürpriz konuklar)

*

Nuray Alper- Zuhal yıldızı / Afak-ı sevda (şiir - istek şarkı)

*

<a>Metin Eser / Arzuhal (şiir-istek hattı)

*

Ayhan Zenbilci & Vahit Yargit / Hasret gemisi (şiir- istek şarkı)

*

canlı yayınlar dışında sesli şiirler ve Türkçe şarkılar....

<i>Bir kalemde
Bin ah vardır, bin de kahkaha
Mürekkebinde özlem
Noktasında sevda
Bir kalemde

Bir can vardır bin de canan

Kağıdında yangın
Sesinde ırmak

Tutan el olsa da renk renk
Mürekkebi aynıdır şiirin
Ve şiire sestir
RADYO MEDCEZİR</i>

2005 ANTALYA
Güllük dergisi & ANŞOYAD
İnternet radyosu birincisi

www.radyomedcezir.com.... Yüreğimizin sesine kulak verin

Arzu Altınçiçek

Sesim sana

Tutsak kaldığın bedenimde,
Tel kafesin olacak ellerim ve dudaklarım,
bir kuş serinliğinde.

Gölgesinde
Yitip gidecek gönlümün anahtarı
ve gece susacak.

Gün gelecek
İdam sehpasında asılacak şiirlerim
ve bir resim düşecek bulutlardan.

Yedi renge bulanmış olsa da sevişlerim,
en çok kırmızıyı severim adından yana.
"adını kırmızıyla yazınca, kiraz oluyor"

Rüzgar, bir şarkı getirecek peşi sıra,
Sen ağıt sanacaksın oysaki bil;
tutsak kaldığın her gün bir kat daha aşık oluyorum sana.

Bizden haberi yokmuş Asaf'ın...
Aşk tek O bulmuş sanki.

Halbuki daha yazılmamış şiirlerde ipek tenin.
Ben çoktan besteledim güneşi sen sıcağında.
Kimse duymamış...duymasın da!

Tek sen gör isterim sevişme saatlerinde kapalı gözlerimi.
Tek sen duy terleyen çarşafalarda aşk sesini

Beni sen gibi bil derken, yalan değil hiç bir harf.
Asıldığım bakışlarından kopar kirpiklerimi.

Sesi çoktan kısıldı ihanetlerin
Sen varken...söyle!
Aşk ne yana düşer?

Arzu Altınçiçek

Sesimizi duymayanlar!

Geçen cumartesi ilk programda T.Sakatlar Derneği ilçe başkanlarından Sn.Ahmet Gürlevik konuğumuzdu.

Programda dört adet tekerlekli sandalye bağışında bulunan Döküm Düğme San.ve Tic.Ltd.Şti'ne teşekkür ederiz.

Bu haftaki konuğumuz Beyazay İşitme ve Konuşma Engellileri Derneği başkan yardımcısı Muammer Ay, işitme engelli gönüllü bir dernek üyesi Ahmet Demirkaya ve lise ikinci sınıf öğrenci kardeşimiz Furkan Demirkaya.

0212 481 63 84-85 numaralı telefonlarımızdan yayınıma katılabılırsınız.
www.nazfm.com sitesi üzerinden de

mesajlarınızı dinleyicilerimizle paylaşılabılırsınız.

Her hafta yurdumuzdaki dernekler, sosyal kurumlar ve stk örgütlerine ve yardım çağrılarına, kampanyalarına ses olabilmek için dostkalpler@gmail.com adresinden bana ulaşmanız yeterli.

İhtiyacı olana elimizin uzanabilmesi için maillerimizi mail listenizdeki dostlarınızla paylaşmanızı rica ederiz.

“ Dost Kalpler ” Her cumartesi 106.8 Naz Fm ve www.nazfm.com web adresinden de Marmara bölgesi dışındaki dinleyicilere ulaşmaktadır.

Dost kalplerinizden bizi eksik etmeyin.

Saygılar
Arzu Altınçiçek
DOSTKALPLER programı
Yapımcı ve sunucusu

a.altincicek@gmail.com & dostkalpler@gmail.com & www.dostkalpler.com &
www.nazfm.com & 0552 233 60 21

Arzu Altınçiçek

Sessiz Kuğu

Küçük gülüşünde
Büyük sıcaklık saklı

Rüzgara kapılsa saçları
Değmez başkasına
Yalnız

Arkasından titrer ayak izleri
Mağrur duruşunda
Çıkarır asil gelinliğini
Yarın süzüleceği başka kıyıları
Paylaşacak düşleri var...

Sessiz kuğu...
Karanlık suların beyaz mektubu

Sarı Orkidem Ayten Çolakoğlu'na... sevgilerimle can yarım..

Arzu Altınçiçek

Sevda Ağlıyor

Ay doğdukça başlar
Fısıltı kuşları
Yalnızlığın sessiz çığlığıdır -karanlık-

Şahididir koca şehrin cinayetine
Dilsiz yıldızlar
Oysa ne kadar da kalabalık

Kayboluşlar başlıyor
Adımlar düştükçe caddelere
Ayak izlerinde doğrular kalıyor

Işıklar bir bir sönerken
Aydınlanıyor -ihanet-
Sevda ağlıyor

Ay batıyor işte
Güneşin üzerinde kan lekesi
Şehir ceset kokuyor

Ölü aşk...yasta aşık
Sevda ağlıyor

Arzu Altınçiçek

Sevda yalan

Geceler uzun
Geceler sanki sabahsız
Gidişin erken
Gidişin sanki zamansız
Y a r, s e v d a y a l a n
Aşk sanki kitapsız
Görüyorum,
Ağlıyorum,

B i l i y o r u m

Sabahlar yalan,
Sabahlar sanki anlamsız
Gelişin hayal
Gelişin sanki imkansız
Y a r, s e v d a y a l a n
Aşk sanki insafsız
Biliyorum,
Ağlıyorum

G i d i y o r u m ..

Arzu Altınçiçek

Sevdayı Anlatmalıyım

Sevdayı anlatmalıyım
Kimsenin anlayamayacağı dilde olmalı
Seçtiğim kelimeler
Daha önce düşmemeli mısralara
Gözyaşını anlatmak için
Bulutlar kaymalı gözlerde
Ateşi anlatmam için
Güneşin ortasından bir top çalmalı
Mutluluk bebeğin kahkasında saklı kalmalı
Acıarsa evladını kaybeden ana yüreğinde
Aşkı anlatmalıyım
Melekler dolaşmalı etrafında müjganların
Çiğ damlasının duruluğunda olmalı dili
Dokunuşu kuş tüyü hafifliğinde
Bakışlarında sonsuzluğun resmi
Gökkuşağından akmalı
Mavisinde denizler dalgalanmalı
Sarisında saçlarının teli
Yeşilinde süzülüşleri olmalı sevgilinin
Kırmızında ellerinde ki gelinciği
Hayalleri anlatmalıyım
Ayın ucuna asılmalı sarmaşıktan salıncağı
Örgüleri düşmeli göğsüne
Üzerinde nilüfer beyazlığı
Gülüşünde parıldamalı inciler
Sesinde cennet kuşları
Adını haykırmalı
Yalnızlığı bestelemeliyim akarsu sesinde
Hırçınca vurmaları kayalıklara
Kumlara sermeli hüzünleri
Çakıl taşlarında kırık sevdaları
Şığınmalı yeni limanlara
İpten sandalda sürüklenmeli anılar
Gözpınarlarında son damlası
Yalnızlığı göstermeliyim katran gecede
Soğuk mezar taşları gölgesinde
Yatanlar kadar sessiz
Mermerde kıvrılan çatlaklar misali
Ne başı belli ne sonu kimsesizliğin
Acıları anlatmalıyım
Doğan güneşin ardında ki karanlıkta kalmalı
Açlıktan yitip giden canlar arasında
Kanayan yaraları
Titrek dudaklar karşısında
Zorluklara direnen kayalar heybetinde
Sızlamamak için direnen bedenimle
En yontulmuş yüzeyinden hayatın
Yansıtılamıyacağım sevdaları

Arzu Altınçiçek

Sevdayı Anlatmalıyım

Sevdayı anlatmalıyım
Kimsenin anlayamayacağı dilde olmalı
Seçtiğim kelimeler
Daha önce düşmemeli mısralara
Gözyaşını anlatmak için
Bulutlar kaymalı gözlerde
Ateşi anlatmam için
Güneşin ortasından bir top çalmalı
Mutluluk bebeğin kahkasında saklı kalmalı
Acıarsa evladını kaybeden ana yüreğinde
Aşkı anlatmalıyım
Melekler dolaşmalı etrafında müjganların
Çiğ damlasının duruluğunda olmalı dili
Dokunuşu kuş tüyü hafifliğinde
Bakışlarında sonsuzluğun resmi
Gökkuşağından akmalı
Mavisinde denizler dalgalanmalı
Sarisında saçlarının teli
Yeşilinde süzülüşleri olmalı sevgilinin
Kırmızında ellerinde ki gelinciği
Hayalleri anlatmalıyım
Ayın ucuna asılmalı sarmaşıktan salıncağı
Örgüleri düşmeli göğsüne
Üzerinde nilüfer beyazlığı
Gülüşünde parıldamalı inciler
Sesinde cennet kuşları
Adını haykırmalı
Yalnızlığı bestelemeliyim akarsu sesinde
Hırçınca vurmaları kayalıklara
Kumlara sermeli hüznüleri
Çakıl taşlarında kırık sevdaları
Şığınmalı yeni limanlara
İpten sandalda sürüklenmeli anılar
Gözpınarlarında son damlası
Yalnızlığı göstermeliyim katran gecede
Soğuk mezar taşları gölgesinde
Yatanlar kadar sessiz
Mermerde kıvrılan çatlaklar misali
Ne başı belli ne sonu kimsesizliğin
Acıları anlatmalıyım
Doğan güneşin ardında ki karanlıkta kalmalı
Açlıktan yitip giden canlar arasında
Kanayan yaraları
Titrek dudaklar karşısında
Zorluklara direnen kayalar heybetinde
Sızlamamak için direnen bedenimle
En yontulmuş yüzeyinden hayatın
Yansıtmalı bastıramadığım sevdaları

Arzu Altınçiçek

Sevgililer Günü / Davet

ERGUVAN KÜLTÜR CAFEDE 14 ŞUBAT SEVGİLİLER GÜNÜNE KATILMAK İSTERMİSİNİZ...
www.radyoerguvan.com

Değerli şiir dostlarımız,
14 ŞUBAT Sevgililer Günü'nün de
Yürek esintileriniz şiirlerinizle birlikte siz şiir sever dostlarımıza Erguvan Kültür Cafede
yaşanılabilir bir şiir gecesi düzenledik.
Değerli şair yorumcularımız
Yurdağül ÖZAY
Sebahattin ABİ
Yusuf Ziya LEBLEBİCİ, özel aşk şiirleriyle sizlerle olacak.
Ve siz değerli şiir yürekler.

Gecenin sihrinde bulunmak,
yürek esintilerinizle birlikte aramızda olmak ister misiniz.

14 Şubat sevgiler gününde bizlerle olmak isteyen dostlarımız
İrtibat telefonumuzdan ya da bizlerin özeline yazarak isim bildirmelerini rica ederiz.

Gecenin Menüsü ve Alkolsuz özel kokteyli,+ sıcak içecek. Ücret: 20 Ytl dir.

Rezervasyon telefonumuz: 0212 571 22 28

Yer: Erguvan Kültür Cafe

Saat: 20.00

Tarih: 14.02.2007

İrtibat: (0212) 571 22 28

Adres: İskele Cadde uğur apartman No.3 Bakırköy / İSTANBUL
(İstanbul Cad. BASAD ve Vergi Dairesi Karşısı)

Özel den Bildirmek isteyenler
Antoloji.com dan Özel mesajlarımıza gönderebilirsiniz.

Sebahattin Abi-Radyoerguvan.com
MADemircan.*Radyoerguvan.com

Saygılarımızla.

ERGUVAN KÜLTÜR KAFE YÖNETİMİ.
www.radyoerguvan.com

Arzu Altınçiçek

Sevgini Üstüme alınmadım

Sevgini hiç üstüme alınmadım
Sadece dosttun bana
Ay'la beraber sen de paylaşırdım düşlerimi
Dökerdim mısralara dertlerimi
Dertlerimi önüne sererdim gözlerinin
Ağlardım...
Hece hece biriktirirdim duygularımı
Sunardım dostluğuna
Sevgini hiç üstüme alınmadım
Oysa ki nasıl değer vermiştim sana
Sen yokken geceme dolmazdı yıldızlar
Sen yokken dağılmazdı kara bulutlarım
Gecem karanlık
Sen aydınlığım
Sen paylaşımımydın kendimi
Sen bütünümlü
Sevgini hiç üstüme alınmadım
Sorgularım hep kendimeydi
İsyanlarım başka ellere
Çıglıklarım nice duyarsız gönüllereydi
Oysa ki bilmeden vermiştim yüreğimi ellerine
Bir sitem almadım kaleminden
Hiç bir dizen düşürmedi beni dara
Senle varolduğum gerçekleri
Hiç görmedi gözlerim
Ellerinin sıcaklığında şefkatti sunduğun
Dizelerinde teselli
Her birinde cesaretti aldığım
Sevgini hiç üstüme alınmadım.
Hep böyle değilmidir yaşam
Hiç görmeyiz gözümüzün önündekileri
Bize ses verenleri duymaz kulaklarımız
Oysaki fısıldamıştır sevdalarını
Bir nefes kadar yakındır dudaklarımıza
Elini uzatmana bile gerek yok
Sadece değen teni hissetmek gerekir avuçlarına.
Sevgini sunmuşsun dizelere, adım geçmiş
Adım değdi gözlerime
Acaba bu benmiyim dedim
Benim olsa da olmasada sevgini aldım üzerime.
Arzum ellerinde
kaleminle düşün dizelerine
Sevdanın kanatları çırpır üzerimde
Gönlüm eşlik eder çırpınıslara
Yüreğimden binlerce kuş toplanmış
Yüreğim çarpıntılı
Sevdam ürkek
Haydi sevgini sun ellerime
Bak seni bekliyor şiirlerim

Arzu Altınçiçek

Sevilerdeyim

Paramparça hayallere inat, sevilerdeyim.
Bin bir sorular var yüzüme dönük
Saçlarımın uzantısında onca uğultu
Kulaklarım tıkalı geçiyorum,
Ona buna boş vererek, yaşam uğruna.

Salkım saçak göz yaşlarım
Dudaklarım kızarık ve titrek
Boşlukta kayıbım, varlığım aldatmasın
Ona buna söverek gelmedim buralara.
Kelimelerim yitik, çığığım yanılmasın

Paramparça hayallere inat
sevilerdeyim
Gülüşüm kandırmasın
Aşk ıpslak gözlerimde.
Çatlak dudaklarıma inat
s e v i l e r d e y i m.

Arzu Altınçiçek

Sevişiyordu

I

Deniz en çıplak halinde, düşlerim de...
Aya açılan yengeçler suya saldı kendini
Kırılırken karanlık, şehir hala uykuda.

Aynası geceye yaslı balıkçıya
Yıldıza bulanmış balıklar misafir.

Haylazca makaya takılan güneşin
Kızıl maskesini yırttı ördekler.

II

Uzak koyda kürekleri düştü yadigar kayığın
Nasırlı ayakları suya daldı / su ayak
Güneşe döndü kayık / adam kayığa

Sırtı güneşte, yaşlı balıkçıya
Koynunu açtı mavi saçlı yosma

Kaypakça öpüşleri kaldı kıyıda
Yeşil sürmesini çekti tepeler.

III

Bulutlar arasında esnedi dağlar...
Nefesi sıyırdı dudaklarımı
Usulca sevişti kürekle deniz
Tuzu gözümde saklı...

IV

Deniz en çıplak halinde
Aya açılan yengeçler suya saldı kendini
Usulca sevişti kürekle deniz
Kırılırken karanlık, şehir hala uykuda.
Nefesi sıyırdı dudaklarımı
Aynası geceye yaslı balıkçıya
Bulutlar arasında esnedi dağlar...
Yıldıza bulanmış balıklar misafir.

Yeşil sürmesini çekti tepeler.
Haylazca makaya takılmış güneşin
Kaypakça öpüşleri kaldı kıyıda
Kızıl maskesini yırttı ördekler.
Koynunu açtı mavi saçlı yosma
Uzak koyda kürekleri düştü yadigar kayığın
Nasırlı ayakları suya daldı / su ayak
Güneşe döndü kayık / adam kayığa

V

Bu zamansız yağmurda
Penceremde yıkandı şehir
Göremediğim balıkçı köyünde
Uyandı gözlerim.

Cinsiyeti yok mavi saçlarının
herkese sarılıyor
ve herkese ellettiriyor kendini
ulu orta sevişiyor
ihtiraslı
adı m a v i m...
soyadı deniz.
Düşten öte değil hiçbir şey

Arzu Altınçiçek

Sevişmek mi!

Susuz ve sessiz sevişiyorlar!
Bedenini olduğu gibi teslim etmiş
Bedeni ki kırmızı!

Düşünür;
Alıp götürse beni gittiği yere
İsteddiği her an
Dokunsa.

Ne kimse duyar,
Ne anlar ağladığını.
Eğilir sevdasından
Yükü ağır.

Çiy serinliğinde
Arınır karanlıktan.
Çıplak kalır kırmızı,
Bir de öpüşler kalır.

Giden gitmiştir.
O yine boynu bükük,
-Bekleyeceğim, der
Umutsuz sesle

ve bekler

Rüzgar her geldiğinde,
Bedenini serer gül.
Gül düşlerde,
Rüzgar keyifte.

Bilmez ki
Hovarda rüzgar
Her gülde sevişte!

Arzu Altınçiçek

Seviyorsan susmalıymışın!

Yüreğin yanıp tutuşurken bir avuç sabahla yıkamak gerekirmiş O'nsuz yarınları. Güç katan, hayat veren, canım derken sevdama, el olup gitmek kadar yavanmış, yalanmış aşk.

Yalnızlık daha güçlü kılıyor küçük dünyamda beni. Renkli bir yaşamsa güzel görünen, kendi güvenimin kokusu gerçek hayat. Gerek acı, gerek mutluluk, hepsi kendi bahçemde ektiğim tohumlarda sundu bana büyük yüreğimi.

Şans verirken canımı acıttığını, yüzüme gülerken sevdama kanattığını bilemeyecek kadar kapamışım gözlerimi. Masallardaki gibi yaşadığımı düşünürken pembe köpükten dünyam damlayarak düştü avucuma dün gece. Hep elimi uzatışlarım geliyor aklıma şimdi. Kendi hayallerime sarılışlarım, umutları bir bir dizişim yıldızlara yastığımla kavuştuğumda.

Ben O'nun omuzundayken bile yalnızlığımlaymışım...

Eylül gözler yok artık hazan mevsimimde.

Hayatımın oyununu, hayatımın blöfüyle oynadım ve hayatımla ödüyorum bedelini... ne için? Hataları üstlenip kendime haklı çıkardım canım dediğimi.. vazgeçmemek, kaybetmemek adına.

OYSA O'nu KAYBETMEKLE KAZANDIM YAŞAMI

Hoşçakal haketmeyenim... Ardında neleri sakladığını bilemediğim gülüşünle hep mutlu kal!

Arzu Altınçiçek

Seviyorum kendimi

Kendimi çiziyorum avuçlarıma
Islak iki yanağım
Düşsüz gözlerim
Dudaklarım ıssız

En çok ben yakınım bana
En çok ben bilirim yüreğimi
İfadesi bol olsa da sözlerimin
Duymak istemeyen
Beni duymaz ki!

Kendime dokunuşumda
Yabancılaşan bir yanım var
Soğuk bir noktada
Kopuyor her şey
Bitti değinde
Yeniden başlayan ne
Ya da başlatan her şeyi

En çok ben ulaşılmazım bana
En çok ben düşmanıyım gönlümün
İfadesi bol olsa da sevgimin
Sevmek istemeyen
Beni sevmez ki

O zaman
Kim için
Ne için üzeyim kendimi...

Avuçlarımda yüzüm
Anladım ki
Seviyorum kendimi...

Gözlerimdeki mavinin kıyısında
Avuçlarıma konar ı güneş
Yüzümün soluğu vurmuş mevsime
Mevsim hüzün

ben ki hazan gülü
Yazı sevmem
Yaz da beni
Açarsam yiter gölgemde

hüzün solgun yaprakta
Günün kırık ışığı
Güneşse gözlerinde kapalı
Sen gül
Mevsimimde ölmeye razıyım
En çok kendimi sevsem de

Arzu Altınçiçek

Sevmek mi / Sevilmek mi?

Kucak kucak sevdalarda
Yabancı ve yalancı gülüşler
Ne kadar yakın olsa da
Sıcak olsa da dokunuşlar
Hasret git gide büyüse de
Küçülüyor gerçek 'aşk'

Tene yanıyor geceler
Caddelerde markalar dolaştırmak
Poşet poşet satın almak/aldırmak sevdayı

Karalıyor bakışları, duyguları
Can acıtmıyor gidişler

Bikaç gün sonra, başka el uzanıyor yalnızlığa
Soğuk yatağa düşüyor mavi hayaller
Çarpık şehrimin makyajlı yüzü
Çeşnisini döküyor geceye,
Şarap kokusunda
Afişte afişte süzülüyor gözler
Samanyolundan bir kaç yıldız düşmüş dudaklar
Işıl ışıl kırmızının büyüyle
Döndürüyor
Hep duran birşey var aslında

Bunca telaşe içinde
Kalabalıktan yorgun kelimelerde
Rengarenk olsa da koca gün
Boncuk boncuk terler düşse de gecelerden
Çıglık çıglığa sürüklese de hayat
Göz önünde olup görülmeyen birşeyler var
Durgun
Toprak renginde soğukluğuyla
Suskun...
Sevgiler çoktan kırılmış dalında
Aşk taşlaşmış kaldığı dünlerde

Bakirliğine sarılmış
İçimizde ki yalnızlık
Sahte canım'lar kandıramamış
Hala şarkısı söylenmemiş
Yolu bulunmamış

Kilidi açılmamış sandıkta birikmiş yazılmayan mektuplar
Dilin ucunda, ölümden vazgeçmiş
en güzel sözler

cankırıklarını yapıştırıp örmüş duvarını

Düş salını bağlamış rihtimine
Ayak izini silmiş kurutulan güllerin
Sevmekten vazgeçip insanlar

sadece SEVİLMEK istemiş...

Arzu Altınçığek

Seyrine daldım

Siyaha teslim oluyor ortalık...

Orman saklanırken sislere
Yeşil etekleri sıyrılır ağaçların
Uzar bacakları

Gölge raylar belirir
Hayalet trenin seyre çıktığı
Usulca dizilir vagonlar
Kirpiklerime

Bir şeyler geçer içimden
Bir şeyler gider...

Rüzgarda şarkı söyleyen dalların
Esleri düşer yapraklara
Sus pus olur yeşil
Uyur gün dalıp sulara

Aç kurtların uğultusunda
Seyre dalar yaşlı baykuş
Yarasalar gölgesini bırakır toprağa
Toprak uykuda

Bir şeyler geçer üstünden
Bir şeyler gider

Gümüş pullu
Lacivert bir örtü serilir üstüne uykuların
Kim bilir hangi yorgun kuşun kanadında
Bekler rüyalar

Küçük bir yıldız çalsam gök yüzünden
Saçların için
Delinir mi gece
Boşalır mı üzerimize güneş

Bir şeyler geçer mi gözlerinden
Bir şeyler gider mi..

Uyanır mısın bensiz uykundan?

Gözlerin benden uzaktayken
Karanlıktayım...
Korkum karanlıktan da öte
Yokluğundan

Uyanmasan da boş ver
Gölgesi olup dolunayın
Seyrine daldım
Düşmediğim teninin

Bir Şeyler gitmez
Bir Şeyler geĀmez artık.

Uyuyalım.

Arzu AltınĀecek

Sır

Birikmiş yalnızlıklar ağırdır
ki daraltır geceleri

tek kişilik uykuların
düşleri soğuk
sabahları yorgun

Köşesi yırtık bir akşam
Derin soluklu efkar...
İçinde ben yokum ama olsun!

Üzerinden mevsim geçti
Gün yaza gebe

Bir avuca acıkmış yüzün
...Ellerim yüzüne aç

İsmin dudağımda bakir
İsmin şiirimde aşk
senin haberin yok ama olsun!

Çıkamaz sokaklarına tüneller açsam
Hani uluorta bağırsam adını

Bozulacaksa suskunluğun
Çiğliğimde yırtsan
Kızıl saçlı bir kızı

Gel bende ağla...
İstanbul' dan saklarım seni

Arzu Altınçiçek

Sipariş aşk

Sipariş aşk var mı sence!
Aşk istiyorum da
Aşık olmak kadar
Aşık olsun istiyorum bana.

Bakışında kaldığımda
İçimde sıcak
Terine düştüğümde
Tenimde rüzgar

Geceyi sıyrırken
Penceremde
Güneşle düşsün
Çiy saatlere

Sipariş aşk var mı sence!
Hani varsa

Aşk istiyorum da

Yalnızlığı düşünmeden
Uykuda bile kalabalık
Kalabalıkta bile
Yalnız bana sahip

Aşk istiyorum

Utançsız sevişlerin koynunda
Irzına geçip ihanetlerin
Arzusu olmak istiyorum
Kızıl saatlerin

Karanlık noktasında
Bilinmeyeni değil
Gerçeği olmalıyım
Delice dokunduğu

Aşk istiyorum ya
Hani içini kıpır kıpır eden
Göğsüne sığmayan nefes gibi
Bende tatsın istiyorum
Yazın meyve serinliğini.

Aşk istiyorum
Hani siparişi varsa
Ekle beni listeye -Ebru-
Olur mu!

-Portakal çiçeğim bilirsin dört mevsimimsin-

Arzu Altınçiçek

Siyah beyaz istanbul

Siyah beyaz istanbul Çocukluğumu düşündürdü şu Eylül. Siyah beyaz fotoğraflardan kalan solmuş bir tabaka var İstanbul üzerinde. Marmara gri. Tüm kasvetini çiziyor sonbaharın sessizliğiyle Piyer Loti. Haliç üzerinde martıları görüyorum oturduğum yerden. Dingin suların üzerinde yazın yorgunluğunu atıyorlar. Hüzün tarlamın papatyaları onlar. Yapamadığımı yapıyorlar aslında. Çılgık çılgına kanat açarken, süzülürken gözlerde bir vapurun arkasına takılıp gidiyorlar. Peki nedendir Eylül'ün hüznü? Neden sarıdır hazan? Yalnızlık neden soğuktur, ölüm neden ürpertir insanı? Her nedense, güz mevsiminde başlar göçler. Mevsimsizmidir yoksa yaşam? Renkli hayatlar dediğimiz aslında siyah ya da beyaz değil midir? Hangi sevda kırmızıdır, hangi düş mavidir, hangi sabahlar beyazdır. Ya bakışların hangisi tozpembedir? Ve sonra... bir keder, tasa deriz ki, hayatım karardı. Neler karartır hayatınızı? 24 saatinizi gözünüzün önüne getirin neyin izi kalıyor yüreğinizde? Gülüşlerin çoğu zorla, hatta 'lütfen gül!' der gibi dökülmüyor mu yüzümüze? Ağlayışlarımız daha içten, gürültümüz değil suskunluğumuz daha katıksız. Neşemiz değil ama acımız daha duru. Bu yapaylık nerden geliyor? Zamana teslim edilen değerlerimiz günden güne değişmekte. Farkında olmadığımız neleri kaybettik ellerimizden, gözlerimizden, anılarımızdan...yarınlara varmadan tükettiklerimizi düşünelim. Geleceğe manevi olarak neleri teslim edebiliyoruz? Eskiden sevdalar anlatılırdı, mahalle arasında yaşanan en masumane komşu aşkları. Sokaklarda yankılanırdı çocukluğun kavgaları. Ağlama sesi duyulurdu bisikletiyle giderken düşen küçük kızın. Misketlerini kaybetti diye suratını asardı veletler. İstop oynarken isimleri bağırırdık akşamüstleri... Şimdi hangimizin sokağında kovalamaç oynarken size çarpıp kaçan çocuklar var? Hanginizin apartmanın önünde küçük bir kilim yayılı.. Küçük oyuncaklarla evcilik oynayanlar takılıyormu gözünüze? Küçük bahçeli evler bile kalmadı eski mahalleimde. Hanımeli kokuları yayılmıyor artık Madam teyzenin bahçesinden. Çocuklar çiçeklerini kırar diye bahçeye kaçan topları keserdi bir zamanlar. Gözü gibi koruduğu bahçesi ve o üç katlı kara tahtalı evinin yerinde, altı katlı bina yapılmış. Hep yıkılmaları şehir? Modernleşmek adına katledilen anılar içinizi burktuğunda su içip rahatlamak kadar basitmidir hayat? Tepeden bakıyorum İstanbul'a. Gözümün alabildiği her yerde sivrilen minareler var. Peki neden Sultanahmet, MihrimahSultan, Fatih, Süleymaniye, Yeni cami gibi ihtişamı yok avluların, kubbelerin? Her yer cami ama ruh yok sanki harcında. Herşeyi yok ediyoruz, eriyoruz aynı zamanda. Peki ya bir gün, bir gerçekle karşılaşsanız... Hani ola ki bir şekilde öleceğinizi öğrendiniz kısa bir zaman sonra. Neler yaparsınız? Bu akşam yastığa başınızı koyduğunuzda bunları bir listeleyin bakalım? Ve sabah sorun kendinize.. Bunları yapmak için illa ölümleni karşılaşmak gerekli? Yaşamın tadını almak için ölmeyi beklememeli.

Arzu Altınçiçek

Siyahlı Kadın

Eflatun bir camın ardındaydı gözlerin
Saçların gece gibi uzundu
Üstün bile karanlıktı
Ta ki gülene kadardı gizemin
Siyahlı kadın, ta ki gülene kadar...

Küçük ellerin vardı, küçük ayakların
Sesine sığdırdığın kocaman insanlığın
Şöyleyim, böyleler derken
Sakladığını sanırsın kırılganlıkları
Ta ki gülene kadardı afra tafran
Siyahlı kadın, ta ki gülene kadar

Alev alev çıktı boğazından
-İnsanı oynamak değil, insan olmak istiyorum-

Acıydı 'olduğunu' oynamak
Maskeler ardında saklayarak yitirildi insanlık
İnsanlık rol oldu, kuklalar gerçek
Gerçek acıydı, acıttı, acındırdı

Acıydı, maskelerden insanı gerçek yapmak..

Eflatun bir camın ardındaydı gözlerin
Oysa bakınca gördüğün pembe güneş
Çoktan sıvanmıştı utançla
Siyahları sevmen bu yüzden belki
Perde arkasında bırakmadın yüreğini
İzlenen, alkışlanan sendin
Hüznündü, sevincindi, yüreğindi
yaşamındı...

Eflatun camları lekelerken parmakların
Tüm renkler vardı bakışlarında
İçine düştüğüm düşler kadar sıcak
Hep varmış gibi yaşamımda yakındın.

Ta ki gülüşüne gülene kadardı uzaklığın...
Siyahlı kadın, ta ki gülüşmemize kadar.

Maskeler kilitli bir tiyatronun deposunda
Tozlu perdelerin uçuşan ağları
- kaderin acımasızlığı sanki
Bak ışıklar söndü
Sana bakan kaç göz var bilinmez
Bitince yansımaların
Işıkla birlikte kopacak alkışlar
Etrafında onca insan
Ellerinde tebrik izleri
Sıcak..sıcak.. yakacak
Bir sürü vaatler uçuşacak uğultularda
Kimse bilmeyecek gözlerindeki hüznü

Oysa sen bileceksin
Kapıdan çıkanların
Asılsız olduğunu...

Ne güzel ki
Toplayacağın masken
Sileceğin makyajın yok sahne sonrası
Rolün de yok ki ezberlediğin
Şiirleri koy cebine
Sen güzeldin, insandın, yansydın
Koltukları boş say
Sen sendin sahnede
Siyahların içinde....

-Madencinin elindeki gül gibi duru....

Yansımandı sevgili Fatma Gül.. gülüşündü gülüşüm.
Sesin gibi duru geçsin hayatın.

Arzu Altınçiçek

Sobe

<div align='center'>
<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/siir10168.mid' width='0' height='0'
autostart='true' loop='true'></embed>
<p> </p>

İçimde hep saklamaya çalıştım
Çocukluktan kalma masum bakışlarımı
Ne kadar büyüde duygularım
Bir elma şekerine hala gülümserim
Hababam Sınıfı'nı seyrederken
Hep ağlayacak bir yanı vardır benim için
İçli içli çalan bestesinde

Büyümek zor geliyor aslında yüreğime

Gitgide yara almak
Yüze gülerken arkadan konuşanlara
Arkadaş demek
İçimi acıtıyor
Küçük sıralarda ki arkadaşlarımı düşündükçe

Zaman ne kadar da acı
Renkler gitgide daha koyu
Ayrılıklar daha da kor gelir oldu uykusuz saatlerde

Nerde olduğumu bilemez oldum kalabalık sokaklarda
Aynada tanımaz oldum kendimi
Ruhumla görüntüm arasında
Mavi bir ip atıyorum
Eski bayramlığımın ucundan

ve bakıyorum yüzümdeki kırıksıklıklara
görüyorum
Hayat çiziyor beni bir kez daha

Çocukluğumu özlüyorum
Hani şu yara bere dizlerimi
Pamukhelva yapışmış suratımı
Evde suç işlediysen
Saklandığım kapı arkasını

oysa çoktan sobeledi hayat

Arzu Altınçiçek

Soğuk sensizlik

Soğuk odamın kucağındayım
Güneşim olsun diye
Duvarlara gözlerini çizdim
Masama resmini koydum konuşmak için
Şarabım kadehimde
Kırmızısına dudaklarını sürdüm
Üzüm renginde
Kar beyazı düştü tenime
Odam soğuk
Tenim donuk
Hıçkırığım çarpar pencereye
Buharlaşır bakışlarım
İsmin çizer ağlarım
Soğuk duvarlar arasında
Sevdam üşümesin diye
Seni hayaledip ısınmaya çalışırım.

Arzu Altınçiçek

Soğuk Sokaklar

Her yer beyaz
Soluk yüzünde gonca dudakların hariç
Pamuk ellerinde gelincik yapraklarında
Teninin düştüğü gibi
Yüreğime serpildi kar taneleri
Yalnızlığından buz kesti gözlerim
Kırpiklerimde sarkıtları var sensizliğin
Ayaz mı düştü sevdama
Yoksa ayazım mı düştü geceye
Anlamadım ya neyse
Öyle de böyle de
Soğuk işte sensiz İstanbul sokakları

Arzu Altınçiçek

Sokak lambası

Hiç farketmediniz yalnızlığımı
Işığımı gördükçe
Karanlıktan korktuğumu anlamadınız

Kiminiz tüm yüküyle yasladı omuzunu
Sokak köpekleri pisledi ayağıma
Sadece baktınız

Gece gündüz şahittim etrafımda olanlara
Ne dilim vardı söylemeye
Ne de mecalim anlatmaya

Öyle ya
Hanginiz duyardı beni

Bazı geceler misafirim olurdu kuşlar
Düşlerime ortak olmalarını ne çok isterdim
Kabuslarda da yalnızdım oysa

Mevsimler geldi geçti üzerimden
Kaçınız büyüdü sokağımda
Uğurladığım kaç beden oldu ağıtlarla
Ağladım, güldüm
Bilmediniz

Bense sadece bir sokak lambası
Ay'ın gölgesinde
Düşer ışığım adımlarınıza

<i>Öyle ya
Belki karanlıktan korkan vardır benim gibi</i>

Arzu Altınçiçek

Sokaklarım a saklanır yalnızlığım

yorgun sularla çocukluğum dökülür düş sokaklarım a

göz kıyılarımdan küçük balıklar salarım
ve küçük dalgalar
büyük maviere

martıları yok o balıkçı köyünün

bilirim
senin ellerin bir kadına aç değil
senin denizin
benim mavilerim gibi kokmaz
gel
avuç avuç ağla çakıllarım a

kumsal, çukurlarını açar yorgun güne
usul usul saklanır temmuz

sıyrılmış eteklerime toplanırken Şehir
kelebek ayınlerine bırakırım sırlarımızı

gidişler sonraşı ellerimde kırılğanlıklar
bakışlardan ağır kirpiklerime yapışan sargı pamukları

bu kayıp Şehrin küfürlü duvarlarında sağır ediyor beni sarhoş naralar
orospulaşan ruhlar beden arıyor başka başka yataklarda
iç kuyularım da (ruh) intiharları

sen ağırlığında geceler sonraşı ihtilalde bütün mahremiyetler

ama sen;

sabun köpüğünden çarşaflarda soyuyorsun içimdeki el değmeyen dolu
soğuk uykularına ateş arıyorsun
bundandır beni en çok kırmızıyla düşlemen

bir Şiir serp tenime
göğüslerime bırak bulut bulut dudaklarını
her moruna erguvan açayım küf yeşili sevda masallarında

en kalabalığından bir cadde ortasında çıplak kalsın yalnızlığım
nasılsa bana çıkar bütün aşklar

<i><a>Yorgun sularla çocukluğum dökülüyor düş s o k a k l a r ı m a

kumsal, çukurlarını açar yorgun güne
usul usul s a k l a n ı r temmuz
kelebek ayinlerine bırakırım sırlarımızı

ama sen;

sabun köpüğünden çarşaplarda soyuyorsun içimdeki el değmeyen dolu
soğuk uykularına ateş arıyorsun
bundandır beni en çok kırmızıyla düşlemen

en kalabalığından bir cadde ortasında çıplak kalır y a l n ı z l ı ğ ı m

</i>

Arzu Altınçiçek
yüzünde kardelen toplar dudaklarım /10.07. 09

Arzu Altınçiçek

Soluğumuzu kesiyorlar

Çocuk gülüşlerini kaybediyoruz yeşilliğimiz gibi!

Modern binalar, gökdelenler, plazalar, alışveriş merkezleri, projeleri onaylanmadan inşa edilip kullanılmayan binalar... evet, evet m o d e r n l e ş i y o r u z!

Şehrin dört köşesinde yükselirken medeniyet yok ettiklerimiz var. Görsel anlamda kimine hoş gelebilir, kimini bunaltır bu kavram, elbette göreceli.

Her eve en az iki araba, sokaklarımız bile parkometreye bağlı, her mevsim bulabiliyoruz istediğimiz sebze ve meyveleri... Bayramlar sadece tatil planlarıyla geçiyor. Kaç mezar unutuldu kim bilir, kaç el öpülmeyi bekler, kaç kapı kendi ziline kırgın.

Ve çocuklar büyütüyoruz! bilmem kimin çocuğu falanca kolejde, - derslerini çabuk bitir falanca dersin öğretmeni gelecek, daha idmanın var... Gelecek sunuyoruz çocukluğunu çalarak. Sokaklarda izi kalmamış saklambaç, yakar top koşturmalarının, yuvarlanan misket sesi yok artık. Okuldan eve dönerken beyaz yakası yaramazlıkla kirlenen, mendil kapmaca oynayan, mahalleler arası kavgalar yapan, burnu akan, düşünce dizleri kanayan. Eve gidince akşamları babasına şikayet edilen, kaçarken bize çarpmadan düşen terlik sesine gülen çocuklardık biz...

Kartpostallarımız dizilmiyor caddelerde ince telli raflara, heyecanla açılıp okunan arkadaş, ahbap mektupları yok. Komşuda pişen bize düşmüyor artık.

evet, evet m o d e r n l e ş i y o r u z ama; soluğumuzu kesiyorlar!

Yükseldikçe binalar, ağaçlar kısalıyor hatta yok ediliyor. Çoğu büyük kentte ağaçlık ve yeşilin kucaklaştığı yerler; mezarlıklar, askeri bölgeler, her ilçede tek tük kalan parklar ya da kendini çağ atlamanın gerisinde bırakmak için direnen gecekondu kesimleri.

Elbette ki modern yapılar arasında yeşil vadi projeleri mevcut, hatta belediyeler de bu konuda yaşamanın solgun olmasından kaynaklı rengarenk çiçeklerle donatıyorlar yol kenarlarını.

Trafik stresinden rengarenk çiçeklerle kurtulabiliyor muyuz sahi? Papatya tarlalarında,

bulutlara

kavuşan uçurtmalarla koşturan çocukluğunuzun elinden tutabiliyor musunuz kendi çocuğunuzla?

Çimenlere örtü serip oturmayı özleyeniniz yok mu?

İş yeri, ev fark etmez içimizden kaç kişi penceresini açtığından göğsünü gere gere mevsim renklerine buluyor soluğunu?

Elbette büyüyecek kentlerimiz ama biraz daha korusak yeşilimizi, yeşil alanlarımızı daraltmakla yerleşim bölgelerini büyütüyoruz ama dengesini bozuyoruz doğanın. Ağaçlandırma projeleri, hatıra ormanları çoğunlukla otoban kenarlarında, göbeklerde. Yerleşim alanlarından uzak tutulmak zorunda mı? Çocukluğumdan hatırlıyorum çoğu sokakta dut ağaçları, çitlembikler, incir, erik vs. Unuttuk mu? modernleşme mi? unutturdu dalından kopardığımız meyve tadını...

Hazır havalar güzelleşirken, erguvan mevsimi yaklaşırken çıkıp seyretmek lazım İstanbul'u. Kim bilir belki göreceğimiz yeşilliğin ne kadarı kalacak seneye binalar arasında? Ormanlarımız bile "Yasal" adı altında satılırken, rant uğruna bir kıvılcımla tutuşturulurken; bir sonraki mevsim yerinde olacaklar mı?

Topluk olarak hep birileri bizim için bir şey yapsın diye bekleriz. Oysa biz neler "sağlıklı nefes almak" için yeşilimize sahip çıkmak adına?

Bir çok belediyeler, özel kuruluşlar, sivil toplum örgütleri, hatta sanatçıların fan klüpleri Ağaç Kampanyaları, hatıra ormanları, fide ekim şenlikleri düzenlemekte. Bunlara katılmak zor geliyorsa, başta ÇEKÜL ve TEMA Vakfı size en kolayını sunuyor;

Çekül Vakfı'nın başlattığı 7 Ağaç Kampanyası: <http://www.cekulvakfi.org.tr/>

** Sevdiklerinize çiçek yerine ağaç gönderin **

Neden 7 ağaç?

Her birimiz günlük yaşamımızda tükettiğimiz kağıt, kalem, mobilya, yakacak gibi çeşitli gereksinimlerimiz için yılda ortalama "7 Ağaç"ın kesilmesine neden oluyoruz. Bir başka deyişle, her yıl doğaya, "7 Ağaç" borçlanıyoruz. Bu bilinçle yola çıkan Vakıf, 1993 yılından beri yürütmekte olduğu, Türkiye'nin en geniş sivil katılımı ağaçlandırma girişimlerinden biri olan "7 Ağaç Ormanları" projesini başlattı.

Projeye, her kesimden birey, kolayca destek verebiliyor. Katılımcılar, kendi adlarına ya

da sevdiklerine,
doğum günü, yılbaşı, anneler günü, yıldönümü gibi özel nedenlerle '7 Ağaç' armağan
edebiliyor,
korular oluşturabiliyorlar.

Fidanların bakımı Bakanlığın ilgili birimlerince gerçekleştiriliyor.

Tema Vakfı; TEMA Vakfı özellikle Gelibolu, Marmaris ve İstanbul yangınlarından sonra,
toplumumuzda
gelişen ağaç dikme arzusunu, erozyonla mücadele çalışmaları için önemli bir adım
olarak
değerlendirmektedir. Kişi ve kuruluşların her gün artan talepleri doğrultusunda fidan
dikimleri
gerçekleştirilmektedir.

TEMA Vakfı bir bölgede, yapılacak olan ağaçlandırmalarda yöreye uygun olan ağaç
türlerinin
dikilmesini ve dikilecek olan fidanların da yine aynı yörede yetişen ağaçların
orijinlerinden olmasından
yanadır ve ağaçlandırma çalışmalarında bu konuya büyük ölçüde dikkat edilmektedir.
Bu nedenle ağaç
dikmek isteyen kişi ve kuruluşlarımızı şiddetli ve çok şiddetli erozyona tabi olan 18.5
milyon hektar
büyüklüğündeki çıplak alanların ağaçlandırılması ve erozyon kontrol çalışmalarında
TEMA ile işbirliğine
davet ediyoruz. 1996 - 2005 yılları arasında yapılan ağaçlandırma faaliyetleriyle TEMA
Vakfı
öncülüğünde 3, 7 milyon fidan dikilmiştir.

Yeşil görmeyen gözler, renk zevkinden yoksundur.

Burasını öyle bir ağaçlandırın ki, kör bir insan dahi yeşillikler arasında olduğunu anlasın.

K.Atatürk

-Gelecek çocuklara orman yok! -
Arzu Altınçiçek

Nisan 2008

Arzu Altınçiçek

Son başvuru 31 Ocak!

ŞİİR ve ŞARKI SÖZÜ YARIŞMASI BİLGİLERİ

- 1- Yarışma Şiir ve Şarkı sözü yarışması olmak üzere iki dalda düzenlenecektir.
- 2- Yarışmaya son başvuru tarihi 31 Ocak 2007' dir.
- 3- Her iki yarışmaya katılımcılar en fazla üçer eserle katılabilirler.
- 4- Yarışmaya katılacaklar hangi dalda başvurduklarını mutlak surette belirteceklerdir
- 5- Şiir yarışmasında; Birinci, İkinci ve Üçüncüye özel ödül verilecek olup dördüncüden onuncuya kadar olan derecelere de mansiyon verilecektir.
- 6- Şarkı sözü yarışmasında; Birinci, İkinci ve Üçüncüye verilecek özel ödülün yanı sıra eserleri bestelenerek kendilerine verilecektir. Dördüncüden onuncuya kadar olan derecelere de mansiyon verilecektir.
- 7- Yarışmaya katılan Şairler; eserlerinin bu yarışma kapsamında çıkarılacak kitap, broşür v.s. yayınlanma hakkını şiirkolike ya da uygun göreceği kişi ya da kuruluşlara vermeyi kabul etmiş sayılırlar. Bu kapsamdaki çalışmalar için herhangi bir telif ya da benzeri talepte bulunamazlar.
- 8- Yarışma sonuçları 17 Şubat 2007 de düzenlenecek ödül töreninde açıklanacak olup bilahare www.siiirkolik.com 'da yayınlanacaktır.
- 9- Yarışmanın her iki dalına da Şiirkolik sitesinin sahipleri, editörleri, bunların birinci derece akrabaları, jüri üyeleri ve bunların birinci derece akrabaları katılamazlar.
- 10- Jüri her iki dalda katılan eserler arasından Birinci, İkinci ve Üçüncülüğe layık değerde eser belirleyemediği takdirde bu ödüller verilmez.
- 11- Her iki yarışma için gönderilecek şiirler ön elemenden geçirildikten sonra yarışmaya girişine izin verilenler www.siiirkolik.com sitesinde açılacak özel bir bölümde sonuçların açıklanacağı 17 Şubat 2007 tarihinden 2 hafta önce yayınlanacaktır.
- 12- Her iki yarışmaya son başvuru tarihi 31.01.2007 olup bu tarihten sonraki başvurular işleme alınmayacaktır.
- 13- Yarışma ödülleri şu şekildedir:

Şiir yarışması

- 1- 3 günlük çift kişilik Antalya tatili + 15 kitap + plaket
 - 2- 10 kitap + plaket
 - 3- 5 kitap + plaket
- Mansiyonlar: Kitap + plaket

Şarkı sözü yarışması

- 1- 3 günlük çift kişilik Antalya tatili + 15 kitap + plaket + beste
 - 2.-10 kitap + plaket + beste
 - 3- 5 kitap + plaket + beste
- Mansiyonlar: Kitap + plaket

Yarışma Jürisi;

BAŞKAN

Işın ERGÜNEY Şair – Şiirkolik editörü

ÜYELER

Sevinç ATAN Şair – Söz yazarı

Zeki ÇELİK - Şair

Durmuş KAYA - Şair

Altan TÜRKÖGLÜ - Bestekar

Nail YAVUZ - Şair

Not: Jüri Üyelerinin adları Alfabetik sıraya göre düzenlenmiştir.

Yarışma şartlarını okudum ve aynen kabul ediyorum.

Sponsorlar:

Tatil Sponsoru: Antalya Lara Hospital

Yarışma Sponsoru: www.siirizi.com & Radyo Medcezir: www.radyomedcezir.com

Destekleyenler:

Edebice.com,

EdebiyatDefteri.com,

Edebiyaz.com

EylulFM.com,

Izleindir.com,

EylulDokunuslari.com,

Sessizgemi.net

Siirdemeti.net,

Sevgimix.com,

Siirperisi.net

* İm Sanat Kültür ve Edebiyat Derneği

Yarışma ile ilgili link: <http://www.siirkolik.com/yarisma/>

Arzu Altınçiçek

Son Dügün

Dügünü başladı siyahın
Çeyizi kara toprak
Döşegi serildi, alay toplandı
Şahitler geldi ışık yolundan
Ahşap sandukaya kondu
Son halayda, eller kalktı
Beşbiryerde'ye dizildi dualar
Uğultuya karıştı ağıt
Son kez katlandı yeşil davetiye
Ve güneş kürek kürek karıldı karanlığa
Zamanlı gelenin zamansız gidişinde

Arzu Altınçiçek

Son kez...

Birazdan gözlerimi kapatacağım
Ve son kez geçeceksin düşüncemden.
Süzülecek karanlığa ne varsa benden yana.

Ellerimi yumacağım; tuttuğum da kalmadı, diyeceğim
Avuçlarım boş...çekip gidecek anılar başucumdan.
Düşecek kollarım...emanetti zaten.

Ve son kez gideceksin dudaklarımdan
Çekilecek zaman, tükenecek mevsim.
Ne soğuk, ne sıcak...bilmeyeceğim.

Çok da önemi yok, sen gittikten sonra.
Esmer düşlerimi saran temmuz güneşinin
Terimdeki tuzu çalan mavilerin.

Sokakları yuttu sanki caddeler, şehirler caddeleri
Mavi tabelada şehrin de ismi silindi.
Adressiz kaldım, kayıp bir ülkedeyim belki.

Yağmura yakalanmayı isterdim şimdi...
Bedenimde kuruyan her hücre için
Ve bulutlar sararken, sökse yıldızlar öpüşleri.

Tenimden usulca sıyrılırken
Dilsiz şahidin olsa gelincikler
Dedim ya mevsim yitik...zaman şimdi duracak!

ve sen gidiyorsun
Son kez gidiyorsun dudaklarımdan.
Ve ben ilk kez ölüyorum.

Hayat...en çok
mavi akşamlarına acıkacağım.
Gel gör ki; ecel aşıkmiş bana...

Arzu Altınçiçek

Sonunda

Hiçbir şehre bu kadar yakışmaz aşk
Sabahında yağmur kokusuyla
Tek kişilik uykulu gözlerden kayan bulutlara
Böylesi sinmez sevda.

Köşe başı çiçekçilerde mutluluk
Kaç kişi eğilip alır kendine
Hazanda bahar kokusunu
Renklerine kim gömer eylül sarısını

Mavi boyu uzanır binalar
Yeşil parklarda biçili çim duruşu
Soğuk demirinde sallanır tahtası çatlak salıncak
Ve bir başı eğik tahterevallî, ben gibi bekler

Kargalar seker yol boyu,
Ağaçları terk eder kuşlar
Mevsimin serildiği caddeleriyle
Bu şehir kalır bana

Hiçbir şehre bu kadar yakışmaz aşk
Ve yakışmaz hiçbir göze bu yağmur ormanları

Bilirim odanda pas tutmuş gitarında gam teli
Tozdan örtü yokluğun, ayak izlerin bile silik
Gidişinin üstünden kaç zaman geçti bilemem
Zaman, zamansızlığında kayıp

Anahtar deliğinde gözledim anıları
Yatak odasında ölüm sessizliği
Kapı arkasında kaldı oynadığımız oyunlar
Ve keşkeler sızıyor eşikten ayak parmaklarıma

Çıplak ayaklarımla anılardan kaçışları duyuluyor

Hiçbir şehir kaldıramaz bunca gidişleri
Ama hiçbir şehirde de aynı bedene sığmaz onca aşk
Aşk mı sahte,
Şehir mi iki yüzlü bilinmez!

Ve hiçbir şiir ayrılıksız yazılmaz...
bir bunu öğrendim bu şehirde
en sonunda!

Arzu Altınçiçek

Soyun da gel

Güneş her renge banmış fırçasını
Rüzgarda haylaz çocukluktan kalma bir ısıklık...
Ayaklarımdaki son sızısı kırılğan yolların
gözlerimde özlediğim yağmurlar.

Zaman kül rengi duvarda
Mavi öncesi is kokulu son uykularım.
Bir kaç güne kadar kuşlar dolar şehre,
Tembelliğe çağırır penceremde uçurtmalar.

Senden önce boy verdi düşlerimde laleler
ve gelincikler benimle bekler yolunu...
Hadi tozlu yolları süpürerek gel
Eteklerinde saklansın ayaz yalnızlığım.

Bir yaprak düşümünde beni bekler aşk
Yemyeşil gözlerine inat...
Kirli beyaz elbisenden
Hadi soyun da gel!

(Bahar)

Arzu Altınçiçek

Arzu Altınçiçek

Soyunurken

Güneş düşer omzumdaki askıyla
Sıyrılır tozum, telaşım.

Bir fermuar çizgisinde
Açılır hayal tüneline demir yolları.

Ölüm kadar çıplak kalır beden
Gölgesine bile savunmasız.

Beyaz mendilde, çıkar kırmızı ruj
Bir su akımıdır yorgunluk.

Yüzümde onca iz bakışlardan
Sesim bile yabancı yankısında

Gözlerimde yanıp söner yeşil
Saçlarım gün karmaşası

İğne iğne işlenen
Sağ omzumdaki çiçek bitkin

Topuk seslerinde saklı
Kadınlığın -dayanılmaz ağırlığı-(1)

Şehir ayak altı koca gün
Ben, gezgin adımları

Önünde dilencileriyle
Vitrinler neyin aynası?

Bir su akımıdır yorgunluk...
Derindir ve uzundur gece

Yastıkta bekler düşler
Tavanda onca kabus

Düşer pencereden duvara
Bir çam ağacının dalı

Dikenlerinde tararım saçlarımı
İnce askılı gecelik yatak üstü

“Ölümler çıplak gelir” (2)

Bu gece de
Bekleyeceğim çırılçıplak ölümü

Şu fermuar bir açılrsa
Ve döşense rayları sonsuzluğa...

Hayat kadar yorgun kadınlığım.

'yar olmanın dayanılmaz hafifliği'nden esinlenme
Ölümler çıplak gelir / Bulutsuzluk özlemine ait şarkı.

Arzu Altınçiçek

Söyle

Sarkıtlar vardı kirpiğimde
İki ateş arasında

Kadehten mi
Bu kırmızı kalemimde

Tenimde ayaz akşamdan mı
Yokluğundan mı

Kızıl kıyamet kopsa
Suskun yüreğinde

Kim duyar
Kim bilir
Kim anlar

Söyle....

Duymak istediklerimi söyle
Sesinde düşlediğim sözleri söyle

Sahte gülüşlerim batar canına
Her dokunuşu diken açar yüreğinde

Harfleri kırık sevdaların
Rengine buladım kağıdı

Bir kesik var elimde
Bıçak bıçak vurduğum gecelerden

Kanayan ne
Kanatan ne
Kanan kim

Söyle!
Durma söyle
İki kelimedede
Ya ömür ver
Ya ölümü ver
Yüreğime

Her suskun bakışın
Kurşun yarası

Üşüdüğün kadar üşüyorum...

<i><a>İki ateş arasında
Bu kırmızı kalemimde
Yokluğundan mı
Suskun yüreğinde

Kim anlar
Sesinde düşlediğim sözleri söyle
Her dokunuşu diken açar yüreğinde
Rengine buladım kağıdı
Bıçak bıçak vurduğum gecelerden
Kanan kim
Söyle!
Yüreğime
Kurşun yarası
sustuğın kadar ölüyorum

Arzu Altınçiçek

Söyleyebilsem

Gitmeni istemiyor İstanbul
Sonu yaklaşmakta sonbaharın
Hazan sabahlara gebe uykusuz saatler
Üstüme üstüme geliyor aydınlık
Eritiyor ay tenini

Ben gizli karartılarlayım
Ellerin o kadar uzak ki
Boşlukta düşen kuş tüyü gibi tenin
Süzülen bir köpük hayalin
Sadece uzaktan seyrediyorum
Dokunmadan

Gitmeni istemiyor şehir
Kuşlar ötmüyor gece gözlüm
Tüm caddeler suskun
Marmara çalkalanmıyor

Burda kal diye hakırıyor gözlerim
Duymuyorsun
Sokulmuyorsun

Sadece uzaktasın
ve beni mecburiyetlerle başbaşa kılıyorsun

Bildiğim gerçekleri sıralıyorum
Bahaneler çekiyorum
Elimde ki boncuklara dizi dizi
Seviyorum..seviyorum

Aslında sevmek istemiyor gözlerim
Gidersen akıtacak yaşı kalmadığından
Aşk istemiyor yüreğim
Çırpınacak canı kalmadı bedende
İstemek yetmiyor
Dilemek yetmiyor ukte sevdaları
Fallarda görmek istedikçe
Daha da sertleşiyor gerçekler

Gitgide adın sardıkça sevdanı
Yalnız kalmaman için dualarında sarılayım diye
Ellerim büyüsün istiyorum
Kollarım uzasın
Yüreğim çoğalsın
Uzaklardayken
Bende yaşattığın sevdanı
Sıcak tutayım diye
Yangınını saklıyorum bedenimde

Avucuma çizdiğin hayali 'S'
Yakacak canımı biliyorum
ve hep orada olacak

İşıltılı, soğuk şehir sokaklarında yürürken
Avucumu kapatıp, elimi cebime koyacağım
ve baş harfin hep orada kalacak
Sıcak..

Olmuyor dağ bakışım
Heybetinin ardındaki duyguların o kadar içli ki
Biliyorum
Hep eteklerinde dolaştım
Tüm gücünü verdin ardımsıra
Ben sadece sana yaslandım

Bilemedim ürkek bakışlarını
İncitmekten korktuğunu göremedim
Ben can diye sana ağlarken
Canını acıttığımı bilemedim

İşte şimdi görüyorum gerçekleri
Sen uzaktan sevmeyi öğrettin
Güvenmeyi, sabretmeyi
Özlemeyi öğrettin
Şevdanın en yalnız olduğu saatlerde
Üç-beş nöbetlerinde düşünülmenin
Güzelliğini doldurdun küskünlüğüme

itiraf sırası geldi belki de
seni seviyorum
belki en başta söylemem gerekirdi
belki hep susmam
ama biliyorum ki
dudaklarımdan sen dökülürken
İstanbul can çekişiyor gidişinden

İstanbul mu gitmeni istemiyor?
Yoksa ben mi?
İşte bunu bir diyebilsem UKTE SEVDAM.
Söyleyebilsem.
5/12

Arzu Altınçiçek

Söz

`Ağlamam artık gidenlere
Ağlamam artık bitenlere
Ağlamam artık üzenlere`

yine de ve hala da ağlarım....

Bir temmuz sonuydu gelişin. Avuçlarım nasıl terlemişti yanındayım diye. Soluksuz gitmişim onca kalabalığı yutan, şarap ve anasonun tütsülendiği Nevizade'ye. Dizlerim, ellerim, yüreğim, hatta dudaklarım nasıl da titremişti. Acımasızdın, bakmıyordun bile yüzüme. İnsanların arasına karıştıkça, gücümün tükendiğini hissetmiş olmalısın ki elimi tuttun. Sürükledim ayaklarımı, çeksen elini yığılıp kalacaktım arnavut taşlarında Balık pazarının. Nereye, kimlerin karşısına getiriyordun beni! Neden di suskunluğun! Ne senaryolar geçti gözlerimden. Soğuk terler attıkça nasıl da al basıyordu göğsümü.

Beyaz örtülü bir masaya oturduk. – bak, iki kişilik, başka kimse yok – dedin. Bir soluk çıktı ki göğsümden tarifsiz. Ne yemek gördü gözüm, ne başka bir şey. Oysa –gözlerime bakıp nasıl da ekmeği bandırıyordun güveç tabağına- demiştin gölbaşında. Şimdi bile gülümsüyorum. Işığımı takip et çalıyordu...karanlıklarda bırakacağını bilmedim. Yemeğimiz geldi, içkilerimiz ve öyle bir andı ki sanki sadece biz vardık.. Onca kalabalığın gürültüsü nereye gitmişti bilmiyorum. Taa ki yan masada arkadaşlarını görene kadar... Nasıl da dalga geçtiler bizle, -saatlerdir sizi seyrettik, görmediniz... dediler. Utanmıştım ama bir o kadar da sende kaybolmanın güzelliğiymiş yansıyan utangaç gülüşümde.

Elele yudumladığımız kadeh sarhoş etmişti binlerce korkuyu, Beyoğlu'nun maskeli caddesi ardında.

Ardında, bir şehirdi yutan bizi. Kaybolduk ki, için(m) de yeni varoluş.

Sessizliği bozarken içten içe kopan çığlıklarda bastırıldık.

Bastırıldık, nedensiz öfkelerle. Kimseye düşmezdi ne sen, ne de ben. Biz seçmiştik birbirimizi.

Ne kadar kanlı bastırılışlar olsa da yaşatılanlar, bilirdin içimdekini. Senin olmadığın yerde, her –senden- bahsedilişte akan yaşlarımı, üşüyen ellerimi bilirdin. Egede küçük bir kasabada, yaşlılarla oturduğumuz çay bahçesinde nasıl da yaşlanırdı gözlerim. Ellerin değerdi yanağıma, ve saçlarıma öpüşün düşerdi –KORKMA- derdin. O şehir yok etmeyecek bizi.

İstanbul dan nefret edişim bu yüzden canısı...yalancı çıkardı seni, belki de ilk yalanındı bu!

Bildik, bilmedik her şey konuşuldu. Dar ağacı kuruldu gözlerinin önünde. Boynuma geçirildi gözlerinin karasından daha koyu bir ip. Bir duvarın arkasına geçtin ve bekledin öldürülüşünü bu sevdanın. Oysa Temmuz gecesiydi içimde yeni bir tohum oldu(n) . Yaşamdı(n) , hayattı(n) ,dünyamdın.

Sensizken de büyüttüğüm sevdam çiçek açtı..

Dokuz sekizlik bir küfüre savurdum bize ait şarkıları yıldızlara ve dokuz ay, sekiz günlük bir doğumu kutladım senden habersiz ve senden habersiz kutlayacağım kendimi de. Bir şarkı var ya hani `doğum günüm bana geldin gündür ` Keşke doğumum olsan

gelip de. Yine, yeniden çocuk olsam ellerinde...

Ve büyüttüğüm sensiz sevda tomurcuğu... İkimiz de nisan çocuğuyuz, neden Eylül doğdu düşlerimizde. Karanlıkta da bıraksan bir damlayken sevda, koca bir dolunay birikti sen düşen tenimde-senden sonra kimsenin düşmediği.

Bakma sahte mutluluk oyunlarıma... hepsi yalan... Yanağındaki ben düşerse ve susarsa şiirler yüreğinde o zaman bil ki vazgeçmiş olurum senden... Sıcaklığını serdiğin tenim, gölbaşında huzuru verdiği ellerim hala üşüyor...

Oysa, sabaha sesinde doğardı güneş uykudan uyanışlarında, ay da sendin... şimdi karanlıklardayım.

Gittiğin gibi gel usulca... soru yok, sorgu yok...söz!

not: <i> sensiz de kutlasam...senin için bir yıldız söndürdüm penceremde...

Arzu Altınçiçek

Sözde aşklar

beyaz yalnızlıklar bürüdü bu kente
benzi solmuş bir aşka renk veriyor dudaklarım
her biri sana doğan çaresiz çocuklar büyüyor içimde
sensizliği topluyor yüz sürdüğün avuçlarım

her gece vakti seni dileniyorum aşk şiirlerinde
kendi sınırlarımda kurşuna diziyorum şairleri
ölü harfleri çalıyor sahipsiz bir rüzgar
koşar adım katil bir ruhu götürürken sen yanımda
sürüklenir peşinde kızıl intiharlar

bilmediğim biri kilit vuruyor kapılarıma
boğazımda yırtılıyor isyankar bir çığlık
vurdum duymaz kentlerin köşe bucağında
yutkunur "çürük sulara" ölü yıkayıcıları, katıksız

aşka sürgün kekremesi öpüşlerini saklar saçlarım
parmak uçlarım adını bırakır kör bir aynaya
yüzüme çarpan yalnızlığımın en çok özlediğim
daha kaç yokluk sığdıracaksın dilsiz sevdama

derin yeşillere sır verdik gizli sevişleri
bu duvarlar... bu duvarlarda ellerin vardı senin
dudağımızda yaban mersinleri günahkar
ey yar! hangi mevsim yedivereninde solursun ihaneti

* çürük sular...esinlenme Su çürüdü / Ahmet TELLİ

Arzu Altınçiçek

Sözüm Size

şişelere doldurup geceyi yıldız emzirdim
sebebiyim yalpalayan gölgelerin
şehveti göğüslerimden sağan
gözleri afrikadan aç adamın orospusuyum
sözleri günahdan ağır şair iniltisinde
lâl çekiyorsanız küfürlerime
canınız cehenneme
kaç el değmemiş dul geçer bacaklarımdan
boğaz dolusu boşalmışlığıma
piç doğumlarıma karışır martı bağırsaları
bakarsınız yalnızca
boynuma soluğunu bırakanlar
ayıplarınızı ayıpladıkça örtüp
pervazlarımı çıkarırsınız
istanbulum bereket adam değilim
yoksa çivilerdim geçmişime sövdüğünüz dilinizi

arzu altınçiçek

Arzu Altınçiçek

Sözüm vardı!

<td width='100%' align='left'><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'>

Sana bir şiir sözüm vardı
...kaldı!

Yanmadan aşkın haziran gülleri,
Külleri karıştı mevsim beyazına.

<a>Avucumda sadece dikenler

Seni düşündükçe

Tek yumrukta batırırım canıma.

Veririm cezasını

Sorumsuz bedenimin.

<a>Kanar şiirlerim.

Bir gölge uzanır

ve yayılır gece, saatler kısalır.

Tek yumrukta iner soğuk duruşun

Saçlarını toplarım düşlerimin aynada

<a>...sensiz uyumaktan da korkarım.

Sesimde suskunluğun kadar,

dilsizleşir arzularım

Ve o kanayan güllerde

alev alev dudaklarım.

<a>Susar...bırakırım düş bulutlarını

Yıldızların çiy tanesinde sularım

gözlerimin, çatlak toprak rengini

hapsederim kirpiklerime gölgeni

yoksa ...

<a>hiç benim olamazsın sen!

saklanır kalemimin arkasına

şapkasız gölgende gizli şiirlerin.

Sessizliğinde de olsa

"Nasıl sevdiğini"

<a>Sadece ben bilirim

Şiirlerindeki dokunuşlarını,

Mühürlerim kör, sağır, dilsiz gönlüme.

<a>Sözüm vardı

<a>...kaldı!

<a>Avucumda sadece dikenler

<a>Kanar şiirlerim.

<a>...sensiz uyumaktan da korkarım.

<a>Susar...bırakırım düş bulutlarını

<a>hiç benim olamazsın sen!

<a>Sadece ben bilirim

<a>Mühürlerim k ö r , s a ğ ı r , d i l s i z gönlüme.

Arzu Altınçiçek

Sus

<i>Penceremde
Delik deşik
Güneşe yamalanmış siyah

Söküğünde ay
Dikilecek yeri
Dikecek eli
Kalmamış</i>

Tavana dikili gözlerimde
Kaç ilmektir gece
İdam sehpasında
-Kördüğüm

Simli bir şerit
Teğelli derinlikte
-Düşlere yol

Sonu aydınlık mı
Daha mı karanlık
Bilmediğim

Umut ki
Kozasında
Son gününde kelebek
belki de

Şeffaf duvarını
Yırtmış bir balık
Doğumu

İlk tomurcuğu açmış
Bir dal
Boynu eğik

Umut ki
Son damlası kalemin
Fırça darbesinde
Son renk

Kurudu kuruyacak
Küçük yıldızın
Son adımı denize

Aç martıya
Fırlatılan
Can simidi
Belki de

Umutsuzluk ki
Acı
Ağır

Uzun

Karanlık

Siyaha
Acıkmış

Aşk ki
Çölde
Kum tanesi
Serapta boğulmuş.
Aşar seni

Uzanmaya kalkma
Darağacı hilalin ucunda
Halkası geçmeden boynuna
Sus be güzelimmm

Sus.

Arzu Altınçiçek

Suskunluğum

Suskunluğum yorgunluğumdandır
Bakışlarım korkak diye gizliliği
Gülüşümde tecrübelerim vardır
Sözlerimde acılarımın pası kiri.
Elimin çizgilerinde derler geleceğim
Kimse bilmez gelececeğim senin elin
Senin varlığın sesim...yokluğun dilsizliğim.
Bedenim durur bir köşede...
Ruhum seni izler sessizce
Ayaklarım yürümez senli kaldırımları
Yağmurlarım yağmaz ayak izlerine
Gece göstermez hilalini ay
Gösterir kendini, hilal kaşlarında.
Damlayan su oldun yüreğime
Köpük köpüktü dalgalarım vururken sahiline
Tenim yangın, sevdam yalnız tütürür dumanını
Dumanı çökmüş gözlerine..
Şahilin soğuk...yüreğin soğuk..bedenin soğuk.
Ürpermem soğukluğundandır teninin
Bakışlarımın boşluğu farkedememen sevgimi
Sessiz çığlığımın nefesi hiç gelmez kulaklarına
Yüreğim düşmeden sevdana
Sesim düşmeden yanına
Sessiz aşkıyı bırakıyorum usulca avuçlarına.
Sensizlik her zaman benimle yanyana.

Arzu Altınçiçek

Sussun ölüm

Silahların sustuğu sabah
Kuşlar inecek toprağa
Alıp başını gidecek ölüm

Çürümüş et kokusunda
insan yanım

Şehrin duvarlarında
Bir çocuk çığlığı

Yumruk yumruk isyan
Saçlarımda mezar tozları

Barutu çamur
çamuru oyuncak yapmaya
bir el gerek!

/

Silahların sustuğu akşam
Sevinci yırtacak bebek
Sütü cennet yağmuru

Gün sürülmemiş teninde
Utancın kızıl kesikleri

Bedenini sarmaya
Annem gerek!

Arzu Altınçiçek

Sustum

<a>Sana ait tüm mavileri
Bir yumruk sıkımında
Döktüm gözlerimden...
Mavi siyah yıldızları bir de.
Yastık altı düşlerin
Kırıkları kesti uykuyu, sus!
...sustum.

Ürkek bir rüzgarın
Gölgesi sendeledi,
Dağıldı zaman
Yayıldı karanlık
Belirsiz şekillerde.
Kirpiğimde kıvılcım,
Peñceremde şehir tutuştu
Boğulurken gözlerimde sen, sus!
...sustum

Arzu Altınçiçek

Susuyorum ama

Senli yarınlar ne kadar da uzak
Yalan mı her şey
Gözlerim
Gölüşün...
Öpüşün..
<i>Ellerimi sana uzattım diye mi ellerimde
Sana tutuşmuşum diye mi
Sıcakmış bedenim</i>

Nefesin kadar yakındı gerçekler
Anlamadım suskun kalışlarını
Seni sana bıraktığımda
Sadece yorgundun Ağustos'dan
Yanıldım mı?

Bu şehir sevemedi ikimizi
Gidelim buralardan
Başka gülüşler
Başka bedenler
Çabuk unutturur sevişmemizi

Üşüyor artık ellerim
Pembe düşlerime avuç açan yastığım
Damla damla biriktiriyor acılarımı

<i>Hadi çık gel
Bir Temmuz akşamı yaptığın gibi
Aplansız
'Özledim' de...</i>

Susuyorum ama özlüyorum da ay yüzlüm

Arzu Altınçiçek

Sürtük Bahar

Leylak buketlerini dermiş saçları
Kokusu duyuluyor
Rengaren bir kelebek tutunmuş perçemine
Çıkarmış ceylan gözleri

Beyaz bahçemi süpüren etekler
Saklıyor başak boyu bacaklarını

Kiraz gülüşlerini takınmış
Gelincik dudakları

Serildikçe pencereme
Devşiriyor çimenler

Kar yağmış bakışlarıma
Güneş doluyor usul usul

Bak
şarkısını söylüyor
Tüm civeleliğiyle
Kışkırtıcı dizeler açıyor papatyalar
Gölgesi beliriyor kırılmalı kalemin
Biraz burukta olsa
Meltemler dolaşüyor sahipsiz düşlerimde

İç çekiyorum
Daralan nefesimle
Mevsimleri soluyorum

Tutam tutam topladığım hazan yapraklarını
Deviriyorum pencereden
Hüznü döküyorum
yokoluşlara

Hazanımı süpüren etekler
Alıyor aklımı başımdan
Raksediyor

Solgun yüzüme sürüyorum
Elindeki mor sümbülleri
'O' kokuyorum..

Mevsim boyunca
Biliyorum

Herşeyi toplayıp eteğine
Esip geçecek...
..... Sürtük Bahar

Sadece Nisan kokacak buralar...

Arzu Altınçiçek

Şiir gibi bir gece ister misin?

Daha önce sizlerle İstanbul sularında sıcak bir akşamda tekne gezisiyle paylaştık şiirlerimizi, sonra Pera Palas ve şimdi de T.S.Yazarları Derneği'nde bir aradayız.

ÖLÜ AŞKLAR DERNEĞİ
'ŞİİR BİR DİRİLİŞTİR'

13 MAYIS 2006 / 20.00
TSYD - LEVENT TESİSLERİ

GRUP GÜNDOĞARKEN
&
GÖKSEL VE GRUBU

YEMEK VE LİMİTSİZ İÇKİ DAHİL
50,00 YTL

Davetiyeler girişte de satılmaktadır.

Arzu Altınçiçek

Şiir ve gece

Bir şiir geçti
Lacivert akşamların
Kuytularından

Beyaz tenin
Işıl ışıl arzularını bıraktı
Yakamozlara

Ay sustu
Hece hece dizildi gece
Pencerene

Korkuların ve utançların
Üzerine çöktü karanlık
Albenisiyle

Kelimeler uçtu
Ateş böcekleriyle
Tutuştı şiir
Kavruldu aşk.

Ve şahit oldu ay-yıldız
Şiirin geceyle sevişine

Arzu Altınçiçek

Şiirden düşen gün sonuydu.

Şiirden düşen gün sonuydu.

Adımların ezdiği caddede,
sözlerden kurumuş dudaklar
ve gülüşler ıslanıyordu...
Şehir de öyle.

Küçük salaş balıkçı lokantasında
Ayyaş kokusuna çoktan karışmıştı
Sigara kokusu.

Kimi demlenmiş,efkarlı türkülerde
Kimi derdine isim takmanın peşinde.

Hep bir şeylere içer ya insanoğlu.

Kimliklerini kapı önünde bırakan
Dört kişiydi, dört ayaklı masada.

İnce bardaktaki suyun farklılığını tartışıyordu
Ak saçlarında saklı çocukluğuyla
adamlardan biri.

Tatlı kahve bakışlarındaki, yorgun
sevişleriyle gülümsüyordu büyük kadın.

Sesinde kıvılcımlar savuran adam suskun.
Kötü şairmiş ya...susmalıydı sanki

Küçük kadın yakalama çalışıyordu
her birinden, hayatın farklı rengini.

Rakı kokusuna banıp durdu gülüşler
Birbirinden habersiz geçen onca yılın yaprakları
Nasıl da yırtıldı üç beş saatte.

Eşlik ediyordu
Bir tabak kılçık yığınınına
Anason kokulu boş şişe
Islak bir şehir
Yalın ayak yaklaşan ay.

Şen kahkahaları
Nemli kirpiklerle zamana mıhlayan
Deniz kokusuna sarılı çöl düşüydü A Ş K
Anlamı yitikti bu masada.

Şiirden düşen gün sonuydu.
Yarına ne gerek vardı?

Arzu Altınçiçek

Şiir'e

Ben sizi yazıyorum
Bildiğim tüm kelimeleri süsleyip
Gözyaşlarını serpiyorum
Aşk kokasınız diye

Kağıtlara döküyorum yalnızlığın küllerini
Bazan da akşamın sandığına kilitliyorum

Dize dize karanlığın küfürünü aydınlatıp
Işık açıyorum kıta kıta
Size ses veren yalnızlara

Saklı düşlerin çılgılığında sessizliği kazıyorum
Körelmiş kalemimle
Ucundan yakalayıp sıkıyorum avucuma
Elimde...
Bir avuç suskunluk

Ben sizi yazıyorum...
Suskun çılgılığım diyorum her birinize
Ve bir nar tohumuna gömüyorum...
Nihayetinde.... ŞİİR açıyor dallarım

Arzu Altınçiçek

Şimal (İlk Yeğenime)

Hoşgeldin TOMURCUĞUM, gönül bahçemize.
Güneş, bereket, sevgi eksik olmasın yüzünden.
O tertemiz yüreğin kirlenmesin..
O gözlerinden hüznün yaşları damlamasın.
Gülümseyen gözlerle bak geleceğe,
Annen, baban, sevenlerin, sevdiklerin
Senin için ağlamasın.
Hoşgeldin GÖZBEBEĞİM,
Solmaya yüz tutmuş umut bahçemize..
Boyun eğen çiçeklerimizi yeşert.
Sararan yüzlerimize tebessüm getir,
Kaybolan sevdaları canlandır..
Nice fırtınalar kopar coşkunla yüreğimizde.
Ve sen CANÖZÜM.
Canımdan, kanımdan olan..
Kim bilir yarınlarla gelenleri
Kim bilir ektiğin ümitleri,
Büyüttüğün sevdaları..
Keşke hiç büyümesen,
Karşılaşmasan acı gerçeklerle
Kalles dünyanın pisliklerini görmesen.
Ama olmaz gözbebeğim
Herşeye rağmen büyümelisin
Zorluklara, acılara karşı göğüs gererken
Öğrenmelisin sevgiyi.
Yaşın ne olursa olsun
Unutma ki; yüreğin ne kadar büyürse,
Sen o kadar büyürsün.
Gerçek dünya sevgidir.
Tıpkı senin varlığın gibi.
Senin sevgi sonucu aramızda olman gibi.
Hoşgeldin dünyamıza..
Hoş geldin ŞİMAL yıldızım
Hoş geldin ay yüzlü aşk çiçeğim
Ne iyi ettin de geldin,
Bilemezsin.

Arzu Altınçiçek

Şimdi

Sevilen bir şarkının birden bitişinde
Hala mırıldanırsın ya hani
Öyle dudağımda adın

Zamansızdı gidişin
Ölümün çat kapı gelmesi gibi

Güneşli bir öğlen sicağında
Yıldızların tektek görünmesi gibi
Usul usuldu kaçak adımların

Siyah beyaz bir fotoğrafa
Kesilen parmaktan damlayan kan gibi
Kırmızı bir noktaydın
Öylesine canlı ve sıcak

Zamansız gidişlere inat
Aniden çal kapımı
Şimdi!

Arzu Altınçiçek

Şimdiler de

Yalnızlığın
Akşamdan kalma
Diş izleri yastığımda
Belli ki yine
Düşlerimde ırza geçmiş hayalin

Tüm fotoğrafları dizdim üst üste
Nefesinin zerrelerinde
Sarardı duvarlar
Anılar
Ve
Şimdiler de
Bitti

Yanağımda
tuz buz
Kırılan mutluluk
Tuz buz
Göğsümde
Sevda kırıkları

Yalnızlığın
Akşamdan kalma
Dudak izleri hüzzamlarda
Belli ki yine
Açıldı fallar şarkılara

Tüm dokunuşlarını dizdim üst üste
Öpüşlerinin izinde
Kanadı arzularım
Tenim
Ve
Şimdiler de
Bitti

Ellerimde
tuz buz
Tuttuğum ellerin
Tuz buz
Saçlarımda
Ay kırıkları

Gün kanadı
İşıltısında

Ertelendik

Şimdiler de
B i t t i

Arzu Altınçiçek

T e c a v u z d e y i m . . .

<a>Beşikten mezara ülkemde kadın olmak...

Çok büyüttü beni içinde; mahçub yüzünde kırmızı gülüşüydüm oysa ve bakışlarındaki endişe.

Yorgun ve yaşlı ellerden ilmek ilmek döküldü pembeler, beyaz düşlere yatırdılar onca isimleri.

O isimler...o isimler ben olmamalıydım!

İnce bir çığlıktı gelişim; kocaman gözlerde, saç diplerinde ter, yumruk içinde acıydım. İnce bir çığlıktı gelişim; soğuk koridorlarda ayak altı edilen heyecandım.

O beklenen... o gelen; ben olmamalıydım!

Hikayesi çoktu ben gibilerin. Ne yazısı değişti, ne varı.

Oysa muhtaçtı insanlar iki bacağımda saklı yeni dünyaya.

Kimi kız dedi, kimi kadın, kimi ana dedi, kimi yar ama hepsi bendim...

Yarının anahtarı 'b e n' d-i-m

Saçları örülü, fırfırlı eteklerinde mevsimleri toplayan, bendim.

Bir bez bebekte kocaman çocuklar yaşattım salıncağımda

Öğretmen oldum, doktor oldum, körebeydim oyun bahçemde

Yorgunluğum uykuya daldı babamın omuzunda.

Gün; annem yüzüydü, soluğu bendim...B a h a r d ı m.

... evet; hikayesi çoktu ben gibilerin!

Kaçının yüzü güldü bilinmez. Değişkendi öyküleri, dilleri, toprağı, yasası, dili başkaydı ama en ağır işçisiydi dünyanın, bilinmeyene geçitti çıtaları.

Pembelere doğar, beyazlara açardı. Kırmızıda boğulur, kınaya sarardı.

kadındı; adı alev, teni yangın, yaşı ne olursa olsun cennet ardında kalırdı.

- I -

daha küçükken dillendi acıya... bir utançtı... manşetler ağladı:

<i>Bir emzik gülüşüne karıştı çığlığım

Koşmaya daha yeni başlamıştı adımlarım

Düştüm; bebeğim bir yana...gülüşlerim bir yana

Anneme baktım...

Y o k t u!

Başımda yabancı bir adam

Küçücük göğsümde kocaman elleri

Sakalları deldi geçti pespembe tenimi

Anne, anneeeeeeeee.....

Bir oyun sandım

Elleri kara kara 'öcü' amcalardı.
Bir emzik düşümünde yarıldı bedenim
Altımı ıslattım sandım...
Kan kaybında insanlık

B e b e k t i m
Çocuk olacaktım, abla olacaktım
...altımdaki bez çıkmadan.
Kadın oldum bir buçuk yaşında

ADAM mı OLDU o AMCALaR bedenimde?

Öğretin bana; kendi suyumu kendim alamazken
Nasıl sulayacağım bedenimde ölen çiçeği?
Kadın olmak istemedim
... dünyaya da gelmek istememiştim ki!

-anneeeee... babaaaaa.
Işığı açın! Uzanamıyorum.
Ayşegül bebek karanlıktan korkuyor
Benim gibi öcü amcalar onu da kucağına almasın
Canı çok yanar sonra
Benim hala acıyor!
Hala canım acıyor! </i>
(Tecavüzdeyim yaşım birbuçuk -02.11.2006)

Canım hala acıyor ama; içi acıyanların sesi çıkmadı kararın dünyama. ahlara, vahlara ve yaşlarla bakıldı
ve geçildi çoğu şey gibi.
Çünkü kendi çocuğu değildim ben. evet büyüdüm... alnımdaki lekeyle (ki benim suçum değildi)
Sözle gemi yürüten, parmağıyla tankları deviren, çişile yangını söndüren... çocuk oyunu değildi bu
ülkede yaşamak
Cahili çoktu; bana dokunmayan yılan yaşasın nerde ve nasıl isterse kime neydi...

-II-

büyüdüm!
karanlık dünyamda hiç açmadı çiçeklerim, yıldızlar uzaktı şehrimde, sokaklarım hep çıkmazaydı.
düşüm yollara, yeni bir hikaye, yine kahramanı ben
Gözleriniz bana uzandı:

<i>saklamış sevdayı parmak izlerinden yorulmuş bedeninde
Neonların kırmızısını solumuş gülüşünde
hayallerinin kanamalı hali...

şehri izliyordum pencereden

mini elbiseli kadın arabadan inene kadar.

Hızla uzaklaştı parasıyla hükümdar adam
Bir araba dolusu seviş gitti
Bir kadın taşı sokağa,
Bin araba dolusu utanç.

Çaresiz kimliklerin tenini deliyor topukları
Pişmanlığını yolarcasına çekiştiriyor eteğini
Bacaklarındaki mora karışmış önce dudak sonra parmak izleri
Kasıkları aç sevicilerin dağınık yatağı

tebessümler intiharda gülümsemelerin gölgesinde
Penceremden seni izliyorum.
Sen benden habersiz.

Üstü açık bir utanç yanaşiyor yanına
Belli ki havası kadar yok parası
Gidiyor...
dalıyorsun.
Köşe başında esrar kokulu adam
Ütüsü tek çizgi, yüzü dikiş içinde
Mavi bir ışık yok ediyor erkek duruşu

Sen ordasın – kıpkırmızı -

orospuya bak diyordu – şişeyi fırlatırken
Fren sesine karışan gölge
Gülüyorsun, mecburdun.

vesikalı bir hayat yazıyordun.

Lacivert bir kapıya uzanırken
Karanlık geceye uzanırsın
Bir araba dolusu adamlık alır seni

Bir araba dolusu utanç.

Bilmediğin kaçınıcı yatakta devrildi ay
Kırpiklerinde çapak kadınlığına dolan döl
Neonlar söner,
Ayaz tutmuş güneş sıyrır çarşafı
Adamlar gider, kokular iz üzerinde

Duvardan düşer zaman
Düne ölen güne gülen
Maske masken üstüne

Hayata meydan okuyuşun bu sevişmeler
Hayata meydan okursun aslında sevişmeden </i>(Fahişe I - Temmuz 2007)

-III-

Ayıplanan yine bendim biliyor musunuz! Hangi şehirde sahip çıkılmış tecavüze uğrayana? Düşene tekme vurmak adettendir bu topraklarda. Bırakın canım merhametmiş, duyarlılıkmiş, hep 'en...şuyuz, en...buyuz'dur ama bir halt olamayız her şey lafta. Hep suç başkalarınınındır, hep yanlış karşındakindedir. Hep el uzatan olmuşsunuzdur; oysa o ellerinizdir iteleyen dikenli tellere. Yaraları sarmaktan öte karalar bağlarsınız sürmeli gözlere. Berdelle yakarsınız ellere kınayı, kuma üstüne kuma verirsiniz başlık parasına. Lekeliyse temizlemezsiniz geçmişini. Ölümüne dışlarsınız.

Ben olmamalıydım ince bir zarda yük üstüne yük alan.
Kızdı, kadındı diye yırtılmamalıydı hayat önümde
Şehir geçmemeliydi üzerimden;

<i>
-Yol kenarında
boylu boyunca yatıyor...

beyaz bluzunda hüzün ilikli
dudaklarında kızıl bir ağustos

sabah çoktan vurmuş saçlarına
oysa gözleri aya takılmış
soluğu hangi yıldız peşindedir şimdi

yanından vızır vızır geçiyor kent
bulut bulut geçiyor mevsim

yol kenarında
zifte karışıyor insanlık
utanç sızıyor
insanlık kanıyor

döpiyesinin içinde
sesinde üstünlük
-belasını bulmuş, diyor bir hanım
alaylı gülüşte

vicdan; asfalt üstü şerit
toz toprak medeniyet

Yol kenarında
boylu boyunca yatıyor

Avucunda bir tutam saç

Bacaklarında yapış yapış adamlık

Sapı kopmuş çantasında
Bir resme dönük yüzü

Gözleri açık...

Bir jandarma erinin gölgesine çarpıyor
Gazeteci çocuğun bağıışı

"yazıyor, yazıyor....

-Koltuk sevdasına şehri satan başkanı
-Yurdundaki kızları peşkeş çeken müdürü
-Müşteri paralarını zimmetine alan memuru

yazıyorr yazıyorr

Depremde yıkılan okulların ihalesini alan firmayı
Aşkısı düşen mankeni,
Öğretmeni bıçaklayan tinerciyi... yazıyorr..."

-Bir gazete versene ufaklık
Bir ayıbı örtmem(iz) gerek!

Kendi sesinden utanıyor çocuk
Susuyor.

Bin namuslunun hikayesinde
Bir namussuzu örtüyor günün gazetesi (Fahişe II- 2007)

-V-

Bir kızdım şehrin ortasında; bir memleket öldü kadınlığımda
Onca ayıbı varken ülkemin; açıktan saydılar cehaleti
Allah bile şart koşmamışken
Yasa diye saktular
Karıştırıp türbanla kefeni; Kurtardılar memleketi

ama bir ırgat haykırdı

kim duydu?

Güneşin rengi düşer yazmama
Tenim kara, yüzüm derin nicedir
Ayağımda şalvar, bakmayın elimde kazmama
Toprak benim, ben toprağım nicedir

Akşam evde dokuz boğaz bekler de
Adam kahveden eve yol bilmez

Gücü ağır, bilek kalın derler de
Eli kumardan, gözü oynaştan iş bilmez

Adım Anadolu kadını aranızda
Neden yollar hep batıya düşer?
Neden kısa etek peşinde adamlar
deyiverin hele, kadın ne yana düşer?

Yaşım yeni varmış otuza
Görüntüm elli olsa nice dir
Okuma yazma bilmem, adım sorma
- lan bak hele, der erim nice dir.

Kadınmışım, de bakem kadınlık ne hal dir
Evlat, avrat, ana hep benim dir.
Ben dakika bulmamışam kendime
Günü bana vermişler ne hal dir. </i> (Madalyon-08.Mart.2007)

Arzu Altınçiçek
16 Şubat 2008

Arzu Altınçiçek

Tam da bu noktada başlıyor yalnızlık...

Tek kişilik sabahlara uyandığında,
Hele ki günlerden Pazar
Geceden de demli isen hüzzama
Tam da bu noktada başlıyor yalnızlık...

Alabildiğine uzuyor güneş, soğuk mu soğuk.
Zaman eylül sarısı da, gün karanlık.
Leş kokusunda düşleri deviren şişeler
Kimi çarpık, kimi kırık.

Tam da bu noktada başlıyor yalnızlık.
Şarkılar çekilmiş, şiirler suskun
Bir benim sanırdım sevdaya sancılı.
Sevda dokuz doğumda, aşk kısır.

Alabildiğine kalabalık acılarım, ağır mı ağır
Sen yanımda karabasan, ben yanımda sana salık
Çalıp gitmiş takvimdeki dünler çoktan bizi
Kimi yırtık, kimi yanık.

Hiçbir şey yetmez insanoğluna
Dertlerden başka!
Senli ya da sensiz...aşk var da...
Bu noktada başlıyor yalnızlık.

Tam da düşümde düşmüşken koynuna
Şubat on dördümüş...sevmek günü
Ben her gün seni seviyorum
Bu nasıl iş!

<i>Günlerden Pazar olması bahane
Aslında her güne yalnızlığım.

İşte saçma bir şiir daha dizdim geceye
Gene isyan dilimde katlı kaldı
Kadere lanetliği yüklemem...
Amma....sen anlarsın beni.</i>

Her insan yalnızdır derken
Bilmezsin ne kadar KALABALIĞIM olursun bir anda.

Arzu Altınçiçek

Tanık

</head><p align='left'><font face='Times New Roman' style='font-size: 13pt'
color='#792010'>

Ağladım sabah, sahilinde
Hava puslu, yüzler asık
Kanadım kırık güvertede
Deniz puslu, mavi yanık

Yürekte yar buz beyazı
Güneşte, kar sen sonrası
Tenine kar, sus sonrası
Sustu dilim, sesim yanık

Ağladım sabah, güllerine
Bahar suçlu, dallar kırık
Kanadım çiy tanelerinde
Yaprak suçlu, rüzgar tanık

Arzu Altınçiçek

Tarif

aşk emek ister en çok
zamanı askıya alır
yürek için
biriken sıcaklık olur öyle ki

sevdiğini her gördüğünde
deprem yaşatır -olsun,yakarmış
yıkarmış kime ne? -
aşk değil mi?

başı düştüğünde yastığa
ağlar ne kadar olsa da
yine de
kurumaz gözyaşı pınarı hiç

aşk zaman ister en çok
öyle ki geceyle yıkar güneşi yıldızlar
mevsimsizliktir teninde şiir kokar
ter düşer zemheri ortasında
soğuk alevlerdir
boşlukta gezinir hayaller

aşk sabır ister en çok
özlem yazılır
-hokka susar divit ağlar-
değişir elbet suyun yönü

aşk aşığa gelir kalır
aşık aşkına koşar gider

<i>...aşk en çok?

Arzu Altınçiçek

Tarifsiz

Gezintiye çıktım düş kırıklarında
Savaş sonrası yıkık
Terkedilmiş köydü anılar
Yağmurlu sokaklar üstünde
Kaç gözyaşım, ıslak
Kaç öpüşme sonrası dudaklarım, kuru

Kararmış gümüş gibi deniz
Sevişler sonrası
Kumlara serilmiş gölgeler, çıplak
Kurak topraklar üstünde
Kaç şarkım yarım
Kaç şiir sonrası kalemim kırık

Sararmış mevsimdi saçlarım
Nefesin sonrası
Her telime arzularını işlerdi
Mekik misali parmakların
Kaç suskum yarım
Kaç çığlık sonrası ismin öfkem

Gezintiye çıktım düş kırıklarında
Sen sonrası yitik
Şensizlikte ölüm
Ölüm de sensizlik
Kaç soluğum kesik
Kaç dokunuşun batmakta canıma, tarifsiz

Kaç öpüşme sonrası dudaklarım, kuru
Kaç şiir sonrası kalemim kırık
Kaç çığlık sonrası ismin öfkem
Kaç dokunuşun batmakta canıma
T a r i f s i z

B i z s i z 'A Ş K'
İ s i m s i z
S e b e p s i z

T a r i f s i z

Arzu Altınçiçek

Tecavüzdeyim, yaşıım bir buçuk

Bir emzik gülüşüne karıştı çığığım
Koşmaya daha yeni başlamıştı adımlarım
Düşüm,
Bebeğim bir yana
Gülüşlerim bir yana

Anneme baktım,
Yoktu!
Başımda yabancı bir adam
Küçücük göğsümde kocaman elleri
Sakalları deldi geçti pespembe tenimi

Anne, anneeeeeeeee.....

Bir oyun sandım
Elleri kara kara "öcü" amcalarmış
Bir emzik düşümünde yarıldı bedenim
Altımı ıslattım sandım
Kan kaybında insanlık

Bebektim
Çocuk olacaktım
Abla olacaktım
...altımdaki bez çıkmadan.
Kadın oldum bir buçuk yaşında

ADAM OLDUMU o amca bedenimde? ? ?

Öğretin bana; kendi suyumu kendim alamazken
Nasıl sulayacağım bedenimde ölen çiçeği ! ! ! ! ! ! ! !
Ben kadın olmak istemedim
... ben dünyaya da gelmek istememiştim ki!

-anneeeee... babaaaaa.
Işığı açın!
Uzanamıyorum
Ayşegül bebek karanlıktan korkuyor
Benim gibi öcü amcalar onu da kucağına almasın
Canı çok yanar sonra
Benim hala acıyor! hala canım acıyor.!

Arzu Altınçiçek

Tek Vucud!

Daha kaç gece bekleyeceksin geceye tutsaklığımı
Beni kucaklayan yalnızlığın kızıl sevişlerinde
Ne kadar kalacaksın uzaklarda
Sabredecek mi içindeki arzular

Yıldızların üzerime serilmesini
Kendime dokunuşlarım acıtmayacakmı canını
Boş yatağımın yarısı
Tenine yangın
Terine susamış bedenimde
Alev alev karanlık
Ben sonsuzluğu gözlerin bilirdim
Dokunuşların... düş bulutlarım
Senle uyumamak...sensiz uyanmamak gel-gitlerinde
Tüket denizleri aradan
İki yüreği tek vücutta karalım
Hadi bekleme...
Bekletme artık...

11/07/03

Arzu Altınçiçek

Tel Örgüler

Küçükken
Annemin haroşa örgüleri arasında kaybolurdum
Saçlarım kısaydı
Çocuk oldum
Saçlarımı ördüm tel tel
Örgüden kurtulamadım
Büyüdüm
Kader, örmeye başladı kötü ağlarını üzerime
Hapsoldüm ilmek ilmek
ve şimdi
Özgürlüğümü ilmek ilmek işliyorum tel örgülere

Arzu Altınçiçek

Temmuz güneşim

-Gizli kapaklı bıraktın elime sıcağını-

Uluorta
Bir o kadar da
Gizli kapaklıydık

Sessizliğimizde
Bir yanımız hep gürültülü

Kahkahamızda
Bir yanımız hep hüzünlü

Bakarken güneşe uyurduk
Ayı uyuturduk yıldızların sesiyle

Ne oldu can!
Gizli kapaklı
Bir o kadar da uluorta
Seslenişlerin

İnanır mısın gidişinle
Her şeyin bittiğine

Bunca öfkenin gölgesinde
Hala saklanır mı sanırsın

Sessiz kalıyorum deyince
Susar mı aşk

Kanarsın
Kandırdığını sandıkça

Onca yıldız tütsülendi
Geceyi yakışında

Yaşanan gitse de inkara
Bilir yıldızlar
Bizi mavi şehre götüren
Dilsiz hep aynı numaralı koltuklar

Bilir yol boyunca
Yıkık yel değirmenleri
Ördüğümüz duvarları

Bilirim yağmurlardan kurtulamazsın sen
Yine de -mevsimlerden sen-i koparacağım

Belki yine
kurutur çatlatır

sıvanan amurları
Temmuz güneşim

maskeler erken düşer...

Arzu Altınecek

Teninde kalmıştı

Birbirine geçmiş
Kirpiklerim
Kör bir kilit üzerinde

Ne açanı oldu
Ne göreni
Üç mevsimdir

Alaca bulaşa
Gözlerimde gökkuşağı
Kör düğüm

Üç mevsimdir
Ne açanı oldu
Ne fark edeni

Sahi teninde kalmıştı
dördüncü mevsim
Bıraktığım gibi
Nefes nefese mi hala yaz?

Arzu Altınçiçek

Teselli istemedim

Teselli istemedim senden
Sadece sar istedim yalnızlığımı
Gecelerime dokun gizeminle
Öpüşünle söndür yangınları

Ne gel dedim yağmur gibi üzerime
Ne git dedim biten mevsimler misali
Bakışınla tüket ömür denen yılları.
Bir 'ben' ol istedim sende kayboluşumda
Tüm yarım kalanları sil istedim
Yeniden başlat hayatı.
Sadece ol istedim dualarımda
Birlikte doğmak için sabahlara
Tek tek toplayalım yıldızları

Teselli istemedim senden
Kırpıklarime hapsettiğim
'suskun yaşım' ol istedim
ve gizli sevdanın adı
Sev istedim beni umarsızca
Kimse bilmesin istedim
Karanlıktaki güneşimi..
Bir sen duy yeter sesimi
Sen adam gibi adam
Ben aydınlıktaki kara deli...

Teselli istemedim senden...
Sadece ol istedim yarınlarımda
Uzaktan da olsa sev istedim...

Arzu Altınçiçek

Teslim Olsam

Günlerdir aşka hasret mısralarım
Hecesinde ruhu yok sevdaların
İçim buruk
Yarına karamsar doğacak güneş
Yağmur sesinde hüzzam düşer dudağıma
Şarkılar hasret kokar
Ben yine yalnız
Tek başıma
Günlerdir tenimde açlık var
Gönlümde isi yanık sevdaların
Ufkumdaki kara bulutlar
Gözleri taşır gözlerime
Müjganımda yağmurlar
Aşksız bir mevsim daha geçti ömrümde
Oysa ki ne kadar zaman geçmiş sevdalanmayalı
Bağrıma kor düşmeyeli
Göğsümde pırpır seslerini duymayalı
Ne kadar zaman geçmiş
Yar elini tutmayalı
Kollarında yatmayalı
Günler değil yıllar olmuş
Selamını almayalı
Sesim düşse kulaklarına bir akşam
Sabahımla doğsa yatağıma
Günaydınım olşa gözleri
Gülüşü aydınlığıma dolsa
Teri göğsümden süzülse
Ellerimde sıcaklığı
Titrese yer gök bedenimde
Ay güneşe teslim olsa
Yıldızlardan vazgeçip
Zincirlensem dudağına
Dünyadan elimi çekip
Ben teslim olsam aşka

Arzu Altınçiçek

Teşekkürler / muhatabına

Şiirin değil
Ses çarkının dönüşüdür
Bu nokta

O dedi
Bu yaptı
Kim ki-ler / Kimdiler

Doğrunun duruşudur
Duyduğum
Muhatabıma
TEŞEKKÜRLER

Hakkın değildi belki
Ama hakkım da değildi
Bu söylentiler

Keşke ama keşke
SUSMAYI BİLSELER
KONUŞMAYI BİLMEYENLER...

Gerisi üç maymunun hikayesi

Senden duymak yetti...

:) bunu da iletin...

Arzu Altınçiçek

Teşekkürler sana

Kayboldukça güneş
Eflatun bulutlardı
Sıralanan

Denizse
Kınından çıkmamış öfkesinde
Dingin

Piyano başında bir adam
Uzun saçlı, kendi halinde
Ne o dinliyordu masadakileri
Ne de masadakiler farkındaydı
Her notanın hüznüne

Vurdukça ah'layan
Ah ladıkça ağlayan
Hangi yanımızdı
...sustuk

İlk kez dans ettim böylesi
Özgürce...
Yıldızların altında
Sarmaş dolaş

Kadehim bile yarım kaldı
Kırılgan yanlarım gibi

İki kedi gölgesinde
Asıllarını ararken
Şiirleri düşürdün karanlığa
Müzik sustu
Devam ediyordu dans
Mırıldanışımızda

Dudaklarının arasında
Hangi çiçektir
Öptükçe açan

Her şey sussun istedim
Derinine indikçe gece
Kat kat soyundu
Ellerinde korkularım

Çıplaktı yüzleşmem
Boşuna zaman kaybıymış oysa
Anılara takıntım

Dünü bugüne taşıma dedin
Mutlu olmak için...
...haklıydın

Karanlığa yaktığın

Kırmızı mumlarda
Işıldadı gözlerin

Aşk bakıyordu bana
Bense hala sarhoş
Sense hala gerçeğim...
Beklemeden verdiğin sevgine
Teşekkürler

Baharda yazı getiren güneşim....

<i>Şimdi
İstanbul uzak sahilim
Birazdan düşeceğiz yoluna
ama bu kez korkmuyorum senden
Benden kopardıkların zaten küf kokusunda...</i>

Bu kez ben galibim
Sen bitik

Aşk mı
O göğsümde uykuda
Dokunma!

Arzu Altınçiçek

Toprağım

Ben toprağım beklerim yağmur bulutlarını
Güneş kurutur...
Çiçeklerim solar..
Çatlaklarımdan sızar acılarım
Bulutlar kaysın isterim üzerimden
Yağmur bulutlarım

Gökkuşadı takılsın ardına
Grileşen sabahlar renklensin
Uyansın çiçeklerim
Gelincik tarlasına düşsün damlaları
Düşsün gelinciklerim dudağına...

Ben toprağım beklerim yağmur bulutlarını
Gün gelirde bir çiçek açarsa üzerimde
Damlası düşsün bereketin
Kokusunu sersin çatlaklarıma
Serinlesin tabiat ana
Uyansın...
Sarsın insanoğlunun açtığı yaralarını
Dur desin bu katliama

Ben toprağım beklerim yağmur bulutlarını
Uzanmış hayale dalmış genç kız düşlerinde
Savrulurken saçlarıyla duağı
Fal tuttuğu papatyanın son yaprağıyla
Göz yaşı düşmekte göğsüme
Beklediğim yağmurlar yerine

Küçük bir saksıda umut ekersin içime
Nice can biriktiririm koynumda
Sonsuzluktan gelen canlar
Bana bırakır bedenini son yolculuğunda
Ben isyandayken hasretlere
Baranların susuzluğunda
Unuturum bana açları
Külleri uçuşan sevdamla
Kuruyan bir avuç toprağım bahçende

Arzu Altınçiçek

Töre

<i>kurşunların kıvılcımında
zılgıt çeker
beyaz memeli kadınlar</i>

kerpiç duvar ardında
nasırlı eller çözdü
ince belde kırmızı utancı

yaşlı bedeninin altında
gürül gürül yeşil gözler
çığığı gökte yangın
yaşlı adam dahil
kimse duymadı

kınalı avuçlarında onüç bahar
kirpiklerinde onüç intihar

sürmeli derdi herkes ona
adını anası da hatırlamaz

erciyes eridi titreyişine
korkusuna el uzatmadı kimse

başaklar toprağına küstü o sabah!

isyanın teriyle yapış yapış saçlarında
töreyi taradı
dudakları kör kilit
doğuştan urgan yarası bileklerinde
aynı yazgıda
kaçıncı çocuktu
kaçıncı isim
ama hep aynıydı boğazdaki düğüm

yaşı kaç olursa olsun
başlık parası yeterdi
çocukluğunu çalmaya

...

maviye yüz süren avuçlarında
tek dileğı vardı
"kız olmasın bebesi"

ondördünde
cenneti ayağına serdi kadın

körpe bedeninde boylandı
dölü kuruyan ağa

...

daha onbeşinde
dağdan yuvarlandı kadın

ayağındaki cennete

<i>kılıç köreldi çocuk önünde
töre bileylendi parayla.</i>

2008/25.08.08

Arzu Altınçıçek

Tut ki

Tut ki geceyim
Şehrin üstünde
Fısıldıyor güneşin karıncaları
Yorgun düşlere inat
Büyüdükçe yalnızlık
Gözlerinde ay doluyor

Tut ki rüzgarım
Şehrin üstünde
Sökülen bulutların ipleri
Düşüyor pencereye -çizik çizik-
Teğelliyor bakışını eteklerime
Hasretin tenime işleniyor

Tut ki şiirim
Şehrin üstünde
Anason kokusuna sinmiş
Dolaşıyorum eski şarkılarda
Son dizeme yaz
-Seni seviyorum-u..
Koy noktamı.

<i>Yoksa ne şiir biter
Ne sabah olur
Dize çöken şehirde

Arzu Altınçiçek

Tutku

karanlık gölgelerde
dokunuşların var
usul ve ağır rüya sevişmelerinde
böyle
kırmızı bir şehvetsin benimde
sensizim bu hayal öpüşlerinle
dudaklarım ıssız
ellerin olsun çıplak arzularımda
içimdeyse ıslak mavi nefesin
yıldızların aksi düşsün
tutuşsun,tutuşup kalmış olayım
seninle ve sensiz sevişmelerde
gitme düşlerimden
gidersen
gün sızar gözlerime
benim ağlar
gitme
sabahı görsün benimde hayalin
yoksa
sabahlar ağlar

Arzu Altınçiçek

Tükeniyor gücüm

Tüketilen sevdaları yetiştirmeye çalışıyorum
Kırılan umutlarımı yapıştırmak
Akıttığım yaşları boşalan pınarıma doldurmak
Bulutlara takılan gözlerini
Rüzgarın sürüklemesini istiyorum.
Camdaki buğuda adının kaybolması gibi
İzi gitsin istiyorum açtığın yaranın.
Senin için fal tuttuğum papatyaları
Tekrar ekmek istiyorum kırlara
Saçına taktığın gelinciği dalına kondurmak
Defterimde kuruyan kelebeğe can vermek istiyorum
Görüyorsunuzun sevgi yaşarken neleri tüketiyor
Doğayı...canlıyı...ruhu
Ya kazanılan ne var elde
Ardında kalan ne var geceleri kurulan hayallerin
Ayaz akşamlarda yalnızlık
Kuruyan onlarca gül
Katettiğim yollarda
Fırlattığım gövdeler papatyaların
Beyaz yaprakları gölgelerde
Aşkım için kırdığım kalpler
İsyanlarım, başkaldırışım seni kabul etmeyenlere
Dilek tuttuğum bilmem kaçtane yıldız
Yeni umut dediğim penceredeki güneş
Gözlerin kadar soğuk oysa

Tükenen kalemler beyaz kağıtlarda
Mısralarla dokunuyorum yıkık sevdalara.

Arzu Altınçiçek

Tükettikçe..

Elimdeki kalem
Kimbilir hangi ormanın içinde
Dinliyordu kuşları
ve kaç sincap gıdıklıyordu yapraklarını
bilmiyorum

Yazdığım kağıt
Hangi bahçede gölge
Hangi bebeğe salıncak
Hangi ölümsüz aşkın kazıtı
bilmiyorum

Sefasına daldığım şehrin
En yükseğinden
Kuşbakışı düştü gözlerim
Toprağa
Hangi çocuk parkıydı
Ya da hangi bahçeydi kazılan

Ya da üzerinde seyirdiğim yol
Hangi mezarlıktı
bilmiyorum...

ama tükettikçe bunları
tükeniyor insanlığım...

Arzu Altınçiçek

Ukte sevdam

Birileri vardır..tam bana göre deriz. Eksik yanımızdır, bilinmeyenimiz gibi gelir o an. Bakamadığınız bir göz, dokunamadığınız bir el, sadece duyduğunuz bir sestir bazan...alır götürür gizemler dünyasına...hayaller kurarız, hep uzak kalır şehir ışıkları.Setler kurarız bir yandan korkularımızdan kaynaklanan, meçhul hüznülere dalmamak adına hep bahaneler üretiriz.. Belki bir maceradır, belki de bir alışkanlık. Adı olmayan o kadar duygu yükleriz ki kendimize, sonuç cesaretsizlikten yaşanmayan, yutkunduğumuz nice sevdadır, uktedir yerleşen yüreğin derinliğine...

Gelemiyorum yanına!
O kadar çok engel var ki arada
Bir uçurtmanın kuyruğuna takılıp gelmek istedim
Çekmedi yorgun bedenimi
Bulutlara takılmayı denedim
Bir yıldırımla attı üzerinden
Dalgalara bıraktım kendimi kıyılarına vurmak için
Kağıttan bir gemi kesti yolumu
Koparılan takvim yapraklarıyla gitgide tüketiyor zaman beni
Gün geceye gömdü gözlerimi
Gece güne savurdu yüreğimi
Küle dönen kor tenimde
İzi kaldı dokunuşlarınının
Üşüyorum
Sıcaklığını bulmak için vurdum kendimi sahranın göbeğine
Güneşin ortasına attım ip merdivenimin ucunu
İp tutuştu...ben yanamadım
O kadar nasırlaştı ki sensiz can
Öylesine mahsun kaldı ki duygular
Şevda nerededir
Özlem ne tarafa düşer
Ne yönüm kaldı, ne mevsimim
Sana çıkan yolu bulamadım...
Tuttuğum nefeste kaldı
Bir boğum daha ukte sevdam.

Arzu Altınçiçek

Umarsızca

Köşe başında bir gölge
Çelimsiz bedeninin ritminde
<i>-titreyen dudaklar ve eller-</i>

Elleri kara...
Toz bulutu saçları
Gözleri mavi..
Kırpıklarına hapsetmiş
Hani şu uçsuz bucaksız denizi.

Yırtık ve kısa bir pantolon,
.....düğmesiz.
Bir ip bağlı kemerine
Belki de belini kesmiş.

Rengi kaçmış bir tişört
Yaka paça savruk
Kollarını sürdükçe yüzüne
Parlar hasta yanının yıldızları

<i>Öyle güler umarsızca</i>

Patlamış bir top ayağının ucunda
Ayakkabısı yırtık
Biri bağlı
Biri açık
Bir de konuşsa kopuk dili

Beden yorgun
Ayaklar yorgun
Bakışlar deli dolu

Boş bir cola kutusu
Damlasında tadıyor lezzeti
Ekmeği hep bayat
Katiği hep yokluk

<i>Öyle yaşıyor umarsızca</i>

Karanlık çöktükçe
Yastık oluyor elleri
Sarıldığı düşlerine

Ayazı sinmiş kahpe şehrin
Soğuk ve yalnız uykusu
Yıldızlar yıkıyor sabahını
Suratını ise bir avuç güneş

Ana yok-baba yok
Sevgi alıp- verdiği
Dört ayak üstünde candaşı

Kuyruğu kesik sokak köpeği
Ekmeğini, korkusunu paylaştığı

<i>Öyle büyür umarsızca
Köpeğin gözlerinde 'çocuk'
Çocuğun gözlerinde 'şehir'</i>

Bilmez oysa;
<i>'O' sokakta büyüdükçe
Küçülür 'insanoğlu'</i>

03/11/2004

Arzu Altınçiçek

Unut

Sessiz kal
Gözlerimde
..öylece

Anason kokusunda
Sorular...duman duman

Suluklan
Sessizliğinde
...öylece

Sigara dumanında
Türküler... buram buram

Yüzün avuçlarımda
Kimse yokken ağla

Kimse yokken savur
Küfürlerini rüzgara

Unut kimliğini
Kimse yokken

...öylece
Gözlerimde
Sessiz kal

Kim olduğunu unut
Unuttur.

Arzu Altınçiçek

Usul usul

Yıkılıyor, bir duvar, çığığında.
Adımlarım örümcek misali
Arkamda karman çorman izler.

Çöküyorum dizlerimin üstüne
İşte! nefesimin son doluşu göğsüme

Ve

Siyah beyaz başlıyor hayat

Ve git gide
Alaca bulaca renklere boyanıyor
Yaşam denilen şamata.

Ve git gide uzaklaşıyor masumiyet
Süzülüyor asma yapraklarında.

Yıkılan duvarın parçalarında
Yüzler görüyorum kabartılı
En az göğsüm kadar.
Ürküyorum.

Bir kedinin bakışları kesiyor korkaklığı
Soluklanıyorum.

Ey hayat! ya verseydim seni
Geri almamacasına...
Ruhsuz bedenden başka
Geriye ne'm kalırdı!

Bereket
Şiir gibi soluksuz
Şarkılarım gibi söz-süz
Gidiyorsun sendelesen de, düşsen de
Tutunuyorsun daha kuyruğu takılmamış uçurtmaya

Her şeyi sende gizlediğim bir gecede
Susuyorsun.

Deliliğe vurmak varmış yaşananları
Ya da yaşananları düşünüp delirmek.

Gülmek bile zor bu denklemde
Oysa hayat tek solukluk kadar basit
Tek soru – tek cevap kadar belki
Ölüm nedir?
O' nsuz kalmak...
aynanın diğer yanında ölümün panzehiri.

İşte minareler vuruyor, ışıltılı, karanlık Marmara'ya

İşte İstanbul yine sularda, tepe taklak

Sessiz titreyişlerinde
Kaç beden düşer yorgun
Kaç beden düşer cansız
Kaç bedene can olur saatler
Bilir misin?

Ben bilmem...nerden bileyim ki;
İstanbul'un bilmediğini.

Gözlerini kapatmış yosma şehrim
Bacakların yorgun iki yaka uğruna

Göğsünde yedi kitle, kanserli!
Ölürken öldüren şehrim.

Ben acı çekerim de
Sen neden umarsızca bakarsın hala

Ben ağlarım da
Utanmadan nasıl güler gecelerin rengarenk

Ben giderim de
Neden kapanmaz sur kapılarının

Ben ölürüm de
Neden açarsın önüme çıkmaz sokakları

İşte dört yol ağzında durmuşum

Birine giriş yok
Birine sağdan
Diğerine soldan dönüş - Yasak!
Karşımda tek yön tabelası

Şen olsan gider misin? bilmediğin bir yöne
Üstelik dönüşü yok.

İstanbul, kes önümü!

An'lar kalsın yaşadığı yerde
Ağaçlar gibi...
Baktıkça görülsün
Yeşersin, her biri farklı.

Bir kız olsun şiir, adı deniz
Bir oğlan olsun gece, adı toprak
Ne deniz kaybolur gecede
Ne de toprak olur şiir.

Kartallar yuva kurarken

Zirvede soluksuz kalırmış insan
Ben artık yüksekten korkar oldum
Suçlusunu sen!
Derinlerde kayboldum
Sebebi aşk!

Yıkılıyor, bir duvar, çığlığımda.
Adımlarım örümcek misali
Arkamda karman çorman izler.
Çöküyorum dizlerimin üstüne

İşte! nefesimin son doluşu göğsüme
Bak, yükseklerden düşerken veriyorum.
Toprakta topladığın her parçamda
Bir şiir gizli, baş harfi s e n olan.

İ s t a n b u l, sessiz kal
lmme baktığın gibi.

O'na gidiyorum usuldan usuldan

Arzu Altınçiçek

Utandı şiir

Utandı şiir...

Altmış iki yıl önce...

Toprak kokardı dizlerim
Ellerim çamur

Koştuğum top kadardı dünya
Yorgunluğum kadar oyunlarım.

Mızıkçılığı, köşe kapmacada öğrendim
İlk göz yaşım tele dolanan uçurtmada

En uzaklar, yorgun adımlarım sonrası
Babamın omzunda biterdi

En yakın sevgi, kardeşimin avuçlarında
Anamın göğsü.

Ben boylarda dokuz kişiydik
Aynı gün batışında kulâğı çekilen

Saklambaç oynasaydık
Bulunur muydu sokak suçlarımız;

Sadece bir cam kırmıştık....
Bağrıış sonrası sustu kahkahalar

Bir saksı sardunyaya çarpmıştı körebe
Neden onca yaygara

Başka sokağın çocuklarıyla yedik dutları
Bahçeleri yıkmadık, ağaçları da çalmadık

Sanki onlar hiç çocuk olmadı.

Ağustos altı
Yıl bin dokuz yüz kırk beş
Sabah sekiz on üç

Annem çamaşırları sererken güneşe
Gerdanı akça pakçaydı

Babam taşocağı yolunda
Sırıttırdı mavi gözleri kuşlara

Sütten bıyıklarım saklamazdı buruşuk yüzümü
Kardeşim kundağında, rüyalardan habersiz.

Gök patladı...

Sonrası
Onca ağırlık kirpiklerimde
Karanlığımda çığlık üstü çığlık
Herkes kayıp, sol yanım dâhil

<i>Yıl iki bin yedi
Parçalarımız birleşti mi çocuk gülüşlerinde?

Burası mı çok derin
Sesiniz mi kısık?

Arzu Altınçiçek

Utaniyorum

<tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'>
Ordasın biliyorum...

Yaşın kaç
Tenin ne renk
Kız mısın, erkek mi?
Farketmez!

Ama oradasın biliyorum.

Gözünde dehşet
Kulağında bomba sesleri
Titreyen bedeninin büzölmüş bir duvar kenarına
Yanağında barut sonrası binaların karası

Göz kapaklarına çivilenmiş
Ölümün kareleri
Mevsim beyazında
Utanç lekesi -kırmızı-

Kaç cansız beden gördün bu sabah?
Kaç kişi yaşıyor mu? diye dipçiklendi yattığı yerde !
Kaç kol, kaç bacak gövdesizdi!
Kaç bebek anasız babasız kaldı!

Ahh çocuk!

Benim gözlerimden bak, isterdim
Şehrimdeki güneşe.
Lekesiz maviye bırak umutlarını
Çırsın yüreğindeki beyaz güvercin kanatları.

Kan kokan ellerinle
Avuçla isterdim
Uçuşan kar tanelerini.
Çıplak ayaklarla yere basıp -titriyor- derdim
Çok korkmuş! demek yerine

Ordasın biliyorum,
Kaç kişi seni düşünür
Kaç kişinin içi yanar, bilmesen de
Sana ağlayanlar var, biliyorum...

Ve utaniyorum gözlerine bakarken
Büyük olmaktan!

II

Ordasın biliyorum...

Kaç aylıktı karnındaki ikizin
Kaç gece dokunarak yattın, bilmediğin tenine
Mavi patikleri ördün
Görmeden ölümü

Saçlarında yazmada kalmış
Gelincikler
Gel gör ki; oyalarımdan damlar kırmızısı.
Kınalı ellerin bağlanmış göbeğinde
Ama hangi kurşun kalır ki etten duvarda! ! !

Ahhh ana...!

Benim toprağında doğur isterdim bebelerini
Duam kadar beyaz aksın isterdim sütün
Aklar düşene kadar saçlarına
Türkülerini söyleseydin, tencere başında
Tabak tabak koysaydın
Ve çalakaşık yeseydiniz "sevgiyi"

Öldüren çocukları doğuran kadınlar yüzünden
Kadın olmaktan utanıyorum!

III

Islığında hangi şarkı vardı
Giderken evine?
Ya da hangi sıkıntın
Çektiğin off sesinde?
Kimse bilmedi!

Ayaklarının dibinde
Saçılmış filenden ekmekler
Bir çikolata kağıdı kalmış
Mermi sıcaklığında erimiş
Ve kanlı portakallar...içi de dışı da bir

Sol kolun nerde?
Başın düşerken yere,
Kim duydu dudağındaki son sesleri ?
Yalnız gittin ölüme
Binlerce insan gibi

Ahhh baba!

Benim dört duvarımda çalsaydın
Eve dönüş zilini
Bacaklarına sarılsaydı çocuklar
Ve nasırlaşan parmakların kaybolsaydı saçlarında

Kaç çocuğu babasız, kaç kadını kocasız bırakan

Babalardan utanıyorum!

IV

Ve Gecenin gölgesi vuruyorsa "kan gölüne"
Ve güneş kurutmuyorsa yaraları
Ve çiçekler açmıyorsa ölüm düşen topraklarda
Ve güz yaprağı gibi saçılmışsa caddelere cansız insanlar
Ve bir ağaç dibinde
Başı kopmuş yatıyorsa
BARİŞ GÜVERCİNİ
İNSAN OLMAKTAN UTANIYORUM.

Benim ülkemde olsaydınız diyorum da!
Sadece göz kapaklarımın karasında toprağı...
Sığdıramam ki hepinizi! ! !

Yoksa, benim olduğum yerde de açar "kan çiçekleri."

Öldükçe insanlık,
Yaşamaktan utanıyorum! ! ! !

Arzu Altınçiçek

Uyuma anne

Gittin ya
Ardın sıra baktım
Ağır ağır ilerlerken sen
Ağır ağır başladı yaşılarım

Her gidişinde daha yorgun.../duk

Dönmeyeceğini düşündükçe
Sıkıştırdı göğsüme ölüm
Her el sallayışında biraz daha
Soluklarım kesik
Bakışlarım donuk
Asardım sevinçlerimi

İlk bahar sanırdım
Yanağımda öpüşünü
Kırpiklerimdeki damlayı
İlk çiy sanırdın / çiçeğindim ya hani

Baharı toplayıp gittin

Dört duvarı pembe odanda
Solmuş resimlerinde
Sakladığın hazanı buldum bu sabah
-hayatı ne kadar severdin

Bir tutam saç daha vardı yastığında
Kokladım,
Yağmur kokusunu severdin
Bir avuç saçını ıslattım
Bakışlarımı kuruturcasına.

Her gün daha zoruma gidiyor
Kaybettiğin gülüşün.

Acılarını bölüştüğün
Deliş deşik uykuların ertesinde
Birikmiş isyanlarına yüz sürdüğün beyazlar
- beyazlar ki ıslak ve kırışmış

Zor geliyor sana
Yaşamdan uzaklaşmak
Bana koyuyor
Elim kolum bağlı
Günden güne küçüldüğüne bakmak.
Çaresizim...

O sabah,
O sabah omuzlarına çöktü
Bir adım atmanın zorluğu
-Gördüm

Elimi uzattım yürümen için
-Gözlerinde kırıldı güneş

Gölgesine bir baston dayadım
Tut anne.
Üzülmeden tut.

Sen yürüdükçe dönecek dünyam
Nefesinde soluklanacak hayat
ve sen güldükçe
Şafak çekilecek gözlerinde

Sabahlar sende anne...
Uyuma!

Arzu Altınçiçek

Uzağında

Dalları yorgun ağacın gölgesinde
Ezilir çökük omuzların duruşu
Titrer ayakları, elleri, sesi
Gözlerinde titrer şehir, hafif puslu

Uslu değil çapkın rüzgar saçlarında
Dudakları çatlak, arzuları kuru
Yarım kalan şiirler ağlar kağıtta
Mürekkebin gözyaşın kadar duru

Arzu Altınçiçek

Üç damla düştü

Damlalar arasında kaldı şiirler

Bulutlar kayarken pencereden
Saçlarından düştü mavi notalar
Islak ıslak

Akşamları içten içten tutuştu
Titrek gölgede
Küçük bedenden düşen büyük görüntü
Eriyen ıslı mum kokusunda

Ve aşkı çağırın dudaklar ıslandı
Yalnızlığın isyanında
Can kırıkları düşünce
Damla damla

Arzu Altınçiçek

Üç x

```
<embed src='http://www.balcanet.com/resima/swf/hikaye10075.swf' width='400'  
height='275' quality='high'  
pluginspage='http://www.macromedia.com/go/getflashplayer'  
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent'></embed>  
</object>
```

-Sen istedin diye yağmur vardı İstiklal'de-

I

Birikmiş şımarıklıklarıyla
Şaklandıkları odadan çıkmış
Üç kız çocuğu vardı masada

Yaşanmışlıkları kaldırıp
Çocuk oldular...
birkaç saat

Gözlerinde yaşlarıyla
En son ne zamandı bu kahkahalar
Çıt-kırıldım konuşmalardan uzak
Ne zamandı
Alabildiğince hovarda konuşmaları

Konuştular
Güldüler
Gül-düler
Çakıllı yıllarda
Dört mevsim açan

Yağmurlu saatlerde
Cadde üstü bir mekanda
Mavi bilyelerini yuvarladılar
Rengi yitik yarınlara

Üç kadın
Üç çocuk
Üç taşlılar
Hayat oyununda

II

Kırık umutlarıyla
Şaklandıkları odadan çıkmış
Üç kız çocuğu vardı masada

Gece on iki olduğunda
Yıldız yağmurlarında
Sönecekti pembe bulutları

Büyümeğe değil
Zor olan çocuk olmaktı

III

Basit olmalıydı soluklanmak
Halbuki
Anlamını yitirirdi
-yaşam-
büyük düşününce

Çar-çamur içinde gelip
Ellerini yıkarsın ya hani
Öyle temizlenmeliydi yaralar

Büyüdükçe
Küçülen yanlarımız vardı
Sevgi, merhamet gibi

Yaşlandıkça
Yaşlandığımız bahanelerimiz arttı
Hayatı ertelemek için

Sahi biz olmasaydık
Güneş doğmaz mıydı?
Dalgalanmaz mıydı denizler?
Kuşlar göçüp gitmez miydi?
Durur muydu mevsimler?

IV

Birikmiş şımarıklıklarıyla
Şaklandıkları odadan çıkmış
Üç kız çocuğu vardı masada

Yaşanmışlıkları kaldırıp
Çocuk oldular...
birkaç saat

yemek bittiğinde

Biri kahkahaları topladı
Kızının küçük kırmızı çantasına
İkincisinin kahve telvesinde kaldı aklı
Üçüncüsü zaten alıştı
Büyüse de çocuk sayılmaya
-boyu kısaydı-

hayat da kısaydı ya

V

büyüme zorunda kalan
üç kadını

üç ayrı renk
üç ayrı tad
Üç taşılar
Hayatta

oysa
taşlar da ufalanırdı

—

eha! ! !

Arzu Altınçiçek

Üzülme Sevdam

Artık biliyorum yalnızlığı.Sürpriz değildi bu ayrılık. Pembe bulutlara asılı kalamazdım daha fazla. Hayallerimi de çekemezdi zaten, göğe kurduğum sarmaşık merdivenler. Düşlerle gerçekler arasında gel-gitlerdeyken, sabun köpüğünden bakabildim hayata. İnan, canımı acıtmadı gitmelerin.Sen özgür gecelerin adamısın, bensiz sabahların. Göğsünde ki deli taylor gibi, dört nala yaşarsın aşkları. Gecenin kucağında, kızıl sevişlerde, kimbilir kaç çeşni bedenden düşmüştür terler tenine.

İnan, paylaşmaktan korkmadım seni.Benim olmayacağını biliyordum zaten. Sadece büyümeyi öğretmeni istedim. Yıldız gözlerinde dolunay gibi olgunlaşmayı. Küçük yüreğimdeki büyük ateşten, bir kıvılcım sıçratabilsem gözlerine yeterdi..Yine yangınında kaldı pembe düşlerim, isine bulandı ayrılığın.Yine kuru elimde kaldı sevdanın.Sen bilmezsin, külleri bile acıtmakta canımı ya...neyse!

Sakin üzülme sevdam...küçüğün buna da güler geçer..

Sen mutlu ol, bu bana yeter.

Arzu Altınçiçek

V a k i t...

vakit; seni gördüğümdür...
çeker alır sılık gamzen kirpiğinden renkleri

her sabah umuda gebeyken
ölü doğar çocuklarım

gün seni solur
yokluğunda geceler tık nefes

hazin bir şarkıda öksürür aşk
oysa; ihlamur sıcakımsın...

Ayaz gecelere ter damlatır sevişlerin,
dilinin ucunda intiharı beklerim leyli yarısı...
Atıp tutmayla, kesip biçmekle, yırtıp dökmekle yaşanmaz aşk.

Gün esrarlı duvarda,
bir o kadar dipsizlikte sorular...yankısı cevapsız.
Kaç kadının kokusu sinmiş günahlarına!
Yarının dünden muamma.

Hecelere mühürlesen ismimi sanır mısın ki şiirin olurum?
Neyzen olsan, nefesinde mi ağlarım?
Ellerim olsan, göğsüm olsan sana mı sarılırım?

Vakit; seni gördüğümdür...
Söker alır kızgınlıklarım hınzır gülüşleri

Her sabah sil baştan etmişken
Açarım bir yaprağım daha kopuk

Rengim seni solar
Yokluğunda siyahlar da hercai

Hazin bir şarkıda küstürür aşk
Oysa; arsız çığığımsın...

Çırlıçiplak güne, kan ter içinde uyanmaktır seni sevmek...
yastık altında kırıışmış hayallerim.
Sandık lekeleri bulaşmış yüzüme,
yüzüm eylül.

Baş parmağımdan fırlayan misketlerde masumiyet.
Elinden kurtulan balon gibi kaçarcasına adımlarım...
İp ip söküldün tenimden, mevsim mevsim geçtin.

Deniz düşünceliyken kırılır aklımdan geçsen

Tuz beyazı yalnızlığım
...tutsaklığım bu yüzden,
hırslarıma kilitliyim.
Sanma ki çıkışı yok bu dar sokağın.

Kapılar aralanır,
silik ışıklar keser arnavut kaldırımlarını.
Şehir ayaklanır sensiz!
Diğer kum kalelerini çalınan çocukluğum

Yitik ülkelerin bayraklarını çeker uykularım
Sınırları küçültürüm sen dışta kal diye

Mavilere geçer tırnaklarım
Rüzgarımda özgürlük marşları

İyeli yarısı seni gördüğümdür vakit...
Ö l ü m; dönüp g i t t i ğ i m.

2007-12-14

Arzu Altınçiçek

Vakit ne vaktidir

En derin sessizlikte
Yankılanmaya başladı
Sensizliğin çanları

Güneşi kesen
hilal saptan
yansıyor korkularım

Karanlıkta binlerce göz
Saklıyor kendini
Ya da ayağı kayıyor
Uzanıp bakan yıldızların

Tek başıma saatlerde
Kıyametler koparken
Sus pus oluyor şehir
Zamanla yarıştan yorgun
Bedenimde soluklayan hayat

Vakit ne vaktidir
Bilinmez

Bilinmez ne zamandır ölüm
Ne de zamanıdır ölümün

Rüyalarımın kardığım saçların
Karanlık ve ıslak
Bedeninde gün esmer

Açılmaz saçların
Açılmaz gece
Açılmaz tenin
Islaksa hala gözlerim

Sensizliğin çanları
Yankılanmaya başladı
En derin sessizlikte

Uyuyan suya tutunmuş yıldızlar
Yosunlar serilmiş altına
Salkım saçak

Vakit ne vaktidir
Bilinmez

Bilinmez ne zamandır aşk
Ne de zamanıdır aşkın

Ben gibi dalgın gece denize
Ben gibi aşık deniz tenine
Sen gibi uzak kıyıları
Sen gibi...

Arzu Altınecek

Vakitsizim

“Ne geceler ne gündüzler gördüm
En vazgeçilmez yeminlerden döndüm
Görmedim senin gibi, sevmedim hiç kimseyi
Yapayalnızım şimdi, unuttum gülmeyi
Sen vaktinden çok sonra gelen
Sevdalı bir yağmur gibisin çisil çisil gözlerimde...”

Aynada yansıyan gerçek neden kesiyor bakışlarımı?
Neden sızıyor gözlerimden hayaller?
Yalnızlar neden doğrum oldu şimdi?
Geceyi arındırırken avucumdaki suda bakan kim eğreti gülüşüme?

Parmaklarımdan akanlara karışsa hatalarım, acılarım.
Sıvasam bir parça güneşle yüzümü.
Gülüşüm, bakışım, her sözüm ısıtsa üşüyenleri,
Isınsam gülüşlerinde.

Kendi kıyılarıma vurdu gönül teknem.
Doğru bildiklerimin inkarındayım aslında.
'Asla' dediklerim vazgeçilmezim,
Değerlerim yitik.

Dört duvarımda kirpiklerimden fırlattığım keşkeler,
Sessizliğinde birikmiş feryatlarım ve karanlıklarda yürek yangınlarım.
İşe bulanmış gönül tuğlalarım.
Ölüyor zaman, ölüyorum da bir ben görmüyorum
...biliyorum oysa!

Ne yeminler vardı
Çıkmaz sokakların, kapalı kapıların önünde.
Her yıldıza savurduğum küfürlü gecelerim vardı benim.
Kırık düşlerim, dokunamadığım umutlarım
ve her defasında dört kolla saran yalnızlıklarım.

Deniz kenarında bıraktığım çocukluğuma götürdü beni, avucumdaki birkaç çakıl....
Mandolinin titreyen sesine bırakıyorum iç geçişlerimi.
En hüzünlü notasından düşüyor özlemlerim,
Gam düşüyor şarkılarda, bitiyor sesler.

Deniz fenerini görmeyen kör bir balıkçı geçiyor karanlık sularda.
Küçük bir tabureye serilmiş gazete üzerinde rakı ve mezesi.
Şabah toplanan ağdaki süzölmüş mavi dünyayı çiziyorlar ona arkadaşları.
Özlemine tuz basarcasına, nasırlı ellerini birbirine kavuştururcasına...
...dinliyor, rüzgarın yönünde biliyor aslında her şeyi,
Denizin kokusundan, dalganın ritminden...
Biliyor büyük sevdayı.

Yüzündeki çizgilerde gördüğüm kesikleri taşıyor yüreğim.
Aynı sevda belki de!
İçinde olup da dokunamamak mı asıl aşk?

Ahhh bu medcezirler...

Küçük bir balıkçı köyünde isimsizim, bilinmezim.
Ne ağlayışımı gören var, ne seni bilen.
Sırtımda şehir,
Bir tahtası kırık nemli bir bankta
Bilmediğim tepeye karşı uzatmışım bacaklarımı.

Gemiler geçiyor önümden, martılar üzerinde.
Binlerce yorgun adımlar altında deniz.
Deniz kadar yorgun vapur,
Ben şehir kadar yorgun.

Siyah kostümleri düşüyor yollara ağaçların,
İzliyor dilsiz hilal.
Kağıdımda lâl, şişemde lâl bekliyor
Dönüş yolunda nöbette kalemim

Adımlarım bağlı be aşkım... yollarım kapalı.

Bu yüzden seviyorum karanlıkları.
Ne yana baksam -boş-.
Güneş hiç düşmese şehrimde,
Gözlerimde caddeler, kalabalıklar
Yalnızlığın tokadını vurmasa
Aşıkların birleşmiş elleri
Öpüşleri kor düşürmese göğsüme

Ben gibi kimsesiz
Küçük bir balıkçı köyündeyim
Deyimi yerindeyse
Terkedilmişiz. in cin sessizliğine

Düşüyor yollara esrar sarısı mevsim
Avucumda hazan saçlarım
Bahardan kalma nisan bulutu sıkışmıştı gözlerimde
B i r a k t ı m !

Sen kokan tenim, haziran küllerinde
Her busende açıyor kan güllerim

S e n!
B e n g i b i, en sisli gecelerim!

"Sen vaktinden çok sonra gelen
Sevdalı bir yağmur gibisin çisil çisil gözlerimde..."

<i><a>Aynada yansıyan gerçek neden kesiyor bakışlarımı?
Parmaklarımdan akanlara karışsa hatalarım, acılarım.

Kendi kıyılarıma vurdu gönül teknem.
Dört duvarımda kirpiklerimden fırlattığım keşkeler,
Ne yeminler vardı

Deniz kenarında bıraktığım çocukluğuma götürdü beni, avucumdaki birkaç çakıl....
Deniz fenerini görmeyen kör bir balıkçı geçiyor karanlık sularda.
Yüzündeki çizgilerde gördüğüm kesikleri taşıyor yüreğim.
Ahhh bu medcezirler...
Küçük bir balıkçı köyünde isimsizim, bilinmezim.

Bir tahtası kırık nemli bir bankta
Gemiler geçiyor önümden, martılar üzerinde.
Siyah kostümleri düşüyor yollara ağaçların,
Adımlarım bağlı be aşkım... yollarım kapalı.

Bu yüzden seviyorum karanlıkları.
Ben gibi kimsesiz
Düşüyor yollara esrar sarısı mevsim
Sen kokan tenim, haziran küllerinde

Sen!
Sen vaktinden çok sonra gelenim....

V a k i t s i z i m...

Olsun varsın...
Saatleri bozdum
Takvimleri yoldum
Doğru bildiğim çok şeyi erteledim
Şadece A Ş K için...
Ötesi kime ne!

Not: "Ne geceler ne gündüzler gördüm
En vazgeçilmez yeminlerden döndüm
Görmedim senin gibi, sevmedim hiç kimseyi
Yapayalnızım şimdi, unuttum gülmeyi
Sen vaktinden çok sonra gelen
Sevda bir yağmur gibisin çisil çisil gözlerimde..."Gökhan Kırdar albümünden

* Haziran külleri / İbrahim Ethem Bingül'ün şiir kitabının ismi.

Arzu Altınçiçek

Var mısın? ?

Sanal Dünya'nın perdesini aralayıp gerçek bir buluşmaya ne dersiniz?

Üyesi olduğunuz yahoo gruplardan, yazılarınızı takip ettiğiniz,
Sitelerden forum köşelerinden mesajlaştığınız,
Eski organizasyonlarımızda bir araya geldiğimiz
Tüm yahoo grup ve internet siteleri üyelerimizle,
yeni arkadaşlarla tanışarak eğlenmek ve eğlenirken
Van'da adını bile bilmediğiniz öğrencilerimiz için!

15 Mart 2006 tarihinde -saat 19.30 itibariyle
Profilo Alış Veriş Merkezi _ Mecidiyeköy - Time Out Bowling Salonunda izlerle olmanızı
arzuluyoruz. Katılım ücreti 2 Oyun Bedeli olarak 10 YTL'dir

Takım ve Bireysel olarak katılacakların
Takımlar 6'şar kişilik olacaktır
Takım isimleri & Katılımcı isimleri
Gsm numaraları ve mail adresleri

Bireysel katılımcıların, Kaç kişi geleceklerse,
Gsm Numaraları ve mail adreslerini bildirmeleri gerekmektedir. Verilen numara ve
adresler gizli tutulacaktır!

Dileyen dostlar
Bir zarf içinde, Defter-kurşun kalem-silgi-cetvel- hikaye kitabı
ve mektuplaşmanız için adres ve onlarla paylaşmak istediğiniz duygularınızı yazabilir, o
akşam görevli arkadaşlarımıza teslim edebilirsiniz.

Ev ve iş yerlerinden kullanılmış giysi, oyuncak, kitap vb.Malzemeyi doğrudan okullara
gönderecek arkadaşlar bana telefonla ulaşabilirler.

Van Bölgesi'nde iki okula pc, kırtasiye, giysi ve muhtelif eksikleri için
ulaşabildiğiniz kadar bu mail arkadaşlarınızla paylaşın.

Grup birinciliği, Bay ve Bayan ferdi ödülllerimiz olacaktır.
Tüm katılımcılara Dost Kalpler ve Yardım edilen okullar adına
'Teşekkür Belgesi' verilecektir.

www.dostkalpler.com

Rezervasyon için:
Arzu Altınçiçek
0552 233 60 21

mail:

arzu_altincicek@yahoo.com & arzu@altincicek.com

Konu: 23 Nisan Çocuk Bayramı

- Van - Okul turnuvası

Merhaba sevgili Dostlar;

Ulkemizde yardımların akibetlerinin genelde belli olmamasından dolayı bir çok insan ihtiyacı olanlara yardım etmekten doğudu. Fakat, gitgide kotulesen ekonomik koşullar altında milyonlarca ezilen insan, dolan yetimhaneler,copten yemek çıkarmaya çalışanların her zamandan çok bize ihtiyacı olduğuda gözle görünen bir gerçek. Amacımız yardımları toplamaktan çok, insanları yetimhanelere, engelli çocuklara, yaşlı bakım evlerine, kor okullarına,sokak çocuklarına yani yardıma ihtiyacı olan her yere bizzat yardım edecek kişilerin gitmesine vesile olmak. Bu yardım da bir oda boyama,oradakilerle oturup sohbet etme,korlere kitap okuma,evimizdeki kitaplardan kutuphane oluşturma... yani büyük çaplı olmasa bile onların yanında olmak. Araya ne bir dernek, ne bir aracı koymak, varlığımızla ihtiyacı olanlara uzanmak ve onların elini tutup onlarla arkadaş olmak. Eger bir seylere uzulup kafa çevirmek yerine bizlere katılırsanız bir seylere degistirebileceğimiz kesin.. her yaş - branş - kültür - vizyon - meslek, parantezleri içindeki 'bir kişi' bile yaşadığımız sürece gereksinim görülebilecek değerlerdir. Haydi puzzle in parçalarını yapıştırmaya başlayalım

Gün gelecek
Ellerin boş
Dizlerin titrek
Gözlerine düşecek puslu bakışlar

An gelecek
Sarılması için bir kol
Dinlemesi için bir dost
Paylaşması için
Sıcacık bir yürek gerekecek
işte o zaman
BİZ BURADAYIZ

Dost Kalpler

İZ BIRAKMAK İSTEYENLERİN ADRESİ

http://groups.yahoo.com/group/dost_kalpler/

Arzu Altınçiçek

Vaveyla

gizli odalar buldum kendime
yüzsüz insanlar
bucaksız bir göğe boşalttım küfrün her rengini
her yağmurda benim için sızladı yaprakları dalların
çitlembik ağaçlarının gölgeleri yorgun

çelimsiz bir mevsim babası adını bilmediğim bu rüzgâr
kapımda ekimden kalma yangın külleri, ay rengi ölü çocuklar
karanlıklar sızar dut lekeli avuçlarına

uzadıkça saçlarım gece gider benden
seni andıkça ürperir yanağımda buse güllerin
ellerim hesabını sorar baharlara
oysa bu ellerdi baharları toprağına karan
bu ellerdi soğuk alnında can arayan
baharlardan bana ne

ihlamurlar katili olmuş kokunu yüklediğim içdelerin
düşlerimi çalan kelebekler kanatsız düşmüş bahçene
hüznüne tutulduğum gelinciklerin ağıdı ninnilerin
can verir mi nisan bulutları bildiğim ölülere

kızılçık şerbetine susamış çocukluğumla
ruhuna fısıldadım bu şiiri
çığlık öncesi susma vaktimdeyim
anne bir sen duy sesimi

*

otuznisan / seni hiç yaşamamışım gibi ağır geliyor

Arzu Altınçiçek

Ve son! ! ! - davet-süpriz- hepsi bir arada / okursunuz herhalde

Arzu'nun not defterine yazdığı ecüş bücüş mesajını okuduğumca yazmaya çalışacağım.

- 1) Açıklama
- 2) Bowling Turnuvası hakkında bilgi
- 3) Arzu'nun not defterinden

Öncelikle sağlığı hakkında bilgi: Şeker arkadaşımız ameliyata girene kadar oldukça moralliydi. Ailesi ve sanal ile gerçek dostlarının tedirgin suratlarına inat gülümsüyordu giderken. Bir abisii demişti bir şiir stesinde, arzunun yokluğu kısa br güneş tutulması diye. çok sevinmişti bu söze. Ameliyata girerken, gözlerime güneşi saklayacağım da, ee yine ben karanlıktayım. Saatlerden habersiz uyuyordu, bizlerse biz diyelim 9, siz deyin 99 doğum vaziyetindeydik.Saat 9 gibi ameliyata giri 4-5 arası çıktı. Yoğun bakıma alındı. Ayılmaya başlayacağını anlayınca hemşire yakınlarına haber verdi. Hepimiz girmek istiyorduk ama en çok Arzu Kerem'i isterdi, gözlerini açtığında yüzünde acı yerine gülümseme varmış.... aaa canımm sen mi geldin demiş ve çenesi açılmış :) Çok ağır bir ameliyat sonrası sabaha kadar bizim kızın çenesi düşmüş, laklak yapmış. Odasına çıkmış ayıcıklı nevresim takımlarını geçirmiş. Beyaz çarşaf ölüm rengidir bende deyip kendi odası gibi düzenlemeye başladığında odasını dr geldi ve arzunun mucize duruşuna şaşkınca baktı. Telefonlar susmadı. 9 yıla yakın nette yardımlara koşan birine gelecek telefon trafiğinin bu kadar olacağına ben bile inanmazdım. Abartısız, USA, İng,İtl, Frn,Almanya, Danimarka, Hollanda, İsviçre,Azerbeycan, Kenya, ve aklıma gelmeyen ülkelerden ve hemen hemen TRQ nin bir çok şehrinden, kasabasından, har yaştan gelen telefon ve mesajlara şahit olmanızı isterdim. Arzu biliyordu bu dualarla ayakta olduğunu, buna o kadar çok inanıyordu ki....

Sonra odasına çiçekler, oyuncaklar yağmaya başladı. Kargoların biri geliyor, biri gidiyor. Şehir dışından gelemeyen siz internet dostlarının oyuncakları rengarenk şekerlemeleri, kitaplar ve çeşitli hediyeler, çiçekler yüzünde bir yıldız daha parlatıyordu sanki. Çoğunu ismen tanıdığını söylediğinde hemşireler inanmakta zorluk çekti. Sonra pazartesi itibariyle ziyaretler başladı. gelnler Arzu'dan daha moralsizdi, ee karşılarında ciddi bir ameliyat geçirmiş hayat dolu bir kız bekliyorlardı. Rengi kaçmış, acılar içinde. Oysa Arzu Ensesinde ustura traşıyla bile kendiyile dalga geçiyordu. Arzu'nun odası hastanede kulaktan kulağa yayıldı. Hemen hemen her birimden danışmanlar geldi, methini duyduk deyip içeri giren yaşlı, genç görevlilerin yüzünü görmeyi isterdik. Ayyyyyy ne güzel çiçek bahçesi, oyuncakçı dükkanı gibi laflarla gülümseyerek çıkıyorlardı.

Arzu içindeki sırrı söyledi. Ben bu yüzden ayaktayım. -İçimdeki çocukla geldim buraya. İçim yaşında, bedenim 30 = 36 sene işte.

Hayata böylesi bakabilmek..Ameliyat önlüğü giymiş biri ne yapar sedyeye yatar, bizimki hala kardeşine Van projesi ile ilgili isimleri, numaraları belki de - son talimatlarım dinle yaaaa- diye uğraşıyordu.

Ameliyat başarılı, Arzu enerji dolu, hemşire ve asistanlar ve Arzu hastaneden ayrıldığında veda törenini görmeyi isterdim. Karar verdim bu kızda şeytan tüyü var. Bir haftada bu kadar kişiyi nasıl sever ve sevdirebilir kendini anlamıyorum.

Dün evine geldi, belki evinde ziyaret etmek isteyenler olabilir telefonuyla kısa sürelerle görüşmeler yapabiliyor. Yarın dr kontrolüne gidecekler. İzin alırsam Van'a gideceğim dedi.kızdık ama bir işe yaramaz, dr dışında kimseyi dinlemez.

Bizler bu arada Van Projesi ile ilgili Arzu'nun talimatları doğrultusunda işleri yetiştirmeye çalışıyoruz. Bazı açıklar var, geçen bowling rakamında her ne kadar kalabalık da olsa sonuçta 7 okul ve 60 aile siz de takdir edersiniz ki oldukça büyük bir proje. Arzu diyor, iki okul olacaktı, üç, dört arttıkça bişi diyemedim :)

Şimdiii geçenlerde Ayşe arkadaşımız bowling maili geçmiş ama orda bazı değişiklikler oldu.

Geçen bowlingin 2 oyun olması bekleyenlerde sıkıntı yarattı.
O nedenle bir değişiklik yaptık.

TARİH: 19 NİSAN 2006

SAAT : 20.00' de başlıyor (Kayıtlar 19.30 itibariyle başlıyor)

ÜCRET: 12.50

2 oyun + 1 cola

Yalnız ikinci oyuna ilk 40 kişi kalıp yarışacak. Yarışmamız bireysel olacak.

- 1.Kupa
- 2.Madalya
- 3.Madalya

Süremiz kısıtlı olduğu için bir an önce rezervasyonlarınızı yaptırmanızı ve dostlarınızla sizleri aramızda görmeyi rica ediyoruz.

Arzu & Mediha : 0552 233 60 21

Arzu: 0532 233 60 21

Ayşe: 0532 270 99 80

Kerem: 0552 540 04 02

arzu@altincicek.com adresine katılımcı sayısını gönderebilirsiniz.

Bir deeeee..... Bu ayın 30'u Arzu'nun doğum günü. Benden duymayın (!) Sizlere sürpriz olarak Arzu da aramızda olmayı planlıyor. Ameliyat sonrası ikinci doğumu, 37 yaşını sürpriz kutlama yapalım istedik. Ne dersiniz? ona da iyi bir moral olur düşüncesindeyiz. Ama aramızda az kalacağını düşünüyoruz, kendini yorgun hisseder. Bununla ilgili düşünceleriniz nelerdir. Tabi ona en iyi destek orda olmanızdır, bunu biliyorum da biz onun için ne yapabiliriz.

sevgiler
Simla giray

ve nihayet arzunun defterinden notlar :)

Arkadaşlar siz var ya hayatın ta kendisisiniz aslında,
Beyaz ekran karşısında, yazdıklarımı okuyan
Sesimi duyan
Göz yaşına dokunan GERÇEK SİZ!

İnsani duyguların sanalı yok
Doğru hedeflerin engeli yok
Ölümden öte yol yok derler ya
Oysa ikinciye açılınca gözler

Daha genişliyor yeşil alanlar
Caddeler daha uzuyor
Her güldüğün yüzde görüyorsun güneşin yansıyışını
ve dilek tuttuğun yıldızların her kayboluşunda
Dilindeki şarkında yükseliyor yenileri karanlığa
Hilal ucunda salıncaktayım bu gece
karanlık yutmuş renkleri
ama biliyorum ki
yarın güneşin sarısında düşecek
saçımın bir parça tel çimenlerin arasında
Başaklar uzayacak, ustura yemiş enseme inat
Dudaklarımda mühürlü kalan kırmızılara batırıyorum
Yol kenarında toz tutmuş gelincikleri
ve dizelerimde kelebekler gönderiyorum
Nisan öncesi, ipeklerini topladığım
Bahar renklerinde
ve toprağa yatmıyorum!
İki ayağımın üzerinde
Seksek oynuyorum gölgemle....
ikinci baharı yaşıyorum
avuçlarınıza yüreğinizden yazılan
ve dudaklarınızla yolladığınız şifa dualarınızla

Hepinizi seviyorum. 2 -3 ay evdeyim. Şimdi olmasa da ara ara internete takılırım günde 20 dk falan. Özel yazışmalarınız için arzu@altincicek.com u kullanırsanız sevinirim. Van Projesinde eksiklerimiz var. Önelikle 8-14 yaş grubu kız/erkek iç çamaşırı, boya kalemleri ve 60 aile için yılbaşı ya da ramazan erzak tarzı kumanya. Bowlinge gelip gelemeyeceğimi bilmiyorum ama gelen arkadaşlar bu eksiklerden yanında getirmek isterse şimdiden teşekkür ederiz. Şirket olarak görüşürseniz bu tip çalışmalarda destek olan firmalara kanunen kabul edilen dernek makbuzu verebilirim. Fakat dediğim gibi çok az vaktim var.

22-23 Nisan da Van'da Dost Kalplerle birlikte çocuklarımızla buluşmak isteyen varsa THY 79 ytl sabah 8.20 de biletler var. Otobüs biletlerini bilmiyorum.

Bir de önümüzdeki ay Samsun'da bir okul için tiyatro seyri düşünüyorum. Sıkılır mısınız? ? ? ?

Acele cevaplarınızı, fikirlerinizi bekliyorum. Bu arada aracı olan arkadaşlarıma, en kötü anlamda dualarını, varlıklarını, maddi tekliflerini sunan, aileme ' gurur duyacak' bir Arzu kızı anlattığınız için size ne desem az. Sizleri seviyorum. İyi ki varsınız.

Bu arada özel sağlık problemlerim ve proje destekleri için
Türkiye Sakatlar Derneği
Penta Ajans
Bingül Şirketler Grubu
Banat
Elit şekerlemeçikolata/İzmir
Lüxpamuk
Palmolive & Colgate
Bizim Market dergisi / Eylül Reklam
Niltaş Sigorta

Adonis Çorap
Arslanlı Triko
Soner Arıca
2. albümünü hazırlayan Simin Mater
Collezione
Edipland
Şiir perisi
Kaybedenler Klübü
Antoloji şairleri
Kumbara
Dost_kalpler
Altıncicek
usureikigakkai
Fatma Gül Madenci
Sedef Kabaş
Yelda Karataş
Dr.Ege Güral
T.Sakatlar Derneği Genel Başkanı Şükrü Boyraz
Fatih Belediyesi'sinden İlhan Yıldız & Sait Özkan
Edipland kurucusu Edip Bey
Usereiki / Şihhan Ş.Yenal Karahan
Gerçek Biz Sitesine
Şair Yusuf Ziya Leblebici
Van Kaymakamlığı özel kalem müdürlüğü'ne
Time Out Bowling Salonu'nun şekerı Aylın'e ve sizlere teşekkürler.... ama daha çok
yapacak işimiz var öyle değil mi? ? ? ?
Mediya Yüksel Çelıkbilek, Ayşe Alpan, Ağ-17, ve AİLEME.... beni yalnız bırakmadığınız
için teşekkürler.

Hepinize yetecek kadar sevgi idoldurdum gönlüme hastane odasında, pencereme
vurdukça yağmur,
tüm kıran kalplerin isimlerini yazdım birikmiş sulara.

Her acı yıkandı ve BİTTİ

HAYAT MERHABA! ! !

Arzu Altıncıçek

Arzu Altıncıçek

Veda

Artık biliyorum yalnızlığı. Süpriz değildi bu ayrılık. Pembe bulutlara asılı kalamazdım daha fazla. Hayallerimi de çekemezdi zaten,göğe kurduğum sarmaşık merdivenler. Düşlerle gerçekler arasında gel-gitlerdeyken, sabun köpüğünden bakabildim hayata. İnan, canımı acıtmadı gitmelerin. Sen özgür gecelerin adamısın,bensiz sabahların. Göğsünde ki deli taylor gibi, dört nala yaşarsın aşkları. Gecenin kucağında, kızıl sevişlerde, kimbilir kaç çeşni bedenden düşmüştür terler tenine. İnan, paylaşmaktan korkmadım seni. Benim olmayacağını biliyordum zaten. Sadece büyümeyi öğretmeni istedim. Yıldız gözlerinde dolunay gibi olgunlaşmayı. Küçük yüreğimdeki büyük ateşten, bir kıvılcım sıçratabilsem gözlerine yeterdi.. Yine yangınında kaldı pembe düşlerim, isine bulandı ayrılığın. Yine kuru elimde kaldı sevdanın. Sen bilmezsin, külleri bile acıtmakta canımı ya... neyse!

Sakin üzülme sevdam... küçüğün buna da güler geçer..

Sen mutlu ol, bu bana yeter.

Arzu Altınçiçek

Y o k

karelerde
yırtık mektuplarda
mor ısırıklarda isim

cismimde
parmak izleri
şimdilerde yüzü silik

tenim öksüz
tenim ıslak
tenim küs

giden hiç olmadım
kalanlar
kalıntılardı kader

keder;
ser açıp
sır emdiğim

ter döküp
ten biçtiğimdi
aşk denilen

dudağında
alaza sarar
adım

aşırduğım
bir avuç bulutta
özgürlük

sarhoş kentin
köprü ayağında
ezilmiş tütünde
söndük güneşle

kül rengi anlar
hırsızı hercailerin

gözlerim yankesici
kirpiklerim
emanet dikenli tellere

aynada
darağacında ruhum

düşleri ördüğün
saçlarım dökük

iki yakayı tutan ellerim
bu kördüğüm

ayaklarım asfalt
çıkmazlara

kendime dolanırım
bundandır
gölgemin sekmesi

duvarlarda
çatlak durur gece

bir bulvardan
akar denize kent

Esrarlı ölümlerdir
Sessizliğim

k i m l i ğ i m
y o k

08.01.08

Arzu Altınçiçek

Ya biz?

Aynı yürekte barınan
Kavuşamayan iki aşık
Güneş ve Ay
Kaç kez gördüler birbirlerini
Varoluşlarından bu yana
Sıcaklığını hissetmeden
Hep kovaladılar gecesi gündüzü sevdayı
Aynı bulutlar geçti üzerlerinden
Gökkuşuğı dolandı saçlarına
Kuşlar süzüldü gözlerinde
Yıldızlar kucakladı yalnızlıklarını
Karanlığı, aydınlığı
Onlar kavuşamadı.
Ya biz?
27/4

Arzu Altınçiçek

ya Mevlam, mülteciyim aşk diyarından

<table border='0' width='100%' style='border-collapse: collapse' bordercolor='#111111' cellpadding='0' cellspacing='0'>
<tr><td width='100%' align='left'><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><tr><td width='100%' align='left'><i>

<i>Eteklerimde bahar derdim....</i>

Eteklerim yırtılmış şehre döndüğümde.
Yanaklarımda salkım söğüt dallarının çizikleri.
Parmak izlerin, ellerimde bir kor,
Sallanır çivisi paslı gönlümün dar ağacı.

Mülteciyim aşk diyarından...

Diz çöktüğümde önüne,
Bana da avuç aç ya Mevlam!
Bahardan kalma
Kan lekelerini silsin, ya da toz toprağımı
Tek dal üzerinde dans eden beyaz çiçeklerin.
Aşkı sende bulmak varmış,
Huzuru sende...

Bir ney sesine değişmişim
Bir kudüme, tambura
Yapmacık alkışları
İlahine değişmişim
Dans ederken söylenen şarkıları

Beni de kaldır ya Mevla'm
Çar çamur topraklardan
Arındırıp sun diğer elinde
Savurdukça bırak
Yorgunum inandıklarımından
Sığındım sessizliğine

Bak ellerim iki göğsümde çapraz
Eteklerim yırtık da olsa
Başım eğik karşında
El et de yavaş yavaş açılınsın
Saçlarımdaki kara yazma
El et de açıldıkça uçuşsun
Döndüğümde etrafında
Göğsümde saklı kelebekler
Yara bere de olsa

İki yumruğumun içinde
Vurdum pişmanlıkları başıma
Parmak aralarımında saçlarım

Sahte gllerin dikenini batık ayaklarımda.
Kabuk tutmuş dudaklarımda
Dua ettiğim isimler...
Yolmak için gç ver bana.

Çift kişilik uykuların
Çıplak düşlerinden uyanmam için
El ver Mevla'm bana
<i>"Hamdım, piştım yandım"</i>
Geldim bedensiz ruhumla kapına...
Mülteciyim aşk diyarından.

Arzu Altınçiçek

Yağmur kokulum

<div align='center'>
<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/siir10159.mid' width='0' height='0'
autostart='true' loop='true'></embed>

<p> </p>
<table width='90%' border='1' cellpadding='0' cellspacing='5'
bordercolorlight='#7C7875' bordercolordark='#333333'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10159-fon1.jpg' bgcolor='#969696'>
<tr>
<td align='center'><table width='100%' border='1' cellpadding='0' cellspacing='5'
bordercolorlight='#7C7875' bordercolordark='#333333' bgcolor='#969696'>
<tr>
<td align='center'><table width='100%' border='1' cellpadding='0' cellspacing='5'
bordercolorlight='#7C7875' bordercolordark='#333333' bgcolor='#969696'>
<tr>
<td align='center'><table width='100%' border='1' cellpadding='0' cellspacing='5'
bordercolorlight='#7C7875' bordercolordark='#333333' bgcolor='#969696'>
<tr>
<td align='center'><table width='100%' border='0' cellpadding='0' cellspacing='0'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10159-fon2.jpg' bgcolor='#2F2B28'>
<tr>
<td align='center'><p> </p>
<p><img src='http://ozel.balca.net/resima/jpg/siir10159.jpg' width='650'
height='502'></p>
<p> </p>
<a>Bir ihlamur çiçeği düştü saçlarıma
Ellerinin kokusunu hatırlattı
Ve şefkatini

Fransız sokağından geçerken
Pencerelerde hercailer
Gülüşünü hatırlattı
Çakmak çakmak sırttı arnavut taşları

İtalyan yokuşundan şöyle boğaza karşı
Nargilesi tüttü yaşlı şairin
Susan yanımı çağırdı

O kadar renkliydi ki yaşam
Ve herşey yerli yerindeydi ki
Düşünmek gerekmezdi yazmak için
Çiçeği, denizi,sevgiyi, ölümü
Şunulmuş kaleme noktalar, virgüller
Yeşildi bahar
Şarkılar güzeldi
Aşklarsa hep tadımlık
Saatler hep tek başımalık

Siyah beyaz olmalıydı fotoğraflar
Sabahı istediğim renkle dolmalıydı
Taş plaklar bestelenmeyi çalmalıydı
Sadece benim için anlatılmalıydı masallar

Kum saatinden kelimeler akmalıydı
Birikmeliydi şiirler

Kırılan aynanın parçalarında
Büyüdükçe çoğalan sevgiler yeşermeliydi
Çoğaldıkça büyüyen...

Bir ıhlamur çiçeği düştü yağmurda saçlarıma
Yağmurlar 'sen' kokardı, ıhlamur çiçeği 'hasretin'

Şimdi güneşin altında elimde kuru bir dal
Göğe doğru bakıp, bekliyorum bulutları
Yağmurla geldiği gibi giden
Can yarımın kokusunu arıyorum.

Arzu Altınçiçek

Yalan

<i>Aşk! </i>
Süslü giysilerin altında
Kuru bir tende
Kalpsiz bir bedende
Kuruyan iskeletin
Ufalanan parçaları...

<i>Aşk! </i>
Kıvılcım değil
Küle döndüren
Yüzündeki bulutların
Yağmur damlası.

<i>Ben, </i>
Giysisiz
Yangınsız
Şatafatsız
Bataklık Çiçeği...

<i>Yalan güllerin sevda sözleri... </i>

Arzu Altınçiçek

Yalnızlık

Sessizce geldi hafta sonu
Pususu gözlerimde
Gri İstanbul sensiz
Binbir telaşe içinde geçiyor günler
Sabah kalk yola düş
Trafik,iş, insanlar,telefonlar,gürültü
Bir suskunluk... mesai bitimi
Akşam çık yola düş.
Stres küpü olmuş halde
Sensizliğe başlıyor dönüşüm
Boş evimin sıcaklığı neye yarar
Gülüşün olmadıktan sonra
Neye yarar umutlar
Kurulan ve yıkılan hayaller
Sessizliğin avucundayım
Yalnızlığımın koynunda
Dört duvar mengineye almış yüreğimi
Ağır geliyor hayat.

Arzu Altınçiçek

Yalnızlık

İkibüklüm anılar başımın altında
Üzerime serili solmuş fotoğraflar
Pervazı çatlamaş kapiya dalgın gözlerim
Yine unuttu beni dostlar

Kaç gündür masamın üzerinde kurulu sofram
Bayat bir kaç dilim ekmek
Üstü donmuş bir tabak çorba
Seni sakladığım bir şişe şarap
Geçmiyor boğazımdan

Açlığım sana aslında,
Kökan nefesim şiniyor duvarlara
Perdeleri kapadığım camlarda
Kovaladığında birbirini gece-gündüz
Mevsimler gibi eriyor yaktığım mumlar

Telefonum kimbilir hangi koltuğun yanında
Sen varsın diye unuttuğum yüzler
Aramaz oldu...haklılar

Bu resmi ben çizdim göz göre göre
Gökkuşuğuna buladım zannettim sevdayı
Kırmızısı aşktı -meğer kana bandırmışım fırçamı-
Kendim ettim, kendim buldum yalnızlığı

Arzu Altınçiçek

Yanılığı

I

Ben seni ağlıyorum gün bitiminde
Akşam sefalarında ihanet kokuyorsun
İsmin bıçak kesİği, bitkin martı soluğum
Kırmızı pşlerinde hercaim oluyorsun

Zaman bana yaralı gl bitiminde
Parmak izlerinde dikenim oluyorsun
Yalancı gölgeler üstü intiharda saçlarım
Mavileri dağıtan bileğim sanıyorsun

Şehir utancına yanmış bu akşam
Kapıda kalanlara kr kilit vuruyorsun
Aşk sana tutunmuş can yitiminde
Adını yasakların başına taşıyorsun

II

Ben seni ağlıyorum müptela sevişlerde
Sen başka yataklarda depremeler iziyorsun
İsmin günaha kesik, ismim adınla entik
Sıvanmış dizlerimde, yakarış oluyorsun

Zaman sen kadar şeytan, aşk ben kadar ıplak
Parmak diplerimde pişmanlık oluyorsun
Yalancı gülüşler üstü iftiharda yaşlarım
Beyazımda lekeyi utancım sanıyorsun

Nehir sancısıyla kıvranır bu akşam
Kıyıda dalgalara ten duvar oluyorsun
Aşk sana tutulmuş an bitiminde
Suslumda alevli bağırımı oluyorsun

III

Sen beni boğuyorsun bu şehrin boğazında
Ben sularında hap sana doğuyorum
Yalancı maskelerde her rengim yüz karası
Kırmızıda namusu kayıptan sayıyorsun

Zaman yağlı ilmek, boğazım gelincik dalı
Parmak uçlarında yarınım bilmiyorsun
İsmin esmer akşamların buselik makamı
Adınla adımı yalandan şakıyorsun.

Zehir gözlerimde arınır bu akşam
Başaklar gölgesinde grgenim oluyorsun
Gl sızısında leylak düşlerim
Aşkına kızgınım, ölüme salıyorsun.

Sen yağmurlarımın efendisi, Şirin m¼rekkebi
Ben kirpiğine zincirler vuruyorum
Yalancı tenlerde bitir Şu ihaneti
AŞk aşk diye toprağı soluyorum.

Ben seni ağlıyorum g¼n bitiminde
Kıyıda dalgalara ten duvar oluyorsun
AŞk sana tutunmuş can yitiminde
Kırmızı ¼p¼Őlerinde morlarım oluyorsun.

Zaman sen kadar Şeytan, aşk ben kadar çıplak
Parmak izlerinde dikenim oluyorsun
Şehir utancına yanmış bu akşam
ŐıvanmıŐ dizlerimde, yakarıŐ oluyorsun

İhanet akrep gibi ateşe s¼n¼yor
AŞkı tene salalım g¼ller soluyor
Biz bize yanalım ¼m¼r geçiyor
Ne sabah, ne Şiir bizsiz olmuyor

İhanet dikenlerinde g¼l aça ellerin
Çiy olur yangınım sende dinerim
G¼l sızısında leylak d¼Őlerim
Ne aşk, ne ¼l¼m sensiz olmuyor.

Arzu Altınçiçek

Yanılt beni

Anlayamadım
Ayak seslerindeki gidişleri
Görünmeyen yanında
Başka isim
Tutturmadığın ellerinde
Başka ten
<I>Neden ? </I>

Söyleyemedim
Kendimi aptal zannedişimi
Masumca bekleyişimde
Takvimden düşen her yaprak
Ekilen yeni umut yarına
<i/>Hesapsız! </I>

Duyamadım
Beni istemediğini
-Özledim deyişin
Git! demekmiş
Sarılmanca sadece teselli
<I>Neden ? </I>

Bilemedim
Sadece mevsimlikmiş sevgi
Denizi sürmekmiş dudaklara
Sahilde yürümekmiş
Ve yıldızlara asmakmış yaşananları
<I>Kayıtsız! </I>

Sevdim! ! !
<I>Umarsız
Çıkarsız
Yalansız</I>
' SEN gibi ' diyesim geliyor da

Dilim varmıyor ...

<i>Yanılt beni ! ! ! </i>

Arzu Altınçiçek

Yansıma

Hazan rengi yüzüm
Ve düşen bir yaprağın
Acısında dudaklarım

Güneş, kızıl maskeli ecel
Ölüm soğukluğunda

Suskun acımın çığılığı martılarda

Mevsim hüzün
Can dökümü
.....aşk dökümü

<i>Saçımda bulut kırıkları</i>

Hazan rengi yüzüm
Ve düşen bir yaprağın
Yansıması yokoluşum

Ay, dokunuşlarının gölgesinde
Tenimde titreme

<i>Yanağımda can kırıkları</i>

Hazan yaprağı hışırtısında
Şiirlere sardım yalnızlığımı

Düşüyor yapraklar..

<i>Ten can dökümünde
Gözlerim aşk...

Gidişin...ölümün yansımasıdır mevsime

Arzu Altınçiçek

Yar

Gecem kalem, günüm kağıt olsa
Yirmi dört saat seni yazarım yar
Suyum yağmur, yaşım şarap olsa
Tüketmemek için, kururum yar.

Yokluğun ömür, aşkın ölüm olsa
Senden gelen ecele razıyım yar
Gölgen, kokun tenimde olsa
Hayaline kanar, doyarım yar.

Arzu Altınçiçek

Yaramazdım bu gün

Siyah çarşafını çıkarırken şehir
Işıl ışıl deniz
Sabah ezanında uluyan köpek kayıp
Kaldırım kenarında tinerçi
Hayalleri doldurmuş torbasına

İçimde mayıs
Kıpır kıpır

Sahte sevişler sonrası
İniltiler kalmış yorgan altında
Düş yastıkları düşmüş
Çarşafta yalnız ruhların resmi

Seni çiziyorum
Gökkuşağında
Başak boylarında

İçimde nehir
Kıvrım kıvrım

Gidişler sonrası gelişler
Gülüşler sonrası yaşlar
Yosun tutar kirpiğimde
Çürür / çürütür

Küf kokar
Şehir koca gün

Makyajlar
kostümler aynı tonda
insancıkların

Akşam sefaları
İnadına
renk vermeye başlar pencerede

bir güne daha saklar
ustalıkla
kahpeliğini
yedi tepe
açar avuçlarını
Kara lekesini güne sıvazlar

Ama ben
Yaramazdım bu gün
Bir parça çaldım güneşten
Eledim kirpiklerimde

Şışştıt sakın beni şikayet etme...

Kararınca şehir
Eleğim tavanda
Gece kimse yokken bak
Kırpıntıları savuracağım
Aydınlansın yalnızlar

.....

<i>İçimde sen
gözlerinde ben
İşil işil...

Arzu Altınçiçek

Yasaklıym sevişlere

Ay sessizliğinde aktın göz kıyılarıma...

Sarı Gelin'e ağıtlar yakıyordu
kırmızı duvarın önündeki kadın

Uzundu saçları
Yüreğim kadar yanıktı

Ve şakağımda elim...
Loşluğu boğuyordu tütün dumanı
Dumanı boğuyordu heybetin.

Ellerin büyüyordu
Sen büyüyordun

Şiir doluyordu kulağıma
Yüreğime sen doluyordun.

Siyahlar içinde doluyordun
eflatun düşlere doluyordun.

Göz kapaklarım asıldı kaldı uzak bir yerlere
Adresini biliyordum da
Sana çıkan tüm yollarda kaybolmam gerekirdi

Tanıdık seslerin çanımı acıtan bir yanı vardı
Kollarımı sardım göğsüme...

Sense
Göğüslerin diyordun

Bense gözlerinden çekiliyordum
Gidişimdi çarem.

Bilmiyordun!

Sevdalara çoktan kapandım
Kilit altı aşklara panzehir şiirler

Tenim mühürlü sevişlere
Terim ağul

Teninde büyüyordum
Şiirde fısıldıyordu koca bedenin

Geceye boy veren
"siyah lale" koydum adını

Oysa ben laleleri hiç sevmem
Ne tuhaf ben şiiri de hiç sevmem

Dedim ya

Sevmelere kapalıyım

Aşklar hep köpük helva tadında
Sevişim bu yüzdendir acı kahveyi.

Sevişlere yasaklı, aşklara oruçluyum.

Arzu Altınçiçek

Yasaksın Sevgili

```
<div align='center'>
  <embed src='http://www.balcanet.com/muzika/siir10168.mid' width='100'
height='16' autostart='true' loop='true'></embed>
  <p>&nbsp;</p>
  <table width='85%' border='0' cellpadding='0' cellspacing='2'
bordercolorlight='#A5C3DF' bordercolordark='#2C5C8C'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10168-fon1.jpg'
bgcolor='#DADEE2'>
  <tr>
  <td align='center'><table width='100%' border='0' cellpadding='0' cellspacing='0'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10168-fon2.jpg' bgcolor='#101A5F'>
  <tr>
  <td align='center'><table width='100%' border='0' cellspacing='0' cellpadding='0'>
  <tr>
  <td align='center'><table width='100%' border='0' cellspacing='0' cellpadding='0'>
  <tr>
  <td align='left'><img src='http://ozel.balca.net/resima/ivirzivir/siir10168-solust.gif'
width='59' height='58'></td>
  <td>&nbsp;</td>
  <td align='right'><img src='http://ozel.balca.net/resima/ivirzivir/siir10168-sagust.gif'
width='59' height='58'></td>
  </tr>
  </table></td>
  </tr>
  <tr>
  <td align='center'><table border='0' cellpadding='0' cellspacing='2'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10168-fon1.jpg'
bgcolor='#DADEE2'>
  <tr>
  <td align='center'><table border='0' cellpadding='0' cellspacing='15'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10168-fon3.jpg' bgcolor='#0F3A99'>
  <tr>
  <td align='center'><table border='0' cellpadding='0' cellspacing='1'
bgcolor='#DADEE2'>
  <tr>
  <td align='center'><table border='0' cellpadding='0' cellspacing='10'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10168-fon3.jpg' bgcolor='#0F3A99'>
  <tr>
  <td height='917' align='center'><table border='0' cellpadding='0' cellspacing='1'
bgcolor='#DADEE2'>
  <tr>
  <td height='911' align='center'><table border='0' cellpadding='0' cellspacing='0'
background='http://ozel.balca.net/resima/fon/siir10168-fon4.jpg' bgcolor='#133F96'>
  <tr>
  <td height='911' align='center'><p><img
src='http://ozel.balca.net/resima/jpg/siir10168.jpg' width='650' height='365'></p>
  <p>&nbsp;</p>
  <p class='style1'>Dün gece,
Adını suya verdim
Kimse görmeden
Damla damla içtim
İçim kurduğunda
```

Karanlığın o kilitli köşelerinde
Gözlerine yıldızlar yağdırdım
Bakışın gizlensin diye

Marmara ile dertleştim
Bir kadeh şarabın sarhoşluğu
İhanetlerin yüküyle
Boğuldum kalabalıkta
Sense başka masada
Başka gözlerdeydin
Ve başka seste

Bir yara vardı hani dudağımda
Kanlı kelimeler
Alnımda iz vardı geceden sürülen
Oysa delik deşik ettim arzularımı
Susmak ne ağır geldi bilsen

Başımı göğşe her kaldırdığımda
Nefesini hissettim
Ve
Sonsuzlukta kısa kısa dokunuşlarını

An geldi
Aynı şiirler doldu kulağımıza
Aynı sular geçti düşüncelerden
Üç adımda bitti
Peri kızına benzer hikayem
Marmara yalpalarken ayaklarımızda
Aynı korkuydu paylaştığımız
Yutkundüğümüz da belki
Aynı sevdaydı...belki de isyan

Esirim sensizliğe
Saçlarımı ördüm demir parmaklıklara
Pencere yaptığım gözlerindi duvarımda
Ellerin kelepçe
Şiirlerin katlı cebimde
Hece hece döküldüğün geceden
Arzulu bakışların sadece bende saklı

Yirmidört saatime gizlesemde seni
Saatler seni çarpar yüzüme

Yasaksın sevgili
Bir o kadarda helalim

Arzu Altınçiçek

Yaşama tutunmak / Son kez

Açılmamış pencere ardında
dört duvar üstüne, kilidi vurulmuş bir kapı
Karanlık

Buğulu pencere gölgesinde
.....bir kadın
Suskunluğunda boğum boğum çığlık
Kirpiklere tutsak bir bakış

Nereden tırmanmaya çalışsa
ucu kanlı dikenli tel
Kuduz köpeklerin uluyuşunda
Bekleyişte

Ya geceye sürmüş ya yüzüne
Kanayan umut elleri

Derin tekbaşinalığa mahkum
Belki de kurban bataklik çiçeği

Doğruluyor bedeni büyüyen gölgesinde
-Son kez, diyor ...- son kez, titreyen dudağı
Eziliyor çiçeği

Ve vaftiz edilen bir sevdanın gücüyle
Önce pencere açılıyor
Sonra kilidi kapının
Küçük adımlar düşüyor gün ışığına
Acı bir tebessüm ses veriyor... -hayat beni bekliyor!

Arzu Altınçiçek

Yaşamın sesleri

Gecenin nabzını ölçüyor
Duvarda camı kırık saat
Tik-tak

Ve bir çatlak yürüyor
Kapının pervazından
İnce ince sızıyor
Harabelik
Çatır-çutur

Ayak izlerimin ardından
Ses veriyor
-ne olduğunu- unutan
Tahta döşeme
Garç-gurç

Ve sessizlik içinde
Yankılanıyor göz yaşımın düşüşü
Tıp-tıp

Küçük bir serçe
Sığınmış pencereme
Yağmurdan
Tir-tir

Solmuş tülün ardında
Belki de kiri camımdan
Pis bir sokak
Toz-duman

Kulağımda onca ağır aksak ritm
Yaşam şarkısını söylüyor
Gece..uzun hava
Oy-oy

Ve nefessiz kalan yıldızlar
Sönüyor
Tek-tek

Yüreğim içli
Yağmurlar mı damlayan
Eriyen hayalin mi
Ah-aaahhh

Tik-takların ritminde
Çatırdayan bir duvar
Gacırdayan geçmişe
Yaşlarım..kuru kalabalık
Titrerken küçük şahidim
Toz duman oluşuma
Ahhhlarla- ooyylarla
Veriyorum nefesimi.

Ve son bir ses mezar taşında
El-fatıha..

Ekim-2004-İzmir

Arzu Altınçıçek

Yaşasaydım

<a>Yaşım yedi olacaktı anne
Bu yaz sünnet de olacaktım
Kardeşimle el ele
Okula başlayacaktım

Siyah önlük almayacaktın
Sözün vardı bana
Kararmasın diye içim
Mavi giyecektim, umut olacaktım

Büyüyecektim
Asker olacaktım
Baba olacaktım
Yurdum toprağına, yarın olacaktım

Yaşım yedi olacaktı anne
Dağıttıklarımı toplayacaktım
Hafta sonları babamla gidip
Para kazanacaktım

Olmadı anne!
İki dünya arasında kaldım
Burası da kalabalık ama
Sıkılıyorum işte

Özledim sizi
Hem de çok özledim anne
Ayaklarım altında, hayal denizi
Balık yerine kuşlar geçiyor anne

Bakıyorum,
Elimi uzatsam dağılıyor bulut dalgaları
En derinde siz varsınız da
Kalkıp gelemiyorum anne

Üzerimde hala yıkıntılar
Gözlerimde hala odamın tozları
Ayaklarım yok anne
Sol gözüm yok

Oğlun yarım anne!
Sol göğsünden kopardılar beni
Sütün son damlası boğazımda
Bebeğin, canınım hala değil mi anne

Ben yüreğimde büyüyorum
Sen gözlerimde
Ağlama sakın ardımdan
Benim için de dua etsin babam
Duvarlara teslim ettim diye oğlunu
Yakmasın sigarasını

Yalnız değilim
O kadar baba var ki
O kadar ana var ki
O kadar çocuk var ki.....

Burada insan çok da
Orada insanlık ölmüş anne
Biz ağlıyoruz ardından
Siz avuçlarınızı açın anne...

Arzu Altınçiçek

Yaşlı çitlembik

Çitlembiğin yaşlı gölgesinde kambur anılarım
kan ter içinde misketlerim...kiremit tozu ellerim
Parmak ucumda seksek çemberim
tek ayak üstünde oyunum, bir yanıp hep yorgun

Aksak, huysuz mısırcının kazanında haylazlığım
Kokusunda köşe kapmaca oynar göz yaşlarım.
Bir çatapat sesinde hükmederim bayramlara
Bir top patlağında bombalanır şehirlerim.

Renkli kibrit kutularını basarım kaldırıma
Beş taşın hep siyahı ben
Bir uçurtma gülüşünde asılır baharlarım
Kuyruğunda dağılan kelebekler ben

Koluma sildiğim ağlayışlarım aklımda
Kumbaramda salkım söğüt dut lekeleri
Mendil kaparken döküldü, ağız dolusu nisan taneleri
Yüksek bahçe duvarlarında masum küfürlerim

Bir çitlembik gölgesine yaşlı kırgın kadınlığım
Daralan sokakta ip atlar kısa etekli hayalim
Bir tokmak öperken dilsiz kapıyı, elleri uzanır dedemin
Bir file bayram uzatır, yaldızlı kâğıtta bir parça sevinç

Sabundan balonlar salarım Afrika çocuklarına
Kırmızı etekliğimden gelincikler dikerim
Yiter gider ellerimden hayat, çekip gider küçük adımlarım
Çocuk ellerim siler güne solan yüzümü

Bir çitlembik dalına asılır komşu çocuğu
Yeni yetme bir son bahar kapıyı vurur
Bir yaz daha katlanır sandık arası
Ruj izimde büyür bez bebeklerim.

Bir çitlembik ağacı devrilir
Çilli bir tane düşer avucuma
Gölgesinde kalır kanatsız kelebeğim.

- Ne zaman bir çitlembik ağacına kaldırsan başını
Tuz buz ederim güneşi bakışlarına ki; gölgesinde uzun durursun

2007 21 08 / Kumbaramdaki harfler

www.radyomedcezir.com & www.divitt.net & www.siirinebi.com

Arzu Altınçiçek

Yaşlılığın Sonu

Gözlerinde gördüğüm dipsiz kuyuydu
Ne karası vardı bakışların
Ne mavisi
Ne yeşili
Perdesi vardı önünde buğulu
Ardı koyu gri geceler
Donuk
Beliren çizgiler
Öylesine içiçe
Hangisi önce çizilmiş
Belli değil en sonu
Yıllar çökmüş üzerine
Kimi pamuk tarlası saçları
Kimi tekir kedim gibi alacalı
Onu bile kaybedenler vardı
Başında yemenisi teyzeler
Ya da kasketi konduran dedeler
Dökük dişleriyle konuşurken
Utangaç halleri
Eliyle ağzını kapatmaya kalkan
Yıllara meydan okuyan nice çehre
Aralık dudaklarda
Yılların götürdüklerinden kalan boşluklar
Sır dolu tebessümleri
Elleri çatlak toprak sertliğinde
Bir deri bir kemik
Ama sımsıcak, içten
Sohbete susamış kulakları
Neler yaşadılar
Kaç yürek hoplattılar zamanında
Geçmişin delikanlıları, genç kızları
Bilirlermiydi bir gün burada olacaklarını
Hasret kalacaklarını sevdiklerine
Unutulacaklarını
Hayırsızlığı görmek için mi büyüttüler çocuklarını
Şefalet içinmi çalıştılar, didindiler
Ödedikleri hangi suçun cezası
Yaşlılığın sonu
Yalnızlığa müebbet mi olmalı

Arzu Altınçiçek

Yaz Aşkım

<i>" Başlarım, biteceğini bile bile
bu aşka başlarım...
Hem seni, hem de kendimi
Ateşe atarım...
Sokul bana yaz aşkım"</i>

Gidişinin üzerinden dört gün geçti
Dört duvar sanki şehir
Bir köşede dörde katlı sevişmeler
Biraz rutubet var üzerinde
Ve yokluğuna
Hazandan düşen sarı lekeler

Çürümüş duyguların kokusu sarmış
Gecelerine ördüğüm saçlarımı

Sana kilitletiğim dudaklarım
Rengini atmış teslim oldukça hasretine

Bir ah! kalmış
Boynu bükük yaseminlerden

Bıraktığımız kıyıda ıssız ayak izlerimiz
Direniyomüş dolunayın gölgesinde

Islak da olsa
Gözlerimde titriyor gülüşün

Gidişinin üzerinden dört gün geçti
Dört kapı açtım umutlara
Sensiz karanlığa dört mum yaktım
Kırmızı lekeler var üzerinde
Ve kanayan suskunluğumda
Ağustos'dan kalma sıcaklığın

Gidişinin üzerinden dört gün geçti...
Bıraktığınsa özlemin ...ve gözlerin

Arzu Altınçiçek

Yazık olmaz mı?

Ölüme bir adım daha kaldı
Gözlerde buğu
Nefesimde darlık
Ya omuzlarımda görmediğim
Onca ağırlık

Yaşam mı zor geliyor bana
Yoksa ben mi fazlayım hayata

Yalnız denizlere bir kulaç daha
Tenimde ayaz
Batan binlerce çakıl ayaklarıma
Ya kanatmadığı halde çektiğim
Bunca acı

Sevmek mi zor geliyor bana
Yoksa ben mi fazlayım aşk a

Sensizliğe bir sabah daha
Hala uyku yok gözlerimde
Az önce yıkıldığım andı sesinle
Her şey bir nefeslik sanki
Onca biriken özlem

Ölmek mi zor geliyor bana
Yoksa sensiz yüreği taşımak mı

Ah olmasan bu yürekde
Çoktan... çoktan ölmüştüm ya

Ölümden korkmam da
Ya bir sabah uyandığında
Yenilirse içindeki öfke
AŞKım kazanır...da
Ben olmazsam hayatta

Yazık olmaz mı?

Not: Süresini bilemiyorum ama bir müddet aranızda olamayacağım. Şimdiden tüm paylaşımlarınız ve yazdıklarımı okuduğunuz için teşekkürler. Kendinizi sevmeyi ihmal etmeyin!
hoşçakalın.

Arzu Altınçiçek

Yeni adın

Soğuk bir toprağa bıraktık ılık bedenini
Bilmediğim bir karartıydı üstüne örtülen
Şonsuz bir yalnızlıktı dört duvarın
Ölü-ydü yeni adın.

Serilemediğin çimleri serptik üzerine
Kürek kürek savurarak
Kardık toprağına hayatını
Kefendi sana sarılan kol.
Ölü-ydü yeni adın.

Şeni bırakıp dönmek zor olan
Özlesem, duyacağım ölümün sessizliğı
Dokunmak istesem, bir avuç toprak
Boram boram hasret kokan

Ninnilerin olacak dualar
Gece yorganın
Küçük küçük böcekler dokunacak sana
sakın korkma
Karanlıkta kalacaksın,
Yalnızım diye sakın ağlama
Ne yaşayan ölüler var hayatımızda
Sen, ölüyken yaşayacaksın.

Dün toprağına bıraktığımız Aslan amcaya armağanımdır.

Arzu Altınçiçek

Yerdelen

Gidiyorum işte!
Huzura bırakıyorum seni.
Özlediğin bir sabah pencerede.
Her yer kar...her yer beyaz ve sessiz.

Dağları düşlersin şimdi...
dağları,
ağaç üstüne düşen kar sesinde
yuvarlanır memleket türkülerin.

Karanlık bir çizgi çekersin doruklardan doğru...
Kayar gider ay düşümünde kırık düşlerin,
her mesafende yüzüne yaklaşır güneş
ve belirir göz çizgilerin.

Soluksuz kaldığında
göğsüne saplanır özgürlük...

Bir yanın acır belki,
belki üşür,
belki de hissiz.

Sıcak gecelerden sevişleri düşle o an.
Seni beklediğimi,
kollarım açık.

Maviyle birleşene kadar dağlar,
beyazında yazmadığım bir mektup gelsin diline.
Rüzgarında, çiy gürültüsünde
dolsun sessizliğine
"seni seviyorum"larım.

Gör ki, beyazın altında yeşilim.
Gülüştüne hasret!
Ayağının kalktığı her yerde
-yerdelenim-
Peşin sıra gelmek isteyip de,
unuttuğun yerde bekleyenim.

Gececek bu mevsim
ve yalnızlığım sökülecek...
parça parça düşeceğim,
damla damla,
dalga dalga ve
soğuk soğuk yalayacağım ayaklarını.
Gözlerinde akacak üşümelerim.
Esintimde renk verecek sen yanıma,
yüzün al al!

Ne beyaz düşler isterim,
ne doruklardan söküp getirmek mevsimi.
Teninde erimek için "kar" olmak istemem,

her tanen, her zerren olmalıyım bu sevdamla.
Can olmalıyım,
soluk olmalıyım...
ötesi sen olmalıyım -sende-

Karanlık perdende sarı kurdelede heyecanım.
Çakraları çalışan dinginlikte en yoğun renginim belki de.

Titriyor yıldızlar ay serinliğinde.
Üşüyen yastık altı düşlerinde avuçla yüzümün bir yanını.
Sen diye baktığım duvarda, sırtımı vermişim öfkelere.

Kapı aralığında süzülüp gelse nefesin,
enseme yapışsa haylaz çocukluğum
ve sarsan bilinmeyen yanımı,
Kucaklasan.
Keşkelerimi,
Korkaklığımı,
Kayıp yanımı
hatta ve hatta kimsesiz çığlıklarımı gömsem bedenine,

Titrek yıldızlar gölgesinde
kızıl bir mevsime bulanık saçlarım

Bu kadar doldurmuşken seni yüreğime.
Yum gözlerini, ben yumdum.

Her şey suskun artık...
Yerdelenim
Yersizim senden öte.

Her şey suskun!

www.radyomedcezir.com

Arzu Altınçiçek

Yeter mi?

Yanında olmak vardı.

Teninde
Tutuşmak,
Gözlerinde
Erimek.

Sevişmek utançsızca.
Susuyorum
Şesine
Öpüşüne
oldum olası açım

Seni seviyorum
Yeter mi sevmene.

Yanında olmak vardı.

Dilinde
Aşk
Bedeninde
Aşk

Sevişmek utançsızca
Düşünüyorum
Dokunuşlarını
Dokunuşlarıma katıp

Seni istiyorum
Yeter mi istemene

Olduğum yerde yaşamak kaldı
Sen yoksulu gerçeğimde

Seni çok özledim desem
Yeter mi gelmene

<a>'Denizleri aş da gel...kurbanın olam
Kurtar beni buralardan, ne olur '

Arzu Altınçiçek

Yetmedi

Bir deniz olduğumu düşündüm, sensiz bir pazar günü.
Sevda dolu nice sandallar gezdirdim sularımda.
Binlerce balıklar oynadı derinliklerimde.
Martılar haykırdı, coşkuyla sevdaları.
Sularım köpük köpüktü ve beyaz.
Hayatımda olduğun günden beri,
İçimdeki duyguları anlatıyordu yakamozlar.
Yosunlarım gözlerinden çalmıştı yeşilini.
Seni kumlardaki deniz yıldızına benzettim.
Seyrettiğimiz mehtaplı gecelerden düşmüştü besbelli.
Sular geçtikçe üzerinden yansıtırdı sevdamızı.
Ya çakıl taşlarına ne demeli?
Bütün gizemi, güzellikleri saklayan
Ya da derin sularımda ki karanlıklar?
Birden okyanus olmak istedim,
Yetmedi denizler sevdamıza.
Sahil kısa geldi günlerimize.
Çakıl taşları azdı sevgi sözcüklerine.
Ya dalgalara ne demeli?
Heyecanımın dalgaları hırçın, heybetli
Deniz bunları dile getirmesi.
Deniz bile sevdama anlatmaya yetmedi.

Arzu Altınçiçek

Yezit aşk

<i>Küllerin arasında
Alev alev ayak izlerim
Oysa koca bir mevsim geçti
Yangınından </i>

Aşk; tutuşturup geceyi, kan ter içinde uykusuzlukla kavgaya düşürür gözlerimi. Yatağın yarısı soğuk duvar, yarısı depremde. Saç diplerimden boncuk boncuk düşer yalnızlık ve dizilir penceremde siyah ipe. Sabır mı çeker boncuklar, zincirleşir de boynuma mı dolanır sensizlik, çözülmez!

Sessizliğin ışığı vurur altı duvara. Sokak lambasının ışığına yakalanır küçük saksıdaki fesleğen, kokusu çoktandır avucumda uykuda, o bilmiyor!

Tenimde karıncalar dolanıyor, bir yanım uyuşuk. Ellerimi sürüyorum dudaklarıma...dudaklarım çatlak! Boynuma dokunuyorum, nefesini düşünüp, izlerinde diken diken anılar.

Her ayrılıkta ölüp, yeni bir seste, yeni isimlerle doğmak güzel. Hele ki yeni dokunuşlar tende, baharı bulan kelebekler gibi, özgürce... Aslında, mevsimlerde tutuklu o kadar çok büyüyen yanım var ki... Nisan sancıları sonrası, inadına her bahar yeniden doğar içimdeki çocuk. Bedensiz, cinsiyetsiz, hatta isimsiz.

Herkes bir isim takar nasılsa! ! ! Önemi var mı? – yok. Çocuk işte, bahar çocuğu....Anası yaz, babası kış.

Karanlıklarda uzar gölgem, kısalır ellerim, ayaklarım – ki boyum zaten kısa. Yirmi dördünde bir nokta koyar kara kalemi günün. Bir noktada daha bırakırım bir günlük büyümüşlüğü. Dün bugünden gençtim deyince eğilir ünlemlerim!

Tütüne sararlar da efkarları, peki ya ben? Hiç başlayamadığım sigara dumanına şekiller yüklemek isterim, her defasında ateşini çalar küçük böcekler... Bahçedeki ateş böceklerine kanma, hepsi hırsız. Kaç kıvılcımımı çaldılar karanlığı yakmak için.

Bardaklar sıralanır masamda ve şişelerdir kavalyelerim. Güzel bir tangodur sarhoşluğum. Her kirpiğime mum diker duvardaki gölgem, mum kokar altı duvarım. Kırmızı kostümüyle dudaklarım çıkar ortaya, titrer sesimde şarkısı aşkın...sahi duyuyor musun?

Kimsesiz saatlerdeki kalabalıklar iyi tanır beni. Hep onların arasından süzülürüm rihtimsiz kıyılara. Dalgalar sokulur, kayalar fısıldar – işte yine geldi- (m) Gece ıslanır, zamansa boğulur bu sularda... bir ben yangındayım, bir ben...

Oysa kaç dalgada yıkandı
Düş kumsalların

<i>Denizlerde esen masalmış aşk. Lacivert çarşaf altında oynayan gizli ayıplar belki de. Açıldıkça üstü, bekaretini bırakmış. Şimdi yüreksiz bedenlerde, çatısız duvarlar arasında işini yapan, süslü kaldırım kadını gibi –bin bir surat! Bir çırpınış ki sorma gitsin. Serilip, sevdirep, süzüksün gitsin...</i>.en iyi yaptığı da bu değil mi zaten.

Yaşlı bir martının sesinde, akşamın bitmeyen şarkısı. Yorgun keman sesi kadar

hüzünlü. Yükseldikçe çığılı, tam şurama batır yalnızlığın mührü ve damgaları tenimde yokluğun. Bağırır martı, bağırır kadın ve inadına susar ıslahsız yalnızlık.

Ezanla başlar şehirde sabah. Bilir misin, her sabah ezanında ağladığımı? Sanki Tanrı'nın dizi dibindeyim de, hissederim saçlarımı okşadığını. Günahlarımdan arınırım.

Cennetten çaldığım yağmurla, dudağımdasın işte....Tuana.

Katık ederim güneşi, zifiri ve zemheri akşamlar için. Kumlarda silinen kalpler gelir gözümün önüne, bir de sözde aşkların baş harfleri. Deniz kestanelerinden noktalar kalır, isimler silinir, kalpler silinir... aşk mı? ihanetleri kusar denize.

Bir sandala yükler huzuru, kürek çekerim doğan güne. Oysa hep tersine akar, gün yerine ayadır kulaçlarım. Sular çekilir, gün çekilir ve gerilir hüzün bulutlarım rüzgarda. Yelkenlerimdir hazan gülleri, savurur taaa uzaklara, sanma ki ulaşılmazdır adresim, gözlerini yum bak, tam o karanlıkta demirlerim. Ne kadar yakınmış değil mi?

Bir olta ucunda lokmadır hayatla ölüm. Ya kapar kaçır yaşar balıklar, ya da kapılır eşlik eder masamda. Bense her halde yaşayan ölü...

Bu suları seviyorum biliyor musun, o kadar çok yıldız var ki bir ayağı kırık... Kör topal gittiğim çıkmaz yollarda yoldaşlarım. Hani benim için toplayacaktın ya sağlamlarını, bırak kalsın! Işığım olsun sana...

Bu sahiller iyi tanır beni. Kaç taşta, kaç kez sektirirdim küfürlerimi. Kaç şeytan minaresine ağlardım masumca, onlar bile bıraktı şeytanlığı.

Küçük bir rüzgar çıkardı dalların arasından, büyüyerek gelir dalgalarda. Tenimde esendir mevsim, terimde eserdir gidişin...Hangi bulut sürükler bizi... Bir ben miyim esen, bir ben mi? Oysa yüreğim yangın yeri, isidir alınma çalınan...

<i>Bir hiçmiş AŞK...

Ne yangında büyür
Ne denizde çoğalır
Ne rüzgarda dolaşır

Aşk var ya aşk
Tam şuramda
Tende mühür
Terde şavk

Bir hiçmiş Aşk
İstediginde doğar
İstediginde batır
Bitkin canıma

Aşk var ya aşk
Haydi kop da gel
Bekliyor seni
Tam şuramda...</i>

<a>Hoş aşka inanmam da

Hani derler ya
-ya tutarsa!

Hayaller ülkesi, 2005

Arzu Altınçığek

Yıkık Sevdalar

Dağın arkasında doğar gözlerin
Güneş ardında kalmış saçlarının
Bir su birikintisine düşmüş dudakların
Dalgalarda tebesümün
Bulutlarda sevdan.
Dün baktım da gökyüzüne
Göç etmeye başlamış leylekler
Hüznü düştü gözlerime
Bu yaz da yoktun her yazdaki yokluğun kadar.
Kollarım, gözlerim, sevdam
Kuşların bulutlara bıraktığı iz kadar.
Bak, güneş seni bekler doğmak için
Sular durgun,
Heyacanını arar sahiller
Sen gelki coşsun dalgalar
Sensizliğin sessizliğini dağıtsın martılar
Sen gelki avuçlarımda yüreğim, bekletme beni
Düşürme umutlarımı bir sonraki yaza kadar
Hatta yarın doğacak güneşe kadar
Gel al yüreğimi ellerime ağır geliyor yıkık sevdalar.

Arzu Altınçiçek

Yıkık Sevdalar/II

Tüketilen sevdaları yetiştirmeye çalışıyorum
Kırılan umutlarımı yapıştırmak
Akıttığım yaşları boşalan pınarıma doldurmak
Bulutlara takılan gözlerini
Rüzgarın sürüklemesini istiyorum.
Camdaki buğuda adının kaybolması gibi
İzi gitsin istiyorum açtığın yaranın.
Senin için fal tuttuğum papatyaları
Tekrar ekmek istiyorum kırlara
Saçına taktığın gelinciği dalına kondurmak
Defterimde kuruyan kelebeğe can vermek istiyorum
Görüyorsunuzun sevgi yaşarken neleri tüketiyor
Doğayı...canlıyı...ruhu
Ya kazanılan ne var elde
Ardında kalan ne var geceleri kurulan hayallerin
Ayaz akşamlarda yalnızlık
Kuruyan onlarca gül
Katettiğim yollarda
Fırlattığım gövdeler papatyaların
Beyaz yaprakları gölgelerde
Aşkım için kırdığım kalpler
İsyanlarım, başkaldırışım seni kabul etmeyenlere
Dilek tuttuğum bilmem kaçtane yıldız
Yeni umut dediğim penceredeki güneş
Gözlerin kadar soğuk oysa
Yalnızlığımınla titriyorum dokunamıyor bana
Tükenen kalemler beyaz kağıtlarda üretilen şiirler
Mısralarla dokunuyorum yıkık sevdalara.

Arzu Altınçiçek

Yıldız yıldız

Kaçınıcı sabahına düştüm gözlerinin
Arzuların hangisine dokundu sıcaklığım
Mutluluğa hasret dediğin sevda
Kaçınıcı tomurcuğunu açtı yüreğinde
Bak ilkbahardasın...
Bodrum'un kıyısında
Dalgaları gönderiyorum ayağına
Çalkantılı Marmara sularımı...
kat Akdeniz'in tuzuna.
Vazona küçük kır çiçekleri koy
Odanda bahar kokusu
Gecene gözlerimi ser
Koruyucun olsun dolunay
Yıldız yıldız bakayım sana.
sen uyu...mavilik gibi

Arzu Altınçiçek

Yine akşam oldu

Yine akşam oldu
Bir gün daha geçti sensiz
Birazdan çıkacağım işimden
Yola vuracağım kendimi
Yorgun beden eşliğinde
Evim bugün de sensiz.
Yine bir sofraya kuracağım
Katığımda sevdam olacak
İştahımı tıkayan sensizliğim
Bardağımda biriktirdiğim yaşlar

Bir gece daha çökecek üzerime
Göğsüme yıldızların düşecek saçların gibi
Ay takılacak gözlerine bilirim
Dolunay benim ayım
Vazgeçmem bilirsin
Senden ve dolunaydan.
Ellerin uzanır da ay ışığına
Gururundan uzanmaz bana
Ay ışını tutar
Sıcaklığını yumarsın avuçlarına
Göğsüne bastırırsın sevdami.
... uzaktır sıcaklıklar
Tenim tenine yangın her akşam olduğu kadar.
Bilirsin bu gece de bizsiz söndürecek karanlığını
Yerini güneşe teslim edecek dolunay.
Yine sensiz doğacak sabahım.
Senli günlere hasret yüreğim
Ha bugün ha yarın deyip seni beklerken
Bir gecenin gölgesinde verecek son nefesini
Yaşarken de ölürken de yine sensiz
Yine bensiz.....
...../ Yitip gidecek dolunayda deli sevdalar.

Arzu Altınçiçek

Yine aşka teslimim

Her aşk sonrası çıkmaz sokaklara dalmışım...
Duvarlarda parmak izlerim,
Tırnak aralarımda mayi boyalı kireç tozları.
Yılların dilsiz suç ortağı bu kaldırım taşları
Şehir de, en az sen kadar yalancı.

Ahşap bir kapıyı öperken yakalıyorum tokmağı
<i>sessizlik istiyorum</i>
Bir top peşinde özlediğim çocukluğum...
Son durak olmuş tramvaya
Güneşe tırmandığım çitlembik ağacı

Her aşk sonrası bir şiir demlemişim...
Kadınları ince belli görmem bu yüzden
Öncesi yuvarlanmıştır şişeler
Beyoğlu' nun ayyaşlığı bu yüzden
Sonu hiç gelmez eski tünelin.

Perde arkasında gözler var, biliyorum
Tüllere takılmış kelimelerin sesleri bu uğultular...
Bir sokak bana akar, bir cadde, bir şehir
Renklerini çoktan kaybetmiş sardunyalar
Ama biliyorum;
kaçacak başka bir çıkmaz sokak kalmadı bu şehirde.

Y i n e
a ş k a
t e s l i m i m .

Arzu Altınçiçek

Yine dellendik

Bir fırça geçmiş Şehrin ũstũnden
Rengarenk sokaklar, evler, ağaçlar
Gũneř vurmaş uykulu gũzlere
Sevdalı bu sabah bũtũn bakışlar

Gũlũřlerde bahar, seslerde mũzik
Şarkılar cũmbũř, hũzũnler ezik
Bir dem vurmaş acımasız kalplere
Yeşillenen sevdada, aşklar gelincik

Bahar geldi gũnũl yine dellendi
Uçan kuşlar ardımızda Őũylendi
Biz geçtikçe kırıgın dallar dirildi
Uřũyen tene yaz gũneři giydirdik

Arzu Altınçiçek

Yine yeni yeniden

Köprü altı çizgide kalmış
Cansız küçük bedeni

Aç ya da ayaz yemiş
Hastalandığını bilmedi belki

Ayın on dördünde
Bir yıldız daha kaydı
Gördünüz mü?

Ne parladığını bildik
Ne yalnızlığını
Ne adını

Kim di
Kimin di
Kimiydik
Bilen var mı?

Yanakları solgun
Dudakları mor
Tiner kokusu sinmiş tenine
Toz duman rengi

Yaşam için saldırdığı
Onca pislik tırnaklarında

Bir torba içinde
Ölümü soluklarken
Nefesim acıttırdı canımı

Korkularından uzak
Korkuttuklarından da...
Kendi kendine kaldın
Tinerci

İlk kez dokunuyor biri
Saçlarına, yalnızlığına
Bahtından daha siyah torbada
İçime akıttığım yaşlarla
Arındırdım seni

Meleklerle oyun zamanın
Dokunamadığın yıldızlarda
Yaşayamadığın çocukluğunla
Kal

Yarın nasılsa
Gelir yerine
ve biz yine uğurlarız
Ahlarla vahlarla
Şimdiki gibi

<i>
Gözlerimde arınırken
-Kara bahtlı kör talihli-
Yine canım acıyacak

Arzu Altınçipek

Yine yeni yeniden derler ya hani!

Merhaba şiir dostları;

Yıllardır internet üzerinde paylaştığımız duygularımız, kurgularımız, yaşadıklarımızı ya da yaşananlara şahit olduğumuz dizelerimizle, bir duruşla ortadayız bu sanal pencerede.

Kimi yazılanlara bakar, kimi yazarların neler yaptığına.

Biliyoruz ki; hiçbir site ya da portal yönetimi ortalığın karışmasını, gereksiz kavgaların, iftiraların, polemiklerin yaşanması için bu hizmeti bize vermiyor.

Alıp verilemeyen nedir bilinmez... sanılır ama ya kimi olmak istediği gibi görünür, kimi olduğunu saklar, kimi de şeffaftır. Bu durumlarda dahi herkes istese de istemese de bir şekilde sıçrayan çamurlardan nasibini alıyor.

Paparaziler, sahte isimlerle yazılan- gerçek isimleri- deklare eden mesajlar vs.

Bu ortamda en güzel şey de insanların hala bir şeyler üretiyor olması, yılmadan, kulak asmadan.

Türkiye'nin ilk şiir radyosu Radyomedcezir olarak yüreklerinizin sesi olduğumuz dönem süresince bizler de çok darbe aldık, almaya hala da devam ediyoruz.

Paylaşılmanın ne olduğunu biz bilmiyoruz açıkçası. Çünkü bu ortamlar ticari kâr amacı güden yerler değil sadece şiirlerinize ses olabilmek için yönetim fedakarlığıyla hizmet veren ortamlar.

Oysa şu an baktığımızda acı bir tablo ki, bölündükçe bölünür oldu radyolar, programlar, programcılar. El birliğiyle çok güzel bir ekip kurup mesela _TRT_ gibi tekel üzerinden şiir radyosu kurulsa açıkçası şiir adına daha çok sevinirdik.

Yine de belirttiğimiz gibi, burası ticarethane olmadığı için, rakip, rekabet, kırgınlık ya da kızgınlık söz konusu değil bizim açımızdan.

O kadar spekülasyonlar, asparagas haberler var ki şart oldu diye açıklamak zorunda hissediyoruz olanları.

Sanal radyolarda herkes gönüllü program yapar, o nedenle isteyen istediği zaman, istediği radyoda olabilir. Bu gittiği yerle kavgalı, düşman olmasını gerektirmez. Tabii ki bazı isimlerle bunlar da yaşanmıştır ama yaşanan yaşandığı yerde kalmıştır.

Radyomedcezir olarak, şiir sitesinden ziyade bir portala dönüştük. Daha eklenecek bazı bölümlerimiz var ama yavaş yavaş emin adımlarla ilerlemek istiyoruz sadece. Ana sayfamıza girdiğinizde bir radyo sayfasıyla karşılaşmayacaksınız. Yayın akış sayfası kısa sürede faaliyete geçecek. Daha sonra şu anki mevcut site başka bir isimle hizmetinizde olacak, radyomedcezir.com sadece radyo programcıları ve istek panelinden oluşacaktır.

Kendimizce güzel bir şeyler yapmaya çalıştık, fakat bazı problemlerle, sahte isimlerle yaşanacak sorunlara baştan müdahale edebilmek adına, sitemize üye ve şairlik başvurusu yapanların, istenilen bilgilerin -gerçek ve eksiksiz- olması, hatta ve hatta

üyeliklerimizde özellikle referanslı başvuruları kabul etmekteyiz. Ayrıca bazı özel hizmetler için VIP üyeliğimiz mevcut.

Hastalığım süresince 5000 den fazla üyesiyle hacklenen, programcıları elinden geldiğince yürütmeye çalışsa da dağılan, tedavim süresinde sessiz ve başıboş kalan www.radyomedcezir.com yaklaşık yirmi gündür sessizce üyelilerine ve yayınına devam etmektedir.

Çoğu bölümü bittiği için artık karşınıza çıkma zamanı geldi diyerek bu mesajı yazma gereğini gördüm.

Şimdiye kadar radyomuzda emeği geçen;
Sebahattin Abi,
Ayhan Zembilci,
Manolyam
Hikmet Yakışır
Ege Güral
Dj Yağmur
Dj Külkedisi
Deminay
Metin Eser
Nazdeniz
Bahar Özkan
DJ Gürkan
Rüzgar
Gülây Yıldız
Barış Aluk
Nuray Alper
Yelda Karataş
Sezer Nişancı
Yusuf Ziya Leblebici
Erkan Çamurlu
Harun Yiğit
Levent Saral
Malcan Ajans yayıncılarına
Ve editörlerimiz Hanedan, Kristalsenfonisi, Siir_Gibi'ye

Destekleri ve emekleri için teşekkür ederiz.

Sesli şiirlerinin radyoda yayınlanmasını isteyen arkadaşlar admin_radyomedcezir@hotmail.com msn adresinden editör arkadaşlarla irtibata geçebilirler.
Her türlü fikir, görüş ve eleştirilerinizle.... tekrardan bir arada olmanın sevinciyle www.radyomedcezir.com adresinde buluşmak üzere.

Şiir tadında kalın.
www.radyomedcezir.com
Yönetim adına
Arzu Altınçiçek

Not:Sesli şiirlerini göndermek, yayın linkini sitelerine koymak isteyen, reklam vermek

isteyenler msn: admin_radyomedcezir@hotmail.com adresinden site yneticilerimizle irtibata geçebilirler.

Arzu Altınçiçek

Yok itirazım

<a>Sonu geldi yolun
Durdu dünya

İndim
Ölümün başında

Sessiz
İnce çizgisinde günahla sevabın

Yavaş yavaş karın güneşi
Korkarım karanlıktan

Sessizim
Gözüm arkada

Ölüm
Dört duvarım yıkık
Dört yol ağzında
Dört kolla sardın ya

/

<i>Sonu geldi
İndim
Sessiz
Yavaş yavaş karın güneşi
Sessizim</i>

/

Ölüm

/

estin
geldin
yok
itirazım da

/

Hani şu yaz da bir geçse!

Arzu Altınçiçek

Yokluğun

Yokluğunun beyazı örtüyor yıllarımı
Gençliğim dökülen yapraklar altında
Yüzümde bir çizgi daha sensiz sabahlarda
Penceremin önünde beyaz örtüsü
İstanbul titriyor soğukluğumdan
Dumanlar bulutlara karışmış
Yer beyaz, gök gri
Ufukta uçuşmakta kar taneleri
Bilmem kaçincısı düşmekte saçlarım
Ellerimde çatlaklar
Sırtımda geceden kalma ayaz
Göğsümde soğuğun sızlattığı
Harlı teninden kalma
İsi mesken tutmuş kömürleşen sevdalar

Arzu Altınçiçek

Yoksun

Karanlık sularda uzuyordu
Sokak lambaları
Ve uzadıkça dağılıyordu şehir.

Haliç kıyısında
Geceye saklanıyordu
Balat, Feneryolu.
Arabalar geçiyordu,
İnsanlar geçiyordu,
Üzerinden gün geçiyordu.
Ben duruyordum bıraktığın yerde.

Köhne sokaklarına dalasım geldi bir anda
Her arnavut taşını söküp
Tek tek fırlatmak
Ve tek tek koparmak yıldızları.
Arabaların önüne atılmak
Sokak köpeklerine katılmak
Ve dolaşmak berduş gibi...

Benim küfürlerimdi boşaltan,
Sur dibinde ucuz şarap şişelerini.

Virane binalardaki idrar kokularında
İçimi yakmamalıydı aç çocuklar.
Bir yumruk sıkımı tinerde
Soluklanmamalıydı mutluluk.
Köşe başında
Kirli ve küçük bir el açılmamalıydı
Ya da uzanmamalıydı kemikleri sayılı
Sokak kedisi dizlerime.
Dikenli tellerden ve kırık şişelerden
Kesikti elleri yaşlı adamın.

Ben gibi fakirmiş bu şehir de.

Oysa tarihin tüm altınları saklıydı
Eski kitaplarımda.
Ve yırtık saman sarısı resimlerde
Saçları maşayla kıvrılmıştı tüm kadınların
Dağılmışlığıma inat.

Hani peçesini mi çıkartsam diyorum
Bir katibe kur yapan pembelinin.
Ya da yere atılan oyalı bir mendille mi silsem
Bunca çirkin makyajını şehrin.

Bir at arabasını salıversem ya da
Boynuzlarını taksam
Eski bir tramwayin

Çeker mi bugüne geçmişİ.

Ahşap cumbaya çıkmış betonlar.
Döker mi gerçekleri...

Her bir taşı ağılıyor sessizce
Duyan yok...
Ve çatlıyor taştan yüreğı şehrin
Yıkılıyor pervazları
Bakma bayrağın dalgalandığına...

Deniz istediğı kadar mavi olsun sabah
Kuşlar uçabildiğince özgür
Ve arabalar
İstedikleri kadar geçsin
Fakirin düşlerinden
Ezsin
Kim duyar....

Üç kuruş paraya
Sıralanıyorsa yaşlılar
Sabahın köründe.
Ve duruyorsa kalbi
Ya da kapıp kaçıyorlarsa elinden
Bir aylık yemeğini.
Bir işten diğerine koşuyorsa dul bir kadın
Ve filesini doldurmak için
Borç yazdırıyorsa baba bakkala
Bir çocuk aç kalmamak için,
Bırakıyorsa beyaz yakasını
Yastığının altına...
Ve geleceğı
"adam olmasın" diye
kapanıyorsa üniversite kapısı
Bir magandanın maç sonrası kurşununda
Yıkılıyorsa ocaklar
Ve kırılıyorsa belediye çukurunda bacak
Ve kesiliyorsa bilezik için kol
Ve nefsi için bir sapığın
Kirleniliyorsa küçük bedenler
Katık ediliyorsa mutluluklar
Bir kilo ete ziyafet çekiyorsa yurdum insanı
Yaşanır mı ulan bu şehirde....

Karanlık sularda uzuyor
Sokak lambaları
Ve uzadıkça dağılıyor şehir gözlerimde.

Hele ki bir de s e n y o k s u n....

Arzu Altınçiçek

Yoldaşım sessizliğine

En kuytusundaydım yalnızlığın.Katranına bulduğum uykumu böldü sesin. Ürperti geceyi uzaktan yanık türkü tadında gelen ısığın. Öyle çok düştüm ki sevdana,boşlukta ki dokunuşlarım sen oldun. Senin adına kızıl sevişlere boyadım düşlerimi. Kollarımı doladığımda kendime, kendimi 'sen' sanırdım. Farketmediğim kadar bütünleşmişim hayalinle.

Kıvrılarak yaklaştı sevdan, sinsice. O yüzden sensizliğe katlanamayışlarım. Zehirini kattın tenime aşkın birkere. Titreyişlerim, susuzluğum, kanayan geceler bu yüzdendir. Yaz akşamlarını süsleyen o kıvılcımlar, ağustos böcekleri değil, tenimin tutuşmasıdır sensizliğe.

Uykular bazan seni unuttur rüyalarımدا.Koca gün düş mü? gerçek mi? ayırt edemediğim gözlerine dalar dururum. Mavi rüzgarlar kokunu nasıl unuttuysa güllerde, sevgi bahçem halâ sen kokar. Gecenin bir yarısı uyandığımda, dört duvara kilitlenir bakışım...çizerim gülüşünü. Odam 'SEN' dolar...Anılarda kalışın bu yüzdendir siyah beyaz karelerde.... unutulamaman bu yüzdendir.

Koca şehir gömüldüğünde karanlığa, seni bekler varlığım, sadece bir kaç saatte olsa seni soluklarım.. Sesini, nefesini... Adımı diline aldığımda göğsümdeki parmaklıklardan binlerce kuş salarım İstanbul üstüne. Özgürlüğüne yoldaş olsunlar diye.

Kendimce bir yol tutturdum yalnızlık tüneline. Hüzünden asfalt döktüm, kırılganlıklarımı birleştirip duvarlar ördüm. Başbaşa kaldığımız günlerden bir takvim oluşturup, gülüşüne gündüz, gözlerine gece adını verdim. Sadece biz olan bir dünya yarattım. Bilinmeyen...hatta senin bile bilmediğin.

Sende yorgunsun aslında. Koca dünyanın içinde güçlü ama yılmış bir adam. Anason kokusu sinmiş akşam üstlerinde, elinde kadehin, yıldız gibi yanıp sönen İstanbul'u seyredersin.

Tüm gizemiyle İstanbul gözlerinde....sen benim düşlerimde....

Adını söyleyemediğim sevgili, bil ki; YOLDAŞIM SESSİZLİĞİNE...

Arzu Altınçiçek

Yollar

Kara kalem geçmiş Şehrin stnden
Yollar tozlu, ağaçlar ıslak
Pencereler kapalı sızsa da loş ışıklar
Yağmura ev sahibi gözlerin...küçülmüŐ
İsyandasın biliyorum
Katlarken bavula eŐyanı
Sesin de titrekdir Şimdi
Tam gŐsnn ortasında
Yumruk gibidir yazılmamış Şiirler
Birikmeye baŐlamıŐtır özlemlerin...eminim
Ah bu yollar...yollar
-Kaçıncı gidişim dedin
Tttrdn sigaranda yarım kalan sevdaları
...dur dese neye yarar pağana yapışan anılar
Ryalardan uyanmaman için
Yıldızlar evirse dört yanını
Neye yarar arzular
Yollar her defasında alacak bir yanını
Bilmediğin eller uzansa da
Yalnız kalacak sol yanın
Şu toz toprağı silsen de ayaklarından
Yine düşeceksin karanlıklara
...<i>Ah sevmeye vaktin olsa!

Arzu Altınçiçek

Yorumsuz-um hüznümdür sadece

Pişmanlığım ölümden ağır gelecek o gün...

Sesim çığlık çığlığa ki; ben bunu istemiyorum.
Kilit vurmak istiyorum dudaklarıma ve kanatmak dişlerimi.
Cam bardak tuz buz dilimde, ondan kanatır sözlerim.
Acın çok biliyorum, acım da çok
En az pişmanlıklarım kadar.
Öfkemi dindiremiyorum, acılarını da.

Yüzünden düştü güneş ki;
Sen dört mevsim ağustos sıcağımdın
Bedenin hep kıvraktı, rüzgara teslim başak boylarıyla
Ve ellerin yuvaydı nilüferlere
Sesinde hiç bilmediğim şarkılar vardı
Ama hepsi ninni tadında.

Can veremiyorum sana kendime kızgınlığım bundan
Bu kadar teslim etmezdin kendini / ki; yıllardır
Güçlüydün. Dokuz ay, dokuz boğum nefesimde.
Gönül almak için bahçeler sermesem de önüne
Tek gülümsememde affedersin biliyorum
Ama ben affedemiyorum kendimi.

Her dokunduğumda yarana
O pişmanlıklarım kıvrandır her saç telimde
Başım dolanır, dualarım düşer içime
Dikenli tellere sararım yüreğimi
İçim nasıl acır.

Tüm öfkem
Hayata tutunmayışına / ki; bunlar geçecek derdin bana
Şimdi kolum kalınlığında bacakların
Bedenin, yarım kadar
Dokuz ay bu kadar mı bitirir insanı / ki; sen değil miydin
Dokuz ayda beni ben yapan / ben neden güçsüzüm karşında

Benden akan her gözyaşını helal et anne
Ama bağırışlarım elimde değil
Dedim ya tüm öfkem...
Cam bedeninle seni tutamayışıma.

Pişmanlığım ölümden ağır gelecek o gün. / diyorum da;
Bağırıp bağırıp da gözlerindeki yaşlarda sustuğumda
Defalarca ölüyorum.

Affet annem....

Arzu Altınçiçek

Yosunlarda Sen

Yosun gözlerin vardı bir zamanlar gözlerime düşen...

Şimdi sensizliğin sardığı yosunlar var hayatımda. Kimi yeri katrana bulanmış hasretinden Kimisi taze yeşili. Kaçamak bakışlarımda, küçük bir pencereydin dışa açılan.

Okyanuslar, dingin sular, mavi-yeşile çalan bulutlar, hep sana susatır tenimi Sana acıktırır eylül kızılı yapraklar. Bahar seni çalar yanağıma. Kiraz gülüşlerimi yalnızca sen bilirsin. Huzurumdu varlığın.

Dokunamadığımda saçlarıma, rüzgarlara taratırdım. Sen hep hissedilen, gözle görülmeyen sevdamdın ve ben.. denizlere bakıp ağlarken: Bilirdim derin karanlıkların yosun gözlerini sakladığını...Sessizce...dalgalara bıraktığım yarım sevdamdın.

Arzu Altınçiçek

Yudumla

Tenime damlayan terin gölgesinde gece
Saçlarım serili semalarında yeditepenin
Sen mi İstanbul'sun, İstanbul, 'SEN'mi çözemediğim

Kırmızılığın mayhoş tadında kadehler
Yudumlarırken sevdâyı
Kayan yıldızlara fırlattık suskunluğu

Çıplaklığımıza şahit martılar
ve
Işıl ışıl İstanbul

Sen, ismini söyleyemediğim
Gözümü bile değdiremediğim gözlerine
Gülüşündeki huzura ismini veremediğim
Bağrının serinliğine
Sar beni Marmara'yla
Sensizliğe titrediğim karanlık sularda
Nefesimi yudumla, yeditepenin kuytularında.

Arzu Altınçiçek

Yum

Kaybolan dnlerin peşinde yarınlar
Eriyor duvarda zaman
Ha durdu ha duracak
Yirmidrtlk nabız

Yum güneşİ
Gün ld!

Mevsimden Eylül geçecek
Düşecek bir tel saa
Zamansız açan çiçekte
Solacak bahar

Yum güneşİ
Bahar soldu

Şİşttt...
Geldim
Dar vakitlerine

Dakikan
Günün
Mevsimin
mrn olmaya

Gönlündeki cennetimde
Mabedimsin ya.
Vakit sevişme vaktidir...
Sus...

Yum güneşİ
Yansın karanlık

Arzu Altınçiçek

Yüregim Ellerimde

Su üstünde belirir kuş kanadında gözlerin
Hava durgun, deniz durgun
Fırtınalar yüreğimde
Yüreğim ellerimde
Dağlardan rüzgar çığlığında kokun gelir burnuma
Kokun hasret, kokun aşk
Tozlu küme küme bulutlarda sevdan
Doludizgin savrulur dolunayın ışığına
Bir türkü düşürür dillere
'Ay'ın şavkı vurur yüzün üstüne...'
Ay bekler gelmeni
Güneşe inat takılmıştır yıldızlara
Durgun denizin son anlarıdır artık, içi kıpır kıpır
Gelsen ne tufanlar koparacak kumsallarda.
Baranlarla sevdan düşecek avuçlarıma
Yüreğim kanlı
Yüreğim yorgun
Sevda masalı çiğ olup düşmüş kumlara
Kumlar serin
Kumlar ay'ın gölgesinde
Arzu'nun gözü yolda
Kulağı seste.
Nefesini yutkunmakta bu yürek
Beklerken, yanarken hasretinle
Dilim isyanda 'Bende seni seviyorum' dercesine
gözlerim ıslak, gözlerine kavuşmak istercesine
Bir kanat mesafesi kadar yakındın bana
Kuşlar göçtü.....artık unut dercesine.

Arzu Altınçiçek

Yüzleşme

Sandık lekesi anılar
Kenarı kıvrık
Rengi atmış

Naftalin kokusunda
Biriken özlemler
Gözlere vurmuş rutubet

Ağ tutmuş
Tavan arasında
Kırılğan gün ışığı

Yıllardır açılmamış kilit
Pervazına kaynamış kapı
Hapsedili geçmiş
<p>-Gözlerde nem,
<p><p> Nefesinde naftalin
<p><p><p>Ellerinde koca bir hayat -

<p><h5>Umuda gülen gençliğiyle
<p><p><h5>Umutları bitmiş kadının
<p><p><p><h5>Yüzleşme zamanı şimdi.

Arzu Altınçiçek

Zaman Uyuyor

İssız, dört duvar arasında ki karanlık
Sessizlikte bir çığlık
Zehirini akıtıyor akrep yelkovana
Tik taklarla susuyor şarkılar
Suskunluk ninnisini söylüyor
Uyuyor yaşam.

Kendi varlığını bile unutmuş zil
Çalsa da sesini tanımaz
Bam teli...gam teli olmuş
Çoktandır kapı çalınmaz

Birikmiş eski gazetelerde
Hayat katlı duruyor
Örümcek ağı tutmuş pencereden
Uğurlanacak can görünmüyor.

Gözetliyor koca şehri
Gecenin bekçisi uykusuzluk
Şafak bekliyor
Yıldızların ışığını susturun
Güneşin göğsünde, zaman uyuyor.
14/5/04

Arzu Altınçiçek

Zamansız Yalnızlık

Ellerin titrer dudakların gibi
Gözlerin tedirgin, kirpiklerin nemli
Sözlerin şüpheli, tavrın ürkek
Yıkık bir sevdadan çıkmışsın besbelli
Parçalanmış bir yürek var bedeninde
Bedenin kırmızı..
Yüreğinde kan.
İhanetin parçaları kanından damlayan
Gözyaşı değil,
Yitirdiğin sevdandır yanağından akan.
Boğazına takılan hıçkırık
Tükenen sabır
Yine zamansızdır yalnızlık.
Zamansızdır akşamları hüznün
Kederin, isyanın, haykırışın
Zamansızdır zamana teslimin.
Gözlerin boşluktur
Belkide asılı kalan bir çerçevede
Hıçkırığıdır kulağına gelen
Yansıtılmıştır dört duvar üstüne.
Yalnızlığın, dalgınlığın, isyanların
Yitip giden yıkık sevdanla birlikte
Zamansız yalnızlığın düşmüş üstüne.

Arzu Altınçiçek

Zen

öylece dururum dokunmazsan
ki sen bana dokun

dört duvarı ardına bırak
ben katarım güneşi önüne

her akşam doğurduğun dokuzlara iyi bakarım
ailen kalabalık

aklın kalmasın
toplarım geceden ıslak isyanları

kimsesiz düşleri silkerim yastığından
yalnızlığını kucaklarım

geldiğinde seni yine ısıtır
tüm uşşak besteleri hicaza demlerim
sevda farklı mezelenir
sana söz

şişe dibinde
yudumlarım devrik cümleleri
Neyzen' e ortak olurum
sen git

avuç avuç merhaba sıkıştırıp
ağız dolusu şarkı bırakırım istersen
ki sen iste

<a><i>dokun bana

aç
çık
çek
kilitle

anahtarımı kaybetmedikçe
aralarım yüzüne kırılmadın.

</i>

```
<object width='144' height='110'><param name='movie'  
value='http://www.videoturk.com/player2.swf? izle=/data/videos/1508/1508441.flv'  
><param name='quality' value='high' /><param name='bgcolor' value='#ffffff'  
><embed src='http://www.videoturk.com/player2.swf?  
izle=/data/videos/1508/1508441.flv' quality='high' bgcolor='#ffffff' width='144'  
height='110' type='application/x-shockwave-flash' /></object>
```

Arzu Altınçiçek

Zevk noktası

sus...
duymasın
Kıskanır
boyunu bükük virgüller

Şiirlerde

Ünlem sen
G/noktasında
ben

sonra
üst üste
iki nokta
kulaktan kulağa

Aç parantez benim
Kapa parantez benim

Üç nokta koy yan yana
orgazm olsun şiirin

Ellerini yıka!

Arzu Altınçiçek